

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

Materialuri folkloristice: pt. 1-2. Poesia poporana

**Grigore George
Tocilescu**

**INDIANA
UNIVERSITY
LIBRARY**

MATERIALURI FOLKLORISTICE

CULESE ȘI PUBLICATE SUB AUSPICIILE

MINISTERULUI CULTELOR ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PUBLIC.

PRIN ÎNGRIJIREA LUI

igore George
GR. G. I. OCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMANE, PROFESOR LA UNIVERSITATE, DIRECTOR
AL MUSEULUI NATIONAL DE ANTICHITATI

— ✱ —
VOLUMUL I
POESIA POPORANA. PARTEA I — ✱ —

BUCURESCI

TIPOGRAFIA „CORPULUI DIDACTIC” C. ISPASESCU & G. BRATANESCU

30, Strada Academiei, 30.

1900

1265

543426

GR 257

T6

V.1, pt. 1.

543426

PRECUVĚNTARE

«Gura popórelor e cãntecul rãpitor al privitghetórei, care aduce la auđul nostru sunetele limpeđi ale naturei cees din freamãtul vorbitor al codrilor Romãniei și plutesc peste poenl strãlucitóre și peste valurile aurite ale câmpilor și lanurilor nóstre. Din gura poporului trađi tnođd-turã mare și trainicã, ca din stnurile nesecate ale tainicel Sfinx. Gura poporului e isvorul cel limpede care ese din stana sãdnãtósã, spre a rãeori necurmat sufletele setóse. Gura poporului e înțelepciunea nesfãrđitã. Iar cãntecul poporului este cea mãi înaltã poezie, cãci el dã vieđã și viața-l suferinđã. Cãntecul poporului este poesia cea mãi sublimã, cãci nimeni nu scie cine l'a fãcut, Fie-care l'a cãntat pentru întãlãști datã și sute de ani în șir.

«Cãntecul poporului este cea mãi profundã poezie, cãci fie-care l'a simđit pentru întãlãști datã.

«El curge din veselie și din strigãtul de durere, din nãdejde și din suferinđã; și numai acela se póte numi poet care a dat de aceste simđuri»

Carmen Sylva

din discursul rostit la inaugurarea Universitãței din Iași
în Octombrie 1897.

redințe, mythurî și legende, nãravurî, datine și obiceiurî, cãntece, jocuri, cimiliturî și proverbe ale poporului, ceea-ce cugetã, ceea-ce simte, ceea-ce scie, ceea-ce voesce și crede poporul, cum trãesce el și cum își manifestezã credințele și sentimentele sale, în scurt tradițiunea popularã în accepțiunea cea mãi largã a cuvântului, coprinđend tot ce se transmite în popor din generațiune în generațiune, constitue ceea-ce numim cu un singur cuvânt: *Sciința Folklorelui* sau *Folklore*. De aci o întreitã împãrțire a Folklorelui: a) partea privitóre la credințele și superstițiunile poporului; b) partea privitóre la datinele și obiceiurile lui; și c) literatura și arta popularã.

Fie-care din aceste pãrți înfãțișezã un interes fãrã sãmãn de mare; ele ne lęgã și mãi strîns de locul nascerei nóstre, de draga nóstrã patrie. Fãcendu-ne a cunósce poporul, învêțãm a-l prețui și a-l iubi; ele ne introduc în viața intimã de acum și de odiniórã a po-

porului, ne arată starea lui intelectuală și morală, chipul cum el concepe trecutul și cum își amintesc de dînsul, ne pun în pozițiune să privim în adîncul sufletului său și să cunoșcem tot ce vorbește, tot ce face și tot ce gîndesc el, bucuriile, ca și suferințele și speranțele lui.

Ethnologia, anthropologia, mythologia, etnopsychologia, știința antichităților, istoria culturii, ba chiar și istoria literaturii găsesc în folklore, în producțiunile naive ale poporului, nescădate comori de informațiuni, moștenire a vîecurilor trecute, cel mai temeinic, mai folositor și mai bun material al lor. Folkloarele are un rol însemnat și în creșterea și instrucțiunea tinerimei; el alcătuiesc un element de căpetenie și în literatură, ca un izvor pururea limpede și fecund de inspirațiuni poetice. E destul a ne aminti de Herder, care cel d'întîi a utilizat cîntecul poporan, *glasurile popórelor*, în domeniul poeziei, și a întrevădit valoarea creațiunilor populare, precum face și Shakespeare în *Macbeth* și *Hamlet* ale sale; Goethe în *Faust* și în multe din frumoasele lui balade, Bürger, Uhland, Heine și alții. Artele plastice de asemenea, gravura, pictura și muzica s'au inspirat și se inspiră din tradițiunea poporană.

Dar pentru ca folklorul să pótă servi drept izvor de inspirațiune educatorului, poetului și artistului, drept material științific și drept arhivă ómenilor de știință, este nevoie mai întîi ca materialele s'ele să fie adunate, apoi să fie puse în ordine și sistematizate, și în fine să fie date la lumină într'o formă cât se póte mai lesnicioasă pentru utilizarea lor, și înainte de tóte cât se póte mai exactă. Căci ele nu sunt alt-ceva de cât niște documente istorice, cari prin urmare nici plăsmuite pot să fie, nici alterate, nici greșit reproduse. Izvorul său proveniența lor trebuie tot-d'a-una arătat, spre a putea judeca gradul lor de credință și controla autenticitatea lor. În scurt, numai un asemenea arhiv real și cu totul obiectiv, alcătuit din documente autentice, trebuie a servi drept izvor de informațiune număróselor discipline mai sus enunțiate.

În Germania a trebuit să vie un Jacob Grimm pentru a așterne bazele științifice ale studiilor folkloriste, punînd ca principiu fundamental că: *Totul cată să fie reprodus cu o fidelitate scrupuloasă, alt-fel orî-ce valóre științifică dispore*. Mișcarea provocată de discipulii s'ei Hoffmann von Fallersleben, Ad. Kuhn, W. Mannhardt, Max Müller, Th. Benfey, J. W. Wolf, K. Simrok, K. Müllenhoff etc., se res-pîndi în Francia, Anglia, Italia, Spania, Suedia, Danemarca și în

multe alte țări civilisate ale Europei; societăți de folklóre, reviste și buletinuri se fundară; tesaurele populare fură adunate sistematic, numeroase studii științifice apărură în domeniul folkloristic. Mai ales de vr'o câte-va decenii încóce această nouă știință pasionéză pe învătăat, ca și pe literator și chîiar pe publicul cel mare.

Ocupându-ne aci de folklorul român, materialul cules de Anton Pann este foarte prețios, dacă ținem sémă de timpul când a fost adunat și de punctul de vedere care a condus pe autor când l'a dat la lumină. Intr'adevăr, în epoca lui Anton Pann știința folkloreului nefind bine întemeiată nici în Apus, primul nostru folklorist nu puté fi călăuzit în culegerea și publicarea materialului tradițional de considerațiuni științifice admise și recunoscute astă-zi; el a lucrat ca amator și a căutat mai mult să facă pe cititori să ridă și să petrecă. De aci preponderanța elementului comic și anecdotic în materialele adunate de densusul.

Vasile Alexandri urmăresce alt scop: scopul estetic, al frumuseții neasemuite, ce simțul sêu de poet descoperea în tradițiunea populară. De această tendință se resimte pretutindeni colecțiunea sa, compusă numai din poezii alese, pe ici și coela îndreptate și curățite de tot ce lovea gustul sêu estetic.

Alții au căutat în materialul tradițional dovești despre latinitatea poporului nostru, și acest punct de vedere exclusiv i-au făcut să altereze pênă și textele culese, introducând în ele noțiuni și cuvinte streine poporului, în sprijinul scopului urmărit: de ex. cuvântul *Săbinióre* în colindele d-lui Atanase Marian Marienescu.

Prima colecțiune de poezii populare adevărat științifică este aceea a mult regretatului nostru amic G. Dem. Teodorescu. Dacă s'ar fi dat notarea fonetică a pronunțării, această colecțiune ar putea servi drept mustră orî-cărei lucrări în domeniul folkloristic.

În ce privesce prosa, două nume se impun atențiunei nóstre: Petre Ispirescu și Ion Créngă. În publicațiunile acestor meritoși scriitori trebue însă deosebită partea folkloristică de partea literatorului; căci dacă din punctul de vedere literar, poveștile lui Creangă și basmele lui Ispirescu se bucură cu drept cuvânt de un renume neuitat, folkloristul are multe reserve de făcut asupra chipului de culegere, de combinare și de expunere, care este cu totul personal autorilor, iar nu al poporului. În aceste lucrări poveștile și basmele sunt reproduse colorate și împodobite în mod subiectiv, iar nu se

daū în forma lor autentică și originară. Tot asemenea, bună-óră, la Germani puține sunt colecțiunile culese direct din gura poporului. Multe, chiar colecțiunile făcute de frații Grimm, la începutul secolului al XIX, ne prezintă pe lângă un material cules d'a dreptul, alte materiale comunicate prin scrisori, reproduceri de cronice tipărite sau netipărite, chiar prelucrări și compuneri pe tema basmelor sau a poveștilor.

Se înțelege că pentru știința folkloreului este cu mult mai interesant de a avea o povestire simplă, lipsită de orî-ce preocupare literară sau colorit, dar originară și autentică, reprodușă întocmai cum a fost auzită, de cât o povestire unde episoadele se succed unul după altul în mod logic și după toate regulile artei.

Un alt inconvenient al publicațiunilor de texte populare la noi este acela de a fi împrăștiate într'o mulțime de reviste periodice, unele greu de procurat, și chiar în ziare politice, unde căutarea lor este foarte anevoioasă. Excelentele opere: a d-lui A. Zanne despre *Proverbele române* și a d-lui Artur Gorovei despre *Cimilituri*, arată o reală îmbunătățire în această privință ca în multe altele.

Dar mai întîi de toate și chiar exclusiv, ceea-ce se recomandă astăzi folkloriștilor români, este adunarea materialelor, a rămășițelor destul încă de bogate ale tradițiunei noastre. Căci produsele literaturii poporane scad și se depreciază pe zi ce trece. O secetă fără seamăn bîntue în spiritul poetic al poporului. De creat el nu mai creiază, par'că fantasia i s'a stins; și nici de păstrat așîșderea nu păstrează ceea ce i-a rămas din strămoși. Se cîntă la țară, dar cîntece românesce mai rar; se povestesc la sate, dar figurile minunate ale mythologiei române, cu cari ne putem cu drept cuvînt mândri, nu mai surprind urechea ascultătorului. Vremurile frumoase ale ședătorilor au trecut; bătrînii cu bărbile albe sunt mai puțini, babele harnice și gospodine, cari sciau a cînta și descînta, a face și desface, dispar, dacă nu au și dispărut cu totul. Cîntecele bătrînesce nicăiri nu se mai cîntă; lăutari ca Petrea Crețea Șolcan, arhivul viu și bogat folosit de regretatul G. Dem. Teodorescu, nu se mai întîlnesc; lăutarii tineri nu mai au prilej de a însoți vióra cu cîntecele vechi, și când le spunî a-ți dice din gură sau din vióră cutare cîntec, îți răspund: „Da bine, Domnișorule, așa cîntec astăzi nu se mai cîntă“.

Romanța banală a mahalalelor din orașe și țîrguri, oploșită în „Dorul Inimei“ și în „Amorul“ editurilor populare, ține locul duiósei

doine, în care se încheagă melancolia dulce a unui neam întreg; completurile țin locul acelor pline de haz și de veselie hore naționale, unde cheful și voioșia se luaă la întrecere cu cuviința și cu pilda cea bună; jocurile, datinele, obiceiurile românesce dispar, și ogorul minții naționale e coprins de molimă străină.

Unde altă-dată cântăreții din vióră, din naiū saū cobză nu sciaū de cât cantece românesce, când

*De când eram copil mic
Doîna o sciū și doîna o dîc*

și

*Cine a stărnit doînița
Arsă i-a fost inima,
Sfîntă să-i fie gura,*

ađi bătătura din sate nu răsună de cât de

Călugărul din vechiul schit

saū de

Barca pe valuri saltă ușor

cu vorbele lor străine, neînțelese, sucite și strîmbate, cum es din gura lăutarului țigan; cu ritmul muziceii lor afectat, sălciū, gol și lipsit de orî-ce simț de frumos, de orî-ce simț înălțător.

Și fiind-că veni iarăși vorba de țigan, trebuie s'o spunem că și țiganul lăutar nu mai e același din trecut, s'a schimbat; poesia, ce altă-dată însoțea acest popor nomad, s'a prefăcut în cea mai searbădă prosă; dacă creerul lui odinióră servea ca un fonograf pentru poporul român, ađi nu e de cât un hârb spart, care altereză și amestecă ceea-ce strămoșii lui i-au transmis limpede, curat și frumos.

Causele acestui fenomen sunt multe și diferite. Obîrșia acestei evoluțiuni trebuie s'o căutăm mai ales în felul de traiū agitat și neastămpărat al Românului de ađi. Cîntecul poporan ca să prospere are nevoie de viață tihnită. Contactul fatal cu civilizația modernă a Apusului, desvoltarea căilor de comunicație pe o scară așa de mare, cătănia — și mai ales cazarma — aū făcut — vorba poetului —

*Și cum vin cu drum de fier
Tóte cantecele pîer
Zbóră păsările tóte
De négra străinătate
Iși desbracă țara sinul
Și izvórele-i sécă.*

Cântecele pier și izvóarele sécă, musa se refugiază, se ascunde, devine stérpă și nu mai produce nimic. Și ce mai răsună ici colo un glas răgușit, e înecat de noróele orașelor.

Poesia poporană română producea și avea o valóre artistică, atâta timp cât ea se nășcea izolată la țară, în munți și pe podișuri, la stâni și prin ogóre, la hore și la ședători. În acea viață patriarcală totul era naiv; imaginațiunea da zbor liber aripelor sale; poesia nu cunoscea nici regule, nici teorii, ci căta numai să fie adevăratul glas al sentimentelor, al ideilor tuturilor.

Musa poporană română e timidă și neîncredătoare de alt-fel ca ori-și-ce musă. Vorba ghicitoare cu privire la hârtie : *Dă pe piatră nu se strică, dă pe apă se strică*, se póte dice și despre dânsa. O țil retrasă în liniștea codrului, ea cântă; o duci în fața lumii, ea se rușinează, se sfiesce și nu mai cântă, și chiar dacă dânsa cântă, nu mai e ce e, ci cu totul alt-ceva.

Ast-fel poesia poporană trece prin o fază grea; viitorul nu-i se póte pređice; singurul lucru de care trebuie să fim convinși cu toții, e de a strânge cât mai în grabă mult puținul ce ne-a mai rămas din aceste comori naționale. Molima se întinde, și nu e timp de pierdut. Să scăpăm ce vom putea scăpa, cât mai e putință. Generațiunile viitorimei ne vor fi recunoscătoare.

De aceste considerațiuni condus, am rugat în vara anului 1897 pe d. Spiru Haret, Ministru Instrucțiunei publice și al Cultelor, de atunci, de a pune la dispozițiunea Direcțiunei Museului de Antichități o sumă cât de mică pentru a trimite tineri ca să adune prin sate, ținurii și orașe materialuri folkloristice în versuri și în prosă: cântece bătrânesce și cătănesce, balade, hore, cimilituri, deceuri, descântece, farmece, vrăji, rugăciuni, colinde, basme, legende, snóve, proverbe, ocări, porecle, etc.; date pentru mythologia poporană, credințe, năravuri și obiceiuri, port, și ori-ce alt material ethnografic și dialectal.

D. Ministru Haret a bine-voit să acorde suma de 3000 lei, iar Direcțiunea Museului a alcătuit o comisiune compusă din d-nii: Hodoș Al., Canianu M. și Notara C. publiciști; Țapu Christea și Ion Odor, absolvenți ai Facultății de litere; Popescu Ciocanel, licențiat în litere, și Ionescu Ion, absolvent seminarist.

Ministerul a dat ordine autorităților administrative, școlare și

eclesiastice din țară, ca să înlesnască membrilor acestei comisiuni îndeplinirea sarcinei.

Pe lângă persoanele trimise ad-hoc, am crezut a putea utiliza și corpul învățătoresc. În vederea acésta am întocmit un chestionar folkloristic, după cel publicat în „Mélusine“ de d. Roland și reprodus în *Șeșătorea*, revistă de folclor de sub direcțiunea d-lui A. Gorovei din Fălticeni. Chestionarul, elaborat avându-se în vedere și lucrările similare ale d-lor Hasdeu și Nic. Densușeanu, au fost trimis în număr suficient de exemplare pe la învățătorii sătești și revisorii școlari, cu invitațiune ca materialele adunate să le trimită treptat pînă la 1 Noiembrie 1898.

Dăm aci acest chestionar, care credem că nu va fi fără folos pentru cei ce se vor îndeletnici în viitor cu stringerea literaturii poporane :

CHESTIONAR FOLKLORISTIC

RESUMATUL MATERIALELOR CARİ TREBUESC ADUNATE

a) *Versuri* :

<i>Doine</i>	<i>Strigături</i>	<i>De-ceuri</i>
<i>Cîntece Bătrânești</i>	<i>Chiuituri</i>	<i>Descîntece</i>
» <i>Călănești</i>	<i>Colinde</i>	<i>Farmece</i>
» <i>Haideuțești</i>	<i>Cîntece de steu</i>	<i>Vrăji</i>
<i>Balade</i>	<i>Bocete</i>	<i>Rugăciuni</i>
<i>Hore</i>	<i>Cîmîlituri</i>	

b) *Prosă* :

<i>Basme</i>	<i>Cuvinte curioase</i>	<i>Meteorologie poporană</i>
<i>Legende</i>	<i>Nume de persoane și de animale</i>	<i>Calendar poporan</i>
<i>Tradiții</i>	<i>Datine</i>	<i>Cosmografie poporană</i>
<i>Snove</i>	<i>Obiceiuri</i>	<i>Cosmogonie</i> »
<i>Anecdote</i>	<i>Prejudeci</i>	<i>Medicină</i> »
<i>Glume</i>	<i>Superstiții</i>	<i>Veterinărie</i> »
<i>Proverbe</i>	<i>Credințe</i>	<i>Hygienă</i> »
<i>Sentințe</i>	<i>Apucături</i>	<i>Farmacie</i> »
<i>Maxime</i>	<i>Obiceiuri juridice</i>	<i>Ornitologie</i> »
<i>Locuțiuni</i>	<i>Semne de scris: Răboj, încreștăturile plutașilor, etc.</i>	<i>Cromatică</i> »
<i>Idiotisme</i>		<i>Agricultură</i> »
<i>Ţicale</i>		<i>Coreografie</i> »
<i>Fărămături de limbă</i>		<i>Musică</i> »
<i>Jocuri de copii</i>	<i>Mythologie poporană</i>	<i>Archeologie</i> »
<i>Blesteme</i>	<i>Zoologie</i> »	<i>Istorie</i> »
<i>Injurături, sudălmă</i>	<i>Botanică</i> »	<i>Lucrul casnic (țesături, etc.)</i>
<i>Ocări, — Porecle</i>	<i>Mineralogie</i> »	<i>Arta culinară</i>
<i>Țipete, — Interjecții</i>	<i>Geologie</i> »	<i>Grădinarie</i>
<i>Vorbe pișcătoare</i>	<i>Psihologie</i> »	

c) *Diverse**Instrucțiuni pentru culegerea datelor*

a) *A se indica numele satului, plășei și județului, unde se va fi auzit cele ce se povestesc.* Se poate întâmpla să auză cine-va o poveste, bună-ură de la un moșneag dintr'un sat ăre-care, care o știe de aiurea, de aceea să se cerceteze cu deamănuntul în ce localitate este culară credință sau povestire și în ce mod o istorisesc sătenii d'acolo.

b) *A se arăta numele și starea, precum și vârsta (dacă este bătrân, ténăr) de la care a cules datele.*

c) *Dacă ai aflat ceva de la un singur om, bătrén sau ténăr, să mai cerceteze și de la alți două-trei spre a se încredința că lucrul se povestesc în adevăr așa cum s'a spus.*

d) *Să aducă ori ce dicțione, doină sau alt-ceva din gura poporului, ce s'ar afla în legătură cu obiceiul povestit.*

e) *Ori-cât de multe amănunte nu strică; dar e de preferit a se lăsa fără răspuns acele întrebări în privința cărora nu se capătă o știință sigură.*

f) *A se feri de a împărtăși ca obiceiuri și povești ale poporului, creațiunile moderne aduse în sat.*

g) *Ar fi de preferat a se culege de la oamenii — mai cu sémă bătrânii — cari nu știu carte.*

h) *E de recomandat culegătorilor a nu se servi în întrebările și transcrierile lor de cuvinte neîntrebuinate și neînțelese de persóna pe care o ascultă. Idealul în materie de folklore ar fi transcrierea exactă, vorbă cu vorbă, a celor auzite. A nu se introduce absolut nici o modificare, a nu se drege, a nu se adăoga, a nu se schimba nimic, ci a se transcrie întocmai cum se spune sau se povestește.*

i) *A întreba pe săteni asupra evenimentelor istorice recente ca și cele din trecut. Ce credințe și obiceiuri aveau mai înainte, și dacă ele azi sunt schimbate.*

j) *A transcrie vorbele, propozițiunile și frazele cât se poate mai fonetic și a se explica mai amănunțit toate cuvintele neîntrebuinate la orașe.*

A. — I. *Lumea Fizică**Pământul.*

Creațiunea și distrucțiunea. Ideia de Dumnezeu. Dumnezeu ca creator în relațiunile sale cu omeni, cu lumea. Facerea lumii. Antihirsu (Antichrist). Ideia de suflet. Credință în privința cugetului, a minții, gândirii. Legende, cari explică creațiunea. Forma pământului. Pe ce se reazămă. Animalele cosmice. Interiorul globului. Turburările pământului. Cine produce cutremurile de pământ. Sfârșitul lumii. Semnele cari îl vor prevesti. Pentru ce se va sfârși lumea. Vremea de apoi. Despre cea-altă lume. Legende relative la înecarea, arderea, etc. globului. Universul va renaște mai frumos și mai bun? Evenimente mari: Holeră, Zaveră, Volintir, Turci, Ruși, etc. Revoluții, focuri, inundații, războaie, răzmerițe, cataclisme, eclipse, minuni, etc.

Cultul Pământului. Cum privesc țărani pământul (ca o mamă, ca o divinitate)? Obiceiurile când se sapă șanțuri pentru ziduri, temelii, când se începe arătura, semănatul, culesul porumbului, viilor, când se sădesc pomi, când se fac semne de hotar, când se împarte pământul de părinți la copii.

Imprejurări fizice. Scórța pământescă. Originea pământului, a culórei, a nisipului, a pietrelor, etc.

Munți. Originea lor și a văilor, a strămtorilor, etc. Urieșii și munții.

Pentru ce în unele locuri e zăpadă tot-d'a-una. Duhurile necurate cari se adăpostesc prin munți. Locuitorii peșterilor. Ecoul: originea, credinți și superstiții des-

pre el. Locuri pusti, părăsite, izolate și blestamate. Fântâni părăsite și secate. Suterane, pivnițe și becuri părăsite. Morii, case părăsite. Ruine. Cimitire, Cetății, șanțuri, brazde. Ce se știe despre brazda lui Novac. Legende și cântece. Valuri de pământ. Ce se știe de valul lui Traian. Cine a fost Traian. Sunt pe acolo întărituri. S-au găsit (și unde sunt) arme, instrumente, monezi, idoli de lut, vase, etc. (ori-ce se atinge de arheologie). Inscripții.

Movile, gorgane, hotare, drumuri vechi, etc. Legende. Comori: ce se știe, ce se crede despre ele. Se văd limbii de foc eșind din pământ; când, cum și de cine se poate găsi o comoră? Cum a fost găsită o comoră? Câți lucrători trebuie să sape la o comoră? Cum se poate scote cazanul cu bani? Există localități cu numele: Piatra-arsă, vânăta, Apa-neagră, Iazul-dracului, (de unde și-au numele?). Sunt stânci cu chip de om, de animale, ce se crede despre ele? Ce se crede despre uneltele preistorice: topore, vârfuri de săgeți, idoli, etc. Ce se știe despre colonii? Sunt localități cu numele de *Slobozia*. Ce se știe despre *Jidovi*. Sunt localități cu numele de *Jidova*, *Jidovi*, *Jidovița*, etc. Pentru ce se numesc așa? Sunt vechi? Ce cred bătrânii?

Vulcanii. Dacă se cunosc în popor și cum li se explică originea; cine-i locuiește; spirite volcanice; sunt ele răsuflătoarele pământului? Causele erupțiilor? Ce e Cătelul pământului?

Apa. Legende care explică originea apei în general, a rîurilor, a lacurilor, a fântanelor, a izvoarelor. De unde izvorăsc rîurile, izvoarele, etc. Ce divinități sunt la ape și cine le-a dat naștere. Ce se știe despre cerbul, care se lasă în apă la 6 August? Se pomenește despre tîrguri ori sate înecate? Se pomenește ceva despre locuințe lacustre? Demonii și vedenii. Fîntîni și izvoare, genii care locuiesc în ele; cultul, fîntîni tămăduitoare. Fîntîni calde, petrificatoare și aruncătoare. Explicarea legendară a acestor fenomene. Tradițiunile despre un potop parțial sau total.

Se găsesc—au s'au aflat vr'o dată—pusnici p'acolo, asceți, omeni sfinți, omeni care nu mănâncă de cât vegetale? Sunt omeni care postesc 3 zile consecutive? Cu ce scop? Sunt omeni care nu mănâncă carne, nu bea vin? Oamenii centenari se află p'acolo? De ce sunt evlavioși? Făcut'au ceva păcate mari de nu mor?

Sunt omeni nebuni p'acolo? Din ce cauză? Sunt omeni, care se cred făcători de minuni, profeți? Sunt vrăjitori și vrăjitoare și cam ce vrăjesc?

II. Lumea Subterană

Originea Metalelor. Metale care se reînoiesc, se ascund, dispar. Descoperirea metalelor, (a ocnelor bună-ură). Sunt ele păzite de stafii, genii? Primejdia pentru cei care descoperă minele. Mijloacele d'a se conserva. Ofrande aduse, rugăciuni făcute divinităților supt-pământene.

Metale prețioase. Aurul; ce se crede despre dînsul? Cine-l produce? Cine-l păzește și cum se extrage. Aceleași cercetări trebuiesc făcute despre argint și celelalte metale.

Pietre scumpe (nestimate). Cine le face? darul ce au d'a tămădui unele bôle sau a scăpa de otrăviri.

Pietre de rînd. Originea, pentru ce au cutare sau cutare coloare? De ce unele sunt găurite? Numele ce li se dă din cauza formei lor. Sunt ele bune de leac?

Fosile. Ce sunt și ce cred oamenii despre resturile fosile de animale antideluviene? Sunt unele fosile păstrate ca amulete? Chihlibarul. Superstiții relative la formațiunea și puterea lui.

III. Flora

Pentru copaci, arbori și plante, sunt de făcut cercetări asupra legendelor sau credințelor, a speciilor mai comune; cele care aduc servicii și care prin forma și culoarea lor au trebuit să ațâțe imaginația oamenilor și să le sugereze încercări de explicații. Trebuiesc însemnate: numele copacilor, buruienelor, ciupercelor cu toate proverbele,

legende, obiceiurile și superstițiile relative la ele. Multe buruene se întrebuințează ca doftorie, a se arăta la ce anume boli și cum se întrebuințează. Pe lângă speciile cari există, sunt altele cari intră cu totul în domeniul fantastic : așa este iarba fiarelor și altele. Ce se crede despre iarba fiarelor? Există credință că boalele oamenilor se pot transmite copacilor, și cum. Ce duhuri trăesc prin păduri? Fac ele pe oameni să ră-tăcescă, să-i adormă? Fiare fantastice cari locuiesc în păduri (balauri, etc.). Alți locui-torii ai pădurilor: Mama pădurii, Fata-pădurii, Sfărmă-pietre, Strămbă-lemn, Tarta-cot, barba d'un cot, etc.

IV. Zoologie

Legende relative la originea animalelor (Mamifere, pasări, reptile, pesci, insecte etc.). A se cerceta numele, dicționarele, proverbele, credințele, superstițiile și legende, pe cari poporul le lăgă de animalele de ori-ce soi. Sunt unele legende cari explică colorea și forma unor animale prin intervenția unor împrejurări mai presus de fire, bună-ora pentru ce este corbul negru, de ce ursul n'are codă? de ce măgarul are cruce în spinare și urechile mari? de ce Ovreii au pistrufe pe obraz? etc. Sunt unele ani-male adorate? Se știe ceva despre animalele fantastice, bună-ora despre zgrițorice, pasări cu ciocul de foc, cu ciocul de aramă, despre balauri, etc.

V. Meteorologie

Cerul în general. Din ce se compune, cum e aședat, de unde-i vine colorea, cine'l locuesce. Persoane sau obiecte căzute din cer sau cari din potrivă s'au tnălat la cer.

Nouri. Puterea lor. Cum se produc. Pređiceri scose din aspectul lor.

Stelele. Originea lor. Prognosticuri, stele călăuze, căzătoare, comete. Numele po-porane ale unor stele sau grupuri. Drumul robilor sau calea lui Traian. Legende, credinți și superstiții.

Sorele. Originea și constituția lui. Infurirea. Locuința și fixitatea. E vr'un cult pentru sore? Eclipse. Causale eclipselor.

Luna. Sfărcolaci (svărcolaci). Originea și constituția lunei. Influența ce o exer-cită asupra timpului, asupra animalelor, a agriculturii, asupra omului chiar. Petele din lună, întunecimile, de cine sunt pricinuite. Ce se face în timpul întunecimilor. Cine locuesce în lună?

Curcubeul. Originea, superstiții, prognosticuri. *Tunetul și furtuna*; fulgerul și ori-gina sa. Ce pôte să apere de trăsnet? Pietre căzute în timpul furtunei.

Plăia. Credinți. Cum se produce. Plăia și sorele. Plăile potopului. Plăile de sânge, plăe de cîrnați, plăe de brște, etc. Mijlăce de a produce și de a opri plăile. Solomonari. Paparude, păpuși îmbrăcate. Caloianu sau Scaloianu.

Îcone furate aruncate în fântână. *Roua, ceta.* Originea, credinți, legende. Zăpada, gheața. Causale producțiunei, credinți.

Bruma, neguri, ptele. Originea. Causale lor. Virtejuri și Vinturi. Numiri de vin-turi, originea. Mijlăce de a le stîrni sau opri. Sunt formate de spirite, de necuratul?

B. — Lumea Supra-naturală

1) *Duhuri* curate și necurate. Originea și menirea lor. Unde locuesc. Cum te poți apăra de dinsele. Formele sub cari se arată. Ce se știe despre încrucișări de drumuri (răspintii).

2) *Zine.* Zine cari fac bine și cari fac rău. Se mai crede în existența lor? De când au dispărut și pentru ce? Se vor mai întorce vre-o dată? Sub ce nume se cunosc (ur-sitoare, ieie, vântose, șofmane), unde locuia și unde locuesc? Ce fac ele cu copiii, le schimbă sexul, îi răpesc? Daruri ce fac zinele. Danțul și portul lor. Care este rolul lor?

3) *Dracul.* Formele sub cari se arată. Câte nume are? După ce semne se pôte

cunoșce; este primejdios să'l strigi pe nume? Cum se face tovărășia cu dracul și cum s'ar putea desface? Cumpără copii? Îi gătuie? Răpesc oamenii de pe la jocuri, pe la fântâni, cruci, etc.? Locuri unde el nu poate intra și de ce se ferește?

4) *Arătări, vedenii de noapte și în somn.* Care sunt, și unde se arată de obicei? A veni călare pe un băț sau vâtra, etc.

5) *Stafi și strigoși.* Locurile unde petrec: ruine, răspântii, biserici, morminte. Formele lor. Césurile la care apar și dispar. Pentru ce se arată ele? Ca să plătescă vr'o datorie sau să îndeplinescă vr'o dorință? Pentru a se pocăi de un păcat? Nopțile când vin mai des. Inspăimântă pe oameni? Mamele sperie pe copii cu stafiile și strigoși? Cum se imblîndesc? Balauri, satana, ingeri, ursite. Norocul. Ce se crede despre el? Basmă. Căsătoria cu ingeri.

6) *Vrăjitori, fermecători.* Credința în farmece. Cum se fac? Cine poate să le facă, și cine poate să le distrugă? Cum ne putem apăra de farmece? Cum se face cine-va vrăjitor? Cum e privit de popor? Locurile unde se adună vrăjitorii. Cărți de fermec. Locul unde se poate învăța fermecătoria. Are vr'o legătură cu duhurile curate și necurate?

Animalele care însoțesc pe vrăjitori și li se supun. Burueni și instrumente de care se servesc fermecătorii. Despre descânțece. Cine poate descânta și cine nu? De la cine învață descânțecile? De ce se țin în secret descânțecile? Se plătesc pentru descânțece, fermec și vrăji? Ce anume?

Ză. Ero. Ființe supranaturale. Călătoriile lui D-zeu și ale sfinților pe pământ. Legende în care pedepsesc pe cei ce l-au primit rău. Legende de sfinți, urieșilor, căpcăunilor, piticilor, sburătorilor. Credințe despre ei. Ființe mitologice: Făt-frumos, Iliana Cosinzéna, etc. Impărați din basme: Ler împărat, Por, Roșu împărat, etc. Animalele fantastice. Legende despre Maica-Domnului. Sfinți: sf. Ilie, sf. Petru, sf. Mercuri, sf. Vineri, etc.

C. — Omul și viața omenescă

Creațiunea omului. Legende și explicații. Originea diferitelor némuri. Credințe și superstiții asupra fie-cărei părți din corpul omului (cap, ochi, nas, gură, mâini, degete, picioare, stomac, inimă, unghii, etc). Despre slăbire și îngrășare. Umbra omului. Destinul omului. etc.

1) *Vieța:* nașterea. Ingreunarea femeii. Proverbe, ȳcători. Predicări de ingreunarea femeii. Descânțec. Facerea. Norocul și predestinația. Ursitorile. Sufletul celui născut. După naștere: Botezul, ceremonii, obiceiuri despre leuzie.

2) *Pruncia.* Alăptarea, lăgănul. Mijloce de a avea lapte. Superstii relativ la lăgă. Căntece de lăgă. Cei întâi pași. Sfinți și divinități invocați pentru copii. Superstiții și medicină poporană. Ce spun mamele copiilor, dacă copilul nu este născut cu toți membrii? Hygienă. Prejudiții. Înțărarea. ȳcale despre copii, cum îi înduplecă să se culce.

3) *Copilăria și tinerețea.* Cum și petrec copiii timpul de când încep a umbla singuri? Școala. Obiceiurile când se duc și vin de la școală. Jocurile copiilor. Jocuri cu plantele. Musica lor. Jocurile fetelor și băeților. Ședătorile. Paza turmelor. Ciobanii, obiceiurile lor, numărul oilor, diverse nume proprii de oi și de instrumente, tehnologia pastorală. Sorții și armata. Mijloce d'a scăpa de la sorți. Ideile poporului despre armată, căntece.

4) *Căsătoria.* Endogamia și exogamia. Rudenia. Concubinagiul și cauzele lui. Cum este privit. Pețitori și fete de măritat. Frumusețea, fetele urâte, bătrâne. Predicări despre căsătorie. Mijlocele a se face iubit; vrăji de dragoste, ursită și urât. Stărostoele. Impețirea, logodna. Nunta. ȳile și timpuri nefaste. Văduvi și văduve. Căsătoria lor. Răpirea fetelor; mai este acest obicei? Cununie: la Biserica, acasă. Obiceiuri la nuntă. Noptea de nuntă și ȳilele următoare. Patul miresei, etc.

5) *Gospodăria și familia.* Bărbatul și femeia ca soț și soție.

Raporturile între ei. Certuri. Copii și părinți. Băieți mai iubiți ca fetele. Res.

pectul de părinți. Sócrele, ginerii și nurorile. Raporturile de proprietate între copii. Fătat, surată, frăție de cruce. Obiceiurile când se ia de suflet un copil. Obiceiurile despre copiii gemeni.

6) *Mărtea*. Semnele premergătoare. Bolii, lécuri. Predicerile făcute de păsări și insecte, etc. *Mărtea*. Agonia. Ce se face după mărtea. Cum se îmbracă mortul. Priveghi. Ingroparea. Cum este dus mortul. În ce poziție este înmormântat. Ceremoniile superstițioase. Doliul și cultul morților. Culori și forme de doliu. Cult, amintiri, cimitir, morminte. Strigoii. Ce sunt și ce se face în privirea lor?

D. — *Obiceiuri*

1) *Anul și Calendarul*. Lunile, zilele. Numele lor poporan. Ce credințe și superstiții pentru fie care zi a anului anume? Ce sărbători nereligioase sunt și de ce le ține poporul? Superstiții. Zile nefaste; pentru ce? Sfinții din fie-care zi. Ce sunt Filipii, Ropotinele, Joimărițele și Joimarii, Sămbetele? Bateria alviței. Drăgaica. Blăjini, etc. Obiceiurile de la Sf. Vasile, Crăciun, Boboteză, Anul Nou, Paști, etc. Ce este și cum se face vergelul, capra, irozii? Paparudele, Turca, Brezaia. Stéua, etc. Pentru ce la Paști se dau omeni în scrânciob, (dulap) și ce însemnează pasca și oule roșii? Cum se fac oule roșii și ce obiceiuri deosebite se observă la Paști? Ce însemnează turtele de la Crăciun și cum se prepară? Bobii. (Partea aceasta din Calendarul Poporan este foarte importantă și trebuie a i se da multă atențiune).

2) Ce distracții și procură țăranii în cursul anului. Ce jocuri au copiii: băieți și fetele? Cum se joacă flăcăii și fetele mari? Ce regulă se observă la joc (danț)? Cum, de cine și unde se fac? Și aleg flăcăii un șef dintre danșii? Călușarii.

3) Construcțiunea. Ce obiceiuri sunt când se începe a lucra o casă și când se isprăvesce? Se fură umbra cui-va? Se sfințește locul? Ce însemnătate are crânga verde pusă în virful acoperământului? De ce în virful unor case stă înfiptă o rotă de car? De ce în mijlocul unor semănături, bostane de pepeni, vie, se pune o matahală? De ce se pune în vârf de par o pasăre mortă? De ce se pun olele cu gura în jos în par de gard? Măsură de loc și timp (o asvârlitură de băț; cât ai clipi din ochi, etc.) Locuțiuni geografice: (Azi aici, mâine în Focșani. A umplea pe cine-va de Filipesci. A-și găsi Bacăul; bate toba la Moldova și-a murit mătușa Dobra, sau și s'aude la Craiova; a auzi câinii în Giurgiu, Minciună Buzuionescă, etc.). Pe care case și fac berzele culbul? La care case trag rândunelele? Șerpi de casă. Mușcătură de șarpe, lécuri, descânțece. Cum e împărțită casa de țăran (odă, cămară, tindă, etc.)? Interiorul unei case; mobile. Cum se numesc și cum sunt făcute? Curtea, coșarul, hambarul, poiata, etc. Numirile tuturor. Lucrurile de gospodărie (străchini, ole, etc.). Imbrăcămintea (bărbătească și femeiească), numirile hainelor. Cine le face? Portul. Podobe: ștergare, altițe, cercei, inele, mărgelile, bete, etc. Numele tuturor acestor lucruri. Cum se procură și cum se întrebuințează? Ce lucruri se lucră în casă și cu ce instrumente anume se face fie-care lucru? A se descrie exact și a se reproduce pe cât posibil în desen, fie care părticică (și a se numi) din instrumentele și uneltele agricole, casnice, etc. (La cas de puțină a se procura însăși obiectele, sau a se fotografia).

4) *Politeța și buna cuvântă*. Civilitatea la sate. Formele de scuze. Cum se bea în sănătatea cui-va. A bea frăție. Ce se spune când cine-va strănută, cade, când se întâlnesc doi oameni? Când se întâlnește un popă? Certuri, blesteme, ocări, înjurături, pișcături, calificative, porecle, etc. Există ore blesteme? Bată-te Dunărea, bată-l toca; bată-l focul.

5) *Mâncarea*. Ce mănâncă țăranii de obicei și la diferite ocazii? Cum se numesc fie-care fel de bucate și cum se gătesc? Obiceiuri înainte de a se pune la masă și la sculatul de la masă. Credința despre numerele 3, 9, 7, 12 și 13.

E. — *Meșteșugurile*

Poporul crede că sunt meșteșuguri disprețuite sau în cinste. Care și anume sunt? Ce glume, snóve se fac pe socoteala fie-cărui meșteșugar?

Care pământ e bun de lucrat și care nu. Și anume, pentru ce fel de semănături? Tovărășie între muncitori.

Femeile muncind la câmp. Despre proprietate, tovărășie între săteni și sate, tocmeli agricole, plata în natură sau în bani. Răzeșii, situațiunea lor. Dacă au hrisóve, zapise vechi, urice, documente, etc.? A se copia. Așezăminte din trecut, dacă și mai aduc aminte. Instrumente de muncă, cântice și strigăte în timpul lucrului, zile când nu se lucrăză. Semănatul. Sfinjirea semințelor. Câmpul stropit cu aghiasmă. Zile bune de semănat. Ceremonii, superstiții. Idoli, amulete sau lucruri puse în lan sau la grădină, pentru a speria paserile să nu mănânce sémânța.

Culesul fânului; timp bun de cosit. Secerișul. Culesul viilor, al livezilor, etc. Stâna și clobani. Prisaca și albinele. Credinți și superstițiuni. Zile de târg. Plutași. Obicefuri, datine. Când pleacă la drum, când se întorc, au vre'o rugăciune specială a lor? Legende, tradițiuni despre anumite locuri pe unde trec. Ce știu să spue despre frică? Socotelile lor. Ce semne au? A se aduna și meșteșugurile de la oraș, mai fiecare bréslă și are obicefurile și superstițiile ei. Ar fi interesant a se cerceta viața ocnașilor. Legendele ocnelor și superstițiile legate de viața ocnașului. Poveștile și anecdotele despre diferitele popóre cu cari Românii au stat în atingere. Țigani, Bulgari, Sërbi, Evrei, Leși, Nemți, Unguri, etc.

Ar fi foarte interesant a se cerceta și viața ostășescă din vechime după tradiții și a se compara cu obicefurile de azi. Glumele din casarmă, porecele date de țărani-soldați ofițerului, armei, etc.

Resboiul. Preziceri de resboi. Ce se spune despre vechii soldați? Ce urme au lăsat în amintirea sătenilor administrația veche înainte de Cuza-Vodă?

Organe administrative și financiare. Birurile, justiția, Biserica și Protopopii. Ce știu despre revoluția din 1821? Domnul Tudor. Haiducii, Jianul și Tunsul. Despre Ruși și Chiselef, Cuza-Vodă. Resboiul pentru independență. Un resboi viitor. Sunt țărani mulțumiți cu traful lor de azi? Ce dic despre traful din trecut? Pășurile, dorințele și speranțele lor.

Timp de trei luni aprópe, de la 10 Iulie și până la începutul lui Octombrie ale anului 1897, membrii comisiunei au vizitat localitățile din 14 județe. Colecțiunea cea mai însemnată a fost făcută de d. Christea Țapu. D-șa a cutrierat județele Vâlcea, Gorj, Olt și Teleorman, adunând aprópe 3000 bucăți compuse ast-fel: A. Versuri: a) *Cântece bătrânesce* (balade, legende și cântece haiducesce); b) *Doine* (dragoste, urât, dor și jale, blestem, cucu, murgulețu, călătorie-străinătate, cătănesci, cântece voinicesci și haiducesci, cântece bachice, cântece și orații de nuntă; c) *Strigături* sau ciuituri; d) *Diverse* (ghicitori, întrebări și răspunsuri, versuri glumețe, cântece și jocuri de copii și colinde); e) *Descântece* (de deochi, sóre-sec, apucate, muma pădurii, junghiú, cuțit, gâlcă, vrăji, dragoste, scrisă, urât, etc.) B. *Prosă*: Snóve, anecdote, basme, etc.

Materialul cules de d. Ion Odor, din județele Prahova și Buzău, este ceva mai restrâns. El se clasifică ast-fel: a) *Strigături* și chiui-

turi, orații de nuntă; b) Ghicitori; c) Frînturi de limbă; d) Maxime, proverbiu, expresiuni, dicale, blesteme, superstiții și cuvinte curioase populare; e) Povești, basme și anecdote, și f) Colinde.

Tînărul Ion Ionescu a isbutit a face o colecțiune interesantă de legende, basme, credințe poporane, meșteșuguri etc., pe cari le-a adunat din județele Mehedinți, Dîmbovița și Muscel.

D. M. Canianu a lucrat în județele Putna și Neamț, formând următoarea colecțiune compusă din peste una mie bucăți: a) Meteorologie poporană (credinți și superstiții); b) Calendar poporan (idem); c) Ghicitori și cimilituri; d) Cuvinte particulare sau neîntrebuințate peste tot; e) Locuțiuni și idiotisme în număr de vr'o 1200; f) Legende; și g) Hore și strigături. În fine d-nii Hodoș și Notara au cules un număr de poezii poporane, primul din județul Argeș, iar cel d'al doilea din județele Suceava și Roman. Cât pentru d. Popescu-Ciocanel, d-sa a fost împedicat spre a-și îndeplini sarcina.

Membrii comisiunei au avut de întâmpinat dificultăți diferite întru ajungerea scopului lor. În adevăr, spre a putea culege mai cu înlesnire produsele poporane, ar trebui o conviețuire pe un timp mai îndelungat cu țărani; țeranul român de felul lui, față de un orășan, e mai rezervat și neîncredător, și nu prea își deschide inima la fiecine; trebuie un contact dîlnic, o asimilare perfectă, o contopire cu el, pentru ca să stea de vorbă cu un orășan. Pe urmă, culegerea nu trebuie să se facă la comandă, ci numai după dispoziția spontană a cântărețului și a povestitorului; trebuie să surprinzi pe țeran, fără să te scie el, că notezi și scrii după dînsul; atunci țasnesce adevărata musă, neoprită de nimeni; alt-fel, dacă îl distragi din ocupațiunile sale dîlnice și-l pui să-ți cante sau să-ți povestească, cântecele și povestirile sunt lipsite de acel farmec al spontaneității, când omul creîndu-se cu totul singur, își dă drumul dorului, jalei sau veseliei lui.

Deci, le-a venit greu membrilor comisiunei a descleșta gura multora de la țară și a trebuit să se folosescă de prilejuri anumite pentru a putea culege materialul din acest volum.

Cât pentru graba pusă de învățători întru a răspunde și a trimite materialul adunat, n'avem mai de loc a ne felicita. Afară de rare excepții,—cei mai mulți învățători n'au răspuns de fel, iar alții s'au mulțumit cu răspunsul comod că în satul lor n'au putut afla nimic așa ceva. Într-o județe al căror învățător, — afară de vre-o 6—7, — n'au dat nici un răspuns, excelază Ilfovul și Vlașca. Ju-

dețul, însă, din care s'a trimis răspunsuri de la aproape toți învățătorii, este Neamțu, și acesta grație domnului revizor școlar Titu Mărdărescu. Un învățător care și-a dat bine seama de importanța adunării materialului folkloristic, precum și de felul de a-l culege, este cu deosebire d. I. Florescu, din comuna Bragadiru, jud. Teleorman. D-sa a trimis un foarte interesant și bogat material, din care versurile figurează mai toate în acest volum; dicem mai toate, căci și de la acest învățător, ca și de la ceilalți culegători, nu s'a mai reprodus din nou părțile cari erau absolut identice cu altele ce figura deja în colecțiune. Un prețios material ne-a mai fost procurat de către d. Rădulescu-Codin, din jud. Muscel, pe lângă cel oferit de persoane în afară de comisiune și de corpul învățătoresc.

Colecțiunea de față, care ocupă un volum mare de 1700 pagini, cuprinde toate producțiunile versificate poporane ce s'a putut culege, împreună cu un număr întins de variante, atât în afară cât și în lăuntru bucăților, omițându-se bucățile aiurea publicate. Dacă s'a procedat ast-fel în facerea acestei colecțiuni, este pentru că s'a avut în vedere principiul următor: Limba evoluând, producțiunile poporane, — un compus pe cât se poate de nestatornic, — evoluază și ele, fie în sens progresiv, fie în sens regresiv. Și evoluția nu se petrece numai din punctul de vedere linguistic, ci și din punctul de vedere al ideilor predominătoare, — lăsând la o parte faptul dacă o schimbare aduce și pe cea-l'altă. Ast-fel, ceea-ce caracterisă această colecțiune este tocmai tendința ei modernizătoare atât în termenii cât și în idei: dovadă că amintirile trecutului au început deja să se ștergă în spiritul poporului, vorbele și-au pierdut forma și chiar însemnarea lor primordială sau tradițională, ba unele sunt chiar înlocuite cu cuvinte noi. De aceea producțiunile poporane neavând un caracter de fixitate, ele trebuiesc culese nu o dată pentru tot-d'a-una, ci din timp în timp, spre a se putea urmări șirul schimbărilor încercate, precum nu mai puțin și al amestecurilor diferitelor producțiuni. Căci, după cum dice d. Hasdeu*) „producțiunile poporane nescrise, sburînd fără control din gură „în gură, se întâlnesc, se încrucișează, se confundă. Dacă două sau mai „multe bucăți separate sunt omogene sau analóge, dacă ele presintă „unele puncturi de contact, dacă una ar putea să figureze ca început sau „continuățiune orî epizod la o alta, une-orî chiar prin antitesă, ele se

*) Cuvinte din bătrâni, I, p. XX.

„combină împreună, formând o singură bucată“. Și exemple de acest fel sunt destule în colecțiunea de față; doine, sau părți din doine se ved amestecate în cântece bătrânesce și haïducesce; strigături amestecate cu doine; începutul sau sfârșitul unui cântec trecut la un altul, etc.

Materialul s'a cules în 27 județe; nu se află reprezentate județele: Bacău, Dorohoiu, Constanța și Râmnicul-Sărat. Sunt multe produse poporane și din Transilvania.

Bucățile s'a reproduc și publicat așa cum au fost găsite în gura cântăreților, fără nici-o schimbare, fără adaos, restricțiune sau întocmire, singura silință a culegătorilor fiind de a transcrie cu fidelitate cele auzite din viul grai al cântărețului sau povestitorului.

O bună parte din colecțiune au fost culesă nu din gura țeranilor români, ci, precum se indică la fie-care bucată în parte, cei mai mulți cântăreți fură lăutari țigani. Bună-ură: *cobzarul Stanciu Ion, Anghel Cambrea, Gh. Ilie Stingă, Ion Stan Băluică, Marin Băban, Cosma Tuță, Ion Neblea, Radu Dîrdiulă, Ghiță Schiopu, Radu Burcea, Stan Pețigă, Ion Concilă, Precup Urlen*, sunt țigani și mulți alți cântăreți de aceeași rasă.

Acest izvor — lăutarii țigani — observă cu drept cuvânt d. Al. D. Xenopol, într'o recensiune făcută volumului de culegeri al regretatului Gh. Dem. Theodorescu ¹⁾ „acest izvor pôte sluji în destul de bine pentru unele din clasele poeziilor adunate, precum *steaua, colindele și cântecele de lume*. Nu știm însă dacă pentru *balade sau cântecele bătrânesce* o asemenea metodă de adunare este cea mai potrivită. Acestea însă alcătuesc partea cea mai frumoasă și mai importantă a comorei poetice a unui popor.

„In ele poporul 'și depune ca într'un mormînt iubit tôte figurile însemnate ale trecutului său, împodobindu-le cu tot farmecul poeziei, cu tôte închipuirile fantasiei sale. In acestea se cristalizază adese-ori și se împietresc niște expresiuni vechi cari, deși uitate astăzi, sunt păstrate acolo ca musca cea prinsă în galbena transparentă a chihlimbarului.

„Baladele trebuie deci adunate cu cea mai mare băgare de seamă, auzite de la aceeași persoană de mai multe ori, căci același cântăreț dă adese ori variante din cari unele pot să conțină tocmai cât o piatră nestimată pe care nu ne-a păstrat-o nici un izvor scris. Trebuie

¹⁾ Vezi foia ziarului «Voința Națională», anul III, No. 451, din 30 Ianuarie 1886.

apoi comparate variantele culese din locurile cele mai deosebite și anume nu din isvóre de a doua mână, nu de prin noroîul orașelor, ci din via undă a pâriului de munte, pe unde s'aû adăpostit mai ales cântecele bătrânesci. *A se culege asemenea nestimate din gura lăutarilor țigani, fie acela chiar și Petrea Crețul, este o metodă cu totul greșită. Orî cât ar fi țiganul de romanisat el tot păstrează în țesătura gândurilor sale o formă străină care adese-orî modifică cugetarea sa expresiunea românească. Apoi mai gravă este împrejurarea că țiganii sunt și ei o natură poetică și artistică, dovadă că elementul musical este represintat în poporul nostru aprópe exclusiv prin acéstă rasă. Conform cu caracterul poeziei poporane, care se schimbă adese-orî după poetul ce o cântă, țiganii adese-orî înlocuiesc versurile, expresiile, ideile prin altele eșite din propria lor minte. Nu avem deci nici o garanție că o culegere de balade luată din gura unor lăutari să represinte adevăratul coprins al cântecului din bătrîni.*"

Publicarea s'a urmat treptat-treptat, așa cum materialele s'aû primit la Direcțiunea Museului de la membrii comisiei și de la învățători.

Ast-fel se explică numărul de *adende* ce compun partea a doua a volumului I, fiind-că materialurile sosind la mari intervale de timp, iar tipărirea trebuind să începă mai înainte, potrivit dorinței Onor. Minister, — ea nu se putea opri până la sosirea întregului material.

După aceste observațiuni, să trecem la analiza volumului de față și să arătăm ce coprinde fie-care soiû de produs poporan, ce elemente nouë sunt și ce caracteristice păstrează fie-care fel din acéstă culegere.

Volumul, compus din două părți, se împarte după felul produselor poporane în :

I. <i>Cântece bătrânesci</i> (balade și legende, cîntece haîducesci, bătrânesci)	175
II. <i>Doine</i> (dragoste, dor, jale, urit, blestem, cuculețul, murgulețul, călătorie, străinătate, cătănești, voînicești, balice)	950
III. <i>Cântece de nuntă</i>	25
IV. <i>Strigături</i>	1061

V. <i>Cântece, rugăciuni și jocuri de copii</i>	27
VI. <i>Colinde și Plugușorul</i>	80
VII. <i>Ghicitori</i>	vre-o 300
VIII. <i>Descântece</i>	380
IX. <i>Vrăji</i>	60
X. <i>Cântece de mort, bocete</i>	10
XI. <i>Anectode și povești</i>	13
XII. <i>Locuțiuni și idiotisme</i>	1250

Varia :

Calendar Poporan,
Frânturi de limbă și dicături,
Întrebări și răspunsuri,
Cuvinte particulare.

Să ne ocupăm de fie-care din aceste categorii în particular.

I. *Cântecele bătrânești*, sunt în cea mai mare parte cunoscute din colecțiile anterior publicate, dar ele ne oferă multe și prețioase variante în lăuntru, ca și în afară, la bucățile deja cunoscute.

Sunt și câte-va tipuri și nume nouă, bună-ora *Niculca* (pag. 36); *Cântecul lui Oncea chirigiul* (45); *Stoian Bulibașa* (58); *Aga Bălăcenu* (63.65.1265); *Cântecul Banului* (77); *Rădița* (89); *Cântecul lui Priscovenu* (97); *Cântecul lui Călin* (108); *Mizil Crai* (126); *Gheorghică Poianu* (137); *Voichița* (139); etc. etc.

Să ne oprim puțin la cântecul lui *Aga Bălăcenu*, pentru că el ne oglindește unele momente istorice interesante.

Aga Constandin Bălăcenu, „om plin de viteji și de păreri ne-bune“, cum îl numește cronicarul, era ginerile lui Șerban Vodă Cantacuzin și partisan al politiceii austriace în Principate, pe când Constandin Brâncovenu ținea cu Turcii. Bălăcenu la a. 1689 intră în țară cu generalul Haüsler și ocupă Bucurescii. Brâncovenu chîamă în ajutor pe Tătari. Nemții părăsesc Capitala și se retrag la munți. Se dă bătălia de la Zernesci (Sept. 1690), între Turci și Austriaci, în care bătălie Aga Bălăcenu este ucis; capul i se aduce la Brâncovenu, care 'l pune în prepeléc pe mormanul de cărămidă ale caselor lui Constandin Bălăcenu (palatul cel nou al Poștelor) spre a fi vădut de totă lumea timp de un an și jumătate.

Dar să ascultăm mai bine pe Cronicarul Neculcea : „Dăci de aice din Moldova aū mers *Hatmanul Bogdan*, cu o sémă de Moldo-

venî, şi un Sultan cu Tătarii, şi Brâncovénul Vodă, cu capul său cu Munteni; şi ajungând la marginea ţerei Muntenesci, unde se cheamă Câmpina, eşitu-le-au Heizer generalul înainte şi cu Aga Bălăcénul, şi cu câte-va miî de Nemţi, şi şi-au dat răsboiū fôrte tare, de âmbe părţile, şi groznic, câte-va césurî; şi pe urmă au spart pe Nemţi, şi au purces Nemţiî în risipă. Şi atunci au prins pe Heizer generalul la mâna lui Tiukel grof; şi Aga Bălăcénul au perit în răsboiū... *Dic că la acel răsboiū să fie fost mai mult izbânda despre partea Cazacilor Brâncovanului, cărora le era cap un Moldovan, anume Costin Căpitanul de Focşeni, feciorul Nenului.*

„După ce au aflat Brâncovénul Vodă pe Aga Bălăcénul mort în răsboiū, trimisu-i-au capul la Bucuresci de l-au pus într'un prepeléc în mijlocul ogrădiî lui, de i-au şedut vr'un an capul în prepeléc, şi-au învăţat de i-au risipit şi curţile şi ograda, de au rămas numai jărişte“.

Până aci chronica.

Iată acum ce a făcut fantasia poporului:

Avem în colecţiunea noastră trei variante ale Cântecului lui Aga Bălăcenu: una provine de la lăutarul Gheorghe Bălţatu din Şerbănesci, jud. Olt (pag. 63); a doua de la Iovan Băzăvan din Giubega, judeţul Dolj (pag. 1265); a treia (pag. 65) de la moşul Burcea, în etate de 85 ani, din comuna Adamesci, jud. Teleorman.

Reproducem aci pe cea de a patra, spusă tot de moşul Burcea aşa cum a publicat-o ăilele acestea eminentul folklorist d. Chr. N. Ţapu *), şi în fine pe a cincea culésă de d. M. Paşculescu de la Sima I. Jimblaru, Comuna Catanele-Dolj.

Iată mai întâi variantă a patra:

«Inceputul cântecului, nesciindu-l acest bătrân să-l rostéscă în versuri, mi l'a spus din gură sub formă de poveste. Il reprodus deci, cu vorbele bătrânului Burcea».

Acum 400 de ani Constandin Brâncoveanu, acela care a fost mai mare peste Dívan, a clădit un oraş şi l-a pus numele *Bucureşti*, după Ciobanu Bucur, Mocanu. Bucur Ciobanu, avut-a p'acele vremuri:

Oî multe,
Multe şi cornute,
Cu lâna mişósă,
Ca firu de mătăsă,

şi trecea cu multă vază printre semenii săi după acele locuri.

Trecut-au ani 50 la mijloc şi oraşul lui Bucur Mocanu mereu a crescut şi s'a făcut de 2500 de case.

*) *Revista liceului «Unirea» din Focşani*, n. 1 (Septembrie 1900), pag. 23—30.

«S'a sculat în urmă și Aga Bălăceanu, boieru *lu* Costandin Brâncovénu, și, în cîuda Voievodului Costandin, s'a apucat și el să zidescă un oraș cu 300 de clădiri, pe locu de la Bălăciu de ađi.

Vroia Aga Bălăcénu ca crașu lui să întrecă p'al *lu* Costandin Brâncovénu, să ajungă chîlar Căpîta la țerii Rumânești.

Și, ca să isbutescă, s'a sculat el cu un *Ferman* și cu ôste Nemțescă, cu Nemți de cel cu coddă, să bată pe Costandin Brâncovénu.

Brâncovénu glasuit-a atunci către Bălăcénu :

— Ce vreî, să te cerți cu mine ? Eă, care am făcut un oraș mare cu 2500 de case, sunt mai tare ca tine și sunt Domn.

Tu ai clădit un mic orașel cu 300 de ziduri, și alea sînt pustii ! Dacă vreî de la mine bani, îți dau destui ; pôte oi fi sêrăcit cu atâtea ziduri ce ai ridicat.

— Nu cer bani, zisu l-a Bălăcénu, că am mulți făr' de sémă, și nici o Domnie și Împărăție nu știe de bănetul cel mult al meu !.

Atunci dar ce vreî ? — «Vreaă ca Bucureștii să fie aici la Bălăci. Dacă m'oi birui, atunci să rămăie *Bucureștii* acolo, unde sînt astă-đi ; dacă nu, atunci să se mute Căpîta aci la Bălăci.

Vězënd că nu isbutește ast-fel, Aga Bălăcénu porni cu rêsboiă im-potriva Domnului sêu Brâncovénu.

Bălăcénu venea cu fină-su Drăgan, călări pe cai viniciori :

Venea cu ôste Nemțescă,
Venea ca să prăpădescă
Pe Costandin Brâncovénu
Care stăpânea Divanu !

Brâncovénu a ridicat împotriva *lu* Bălăcénu cinci miî de ostași. Ei aă început lupta și Aga Bălăcénu cu fină-su Drăgan aă bătut de aă stins pe Brâncovénu și ôstea lui.

Ce ostași mai rămănea
La Brâncovénu striga :
— Trimite, Dómne, oștile,
Că ni s'a *scurtit* dîlele !
Bălăcénu ne snopește,
Ne bate, ne prăpădesce !
Brâncovénu ce 'mî făcea ?
Pe Drăgan, măre, 'mî chîema,
Pe finu *lu* Bălăcénu,
Care a părăsit Divanu.
La Divan că-l aducea

Și din gură că-l striga :
— Drăgane, Drăgane,
Viteze Drăgane,
Cu aur mult te-oi dărui,
Dacă mie mi-oi sluji ;
Cu scaun de 'mpărăție
Și cu mare boierie.
Pe Bălăcénu să 'mî apuci,
Capu-aicea să-l aduci.
Să mi-l tai, să mi-l omori,
Să-l pizezi de nouă ori !

La dîua sorocită, să fiî gata, MăriaTa, îi rêsponse vitezul Drăgan finu *lu* Bălăcénu. Inhamă-te din nou la luptă, c'am să-ți aduc eă pe tipsie capu *lu* nașu, ca p'al sfintului Ión Botezătoru !

Brâncovénu ce 'mî făcea?
 La Bălăcenu trimetea
 Soli Domnesci, ca să-î vestescă
 De războiū să se gătescă.
 Dar Bălăcén ce 'mî făcea?
 Pe finu Drăgan chiema
 Și din gură că-î grăia:
 — Ce o fi asta, măi Drăgane,
 Drăgane, fine Drăgane?
 Brâncovénu mî-a trimes
 Din Divan de la Domnie,
 Trimiși vornici în solie:
 Nu cum-va pentru bătaie,
 Sau este răscolă 'n țară?
 Drăgan, mare, ce 'mî făcea?
 Lu Bălăcén el grăia:
 — Nășicule Dumnea-ta,
 Pin Bucuresci c'am trecut,
 Multe lifte c'am vădūt:
 Turci și Nemți, Ruși și Tătari
 Poloni, Unguri, mustăți mari.
 La războiū noi d'om mergea,
 Multe lifte om tăia;
 Tu să tai în două părți
 Că-s prea multe, multe legi.
 Și eu să tai într'o parte,
 Ca să am mai bună parte!
 Duminică diminătă,
 Cam pe rouă, cam pe cătă,
 În răsăritu de sóre,
 Amendoi plécă călare.
 Cruce, mare, că-și făcea,
 La Dumneđeū se ruga
 Și din gură cuvînta:
 — Dómnne, Dómnne, fii cu noi
 Cu putere l'amendoi;
 Să ne ducem sănătoși,
 Să ne 'ntórcem bucuroși,
 Ca doi trandafirî frumoși!
 Bălăcenu ce 'mî făcea?
 Când el așa se ruga,
 Drăgan în gînd că dicea:
 — Dar-ar Domnu Dumneđeū,
 Să fie pe gîndu meū:
 Să-ți vîz capu tîu pe jos
 Și pîtelea 'ntórsă pe dos!
 Ei la războiū că pornea,
 La Bucuresci c'ajungea,
 În câmp la Colintina.
 Ei, mare, se 'nspăimînta,
 Când așa sodom vedea:
 Multă óste că 'mî vedea
 Știî ca frunđa, ca ierba!
 Bălăcenu ce 'mî făcea,
 Când așa sodom vedea?

Ochénu la ochi punea,
 Peste oștire se uita
 Și din gură că striga:
 — Alelei, Drăgane fine,
 De noi acum nu e bine,
 Să ne luptăm peste fire
 Cu ăst sodom de oștire!
 Tu să tai în două părți,
 Că 's prea multe, multe legi;
 Și eu să tai într'o parte,
 Ca să am mai bună parte!
 Bălăcenu ce 'mî făcea?
 La piept mîinile punea,
 La Dumneđeū se ruga:
 — Dómnne, fie voia ta!
 Dómnne, părinte prea sfinte,
 Ascultă-mi ruga fierbinte:
 M'ai scăpat întăia óră,
 Scapă-mă și-a doua óră!
 Drăgan, mare, ce 'mî făcea
 El în gînd că se ruga:
 — Verde fóie tei frunđos,
 Capu să ți-l vîd eu jos!
 Bălăcenu ce 'mî făcea?
 El, mare, se pregătea,
 Paloșu 'n mână că lua
 În oștire că intra,
 Multă mórte că făcea,
 Prăpădu Domnului erea!
 Drăgan, mare, ce 'mî făcea!
 De la margine privea,
 Nu-i venea a s lupta;
 Calu, mare, că-și oprea
 De tăiat nimic tăia!
 Bălăcenu se lupta,
 Mórte prin Turci el făcea:
 Pe Turci grămadă-i tăia,
 Cu pămînta-î așternea,
 Și el, mare, ostenea.
 Calu-î din nări foc vîrsa,
 Mîinile i se 'ncorda,
 Sîngile șiroiū curgea,
 Și pe paloș se 'nchea!
 Dară Aga Bălăcenu,
 Care a părăsit Divanu,
 Dacă, mare, că vedea
 Că vedea că ostenea,
 Finului Drăgan grăia:
 — La margine, fine, și-acasă,
 Că p'aici mórtea ne lasă!
 Calu că mi-a ostenit
 Și eu, mare, c'am stătut!
 Amendoi că se pornea
 Și fugea, mare, fugea,
 Di de vară

Pănă 'n sëră!
 Oștirea că mi-î gonea,
 După ei se 'nșiruia
 Și de loc nu-î ajungea!
 Drăgan, mare, ce 'mî făcea?
 El hodinit cum erea,
 Drumu jderului dedea,
 Copitele-î scăpăra,
 Nori în urmă-î rămănea.
 Pe Bălăcénu 'mpingea,
 De-a călare cum erea,
 În Dâmbovița 'l băga
 Și din gură că-î striga:
 — Fugî, nașule, nu mai sta,
 Că ne-a ajuns potera!
 Bălăcénu ce 'mî făcea?
 Pe finu că-l asculta,
 Cu calu 'n nămol intra
 Și mai rău se 'noroiă
 Și din gură că-î striga:
 — Săî, Drăgane, finule,
 Că mi-a scurtit dîile;
 Calu mi s'a 'nămolit,
 Oștirea că m'a sosit!
 Drăgan, mare, ce 'mî dîcea?
 Svirle, nașule, pușca
 Și pușca și sabia,
 Nu mai faci trébă cu ea!
 Sabia și s'a știrbit,
 Pușca și s'a ruginit,
 Oștile c'aū plesnit!
 Svirle-ți, nașule, zaua,
 Să sbore calu fuga,
 Că zăile sînt mult grele
 Nu pătrund glonțele 'n ele!
 Drăgan, frate, ce 'mî făcea?
 Cum pe nașă-su vedea
 Fără arme că erea,
 La el, mare, năvălia:
 Sulița 'n el o băga
 Mațele jos îi vîrșă!
 Pănă oștirea sosia,
 Bălăcénu mort erea!

Capu 'n suliță-l puneă,
 La Brâncovén l-aducea
 Și de Divan că-l trăntea
 Și din gură-î cuvînta:
 — Ia-ți, Dómne, datoria
 Și dă-mî făgăduiela!
 Brâncovénu când vedea,
 Mult, frate, se 'nveseliă
 Și lu Drăgan că-î grăia:
 — Drăgane, tu să trăiești,
 Domnia s'o stăpânești!
 La scaun că mi-l ducea,
 Pe Divan îl aședă.
 Bărbierii că-î chema,
 Pe el bine că-l spăla,
 Mi-l rădea și-l potrivea
 Și cu țole 'l îmbrăca
 Cu țole cu ibrișim,
 Ibrîșim tot cafeniū:
 Ibrîșim de Țaligrad
 Cotu șapte galbeni luat!
 Brâncovénu ce 'mî făcea?
 Bine de loc nu-î părea,
 La Drăgan el că mergea
 Și din gură-î cuvînta:
 — Drăgane, Drăgane,
 Viteze Drăgane,
 Cum în locu-mî să domnesci
 Și lumea s'o stăpânesci?
 Ți-ai tăfat tu nășia,
 Dar mi-te Domnia?
 La Gialapî semn el făcea
 Și din gură le dîcea:
 — Luî Drăgan capu să-î luați
 Și 'n Domnie nu 'l lăsați;
 De cât lumea s'o domnescă
 Mai bin'el să putredescă!
 Gialapii că-l asculta
 Capu lu Drăgan tăla;
 Iar pe el îl îngropa
 La Mănăstirea domnescă,
 'N lume să se pomenescă!»

Varianta a cincea, din Catanele-Dolj, sună ast-fel:

Verde a Crinului,
 În lunca Cîmbrinului
 La otaru Turnului
 La Poiana Mărului,
 Cîrtă-mi-se ver'e mî cîrtă
 Tot doi Domni cu două oști
 Dar oștile cum erea?

Una'mî e verde nemțescă,
 Ș'alta roșie turcescă,
 Dar domni cum îi chema?
 Unu-î Aga Bălăcénu,
 Și Constantin Brâncovénu,
 Finu-î Costin Căpitanu.
 Dîce Aga Bălăcénu,

Spre Constantin Brâncovănu
 Ca să mute Bucureștii
 Și să 'i mute la Bălăci;
 Dar Constantin Brâncovănu,
 Crede 'n Dumnezeu sârmanu,—
 Ii răspunde chiar așa:
 Ca să lase Bucureștii,
 Chiar unde se află acuma.
 În Dâmboviță c'o cura.
 Lui Constantin s'o 'nchina,
 Multă lume s'o adăpa.
 Din vorbe nu s'ajungea,
 De răsboi că să vorbea.
 Când ai dice usturoiū,
 Puseră sorocu Joi,
 Să s'apuce de răsboiū.
 Până Joi că n'așteptară,
 Miercuri sara să luară.
 Să lovără, să ciocnără,
 Foarte rău să mântuără.
 Să veđi Aga Bălăcénu
 Neălca pe calu ăl mare,
 Cu măzdrancu la spinare;
 Să 'mplimba prin ăstea mare
 Și mi'și striga 'n gura mare:
 — Cari s'o afla, s'o adăvără
 Ca să 'și taie nașiea
 'Ii dau și eu Domnia;
 Să fiu Domn cu numele,
 Să 'și primească pungile
 Și toate mituirile.
 Cîn s'afla, s'adăvără?
 Numai Costin Căpitanu,
 Naș Constantin Brâncovănu.
 La Bălăcénu mergea
 Și iscălitura 'i da
 Că 'și taie el nașiea
 Numai să-'i dea Domniea.
 Apoi de aciea pleca,
 La nașu-său să ducea,
 Și nașu-său 'l 'ntreba:
 — D'aleo-leo fine Costine
 Orî că tu ești turburat,
 Orî calu 'n colți te a luat?»
 — Nașule, nașiea mea,
 La mic că m'ai botezat,
 Ca mare m'ai cununat,
 Trei copii m'ai creștinat,
 Două fete ș'un băiat,
 Și ajutor nu Ț'am dat.
 Acuș la vreme de zor
 Să 'Ți dau și eu ajutor.
 Să te scot de la strimtori.»
 — «D'aleo-leo, fine Costine
 Ia departă-te de mine,

Mi-e frică de 'nșelăciune,
 C'asa sint Domniile
 De vorbesc cu gurile,
 Mituesc cu pungile
 Până 'și fac plăcerile.»
 — Nașule-nașiea mea,
 De ce te sfiești așa?
 Numaî atâta vorbea
 Și 'n oștire îl primea.
 — Nașule-nașiea mea
 Bate tu marginile,
 Să bat eu mijloacele
 Că le știu soroacele,
 De la mine-o mai scăpa,
 De la tine să nu scape
 Nici în cer, nici în pământ,
 Nici în gaură de vînt,
 Că tu mie nu 'mi mai scapi.
 Numa atâta că vorbea,
 Calu 'n friu bine 'și stringea,
 P'ingă nașu său să da
 Și cu paloșu trăgea.
 Trase hoțu năcăjit,
 'I scăpă paloșu 'n pământ,
 Scoase brasdă ca de plug.
 Al doilea mai trăgea,
 Măna din dreapta 'i tăia.
 'I tăia mână și c'o spată,
 Bată-l Dumnezeu să'l bată,
 Că'l blestemă țara toată.
 Da nașu-său ce făcea?
 'N Dumbăviță s'ascundea.
 Costin pe urmă 'l lua;
 Tot pe dira sângelui,
 Pe potcoava roibului,
 Pe sunetu frului.
 'N Dumbăviță îl găsea,
 De aci nașu-său striga:
 — D'aleo-leo fine Costine,
 Lasă-mă fine așa,
 La București m'oi ducea,
 La mână m'oi vindeca,
 Și la spată mi o trecea;
 Pe uliță mi oi cerea
 De oi Ține pe nașă-ta.
 — Nașule-nașiea mea,
 Când ei săcurea pe mână
 Și mi te duci la pădure,
 Când tai copacu de sus,
 Tot mai frumos odîrșlește,
 Când îl tai din rădăcină,
 Mi'l usuci de la tulpină.»
 — D'aleo-leo fine Costine,
 Cean'că m'oi lăsa așa:
 La București mă duceam.

La mână mă vindecam.
 'N urmă vedeai ce 'ți lucram :
 La temniță te aședam,
 Pe viață te lăsam.
 Costin așa de auzea
 Foarte rău să năcăjea,
 Frumos capu îi tăia,
 'N Dumbăviță 'l arunca.
 Și de acia îl lua,
 De mustață 'l apuca,
 La Domnie 'l ducea
 Tot la Sarafim pașa.
 Dar Domniea de 'l vedea
 Sarafim Pașa grăia :
 — Tu 'ai tăiat nășiea,
 Măini ne faci și nouă așa,
 Ș'apoi mare porâncea :
 — Faceți-i ceva 'nplimbare
 Lui Costin ăsta al mare.
 Pe Costin că mi'l lua
 Foarte bine de 'l plimba.
 Colea la Tîrgu d'afară,
 Două furci și-o cumpioară
 O sfîntă de frînghioară.
 Foarte bine 'l spînzurară,
 Să minună ș'altă țară.
 Puținel că 'l mai lăsa

Până nașă-sa venca ;
 Ea ast-fel că mi'și vorbea :
 «D'aleo-leo fine Costine,
 Da nu 'ți păru rău de mine ?
 Las'că 'ți tăiași nășiea.
 Ce nu primiși Domnia
 De primiși frînghioara ?
 Dar-ar Dumneșeu, să dea,
 Și cu maica Precesta
 Să 'mî audă vorba mea :
 Fieru să mai ruginescă,
 Oțelu să mucedască,
 Trupul tău nu putredască,
 Nici muscă nu să lipescă...
 Numa atât îl blestema,
 Poftir., nașă-sa pleca.
 La nouă ani să 'ntorcea,
 Tot în ștreang că mi'l găsea,
 Și pornea de mi'l erta.
 Și mi-l erta tot cu milă :
 — Să cadă din ștreang țarină
 De blestemu de la naș
 Nu m'ai în lume lăcaș.
 Blestemu de la tată
 'I ca, când calci-o pîtră 'n apă,
 Iar blestemu de la mumă
 'I ca lovitura de cîmă.

Din comparațiunea celor patru prime variante ale cântecului lui Aga Bălăcenu vedem, că ideia principală este lupta dintre ôstea turcescă a lui Brâncovenu cu cea nemțescă a lui Bălăcenu și sfîrșitul tragic al acestuî din urmă prin trădarea unuî fin al său. Brâncovenul anume promisese acestuî fin al Bălăcenuului că-i va da domnia, decă va omorî pe nașul său ; finul execută crima, dar este pedepsit de domn cu mórtea pentru neomenósa faptă, omorîrea nașului de către fin fiind socotită în credința Românului întocmai ca un paricid.

Varianta a cincea face pe omorîtor *fin* al Brâncovenului, iar persóna ucisă nu mai este Aga Bălăcenu, ci totgmai Constantin Brâncovenu.

Dar să vedem mai întăi cine a fost omorîtorul lui Bălăcenu ?

După variantele nr. 1 și 2 el se chema : *Căpitan Costin*.

Varianta nr. 1 (pag. 63):

«Unde Costandin Brâncovenu vedea
 Cum ôstea lui se 'npuțina,
 Măna la gură puneă,
 Cu pumnii 'n piept se bătea :
 — Sărăcuț de maica mea,
 Că mi-a prăpădit ôstea,

Bată-î crucea măne-sa !
 Pristav, nene, că puneă,
 Trei zile, trei nopți striga :
 — Care, frate, s'o afla,
 Și, nene, s'o adevăra,
 Ca să taie p'acesta,

Îi dăruiesc Domnia,
Domnia și moșia,
Ca să taie p'acesta,
Că mi-a prăpădit ôstea !

Nimenea nu se afla,
Fără cât că se găsea
Săvai, *Căpitan Costin*
Al Bălăcénului fin ;

iar varianta nr 2 prescurtată (p. 1265):

«Fôie verde ș'o lulea,
Unde, frate, s'aușia,
Ca să-și taie nășia,
Să-și capete Domnia?
Nicăieri nu s'aușia,
Frate și s'adeveria,
Ca să-și taie nășia,
Să-și capete Domnia,
Numa *Căpitan Costin*
Luț Aga Bălăcén fin.

Dovadă că acest *Căpitan Costin* a existat în realitate și a jucat un rol însemnat în bătălia de la Zernesci sunt cuvintele mai sus reproduse ale cronicarului Neculcea, care ne spune : „Țic că la acest război să fie fost mai mult isbînda despre partea Cazacilor Brâncovenului, cădora le era cap un Moldovan, anume *Costin Căpitanul de Focșeni, feciorul Nenului.*“

Iată deci cine a fost acela care :

«La Costandin Brâncovenu mergea
Și din gură i cuvînta :
— Constandine Brâncovene,
Îmi dăruiești moșia,
Moșia și Domnia,
Ca să-mi tai eu nășia ?
Că mi-e părinte mai mare,
Mi-a ars focu la spinare,
Frică mi-e de luminare !»

Cât despre relațiunile căpitanului Costin cu Aga Bălăcenu, decă acesta îl botezase său nu, nu putem ști cu siguranță. De și numele *Costin*, ca o prescurtare presupusă din *Costandin*, ar putea vorbi pentru prima ipotesă, — nașul dând obicînuît finului propriul său nume de botez, — dar nici părerea de a vedea aci pur și simplu o influență a rimei :

Săvai, Căpitan *Costin*
Al Bălăcénului *fin*

sau

Numa Căpitan *Costin*
Luț Aga Bălăcén *fin*,

nu p^ote fi în mod absolut exclusă. Cu at^âta mai mult, c^ă în varianta nr. 5, togmai versul al 12-lea :

Și Constantin Brâncov^onu

a cerut, din cauza rimei, versul următor :

Fⁱnu-ⁱ Costin Căpitanu.

În acest cas avem prilejul să constatăm cum une-orⁱ o simplă potriv^olă de rimă determină fondul întregului cântec, și mai departe cum acest fond trece într'o variantă a cântecului, unde necesitatea, care provocase rima, nu mai există: așa ar fi în cazul de față variantele nr. 3 și 4, care de și înlocuiesc pre Căpitan Costin prin *Drăgan*, *vi-t^ozul Drăgan*, dar mențin afirmarea că acesta fusese un fin al Bălăc^onu^lui :

Bălăc^onu pe Drăgan chema
Și din gură-l întreba :
— Ce-o fi asta, *fin* Drăgan ?
Dară Drăgan răspundea :
— *Nușule* dumneata etc.

Cine va fi fost însă *Drăgan*? Intervenirea lui aci să fie o^ore o confusiune în loc de *Hatmanul Bogdan*, comandantul armatei moldovene în bătălia de la Zărnesci? Atare confusiune s'ar părea cu atât mai posibilă, cu cât *Drăgănescii* era o familie care lăcuia chiar în mahala^ua Bălăcenilor *), iar la satul *Drăgănescii* fugise tocmai atunci sócra lui Bălăc^onu, D^omna Maria a lui Șerban-Vodă Cantacuzin. Ac^osta nu e de admis.—Mai puțin probabilă ar fi părerea de a ved^o în *Drăgan* un nume obic^onuⁱt în poesia poporană, cum avem dou^e exemple chiar în colec^oțiunea de față :

Pag. 516 :

— Cum făc^ou, mă Nușule ?
— Chițai,
Chițai
Banița,
Dă-ⁱ cu stremuralița,
De la vale
P^on'la deal
P^on'la pomă^u lui Drăgan ;

*) G. I. Ionescu-Gion, *Istoria Bucurescilor*, 327.

saŭ pag. 1271 :

Frunză verde odolén,
Ici în vale, colo'n dél,
La rateşu de sub mal,
Bea Iorgovan
Şi cu *Drăgan*,
Şi Iorguţă Roşcovan.

Ne rămâne a treia ipotesă: că faptul se latoresce pur şi simplu contaminaţiunei a două cântece, în cari ideia principală: *omorârea naşului de către finul său*, alcătuesce fondul comun: Anume cântecul lui Aga Bălăcénu, în care figurază personagiul istoric *Căpitan Costin*, a fost influenţat de următorul cântec *Radu Vodă şi Drăgan*, cules din comuna Bragadiru, jud. Teleorman, şi publicat în presenta colecţiune (pagina 1234) :

Pribegeşti'mî vere,
Pribegeşti'mî dragă,
Pribegeşti'mî Radu-Vodă !
Dar dé cine'mî puibegia ?
Tot dé fină-so Drăgan,
Tot Drăgan din Bărăgan.
Că el, uite, s'a jurat,
Să nu'l lase netăiat.
Că, când Radu 'l-a cununat,
Când a fost la masa mare,
Toţi boerii 'i-a dat,
Care vii,
Care moşii,
Care galbeni pe tipsii.
Numai Radu nu 'i-a dat,
Nici-o vie,
Nici moşie,
Şi nici galbeni pe tipsie.
Şi cum Radu că fugea,
Ochi 'ndărăt ş'arunca,
Mare pulbere vedea,
Şi din gură că grăia :
Cătă bată-i mumă-sa,
D'o fi pulbere de vânt,
Să revarsă pe pământ !
D'o fi pulbere de om,
Tot drumul şi l'o goni,
Pên la mine o veni.
Bine vorba n'o sfârşa,
Şi fină-so Drăgan îl sosea.
Iar Radu dacă'l vedea,
El din gură îi grăia :
— D'ale fine Drăgane,
Or calu îi ispiteşti,
Or pe mine mă petreci ?
Dar Drăgan că îi grăia :
— D'ale naşule Radule,

Eŭ calu nn'mî ispitesc,
Nici pe tine te petrec,
Dar pe tine te gonesc ;
Că eŭ naşule m'am jurat,
Ca să nu'mî scapi netăiat.
Că ştii naşule, când m'ai cununat,
Când fuse la masa mare,
Toţi boerii că m'ai dat,
Care vii,
Care moşii,
Care galbeni pe tipsii.
Numai tu naşule nu m'ai dat,
Nici-o vie,
Nici moşie,
Şi nici galbeni pe tipsie.
Atunci eŭ că m'am jurat,
Să nu te las netăiat.
Iar Radu că îi grăia :
— Bine. fine Drăgane !
N'o fi fine, dău, păcat,
Că la mic te-am botezat,
La mare te-am cununat,
Şi-alţi coconii îi-am creştinat ?
Drăgan din gură dicea :
— Ba o fi naşule păcat,
Că la mic m'ai botezat,
La mare m'ai cununat,
Şi-alţi copii m'ai creştinat ;
Dar am apucat ş-am jurat,
Ca să nu scapi netăiat.
Bine vorba nu sfârşa,
Şi capu îi reteza ;
Trupu că 'i-l spinteca ;
Cu ţerână 'l presăra,
Intr'un prepelég 'l 'nfigea,
'L 'nfigea în drumul mare,
Ca să aibă pomenelă.

Am puté chiar stabili unde anume a avut loc contaminațiunea, căci variantele No. 1, 2 și 5 ale cântecului lui Bălăcénu cu *finul Căpitan Costin* sunt culese din județele Dolj și Olt, pe când cele cu No. 3 și 4 ale aceluiaș cântec cu *finul Drăgan* provin din județul Teleorman, adică de acolo unde s'a cules și cântecul lui *Radu Vodă și Drăgan*. Aci dar, în Teleorman, s'a întilnit un cântec cu altul; personagiul Drăgan din cântecul teleormănen a usurpat locul căpitănelui Còstin din cântecul oltén, și alt nimic.

Cestiunea decă Drăgan din cântecul lui Radu Vodă, ca și Sarafin-pașa din cântecul Costin, aũ fost persóne reale sau nu, rămâne deschisă.

În orî-ce caz, acest exemplu ne arată însemnătatea geografică în formarea unei colecțiuni folklorice, diferitele influențe ce un cântec póte să exercite asupra altuĩ cântec, precum nu mai puțin și interesul de a vedea păstrată în cântecul poporan amintirea istorică a vitezului Căpitan Costin, care, decă n'ar fi fost menționat de cronicarul Neculcea, noua critică așa pretinsă istorică l'ar fi pus de sigur cu totul în domeniul fabulei. Folkloarele constituie decĩ un element de mare preț pentru istorie, el ne dă istoria viuă a poporului, *lebendige Volksgeschichte*, cum se exprimă genialul Herder.

Limba în aceste producțiuni nu e de cât ici-colo coruptă și influențată de mahalalele orașelor. Bucățile culese de la Români sunt mai pure de cât cele adunate din gura lăutarilor țigani. În viitor tótă atențiunea culegătorilor va trebui să fie îndreptată asupra cântecelor bătrânesci și să fie preferați în tot-de-una cântăreții români, mai ales acei cari nu sunt de meserie lăutari; căci se mai găsec aici-colo moșnegi români cari ar putea fi ascultați cu folos; numai în lipsa lor cată a se da ascultare lăutarului țigan. Pe urmă, chiar între Români trebuie ales cel mai vorbăreț, mai voios și mai glumeț, mai frumos-povestitor, iar nu orî-ce sporovăitor, zăpăcit și fără memorie.

Cântecele bătrânesci ar trebui culese cât mai repede tóte, căci ele ne aduc sciri istorice din trecut asupra vieței intime, a morăvurilor, a stărei sociale și a întâmplărilor mai însemnate din vremurile de odinióră. Un studiũ comparativ amănunțit între cele publicate deja și o întregire a celor necomplete cu variantele respective se impun, și ar fi de mare folos, atât din punctul de vedere estetic-literar, cât și din acel istorico-filologic.

Tot aci trebuie să pomenim și de grupa *cântecelor haiducesci*, cari în culegerea de față sunt destul de bine reprezentate. După câte

cunoscem, aceste cântece în colecția noastră sunt cele mai lungi și mai complete, și cu cele mai multe variante. Rând pe rând trec pe dinaintea-ne chipurile cunoscute ale haïducilor *Burilenu*, *Corbea* (cu 4 variante), *Miul* (cu 8 variante, din cari una de 450 de versuri și alta de 535 versuri); *Jianu* (cu 4 variante); *Ghiță Cătănuță*, *Radu Anghel*, *Codrénu*.

Se mai adaugă și câte-va chipuri nouă, cari nu figurează în colecțiile anterioare, ca : *Păun Haïducul* (p. 175), *Săcală* (p. 186), *Ioniță Haïducul* (p. 189), etc. etc.

II. *Doinele*, genul cel mai numeros și îndestul reprezentat în volumul nostru. Sub toate raporturile ele se prezintă bine. Monotonia e aproape cu desăvârșire exclusă. Fie-care doină ne înfățișează o nouă clipă din eterna melancolie ușoară, de care e frământat sufletul Românului.

Ici, tânguirea dulce a îndrăgostitului, care vorbește inimii sale :

— Inimăloră, inimăloră,
Inimăloră surioră
Ce mi stai tristă și amară ?
Inimăloră ce te bați
De coste și de ficăli ?
Inimăloră stai pe loc
Că'ți pui lacăt la mijloc !
— Să-mi pui lacăte și o mie
Inima face ce știe !

Colo, urechiă neînduioșată de întreaga gamă a dragostei poporului : a iubirei, a întâlnirii, a nehotărârei, a înșelăciunei, a dragostei fără de noroc, a trădării, a despărțirii ; gura lunei și toate sentimentele ce frământă o inimă de bărbat și de femeie când sunt cuprinși în mrejele „pârâlnice” de dragoste, bat'o focul s'o bată“.

Frunza verde, pădurea și dumbrava, tufișul, bătătura și munții cu flori ; podișca și fântina din preajma satului — locurile unde Românul își așteaptă pe iubita — ; cerul, sórele, luna, stelele ; privighetórea, cuculețul și alte păsări, martorii iubirei lui înfocate, — toate, toate sunt cântate și caracterisate cu câte-o vorbă în doinele acestea.

Dorul și jalea, urâtul—și mai ales urâtul, căci

De cât eu urât în casă
Mai bine mórtea 'n ósă —

mistue cu flacăra lor dogoritoare sufletul flăcăului și al fecioarei, cari își revarsă simțirile lor în doine minunate și înduioșitoare.

Dacă urâtul nu dă pace Românului, el se duce la cîrciumă, bea și-'și înecă plînsul și amarul în rachiu și 'n vin. Și aci cîntă, cîntă de ți se rupe inima,

Cîntă doîna cea de foc
Că n'are 'n lume noroc

și produce acele cîntece bachice, din cari unele pot fi comparate cu cele mai perfecte anacreontice.

Dacă nici cîrciuma nu-l potolesce, plécă în streinătate, în „négra strinătate“ — adică tot în țară, căci pentru el „streinătate“ înseamnă tot ce nu e satul său lunca lui. Și cîntă iarăși doîna cea de jale, cîntece simple, pline de naivitate, dar de o duioșie atingătoare și comunicativă. (Veđi de ex. p. 344).

Se bagă la cătanie — „mânca-o-ar pustia!“ —, ș'in cazarmă, „cu ranița căpătăiū“, cîntă de se uimesc orășenii, iar „maiorul de la Chiatra“ rămâne dus pe gânduri.

Și așa Românul se naște cu doîna, își petrece viața cu doîna și cu doînița lui, și móre nedespărțit de dînsa.

Numai păcat că aceste mărgăritare ale liriceî poporane române se corup îndată ce vin în atingere cu așa ȃisa cultură a orășenilor, iar țiganul — depositarul lor în cele mai multe cazuri — le strică, le stîlcesce, și din frumoșe și naive, simple și curate ca isvorul cel de munte, le preface în nisce producțiuni lipsite de orî-ce farmec poetic. De aci acele stărpituri de „hamor, hamur, hamoraș“ și alte năzbătii ce mișună de un timp încóce în doînele nóstre.

Volumul de față ar putea folosi poeților noștri lirici; ei s'ar inspira din producțiunile naturale ale spiritului popular, unele adevărate capete-de-operă ca fond și ca formă; ei ar îmbogăți vocabularul poeziei culte cu multe expresiuni plastice, concise și gingașe, cu întorsături de vers de o simplitate fericită, frumuseți ce ne întîmpină în populara doîna cea de jale și de dragoste, care curge lin cu un ușor murmur, ca și pîrîiașul pe patul său de nisip și petricele.

III. *Cîntecele de Nuntă* forméză a treia subîmpărțire din volum. Multe nu sunt, dar sunt interesante, câte-va chiar inedite, cum bună-óră: *Versul Colacului* (408); *Orația pintenului* (410) etc.

Ar trebui să se dea în viitorile culegeri o atențiune deosebită acestor producțiuni populare, căci ele cuprind o mulțime de amănunte, obiceiuri și date asupra stărei sociale și familiare. S'ar putea constata, între altele, modul căsătoriei la Români, cuantumul zestre și anume ce obiecte, precum și o mulțime de lucruri cu totul interesante pentru etno-psicologie.

Cântecele de Nuntă sunt cele mai ușore de cules; culegătorul n'are de cât să asiste la câte-va nunți, și se va întorce cu o recoltă îmbelșugată.

IV. *Strigături*. Acastă parte a poeziei poporane e cea mai numeroasă în colecțiunea de față. Și în adevăr, doinele și strigăturile sunt cele mai multe în literatura noastră. E vorba de nota melancolică și de cea veselă a poporului român. Dacă Românul e melancolic în orele-l de supărare și de durere sufletescă, apoi el știe a fi și vesel. Dacă notele de jos es din inima lui în belșug, apoi cele de sus, zglobii, săltărețe, ușore și vesele, țîșnesc fără popas. Numai cine a luat parte o singură dată la o ședătoare sau la o horă, poate să știe ce izvor nesecat de spirit și de glumă are firea Românului.

Spiritul lui este sênătos și traînic, sarcasmul lui mușcător, caracterizarea lui justă și nimerită—arare-orî dă greș—gluma lui picantă, cu multă sare, ba chiar și cu piper, scurtă, concisă și spontană.

Cine nu e zeflemisit și luat peste picior în aceste catrenuri—căci cele mai reușite sunt cele mai scurte—? Și flăcăul și fata amorezați, și bărbatul bețiv și femeia leneșă, și săracul și bogatul, și risipitorul și sgîrcitul, și popa și *premarul*, toți la o laltă sunt biciuiți, dacă au parte să cadă în gura unui zeflemist țeran cu talent. E o adevărată plăcere să ascultî pe un ast-fel de „hătru bun de glume“, care face cele mai reușite calambururi, și nu mai tace din gura lui prea limbută! E ca un fel de spiriduș, unde nu-l cauți, acolo e și el; îl veđi ba în cărciumă, trăgînd un sfichiū cărciumarului pentru vinu-î prost și prefăcut; de odată răsare între femeile și babele bătrâne din sat cari staū într'un colț retras și clevetesc pe toți și tôte; apoi se prinde și el în horă, și după tactul danțului „arde“ când pe unul când pe alta, în răsul zgomotos al celor de față.

Se miră tot neamul meu.
Ce flăcău m'am făcut eu:
Cu turu nădragilor

Fac p rtie vacilor
 i c nd merg pe cositură
Im  dau p i ile în gură !

Sa  :

 i ti, popo, la biserică,
Nu la fete p dic  ;
Pune m na pe psaltire,
Nu te uita la copile !
Inchin -te la ic ne,
Nu te uita la cuc ne ;
R g -te, blagoslove te,
Nu cu ochii la neveste !

Sa  :

Popa tare m'a jurat
Să nu  i  m ndru a 'n sat ;
Dar  i popa-i mare c ne,
Că  i el mândruțe  ine
 i mai multe de c t mine !

 i spiritul  i s g ta-i sarcastică nu sunt venin se  i r ut ci se.
Nu r nesc de m rte pe nimeni, ci mai mult amuză. E o  mpu c -
tur  de alice mic . Ch r  i cei zeflemisi i r d  i petrec:

Fata popii de la noi
Are zestre  ese boi :
D'înainte nu s nt do i ;
La mijloc
Nu s nt de loc
 i la proțap
Acuma-i fac !

Sa  :

Fetele dintre vâlcele
Spală iile 'n ulcele
 i le 'ntinde pe zăbrele
 i latr  c ni  la ele.
Le ridică mai în sus,
Latr  c ni  ca la urs !

Sa  :

Hei s racu sulimanu,
Cum mărită gugumanu !
Seracile  ecile,
Cum mărită secile ;
Seracile sutile,
Cum mărită slutile !
Seracile miile
Cum mărită urgiile !

Sa  :

Premaru nost e om bun,
C nd il c ste ti cu vin bun ;
C nd vede ocaua pl n ,
Face judecata bună ;
C nd vede ocaua rasă,
Face judecat' al s  !

Strigăturile sunt genul epigramatic al poporului și în cele mai multe cazuri alcătuiesc un fel de cronică a faptelor sociale din sat.

V. *Cântece, rugăciuni și jocuri de copii*. E un gen poporan interesant, dar recolta culésă în volumul nostru e minimă.

Cu prilejul altor culegeri viitoare, ar trebui dată o mai mare atențiune acestor produse, pentru că ele cuprind lucruri de interes din viața, desvoltarea și creșterea copiilor noștri.

VI. *Colindele și plugușorul* în volumul nostru sunt puține, vr'o 80 numai, dar sunt interesante, dacă nu prin faptul de a fi inedite, cel puțin prin variantele ce presintă, completând în multe locuri pe cele existente.

Colindele mai cu sémă sunt documentele cele mai prețioase în care se citesc lămurit, în tótă originalitatea lor, fel de fel de obiceiuri și credinți din epoca introducerei creștinismului. Este póte singurul gen poporan care se găsește mai mult în descrescere, producerile nouă fiind nule; de aceia ar trebui să se grăbescă culegerea colindelor, căci cele mai multe s'aũ perdut, iar puținele ce aũ mai rămas din ele se strică ȓilnic sub influența mahalalelor orășenesci. Asupra colindelor și a plugușorului s'ar putea întreprinde un studiũ comparativ cu multe și interesante rezultate.

Culegerea colindelor și a plugușorului, și în general a tuturor celor-l-alte produse poporane, ar trebui făcută nu în mijlocul anului și în orĩ-ce timp, ci la însẽ-și ocasiunile periodice când se presintă. Colindele trebuesc adunate între sãrbãtorile de Crãciun și Sf. Vasile; cãntecele de nuntã la nunți; cãntecele bãtrãnesci la ospete; baladele și legendele la stãni de la cĩobani, în noptile cele frumoșe de varã; doĩnele la lucrul cãmpului, căci acolo surprinđi în chip izolat sufletul tãnguitor; strigãturile, povestile și ghicitorile la hore și la ședãtorĩ; bocetele la înmormĩntãri; descãntecele și vrãjile la anumite ocaziuni; într'un cuvãnt, trebue lãsat poporul a se manifesta la prilejurile potrivite naturei și vieței lui, și a nu-l scóte în chip artificial și de poruncialã din îndeletnicirile sale. Alt-fel, produsele inteligenței sale nu vor avea acel caracter sincer și de spontaneitate,—condițiuni absolut esențiale unei bune culegeri de folklóre.

„Spiritul popular, observã Max Müller, sémãnã cu sensitiva; el ca

și dînsa, la primul contact puțin cam aspru, se strînge în sine și-și închide foile“. De aceia trebuie mai întîi să capeți încrederea poporului, să ai un traiu mai îndelungat cu el, o asimilare perfectă, dacă se pôte, cu viața lui de tôte dîlele. Numai în acest chip putem alcătui colecțiunii autentice despre viața așa de simplă la exterior și atât de complexă psihicesce a poporului român.

VII. *Ghicitorile* sunt iarăși bine reprezentate în colecțiunea noastră. Pe lângă multe cunoscute deja, avem cîte-va variante și chiar inedite.

Ghicitorile și deceurile forméză un gen fôrte caracteristic și întins în literatura românescă. Chiar după publicațiunea așa de completă și interesantă a d-lui A. Gorovei, meritosul editor al revistei folcloristice *Șeșetórea*, mai rămîne încă mult de făcut pe acest teren.

VIII și IX. *Descântece și vrăji*. Culegerea acestui gen de literatură poporană e cea mai anevoiósă, din cauza numărului restrîns al celor ce sunt depositarii descîntecelor și vrăjilor. De obicei puține femei bătrîne mai știu a descânta și a vrăji; apoi ele aŭ superstiția de a nu comunica cui-va vr'un descîntec, dè témă ca nu cum-va descîntecul, o dată comunicat, să nu mai aibă tărie, și ast-fel meșteritele descîntătoare saŭ doftoróele satelor să-și pérđă meseria lucrativă. De aci nevoia, ca să alergî la fel de fel de stratageme pentru a le descleșta gura, prefăcendu-te a fi bolnav, ba une-orî a fi chiar vrăjitor și d'o meserie cu ele. Cu tôte aceste dificultăți însă, volumul nostru presintă un material fôrte bogat de descântece de tot soiul. Peste 380 de descântece și 60 de vrăji, e un material vrednic de laudă. Sub tôte raporturile acest material e bine strîns; fiecare soiŭ de descântece are variante .numeróse, e bogat în expresiuni, e complet și însoțit de descrierea mai mult saŭ mai puțin amănunțită a procedelor ce se urméză la fie-ce descîntec.

X. *Cîntecele de mort și bocetele* sunt puține în volumul nostru. Intr'o escursie de 3 luni numai, nu s'a putut da o atențiune deosebită și acestui gen destul de important al literaturii poporane.

XI. De asemenea și *Anecdotele și povestile* în versuri sunt pu-

ține. Un al doilea volum conținând prosă poporană e în preparare și conține multe povestii de un interes capital.

XII. *Locuțiunile și idiotisme* merită o deosebită atențiune, căci au o importanță lexicografică foarte mare.

XIII. Volumul nostru se încheie cu *Varia*, care cuprind: a) mici fragmente din *Calendarul poporan*; b) *Frînturi de limbă și dicțatori*; c) puține *Întrebări și răspunsuri* și d) *cuvinte particulare* ce nu se aud pretutindeni.

Pentru a face interesantă colecțiunea și din punctul de vedere lingvistic și a servi ast-fel știința în chip îndoit, s'a alcătuit de d. profesor N. I. Apostolescu, eminentul nostru elev, un index cuprinzând particularitățile fonetice, morfologice, lexicale și semantice. S'a adăugat și un index al localităților, de unde s'a adunat materialul.

În primul index s'au însemnat cuvintele întrebuințate numai în unele părți românești, și cari nu se găsesc în limba vorbită în Țara-Românească; de ex. *făgădău* [în Transilvania], *crivat* [în Moldova], *tămățoră* [(mieșunea) în Oltenia], *machea* [interjecție, în Oltenia], *burcă* [(haînă mocănească de bărbat) în Moldova], *sucnă* [(haînă mocănească de femeie), în Moldova], *birău* [în Transilvania], etc. S'au mai însemnat, apoi, și cuvinte, cari de și întrebuințate dincóce de Milcov, se aud numai în anumite părți, cum e, de pildă, cuvîntul *mischiu* [„oțel“, în unele părți „magnet“].

Ca particularități semantice trecute în index am putea aduce de pildă cuvîntul *a năzări*, care în Oltenia însemnă „a zări“, iar în România dincóce de Olt „a se supăra“ sau mai bine „a'i sări [an-dăra“; în primul caz verbul are obiectul în acuzativ, iar în al doilea caz în dativ. În privința trecerii de la un sens la altul, lucrul se poate ușor urmări aci, avîndu-se în vedere că dincóce de Olt se ȳice foarte des „i-a năzărit din senin“, de unde s'a întins sensul la „a se supăra din senin fiind-că un lucru 'i se pare, etc“. Mai apoi a rămas numai sensul de „a'i se părea“: *I se pare un lucru abia zărindu'l*. La acestea negreșit că s'a adăugat asemnarea cu verbul „a zări“, care la început a fost numai o asemnare de formă, nu și de sens, iar mai apoi în Oltenia a devenit și de sens, verbul „a năzări“ contopindu-se de tot cu verbul „a zări“.

În privința particularităților morfologice putem da ca exemplu formele *nost*=nostru, *věst* și *vězt*=vădut, *ginovaț*=*vinovați*, etc. Am însemnat formele în care, — cum e în cazul din urmă, — nu se vede mai de loc sensul pluralului [aci trecerea lui *t* în *ț* prin influența lui *i* care a dispărut, însă, e o urmă foarte slabă de plural al lui *ginovat*=*vinovat*], dar n'am notat formele verbale ca *vedeț*, de exemplu, unde pierderea aceluși *i* din *vedeți*, nu are aceiași însemnătate ca lipsa sem-nului pluralului din *ginovaț*.

Relativ la formele plurale, puse în acest index, e de observat că s'aũ trecut numai acelea unde se presupunea a fi numai plural, unde singularul era nesigur și unde era trebuința numai de forma plurală, singularul neavând nici o însemnătate din punctul de vedere al indexului. Așa ar fi, de pildă, o însemnare relativă la o particularitate fonetică ca guturalizarea labialelor [*lupchi*=*lupi*, unde singularul *lup* nu ne interesează]. Tot așa une-orî s'a pus numai forma feminină, cea masculină nefiind sigură sau neexistând.

Particularitățile cele mai însemnate, însă, sunt cele fonetice. S'aũ însemnat în index de la casurile cele mai generale și cunoscute — relativ generale — ca labialele guturalizate [*lupchi*=*lupi*; *cochil*=copil, *hler*, *țer*=țier, etc.]; ca *ă* înlocuit cu *â*, din județele Némțu, Botoșani și chiar Iași; ca *m* trecut în *n* [*n*era (a se) miera, (a se) mira (a se); *n*i=mî; *Nercuri*=Miercuri; etc.], — până la cele mai rari, ca trecerea lui *n* în *l* [probabil prin intermediul lui *r*; exemplu: „a *amelința*“=„a amenința“, probabil trecând prin forma „a *amerința*“, a lui *r* în *l* [*amelică*=americă], și a lui *m* în *v*, ca în cuvîntul *alimănit*, care se constată în Oltenia, pe când în județul Teleorman are forma *alivănit*, alături cu verbul *a alivăni*, tot cu sensul obicînit al acestuî cuvînt de „a afurisi, a drăcui“. După câte scim în Teleorman există și forma *alimănit*, *a alimăni*, însă, cu sensul de „pripășit, a pripăși“.

Indicele conține și vorbele streine cu diferitele lor metamorfose ce aũ luat în gura poporului. Mai ales cele turcesci aũ încercat schimbări radicale: „ieniceri“ aũ devenit *niceri* și *iangineri*; „spahii“ s'a făcut *spafii*, *pasfii*, *pasfiri*, *saftii*; „agarlık“, la cronicări *argalic* figurează în colecțiunea noastră sub forma *alardik*; în loc de „bogaz“ din baladele dobrogene, aci se șice *buhaz*; *cafas* (la cronicări) devine *cafet*; „*gialap*“ e un compromis din *gelat* și *gelep* etc.

D-l Lazăr Șăinenu, care a studiat cu necontestată competență elementele turcesci în limba română, observă ca o particularitate ca-

racteristică a colecțiunei oltenesci din prezentul volum, că multe din vorbele turcesci proprii acestei colecțiuni pòrtă o pecete sèrbescă destul de pronunțată (Cf. *bascea*, *beg*, *dugélik* etc.), ceea-ce indică un contact mai intim cu Sèrbiî din vecinătate. Afară de acésta. càn-tecele istorice din Oltenia sunt bogate în vorbe turcesci și forme verbale ce nu le mai întîlnim aiurea (cf. *alardík*, *buhaz*, *cafat*, *cîorbagiû*, *colgiû*, *derea*, *bulucesc*, *bulibășesc*, *căfenesc*, *mărtăcesc*, etc.

În fine s'aû însemnat în index și cuvintele în care variază, de exemplu, o vocală, ca în *plăpămele*, *plăpomele*, *plăpumele*, și altele în care se vèd deosebite particularități fonetice.

De asemenea sunt notate și cuvintele așa dicènd *orășenesci*, cari se găsesc întâmplător în popor, ca de pildă *regal*, precum și cele împrumutate tot din oraș, dar pe alocurea rău pronunțate, ca *parfonat* = parfumat, *procest* = proces, *peceptorî* = perceptor, *paligorie* = parigorie, *antilerie* = artilerie, *mamemvră* = manevră, *Chisolom* = Kiseleff, etc.

În afară de aceste particularități s'aû pus în index și numele proprii — de persóne și de localități — întâlnite în textul diferitelor càn-tece, ghicitori, descàn-tece, etc., precum și adjectivele derivate de la nume proprii.

În privința pronunțării, s'a căutat a se păstra acésta întocmai cum a fost auđită. S'a întrebuintat γ pentru g provenit din κ fiindcă acest semn ne dă pronunțarea mai exactă; de asemenea χ e pentru un fel de h care nu admite ca $\acute{e}$, când îl urmèză, să fie pronunțat *ie*, fie *i* cât de scurt. Așa de exemplu, în strigătura următoare de la pag. 1058 — culésă din Șona, comitatul Târnavă-Mare, Transilvania, — avem pe acest χ , care are un sunet cu totul deosebit h , aprópe alăturî de un cuvènt unde apare h cel obicinuit:

Lelea 'naltă și voinică,
Dórne lângă mămăligă.
Mămăliga corcăe,
Ea dórne de *horcăe*;
Mămăliga χ erbe 'n ólă,
Ea dórne de se omórá!

Aruncând o privire asupra întregèi colecțiuni, observăm un lucru de care s'a mai vorbit: Țiganiî — aprópe singurî păstrători actualmente ai poesiei poporane, — fac să dispară partea lirică a càn-tecelor, și păstrează numai partea narativă, numai scheletul așa dicènd al lucrării, plus versificația, care în genere e fórte schiópă. Adesea-orî în unele părți rima lasă loc asonanței orî aliterației.

Rare-orî, şi mai ales când un cântec nu e cules de la Țiganî, se întâlnesc versuri mai de sémă, cum sunt de pildă, o parte din cele de la p. 861, demne de observat mai ales pentru rima lor bogată, unde cei luați în armată se tânguesc, că îi duc de acasă :

Să ne rupă pletele,
Să ne plângă fetele.
Fetele,
Sărmanele !

Accentul secundar face aceste versuri şi mai plăcute.

Ca valoare literară, negreşit că ne interesează numai cântecele bătrânesce, doînele, şi une-orî şi strigăturile. Ghicitorile şi descântecele presentă interes lingvistic şi chiar istoric, ele păstrând, de multe orî, vre-o formă veche, cristalizată, orî vre un nume propriu interesant. În plus, este evident că descântecele sunt preţioase şi pentru credinţele coprinse în ele. E interesant de exemplu, a observa în descântece, cam câte nenumărate cunoscute poporul, după enumerarea felurilor vre-unei bôle, cum se vede într'un descântec de gălbenare de la p. 1140, în care se vorbeşte de gălbenare *turcască, grecască, nemţască, franţuzască, muscălescă, românească, Țigănescă, letinească*. Tot dintr'o ast-fel de enumerare se poate vedea cam până la ce număr se ridică colorile distinse de popor.

Mai avem de observat în privința unor cuvinte găsite în diferite părți ale colecțiunei, că nu le-am însemnat sensul, având în vedere următoarele observații ale lui Sayce*). „Le langage, comme les roches est parsemé des debris fossilisés des sociétés antérieures. Des mots qui étaient pleins de sens non développés peuvent avoir une signification nouvelle en conséquence des changements sociaux ; un long usage et une longue habitude peuvent les avoir privés de leur sens, si bien que la seule signification qu'ils possèdent est leur simple son ; on a pu encore oublier leur force originelle et ils peuvent ne survivre que comme des noms propres ou en rapports avec des cérémonies tombées en désuétude ; enfin, on peut les avoir confondus avec d'autres mots mieux connus, d'où sera résultée une confusion d'idées.“

Filologul şi istoricul vor mai găsi încă multe părți interesante în această culegere. Aşa în treacăt atragem atențiunea asupra menționării

*) *Principes de Philologie comparée*, tr. franc. par E. Jovy. p. 216—217.

localităţii *Ciobârcie* (evident *Ciobârciu* din Basarabia), şi asupra cântecului intitulat *Calofirescu*. În primul caz dicându-se

Cel voinic din *Ciobârcie*
Cu paloşul de mischie,

pe lângă importanţa localităţii care ajunsese, după cum se vede, faimă în cât e pomenită şi în cântece, vedem şi forma *Ciobârcie*, care ne arată: sau că lăutarul nu'şi mai dă sēma de însemnarea cuvântului şi socotindu'l un nume comun a ȕis „cel voinic din *Ciobârcie*“, precum s'ar ȕice: „lupul din lupărie“, „omul din prăvălie“, etc.,—sau că de la început s'a ȕis în felul acesta, socotindu-se, pōte prin vre-o etimologie poporană, că am avea a-face cu un substantiv colectiv de felul lui „lupărie, stufărie, gheţărie“, sau de felul lui „cĳobănie“, şi acēsta din cauza renumelui de care se bucura localitatea. Şi e lămurit că forma acēsta, nu se obicĳnuesce, căcĳ nici o dată nu se ȕice de pildă „omul din Alexandrie, din Vale-Largă, din Gură-Văii, din Prahovă, din Hertă, din Sulină, din Brăilă, din Zimnice, etc.“ ci „omul din Alexandria, Valea-Largă, Prahova, etc.“ Tot ast-fel e cu tōte numirile de localităţi carĳ par feminine, lucrul aprōpe invers de cĳt la cele cu ĳnfăţişare masculină. Aşa se ȕice: „lăcuior din Buzău, din Rucăr, din Bucurescĳ, din Ploescĳ, din Predeal, etc.“, iar nu „lăcuior din Buzăul, din Rucărul, din Bucurescĳi, din Ploescĳi, etc.“; ĳnsă „lăcuior din Vălenĳi-de-Munte, din Dēlul-Mare, etc.“, nu „lăcuior din Vălenĳ-de-Munte, din Dēl-Mare,“ etc. Excepĳiunea e aparentă ĳn „lăcuiori din Turnu (articulat, ĳn loc de Turnul), căcĳ aci avem a face cu o prescurtare din compusele Turnu-Severin, Turnu-Măgurele, etc., care compuse vȕdurăm că ĳn partea lor primă sunt tot-d'a-una articulate. ĳn ce privesce pe „Tărgovişte“, acēsta ar părea că face excepĳie faĳă de cele cu ĳnfăţişarea feminină, dar aci lucrul este explicabil prin faptul, că numele acesta, care ĳn slavonesce are ĳnsemnarea de *tărg* „forum“, şi-a păstrat ĳnsemnarea etimologică mult timp, iar mai târĳiū graĳul poporului nu 'i-a mai schimbat ĳnfăţişarea, lăsând a se ȕice „lăcuior din Tărgovişte“, cum se ȕicea la început, când lucrul ĳnsemna „lăcuior din tărg“.

Se găsesc une-orĳ, e adevērat, forme analōge cu „cĳobărcie“, ca de exemplu (pag. 855):

«Cine naĳba 'mĳ ōpti mie
Să mă duc la Lixăndrie,
Să mă 'nsor, să'mĳ ĳău ōĳie»

dar în cađul acesta avem de a-face tocmai cu fenomenul de care vorbirăm, anume închipuirea în mintea poporului că e vorba de ceva colectiv,—lucru foarte vag în mintea lui și póte nici-o-dată precizat.

Dovadă că aici nu póte fi vorba de necesitatea de a avea rima căutată, este că *mischie*, cu care riméză *ciobârcie*, nu e singura formă a aceluí cuvânt, căci găsim *mischiu* la pp. 11.64.106.1223. Acest cuvânt ar fi mers perfect ca asonanță lui *Ciobârciú*, pe când *mischie* ne întâmpină numai aci (p. 7), ceea ce arată în mod invederat că *mischie* e din cauza lui *Ciobârcie*, iar nu cazul invers.

Acesta este conținutul primului volum din *Materialuri folkloristice*, consacrat în întregime literaturii poporane în versuri. Cu mijlóce mici și puține de care am dispus, cu tóte dificultățile de tot soiul ce întâmpină o ast-fel de lucrare, grea mai cu sémă la începutul ei, cu tótă lipsa de experiență a culegătorilor,—s'a putut strânge o recoltă destul de bogată într'un interval numai de 3 luni de vacanțe. Vor fi multe lipsuri în colecția de față, se vor fi strecurat multe erori chîiar, mult ar mai fi fost de făcut; dar îi dăm drumul publicității și luminei cu speranța că în viitor, pătrunși de experiența trecutului, vom face ceva mai bun și mai complet.

Destul că s'a pus începutul și că materialele prețioase s'aú adunat și sunt garantate de peire. Dar câte încă nu mai rămân de cules, câte de publicat, mai înainte de ce viața de orașe și șcôla să nu le altereze, să nu le facă să dispară cu desăvârșire ?!

Să cugetăm numai la partea folklorului care a fost cea mai puțin luată în sémă: la *arta populară*: ariile naționale, desemnul și ornamentica caselor țărănesci, cusăturile, chîiar cadrele și icónele desinate exclusiv pentru trebuința poporului.

Dar *capra*, *brezaia*, *țurca*, acea materializare simbolică, artificială în forma unui idol cu capul său cu botul de capră, de urs, ba și cu două capete unul peste altul, cântecele și glumele, cum și multe alte obiceiuri bătrâne, carí se mai practică pe la țară?

Se impune de la sine formarea de albumuri în care să se re-presinte diferitele forme ale acestor reprezentațiuni, ca și diversele desemnuri și ornamentațiuni de pe pereții caselor, și de pe cămășile (altițele) și vesmintele țăranilor, să se reproducă icónele și cadrele țărănesci, când acestea nu sunt făcute în orașe sau nu sunt importate, etc. De asemenea, albumuri musicale carí să cuprindă partițiunea tutu-

lor cântecelor de dor și a jocurilor populare: și acesta cât mai îute, până ce să nu fie înlocuite de romanțele și valsurile pe care lăutarii mai tineri încep a le răspândi prin târguri și prin sate.

Volumul al II-lea al publicațiunei, care apare odată cu cel de față, conține materialuri folkloristice de la frații noștri Aromâni. Volumul al III-lea, care este în preparațiune, va fi consacrat folkloreului în prosă: basmelor și povestelor, datinelor și credințelor poporului român din nordul Dunărei.

Negreșit, culegerea materialelor noastre folkloristice se poate dice că este încă la început. Silințele sunt în mare parte perdute, căci rămân isolate, în loc ca forțele să se întrunescă și să lucreze la o laltă. Apoi culegătorii cei buni, cei cu o cunoștință fonetică perfectă și cu urechie fină, sunt rari, și se simte nevoe de ómenî anume pregătiți pentru asemenea lucrare. Ei trebuie mai întâiu să scie ceea-ce au să adune și cum să adune; să aibă în vedere colecțiunile deja publicate, pentru a le completa, a le verifica și îndrepta; să mERGă singuri din sat în sat, din colibă în colibă, ispitind copil, tânăr și bătrân, orbi și cerșetori, babe meștere în doctorii, în fermece și vrăjitorii, bocitóre etc., mai ales pe muncitorul cu ȋiua, pe ȋioban, pe vênător, pe luntraș, pe micul meseriaș și pe micul plugar, identificându-se cu dânșii, trăind multă vreme între ei, luând parte la bucuriile și întristările lor, la sêrbători, colindări, nunți și înmormântări; să laude ce ei laudă și să găsescă rău ce ei defaimă; să nu lase pe cel ispitit, până nu a aflat totul de la dânșul; să nu părăsescă un loc, până n'a sleit întrêga comóră acolo ascunsă; să caute, pe cât e putință, a culege un cântec sau o poveste de la mai multe persóne de odată, căci ceea-ce unul nu scie sau a uítat, poate să-și aducă aminte cel-lalt; să observe a nu culege o producție literară artificială drept un cântec poporan; cântecile de dor, de nuntă și de joc să le culégă mai ales de la flăcăi și fete, cele pentru mângâierea copiilor, ca și cele de jale, de la mame, de la doici și de la babe bătrâne; ghicitori, jocuri și frânturi de limbă, de la băeți și fete; cântecele bătrânesci, povești, basme, cimilituri, de la bărbați și femei mai în vârstă, căutând a se folosi de povestitorii cu renume și de tóte împrejurările, spre a putea culege materiale cât mai bogate, mai autentice, mai originale.

Materialele apoi ast-fel adunate, să fie scóse la lumină în mari *corpora* întocmite în ordinea geografică și cu tot aparatul de erudiție

necesar, dând texte coordonate cu însemnarea variantelor interne și externe, și cu adnotațiuni din punctul de vedere etnografic, lingvistic, istoric, bibliografic, etc.

Aceste desideria o dată exprimate, nu-mi rămâne acum, ca să închei precuvântarea, ce a devenit puțin cam lungă, de cât să mulțumesc mai întâi d-lor Spiru Haret și Take Ionescu, foștii miniștri ai Invățământului Public, pentru sprijinul moral și material ce au bine-voit a da întru adunarea și publicarea materialelor folkloristice din acest volum și cele următoare; de asemenea, tuturilor autorităților școlare, administrative și eclesiastice cari au sprijinit pe membrii Comisiunii folkloristice, cum nu mai puțin puținilor, dar plini de merite învățetori, cari au răspuns cu sîrguință și cu pricepere la cestionarul folkloristic ce li s'a fost trimes.

O specială mențiune în fine merită d. Chr. N. Țapu, pentru zelul și aptitudinea desfășurată în culegerea și rinduirea materialelor, d. N. I. Apostolescu pentru facerea indexurilor și ajutorul ce, împreună cu d. M. Canianu, mi-au dat la această publicare.

Mai țin încă să declar, pentru cei obicinuiți a vedea în orîce întreprinderi foloșe materiale, că însărcinarea dată de vrednicul Ministru al Instrucțiunii Publice, d. Haret, am îndeplinit-o fără altă răsplată, de cât bucuria sufletescă că am putut îndruma o operă, care, să sperăm, va deveni din ȝi în ȝi mai bună și mai prețioasă pentru toți aceia cari voesc a sôrbe din nesecatul și pururea prospêt și sănătos isvor al limbei și literaturii poporului român.

Până atunci acei ce iubesc din inimă nêmul românesc, traîul, credințele și cântecele lui, să-și aducă aminte de căldurósa și entusiasta invocațiune a nemuritorului poet polonez Adam Mickiewicz, invocațiune ce o dăm aci în limba minunată a neuitatului Al. Odobescu:

„Cântece poporane, voi sicriú sfînt al credinței, ce legați timpurile cele vechi de cele nouă, în voi își depune o națiune trofeele eroilor sêi, speranța cugetărilor și flórea simțirilor sale. Sicriú plin de sfințenie! Pe tine nici te atinge, nici te sfăramă vre-o lovire, pre cât poporul tău chîiar nu te-a profanat. O cântec poporan! tu stai și păzești templul amintirilor naționale; tu ai aripî și glas ca de arhangeli, adese ai și arme ca dênșii. Flacăra mistuesce lucrările pensulei, tâlharii jefuesc comorile, dar cântecul scapă în veci cu

viață și se strecoară printre ómenī. Dacă sufletele înjosite nu sciū să-l hrănescă cu dor și cu speranță, el fuge la munți, se acată de ruine, și de acolo spune din vremile trecute. Tot ast-fel și privighetórea zbórá afară dintr'o casă ce a ars și se opresce un minut pe învelitóre; dar dacă și învelitórea se cufundă, atunci pasărea fuge în păduri și, din mijlocul ruinelor, din mijlocul mormintelor, ea cântă călătorilor, cu glas resunător, doína cea de jale!“

1 Octombre 1900

Gr. G. Tocilescu

CÂNTECE BĂTRÂNESCI

BALADE ȘI LEGENDE

M I O R I Ț A

Culésă de Chr. N. Țapu din gura cobzarului Stancu Ión din Cucuești (Teleorman)
Acéstă baladă este o variantă modificată a «Oiei Năstrăvane» din colecția d-lui G.
Dem. Teodorescu pag. 435 sqq. și a «Mioriței» din colecția lui V. Alexandri pag. 1—3.

P'un picior de munte
Scobóră oi multe,
Multe și cornute
Și mai multe sute.
5 Și cin'le trăgea
Și cin'le mâna ?
Vătafu Ion,
Ca el nici un om,
Fecior de mocan
10 Și de mocârțan,
Adus din Ardeal.
Da Ion mî-avea,
Mî-avea o mielușică,
Mândră frumușică,
15 Cu lâna plăviță,
Cu patru cornițe,
Cu câte-o piatră nestimată,
De'mî lumină nóptea tótă.
Când simțta de vreme rea,
20 Trăgea oile la perdea.
Și simțta de vreme bună,
Trăgea oile la pășune,
Unde iarba e mai bună.
Vin nouă cîobanî
25 De la Poienari,
Tot prima-primari,
Cu căciulî de urs,
Că nu sunt supuși,
Nalțe și moțate,

Pornite pe spate,
30 Cată strînatate.
La Ion mergea,
La oi că-î băga,
Cu oile 'î pornea.
Măre se vorbîa
35 Ca ei să'l omóre
Pe vătafu Ion,
Ca el nici un om.
Mîlăua mî-auđfa
Și mi-se 'ntrista
40 La Ion mergea.
Ion mi-o vedea
Și el mi-o 'ntreba :
— Dragă mioriță,
Cu lâna plăviță,
45 Ce mi-ești tristișóră,
Drăguță mióră ?
— Ióne, Ióne,
Vătafe Ióne,
50 Ai nouă cîobanî
De la Poienari,
Tot prima-primari.
Măre s'au vorbit
Și s'au sfătuit
55 Și-au făcut prișóre,
Ca să te omóre !
Ion că-î spunea :
— Dragă mioriță,

Cu lâna plăviță,
 60 Ei de m'or uri
 Și m'or omori,
 Ei tot să mă ingrópe
 La stână aprópe,
 In strunga de oi,
 65 Să fiú tot cu voi,
 Cam în dosul stâniú,
 Să mi-aud câiniú!
 Fóie verde micșunea
 Ciobaniú sosla
 70 Și mi-l omora.
 Und'mi'l ingropa?
 Cam în dosul stâniú,
 Ca s'auzá câiniú.
 Stâlp ce mi-l puneá?
 75 Căvălașul lui,
 Crivăț că'mi bătea
 Cavalul urla,
 Pe Ion jelea.
 Dar ei ce'mi făcea?
 80 Ei mi se uita
 Și ei că'mi vedea
 D'o cucie verde
 Sburând prin livede,
 Cu doi călușei
 85 Vineți, porumbei,

Lucii ca șerpii
 Și iuți ca șoimi.
 Dar cine-i mâna,
 Cine'i bicíuia?
 90 D'un mic mocănaș
 Cu glugă 'ntre spete,
 Cu baiaru de bete;
 Fuge nu se vede,
 Bicíu cu zorzóne,
 95 Fug caii să móră.
 Cucia 'mi venia,
 Măre mi-aducea,
 D'o călugăriță
 Albă la peliță,
 100 Neagră la hăiniță.
 La târlă'mi trăgea,
 Pe Ion striga:
 — Ióne, Ióne,
 Vătafe Ióne.
 105 El nu răspundea.
 La mormént mergea
 Și ea mi-l jelea
 Și mi-l deștepta.
 În brațe că'l lua,
 110 În cucie mi-l puneá
 Și acasă că mi-l ducea.

MIERLITA ȘI STURZUL

Audít de Christea Țapu de la Stancu Ión lautarul din Cucueți (Teleorman).
 Acest cântec este o variantă prescurtată a celui din colecția D-lui G. Dem. Theodor-
 rescu, pag. 453 sqq.
 În colecția lui V. Alexandri, acest cântec se aseamănă cu balada următoare:
 Cuculețul.

Sus la munte ninge ploué,
 Jos la baltă cade roué.
 Sus la munte cu ițari,
 Jos la baltă cu șalvari.
 5 Uiu, iu și ia, ia, ia
 Mi-a veduvit mierlița,
 Și—umblă sturđu să mi-o ia.
 —Mierliță, mierliță,
 Pasăre pestriță,
 10 Naiba să te 'nghită,—
 Ia-mă tu pe mine,
 Că mult ți-o fi bine.
 —Ba, sturđule, ba,
 De uritu tēu
 15 Și d'al taică-tēu
 Ce oi să mă fac eu?
 Dar eu de m'aș face
 D'o hódă de grēu,
 Și eu m'oi usca,

20 De tine-oi scăpa.
 —Fă-te, mierlă, fă-te,
 Fă-te sănătósă,
 Că mie nu 'mi pasă,
 Că și eu m'oi face
 25 Mic secerător,
 Cu secerea 'n mână
 Cu luleaua 'n gură
 Și'n tine-oi intra
 Și te-oi secera,
 30 Și znop te-oi făcea,
 În brațe te-oi lua
 Și te-oi săruta
 Și-oi fi tot a mea
 Plesniți-ar fierea!
 35 —Sturđulețule,
 Mititelule,
 Gingășelule,
 Frumúșelule,

De urātu tēū
 40 Și d'al frati-tēū
 Ce-oī să mē fac eū ?
 Dar eū de m'aș face
 D'o turtă de păine
 Și 'n foc c'oī intra,
 45 De tine oī scăpa
 — Fă-te, mlerlă, fă-te
 Fă-te sănătósă,
 Că mie nu 'mī pasă !

Că și eū m'oī face
 50 D'un mic vătrăiaș
 Cu cōda de fier,
 Cu pana d'oțel
 Și 'n foc c'oī intra
 Peste tine-oī da
 55 Și m'oī apleca
 Și te-oī sēruta
 Și-oī fi tot a mea
 Plesniți-ar fierea !

CUCULEȚUL

Cules din gura lăutarului Stancu Ión din Cucueți (Teleorman) de Chr. Tapu.
 Această baladă se asemănă intru cât-va cu balada «Cucul și Turturica» din colecția lui V. Alexandri pag. 7 sq.

Flóre ismă crătă,
 Joī de diminătă,
 Pe rouē pe cătă,
 Cu roșă în picere,
 5 Cu ceața'n sprincene,
 Trei fete surorī
 Mi-aū plecat la florī.
 Cerul s'a 'norat,
 Dumneșeū mi-a dat
 10 D'o plōie și-un vēnt,
 Ceață pe pământ.
 Ele-a rătăcit
 Și n'a auđit
 Nicī cărne lătrând,
 15 Nicī cocoș cântând,
 Nicī popă tocând,
 Nicī cloban hăind,
 Oile pornind,
 Dór cucul cântând.
 20 Fata cea măi mare,
 Mi-apucă la vale,
 Pîn sloiurī de munte,
 Pîn tufe mărunte.
 Din gură striga,
 25 Pe cucu chema :
 — Cuculețule,
 Mititelule,
 Ești mic la făcut,
 Mare la cuvint,
 30 Limba roșioră,
 Ia-mē 'n haripióre,
 Scóte-mē la țară.
 Cucul mi-auđia,
 Măi sus se sălta,

35 Măi frumos cânta,
 Din gură'i grăia :
 — Ba, suroro, ba !
 Cât sunt vara florī,
 Tóte mi sunt sorī !
 40 Fata mijlocie
 Mi-apucă la vie,
 Tot să nu măi vie.
 Din gură 'mī striga,
 Pe cucu chema :
 45 — Cuculețule,
 Mititelule,
 Gingășelule,
 Limbă roșioră,
 Ia-mē 'n haripióre,
 50 Scóte-mē la țară
 Să-ți fiū verișoră.
 Cucul mi-auđia,
 Măi sus se sălta,
 Măi frumos cânta,
 55 Din gură'i gră'a :
 — Ba, vărulcă, ba !
 Cât sunt vara pere
 Tóte mi sunt vere.
 Fata cea măi mică
 60 Mi-apucă la luncă,
 Tot ca o hađducă,
 Unde cucu cântă.
 Din gură 'mī striga,
 Pe cucu chema :
 65 — Cuculețule,
 Mititelule,
 Frumușelule,
 Gingășelule,

Limbă roșioră,
 70 Ia-mă 'n haripióre,
 Scóte-mă la țară,
 Să-ți fiú soțioră.
 Cucul mi-auđia,
 Mai jos se lăsa,
 75 Mai frumos cânta
 Și'n hăripă mi-o lua,
 La țară-o scotea,
 La măsă-o ducea.
 Măsă mi-l vedea
 80 Și mi-l ușuța,

Și'l sburătura.
 Fata că-î striga:
 — Mamă, mama mea,
 Nu mi-l ușui,
 85 Nu mi-l sburături,
 Și mi-l bagă'n casă
 Și'l pune la masă
 Și dă-î să mănânce
 Și dă-î mieđ de nucă,
 90 Să nu se mai ducă,
 Flóre usturoi,
 Să șadă la noi!

CANTECUL ȘERPELUI

Cules de Chr. Țapu din gura lăutarului Dumitru Văleanu din Roșiorii de Vede.
 A se vedea varianta modificată din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 444
 sqq și «Bălaurul» din colecția lui V. Alexandri pag. 11 sqq.

Țipă'mi vere, țipă'mi dragă,
 Țipă inima de'mi sécă,
 Țipă fiú din maica lui,
 Și mă-sa că-î dăruța,
 5 Și averi și moșii,
 Îi dăruia și hoții.
 Măsă din gură-î striga,
 Cu cuvântu-l blestema:
 — Culcă-mi-te, lulă-mi-te,
 10 Puî de șerpe sugă-mi-te,
 De supt talpa casii noastre.
 Atunci copilul năștia;
 Când copilul că năștia,
 Și șerpele că năștia
 15 Se făcea copil d'un an;
 Se făcea și șerpe d'un an,
 Creștea copilu de trei ani,
 Se făcea și șerpe de trei ani;
 Când impovirnea pe dece,
 20 Șerpele de supt cas'isă;
 Câmpulu se dëlungia,
 La câmp vere, la câmpie
 Unde fir de iarbă nu e,
 Numai d'albă colilie
 25 Coptă'ntră sântă Mărie.
 Șerpele pe copil l'aștepta,
 Dar băiatu ce'mi făcea?
 La maică-sa se ducea
 Și din gură că-î grăia:
 30 — Maică, măculița mea,
 D'ai cal bun de călărie,
 Să mă duc în călătorie.
 Să'mi dai sabia și pușca
 Și buzduganu de la taica,

35 Că eu o să mă duc
 Unde tu m'ai rënduit.
 Iar maică-sa auđia,
 Niam că lui nu-î spunea,
 Pêne el se nęcăjia
 40 Și din gură că-î dicea:
 — Maică, măculița mea,
 Eú aseră mi-am visat
 Ca să-ți sug țitica'ta,
 C'atuncia n'oi mai pleca,
 45 Pe supt talpa casii s'o sug,
 C'atunci, mamă, nu mămai duc.
 Mamă-sa când auđia
 La talpa casii mergea.
 Dar voinicu ce'mi făcea?
 50 El talpa mi-o ridica,
 Cu mâna talpa ținea,
 Țița supt talpă-o băga,
 Talpa pe țită-o lăsa.
 Mă-sa începea d'a răcnia
 55 Și din gură-î cuvinta:
 — Eú, maică, când te-am făcut
 Averî mari și-am dăruit.
 Trei dîle tu că m'ai plâns
 Tu din gură n'ai tăcut.
 60 Maică, eú te-am blestemat
 De șerpe să fiî mănecat:
 — Culcă-mi-te, lulă-mi-te,
 Puî de șerpe sugă-mi-te,
 De supt talpa casii noastre.
 65 Când tu maică, ai tăcut
 Atunci eú te-am și născut.
 Dară măsă ce'mi făcea?
 Țița de supt talpă-o scotea

Și'n pod, mare se urca,
 70 Armele lui tată-său lua
 Și lui că i le dăruia.
 Pușca și sabia
 La brâu le încrucia,
 Și pe cal încăleca,
 75 Drumului se delungia,
 În mijlocul câmpului ieșia,
 Șerpele că'l aștepta.
 Când el ochii și arunca,
 Vedea ochii șerpelui,
 80 Știa ca para focului,
 Din gură vâpăi lăsând
 Și din codă tot plesnind.
 Voinicelul că'l vedea,
 Bătea calul și silea,
 85 Șerpele că'l ajungea.
 Ochii 'ndărăt și-arunca
 Vedea capul șerpelui
 La chisița calului.
 Voinicu dacă vedea,
 90 Calul în loc că și oprea
 Și șerpelui că grăia :
 — Măi, procleto dumneata,
 Ce m'alergi în fuga mare,
 Nu'mi dai drumu la cărare.
 95 — Măi, voînice, voinicel,
 Tu ești rânduie al meu,
 De când erași mititel;
 Maică-ta te-a blestemat,
 De când ereași nefătat.
 100 Descrucește-ți armele,
 Să-ți îmbuc cîotonele
 Armele nu descruși,
 Proclatu că'l îmbuca,
 Pîn'la brâu că'l înghiția;
 105 De la brâu nu mai putea.
 Sta armele 'ncrucișate
 Și la șale și la spate,
 Voinicelul se vălta,
 Calul lui că rincheza,
 110 Din piciore tropăia,
 Nimenia nu'laudă.
 Când ochii că și arunca,
 Tare venia și sosia
 Cel voinic din Ciobărcie
 115 Cu paloșu de mischie,
 P'un cal galben conșat.
 Cîma și bate genunchile,
 Iar cîda călcăiele,
 Și mai trage-un pojar verde,
 120 De vedă, urma i se pierde.
 Când în dreptu lor venia
 Pe băiat că mi-l lua,
 Și la mă-sa că-l ducea.

Proclatu așa'mi striga :
 125 — Cel vitez din Ciobărcie,
 Cu paloșu de mischie,
 Ia armele l'cest voinicel,
 Ca să'l ingiț frumușel,
 Și ți-o fi vr'un norocel,
 130 Că e rânduie al meu
 De când era mititel,
 Maică-sa l'a blestemat
 De când era nefătat.
 Voinicul din Ciobărcie,
 135 Cu paloșu de mischie,
 Sta în loc și se gîndea
 Ce noroc lui o să-i dea ?
 Că dacă armele i le-o lua,
 L'o inghiți și pe el tot așa
 140 Voinicu din șerpe striga :
 — Măi voinic din Ciobărcie
 Cu paloșu de mischie,
 Omoră tu pe asta,
 Delungește-mi viața,
 145 Că ți-o fi frate pîn'la mîrte,
 De tine nu m'oi desparte.
 Unde voinicu audia,
 Sta în loc, se mai gîndea.
 — Cată, f... și mîmă-sa,
 150 Asta o să fie așa.
 Proclatu când audia,
 Așa din gură striga :
 — Măi voinic din Ciobărcie,
 Cu paloșu de mischie,
 155 Bate-ți murgu,
 Ține-ți drumu,
 Că p'acesta l'oi lăsa,
 După tine m'oi lua,
 Gîaba de viața ta.
 160 Al voinicel se gîndia,
 Și din gură că dicea :
 Măi, procleto d-ta,
 Ia cască-ți tu gurița,
 Ca să tai eu a curea
 165 Să nu-ți stric vre-o mîsea.
 Când proclatu gura căsca,
 Paloșu că'l aședa,
 Pînă'n codă l' sfășia.
 Pe voinicel că'l lua,
 170 La tîrlă lui că'l ducea,
 Lapte dulce că mulgea,
 Pe voinic că'l îmbăia,
 Frați de cruce se prindea,
 De proclatu că mi-l scăpa.
 185 Al voinic din Ciobărcie
 Cu paloșu de mischie
 Și alt copil mi-o făcea,
 Tot așa l'oi rînduia,

El mă-sii că mi-î dicea :
 — Aba măică, măică mea,
 Pe mine m'ai dăruit
 180 La proclētu veninat,
 Țst voľnicel m'a scăpat.
 De tine este păcat,
 Ca să te măi las în plac.
 Tu ești măică tinerea,

De-o păți măi greű, nu așa.
 Dar măi bine măică-mea
 Să-ți scurtez eű viața !
 190 Paloșu frati-sěu lua,
 Și unde odată că mi-șî da,
 În două că mi-o făcea,
 Cu frate-sěu că pleca.

CANTECUL ȘERPÓICEI

(VARIANTA)

Cules din gura lăutarului Anghel Cambrea din Săcelu—Gorj de Chr. Țapu.

Fóie verde a maculuț,
 La inima câmpuluț,
 La vêntra pămêntuluț,
 Nu știű rađa sóreluț,
 5 Orî e ochiu șarpeluț,
 Șarpeluț păgânuluț,
 Măi mare proclétuluț ?
 Fóie verde siminic,
 Că mi-a'nghițit d'un voľnic,
 10 De treî dîle l'a 'nghițit,
 Trupșoru i-a putredit,
 Sufletu nu i-a ieșit ;
 Și murgu 'î stă priponit,
 Și pămêntu l'a pirlit.
 15 Șăracu bietu voľnic,
 Nu măi póte-acum nimic !
 El bine sě răsucia,
 Și peste câmp se uita,
 Și-un voľnic că mi-șî vedea,
 20 Tot călare că 'mî venîa,
 Un voľnic ortomănos
 C'un cojoc mare lățos,
 Cu cisme de capră stérpă
 De sêpte anî nefătătă.
 25 Dar el măre că 'mî venîa,
 Și nimic nu mi-șî vedea,
 Murgul i se speria
 Cu cât în cap că nu'l da.
 Dar voľnicu ce dicea ?
 30 El caluluț că-î vorbîa :
 — O d'aleî murguțu meű,
 Ce mi-ești dat de Dumneđeű,
 Eű pe tin' de când te-am luat,
 Așa nu te-ai speriat.
 35 Dar murgu atunci 'î vorbîa,
 Și din gură că-î grăia :

— Stăpêne, stăpêne—al meű
 Cum să nu mă sperii eű ?
 Uită-te 'n naintea ta
 40 La inima câmpuluț,
 La vêntra pămêntuluț,
 Vedî că-î rađa sóreluț,
 Orî e ochiu șarpeluț
 Șarpeluț,
 45 Proclétuluț ?
 Fóie verde siminic,
 Și mi-a 'nghițit d'un voľnic,
 Numaî póte acum nimic,
 Și murgu 'î stă priponit.
 50 Jumătate l'a 'nghițit,
 Dar jumătate nu'l póte
 De curele 'ncrucișate,
 De cuțite simcelate,
 55 De un mănunchî de săbióre,
 La stânga la supțioră.
 Dar voľnicu se uita
 Și 'ntr'un adevěr vedea,
 Jos după murgu se da
 Și bine 'nchingă 'l strângea,
 60 Și din gură 'l întreba:
 — Poți tu murgule să ții
 Ți de vară
 Pêně 'n seară,
 Cu vorba să te mângăi
 65 Nebėut și nemăncat,
 Numa pe câmp alergat ?
 — Nu e voia murguluț,
 Ci voia stăpêntuluț.
 Strânge-mě 'n chingă măi bine
 70 Și aruncă-te, tu, pe mine.
 El pe murgu 'ncăleca
 Tărcol câmpuluț că-î da,

- Pêně murgu 'nfierbēnta.
El d'a dreptu că mergea
75 Și la șarpe năvălea.
Săbióra mī-o trăgea
Și pe șarpe că'l lovīa;
De două dește 'l crunta.
Șarpele se necăjīa
80 Și din gur' atunci grăia:
O d'alei tinēr de lele
Scurtate 's ȃilele tele!
Bate-ȃi murgu,
Ține-ȃi drumu,
85 C'ăst voīnic mi-e rānduit,
De cānd era copil mic.
Eū puīșor mic eream,
Supt talpa casi ședeam.
El la ȃita mă-siī erea
90 Și de ȃiȃă c'o mușca,
Și maīca-sa'l blestema:
— Suge-ȃi maicā ȃiȃele,
Sugă-ȃi șerpiī sāngele.
Maīca-sa l'a rēnduit
95 Și el singur a venit;
Lasă-mē ca să'l mānānc,
Cā de oī sta
M'oī mānia;
P'āl din gur' oī strānuta,
100 Și după tin' m'oī lua,
Nici în pāmēnt n'āi scăpa,
Pēn' te-oī trece Dunārea!
Dar voīnicu ce 'mī facea?
Vorba 'n seamā n'o băga,
105 Murgu bine 'nfierbēnta
Și iar la șarpe mergea,
Și cu sabia 'l lovīa,
Și d'o șchiopā mi-l crunta.
Șarpele sē necăjīa,
P'āl din gurā'l strānuta,
Pe poīanā 'l lepāda,
Dup'āl calare se lua.
Și mī-l gonīa ce'l gonīa,
Pēnē murgu-ī ostenīa.
115 Darā murgu ce'mī făcea?
Dacă vedea și vedea
Cā el frate ostenīa,
Luī stāpānā-seū grāīa:
— O d'alei stāpāne—al meū,
120 Ce mi-ești dat de Dumneȃeū,
Bagā māna 'n pozīnar,
Scōte iascā și aminar,
Și āi să dām foc cāmpuluī
La vēntra pāmēntuluī;
125 De treī părȃi
- Cu rame verȃi,
De o parte
Cu uscate,
Ca să-ī sarā ochiī 'ndatā;
130 Ne prinde bālāōna,
Și ne scurtēzā viaȃa.
Māna 'n pozīnar băga,
Iascā și aminar scotea,
Și foc cāmpuluī că-ī da;
135 De treī părȃi
Cu lemne verȃi,
Și d'o parte
Cu uscate,
Și aci 'ī sārīa ochiī 'ndatā.
140 Și de șarpe că 'mī scăpa,
Pe cāmp īnapoī o lua,
Și la voīnicu 'mī mergea,
Pe cāmp trāntit il gāsia,
Jos după murgu sē da,
145 Și pe braȃe că 'l lua,
Și la o baltā 'l ducea,
Bine de bale 'l spāla,
Și lāngā el jos ședea
Pēnē se desmeticea.
150 Fraȃi de cruce sē făcea;
Și pe caī încăleca,
Și către casā pleca;
Și mergea la el acasă
Și 'mī striga frumos la pōrtā:
155 — Maicā măiculiȃă,
Ea ieși pēnā afarā,
C'am venit eū iarā,
C'am plecat singur d'aici
Și acum venim doi voīnici.
160 Maīcā-sa afarā ișīa,
Și pōrta le-o descuīa;
Nici bună ȃina nu'ī da
Pēnē cānd o judeca:
— Maīcā, măiculiȃă mea,
165 Te vēd că ești tinerea;
Și mi-e c'āi pēcātui,
Și maī faci vr'unul ca mine,
Și o petrece ca și mine,
Și atunci maicā nu e bine,
170 Cā pe min' m'āi orīndit
De cānd am fost copil mic;
Cum, maicā, m'āi orīndit,
Așā, maicā, am petrecut!
Mē plătiī cu cāntecu
175 Ca lupu cu treapētu,
Vēnātoru-l īntālnește,
Dā pielea și să plătește.

CANTECUL ȘERPELUI

(VARIANTA)

Auđit de Chr. Țapu din gura lui Gheorghe Porumbescu din comuna Novaci (Gorju).

La inima câmpului,
La vêntra pământului,
Unde fir de ȳarbă n'ue
Numai d'albă colilie,
5 Nu știu ochii șerpelui,
Ori e rađa sórelui?
Nu e rađa sórelui,
Ci sunt ochii șerpelui,
Frunzuliță siminic,
10 Că mi-a inghițit d'un voinic,
Jumătate l'a inghițit,
Jumătate nu mi'l póte,
Tot de arme ferecate,
De cuțite ascuțite,
15 De pistóle ghintuite.
De 3 zile l'a inghițit,
Trupul nu l-a putredit.
Al din gura șerpelui
Puțintel că se 'ntorcea,
20 Ochii la vale arunca,
D'un voinicel că vedea;
El din gură că mi' dicea:
—D'un voinicel ortoman,
P'al cal bun și dobrogean,
25 Cu cisme de capră stérpă
De 7 ani nefătată.
Cel din gura șerpelui dicea:
— Măi voinicel ortoman,
P'al cal bun și dobrogean,
30 Invăluie mâna 'n basma,
Bagă mâna sub manta,
Și ia săbióra mea,
Și 'mi taie balaóna,
De 'mi mai lungeste viața.
35 Dénmă tu pe murgul tǎu,
Dénmă-l, démnă-l, nu te teme,
Că m'a 'nghițit ea pe mine,
Nu te mănâncă ea pe tine;
Să 'mi fi frate pân la mórte.
40 Da ál voinicel ortoman
Din gurița lui dicea:
— Săbióră ca a ta
Par'că e mai bună a mea;

Dar ál voinicel ortoman,
45 P'al cal bun și dobrogean.
Murgului că mi-l dicea,
Balaóna că o ochea,
Odată se poticnea,
Cu cât în cap că nu'l da;
50 Dar ál voinicel ortoman,
P'al cal bun și dobrogean
Cu murgul lui că vorbia:
—D'aoalele murguț al meu,
Frunzuliță de spanac,
55 Pe tine de când te-am luat
Asta nu mi'sa 'ntâmpat.
Că, când eu te-am cumpărat,
Ce-a cerut pe tine-am dat.
Dar ál voinicel ortoman
60 Cu murgul lui că vorbea:
—D'aoleo murguț al meu,
Putea-vei tu ca să fugi
Trei zile și trei nopți,
Numai pe câmp alergat,
65 Nebătut și nemâncat?
Dară murgu-așa 'mi dicea:
— Nu e voia murgului,
Ci voia stăpênului;
Ia strânge-mă în trei chingii bine
70 Și tu incalecă pe mine,
Și tu să te ții mai bine,
Să nu rămâi fără de tine.
Dară murgu c'alerga
Tot trei zile și trei nopți,
75 Și la șerpe că 'mi venia
Puțintel că mi-l tăia,
Numai d'o palmă 'l tăia;
Dar șerpele așa 'mi dicea:
— Măi voinicel Dumnea-ta,
80 Bateți murgu, ține-ți drumu,
Că de-oi sta
M'oi mânia,
P'asta l'oi strănuta
Cât dă voinic cu stânga,
85 Și dupe tine m'oi lua,
Nici în pământ n'oi scăpa;

- Până-oî trece Dunărea !
 C'ăsta mî-a fost rînduit
 De cînd a fost copil mic ;
 90 Mumă-sa l'a blestemat,
 Din picior l'a legănat,
 Din gură l'a blestemat :
 — Suge-ți mîncă țitele,
 Sugă-ți șerpiî sîngele.
- 95 Dar ăî voînic ortoman
 Măre, și de al doilea
 Cu murgu lui că 'mî vorbîa :
 — Putea-vei tu ca să 'mî fugî
 Treî țile și treî nopți,
- 100 Numaî pe cîmp alergat,
 Nebăut și nemâncat ?
 Dară murgu așa 'mî țicea :
 — Nu e voia murgului,
 Ci voia stăpînului ;
- 105 Ia strînge-mă'n treî chingî bine,
 Și tu încalecă pe mine,
 Și tu să te țîi mîl bine,
 Să nu remăî fără tine.
 El măre, că 'ncăleca,
- 110 Și pe cîmp că 'mî alerga
 Nebăut și nemâncat,
 Numaî pe cîmp alergat.
 Măre, și de al doilea
 Voinic la șérpe mergea,
- 115 Odată murgu repețîa,
 Măna la spate punea,
 Frumos paloș că scotea,
 Pă mischiu că mi-l trăgea,
 Frumos ca laptele 'l făcea,
- 120 Capul șérpelui că 'l lua.
 Dar ăî voînic ortoman,
 P'ăî cal bun și ortoman,
 Indărăt că se 'ntorcea,
 Și la fugă că mi-o lua,
- 125 Cu murgul lui că 'mî vorbîa,
 Indărăt cînd se uîta.
 —La chișîta murgului,
 Este capul șérpelui.
 Dar voînicul așa 'mî țicea :
- 130 —D'aleleî murgușu meu,
 Oî mîl fi știind tu ceva ;
 Mî-a sosit balaóna
 Și mî-a scurtat și viața.
 Dară murgu ce'mî țicea :
- 135 —Măî voînice Dumnea-ta,
 Bagă mîna 'n pozînar,
 Scóte ȳască și amînar
 Și dă foc cîmpului,
 Pă treî părți
- 140 Cu lemne verđî,
 P'altă parte
 Cu uscate,
 Ca să-ȳ sară ochiî 'ndată.
 Dar voînicel 'mî țicea :
- 145 —Heî murgule,
 Indémná la pas
 La trestia uscată,
 Unde m'ăî scăpat odată.
 Indărăt cînd se uîta
- 150 Foc cîmpului că da,
 Și ochiî îndată că-ȳ sărea.
 Dar ăî voînic ce 'mî făcea ?
 Indărăt că se 'ntorcea,
 Și-acolo că 'mi-ș mergea
- 155 La ăî din gura șérpelui.
 El frumos că mi-l lua,
 La o tîntîná 'mî mergea,
 Și de bale că 'l spăla ;
 Săbiile le punea,
- 160 Chip de cruce le făcea.
 Frați de cruce se prindea,
 Și pe cal încăleca,
 Drumul la maică-sa 'l lua,
 La mîlcă-sa că 'mî mergea,
- 165 El din gură n'o trezîa :
 —Frunđuliță siminic
 Avut'ăî d'un copil mic ?
 —Am avut și l'am pierdut,
 De cînd era copil mic.
- 170 Dar voînicul ce 'mî țicea ?
 —Mălcă, măîculița mea,
 Eū te vėd cam tinerea ;
 Mălcă aî mîl păcătui
 Și-oî mîl face unu ca mine,
- 175 De o pătîmi tot ca mine.
 Voînicelul ce 'mî făcea ?
 Măna la spate punea,
 Paloșul că mi-l scotea,
 Capul mălcă-si că'l lua ;
- 180 Mergea trupul șovăind
 Și capul bolborisind,
 Nu știū ce dracu țicēnd !

CÂNTECUL ȘERPELUI

(VARIANTA)

Auzit dela I. Ciocârla Novaci, (Gorj) de Christea N. Tapu.

- La mijlocul câmpului,
 La vîntura pămîntului,
 Nu știu ochii șarpelui,
 Sau e mura câmpului?
 5 —'I un șerpe mare înflorit,
 Ce un voinic a înghițit;
 Jumătate l'a înghițit,
 Jumătate nu-l mai pôte,
 Că-i de arme ferecate.
 10 Sufletul nu-l a eșit
 Și trupu 'i a putrețit.
 El pe câmp că se uita,
 Un voinic că mi-și vedea,
 Și din gură așa-i dicea:
 15 —Măi voinice Dumneata,
 Bagă mîna sub manta,
 Și scôte sabia mea,
 Și tale balaóna,
 Și-mi mai lungește viața.
 20 Cel voinic îi răspundea:
 —Că sabie ca a ta
 Pôte este și a mea,
 Pôte mai bună ceva.
 Dar șerpele ce-mi dicea:
 25 —Măi voinice Țortomane,
 Bate murgu,
 Ține drumu,
 Că de oiă sta, m'oiă mînia,
 Pe ăsta l-oî străfiga,
 30 După tin' că m'oi lua
 Zi de vară
 Până 'n sêră,
 Nebăut
 Și nemâncat.
 35 Că ăsta l-a dăniit
 De când a fost copil mic,
 Cu-un picior l'a legănat,
 Cu gura l'a blestemat:
 —Suge malcă țitele,
 40 Sugă-ți șerpi sîngele.
 Voinic nu s'astîmpăra,
 Cu sabia în șarpe da,
 Șarpele să-nfuria,
 P'âl din gură străfiga,
 45 Care slobod, cum era,
 După voinic că se lua,
 Care murgului zicea:
 —Murgule, de când te-am luat,
 De cal bun și lăudat,
 50 Ce-a cerut pe tine-am dat,
 La fugă nu te-am cercat.
 —Strînge-mă în chingă bine.
 Și-ncalecă tu pe mine,
 Să te port puțin și bine.
 55 El pe cal încăleca
 Și pe câmp că se chitea,
 Și'n dărăt că se uita,
 Și din gură-așa zicea:
 —Mai știî, murgule, ce-va
 60 Ne-ajunge balaóna.
 Iară murgu răspundea:
 —Bagă mîna'n pozinar,
 Scôte iască și amnar,
 Și dă foc câmpului,
 65 De trei părți cu lemne verzî,
 Și de-o parte cu uscate,
 Să ardă cele verzî tôte,
 Să-i sară ochii îndată.
 Voinicu il asculta,
 70 De-o trestie vedea,
 La cea trestie mergea,
 Foc în trestie puneă,
 Ochii șarpelui săria.

SOARELE ȘI LUNA

Cules de Christea N. Țapu din gura lăutarului Gheorghe Ilie Stângă din Alexandria.

A se vedea G. Dem. Theodorescu legenda *Sórele și Luna* pag. 410 sq și colecția de poezii pop. a lui V. Alexandri pag. 27 sq. Idem varianta modificată din colecț. d-lui Miron Pompiliu : *Ión Bradu și soru-sa* pag. 32-43.

Fóe verde salbă móle,
 P'ál buhaz de mare,
 Spre sóre răsare,
 P'în ceale resmicele,
 5 P'în ceale argele,
 Mi-este-o argeluță,
 Mică de nimică,
 Cu uși de sipică,
 Cu ferestă de sticlă,
 10 Cu răsboiū de fer,
 Cu spate de oțel,
 Țese lana'n el
 Pânză de mătase,
 Luț Sóre cămașă ;
 15 Fir și ibrișim
 Luț Sóre zăbun,
 Postav de cel bun.
 Iana că țesea,
 Sóre că umbla
 20 Tot ca să se'nsóre ;
 Umbla mândrul sóre,
 Să veđi nouă al,
 Tot pe nouă cař ;
 Cincă a cumpăvit,
 25 Patru. I-a spetit,
 Și el n'a găsit
 Potrimnică 'n lume,
 Samene cu el.
 La Iana mergea,
 30 Aște-đeū că-ı da,
 Iana'ı mulțumea,
 Sóre că-ı striga :
 Țese, Iano, țese,
 Te cam chindisește,
 35 Și te cam gătește,
 Să ne logodim,
 Că ne potrivim ;
 Că eū mi-am umblat
 Lumea'n lung și 'n lat,
 40 Să veđi, nouă al,

Tot pe nouă cař.
 Cincă i-am cumpăvit,
 Patru i-am spetit,
 Și eū n'am găsit
 45 Potrimnică'n lume,
 Samene cu tine.
 — Sóre luminate,
 Trup făr'de păcate,
 Unde s'a vęđut
 50 Și s'a auđit,
 Să ia sor' pe frate,
 În lume n'albă parte,
 Și frate pe sor',
 În lume n'aibă dor !
 55 Aleı ! sóre luminate,
 Trupșorel făr'-de păcate,
 Dęcă ești vr'un vitéz
 Și nu ți-e đeū necaz,
 Să'mı faci scară de fier
 60 Cu tălpici de oțel,
 Pên'la 'naltul cer,
 La bun Dumnezeu.
 Noi să ne'ntrebăm,
 Și să ne 'ndrumăm
 65 Și la Moș Crăciun,
 Că e mai bătrân,
 Și la Moș Adam.
 Pravila o citi,
 De s'o'nemeri,
 70 Și de s'o cădea,
 Noi că ne-om lua.
 Sórele cum mi-auđia,
 Voia Iani că'mplinia,
 Bicău că'l lua,
 75 Odată'mı plesnă,
 Scară că'mı făcea,
 Scară, veđi, de fier,
 Tălpici de oțel,
 Pên' la 'naltu cer.
 80 Iana c'o vedea,

De mână'l lua,
Pe scară'mî suia,
La cer ajungea.
Dumnezeu cum îl vedea,
85 Spatele 'lor întorcea,
Și din ochi lacrimi vërsa.
Iana atunci striga:
— Dómnne, milostive,
Unde s'a vëdüt
90 Și s'a pomenit
Să ia sor' pe frate,
Să facă păcate,
In lume n'albă parte,
Și frate pe sor',
95 N'albe 'n lume dor?!
D-zeu dicea:
— Iano,
Simziano,
'Nainte plecați,
100 Acolo să dați
De moșu Crăciun,
Că e mai bătrân,
Știe de demult,
Unde s'a vëdüt
105 Și s'a pomenit.
De mână 'l lua,
'Nainte mergea,
Moș-Crăciun, cum îl vedea,
Spatele lor întorcea,
110 Și din ochi lacrimi vërsa.
La el când ajungea
Iana că-î striga:
— A bre! moș Crăciun,
Că ești mai bătrân,
115 Unde s'a vëdüt
Și s'a pomenit
Să ia sor' pe frate,
Să facă păcate,
In lume n'albă parte?!
120 Moș Crăciun că le grăia:
— Iano,
Simziano,
'Nainte plecați,
Pe drum întrebați
125 De moșul Adam,
Că e mai bătrân,
Știe de demult,
Și la el că sunt
Cheile Raiului
130 Și ale Iadului.
Pe el înainte 'l da
Acolo, frate, ajungea,
Adam mi-î vedea,
De mână-î lua
135 Și 'n Iad că-î băga.

In Iad ei ce vedea?
Niște pomi părliti,
Și 'n cei pomi părliti
140 Niște păsărele
Staū la cuiburele;
Unde-mî ciripesc,
Par'că-te jelesc:
— Va! de noi, de noi,
145 De părinți noștri,
N'aū la ce muri,
N'aū la ce trăi,
Când ei or inuri,
N'aū unde veni!
150 Sórele 'ntreba
Și se minuna.
Adam tălmăcea:
— Copiii a murit
Toți negrijiți
155 Și nespovediți,
Asta o să 'mî fie!
Sórele ce 'mî făcea?
El nu se pocăia,
Tot dicea s'o ia,
160 El, pe soru-sa.
Adam ce făcea?
Înainte-î ducea.
Și ce mai vedea?
Niște mese strânse,
165 Și făclii tot stinse,
Și pahare seci,
Și ómeni negri.
Moș Adam dicea:
— Sóre luminate,
170 Trup făr' de păcate,
Pomană-ai făcut
Și rău ți-a părut.
Înainte-î ducea,
Dar ce mai vedea?
175 O văcuță slabă,
Uscată și slabă,
Păștea liveți verzi,
Și bea ape reci,
Și cădea de slabă.
180 Sóre că 'ntreba,
Adam răspundea:
— Sóre luminate,
Trup făr' de păcate,
O vacă ai avut
185 Și-o-ai dăruit
Și rău ți-a părut.
Din Iad îi scotea
Și 'n Raiu că-î băga:
Da 'n Raiu ce vedea?
190 Niște pomi înfloriți;
Și 'n cei pomi înfloriți,

Niște păsărele
 Ingână 'n versurile.
 Din gură 'mî striga :
 195 — Ferice de noi,
 De părinții noștri,
 Aă la ce trăi,
 Aă la ce muri !
 Ei, când or muri,
 200 Aă unde veni.
 Sóre că 'ntreba,
 Adam răspundea :
 — Sóre lunate,
 Trup făr' de păcate,
 205 Copiii a murit
 Grijiți, spovediți,
 Și toți prohoditi.
 Dar sóre ce făcea ?
 Frate, nu se pocăia,
 210 Tot dicea să ia
 El pe soru-sa.
 Adam ce făcea ?
 Din raî că-î scotea,
 Drumu că le da,
 215 P'un pod că mergea;
 Iana tot striga :
 — Sóre lunate,
 Trup făr' de păcate,
 Unde s'a vădut

220 Și s'a pomenit,
 Mireasa 'nainte,
 Mirele pe urmă ?
 Sórele aușia,
 Înainte-î mergea.
 225 Iana ce'mî făcea ?
 În urmă rămănea
 Și'n gârlă sărea,
 Da și se'neca,
 Sórele după ea.
 230 Dumneșeu îi vedea,
 Pe ei nu'î răbda,
 Pe ei că-î făcea
 Doi lucefereî,
 De te uși la ei.
 235 Dar Iana ce'mî făcea ?
 Ea 'n sus că sbura,
 Pe sóre blstema :
 —Dar'ar Dumneșeu, fratesóre,
 Frate sóre, mândre sóre,
 Când tu oi fi la răsărit,
 240 Eă să fiu în spre apus ;
 Când oi fi la răsărit,
 Tu să fi în spre sfințit ;
 Noi când ne-om întâlne,
 Atunci ne-om pupa
 245 Și ne-om sëruta ;

SÓRELE ȘI LUNA

(VARIANTA)

Cules de Christea N. Țapu din gura lăutarului Gheorghe Ilie Stângă din Alexandria.

Șolmanu de sóre
 Ț puternic mare,
 Umblă să se 'nsóre ;
 Vremea Ț-a venit
 5 De căsătorit.
 Și el că mi-și umblă
 Creș de nouă anî,
 Creș pe nouă cai.
 Patru a obosit,
 10 Cinci a ciumpăvit,
 Și el n'a găsit
 Potrivnică 'n lume,
 Să se potrivească
 Să se nemerescă,
 15 Papuc din picior,
 Inelu din deșt.

Și el s'a lăsat
 La nouă argele.
 Este o argelușă,
 20 Argea de marmură,
 Cu ușa la vale,
 Cu ferestre 'n sóre,
 Cu suluri d'argint,
 Scripeți de argint.
 25 Pânza-î de mătase
 Lui sóre cămașe.
 Țese, 'nchindisește
 Iléna Zimziana
 Dómna florilor,
 30 Și a garófelor.
 Țese, 'nchindisește
 Și găitânește.

Iacă, că 'mî venia
 Șoimanu de sóre,
 35 Pe ea mî-o 'ntreba :
 Iléno Zimziano,
 Ia scól, te gătește,
 Te 'nsulemenește,
 Că eă să te iaă,
 40 Că vreme mi-a venit
 De căsătorit.
 — Aî Șoîman de sóre,
 Mult drag frățióre,
 Ești puternic mare,
 45 Unde s'a vĕđut
 Și s'a pomenit
 Să ia sor' pe frate,
 Și frate pe sor,
 Că e 'n lume dor ?
 50 De treî orî cuvĕnt đicea,
 El, frate, nu 'nțelegea.
 Din gură 'mî grăla :
 — Aî Șoiman de sóre,
 Mult drag frățióre,
 55 De ești vr'un viteaz,
 Tu miĕ să 'mî faci
 D'o scară de fier,
 Cuie de oțel,
 Pĕn' la 'naltu cer,
 60 Pĕn' la maica Iova
 Și la moș Adam,
 Tu ca să-î întrebî,
 Tamje ca să spuî
 Și ți-o arĕta,
 65 Dacă s'o cădea,
 Și eă te-oî, lua.
 Ea ce 'î poruncia,
 Aîa și făcea :
 D'o scară de fier,
 70 Cuie de oțel,
 Pĕn' la 'naltu cer.
 Acolo mergea,
 Tamja că spunea ;
 Moș Adam auđĭa,
 75 Barba 'n gură 'și lua
 Și-alt cuvĕnt nu đicea ;
 Cheile 'n mână lua
 Și la raiă cu eî mergea,
 Raiu il descuĭa,
 80 In el că intra.
 Dar eî ce'mî vedea ?
 Făclióre aprinse,
 Mesióre 'ntinse,
 Păhărele pline;
 85 In jur 'prejur de masă,

Niște pomișori
 Sănt verđi înfloriți ;
 Dar pĕn'crângurele,
 Niște păserele.
 90 Da nu 's păserele,
 Ci sunt copilași,
 Mândri ingerashi,
 Cântă, fericește,
 Părințiî și-odihnește:
 95 — Ferice de noi,
 De părințiî noștri,
 Când eî ne-aă făcut,
 Bine ne-aă grijit;
 Dacă or muri
 100 Aă cu ce trăi,
 Cu ce ne pomeni !
 Iară Moș Adam
 Din raiă că ieșĭa,
 La iad că mergea,
 105 Iadu descuĭa,
 Cu ochiî că vedea :
 Făclióre stinse,
 Mesióre strânse,
 Păhărele seci ;
 110 Imprejur de masă
 Niște pomișori,
 Nu sunt înfloriți,
 Negri și pirliti ;
 Iar prin crângurele
 115 Niste păserele ;
 Da' nu 's păserele,
 Ci sunt copilași,
 Sînt necreștinăți.
 Cântă, 'mî ciripește,
 120 Părințiî pedepsește :
 — Vaî de noi, de noi,
 De părințiî noștri,
 Când eî ne-aă făcut
 Numaî ne-a grijit,
 125 Dacă or muri
 N'aă la ce veni ;
 Dacă or trăi
 N'aă cu ce trăi.
 Din Iad că ieșĭa
 130 Șoîmanu de sóre,
 Mult drag frățióre;
 Moș Adam că'l întreba :
 — Șoîmane de sóre,
 Mult drag frățióre,
 135 Ce ți-e că-ți place,
 Raiul saă Iadul ?
 Șoîmanu de sóre,
 Mult drag frățióre,

Nimic nu dicea,
 140 Căci și el știa,
 Că nu se cădea;
 Alt cuvint că nu dicea,
 Indărăt el se'ntorcea
 La soru-sa Ileana,
 145 Ileana Zimziana,
 Pe ea mî-o'nșela,
 Ca să mî-o ia.
 Ileana Zimziana,
 Dómna florilor
 150 Și-a garófelor,
 Ea, frate, cum audia,
 Lui Sóre că-î răspundea :
 — Șoimane de sóre,
 Mult drag frățióre,
 155 Tu mie să'mî faci,
 Dacă ești vitez,
 D'un pod peste mare,
 Iute și mai tare;
 La capu de pod
 160 O d'albă mănăstire,
 Fie pomenire,
 Acolo să ne cunune
 Amândoi de mână.
 Ea ce poruncia,
 165 El, frate, făcea,
 La argea venia.
 Dar ea ce-mî făcea ?
 Din argea ieșia,
 Dar nu se gătea,
 170 Mai rău se cernia.
 De măn'o lua,
 Pe pod că mergea ;
 Lui de dragă ce-î țerea
 Înainte-î mî-o da,
 175 El în urmă-î rămânea.
 Ea se socotea :
 — De cât soție fratelui,

Mai bine cina racului
 Și potmolu peștelui.
 180 — Al Șoiman de sóre,
 Unde s'a vădut
 Mireasa 'nainte,
 Mirele pe urmă ?
 C'un cuvint il înșela,
 185 Ea în urmă rămânea
 Și în mare s'arunca ;
 Dar ea nu se ineca,
 D-deu nu o răbda ;
 Mrénă pe ea mî-o făcea
 190 Și pîn mare că 'nota.
 Șoimanu de sóre,
 Mult drag frățióre,
 Indărăt când se uita,
 El pe ea nu mî-o vedea ;
 195 Iute la sat alerga,
 Năvódele le-aducea,
 Și 'n mare că le băga.
 Pe ea, frate, mî-o prindea
 Și pe pod că mî-o scotea.
 200 Șoimanu de sóre,
 Mult drag frățióre,
 El, frate, n'o cunoștea.
 Năvódele descurca,
 Ea pe pod că rămânea.
 205 Dumne-deu aripă îi făcea
 Și 'n cer că sbura,
 Din gură 'mî grăia,
 Atuncî el c'o cunoștea :
 — Al Șoiman de sóre,
 210 Mult drag frățióre,
 Că noi ne om întâlî,
 Când lumea o pîeri,
 Tu la răsărit
 Și eú la apus,
 215 Tu la apus
 Și eú la răsărit !

CANTECUL LUI MANOLE

Cules de Christea Țapu din gura lautarului Ion Stan Baluică din Mânăstireni (Vâlcea).

A se vedea colecția d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 460 precum și V. Alexandri pag. 186—192.

Acastă legendă este varianta din sus citatele colecții.

Pe Argeș în sus,	Oilor la câmp,
Cam prin cărpiniș	Și eu vi'l arăt,
Și prin aluniș,	Dacă mi-oți plăti
Plimbă-mi se, plimbă	Și m'oți omeni.
5 Ceî nouă zidarî,	45 El că mi-ș mergea,
De la Poienari,	Zidul l'arăta.
Cu Manole dece,	Negru Vodă ce'mî făcea ?
Care-î și întrece.	D'un căpuș scotea,
Eî că se plimba	D'un căpuș de os,
10 Pe Argeș în sus	50 Răsuna frumos.
Și eî căuta	Și el când cânta,
Loc de mânăstire	Lunca răsuna,
Și de case bune,	Zidarî audîa
Facă-șî pomenire.	Și la el venia
15 El că nu gășia,	55 Și Vodă le porunca :
De geaba umbla.	—Voî nouă zidarî,
Negru Vodă vine	De la Poienari,
Cu dalvariî 'n vine,	Cu Manole dece,
Pe-un cal vinecior,	Care vă și 'ntrece,
20 lute la picior.	60 Vătafi de zidarî,
Și el când venia,	De la Poienari,
Măre, se 'ntâlnea	Peste meșteri mari,
Cu un cîoban	Voî aici lucrați
Intorcînd la oi,	Și eu voiî plăti,
25 Din fluer cîntînd	65 Bine-voiî cînsti ;
Oilor la câmp,	Dar să'l terminați
Din caval dîcînd,	Din luna lui Martî.
Oile chemînd.	Eî că s'apuca
El îl întreba :	Și 'mi-l plănuia
30 —Mic de cîobănaș,	70 Și eî că zidea ;
Frumos drăgălaș,	Diua ce zidea,
Intorcînd la oi,	Nóptea se surpa.
Cîntînd din fluer,	Dar eî se gîndiră
Orî tu n'ai vîdut,	Și să tîlmăciră,
35 Tot umblînd p'aici,	75 Din lucru stătura,
D'un zid părăsit	Și eî că se da
Și neisprăvit ?	La umbriță bună,
—Ba eu l'am vîdut,	Cu garafa 'n mîna,
Pe el m'am suit,	Și eî se cînstă.
40 Din fluer cîntînd	80 Manole dîcea :

—Voî nouă zidari,
De la Poienari,
Peste meşteri mari,
Să vă spuî ceva;
85 Că n'avem ce face:
Prinsore să dăm,
De mână ne luăm,
Joî de diminătă,
Pe rouă, pe ceta,
90 Cam pe negurătă,
Cin 's'o mâneca,
Saû din zidărese,
Saû din tâmplărese,
Cređ cu demăncare,
95 Voî să mî-o pândiţi,
Să dormiţi pe rînd,
Ca să strejuiţi.
Să nu vă gîndiţi
Orî a cuî va fi,
100 Chîiar să fie a mea,
De mână s'o luaţi,
Pe zid s'o urcaţi
Şi 'n zid s'o zidiţi,
Să nu vă gîndiţi!
105 Cucóna Manoli,
Ea că se scula,
Joî de diminătă,
Cam pe negurătă,
Pe rouă, pe ceta,
110 Bucătar găsla
Şi mi-l trimetea,
Cređ după Rujan,
Că-î perdut d'un an.
Acas' l'aducea
115 Şi jos că'l punea,
Din el că tăla,
Bucate găta;
Şi ea că le lua
Şi se mâneca,
120 Joî de diminătă,
Cam pe negurătă,
Cu ceta'n sprincene,
Cu roua în picere,
Calea 'n jumătate.
Când ea mi-ş venîa,
125 Manea ce făcea?
Ocheanu 'şi lua,
La vale 'l punea
Şi el se uita
130 Şi mî-o cunoştea,
Şi el se ruga:
— Dómnne ca un sfint,
Dă plóxe cu vînt,
Ce n'a fost de mult!
135 Ea s'o 'nfricoşa,

Fuga că mî-o da,
Mî-o aluneca,
Bucate o vîrsa,
Şi mî-o întârđia;
140 Alta mî-o sosi,
De cum aş gîndi!!
Ea ce mi-ş făcea?
'Napoî se 'ntorcea,
Alte bucate 'ncărca
145 Şi iarăşi pleca.
Manea ce'mî făcea?
Iară se uita,
Iară mî-o vedea
Şi mî-o cunoştea
150 Şi iar se ruga:
— Dómnne ca un sfint,
Cređut la cuvînt,
Prea mē rog de mult,
Că eû sunt pîrdut,
155 Că eû m'am greşit,
Prinsore-am făcut.
Mic bălăurel
'Nainte să-î scoţi,
Intins peste drum,
160 Cređ în calea ei;
Ea că l'o vedea
Şi s'o 'nfricoşa,
Pe fugă s'o lua
Şi s'o 'mpîedica,
165 Bucate-o vîrsa,
Acas' s'o 'nturna,
Cređ mî-o zăbovi,
De mî-o 'ntârđia!
Ea ce mi-ş făcea?
170 Aşa c'o trăgea,
Acas' se ducea,
Bucate 'ncărca,
'Napoî se 'nturna.
Atuncî il înşela,
175 C'a greşit poteca
Şi a venit prin crîng
Şi el n'a vîđut,
De geaba a păđit.
Când ea că sosîa,
180 Zidariî o vedea
'Nainte-î ieşîa,
Baniţa î-o lua
Şi jos c'o punea.
Alţiî mî-o trăgea,
185 Din nouă zidari
De la Poienari
Pe zid c'o urca
Şi ei că striga:
— Var şi cărămidă
190 Şi pîatră mărunta,

C'avem să zidim,
 Să nu ne gândim !
 Și ei c'o zidea,
 Ea că se ridea,
 195 Gândeă că glumea.
 Zidul că creștea,
 Ei că mî-o zidă,
 Pên' la brățișore,
 Pên' la țitișore.
 200 Dar ea ce făcea ?
 Rupea d'a plîngea
 Și mi se ruga
 Cu un glăscior de foc
 Pentru busuioc,
 205 Și ea că striga :
 — Manoleo, Manoleo,
 Soțiora mea,
 Nu țî-o fi păcat,
 Că n'oi fi legat,
 210 La ce mai m'ai luat ?
 Zidul rău mă strînge,
 Țitișora 'mî curge,
 Ivănel imî plînge !
 Că eă am plecat
 215 Și mi l'am lăsat,
 Micul nescăldat
 Și nedesfășat,
 Nicî țitica nu l'am dat !
 Manolea ce făcea ?
 220 Lacrămile că-l curgea
 Și la zidarî poruncă :
 Pripitî d'o zidițî
 Și mî-o cutrupitî,
 De la brățișore
 225 Pên' la țitișore.
 Țitișorele ei
 Să mi-le mărmurițî,
 Să mi-le 'nchipuitî,
 Creț afar' din zid,
 230 Că e prăvedut.
 Și voi ca să faceți
 Leagăn de matase,
 Și de sîrmă 'ntorsă,
 Să trimeț acasă,
 235 Pruncu să mi-l iaă
 Și aci să'l aduc,
 În leagăn să'l culc.
 Vîntu mî o bătea
 Dă l'o legăna ;
 240 Ninsórea mî-o ninge,
 Pē el că l'o unge ;
 Ploile or ploua,
 Pē el l'or scălda !
 Dară Manea ce 'mî făcea ?
 245 La zidarî că poruncă :

— Ia zidițî, băețî,
 Lucru isprăvițî,
 Unde n'oi putea,
 Parte mî-oțî lăsa.
 250 Ei că mi-ș zidea
 Lucru isprăvia.
 Sus, la turlă sus,
 Parte că lăsa,
 Parte luî Manea.
 255 Dar Manole ce făcea ?
 La zid scara c'o puneă
 Și sus că mi se urca.
 Zidarî ședea,
 La el că privia,
 260 Ca să isprăvească,
 Leafa s'o primescă.
 Ei dacă crețură
 Că s'a isprăvit,
 Ei scara l-o luară
 265 Și sus că 'l lăsară.
 Dar, veți, Manea ce 'mî făcea ?
 De ei, frate, se ruga :
 — Voi nouă zidarî,
 De la Poienari,
 270 Peste meșteri mari,
 Și cu mine dece,
 Care vē și 'ntrece,
 De ce scara 'mî luați ?
 Orî nu v'am plătit,
 275 Orî nu v'am cinstit ?
 — Bine ne-aî cinstit,
 Dar nu ne-aî plătit !
 Noi așa să 'țî dicem,
 Ca vâtaf cel mare,
 280 Vâtaf de zidarî,
 Peste meșteri mari,
 De la Poienari,
 Fă ce-țî dă prin gând,
 Aripî de șindrilă,
 285 După mănăstire
 Vîno 'ncoa la mine.
 Dacă-l fi drept,
 Nu te prapădești,
 De-l fi vinovat,
 290 Noi n'avem ce-țî face ;
 De cāt Dumneșeu
 Țî-o purta de grijă,
 După cum oi fi
 Cu gândul la noi,
 295 C'am muncit de mult
 Și nu ne-aî plătit !
 Manole cum aușă,
 El, frate, se pregătia,
 Aripî că-șî făcea,
 300 D'acolo sbura.

Și unde cădea,
 Piatră se făcea,
 Piatră curătore,
 Cu nouă isvóre
 305 Și apă ușoră.
 Zidarii 'l vedea
 Și se tâlmăcea:
 — Ce-o fi de făcut,
 Asta n'am vădut!
 310 Ei că s'apuca,
 Ceșmea că lucra
 Și ei c'o făcea,
 O ceșmea frumósă,
 Cum nu s'a vădut,
 315 Nu s'a pomenit,
 Creț și mai de mult;
 Dar acum se face,
 Precum s'a făcut,
 La cea mănăstire,
 320 Facă-ș pomenire
 Pentru case bune,
 Negru vodă vine
 Și el urmărește

Și aci plănuiește,
 325 Cu zidarii vorbește
 Și el le plătește.
 Și el ce'mi făcea?
 Masă le punea,
 Bine că-î cinstia
 330 Și ei se ruga
 Creț pentru Manea;
 Că el a rămas
 Cu soția lui,
 Flórea câmpului,
 335 La cea mănăstire,
 Facă-ș pomenire,
 Fie pomenit
 În veci de demult,
 Și va fi și cu născut.
 340 Apă d'ar mai bea,
 Și cine ar veni,
 Ei că s'or ruga:
 — Fie pomenire
 A cui a făcut
 345 Acea mănăstire!

CANTECUL LUI MANOLEA

(VARIANTA)

Cules de Christu N. Țapu din gura lăutarului Gheorghe Porumbescu, din Novaci-Gorj.

Pe Argeș în sus,
 Pe Argeș în jos,
 Plimbă-mi-se 'mplimbă
 Saū de Negru-Vodă,
 5 Cu nouă zidarii,
 Cu Manole dece,
 Care mi-î întrece.
 Dar ei ce mi-ș cată?
 Loc de mănăstire
 10 Și de case bune,
 Fie pomenire,
 Cât sóre pe lume,
 Să se pomenescă
 În țara rumânescă
 15 Și la dumnea-vóstră!
 Ei că'mi-ș căta,
 Loc că nu găsla,
 Ei că mi-ș pleca
 Prin hățiș,
 20 Prin cărpiniș,

Tot p'o potecea,
 P'o potecea părăsită,
 Prin hățiș,
 Prin cărpiniș,
 25 De-a drum curmeziș.
 Fóie verde și-o lelea,
 Ei pe potecă 'mî mergea
 Ei, măre, că se 'ntâlnea
 C'un Iaș
 30 Purcăraș,
 Pielea ca hărtia,
 Cămașa ca tina.
 Negru Vodă așa 'mî dicea:
 — Măi Iaș, Purcăraș,
 35 Cu cămașa neagră
 Și cu pielea albă,
 Știu că n'ai vădut,
 Tot porcii mănând,
 Luncile spărgând,
 40 Loc de mănăstire

- Și de case bune ?
 Fôfe verde și-o lalea,
 Purcar din gură 'mî dicea
 — Dade Negru Vodă,
 45 Sau mă ispitești,
 Nu știu să-ți vorbesc ;
 Chîlar drept să 'ți spuî,
 La a mea cocenătă,
 La purceaua grasă,
 50 Sint trei zidurile,
 De trei Domni zidite
 Și nu's isprăvite,
 Că's afurisite.
 Negru Vodă c'auđla,
 55 Măna 'n pozunar băga,
 Multe parale că-î da,
 Fôrte bine că-î părea.
 Acolo mergea,
 Ocol că le da,
 60 Din gură 'mî striga,
 Lumea 'mî sorocea:
 — Var și cărămidă,
 Marmură și sticlă,
 Inima 'mî despică!
 65 Lumea că 'mî venîa
 Cu var și cărămidă ;
 De zid s'apuca,
 Lunî de diminéta,
 Pe rouă, pe cătă.
 70 Dîua ce 'mî zidea
 Nôptea că 'mî cădea.
 Fôfe verde și-o lalea,
 De zid s'apuca
 Și de-a doilea,
 Marți diminéta.
 75 Ei că ce zidea,
 De geaba trudea,
 Că nu isprăvea ;
 Dîua ce 'mî zidea
 Nôptea că 'mî cădea.
 80 Verde fôfe și-o lalea,
 Și Mîrcuri diminéta
 Iar de zid s'apuca.
 Dar Manolea ce 'mî făcea ?
 Pe scară se da,
 85 In cunie mergea,
 Cîubuc aprindea,
 Intr'o rănă se da,
 Somnu că mi-l lua ;
 Luî ingeru 'î venîa,
 90 Prin vis că-î spunea:
 — Manoleo, Manoleo,
 Vătafu Manoleo,
 Vătaf de zidari,
 Și de meșteri mari,
 95 Și de navodari,
 Geaba vă căsniți
 Și vă mai trudiți,
 Că nu isprăviți,
 100 Pênă n'ăți zidi
 D'un cap de fomefe,
 Mai bine să 'mî pfele,
 De cât voi voînici,
 105 Cât zidiți aici ;
 Pênă n'ăți zidi
 Sau d'o surioară,
 Sau d'o verișoară,
 Sau d'o soșioară !
 110 Manole din somn sârîa,
 Cîubuc lepăda,
 La zidari mergea,
 Din gură striga:
 — Voi zidari mei,
 115 Frunđă de spanac,
 Pe scară m'am dat,
 In cunie merseî,
 Cîubuc aprinseî ;
 Frunđă de spanac,
 120 Intr'o rănă m'am dat,
 Somnul că m'a luat.
 Frunđă verde mărgărit,
 Ingerul a venit
 Și prin vis mî-a spus :
 125 — Manoleo, Manoleo,
 Vătafu Manoleo,
 Vătaf de zidari
 Și de meșteri mari
 Și de navodari.
 130 Geaba vă căsniți
 Și vă mai trudiți,
 Voi nu isprăviți,
 Pênă n'ăți zidi
 D'un cap de fomefe,
 135 Mai bine să 'mî pfele,
 De cât voi voînici
 Cât zidiți aici ;
 Verde frunđă și-o lelea
 Manolea așa 'mî grăia,
 140 Cu zidari luî vorbîa :
 — Voi zidari mei,
 Fiți afurisiți,
 Și alimăniți,
 Voi acasă oți merge,
 145 Voi ca să nu spuneți
 Voi gazdelor vóstre.
 Ei acas 'mergea,
 Ei că nu ținea,
 Gazdelor spunea,
 150 Dar Manolea ce 'mî făcea ?
 Acasă 'mî mergea,

La poartă 'mî striga :
 — Vilafe, Vilafe,
 D'albă vătăşoie,
 155 Tu să te duci
 Şi tu să'mî aduci
 Tot pe bălan,
 Al pierdut d'un an,
 Pe bălan să-l tai
 160 — Şi tu să te duci,
 Iară să'mî aduci
 Tot grău d'ăl alb,
 Din spic d'ăl de an.
 Ea că mi-ş pleca
 165 Tot după bălan ;
 Pe bălan găşla,
 Pe bălan tăia ;
 Ea că 'mî-ş pleca
 Şi de-a doilea,
 170 După grău d'ăl alb,
 Din spic d'ăl de an,
 Lunî de diminéţă,
 Pe rouă, pe cétă.
 Ea că 'mî-ş găţla
 Păine că'mî zolîa,
 175 Bucate 'mî găţla ;
 Ea că mi-ş pleca
 Tot Lunî diminéţă,
 Cu bucate 'n braţe.
 Manolea o vedea,
 180 Pe zid leşina,
 Chip de cruce că-ş făcea,
 La Dumneşu se ruga :
 — D'alei, Dómnne sfinte,
 Scóte-î înainte
 185 D-o cétă cu vânt,
 Pune-o pe pămînt ;
 Ea să răţacească,
 Bucate să verse,
 Indărăt să se 'ntorcă,
 190 Altele-mî gătéscă ;
 Dór de-o mai uđi,
 Alta c'o veni.
 Dar D-şeu il asculta,
 Înainte că-î scotea
 195 D'o cétă cu vânt,
 O pune pe pămînt.
 Ea că 'mî răţacea,
 Bucate 'mî vërşla,
 Indărăt se 'ntorcea,
 200 Altele 'mî găţla,
 Cu ele 'mî pleca
 Tot Lunî diminéţă,
 Cu bucate 'n braţe.
 Pe drum tăinuţa :
 205 — Manoleo, Manoleo,

Tóte or fi venit,
 Toť or fi prândit,
 Amiađu-a venit !
 Manolea o ochîa,
 210 Pe zid leşina,
 Chip de cruce că'ş făcea,
 La D-şeu se ruga :
 — D'alei Dómnne sfinte,
 Scóte-î înainte
 215 D'un şarpe balaur,
 Cu solzi de aur,
 Ea să spăimănteze,
 Bucate să'mî verse,
 Indărăt să se întorcă,
 220 Altele 'mî gătéscă,
 Dor de-o mai uđi,
 Alta c'o veni !
 Fóşe verde şî-o lelea,
 Dumneşu că'l asculta,
 225 Înainte că-î scotea
 D'un şarpe balaur,
 Cu solzi de aur.
 Ea se spăimănta,
 Bucate 'mî vërşla,
 230 Indărăt se 'ntorcea,
 Altele 'mî găţla.
 Ea că mi-ş pleca
 Lunî de diminéţă,
 Cu bucate 'n braţe.
 235 El că 'mî-o vedea,
 Pe zid leşina,
 La zidari striga :
 — Voi zidari mei,
 Fiť afurisiť
 240 Şi alimăniť,
 Voi să n'o priviť,
 Nicî să nu vorbiť,
 Şi voi să 'mî-o luať,
 Şi să mî-o zidiť
 245 Să mî-o covirşiť.
 Fóşe verde şî-o lalea,
 Ea că mi-ş venîa,
 Masă că 'ntindea,
 Pe el că'l chema :
 250 — Manoleo, Manoleo,
 Tóte or fi venit,
 Toť or fi prândit !
 El din gură aşla 'mî striga
 Voi zidari mei,
 255 Fiť afurisiť
 Şi alimăniť,
 Ce mî-o mai priviť,
 De nu mî-o zidiť,
 Să mî-o covirşiť ?
 260 Ei că mî-o lua

Și 'n zid c'o puneă,
 Ei că 'mî-o zidea,
 Și ei că 'mî zorla.
 Fôie verde de alună,
 265 Ea gândeă că-î glumă,
 Fôie verde și-o lalea,
 Ea că mî ș dicea :
 — Manoleo, Manoleo,
 Vătafu Manoleo,
 270 Ori nu-ți mai ajungă,
 Atâta glumă lungă ?
 Zidișor mă strânge,
 Țișóra 'mî curge,
 Ivănică 'mî plânge !
 275 Manolea 'mî dicea :
 — Vilaie, Vilaie,
 D'albă vătăș ôie,
 Ivănic' al tēju,
 Copilaș al meu,
 280 Créscă-l D-deu !
 Zăpada c'o ninge
 Pě el mî l'o unge ;
 Plôia c'o plouă,
 Pě el l'o scălda;
 285 Vântul mî-o bătea
 De l'o legăna ;
 Pasări c'or veni,
 De l'or ciricăi,
 Pě el l'o adormi ;
 290 Două turturele,
 Surorile mele,
 Cumnatele tele !
 Manole 'mî dicea :
 — Voi zidarîi mei,
 295 Fiți afurisiți
 Și alimăniți,
 Ce mî-o mai priviți,
 De nu mî-o zidiți,
 Să mî-o covîrșiți,
 300 Să nu mă vorbescă.
 Inima 'mî rănescă !
 Și voi să mî lăsați,
 Două găurele

Cu țița pě ele. —
 305 Manole ce mî-ș făcea ?
 Pe scară 'mî suia,
 Din gură 'mî striga :
 — Var și cărămidă,
 Marmură și sticlă !
 310 Negru Vodă c'auđla,
 Acolo 'mî venia,
 El că'l întreba :
 — Vătafu Manoleo,
 Dar n'aî mai isprăvit,
 315 Ori n'aî mai săvârșit ?
 Că eū mî-am vindut
 Și mî-am zalogit
 Și n'aî isprăvit ;
 Pēnē 'mî-am vindut
 320 Și papuciî Dómnei
 Și acul din coade !
 Negru Vodă ce 'mî făcea ?
 Sécuri că mî-ș lua,
 Scările 'mî tăia
 325 Sus pe mănăstire 'î lăsa.
 Manole 'mî dicea :
 — Voi Zidarîi mei,
 Fiți afurisiți
 Și alimăniți,
 330 Voi să vă faceți
 Aripî de frăștilă
 Și voi să sburați,
 Jos ca să 'mî picați !
 Ei că 'mî-ș făcea
 Aripî de frăștilă
 335 Și unde sbura,
 Pîetre se făcea,
 Direpți nu țera.
 Manole, unde sbura,
 Ceșmea se făcea,
 340 Bea lumea din ea!
 Mai dați cu stropitura,
 Să 'și ude țiganu gura,
 Și să 'mî dați câte o para,
 S'o duc la țiganca mea !

CANTECUL LUI MANOLEA

VARIANTA

Cules de Christu N. Țapu de la Dumitru Valeanu, lăutar din Roșiorii-de-Vede (Teleorman).

Pe Argeș în sus,
 Pin cel aluniș,
 Pin cel cărpiniș,
 Plimbă-mi-se pîrtă
 5 Domnul Negru Vodă,
 Cu nouă zidarî,
 Nouă meșteri mari,
 Cu Manole dece,
 Care mi-î și 'ntrece.
 10 El că mi-îș căta
 Loc de case bune
 Și d'o mănăstire,
 Fac'o pomenire.
 El că se 'ntâlnea
 15 C'un noiaș,
 Purcăraș,
 Din fluer cîntînd,
 Porcîi întorcînd.
 El că mi-l striga :
 20 — Noiaș,
 Purcăraș,
 Cu porcîi te-ai dus,
 Tu nu mi-ai vîdît
 Un zid părăsit ?
 25 Dar el că 'mî striga :
 — Domnul Negru Vodă,
 Ba eî c'am vîdît,
 Pe unde-am trecut,
 După cocinătă,
 30 La cea moghindătă,
 D'un zid părăsit
 Și neisprăvit,
 Căiniî, cînd il vîd,
 La el se reped,
 35 Latră a mușî
 Și urlă-a pustiî.
 Negru Vodă c'auđă,
 Acolo el mergea,
 Locul căî plăcea,
 40 Din gură striga :

— Voî nouă zidarî,
 Nouă meșteri mari,
 Cu Manolea dece,
 Care vî și 'ntrece,
 45 Iată eî am găsit
 Loc de case bune
 Și de mănăstire,
 Fac o pomenire.
 Sforile să 'ntindeți,
 50 Locul să 'mî cuprindeți,
 Locul măsurați,
 De zid v'apucați ;
 Să siliți să zidiți,
 Cu cap să ieșiți !
 55 Manolea'mî striga :
 — Dîmne Negru Vodă,
 Var și cărămidă,
 Marmură și sticlă !
 Domnul Negru Vodă auđă,
 60 El numaî că poruncia,
 Tîte se făcea.
 Dară Manea ce'mî făcea ?
 Dă zid s'apuca
 Cu nouă zidarî,
 65 Nouă meșteri mari,
 Cu Manolea dece,
 Care mi-î și 'ntrece.
 Țiua ce zidea,
 Nîptea se surpa.
 70 Țiua cînd venia,
 Negru Vodă că 'mî sosia,
 Din gură le cuvînta :
 — Ce pîte fi asta,
 De voî nu zidiți,
 75 La cap să ieșiți ?
 Manolea 'mî striga :
 — Dîmne Negru Vodă,
 Țiua ce-am lucrat,
 Nîptea s'a surpat !
 80 Vodă Negru că pleca,

- Meșterii că s'apuca,
La zid iarăși că lucra;
Dia ce zidia,
Nóptea se surpa.
- 85 Negru Vodă iar venia,
Pe ei că se necăjia
Și din gură le dicea :
— Voii nouă zidarii,
Nouă meșteri mari,
- 90 Cu Manolea dece,
Care vă și 'ntrece,
Siliți de zidiți,
Cu cap să ieșiți;
Că de unde nu,
- 95 Pe voi vă voi pune
Chiar de vii
Printre temelii !
Iar de mi-oți isprăvi,
Vă voi da averi,
- 100 Vă voi face boieri.
Manolea, când auzia,
El se turbura,
Jos de pe scară se da,
Capul jos că 'l punea,
- 105 Puținel că aromia,
O șoptă în vis că-î venia,
Un jurământ că făcea :
— Cine 'n zori, mâine, o veni
Cu demâncare,
- 110 Ori vre-o suriără,
Ori vre-o soțioră,
Mâna pe ea ca să 'mî puie,
In zid s'o zidescă,
Capu să-î isprăvescă.
- 115 Negru Vodă că 'mî pleca,
Manolea se deștepta,
Și din gură că striga :
— Voii nouă zidarii,
Nouă meșteri mari,
- 120 Eu, când m'am culcat,
Un vis am visat :
O șoptă în vis mî-a venit,
Că mâine cine-o veni,
Ori din surióre,
- 125 Ori din soțiore,
Mâna pe ea să puneți,
In zid s'o aruncați,
Să siliți s'o zidiți,
Cu cap să ieșiți !
- 130 Voi, acasă când oți merge,
Să nu spuneți la soțiore,
Nici măcar la surióre.
Ei jurămintu nu'l ținea,
Toți acasă că spuneau.
- 135 Singur Manea nu spunea,
- El jurămintul ținea,
La zid se ducea,
De zid s'apuca,
Ei că mi-ș zidea.
- 140 Dar Manole ce'mî făcea ?
Pe schilă sus se suia,
In drumul Vilai se uita.
Când ochii că'și arunca
Pe Vilaia c'o vedea ;
- 145 Cruce'n plept își ridica,
La D-zeu se ruga :
Aolică, Dómnne sfinte,
Primește a mea rugămintă,
Dă o plóe cu vânt
- 150 Să curgă jiraie,
Apele să crească,
Plântele să'móie ;
Vilaia o aluneca,
Bucatele o vërsa,
- 155 Indărât s'o întorcea,
Altele mî-o găti,
D'o mai zăbovi,
Alta mî-o veni.
D-zeu ca un sfint
- 160 Il asculta la cuvint ;
El plóie că'mî da,
Vilaia aluneca,
Bucatele vërsa,
Indărât se'ntorcea,
- 165 Altele gătia,
Indărăt venia,
Alta nu sosia.
In cap le punea,
La Manolea'mî pleca,
- 170 Pe drum șovăind
Și din gură dicend :
— Manoleo, Manoleo,
Te-am întârziat
Cu demâncare,
- 175 Cu vin de prânzare !
El pe schilă se suia,
Pe ea mî-o vedea
Și tot așa se ruga :
Aolică, Dómnne sfinte,
- 180 Scóte-î de nainte
Un lup turbat,
Cu limba p'o falcă,
Ea că l'o vedea
Și s'o spălmênta,
- 185 Bucate-o vërsa,
Indărât s'o întorcea,
Altele-o făcea,
Dór d'o întârziă,
Alta mî-o pica.
- 190 Și ea ca să 'mî cate,

- Pe juncu bălan,
Că-î pierdut d'un an,
Pe el l'o găsi,
Și mî-o zăbovi ;
195 Pe el l'o tăia,
Bucate-o făcea
Și atunci o pleca.
Ea acasă se ducea
Pin obor că da,
200 După casă 'mî ieșea,
Juncu că 'l găsea ;
Pe el că 'l tăia,
Bucate făcea,
Indărăt că venia.
205 Dar Manole ce 'mî făcea ?
El pe schilă se sufa,
Pe ea când o vedea,
Maî rău se turbura.
Jos că mi se da,
210 Sub schilă dormia.
Vilaia 'mî venia,
Și din gură că-î dicea :
— Manoleo, Manoleo,
Tu te-ai supărat,
215 Că te-am 'ntărziat,
Cu demăncare,
Cu vin de prîndare.
Manolea 'mî striga :
— Ah, mândruța mea,
220 Nu te speria,
Eû nu m'am supărat
Pentru demăncare
Și vin de prîndare !
El ce mi-ș făcea ?
225 De mân'o lua,
Pe schil'o sufa,
Pe zid mî-o puneă.
— Staî, mândruța mea,
Nu te speria,
230 C'am visat ceva,
In zid să te zidesc,
Ca să'mî isprăvesc.
Semn la zidarî că'mî făcea,
Și'n zid mî-o arunca,
235 La zidarî striga :
— Siliț de zidiț,
Cu capu să ieșiț !
El că mî-o zidea
Pên 'la tălpișóre,
240 Pên'la glesnișóre.
Vilaia 'mî striga :
— Manoleo, Manoleo,
Meștere Manoleo,
Ajungă-ți de glumă,
245 Că nu este bună !
- Dară Manea ce 'mî făcea ?
La zidarî că poruncia ?
— Siliț de zidiț
Cu cap să ieșiț !
250 El că mi-ș silia
Și el că mî-o zidia
Pên'la glesnișóre,
Pên'la pulpișóre,
Pên'la genuche,
255 Și sus de genuche.
Ea că mi-ș striga :
— Manoleo, Manoleo,
Ți-ajungă de glumă,
Că nu-î, dragă, bună.
260 Zidul rău mă strînge,
Țițișóra 'mî curge,
Iorgulețu 'mî plînge !
El că mî-auđia,
El se turbura,
265 Din gură striga :
— Staî, mândruța mea,
Nu te speria,
Că Iorgulețul tău
Știe-l D-deu !
270 Și el că striga :
— Siliț d'o zidiț,
Cu cap să ieșiț !
Și el că-mî zidea
Pêně la genuche,
275 Și sus de genuche,
Pêně pe la brêu,
Și de sus de brêu ;
Pên'la pîeptișor,
Pên'la sînișor,
280 Pên'la țîțișóre,
Pên'la supțióre.
Ea atunci striga :
— Manoleo, Manoleo,
Meștere Manoleo,
285 Ți-ajunge de glumă,
Că nu-î, dragă, bună !
Ți-ajungă de șagă,
Că nu-î bună, dragă ;
Zidul rău mă strînge,
290 Preptișoru 'mî frînge,
Țițișóra 'mî curge,
Iorgulețu 'mî plînge !
Manolea 'mî striga :
— Tacî, mândruța mea,
295 Nu te speria,
Căci Iorgulețu têu,
Il crește Dumneđu !
Dar Manolea ce 'mî făcea ?
La zidarî striga :
300 — Siliț d'o zidiț

Cu cap să ieșiți !
 Zidarii silea,
 Silea d'o zidă,
 De la țitișore,
 305 Pên'la supțiore,
 Pên 'la umăr,
 Pên 'la gâtișor.
 Ea atunci mai striga :
 — Manoleo, Manoleo,
 310 Nu 'ți-ajunge de glumă,
 Că nu este bună ?
 Rău zidul mă strânge,
 Iorgulețu'mî plânge !
 Că eă, când am plecat,
 315 L'am lăsat neînfășat
 Și nescăldat,
 Nicî țitică nu'i-am dat !
 El că mi-i dăcea :
 — Ah, mândruța mea,
 320 Nu te speria,
 Iorgulețul tău.
 Crescă-l Dumnezeu !
 Că eă lui i-oî face
 Lăgân de mătase,
 325 Și de sirmă 'ntorsă.
 Plăia c'o ploa,
 Pe el l'o scâlă ;
 Zăpada d'o ninge,
 Pe el că l'o unge ;
 330 Vântul o adia
 De l'o legăna.
 Zidarii 'mî zidă
 Pên'o coperea,
 De'nvăliș s'apuca.
 335 Pên cel alunîș,
 Pên cel cărpiniș,
 Negru vodă vine,
 Ca să 'mi se'nchine,
 La cea mănăstire,
 340 Facă-și pomenire.
 Când el că 'mî venîa,
 Pe ei că-i găsiă
 Sus pe cel grindîș,
 Pe cel acoperiș.
 345 El că 'mi-ș striga :
 — Manoleo, Manoleo,
 Meștere Manoleo,
 Ai putea face alta mai bună ?

Manolea 'mî striga :
 350 — Dămne Negru Vodă,
 Asta e de 'nvătătură,
 Fac alta și mai bună,
 Fac alta mai luminosă,
 Și mult mai frumoasă !
 355 Negru Vodă c'auđă,
 El, frate, că 'mî poruncă,
 Scările de le lua,
 Și ei că 'mî rămănea
 Sus pe grindîș
 360 Și pe acoperiș.
 Ei că se gândia
 Jos cum să se dea ?
 Manolea 'mî striga :
 — Nouă meșteri mari,
 365 Și nouă zidari,
 Voi că veți face
 Aripî de șindrilă,
 D'aicî ați sbura,
 Jos că v'oî mai da.
 370 Ei așa auđă,
 Aripî își făcea,
 Ei d'acolo sbura,
 Și unde cădea
 Stîni de piatră se făcea.
 375 Manea 'n urmă rămănea,
 Greu de la inimă ofta,
 Când el, frate, mî-auđă
 Din zid un glas nădușit,
 Sămăna a tânguit :
 380 — Manoleo, Manoleo,
 'Ți-ajunge de șagă,
 Că nu-i bună, dragă ;
 Zidu rău mă strânge,
 Iorgulețu 'mî plânge !
 385 El când mî-auđă,
 De tot se turbura,
 Ochiî 'n cap se 'mpoîjinea.
 D'acolo sbura,
 Cu fața la răsărit cădea ;
 390 Fântână se făcea,
 Cu apă sêrată,
 De lacrimi vêrsată.
 Dar ea ce mi se făcea ?
 O lină ceșmea,
 395 Care bea lumea din ea !

CANTECUL LUI MIRCEA

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ghița Stoica din Govora (Vilcea).
 Vezi varianta în colecția D-lui G. Dem Theodorescu pag 682 sqq; și Miron Pompei-
 liu pag 41-46. Idem a se confrunta variantele: Manda bună, pag 8-10 și Vers din Mol-
 dova pag 10-12 din colecț. D-lui Bibicescu.

Fôie verde de trei nucî,
 Strigă Mircea dintre luncî,
 Dintre luncî,
 Din văi adâncî.
 5 —Ce ți-e, Mirceo, de tot strigî,
 Orî porciî mi-i-ai pierdut,
 Saû merindea mî-ai sfîrșit?
 — Eû porciî nu 'î-am pierdut,
 Nicî merindea n'am sfârșit,
 10 D'am greșit d'am adormit
 Supt un pom mare 'nflorit.
 Vênt de vară mî a bătut,
 Florile s'a scuturat,
 D'un șarpe 'n sin mî-a intrat,
 15 De trei orî s'a 'ncovrigat;
 D'un șarpe bălaurel,
 Cu capu de aurel,
 Cu cîda de argințel.
 Când sê 'ntinde
 20 Mě cuprinde,
 Să sîrcește,
 Mě sfârșește,
 Inimîora 'mî-o prăpădește!
 Fôie verde și-o lalea
 25 Dară Mircea ce 'mî făcea?
 La mumă-sa că mergea:
 — Maică, măicuța mea,
 Invăluie mîna 'n basma,
 Bag'o 'n sin,
 30 Pe supt zăbun,
 Și 'mî scôte șarpe din sin!
 Fôie verde și-o lalea,
 Dar mumă-sa ce 'î dicea?
 — Fôie verde trei domnești,
 35 Mirceo, Mirceo, copil mî-ești
 De cât eû fără de mîna,
 Maî bine eû făr' de tine!

Flóre verde și-o lalea,
 Dară Mircea ce 'mî făcea?
 40 La tat' seû că se ducea.
 — Fôie verde trei domnești,
 Tată, tată, tată-'mî ești,
 Invăluie mîna 'n basma,
 Bag'o 'n sin
 45 Pě supt zăbun,
 Și 'mî scôte șarpe din sin!
 — Fôie verde și-o lalea,
 Dară tat-sêû ce-î dicea?
 Fôie verde trei domnești,
 50 Mirceo, Mirceo, copil 'mî-ești,
 De cât eû fără de mîna,
 Maî bine eû făr' de tine!
 Fôie verde și-o lalea,
 Dar Mircea ce 'mî făcea?
 55 La ibomnică mergea:
 — Soră, suriora mea,
 Invăluie mîna 'n basma,
 Bag'o 'n sin
 Pě supt zăbun,
 60 Și 'mî scôte șarpe din sin!
 Fôie verde și-o lalea,
 Ibomnica ce 'mî făcea?
 Invăluia mîna 'n basma,
 O baga 'n sin
 65 Pe supt zăbun,
 Îi scotea șarpe din sin.
 Ea așa că 'mî-l scotea
 Tronc pe masă 'l arunca,
 Numai aur că 'mî vîrsa.
 70 Fôie verde și-o alună,
 De cât tată, de cât mumă,
 Maî bine o amantă bună,
 Că amanta te rîsgăie,
 Și cu vorba te mîngăie!

CANTECUL LUI MILEA.

VARIANTA

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Dumitru Valeanu de la Roșiorii-de-Vede.

- Fôie verde treî lăptucî,
Strigă Milea dintre luncî,
Dintre luncî, din văi adâncî;
Țipa Milea și răcnea,
5 Nimenîa nu'l auđia,
De cât singurea măsa,
Și la el că se ducea
Și pe Milea 'l întreba :
—Ce țiî, Mileo, și răcnești,
10 Te răcnești, te vâlcărești ?
Orî din chelcîug mî-aî fârșit,
Orî haîne ți-aî ponosit,
Orî murgu ți-a 'mbetrânit,
Orî vremea că ți-a venit
15 Însă de căsătorit ?
Atuncî Milea că-î grăia :
— Maică, măicuța mea,
Stătuși, maică, mă 'ntrebași,
Eu să puî mîinile în piept,
20 Ca să-ți spuî vorba cu drept.
Maică, nicî din chelcîug n'am
[sfîrșit,
Nicî haîne n'am ponosit,
Nicî murgu n'a 'mbetrânit.
Mie un somn când mî-a venit
25 Și eu, maică, m'am culcat
Supt cel pîr mare rotat
Și de florî mî-erea 'ncărcat,
Vîntul, maică, mî-a adiat,
Florile le-a scuturat,
30 Tôte 'n sîn că mî-aî intrat;
Și din ele s'aî iscat
Puî de șarpe bălaur,
Cu treî cîde de aur.
Fôie verde ca nalba,
35 Na tu, maică, basmaua
Și 'nfășură mîana'n ea,
Bagă mîana'n sîn de'l ȳa,
Că mî-aî coprins inima !
Bălaurul, când se'ntinde,
40 Inimîora mî-o coprinde,
Maică, iar când se sgârcește,
Inimîora mî-o topește !
Unde măsa c-auđia,
Ea din gură că mî striga :
- 45 —A ba maică, Mileo, maică,
De cât maica fără-o mîna,
Maî bine eu fără de tine,
Maica o face mulți ca tine !
Și maică-sa că pleca,
50 Milea 'n urmă rămînea.
Atuncî țipa și răcnea,
Nimenîa nu'l auđia,
De cât tată-său îl auđia,
Și din gură'l întreba :
55 —Ce țiî, Mileo, și răcnești,
Te răcnești, te vâlcărești ?
Orî din chelcîug 'mî-aî fârșit,
Orî haîne 'ți-aî ponosit,
Orî murgu 'ți-a 'mbetrânit ?
60 Tată, orî vremea că 'ți-a venit
Vremea de căsătorit ?
Atuncî Milea că-î grăia :
— Tată, tătișorul meu,
Stătuși, tată, mă 'ntrebași,
65 Eu să puî mîinele 'n pîept,
Ca să-ți spuî vorba cu drept.
Taică nicî din chelcîug n'am
[sfîrșit,
Nicî haîne n'am ponosit,
Nicî murgu n'a 'mbetrânit;
70 Mie un somn că 'mî-a venit,
Și eu, taică, m'am culcat
Supt al pîr mare rotat
Și de florî mî-erea 'ncărcat
Vîntul, taică, mî-a adiat,
75 Florile le-a scuturat,
Tôte 'n sîn că mî-aî intrat,
Și din ele s'aî iscat
Puî de șarpe bălaur,
Cu treî cîde de aur.
80 Fôie verde ca nalba,
Na tu, taică, basmaua
Și 'nfășură mîana'n ea,
Bagă mîana'n sîn de'l ȳa,
Că mî-a cuprins inima !
85 Bălaurul, când se'ntinde,
Inimîora mî-o coprinde !
Taică, iar când se sgârcește,
Inimîora mî-o topește !

Unde tat'-sëu c'auđă,
 90 El din gură că-mi ȋcea :
 — A ba taică, Mileo, taică,
 De cât taica făr'o mână,
 Ma' bine eū făr'de tine,
 Mă-ta o face mul'ī ca tine.
 95 Și tată-sëu că pleca
 Milea 'n urmă rēmănea,
 Atuncī ȋpa și răcnea,
 Nimenīa nu'l auđă
 De cât singur' amanta.
 100 Și la el că mi-ș venīa
 Și singură 'l întreba :
 D'aba, Mileo, draga mea,
 Ce 'ȋ-e, Mileo, de răcneștī ?
 Orī cămașa mi-a' negrit,
 105 Orī galbenī mi-a' isprăvit,
 Orī murgu ȋ-a 'mbétrānit ?
 Atuncī Milea că-ī spunea :
 — Fă mândruȋo, mândra mea,
 Nicī cămașă n'am negrit,
 110 Nicī galbenī n'am isprăvit,
 Nicī murgu n'a 'mbétrānit ;
 Mie-un somn că mi-a venit
 Și eū, mândro, m'am culcat
 La cel pēr mare rotat
 115 Și de florī mi-era 'ncărcat,
 Vēntu, mândră, mi-a adiat,
 Florile le-a scuturat,
 Tōte 'n sin că mi-aū intrat,
 Și din ele s'aū iscat
 120 Puī de șarpe bălaur
 Cu treī cōde de aur,
 Cu capul ca de taur !
 Fōie verde ca nalba,
 Na tu, mândro, basmaua,
 125 Și'nfășurā māna'n ea,
 Bagă māna 'n sin de'l ȋa
 Că mi-a coprins inima !
 Unde mândra c'auđă,

La el că se ducea,
 130 După ȋit că mi-l lua,
 In guriȋă'l sēruta,
 Māna'n sin că ȋ-o băga,
 De cătărāmī că mi-ș da,
 Curelile le trăgea,
 135 Zāmbōcile le scotea,
 Chimirașul că'l trăgea
 Și pe ȋarbă că'mī ședea,
 Chimirașul că'l vērșa,
 La gālbiorī numēra,
 140 Inima'n ea că creștea.
 Atuncī Milea că'mī cānta :
 — Multă lume s'a cāsnit
 Și tōtă m'a oropsit,
 Maīca, taica mi-a venit,
 145 La mine că n'a'ndrāsnit,
 De mine că s'aū lipsit !
 Māndra mea că mi-a venit,
 Numai mândra m'a scăpat
 De mōrte grabnică ce-am dat !
 150 Fōie verde ca nalba,
 Staī, mândruȋo, tu acilea,
 Să mă duc pēnă cōlea
 Când îndărăpt m'ōī întorcea,
 Veī vedea ce-oī aducea.
 155 Māndra pe loc că mi-ș sta,
 Pēnă, el că mi-ș sosīa.
 C'un sipet de galbenī venīa,
 ȋine, mândro, tu acilea
 S'avem ce bea, ce mânca,
 160 C'o să dea vre-o ȋarnă grea.
 Fōie verde și-o alună,
 De cât cu tată și mumă,
 Ma' bine cu-o mândră bună,
 Că taica m'a oropsit,
 165 Și mândra m'a 'ndrāgostit,
 Mi-a îndrāsnit și mi-a venit
 Și mōrtea că mi-a gonit !

CANTECUL CRIȘULUI

Cules de Christea N. Țapu de la Iautarul Dumitrache Pârladi, din Vădeni (Gorj).
A se confrunta cu doîna No. CCC din colecția D-lor Iarnic și Bârsan.

— Crișule, Crișuțule,
Crișule, drăguțule !
Apă limpejloră,
De supt lespejloră,
5 Tu mî-ești curătoare,
Să'mî fî vorbitoare.
Eă te-aș întreba,
De-o mândruț'a mea.
Apa așa 'mî grăla:
10 — Și să fi vădut
Eă n'am cunoscut !
Voînicu 'mî grăla:
— Lesne 'î a cunoște :
Fețișóra ei
15 Ca flórea de teî,
Cólă de hârtie,
Vara 'n prăvălie,
Logofeți mî-o scrie,
Ochișoriî ei
20 Doî lucefereî,
Două mure negre
Intr'un povrag verde,
Puse la pămînt,
Neatinse de vînt,
25 Puse la recóre
Neatinse de sóre.
Cosiclóra ei
Doî bălăureî,
In gură 'ncleștați,
30 In códă 'nodați.

Dar acea mândră frumósă,
Mult mândră și drăgăstósă
Diminéța cam pe cêță,
Pe cêță pe negurêță,
35 De pe vale că 'mî venfa
Vacî din urmă că mâna,
Cu mândruțu se 'ntilnea
Și incepea de-a'l sêruta ;
Il sêruta, il îmbrățișa.
40 Ea din gură că'mî dicea :
— Fă surată Dumneata,
Măi vacile tele,
Măi și p'ale mele,
Dă și 'ntr'ale mele;
45 Să spuî maiciî mele
Că m'am depărtat
Departe de sat,
C'un băiețel înalt,
Înalt și sprîncenat
50 Cu semne învêrsat ;
Mustăc óra lui
Spicul grăuluî,
Sprîncenele lui
Pana Corbuluî,
55 Ochișoriî lui
Mura câmpuluî !
M'am dus în țeri pustiî,
In cele nadoliî,
Ziduri părăsite,
60 De mine 's gătite !

CANTECUL LUI IORGU IORGOVAN

Cules de Christea N. Țapu de la Dumitru Valeanu, lăutar din Roșiori-Teleorman.
Acest cântec este o variantă prescurtată a cântecului *Iovan Iorgovan* din colecț.
d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 415 sqq.; vezi și *Erculean* pag. 14, 15 din colecț.
lui V. Alexandri.

Sus pe Cerna'n sus,
Mulți voînici s'a dus,
Și mulți s'a răpus;
Numai c'a rămas
5 Iorgu Iorgovan,
Fecior de mocan,
Călare p'un cal,
Ca un ducupal.
El că 'mî-a plecat,
10 Sus pe Cerna 'n sus
Și el să 'mi șt cată
Fată sərbatică,
Mare năprasnică
Cu vidra 'nainte,
15 Tot luând aminte,
Cu șoimii pe mână,
Cu ogari
Provari.
El că 'mî-ajungea,
20 De Cerna că 'mî da,
Din gură 'mî striga:
— Cerneleo, Cerneleo!
Môie-ți talazu,
Ceartă-ți urletu,
25 Arată-mî vadu,
Să trec cu murgu;
Că eă că 'mî cat
O fată sərbatică,
Mare năprasnică.
30 Cerna 'l auđia,
Talazu 'muła
Urletu 'nceta,
Vad că-î arăta,
Dincolo trecea,
35 Cu vidra 'nainte,
Tot luând aminte.
Intr'o stâncă da,
Calu că 'mî săria
Vidra 'nainte 'mî da,
40 Fata 'mî-o ochia,

La ea se repedă,
Țița 'r-o 'mbuca.
Iar ogari,
Provari,
45 De vână-o apuca,
Șoimii de mână-o ținea,
Pene fata 'mî striga:
— Iorgule, Iorgovan,
Fecior de mocan,
50 Călare p'un cal,
Ca un ducupal,
Ceartă-ți pe Vișa:
'Mî a 'mbucat țița,
Imi seacă inima!
55 Ceartă-ți ogari,
Ogari,
Provari,
'Mî a smuls cosicțore,
'Mî a rupt vinișore!
60 Iorgu că 'mî striga:
— Ba, fetică, ba
Eă nu cert pe Vișa,
Că 'ți-a 'mbucat țița!
Lângă ea se da,
65 Frumos 'mî-o lega,
Pe cal c'o puneă,
Acas' că 'mî pleca,
De Cerna că 'mî da,
Iorgu că 'mî striga:
70 — Cerneleo, cerneleo,
'Môiești talazu,
Ceartă ți urletu,
Arată-mî vadu,
Să trec cu murgu,
75 Că eă ce-am cătat
Eă 'mî-am câștigat!
Cernelea auđia,
Talaz nu 'muła,
Vad nu-î arăta.
80 Iorgu ce 'mî făcea ?

In Cerna 'mî sărîa,
 Cu murgu 'nota,
 Pên' la mal că 'mî da,
 Pe fată-o lega,
 85 Pe mal 'mî-o asvîrlea.
 Ea 'n stîncă intra,
 El afar' ieşîa,
 El n'o mai vedea.

Drumu vidri-î da,
 90 Vidra o căuta,
 In stîncă intra,
 N'o putea scotea.
 Cu murgu 'mî sărîa,
 Cu buzduganu da,
 In cap 'mî-o lovîa!

 IVAN IORGOVAN

VARIANTA

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul Marîn I. Baban, Com. Piatra-Teleorman.

Pe séră, pe séră,
 Pe lună, pe lună
 El că 'mî-a plecat,
 Ivan Iorgovan,
 5 Fecîor de mocan
 Şi de mocăncuţă,
 Toţi lume drăguţ!
 El ca să 'mî vîneze
 Fată sîlbatică,
 10 Mare năprasnică.
 El că 'mî-a plecat
 Sus pe Cerna 'n sus,
 Călare pe cal
 Cu Vijla 'nainte,
 15 Tot luînd aminte.
 La Cern 'ajungea
 La Cerna striga:
 — Cerneleo, Cerneleo!
 Mîie-ţi talazu,
 20 Ceartă-ţi urletu,
 Să trec cu murgu;
 Că eă că mî duc
 Sus pe Cerna 'n sus!
 Cerna 'mî-audîa,
 25 Urletu certa,

Vadu 'î-arăta,
 Cu murgu trecea.
 Supt stană de pîatră
 Fuse aciôtă,
 30 Vijla laba c'o puneă,
 Pîatra o ridica,
 Peste-a fată da,
 Țîta 'î imbuca,
 Fata că dicea:
 35 — Ivane, Ivane,
 Ceartă-ţi pe Vijla,
 Că mî-a 'mbucat Țîta!
 Că aici d'oî sta,
 De te-oî blestema
 40 Şi te-o ajungea,
 In mijlocu apeî
 Te-oî face d'o pîatră!
 Ea că 'l blestema,
 In mijloc de apă
 45 'Mi-l făcu d'o pîatră,
 Pîatră nestemată.
 Ea că remînea
 Şi 'mî pribegîa
 Prin tîtă lumea!

ILINCA ȘANDRULUI

Copiat de Chr. N. Țapu după un manuscris al răposatului Invățător Trotea din Com. Runcurelu-Mehedinți.

A se confrunța cu cântecul, «Ilincuța Sandului» din colecția D-lui G. D. Teodorescu pag. 635 sqq și cu «Fata Sandului», din colecția Parintelui Sim. Fl. Marian pag. 86-93.

Idem a se confrunța cu variantele „Fata, Ileana Petri, Irina Pinteț” pag. 261-275 din colecț. D-lui Bibicescu, precum și «Chiruța» pag. 491-496 din colecția D-lor Iarnic și Birsan.

Foțe verde a bobului,
Pě ulița Gîurgîului,
La casili Șandrului,
Are Șandru-o fată mare,
5 Când o vede Turcii móre;
Iară mândra Șândruleasă,
Cinstită cărciumăreasă
Și cu sprâncenile trase,
Turcilor se 'nfățișa,
10 Pe Ilinca să nu dea.
— Pe Ilinca nu v'o dau!
Dar Ilinca ce'mî făcea?
Vadra 'n mână c'o lua,
La Dunăre că pleca
15 Și pe Dunăre 'mî vedea
Un caic înpoleit
Cu postav verde 'nvălit,
Pentru Ilinca gătit.
Dar Ilinca ce 'mî făcea?
20 Vadra din mân' o trântea,
La maică-sa alerga:
— Maică, măicuțița mea,
Ascunde-mă unde-va,
Că vin Turcii să mă ia!
25 Iară mă-sa ce 'mî făcea?
Intr'o ladă o băga,
Cu nouă lacăte-o 'ncuța
Și cheile le-ascundea;
Sapa 'n mână o lua,
30 La feréstră se ducea
Și sapa, sapa, sapa;
Iar acolo ce 'mî punea?
Numai pîetre și butuc,

S'aibă creșemint ai Turci.
35 Turcilor se 'nfățișa,
Pe Ilinca să n'o dea.
— Pe Ilinca nu v'o dau,
Căci Ilinca a murit!
Și dacă nu mă creșeți,
40 Aid' mormîntu de 'l vedeți!
— Noi pe tine te om tăia,
Țîpili 'ți le-om săra!
Iar Ilinca 'mî-auđia,
Ea din ladă că ieșea,
45 Turcilor se 'nfățișa
Și din gură așa dicea:
— Turcilor;
Păgânilor,
De cât pe mama s'o tăiați,
50 Mai bine pe mine mă luați!
Turcii 'mi se 'nveselă,
Pe Ilinca o lua
Și 'n caic c'o arunca
Și pe Dunăre pleca,
55 Dar Ilinca ce 'mî dicea?
— Mai slăbiți 'mî măinele,
Să 'mî mai dreg cosițele!
Turcii măinele 'i slăbă,
Ea cosițele 'și dregea
6 Și la ușă se ducea,
In Dunăre s'arunca
Și amar așa dicea:
— De cât róbă Turcilor,
Mai bin' masă brôștilor
65 Și mîncare peștilor!

NICULCA

Cules de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Stancu Ion din Cucuești (Teleorman)

Fôie verde a bobuluț,
 Jos la lunca Gîrghiului,
 La odața Turculuț,
 Turculuț lui Mustafa,
 5 Care 'mî ține Palanga,
 Și din Oreava ce-va
 C'a poftit la Niculca.
 Fôie verde porumb verde,
 Și are Sîrba două fete,
 10 De frumoase 'ncondețete.
 Dar pe nume cum le chîamă ?
 P'a mai mare Rădița,
 P'a mai mică Niculca,
 C'a poftit Turcu la ea,
 15 Să se iubească cu ea.
 Că vești, Turcul Mustafa
 Tot de foc de Niculca,
 Banî pe sapă slobodîa. —
 Câte fete 'n Cârtojanî
 20 Tôte primiră la banî ;
 Dar Niculca nu primîa,
 Că Niculca banî avea. —
 Dar Niculca ce'mî făcea ?
 Sapa 'n mână c'o lua,
 25 Lua sapa și cîda
 Și da dosul în Năprisca,
 Pîn'la unchiu-său Oprea
 Și sapa că 'i-o ascuțîa
 Și cîda că 'i-o punea
 30 Și la clacă se ducea. —
 Claca tîlă cît mî-era
 Se punea p'o lătura;
 Dar Niculca singurea,
 Se punea p'o lătura,
 35 'Naintea clăciî erea ;
 Mergea cu săpătura
 Cât daî cu sburătura.
 Dar, vești, Turcul Mustafa,
 Tot de foc de Niculca,
 40 La paharnic trimetea,
 De tot omul un pahar îî da,
 Dar Niculki două 'î da :

— Ține, fa Niculco fa,
 Că 'mî-ai secat inima,
 45 Tot de dor de dumneata !
 Fa Niculco, dumneata,
 Ia năstrapa de colea
 Și dă dosul la ceșmea. —
 Dar Niculca ce-mî făcea ?
 50 Năstrapa 'n mână lua,
 Dosul la ceșmea că'mî da
 Și de apă c'o umplea,
 Pê căpcel că 'mî-o punea,
 Pê picere se spăla .
 55 Iară Turcu ce-mî făcea ?
 El pe cal că 'ncăleca
 După Niculca 'mî pleca,
 La ceșmea că 'mî-o ajungea,
 Năstrapa că mî-o cerea. —
 60 Niculca 'n mână 'i-o da
 Și bea Turcul nu prea bea,
 Mai mult în gură-o oprea,
 Pe Niculca c'o stropîa ;
 Și Niculca se ridea,
 65 Voîa Turculuț făcea.
 Dară Turcu ce'mî făcea ?
 Măna 'n brîu că 'i-o 'nfigea
 Și pe cal că 'mî-o punea,
 La Dunăre că 'mî-o ducea
 70 Și 'n caic că mî-o punea,
 Cu opt curele o lega.
 Dar Niculca ce'mî făcea ?
 Fața albă 'și sgîria,
 Pêr galben derăpăna,
 75 Pînă Turcu 'mî-o vedea
 Și din gură că-î dîcea :
 — Ce țî-e, fa Niculco, fa ?
 -- Mai Turcule dumneata,
 Sărutați-aș mustața,
 80 Mai slăbește-mî curîua,
 Să 'mî revenesc țîica !
 Iar Niculca se gîndîa
 Și din gură cuvînta :
 —De cît slugă Turcilor

85 Și vătrați cadânilor,
 Mai bine, frate, să fiu
 Tot bătaie peștilor
 Și răcéla pîetrilor
 Și cîupéla racilor
 90 Și masă cosacilor!
 Iară Turcu ce 'mî făcea?
 Curelile 'l le lua.
 Dar Niculca ce 'mî făcea?
 Drept în Dunăre sărea.
 95 Dar veți, Turcu Mustafa,
 Tot de foc de Niculca
 D'un burghiaș că 'mî căta,
 Gaură 'n caic că da,
 Apa 'n dînsu că intra
 100 Toți Turcii că-l îneca.
 Dară Sërba ce 'mî făcea?
 Ea 'n sus, frate, se scula,
 Năstrapa 'n mîna-o lua,
 P'o potecuță o apuca
 105 Din guriță ce 'mî dicea?
 — Asta e potecuța,
 Pe care-a mers Niculca.
 Drept la Dunăre 'mî trăgea
 Și năstrapa o arunca,
 110 Pîn Dunăre 'mî-o trăgea
 Și afar' că 'mî-o scotea
 Și acas' că 'mî-ș venia,
 Pe laviță c'o punea.
 Niculca jos că 'mî sărea,
 115 Frumósă, nu prea frumósă.
 Dar de ce nu prea frumósă?
 De bătaia peștilor,
 De răcéla pîetrilor,
 De cîupéla racilor.
 120 Dară ele ce 'mî făcea?
 Niculca 'n sus se scula,
 Pe bordei sus se suia,

Spre răsărit se uita.
 Niculca nu 'și ce vedea,
 125 De ea, frate, se 'ngrozia?
 Dosu la măsă 'ncas' da.
 — Mamă, măiculița mea,
 Incotro sóre răsare,
 Nu știu sóre răsărit,
 130 Nu știu boior înflorit,
 Nu știu capete de Turci?
 Dară măsă c'auđia,
 Pén' afară că ieșia,
 Spre răsărit se uita
 135 Și din gură că dicea:
 — A ba, fa Niculco fa,
 Nu e sóre răsărit,
 Nicî buior nu e'nflorit,
 Ci sint capete de Turci!
 140 — Mamă, măiculița mea,
 Ia sapa și lopata
 Și mă 'ngrópă la feréstră,
 Să v'ascult vorba din casă!
 Flóre verde micșunea,
 145 Iată Turcii că 'mî sosia,
 De Niculca că 'ntreba.
 Dară mă-sa ce 'mî dicea?
 Fóle verde matostat,
 Niculca mî-a răposat.
 150 Flóre verde și o lalea,
 Toți Turcii că se 'ncredea.
 Când fu unu mititel,
 Cu căcîula de cincî pîei,
 Cu cojocu de opt pîei,
 155 De pe cal descăleca,
 La feréstră că 'mî trăgea,
 Pe Niculca mî-o scotea
 Și pe cal că mî-o punea
 Pe Dunăre că 'mî pleca.

TOMA ALIMOS

Comunicată de Invățătorul Leabu de la lăutarul Gh. Balțatu din Șerbănești-de-Jos-Olt.

A se vedea varianta în colecț. d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 581 sqq și în colecț. lui V. Alex. pag. 72—74; idem Calendarul Istoric și popular din an. 1860, editura librăriei G. Ioanid pag. 149—152. «Sever Toma și Sever Manea» comunicat de d-l I. C. Fundescu.

- Departe, vere, departe,
 Nu prea, frate, cam departe,
 La câmp, vere, la câmpie,
 Unde fir de țarbă nu e
 5 Numai d'alba colilie,
 La gropana cu cinci ulmi,
 Cu cinci ulmi dintr'o tulpină,
 Ca șapte frați dintr'o mumă,
 Ca cinci dește la o mână ; —
 10 La umbra că se umbră
 Săva! Toma d'Alimoș,
 Săva! din țara de jos.
 Călușelu 'l priponea
 Iarba cu palma că-î da,
 15 Să nu'l prindă cine-va.
 Mâna în disagi că băga,
 Mândră masă că puneă,
 O ploschiță în mână lua
 Ploschița de șapte oca
 20 C'ășa era măsura
 De la maica Precista,
 Ocaua 'mpăratului,
 Vadra Țaligradului.
 Plosca 'n mână c'o lua,
 25 N'avea el cuî închina,
 Nicî o slujbă nu'și lua.
 Închina-voiu armelor ?
 Armele sunt ffare reci
 Băgate prin lemne seci ;
 30 Închina-voiu murgului ?
 Murgu este vită mută
 Gură n'are să'mî răspundă,
 Numai cu urechla aude.
 Închina-voiu ulmilor,
 35 Ulmilor ca fraților.
 Ploschița 'n mân' o lua,
 La rădăcină-î uda,
 Ei de vîrf că s'apleca
 Și Tomi se ploconîa,
 40 Și 'mi-ți bea
 Și 'mi-ți mânca.
 Când de-o parte că'și căta,
 Tare 'mî venîa și 'mî sosîa
 Săva! Mane' al câmpiilor,
 45 Stăpănu moșilor,
 Drăgăstosul fetilor,
 Iubitul nevesîilor,
 Înelătorul Domnîilor.
 El, frate, că mi-ș venîa,
 50 Nicî bună dîua nu da,
 Făr' d'apuca d'a dîcea :
 — D'alei, Toma d'Alimoș,
 Venit din țara de jos
 F . . . 'ți crucea mâni-ta,
 55 Ce cați pe moșia mea,
 De 'mî-ai încurcat țarba
 Și 'mî-ai turburat apa ?
 — Tacî, Maneo, nu dîce-așa
 Poftim, frate, vin de bea
 60 Din astă ploscă mititea,
 D'o vadră și cinci oca,
 Orî oi bea, orî n'oi mai bea,
 Să beî de la mîna mea !
 Unde Manea c'auđîa,
 65 Ploschița 'n mână lua,
 Numai buzele uda,
 De necăjit ce era,
 Și la Toma că î-o da
 Și la guriță-o puneă,
 70 Trei ceasuri c'o vâjîa,
 Și Manea se necăjîa.
 Paloș din teacă trăgea,
 Peste burtă că'l isbîa,
 Mațele că-î rēvērșă
 75 Și la cal că 'mî alerga,
 Pictor în scară puneă.

Fuge, vere, nu glumește,
De Toma nu mai gândește !
Iar Toma ce 'mî-ș făcea ?
80 După mațe se lăsa,
Cu totul că le strângea,
Cam cu pafe
Cu gunófe,
La coș, nene, le-arunca,
86 Cu bréu verde se 'ncingea
Și mai puneă d'o curea,
Să nu cadă unde-va,
Pêně-o prinde pe Manea.
Și la cal că se ducea,
90 Din guriță-l judeca :
— Calule, când te-am luat
De cal bun și lăudat,
Cinci sute de lei c'am dat,
De ce-oî fugi ca să scap
95 Și ce-oî goni ca să prind.
Unde calu c'auđă,
Odată că răspundea :
— D'alei stăpâne, stăpâne,
Incalecă tu pe mine
100 Și te ține, frate, bine !
Picțoru 'n scară puneă,
El, frate, nu 'mî-ș putea
Să încalice pe șea;
Iar calul dacă vedea,
105 De genuchî că 'ngenuchîa,
Și pe el că 'ncăleca.
Mâna 'n pozînar băga,
Mic gârbăcel că scotea,
Gârbăcel
110 De bumbăcel,
Și 'n cap este plumbuit
Cu cinci litre de argint.
Unde-odată 'n cal că da,
Șapte hotare sârfa,
110 Și 'ntr'un loc că mai ședea,
Pêně Manea că sosla

Și 'n drum că 'mi-l sprijinfa.
Paloșul că 'ncrucișă
Și din gură 'l judeca :
120 — D'alei, frate, frate Maneo,
Ce rău, nene, ț-am stricat,
Dă pe mine m'ai tăiat ?
Nu m'ai tăiat voînicește,
Ci m'ai tăiat femeiește !
125 Din guriță 'l judeca,
Cu paloșul 'l cîocârtea
Bucată de șapt' oca,
Nici dulăii n'o mânca.
Toma 'ndărăt se 'ntorcea
130 La gropana cu cinci ulmî,
Cu cinci ulmî dintr'o tulpină,
Cu șapte frați dintr'o mumă.
Venfa calu 'mbulestrând,
Alde Toma tot gemând,
135 Și din gură tot dicend :
Of-leo, leo, căluțul meu,
Dac'oî vedea c'o să pîei
Cu picțorul ca să'mî bați,
Mare taîniță să 'mî faci
150 Ș'acolo tu să mă bagî !
Unde la ulmî c'ajungea,
Șăulița că-l lua,
Ibâncile c'așternea,
Șaua căpătăi puneă.
145 Unde calul că vedea
Suflețelu că-l ieșfa,
Calu cu picțor bătea,
Mare taîniță 'l făcea ;
Și de creștet că-l lua
150 Și 'n taîniță că-l băga,
Un vînt rece că venfa,
Ulmî de frunză scutura
Și pe Toma 'l învelfa,
De se ducea pomina.
155 Și așa s'a întâmplat,
Precum eă v'am cuvîntat !

TOMA ALIMOȘ

(VARIANTA)

Cules de Christu N. Țapu, din gura lautarului Ion Baluică din Mănăstireni-Vâlcea.

- Câmpie, vere, câmpie
Unde 'î d'alba colilie,
Unde fir de ȋarbă nu e,
La mijlocu câmpulu',
5 Unde-î drag voiniculu'
Și este păs murgulu', —
Nemerit'a
Tabărit-a
D'alde Toma d'Alimoș,
10 Sava din țara de jos.
El măre, că 'mî tăbăra
La mijlocul câmpulu',
La marginea crângulu',
La puțu porumbulu',
15 La trupina ulmulu';
La trupina cu cincî ulmî,
Cu cincî ulmî dintr'o trupină,
Ca cincî frați cîintr'o mumă.
El acolo tăbăra,
20 Călușelu 'l priponîa
Unde ȋarba ce 'î plăcea
Și la umbriță se da.
Punea masa și mânca.
Mică ploschiță ș'avea
25 D'o vadră și 5 oca,
Care bea Toma cu ea.
Două pahare scotea
Și amîndouă le umplea
Și n'avea cu-î închina.
30 — Închina-voîu murgulu' ?
Murgu 'mî-este vită mută,
Nu vorbește, dar ascultă.
Închina-voîu armelor ?
Armele sint ȋlare reci.
35 Bătute prin lemne secî;
Închina-voîu ulmillor,
Ulmî sint dintr'o trupină,
Ca cincî frăȋiori din mumă.
Așa Toma ce 'mî făcea,
- 40 Că n'avea cuî închina ?
Măna pe ploscă punea
Și la gură 'mî-o sălta.
Ulmî de vîrf s'apleca
La Toma se ploconeă ;
45 Dară Toma, cînd vedea,
De mirare că se lua
Și din gură că 'mî ȋicea :
— Cată f..tu-î mumă-sa
Eû de cînd am haîducit,
50 De multe ori am bîut
Și la umbră m'am umbrit,
Astă faptă n'am vîduț,
Codru verde ploconit... !
Dară Toma ce 'mî făcea ?
55 Măna 'n pozînar băga,
Mititel occean scotea
Și la vale că 'l punea
Și pe occean se uita ;
D'un voinicel năzărîa,
60 Tare fuga că venîa,
P'un călușel cam murg,
În buîestru în fuga mare,
Strălucind din câte-o nare,
Par'că era sfîntu sîre;
65 Cu nările jugrăvite,
Cu unghiile poleite.
Dar ăla cine 'mî era ?
Tot Manea al câmpîilor,
Stăpănu moșîilor,
70 Drăgăstosu fetelor,
Iubitu nevestelor.
Și el măre, că 'mî venîa,
Toma, dacă 'l vedea,
Paharele le umplea,
75 Drept la Toma că trăgea,
Jos după murgu se da
Și pe murgu 'l priponîa
Tot aci alătorea,

Unde iarba ce-î plăcea,
 80 Și bună ziua că-î da :
 — Bună ziua, frate Tomo,
 — Mulțămescu-ți, frate Maneo,
 Bine-ai venit sănătos!
 Sedî la masă să mâncăm
 85 Și să bem să veselim,
 Din pistole să trosnim,
 De nimeni nu grijim.
 Tu viteaz și eu viteaz
 Să nu facem vr'un meraz,
 90 Ca să pătimim necaz
 Iar, vești, Toma ce făcea ?
 Mâna pe ploscă pune
 Și 'n mâna Mani c'o da
 Și paharnic că-l făcea.
 95 Dară Manea ce 'mî făcea ?
 Cât al dracului era,
 Paharele le umplea
 Și tot la Toma le da,
 Tot pe Toma 'l siluța,
 100 Până Toma se 'mbăta.
 Dacă Toma se 'mbăta,
 Bine Manea 'l pricepea,
 Mâna 'n pozinar băga,
 Mititel briceag scotea,
 105 Peste masă se 'ntindea
 Și în burta Tomi 'l băga,
 Mașile 'l le vîrșea.
 Dară Manea ce 'mî făcea ?
 De la masă se scula
 110 Și la murgu se ducea,
 Și pe murgu încăleca,
 Drumu la vale și 'l lua
 Și pe Toma că 'l lăsa.
 Dar, vești, Toma se căța,
 115 Că dacă bine știa,
 La masă nu 'l mai poftia
 Și din vreme se pădîia,
 Armele le pregătia
 Și pe Manea 'l inușca.
 120 Dar, vești, Toma ce 'mî făcea ?
 El de murgu se ruga :
 — Murgule, murguțu-meu,
 Măi trăite-ar Dumnezeu
 Iarbă verde 'mî-ai păscut,
 125 Apă rece 'mî-ai băut
 Și de mine n'ai știut
 Că colgil m'a rănit !
 Ia să faci atîta bine,
 Să vii pînă ici la mine,
 130 Să vorbesc ce-va cu tine ;
 Că eu nu te stăpînesc
 Și de ați nu mai trăiesc !
 Așa murgu ce făcea ?

Pe 'mbulestru că se lua
 135 Pînă priponu scurta,
 După țeruș că 'l pune.
 Când odată că smincea
 Și țerușu 'mi-l smulgea
 Și la Toma se ducea
 140 Lîngă Toma se culca.
 Dar vești, Toma ce făcea ?
 Toma pe brîngi se trăgea,
 Mațe cu mâna aduna,
 Cam cu pațe,
 145 Cu gunoțe
 Și la disăgei căta,
 Nouă brîne că scotea,
 Tot brîne de Tarigrad,
 Cotu șapte galbeni luat.
 150 Cîte nouă le 'ncingea
 Și pe murgu încăleca
 Și cu murgu că 'mî vorbîa
 — Murgule, murguțu meu,
 Eu pe tine că te 'am luat
 155 De la bălciu de la Bănat,
 Ce mî-a cerut aia am dat,
 Ca să fii de fălălat
 Cine m'o goni să scap.
 160 Dară Toma ce 'mî făcea ?
 Când frîu-l slobođia,
 Cu sgîrbacu l'amelința
 Și lu murgu îi spunea :
 — Tu pe mine să mă duci,
 165 Unde-or fi pluguri de cuc
 Și pe Manea să-l ajungi.
 Dar ca vîntu să nu mergi,
 Vîntu bate și 'ncetază,
 Și Manea se departează.
 170 Tu ca gîndu să te duci
 Și pe Manea să 'l ajungi !
 Și de iute ce mergea,
 Pe lîngă Manea trecea
 Și Toma că nu 'l vedea.
 175 Gonea murgu ce gonîa,
 Spumă albă se făcea,
 Toma de gînduri se lua
 Și pe murgu că 'l oprîa
 Și pe murgu 'l întrebă :
 180 — Murgule, murguțu-meu
 Vai, trăi-te-ar Dumnezeu !
 De multe ori te-am gonit,
 Ca acum nu te-am vedut
 Așa tare nădușit.
 185 Dară Toma ce 'mî făcea ?
 Iar ocheanul că 'l scotea
 Și 'ndărăt că se uita
 Și pe Manea că 'l vedea
 Ședea 'n drum și hodinea.

190 Până Manea, că 'mî venîa
 Și bună ziua că-î da :
 —Bună, ziua, frate Maneo,
 —Mulțămescu-ți, frate Tomo.
 Toma din gură dicea :
 195 —Ce-am fost, Maneo, vinovat.
 Tu mațele 'mî-ai vîrsat ?
 Tu m'ai tăiat fomește,
 Eu să te tai voînicește
 Cum tale pescari pește !
 200 Când odată—aducea,
 Capul c'o spată-î stergea,
 Ca pe varză mi-l toca
 Și 'ndărăt se 'napoia
 La trupina cu cinci ulmî,
 205 Cu cinci ulmî dintr'o trupină,
 Ca cinci frățiori din mumă.
 Acolo jos că se da
 Și pe ȧrbă se lungea
 Și lu murgu că-î spunea :
 210 —Murgule, murguțu meu,
 Vai, trăi-te-ar Dumnezeu !
 Lângă mine ca să stai,
 Veți la noapte c'oî să mor
 Și nu te mai stăpînesc,
 215 Nicî nu te mai priponesc !
 Să paști ȧrbă cît oi-vrea
 Și apă cît 'ți-o plăcea.
 Eu la noapte c'oî muri,
 Tu cu picîoru să 'mî bați,
 220 Mică taîniță să 'mî faci
 Și cu dinții să mă tragî
 Și 'n taîniță să mă bagî.
 Dar căpătăiū ce să 'mî puî ?
 Disăgei,
 225 Cu gălbînei,
 Care am muncit noi pe ei !
 Și tu, mare, să te duci

Sus în plaū muntelui,
 Să beî apă de isvor,
 230 Să fîi ȧute de picîor ;
 Și să 'mî paști ȧrbă de jos,
 Să te faci mîndru frumos !
 Și pe tine te-or goni
 Hoțomanî d'ai muntelui,
 235 Călmăcanî plaūului.
 La nicî unul să nu stai ;
 Nu mai unul 'mî-e cam 'nalt
 Și cu semne de vîrsat
 Și cu pîru retezat.
 240 Să 'l lași pîn 'o 'ncăleca,
 Să-l aduci la mine 'ncoa,
 Mică oglindă el c'o avea
 Amîndoi ne-om înfățișa.
 Dacă bine-om semîna,
 245 Tot la mîna 'î mai sta
 Și galbenî 'î arăta ;
 Dacă noi n'om semîna
 Galbenî nu-î arăta,
 Să 'l lași pînă 'o 'ncăleca
 250 Cu norî te-oi mesteca ;
 Să te faci a poticni
 Și 'n potcove l' oi lovi.
 Și tu, mare, să te duci
 În câmpul lui Calafat,
 255 Unde sunt caii de sfat ;
 Să nu stai la Călăraș
 Că nu 'î bine f.... l'aș !
 Să te lași la Roșior,
 Că te duce 'n Bucureșt,
 260 Să veți ce bine trăiești ;
 Că-ți dă orzu vînturat,
 Și vin roșu strecurat
 Și-ți pune cîte-un argint,
 Să fîi frumos și spălat
 La mîsură fălălat !

TOMA ALIMOȘ

(VARIANTA)

Cules de Chr. N Țapu din gura lautarului Cosma Tuță, din com. Barbătesci-Vâlcea

- Departe, vere, departe,
 Departe, dar nu prea fôrte,
 La înîma câmpului,
 Unde-î preț voînîcului
 5 Și-e drag murgului,
 La trupina cu cincî ulmî
 Cu cincî ulmî dintr'o trupină,
 Ca toîi fraîi dintr'o mumă ;
 Nemerit'a,
 10 Tăbărît'a
 Toma d'Alimoș.
 Sava din țara de jos.
 El astă noapte 'mî a venit,
 Calul, și la priponit,
 15 Colea 'n margîne de crâng,
 Cu țerușu de argînt,
 Ce n'am vĕdut, de cînd sint ;
 Cu priponu de aramă,
 Ca să nu se bage 'n seamă . —
 20 Așa Toma ce'mî făcea ?
 Calul că și-l priponea,
 Mâna 'n desagî că'mî băga,
 Mică ploscă că'mî scotea
 D'o vadră și cincîoca,
 25 Care bea Toma cu ea, —
 Mesura 'mpĕratului,
 Vadra Țaligradului.
 Și Toma ce 'mî făcea?
 Ochiî la vale-arunca,
 30 Tare 'mî venîa d'un voînîc,
 Mânînd un călușel murg,
 Strîlucînd de cîte-o nare
 Și'n-buestru 'n fuga mare
 Dar ăla cine 'mî-erea?
 35 Toma Mane'al câmpiîlor
 Stăpînul Jiîlor
 Stăpînul moșîilor,
 Drăgăstosul fetilor,
 Iubitul nevestilor.
- 40—Bună ȕiua, frate Tomo,
 — Bine-aî venit, frate Maneo !
 Dară Manea ce'mî grăîa :
 — Frate, frate, frate Tomo,
 Ție cin'îi-a porîncit
 45 Tu aici d'aî tăbărît,
 Liveȕî marî d'aî prăpădit,
 Iarba c'aî tăvălit ?
 Dară Manea ce 'mî ȕicea ?
 — Frate, frate Toma,
 50 Șeȕî la masă să prîndîm,
 Să prîndîm,
 Să 'nveselim,
 Din pistoale să trosnim.
 Dară Toma ce'mî făcea ?
 55 Mîna 'n pozînar băga,
 Mica cheiță 'mî scotea,
 Disagîi 'î descuîa,
 Mica ploscuță scotea
 Și 'n mîna lui Manea-o da :
 60 — Țîne Maneo, vin dĕ bea,
 Vin de la mîna mea,
 Că d'ast 'noapte 'mî-am venit,
 Calul l'am priponit,
 La margîne de crâng,
 65 Cu țerușul de argînt,
 Ce n'am vĕdut, de cînd sint !
 Dară Manea ce'mî făcea ?
 Mîna 'n pozînar băga, —
 Mic cuîtaș că scotea
 70 In burta Tomi-l băga,
 Maîle 'i-le vĕrsa. —
 Dară Toma ce'mî făcea ?
 Cu cincî brĕne se 'ncîngea,
 Cu brĕu alb de Țalîgrad,
 75 Cotu nouĕ galbenî luat,
 Și la murgu se ducea
 Și din gură cuvînta :
 — Murgule, murguțu meû,

Pe tine de când te-am luat
 80 De la bălciu de la Bănat,
 Ce 'mî-ai cerut aia am dat,
 Cin' m'o goni să mă scapî.
 Dară murgul ce'mî făcea?
 Trei lacrimi din ochi vîrsa,
 85 De mijloc se cocoșa,
 Pînă Toma 'ncăleca,
 În câmpu lui s'el slobodîa,
 Mergea Toma 'nbuestrînd
 Și din frunziță cîntînd,
 90 'Naintea Mani ieșind.
 — Ce-am fost Maneo vinovat,
 De mașile mî-ai vîrsat?
 Tu m'ai junghiat fomește,
 Eu se te tai voînicește!
 95 Așa Toma ce'mî făcea?
 Mîna 'n pozănar băga,
 Scotea paloș ascuțit,
 De nouă palme de lung;
 Când ajungea ca să dea,
 100 Capu c'o spată-i tăia. —
 Frunziuliță și-o lalea,
 El pe cal 'ncăleca,
 Cu murguțu că 'mî vorbîa:
 — Murgule, murguțu meu,
 105 La trupină să mă duci
 La trupina cu cinci ulmi,
 Cu cinci ulmi dintr'o trupină,
 Ca toți frații dintr'o mumă.
 Murgule, murguțu meu,
 110 Veți la noapte c'oî să mor,
 Cu picioru ca să'mî bați,
 Mare tăiniță să'mî faci
 Și cu dinții să mă tragi,
 Dar căpătai ce să'mî puî?
 115 Disăgei

De gălbinei,
 Care am muncit pentru ei!
 Și tu, murgule, să te duci
 Tot pe munții cei cărunți,
 120 Ca să pasci iarbă de baltă,
 Ca să-ți faci coama călcată;
 Să pasci iarbă de isvor,
 Să'mî fii lute la picior!
 Tu, murguțule, să'mî veți,
 125 Când scoboră oștile
 La nici unu să nu te lași,
 Numaî un voînichel 'nalt,
 'Nalt și sprincenat,
 Cu semne de vîrsat,
 130 Chiar la ala să te lași,
 Că eu sint fratele lui.
 Iar că murgul se ducea,
 Oștile, că scobora,
 Voînicul că s'alegea,
 135 Calul că 'mi-l cunoștea.
 Fuga la cal că mi-ș da,
 Mîna pe cal că puneă,
 La trupină îl ducea,
 La trupina cu cinci ulmi
 140 Cu cinci ulmi dintr'o trupină,
 Ca toți frații dintr'o mumă.
 Iar jos după el se da,
 Tăinița 'mî-o desfăcea
 Pe Toma că mi-l gășia,
 145 Afar 'cu dinții'l trăgea
 Și de gât s'alătura.
 Frățisoru căși gășia
 Cin-deci de popi aducea,
 Pînă pe Toma slujă
 150 Și'n carată mi-l puneă,
 La țară că mi-l ducea!

CÂNTECUL LUI ÔNCEA (CHIRIGIU)

Cules de Christu N. Țapu de la lăutarul Ión Neblea, din Roșiorii-de-Vede (Teleorman)

- Fôie verde foî de nalbă,
Ce gâlceavă 'n cea dumbravă?
Ce răsboiū
In sat la noi ?
5 Dar resboiul cine'l face ?
Veđi Ôncea cu Vlaicu,
Vlaicu pârălabu,
Cela înalt și supțirel,
Pôrtă căciulă de jdrel,
10 Ochii in cap ca de șoîmel,
Parcă 'mî-e tras prin inel,
Móre Neaga după el.
Dară Neaga ce 'mî făcea ?
Ea lui Ôncea că-î cânta :
15 Fôie verde d'asunie
Plcă Ôncea cu chirie
Cu trei flori la pălărie,
Una verde și lămăie
Si alta 'mî-este prăzulie,
20 Una mie și una ție
Bate vîntu 'mî le-adie,
'Mî-aduce mirôse mie,
Bine-ar fi să nu mai vie.
Că'mî plcă la București,
25 Cu niște buți mari domnești,
Cu pecețile 'mpărătești,
Să-mî aducă buți de vin
Si de vin și de pelin,
Cu doi-spre-ce cai la car,
30 Tot jupanî și armăsari
Și cârlanî de câte-un an,
Cari se țin după car.
Dară Ôncea ce'mî făcea ?
In seamă cântec nu băga
30 Și el, frate, când pleca
Diua bună că 'șî lua :
Remăi, Neago, sănătôsă,
Ca o garófă frumoasă.
Dară Neaga ce'mî dicea :
40 Dute Ônceo, sănătos
Ca un trandafir frumos,
Drumul fie-ți de folos !
Dar Ôncea când imî pleca,
Vlaicu 'n urmă că pica;
45 Unde curva că'l vedea
Două rațe că-î tăia,
Frumôsă masă 'ntindea
Și la masă că 'mî ședea
Și mi-ș bea și 'mi-ș mânca
50 Și din gură că'mî dicea :
Măi Vlaicule, dumnea-ta,
O să omor pe Ôncea
Să te iaū pe dumnea-ta,
Dar Vlaicu că 'mi-î dicea :
55 —Nu te fă Neago, nebună
Să-ți omori tu soția,
Să riță tótă lumea ;
Că Ôncea este 'n chirie,
Și-aduce băneturi ție,
60 Dar eū sunt un pârălab
Cu călnii 'n gónă luat.
Vlaicu mânca nu mânca,
Toțegelul 'și'l lua
Și prin sat că'mî pleca,
65 Bani de bir să și-î ia.
Dar Neguța ce'mî făcea ?
Dosu la mósă-sa 'mî da
Si din gură-o întreba :
— Fa, moșică, dumnea-ta,
79 Nu știî tu, soro, ce-va ?
Să dai lui Ôncea să bea ?
Fôie verde și-un spanac
Că 'mî-a cădut Vlaicu drag
Fôie verde bob năut,
75 Pe Ôncea că l'am urîț,
Pe Vlaicu l'am îndrăgit,
Of, mósă, m'am prăpădit !
Dar mósă-sa că-î dicea :
Fă Neguțo dumnea-ta,
80 Dă ce-ți omori soția,
Să-ți veduvești căscîora ?
Casa și bătătura,
Prin prejur ce-oî mai avea ?
Să veđi case ca la tine

- 85 Nu se află la Domnie,
Câtă mîere și de unt
La tine s'a 'ngrămădit,
Și bun băiat l'ai avut,
Ce-ai cătat de l'ai urit ?
- 90 Astă-đi ești împărătésă,
Măine te vėđ făr' de casă,
Dar Neguța ce 'mî ăicea ?
Fă moșică, dumnea-ta,
Nu'mî mai răni inima !
- 95 Nu știł tu, soro, ce-va,
Să'mî omorî pe Óncea ?
Dar mósă sa că-ı ăicea :
— Nepótă, nepóta mea,
Dacă 'ți-a venit așa,
- 100 Ca să-ți omorî pe Óncea,
Moșă-ta nu știe nimica ;
Dar dacă 'ți-e ție așa,
Du-mi-te pêne colea,
Colea in valea cea rea,
- 101 La Gherghina țiganca,
Ceia fermecătórea,
Care termecă lumea,
Aia de n'o ști ceva
Să dea lui Óncea să bea.
- 110 Dar Neguța ce'mî făcea ?
Tot acasă se ducea,
Lua două-trei parale,
Pleca după vrăjitoare.
- 115 La Gherghina se ducea,
Și bună ăiua că-ı da :
— Bună ăiua, Gherghinițo.
— Mulțumesc-ți, fa Neguțo !
Dar Gherghina ce-ı ăicea ?
- 120 — Fa neguțo, dumnea-ta,
Fóte verde bob năut,
Ce vėnt mare c'a bătut,
De la mine c'ai venit ?
Că nu te-am vėđut de mult
- 125 Par'că eũ 'ți-am poruncit.
Șeđi la masă să măncăm,
Să măncăm să ospătăm,
Bine seamă să ne dăm.
Dar Neguța ce'mî ăicea ?
- 130 — Fa Gerghino, dumnea-ta,
N'am venit ca să măncăm ;
Fóte verde ca nalba,
Nu știł tu, soro, ceva
Să faci lui Óncea să bea,
- 135 Ca să'mî omorî pe Óncea ?
Fóte verde bob năut
Eũ pe Óncea l'am urit,
Pe Vlaicu l'am îndrăgit,
La inimă m'a topit !
- 140 Dar Gherghina ce'mî ăicea
- Fa Neguțo dumnea-ta,
La ce-ți omorî pe Óncea ?
Că-ți văduvești căscłóra,
(Casa și bătătura,
- 145 Imprejur ce-oı mai avea.
Veđi case ca la tine
Nu se află la Domnie;
Astă-đi ești împărâteasă,
Măine te vėđ făr' de casă !
- 150 Dar Neguța ce'mî făcea ?
Vorba nu i-o asculta
Și din gură că-ı ăicea :
— Nu știł tu, soro, ce-va,
Să faci lui Óncea să bea,
- 155 Ca să 'mî omor pe Óncea ?
Fóte verde și-un spanac,
Că 'm'a căđut Vlaicu drag !
Dar Gherghina ce 'mî ăicea ?
Fa, Neguțo dumnea-ta,
- 160 Du-mi-te Neguță acasă,
Să puł să-ți faci demăncare.
Fił cu ochi după sóre,
D'o da sórele 'n chindie,
Tu s'alergı la prăvălie,
- 165 Tocmai la jupân Ilie ;
la 'mî săricică d'o para,
Argint viũ de cāt oı vrea
Și otrava de alta,
Vino 'ncóce la gaica,
- 170 Să fac lui Óncea să bea.
Dar Neguța ce 'mî făcea ?
Fóte verde d'asunie,
Suła 'n deal la băcănie,
La logofėtul Ilie,
- 175 Și lua saricică d'o para
Și otravă de alta.
O para că 'ı rămănea
Și p'ala pe vin c'o da
Și 'n pahar că m'ı l punea,
- 180 La Gherghina se ducea
Și 'n mână că 'ı le da.
Dar Gherghina ce'mî făcea ?
Paharu 'n mână 'ı lua
Nu știũ ce nalba ăicea,
- 185 Făcea lui Óncea să bea,
Ca să 'mî omóre pe Óncea.
Ieșia afar' in bătătură
Și descănta 'n gura mare,
Să vie Óncea mai tare.
- 190 Păhărelul că'ı lua
Și 'n mână Neguți 'ı da.
Dar Neguța ce'mî făcea ?
Tot acasă se ducea
Deștiu cheie că'ı făcea
- 195 Și lada c'o descuia

Paharu-acolo puneă,
 Și afară că ieșea.
 Pe umbrar că se urca,
 În drum mare se uita
 200 Și pe Óncea 'l nazăria.
 Venea Óncea cât venia
 La o margine că 'mî da
 Căișorii 'i deshăma,
 Îi deshăma 'i împedica,
 205 Șeulița că mî-o lua
 Ibăncele-le așternea,
 Chimirașul 'mî-l vërșă,
 Priboiașul 'mî-l lua
 Gălbinașî că 'mî găuria,
 210 Salba Neaghi mî-o mărîa,
 De dragă lui ce 'i era !
 Dar Neguța ce 'mî făcea ?
 Incepea de mî-ș cânta :.
 — Fôie verde d'asunie
 215 Vine Óncea din chirie,
 Cu trei flori la pălărie,
 Una galbenă lămâie
 Și alta albă coaleie
 Și alta verde prăzulie,
 220 Bate vîntul și le-adie
 'Mî-aduce mirôse mie,
 Bine-ar fi să nu mai vie !
 Curva departe 'l vedea,
 La pîrtă că alerga
 225 Și la pîrtă că ședea,
 Pêně Óncea că sosia
 Ea din guriță striga :
 — Măre Óncea dumnea-ta,
 De cînd Ónceo, c'ăi plecat
 230 N'am bîut, nici n'am mîncat,
 În drumu-țî că m'am uîtat
 De dorul tîu m'am uscat !
 Curva de gât îl lua
 Și în guriță 'l săruta.
 235 Dar Óncea ce 'mî-ș făcea ?
 Dupe cal descăleca,
 Toți caii îi deshăma,
 Dór șelariu rêmănea,
 O bură de plôie 'mî da.
 240 Streangurile le uda
 Măna 'n pozînar băga
 Un bricegel că scotea,
 Ștriangurele le tăia
 Deștîl mic că și-l scrîntea,
 245 Lui semn că 'i se făcea.
 Dar Neguța ce 'mî făcea ?
 Pe Óncea 'n casă 'l poftia
 Și la masă 'l aședă,
 240 Ea 'n pivniță că intra,
 Scotea vin, scotea rachiû,

Scotea rachiû, bașa rachiû
 Și lui Óncea că 'mî-î da,
 Pêně Óncea s'ameț a.
 255 Dacă friptura mîncă,
 Cu vâdra la vin mergea
 Cu vâdra la vin scotea,
 Deștîl cheie că 'l făcea,
 Lădița mî-o descuia,
 260 Pahărelu 'l lua,
 Care pentru Óncea gătît erea
 Cu vin că mî-l umplea,
 Lui Óncea că 'l dedea
 Și din gură că 'i dîcea :
 265 Poftim Ónceo, vin de bea,
 Vin roșu din mîna mea,
 Orî oî bea, orî n'oî mai bea
 De la mînușîta mea !
 Dar Óncea ce mî-ș făcea ?
 270 Măna pe pahar puneă
 Și din gură că 'mî dîcea ?
 — Fa Neguțo, dumnea-ta,
 Fôie verde, bob năut,
 Eû am plecat c'am de mult
 275 N'ăi pus gînd de omorît ?
 Eû viû, frate, cîlător,
 Orî aî vr'un gînd să mî omorî ?
 Unde curva c'auđia
 Icôna 'n brațe c'o lua
 280 De trei orî că se jura,
 D'o avea ea 'n gînd ce-va
 Și din gură că 'i dîcea :
 — Dragă, Ónceo, dumnea-ta,
 Eu dîc, dîu, pre legea mea,
 285 D'oî știa de vorba asta !
 Dară Óncea ce 'mî făcea ?
 Pe Neguța se 'ncredea,
 Cruce la pîept îș făcea,
 La D-deu se ruga,
 290 Pahar la gură puneă
 Tocma 'n fund că 'i resufla.
 Ochiî peste cap că 'i da,
 De la masă că 'mî cădea
 Vërșă Óncea ce vërșă,
 295 Vërșă la sînge 'nchegat
 Cu boșogî amestecat.
 El din gură că 'mî oftă :
 — Ah mîndruțo, m'ăi mîncat ;
 Ast vin roșu mohorît
 300 La inimă m'a topit !
 Dar Óncea ce mai striga
 Fă Neguțo dumnea-ta,
 Ia dă 'mî tu d'un pic de-apă.
 C'am la inimă cu grîță !
 305 Dar Neguța ce 'mî dîcea :
 — Nu e, Ónceo, pic de apă

- De când Ónceo, 'mî-aî plecat
Fântănele 'mî-a secăt;
N'a remas, Ónceo, de leac !
310 Vërsa Óncea şi vërsa,
Vërsa la sânge 'nchegăt
Cu boşogî amestecat.
Ah, mândruţo, m'aî mîncat,
Ia dă-mî tu d'un par de vin
315 Së më curëţ de venin !
Şi Neguţa că-î spunea:
Nu e, Ónceo, pic de vin
De când Ónceo, 'mî te-aî dus
Buţile că mi s'aû scurs,
320 De când Ónceo 'mî-aî plecat
Cercurile s'aû uscat,
Dógile s'aû rëvãrsat
N'a remas, Ónceo, de leac
Vërsa Óncea şi vërsa,
325 Vërsa la sânge 'nchegăt,
Cu boşogî amestecat.
— Ah, Neguţo, m'aî mîncat !
Dar Neguţa ce'mî făcea
Ceia curva şi óţa ?
230 Nicî acilea nu'l lăsa,
Ştreangu 'n gât că l-l punea
Pe ferëstră mî-l trăgea,
In pimniţă că'l tira
Intre buţi că'l arunca
335 Sapa 'n mînă c'o lua
O gropiţă că-î făcea,
Jumëtate 'l ingropa
Óncea se păstrăvălea,
Intr'o rînă că se da
340 Şi din gură că ofta
Şi de Neaga se ruga
— Neago, nu ţi-o fi pëcat
Că tu pe mine m'aî mîncat ?
Zace Óncea in cea tină,
345 In cea tină 'n cea mocirlă.
Zace Óncea 'ntr'o rînă
Şi-î curge otravă pe gură.
Dar Neguţa ce'mî făcea ?
La Óncea nu se uîta,
350 In pimniţă 'mî-l lăsa
Curva lacătu-î punea
Şi afară că ieşta
Două raţe că'mî tăta
Şi de masă se găta.
355 Stia Vlaicu când venia.
Dar Neguţa ce'mî făcea ?
In chilie că intra,
Lua îte
Dintr'o mie
360 Şi rochiţă de cutie
Şi brëu lat din Țaligrad,
- Cotul şëpte galbenî luat,
Tot de Óncea cumpërat ;
Cu papuci luaţi de la Turci,
365 Potcoviţi cu coji de nucî.
Ea la Vlaicu că intra,
In gură că'l sëruta,
La masă cu el şedea.
Dară Neaga ce'mî făcea ?
370 Din guriţă că'mî striga :
— Măi Vlaicule, dumnea-ta,
Mî-am omorît soţia,
Să te iaû pe dumneata !
Unde Vlaicu c'auđia,
375 Drept in picere'mî sãrta,
Douë palme că 'mî-î da
Şi in urmă-o judeca :
— Aî sictir, curvă cătea,
Ți-aî omorît pe Óncea
380 Ți-aî vëduvit căşcióra,
De ride tótă lumea !
Dar ştiî, tu, curvă cătea,
Óncea 'ţi-a fost din chirie,
Ți-aducea băneturi ţie ;
385 Aducea ca o albină,
De më ţinea şi pe mine.
Ți-aî omorît soţia,
Ți-aî vëduvit căşcióra,
Care măine şi poi-măine,
390 O să më omorî şi pe minel !
Bastonu'n mînă că 'l lua,
Pe Neguţa il rupea
Şi'n casă că mî-o'nchidea.
Dar Vlaicu ce 'mî-şî făcea ?
395 Afarăcă 'mî-ş ieşta,
Pe ea 'ncasă c'o lăsa,
Veriga că 'l-o punea ;
In bătătură ieşta,
Stëjăr acolo bătea,
400 Treî rogojinî c'aducea,
Şi, frate, le cătrănfa
In cas'la Neaga intra
Şi de mînă mî-o lua
Şi'n bătătură-o scotea,
405 Dar Neaga ce mî-ş făcea ?
Cu pumni'n pîept se bătea.
Për negru că jumulîa,
Faţa albă-o sgãrta
Şi din gură că'mî dicea :
410 — Bine dicea moşica,
Să nu'mî omor soţia
Şi nu 'î-am ascultat vorba !
Dar Vlaicu ce 'mî ş făcea ?
In rogojinî 'mî-o 'nfăşura,
415 La stëjăr mî-o aducea,
Cu lanţ de fier 'mî-o lega,

Foc de dece părți că-î da.
 Când rogojinile plesnă,
 Și pe Neaga focu ajungea,
 420 Neaga din gură țipa :
 — Măi Vlaicu dumneata,
 Ajungă-ți d'atăta glumă,
 Nu mă arde'n rogojină ! »
 Dară Vlaicu că'mi striga :
 425 — Aî sictir, curvă cățea,
 C'aî omorit pe Óncea

De ți-aducea ca albina
 Și cu mine-oî face așa ! »
 Árde Neaga și plesnește,
 430 Vlaicu bea se'nveselește ;
 El la Óncea se ducea,
 Din pimniță că'l scotea
 Cu lacrimi că mi 'l scâldea,
 Tron de ceară că-î făcea,
 435 Pe Óncea că'l îngropa !

ANTOFIȚĂ AL LUI VIÓRA.

Cules de Chr. N. Țapu, de la lăutarii Ión Neblea și Dumitru Valénu, din Roșiorii-de-Vede (Teleorman).

A se vedea varianta acestui cântec în Colect. D-lui Ulpian pag. 18 sqq.

Fôie verde sălcioră,
 În oraș în Slătioră,
 La casele lui Vióră,
 Lui Vióră vâtaf mare,
 5 Frumósă masă mî-e 'ntinsă,
 De mari boieri mî-e cuprinsă.
 Dar la masă cine-mî șede ?
 Cei cinci-deci de năvodari,
 Patru-deci de lopătari,
 10 Tot feciori de boieri mari.
 Dar la masă ce-mî mânca ?
 Numaî cegă și postrungă,
 Și galbenă caracudă,
 C'am auzit pîn' bătrân,
 15 C'alaî pește de mai bun ;
 Și cosăcel din saramură,
 Face-un chef de bătură.
 Toți mi-ș bea, se'nveselă,
 De nimenea nu gândă.
 20 Cu pahar cin'le lumia ?
 Antofiță al lui Vióră,
 El nici nu bea, nici nu mânca,
 Numaî cu ochi se uita ;
 Și el, frate, că'mi șede
 25 Cu cote d'albe pe masă,
 Cu palmele pe obraze.
 Cine sêma că'î lua ?
 Numaî Vióră cel bătrân,
 Cu bărbuța pîn'la brâu,
 30 Barba'î bate brațele,

Genele sprîncenele,
 Și chica călcățele.
 El în picere-mî săria.
 Ochi'î n'rotă că-șî făcea,
 35 Peste masă-î arunca
 Pe Antofiță că'l vedea,
 Și din gură că-î dicea :
 — Antofiță, fiul taichii,
 Ce stai tu trist și mahnit ?
 40 Nici nu bei, nici nu mănânci,
 Numaî cu ochi te uiți ?
 Orî din chilcug ai sfârșit,
 Orî stăpân te-a oropsit,
 Orî murgu ți-a'mbetrănit ;
 45 Orî vremea că ți-a venit,
 Vremea de căsătorit
 Și de'nsurătore
 Și de căsătorélă ? »
 Antofiță ce-mî dicea ?
 50 — Bine, taică dumnea-ta,
 De stătușî de m'ntrebașî,
 Cu cuvinte spune-ți-aș.
 Să'mî puî mâinele în plect,
 Să-ți dau cuvîntul cel drept.
 55 Nici de chelcug n'am sfîrșit
 Nici haîne n'am ponosit,
 Nici murgu n'a 'mbetrănit ;
 Mie vremea mî-a venit,
 Frate, de căsătorit
 60 Și de'nsurătore

- Și de căsătoréla.
 Nu aséră, al-alt-erî-séră.
 Logodna că mî-aî bêu'to
 Cu fata lui domn Știrbey.
 65 Fata, taică a auđit
 Că sunt fecior de bofer mare,
 Tot vâtaf de năvodari.
 Și ea taică, mî a trimes
 Carte albă, slovă négră,
 70 Ca să-î aduc
 Ștucile
 Ca vacile;
 Moruni
 Ca bioli,
 75 Să-î aduc ca oile.
 Cu carnea nunta s'o nuntesc,
 Cu ôse casa s'o zidesc,
 Cu coastele s'o 'nlănțuiesc,
 Cu solzi s'o șindrilesc,
 80 Cu sânge s'o zugrăvesc.
 Taică, să te pomenesc!
 Tată-séu când auđă,
 Lui din gură că'î striga:
 — Antofiță, fiul taichii
 85 Eă taică am îmbetrănit,
 Tôte apele-am vênat,
 Și le-am turburat,
 Așa pește n'am aflat.
 De cât, taică, am auđit
 90 Dar de vêđut n'am vêđut,
 In Vidros, apă spurcată
 Și de pește lăudată,
 Cine intră nu măi scapă.
 Vidrosu e ap'adâncă,
 95 Pě cine'l prinde'l mănincă.
 Că Vidrosu e de-adînc,
 Cât în cer pêně'n păměnt!
 Antofiță dacă auđă,
 Drept în picere sărîa,
 100 El măi vitéz se făcea,
 Măna pe pahar puneă,
 Tôte paharele umplea,
 La toți năvodari da;
 Rênd paharu tat-séu il lua,
 105 Cu vin că'l jumătățîa,
 Cu spirt că'l împlinîa.
 Da lui taică séu de bea.
 Cum mî-ș bea, cum se'mbêta.
 Covor verde așternea,
 110 Cu băsmăluța 'l invăliă.
 La năvodari se ducea,
 Câte un pahar de vin le da
 Și din gură le striga:
 Ce stați, măre, de priviți,
 115 Descurcați, năvódele,
- Așeđați matițele,
 Si'ngreuiați plutile!
 Antofiță ce-mî făcea?
 Pe năvodari că-î lua,
 120 Tôte apele'mî vênă:
 Gârlele cu găștele,
 Bălțile cu rațele.
 Ce fel de pește'mî prindea?
 Să veđi, pește de'l mărunt,
 125 Nisipul de pe pămînt,
 De care boferii nu mînc.
 Dar Antofiță ce'mî făcea?
 Dacă pește nu'mî prindea,
 Cum îi cerea inima,
 130 Năvodari că'î lua,
 La cărcumă că'î aducea;
 Vin' cu vadra le scotea
 Năvodari de'î îmbêta.
 Și pe toți că mi-î lua
 135 La Vidrosu se ducea,
 La Vidrosu c'ajungea.
 D'un stējăr, mare'mî bătea
 Năvódele 'mîașeđa,
 Năvódele, vasele
 140 Și tôte matițele.
 Trase-o tónă, trase două,
 Trase, boferi pêně'n noué.
 Ce fel de pește'mî prindea?
 El nimica nu'mî prindea,
 145 De cât puful vidrii,
 In fundul matiți.
 Afar' frate, că'l scotea
 Un foculeț că'mî clădîa,
 Pe puflu vidrii il lega
 150 Cu ochii la foc il pripiă,
 Mi-l bătea, mi-l canunîa,
 Incepea d'a chirîa.
 Vidra bētrână auđă,
 Fața api fluștura,
 155 In tôte părțile se uita,
 Pe nimenea nu vedea;
 P'Antofiță că'l vedea
 Cu puflu'n mână mî-ereă,
 Din guriță că striga:
 160 Antofiță, dumnea-ta,
 Ce'mî bați puflu și'l căsnești,
 Tot de pește'l sudușești?
 Dă mî tu drumu pufului,
 Pufului, pufului,
 165 Că mî-e puflu miutiel,
 Mititel și crudicel,
 Nu știe sēma peștelui,
 Moruncēla morunilor,
 Tăvălitura ștucilor,
 170 Că eă, frate, ți-oi aduce;

Stucile
 Ca vacile,
 Moruni
 Ca bioli,
 175 Să-i aduc ca oile.
 S'aduc pește cât oi vrea,
 Ți-oi indestula inima
 Ți-oi face totă treba !
 Antofiță c'auđia
 180 Prost de minte că'mi erea,
 Drumul pufului că-i da ;
 Că dacă drumu pufului nu-i da,
 Vidra tot peștele lui că-i scotea.
 Ea dacă puflu il vedea
 185 In fundu apei il ducea.
 Atunci vidra ce'mi făcea ?
 La moruni fuga că da,
 Tot de coddă că-i mușca,
 La năvode că-i ducea.
 190 Pe la ștucii, că se vira,
 De spinare le mușca
 Și'n năvode le-arunca.
 Ea, frate se mai gândia,
 Aminte d'un morun ș'aducea
 195 Și la el că se ducea.
 Jumate spinarea'i mănca,
 El nu se mai deștepta.
 Dacă vedea și vedea,
 De gușă că'l apuca,
 200 Iar morunu că pleca
 In spre năvod il 'ndrepta.
 In năvod el că intra
 Năvodu la pământ băga.
 Dară vidra ce'mi făcea ?
 205 In fața apei că ieșia,
 P'Antofiță că'l vestia.
 Antofiță ce'mi făcea ?
 La năvodari se răstia,
 Câte-o palmă le trăgea,
 210 Năvodarii se necăjia,
 La cărme se așeđa.
 Trăgeau o tondă, trăgeau două,
 Trăgeau boieri până'n nouă,
 Nică de pământ nu'l urmia,
 215 Așa de greu ce era.
 Iar vidra se necăjia
 Pin năvode că intra,
 Peștele că'l răscotea,
 Peștii din coddă bătea
 220 Mare talaz că'mi scotea :
 Venea Vidrosu îngălbărat
 Cu nisip amestecat,
 Toți năvodari i-a 'necat,
 Numai Antofiță-a scăpat.
 225 Dar cum hoțu că scăpa ?

Rață de baltă 'mi era,
 Știa oțu d'a 'nota.
 El în not că se lăsa,
 Ochiul pe Vidros arunca,
 230 D'o salcie că năzăria,
 O salcie cu mustăți pe apă,
 Pe Vidrosu m'e cocoșată.
 Când de salcie s'apropia
 Vidra'naște'i ieșia,
 235 Coda bici că ș-o făcea,
 Peste ochi că mi-l isbia,
 Ochiul din cap că-i săria ;
 De salcie s'apuca,
 Și'n salcie se suia.
 240 Țipa Țiua rumânește,
 Să veđi, nóptea tot turcește,
 Despre Țiua letinește.
 Nimenea nu'l auđia.
 Să veđi, mic de porcăraș,
 245 Porciul, frate, întorcând
 Din flueraș doina doinând,
 Glăsulețu 'l înțelegea,
 Purcaru lu tată-său erea
 Și la el că se ducea.
 250 Când purcarul că'l vedea,
 Din guriță că'i striga :
 — Stăpâne dumneața,
 Ce-ai căutat p'aicîa ?
 Unde Antofiță auđia
 255 Inima'n el că creștia,
 Din guriță că- striga :
 — Măi purcăraș dumnea-ta,
 Ia-mă tu d'aicea
 Și mă du la casa mea,
 260 Că mare pomană-i avea !
 Purcaru că mi l lua,
 Bețișoru că-i întindea
 Și la tată-său il ducea.
 Unde Vióră'l vedea,
 265 Din guriță că-i striga
 — Antofiță, fiul taichii,
 Nu m'ăi ascultat vorba
 Lasă-ți fie rău nu așa !
 Taică nu m'e pentru tine,
 270 M'e pentru cin-đeci năvodari,
 Tot feciori de boieri mari !
 Cocónele le-ai veduvit,
 Copilașii i'ai sărăcit.
 Dar-ar Dumneđu să dea
 275 Și Măiculița Precista,
 Tată să te'nsori
 De nouă ori,
 Să faci nouă feciori !
 Când o fi la'l Țecilea,
 280 Să-ți faci și d'o cuconiță,

Să-ți dea apă la temniță!
Atunci, taică, nici atunci
Să-mi mai vînezî tu Vidrosu.
Atât tată-sou îl blestema,

285 Otravă'n ciubuc punea,
Ochiî peste cap că da;
Făcea mörte peste mörte,
Care'n lume nu se pöte!

ANTOFIȚĂ AL LUI VIOARA

(VARIANTA)

Cules de la Marin I. Baban, Piatra-Teleorman de Christu N. Țapu.

- Föte verde de cicöră,
Tot din sat din Filişöră,
La casele lui Viöră,
Frumösă masă mi-e 'ntinsă;
5 Dar la masă cine 'mî şade?
Vr-o cin-şeci de năvodari,
Vr-o şapte-opt lopătarî,
Cu trei patru ghicitori,
Să dea cu ghicitorile,
10 Să nu bată vînturile,
Ca să prindă peştele.
Iar la capul mesei de la deal,
Şade Antofiţă cel bătrîn;
Iar la capul mesei de la vale,
15 Şade Antofiţă cel tînăr,
Nici nu bea, nici nu mânca,
Numai cu ochi se uita.
Strigă Antofiţă cel bătrîn:
— Antofiţă, fiul taichiî,
20 De ce nu beî, nu mănâncî,
Numai cu ochi te uiţi?
— De stătuşi de măntrebaşi,
Mai cu dreptu spune-ţi-aş?
Să-mi dai, taică, vasele,
25 Vasele, năvódele,
Ca să'mî vînez peştele;
Cu peştele nunta să mî-o
[nuntesc,
Cu sângele casa s'o văruesc.
— Bine, să ți dau, taică, vasele,
30 Vasele, năvódele,
Dar tóte apele să le vînezî,
Bălţile cu raşile,
Numai 'n Vidros să nute ducî,
Că 'i o apă cam spurcată,
- 35 Şi de peşte lăudată;
Că Vidrosu-î cam adânc,
Cât din cer pînă 'n pămînt.
Îi dete vasele, năvódele,
El nici o apă nu vînză,
40 Ci drept la Vidros plecă.
Dete o tónă, dete două,
Nu prinse nici un rac
De perpeleac,
Nici baboi de saramură.
45 În matiţa nevodului
Prinse puî vidriî,
Afară că mi-l scotea,
Mi-l scotea de mi-l lega,
Îl bătea şi-l chinuía
50 De peşte că'l ispitea.
Când Vidrosu ţipetu auđia,
Cu apa 'n cap că 'mî venía
Cu talazu cât casa,
Luî Antofiţă striga:
55 — Măi Antofiţă al lui Viöră,
De ce'mî baţi puî
Îl căsneşti,
Şi-l ispiteşti?
Dă'mî drumul puîului
Să'ţi dau drumul peştelui,
60 Moruniî ca bivoliî,
Ştucile ca vacle.
Antofiţă dac'auđia
Drumu puîului că da,
Dar Vidrosu ce făcea?
66 Cât peşte 'n Vidros că erea
Tot în năvod că'l băga,
Şi pe toţi că'î ineca!

AGUȘITA AL LUI TOPALA

Cules de Invătătorul I. Leabu de la Iautarul G. Balțatu—Șerbnești-Olt.
 Să se compare „Aguș. al lui Topal” din colecț. D-lui G. Dem. Teodorescu pag.
 611 și „Aga Topala” pag 116-118 din colecția D-lui Athanase Marienescu broș II.

Agușită al lui Topală,
 Care 'i mândru făr' de sémă
 Și de revestit prin țară,
 Bate Turcii de 'i omóră
 5 Și mi 'i bagă prin harare
 Și mi 'i dă pe Olt la vale,
 Și 'i opresce la Carale,
 Și se 'ntorce de 'i întrébă :
 —Cine te-a ucis Ioldașim ?
 10 —Vala birbam cardașim !
 Iar Topală cel bătrân,
 Ce se plimba p'un cal bun,
 Calcă rar și năstrăpat,
 Cum e lui Topală drag.
 15 Iar Topală ce dicea ?
 — Frunđuliță trei măslina
 Logofete Costandine,
 la 'ngenuche lângă mine
 Și 'mî scrie d'o cărticică,
 20 S'o trimeț lui Agușită,
 Frunđuliță florî domnești,
 Pěn' aci la Stoșenești.
 Frunđuliță ș'o lalea,
 In ceas d'o vedea cartea asta
 25 Tot la vale s'o lăsa,
 La vale la Carale,
 Ca să 'l puî la 'nsurătore,
 Să-î dea taica fată mare,
 Fata mare a lui Carale,
 30 Ce are blagă ș'are stare,
 De cincî chile de parale,
 E fată de Agă mare.
 P' un Românaș trimetea,
 Știîa lui Aguș séma ;
 35 Când cartea el mî-o vedea,
 Numaî din buze mișca
 Cărticica mî-o cetîa,
 Afără că mi-ș eșîa,
 Mâna în cismă că băga
 40 Trei pistole că scotea,

C'o mână le slobođîa,
 Beșliî că se strângîa,
 Ca căîniî la zahana,
 Ca patru-decî de Beșliî
 45 Parcă-ar fi Pașa din Diî.
 Oltul pe unde 'l trecea ?
 Pe la Celeiu că da,
 Și aștina moriî lua,
 Tot calabalicu trecea,
 50 La mirésă c'ajungea.
 Pêně nunta isprăvîa,
 Șepte pungî de galbenî cheltuîa
 Și cu nunta că pleca,
 Iar pela Celeiu da,
 55 Cu nunt'acasă venîa.
 Trei dîle că nu 'î ședea
 Și 'i sosîa d'o cărticea,
 De la Bucureștî venîa.
 Da mirésa cum o chema ?
 60 Mî-o chema Aișa,
 De móre Aguș de ea.
 El din gură că striga :
 —Frunđuliță florî domnești,
 Mî-a venit niște povești,
 65 Să mă duc la Bucureștî,
 Ca să îaî Ghîuleria
 Ghîuleria, Beșlegia,
 Ca să fiî Ghîuler maî mare
 Peste Beșliî din țară,
 70 Dela Nistru pêně la Diî,
 Să daî léfă la Beșliî.
 Agușită că pleca,
 Trei dîle pe drum mergea.
 Masu unde 'l ajungea ?
 75 Frunđuliță de brânduș
 L-ajunse masu în Rușî.
 In gasdă unde trăgea ?
 In casă la Pătrulésa
 Aprópe de Abdulah.
 80 Pe Aguș că 'l cunoștea

- Și la masă mi 'l poftă.
 Trei berbeci că mi-î tăla,
 Tótă nóptea bea, mânca,
 Lăutarii le cânta
 Și mi 'î bea
 85 Și mi 'î mânca
 Și mândru se 'nveselă.
 Și Aguşită pleca,
 Trei dîle că mi 'î mergea
 Și 'n Bucureşti ajungea,
 90 Frunzuliță de arnică,
 Pe podul de la Calicî:
 — Ia 'n mai stați, băeți, aici
 Să numărăm la voinicî,
 Vădui din patru-deci și cincî
 95 Sintem cizeci fără cincî;
 Ia 'n să începeți d'a cânta
 Tare, să se ducă pomina!
 Să vaît Turcii tot turcește,
 Arnăuții arnăuțește,
 100 Să vaît ca dîmne păzește!
 Scava cu tambura
 Că ştie dicătura:
 — Tot de dor de Aişa,
 C'a lăsat-o bolnăvioră,
 105 Tot de dor ca să nu móră,
 C'a plecat Aguş în țară,
 Unde începea d'a cânta,
 Bucureşti că urla,
 Domnia nu putea sta!
 110 — Sărăcuț de măica mea!
 Nu ştiu e răsvan în țără,
 Ori Turcii că ne 'mpresoră?
 Iar Costandin Brâncovénul!
 C'ala stăpînă divanul,
 115 Din palat afar' eşia
 Începea d'a tremura,
 Și din gură-aşa grăta:
 — Sărăcuț de măica mea,
 Ne-a 'mpresurat potera!
 120 — Dîmnele, Măria Sa!
 Nu te rău te spălmênta,
 Că nu e răsvan în țără,
 Nicî Turcii nu ne 'mpresoră,
 Cică 'î Aguş al lui Topală
 125 Vine la Măria Sa,
 Ca să 'î dai Ghîleria,
 Ghîleria, Beşlegia,
 Să 'l puî Ghîler mai mare
 Peste Beşlii din țară.
 130 A pus trei hăți la coşare
 Tocmai din Vinerea mare.
 Unu este murg rotat,
 Póte Paşa i-l'a dat;
 Unu e murg rotocóle,
 135 E trimes de la Agale;
 Unul este murg închis,
 De la Visiru trimis.
 Că or că isprăvi
 Iacă și Aguş sosia,
 140 Hăți la scară că 'î lega;
 Cât argint mî-este în țără,
 Tot pe hăți lui Topală!
 Aguş că mî venia,
 Perdelile ridica,
 145 În casă că mî's intra,
 Salamanicu că-ş da.
 Domnia nu-î mulţumia,
 Făr d'apuca d'a-î dicea:
 — Aguşită dumnea-ta,
 150 Ești fecior de Agă mare,
 Bine ți-ar şede la fiare
 Și trimes la Ocna mare,
 Ca să ne tai ce-va sare!
 Unde Aguş că auđta,
 55 Măna la paloş punea,
 Jumătate că 'l trăgea.
 Domnia dacă vedea,
 Începea de mî-ş vorbîa:
 — Mă Aguşită dumnea-ta!
 Am auđit, bre Aguş,
 160 Ce Român e mai deliú,
 La tine 'î hergheligiú;
 Ce Româncă 'î mai frumósă,
 La tine e odălasă.
 Și-am auđit, bre Aguş,
 165 Nu aseră, al-altă séră,
 Mî-ai prins zapciî din plasă
 Și i-ai închis într'o casă,
 Le-ai dat bătute domnescă.
 — Dîmnele, Măria Sa!
 170 Adă zapciî din plasă,
 Să stea cu mine de față!
 Unde zapciî auđta,
 Cărți pe furiş trimetea:
 — Dîmnele, Măria Sa!
 175 Nu ne pune cu Aguş față,
 Ađi suntem la Bucureşti
 Măine 'n sat la banî domnești;
 Aguş de ne-o apuca,
 Ne va pîerde viața!
 180 Când vorba că isprăvia
 Hăți la scară se mânca,
 Case mari că tremura,
 Şindrile că mi 'ş cura,
 Domnia se spălmânta,
 185 Drept în picere sărîa.
 Când la hăți că se uita
 Cu pumnii în piept se bătea:
 — Sărăcuț de măica mea!

- Geaba că domnesc lumea!
 190 Cât argint mi-este în țară,
 Tot pe hățiș lui Topală!
 Iar Aguş că mi-ți dăcea:
 — Dómnene, Măria Sa,
 De când maica m'a făcut
 195 Câte un cal bun am ținut,
 Maș mândru l'am 'mpodobit,
 La Domniș l'am dăruit,
 Prin lume m'am făluit,
 Și ce-am vrut, așa am făcut!
 200 Unde Domnia aușla,
 În Călăraș că intra
 Și lua d'o floricea,
 Și 'i atârna de celmea
 Și 'i dăcea: — Ghîuler Aga!
 205 A avut Aguş chisea gólă,
 Și 'a umplut-o de parale,
 Ca să albă pên' la țară.
 — Dómnene, Măria Sa,
 Am un frățior maș mic,
 210 Iă și aluș mertic!
 Și aluș 'i dăruș,
 Crașova și Slatina.
 Când la hățiș că se ulș
 Mândru alaș 'i făcea,
 215 Și 'n oraș că mi'l scotea,
 Lăutarș și temnicerș,
 Ca roua din buruenș.
 Masu unde 'l ajungea?
 Iar la Rușl că 'l ajungea,
 220 În casă la Pătrulésa,
 Aprópe de Abdulah,
 Unde-a bēut ș'a măncat.
 Când în casă că intra,
 El se descătărâma,
 225 Pistóle prin cușe punea
 Și mi'l poștea Abdulah,
 Să bea cu dēnsul cafea.
 Ș' acolo că se ducea,
 Salamanicu că-ș da,
 230 Maș mândru că 'i mulțumea:
 — Aguşiță dumnea-ta,
 Tu viș de la București,
 Să ne-aducă ce va povești!
 — Eū viū dela București
 235 Să v'aduc ceva povești,
 Ce Beșliū e pe pămînt.
 Măine să 'l vēd pribegit!
 — Aguşiță, dumnea-ta,
 Nu ți-o fi ca astă vară,
 240 De m'aș dat din tērg afară,
 De m'aș făcut de ocară!
 Și eū 's boer de pe baltă,
 Cu căcîula sprîncenată,
- De-am speriat țara tótă!
 245 Unde Aguş că aușla,
 Punea mâna la pistóle,
 Gășla tocurile góle.
 Beșliiș lui Abdulah,
 Ca călniș la zahana,
 250 Cu măcîuci că 'l cărdășla.
 Dosul pe scară că da,
 Și acasă că fugla,
 Maș nimic că nu 'i era.
 Se-alese un Turculeț mititel
 255 Cu coșocul scurticel,
 Par'că fu cu dracu în el,
 Cătă creștetul fesului.
 Unde cu paloșul da,
 Rēū pe Aguş il smintea,
 260 Car de olac 'i făcea,
 Ș' acasă că 'l trimetea.
 Când fuse pe la Saele,
 Suflețel se bate în pîle;
 Când fuse pe la Boșbicî,
 265 I'ugla Româniș pe brâncî.
 Nu gândea că e tăfat
 Și gândea că 'i Aguş bēt,
 Cere caiș de olac.
 D'al dracului ce erea,
 270 Umbla vara cu sania,
 Și Iérna cu trăsura,
 Să nu'l simță cine-va.
 Mâna 'n trépădul maș mare,
 Ca să ajungem noi maș tare;
 275 Mâna 'n trépădul mărunt,
 Ca să-ajungem maș curând.
 Acasă că 'mî-ajungea,
 — Aișico, Dumneata,
 Am venit la vorba ta!
 280 Dacă 'i vedea c'o să pîeș,
 Am un frățior maș mic,
 Veđi pe cela ca să'l ieș!
 — Să'î piș p... mîni-sa,
 Cine p'ala 'l va lua!
 285 N'am avut parte de tine,
 De mî-aș fost un șoșm pe lume!
 Ala e o brumă rea
 Măine, poimăine face-alta,
 Mănâncă tótă blaga.
 290 Eū în sārăcia mea,
 Oș face, cum oș putea
 De mî-oș stăpâni blaga!
 Buruenș tarî că mi 'i da
 Suflețelul că 'i ieșla!
 295 Și s'a dus nu se maș vede
 Numele nu 'i se pferde,
 Că plătiș la lăutarî
 De 'l spune la dîle marî.

Ma' diceți boierii, amin !
 300 Că v'am spus cântec din plin;
 Boierii să trăiască

Acest cîntec să 'l cetască.
 Un bacșiș să dăruiască
 Lui Gheorghe Bălțatu !

AGUȘITA AL LUI TOPALĂ.

VARIANTA.

Cules de Christu N. Țapu de la Iautarul Ionița Valeanu din Roșiori (Teleorman)

Frunză verde de secară,
 Ast' Aguș al lui Topală,
 Care e mândru fără sémă
 Și de rău vestit la țară,
 5 Bate Turcii de 'l omoră
 Și mi-l bagă prin arare
 Se oprește la Carale,
 Drept Islaz,
 De mor Turcii de necaz
 10 Și se 'ntorce de-l 'ntrebă :
 — Cine te-a ucis Soldașim ?
 — Valavir mî-am Cardașim !
 Nu știe, cin' l'a bătut. —
 Dar Topală cel bătrân,
 15 Ce se plimbă p'un cal bun
 Calcă rar și năstrăpat,
 Cum e lui Topală drag;
 Mândră carte că scria
 L'Agușită trimetea :
 20 — Agușită, fiul taichiî,
 Gătește-ți tu oștirea
 Și la vale să te lași,
 La vale la 'nsurătore,
 Să-ți dea talca fată mare,
 25 Fata mare a lui Carale
 Că-î dă blagă multă 'n țară,
 E fata de Agă mare.
 Agușită ce 'mî făcea ?
 Măna sub brâu că 'mî băga
 30 Trei pistole 'mî scotea
 Cu-o mână le slobođia
 Așa de vesel era !
 Cum cartea că mî-o citea
 Vestea la Beșliî că 'mî da,
 35 Toți pe cai gata erea.
 Tot la vale se lăsa,
 La vale la 'nsurătore .

Când fuse 'n luncă la Turnu
 Din guriță că'mî striga :
 40 — Fôie verde de sporiș,
 Ia să stați, băeți, aici,
 Să numărăm la voinicî,
 D'ăi din patru-șeci și cincî,
 Ia să 'ncepem d'a cânta.
 45 Să vați Turcii tot turcește,
 Arnăuți arnăuțește,
 Să vați ca dómne ferește !
 Sacaua cu tambura
 Că știa dicătura :
 50 — Tot de dor d'Aișița,
 C'a lăsat-o bolnăvîoră
 Ea cu dor ca să mi-ș móră,
 Unde Aguș că se 'nsoră !
 El mare că mî-ajungea,
 55 Iar Turneniî ce dicea ?
 — Dómne, orî-e răsvală 'n țară,
 Orî Tătarî că ne 'mpresoră ?
 Iar Topală cel bătrân
 El din gură că dicea :
 60 — Măre, să nu v'e 'nspăimăntați
 Că nu e răsvală 'n țară,
 Nicî Nemțiî nu v'e 'mpresoră,
 Ci e Aguș al lui Topală,
 Că se lasă el la vale
 65 Să-î dea tat-său fată mare.
 Aguș la cafenea 'mî trăgea,
 O ceașcă de cafea că-î da,
 Măna 'n pozinar băga,
 Cincî galbenî de aur scotea
 70 Cafegiului dăruia. —
 Dar Turneniî ce dicea ?
 — Cată f.... tu-î mumă-sa,
 Că mî-a scumpit cafeaua !
 Agușită că'mî pleca,

- 75 Tótă oștirea o lua,
Și la vale se lăsa,
Și de nuntă s'apuca. —
Intr'o lună, în săptămână
Pênă 'și luă cadână,
- 80 Lăutarî și trîmbicerî,
Ca roua din burușenî. —
Și-acasă că mî-o aducea
Mare stare că'și lua,
Cincî chile de banî lua,
- 85 Pe ea el că mî-o chema,
Aișița mî-o chema. —
— Aișițo,—dumnea-ta,
Mî-a venit niște povești,
Să mă duc la București
- 90 Ca să ȧu Ghîuleria
Și Beșlegia
Să mă puî Ghîuler mai mare
Peste Beșlegiî din țară ;
De la Islaz pên' la Diî
- 95 Să dau lēfa la Beșliî.
Dar Aișița ce ȧicea ?
— Agușiță dumnea-ta,
Seȧî, măre, la casa ta
C'avem ce bea, ce mânca ;
- 100 Blaga mea și cu a ta
S'o mîncăm cu lingura,
Pênă ȧile om avea,
Te duci să'ȧi rēpuî viața !
Agușiță n'o asculta,
- 105 Veste la Beșliî că'mî da
Și ei, măre, că'mî pleca,
La București c'ajungea.
Cînd fu pe pod la Calicî :
— la mai staȧî, băeȧî, aici
- 110 la să 'ncepem d'a cînta ;
Sē vaȧ Turciî tot turcește,
Arnăuȧiî arnăuȧește,
Sē vaȧ ca dōmne ferește !
Dacă ei, măre, 'ncepea
- 115 Bucureștiî c'auȧa
Și ei că se 'nspăîmînta !
Dar Domnia c'auȧa
Nicî în cas' nu putea sta,
Lacrămile 'l podidea
- 120 Și din gură că ȧicea :
— Cată f...tu-ȧi mumă-sa !
Nu știū e rēsvală 'n țară,
Orî stolî de la 'mpērăȧie
Să mă scoaȧă din Domnie ?
- 125 Sărăcuȧ de maȧca mea !
Veȧî, ce să fie asta ?
Asta 'mî rēpune viaȧa !
Ianginerî că-mî auȧa
— Dōmne, tu Măria ta,
- 130 Nu te rēū inspăîmînta,
Că e Aguș al luî Topală,
Vine la Măria Sa
Ca să-ȧi daȧ Ghîuleria,
Ghîuleria,
- 135 Beșlegia,
Să mi-l puî Ghîuler mai mare,
Peste toȧi beșliî din țară. —
Cată f...tu-ȧi mumă-sa,
Domnia ce mî-ș ȧicea ?
- 140 — Dacă-ȧi Aguș al luî Topală
Bine ȧ-ar ședea la fiare
Și trimes la Ocna mare,
Să ne taȧe ce-va sare....
Agușiță că'mî sosȧa
- 145 La Domnie să ploconȧa.
Dar Domnia ce'mî ȧicea ?
— Tu ești Agușiță al luî Topală ?
Bine ȧ-ar ședea la fiare,
Să te trimet la Ocna mare
- 150 Ca să taȧ ce-va la sare !
— Domnule, Măria Sa
Decesă mētrimeȧî la Ocna mare
Și tu să mă bagî în fiare ?
Mē mir ce rēū ȧi-am stricat ?
- 155 Cocōna nu ȧi am luat,
Visteria nu ȧi am spart.
Eȧ bine, paloșul uȧe-l,
Paloșul eȧ l'oȧ scotea
Și capul ȧi-l'oȧ tȧȧa !
- 160 Domnia 'n picere sȧrȧa,
La cutie se ducea
Și lua d'o floricea
Și mî-o atȧrna la celmea
Și 'ȧ ȧicea — Ghîuler Aga !
De la Islaz pên 'la Diî
- 165 Să dea lēfȧ la Beșliî, —
Domnia mare halaȧ iȧ făcea ?
Dar Agușiță ce'mî făcea ?
El, măre, că se ducea,
La Abdulah că'mî trȧgea,
- 170 Un pahar de cafea 'ȧ făcea
Și din gură că-ȧ ȧicea :
— Agușiță dumneta,
Tu viȧ de la București
Ce-o să ne mai poveșteȧi ?
- 175 — Ghîuler Aga mî-am venit
De la Islaz pên 'la Diî
Să dau lēfa la Beșliî.
Dar Abdulah ce'mî ȧicea :
— Agușiță dumneta,
- 180 Nu ȧi-o fi ca astȧ varȧ
De m'ȧ dat dîn tērg afarȧ,
De m'ȧ făcut de ocarȧ ?
Mȧna pe dēnsu punea.

Dar Agușiță ce'mî făcea ?
 185 Odată, mare 'î tăia,
 Mănile amândouă 'î tăia
 Și Abdulah că'mî zbîra.
 Turcii la scară 'mî sosîa,
 Când pe scară jos se da,
 190 Toți Turcii că'l cărdosîa,
 Unu capu 'n două 'î da
 Și 'n trăsură că'l punea

Și-acasă că 'l aducea.
 Aisîta că'l vedea
 85 Și din gură că'î dîcea :
 — Agușiță Dumnea ta
 Las' să'î fie rău nu așa,
 Nu mî-ai ascultat vorba !
 Suflitul că'î ieșîa,
 190 Aisîta că'l jelea,
 Agușiță se pierdea !

STOIAN BULIBAȘA

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ion Stancu, din comuna Cucuiești-Teleorman

Foie verde micșunea,
 Incepu primă-var' a da,
 Ierbulița a se sălta,
 Călușeița se'ncura,
 5 Oîțile a'mî sbîra ;
 Dar Stoian Bulibașa,
 Căpitanul de Craîna,
 De când s'a bulibășit
 Haznale n'a mai venit.
 10 Bugeacul 'mî-a pustiit,
 Bugeacul pe jumătate
 Și Crimul a treia parte.
 Pod pe Nistru mî-a făcut,
 Nicî cu lemne, nicî cu crîng,
 15 Numai cu carne de Turc.
 Ce Turc îera mai bogat,
 La Stoian băgat argat ;
 Ce Turc era mai beșliu,
 La Stoian arghelegiu,
 20 Ce cadână mai frumôsă,
 La Stoian bucătăresă,
 De-î pune bucate 'n masă,
 Trăiește cu drag în casă.
 Cadănila ce'mî făcea ?
 25 Copiî 'n brațe'î lua
 Și'n Cladova că'mî trecea
 La Baî-Hanu cel bătrîn,
 — Alei Dómne, Han bătrîn,
 Cu hanger bogat la sîn,
 30 Veđî, Stoian Bulibașa,
 De când s'a bulibășit,
 Turchia mî-a sêrăcit,
 Haznale n'a mai venit ?
 Dară Hanu c'auđîa,
 35 D'un firmănaș că'mî scria
 Cu slova ca furnica,

Să i se cređă vorba.
 Doi panțurî că mî-alegea,
 La Stoian că'î trimetea ;
 40 Când Stoian că mî-î vedea,
 Măna pe flint'o punea
 Și de rugină-o scutura
 Și 'ndărăt mî-î întorcea.
 Dar Chiran Hanul ce'mî făcea ?
 45 Alți panțurî că mî-alegea,
 La Stoian că'î trimetea ;
 Când Stoian că mî-î vedea,
 Caii din mână le lua,
 În grajd de pîatră că'î băga,
 50 Și la masă mî-î poftîa.
 Când la masă mî-î poftîa,
 Firmanul i'l arăta ;
 Când Stoian că mî-l citîa,
 Lăcrămile'l podidîa
 55 Și din gură că dîcea :
 — Scól, nevastă, mă gătește,
 Că nășicu mă poștește,
 Că nașu m'a cununat,
 Doi copiî mî-a creștinat,
 60 Nicî pe la el n'am mai dat.
 D'o sta de m'o blestema
 Două 'n tei n'oî mai lega !
 Dar nevasta că'î strîga :
 — Măi Stoîene dumnea-ta,
 65 Eă aseră m'am culcat
 Și ast-fel vis că mî-am visat:
 Visaî pistóllile tele
 Puse'n cui făr'de oțle:
 Scurtate's dîlele tele !
 70 Visaî pușculița ta
 Pusă'n cui făr'de vergea:
 Scurtată e vîața ta !

Și ast-fel vis că mi-am visat,
 Șapte corbi într'un cîolpan,
 Fîlă verde micșunea,
 75 P'un șarpe mic se'ntindea ;
 Aia este splina ta !
 Dar Stoian ce mi-î dicea ?
 — Scól, nevestă, mă gătește
 Că nășicu mă poștește !
 80 Se scula de mi l gătea,
 Za de argint î da,
 Șapte pistóle 'î umplea,
 Băga iarbă cu mîna,
 Glónțele cu strachina ;
 85 Le ungea cu unt-de-lemn,
 Ca să lovască la semn.
 Cal din grajd că mi-ș scotea
 Și la nașă-său pleca.
 Din guriță ce dicea ?
 90 — Fîlă verde avrămésă,
 Rēmăi, casă, sănătósă,
 Fîlă verde mărăcine,
 Că plécă Stoian din tine,
 Și-oi să'mi urle căni'n tine!
 95 Dar Stoian ce mi-ș făcea ?
 C'un harap că se 'ntálnia
 Cu dinți ca teslele,
 Cu ochi ca sitile.
 Diua bună că mi-î da
 100 Și harapu'î mulțumîa,
 La nașu-său că'mi pleca.
 Nașu-său că mi-l vedea,
 Cal din mână că-î lua
 In grajd de pîatră că'l băga,
 105 Și la masă mi-l poftia,
 Î da vin de'î îmbēta.
 Ședeă Stoian rēsturnat,
 Ca un mare blestemat.
 Dar nașu-său ce'mi făcea ?
 110 Pistólide i-le lua,
 De iarbă le desumplea
 Și cu vin i-le umplea,
 Cu pîne le astupa.
 Voie la Turci că'mi da,
 115 Toți 'Turciî că mi-î strîngea,
 Luî Stoian capu să î ia.
 Turciî nu s'apropia
 Așa frică de l'erea !
 Dar nașu său ce'mi făcea ?
 120 Așa frică că-î erea,
 La temniță trimetea,
 Doi arestanți că 'mî scotea,
 Dar pe cine că scotea ?
 Pe Popa din Cladova,
 125 C'a urit biserica
 Și a 'ndrăgit săbioara

Și la Stoian l'aducea.
 Da Popa ce mi-ș făcea ?
 Sama bine că-î lua
 130 Și din gură că dicea :
 — Asta e Stoian Bulibașa ?
 Iartă'mî, Dómne, păcatu ;
 Pâinea, sarea î-am mîncat !
 Palma bici că mi-o făcea,
 135 Peste ochi că mi-l plesnîa,
 Stoian drept în sus sărîa.
 Când în Turci mi se vedea
 El pistóle nu avea,
 Cisma din picîor scotea
 140 Și prin Turci se repeđia,
 Câte cinci pe loc trîntia,
 Pēne cisma c'o rupea.
 La un gard se repeđia
 D'o proptea că s'apuca,
 145 Din pămēnt că mi-o scotea,
 Din cuie nu se rupea,
 Și-atunci Turciî că'l prindea.
 Vorba lor ce mi o vorbîa ?
 Alțiî, frate, trimetea
 150 Tocmaî la tēgu d'afară,
 Și ei, frate, că 'mî bătea
 Două furci și-o cumpeîoră,
 Să'l puie 'n spinzurătore,
 Pe Stoian să mi-l omóre,
 155 Unde trec mocanî cu sare ;
 Să mi-l bată vēnt de vară,
 Să se usuce ca o pómă,
 Fie Stoian de mirare !
 Dar Stoian ce mi-ș dicea ?
 160 — Turciîlor,
 Agaliîlor,
 Și maî mari boferîlor,
 Nu mă duceți nóptea la spin-
 [zurătore]
 Să mă duceți diua 'n spinzură
 [tore],
 165 Ca să fiu ca de mirare !
 Stoian vorba n'o sfîrșia,
 Drept în sus că mi-ș sărîa
 Și într'o grópă că cădea,
 Peste-un Turculeț cădea
 170 Și-un topor în mână-avea,
 Toporu din mână-î lua
 Si pe Turc că mi-l tăia.
 Afară la Turci ieșia
 Și pe toți că mi-î toca
 175 Și ce bruma rēmânea,
 Pin bordele mi-î toca,
 Drumu la nașu-său lua
 Și din gură că dicea :
 — Măi nașule, dumnea-ta,

- 180 Credea! să'mi scurtezî viața ?
 O să'ți scurtez eu p'a ta,
 F...tu-ți crucea și legea
 Și d'alba-îluminarea !
 — Aba, fine dumnea-ta
- 185 Cum s'ar putea vorba așa
 Să se taie nășia,
 Să rămăle finia?
 Dar Stoian ce mî-ș făcea ?
 Nu'l tăia, nu'l omora,
- 190 Numai, frate, 'l canunța,
 De plele mî-l jupuța,
 Așa necaz că-î era !
 Pielea cu pațe-o umplea,
- Pin noroi c'o tăvălța,
 195 D'un paltin o atirna
 Și din gură că grăia :
 — Măi, nașule, dumnea-ta,
 Cască ochii a-te uita,
 De-ți cunoști tu pielea ta ?
- 200 Fole verde avrămésă,
 A plecat Stoian acasă
 La copii și la nevestă,
 Fole verde și-un bujor,
 De nevestă nu mî-e dor,
 Dar de copii mă omor,
 M'ajunge niște fiori
- 207 Din tălpi pենe'n supțiori !

STOIAN BULIBAȘA.

VARIANTA

Cules de Christu N. Țapu de la Dumitru Radu Iutar, Comuna Băneasa-Teleorman.

- Frunđuțiță și-o lalea,
 Incepu primă-var'a da,
 Cuculețu d'a cânta,
 Rața f...tu-îl mumă-sa,
 5 P'aici n'a mai dat frunța !
 Pe la noi peste Olt
 Lăstărașu e d'un cot.
 Rața f...tu-îl mumă-sa!
 Că Stoian Bulibașa,
 10 Căpitanu de Craîna,
 De când s'a bulibășit,
 Șapte rațe c'a făcut,
 Cu Craișov'a potrivit,
 Turc în ele n'a vedut !
- 15 Că era mărturisit,
 Că dacă vedea vr'un Turc,
 Cu măciuca'l băstorea,
 Cu sângeru il junghia,
 Păstrămioră mî-l făcea,
 20 Cu nisip mî-l presăra,
 Pe mărăcinî il arunca,
 Să nu să strice carnea.
 De când să bulibășia
 Curți d'albe pustia,
 25 Cucóne că veduvia,
 Coconași că sērăcia !
 Cocónile că vedea,
 Coconii 'n brațe lua,
 La Cladova se ducea,
- 30 La Begu că se ducea
 Și din gură că dicea :
 — Begule Domnia-ta
 Și cu Pasmangia ta,
 Să ne faci judecata,
- 35 Luî Stoian Bulibașa,
 Căpitanu de Craîna,
 De când s'a bulibășit,
 Șapte rațele c'a făcut
 Cu Craișov'a potrivit,
- 40 Turc pe ele n'a vedut !
 Că era mărturisit,
 Că dacă vedea vr'un Turc,
 Cu măciuca 'l băstorea,
 Cu sângeru il junghia,
- 45 De când s'a bulibășit
 Curți d'albe a pustiit,
 Pe noi că ne-a veduvit,
 Coconași a sērăcit !
 Begu că mi-le vedea
- 50 Și din gură poruncia.
 Șapte Niferi trimetea
 Și Stofenică că-î vedea,
 Vizionu slobozia.
 Ei ca curvele fugia
- 55 Și fugia ca curvele,
 Și sbiera ca vacile
 Și umplea pirlógle
 Și 'n napoi că se 'ntorcea,

Și din gură că-î dicea :
 60 — Begule Domnia-ta
 Și cu Pasmangia ta,
 Stoțenică ne-a vădut
 Vizionu a slobozit !
 Nașu lui Stoțan venă,
 65 Și din gură că-î dicea :
 — Begule Domnia-ta,
 Și cu Pasmangia ta,
 Ce, frate, că'mî dăruiești,
 S'aduc pe Stoțan legat,
 70 Cum e bun de spînzurat ?
 Că de mic l'am botezat,
 Al doilea moț î am tăiat,
 Al treilea l-am cununat,
 Două fete și-un băiat
 75 Să, veđi, că î-am botezat,
 Pe la mine n'a mai dat ;
 Să, veđi, că sunt naș mai mare,
 I-am ținut foc la spinare ;
 Când oî sta, l'oî blestema,
 80 Două 'n tețe n'o mai lega !
 D'un Nifer că mi-ș lua
 Care-î știa, veđi, sama ;
 D'un révaș că mi-î scria,
 Cu slova mărunțta,
 85 Cu amar și cu mînie,
 Finu Stoțan ca să vie.
 Niferu că'l trimetea,
 La masă că mî l gășta
 Ferman în brațe-î arunca
 90 Și începea d'a mi-l citea.
 Dar Stoțan ce mi-ș făcea ?
 El, frate, când il cită,
 Lăcrămile 'l podidea
 Și din gură că dicea :
 95 — Scól, nevastă, nu ședea,
 Scoală, frate, de mă gătește,
 Să veđi, nașu mă poștește ;
 Că de mic când m'a botezat
 Al doilea moț că mî-a tăiat,
 100 Al treilea m'a cununat
 Și pe la el că n'am mai dat.
 Auđi, că mî-e naș mai mare,
 Mî-a ținut foc la spinare ;
 Când o sta m'o blestema
 105 Două 'n tețe n'oî mai lega !
 În grajd de pîatră că intra,
 Pă negru că 'l țesăla
 Și-afară că mi-l scotea,
 Picțoru în scară-arunca,
 110 Nevasta că mi-l ținea
 Și din gură că-î dicea :
 — Stoțenică, lumea mea,
 Nu te du la Cladova

Să-ți répuî tu viața !
 115 C'aséră de la o vreme
 Visai niște vise rele :
 Visai pușculița ta
 Sta 'n cuî făr' de curea :
 Scurtată-î viața ta !,
 120 Al doilea am visat
 Visai pistólle tele !
 Sta în cuî fără oțele !
 Scurtate-s ăilele tele
 Al treilea am mai visat
 125 Șapte utvane 'ntr'un cîolpan ;
 Nu sunt șapte utvane 'ntr'un
 [cîolpan
 Și sunt șapte boierî de divan.
 Al patrulea mî-am visat
 Șarpe mare cu broasca'n gură,
 130 Nu-î șarpe cu bróscă 'n gură
 Ci-î gîdea cu stréngu 'n mână!
 Dar Stoțan ce mi-ș făcea ?
 Seama vorbiî nu o lua
 Și pe cal că încăleca,
 135 Trăgea Stoțan se ducea,
 Nevasta rămănea, plăngea,
 Dar nevasta că dicea :
 — Negotine, Negotine,
 Pleacă Stoțan de la tine,
 140 O să urle căîniî 'n tine !
 Dar Stoțan ce făcea ?
 La Cladova se ducea,
 La nașu-séu că trăgea,
 În pimniță că-l băga,
 145 Vin din șapte buțiî că-î da
 Pe Stoțan că-l imbăta ;
 Macîuchița î-o lua,
 După buți î-o arunca ;
 Pistólle i-le lua,
 Vin în iele că turna ;
 150 La Begu că se ducea
 Și din gură că-î dicea :
 — Begule Domnia-ta,
 Am adus pe finu Stoțan,
 Legat și beregat,
 155 Cum e bun de spînzurat.
 Dară Begu ce făcea ?
 Potera c'o trimetea,
 Pe crăpătura ușiî se ulta
 Si 'n dărăt că se întorcea,
 160 Ca de dracu se feria.
 Dar Begu ce mi-ș făcea ?
 Trei hoți în pușcărie c'avea
 Unu e Mărinică din Saŭele,
 Avu niște ăile rele ;
 165 Altu e Marin a lui Pandilică,
 De tremură puiî în pisică,

Mi-a băgat boțerii 'n frică,
 Și unu e Ion Țiganu,
 De mi-ș bate cu tufanu.
 170 La Stoian că-î trimetea,
 Dar Ion ce mi-ș făcea?
 — Iartă-mî, Dómnne, greșala,
 Să dau lui Stoian palma,
 Dór de mî-o lungi viața!
 175 Palma bicî că mî-o făcea,
 Peste ochî că mi-l isbîa
 Stoian în picere sărîa,
 Și din gură că dîcea:
 — F...tu-î crucea și legea,
 180 Care mî-a dat palma,
 Să î scurtez eű viața!
 Ei afară că pleca,
 Potera că năvălîa,
 Cu bumbaralele că mi-ș da.
 185 Stoienică ce-mî făcea?
 Punea mîna la pistóle,
 Găsea tocurile góle.
 Dacă vedea și vedea,
 Cisma din picîor scotea,
 190 Câte glónțe că venîa
 Tot în cismă sprijinîa.
 Odată se necăjîa,
 Cisma de carimb lua,
 Când odată că mi-ș da,
 195 Sapte-spre-ce doboră,
 Cisma din carimb sărîa.
 Dosu la un gard că da,
 Să mi-ș scótă d'o proptîa,
 Să-șî lungîască viața.
 200 Din pămînt că mi-o scotea,
 Din cuî că nu o putea.
 Stoian din gură dîcea:

-- Să móră mărturisit,
 De popă nespovedit,
 205 Care a 'nfipt proptea 'n pămînt;
 Că de scoteam propteaua,
 Imî lungîam eű vîața!
 Mîna pe el că punea
 La Begu că-l aducea
 210 Și la Pasmangiu Aga.
 Dar Begu ce făcea?
 Lui Stoian că-dîcea:
 — Bă Stoian, n'al fost așa mare,
 Ama numele țî-a fost mare:
 215 N'al fost așa voînic,
 Ama, deű, de zurbalic!
 Dar Stoian că mi-î dîcea:
 — Begule, Domnia-ta,
 Frate, nu mă judeca,
 220 Că să fî tu la mîna mea
 Oî vedea ce țî-oî lucra!
 Și mă rog de Domnia-ta,
 Să nu mă spînzurî nóptea,
 Să mă spînzurî, veđî, diua,
 225 Să-mî privească rařaua!
 Frunđuliță d'un măr dulce;
 Cîntă cucu sus pe cruce,
 Pe Stoian la ștreang îl duce,
 Frunđuliță și-o lalea,
 230 Pe Stoian că-l spînzura
 Și nevasta că-î pica.
 Pe picere leșina
 Și din gură că striga
 — Stoienică, lumea mea,
 235 Lasă-țî fie reű, nu așa;
 N'ascultașî la vorba mea
 Să nu te ducî la Cladova!

AGA BALACEANU

Comunicat de Invățătorul Ion Leabu din Șerbănești de jos—Oltu — de la lautarul Gheorghe Balțatu din Șerbănești.

Supt seninul cerulu',
La poiana mărulu',
Întălnitu-s'a întâlnit
Doi Domni cu două oști :
5 O ôste mî-este nemțescă.
Vine să ne prăpădescă ;
Vine Aga Bălăceanu,
Care-a părăsit divanu,
Divanul l'a părăsit,
10 La vitejie a ieșit.
O ôste mî-este turcăscă,
Este a lui Costandin Brân-
[coveanu
C'ala stăpânia divanu.
Dar de ce el se certa ?
15 Că Aga Bălăceanu dicea
Să facă Bucureștii la Bălaci,
Că sunt ziduri începute,
Frate, și neisprăvite ;
Biserica din Bălaci
20 Făcută cu o sută de ani,
Înainte Bucureștilor.
Și Costantin Brâncoveanu,
Și cu Bucurel cobanu,
Dicea să facă Bucureștii
25 Pe Dâmboviță,
Că e apă de spălat,
Și câmp mare d'alergat.
Ei, frate, nu se 'nvoia,
La bătaie se lua,
30 Oastea lui Costantin Brân-
[coveanu
Se pune pe oastea lui Aga
[Bălăceanu,
D'o tăia, d'o potopla.
Unde Aga Bălăceanu se uita,
Din pridvor că mî-ți sârfa
35 Și la cal că mî-alerga,
În șapte chingi că mî-l chinga,
Șapte chingi, șapte tafture,
Care face paț-spre-dece,
Și-l sta inimăora rece ;
40 Și mai pune d'o curea,
Să nu cadă unde-va.

Unde 'n ôste că intra,
Nu mî-o taie cum se taie,
Și mî-o taie tot grânește
45 Și o grămădește clărește.
Unde Costandin Brâncoveanu
[vedea
Cum ôstea lui se 'mpuțina,
Mâna la gură puneă,
Cu pumnii 'n pfept se bătea :
50 — Sărăcuț de malca mea,
Că mî-a prăpădit ôstea,
F...tu-l crucea mâne-sa !
Pristav, nene, că puneă,
Treț dîle, treț nopți striga :
55 — Care, frate, s'o afla,
Și, nene, s'o adevăra,
Ca să taie p'acesta,
Îi dăruesc Domnia,
Domnia și moșia,
60 Ca să taie p'acesta,
Că mî-a prăpădit ôstea !
Nimenea nu se afla,
Fără cât că se găsea
Săvaș, Căpitan Costin,
65 Al Bălăceanului fin.
La Costandin Brâncoveanu
[mergea
Și din gură-l cuvânta :
— Costandine Brâncovene,
Îmi dăruiești moșia,
70 Moșia și Domnia,
Ca să 'mî tai eu nășia ?
Că mî-e părinte mai mare,
Mî-a ars focu la spinare,
Frică mî-e de luminare !
75 Unde Costandin Brâncovenu
[c'aușia
În brațe că 'l îmbrățișă
Și 'n gură că 'l sêruta,
Și la masă că 'l trăgea,
Mândru înscris, mare, făcea,
80 Ca să 'l dea el Domnia,
Domnia și moșia.
El la cal că mî-alerga,

- Și bine 'n chingă că 'l stringea,
 Și 'n ôste că mî-ș intra.
 85 Unde nașu-său că 'l vedea,
 El din ôste s'alegea,
 Și la câmp, nene, fugă.
 Și'n gura mare striga :
 — Așteptă-mă, nașule, și pe
 [mine
 90 Pune'mî scară,
 Lângă scară
 Și oblânc,
 Lângă oblânc,
 Unul pe altul să ne păzim,
 95 Să tăiem, să potopim !
 Dar nașu-său că mî grăia :
 — D'aleleî, fine Costine,
 Te-aș adăsta eû pe tine,
 Mî-e frică de'nșelăcune.
 100 Că sunt marî Domniile,
 Mituesc cu pungile
 Și dau cu moșiile,
 Să-și taie nășiile !
 — Nu te teme, nașule, de mine,
 105 Că-mî ești părinte marî mare,
 Mî-ai ars focul la spinare,
 Frică mî-e de luminare !
 De micșor m'ăi botezat,
 De mare m'ăi cununat,
 110 Trei copii mî-ai creștinat,
 Două fete și-un băiat,
 Și acu vorbești cu păcat !
 Cu cuvîntu-'l înșela
 Și pe el că'l adăsta,
 115 Amîndoi s'alătura.
 — Nașule, taie dumneata mij-
 [lôcele,
 Că să taie eû mărginele.
 Dară Costin ce'mî făcea ?
 Marî in urmă rămănea,
 120 Paloș pe mischiu trăgea,
 Pe lângă el că se da,
 La nașu-său că trăgea,
 Unde cu paloșu da
 Lua mîna cu spata
 125 Și picioru cu șoldu
 Și țesta șelei
 Și trei fețe de ibâncă
 Și trei cîste de la cal.
 Resmă paloșu în pămînt
 130 Că intră pînă'n mînușă
 Așa da de necăjit.
 Se simți că l'a tăiat,
 Parc'ă fu de lupi mîncat.
 Și da dosul și fugă,
 135 Picîorele în scări rămănea,
 In cîrlă, mocirlă intra ;
 Ș'acolo că se vîlta.
 — D'aleleî, fine Costine,
 Cum mă tăiaș tu pe mine ?
 140 Vîno de mă scôte pe mine,
 Din acea cîrlă mocirlă,
 Să te iert, fine, pe tine,
 Să te arănești in lume !
 Unde la el că mergea
 145 Și cu paloșu că da,
 Tot in nașu-său lovă
 Și cu paloșu că da,
 Frumos capu i-l tăia.
 In sulită il sprijina,
 150 La disagî il aședa
 Și pe cal că 'ncăleca,
 La Costandin Brîncoveanu
 [mergea,
 Și din gură-'i cuvînta :
 — Brîncovene Costandine,
 155 Dă'mî tu mie Domnia,
 Domnia și moșia,
 Că mî-am tăiat nășia.
 Mî-a fost părinte marî mare,
 Mî-a ars focul la spinare,
 165 Frică mî-e de luminare !
 Costandin Brîncoveanu
 [striga :
 — Mă porc de cîine, liftă rea,
 Cine ție țî-a poruncit
 Și ție țî-a volnîcit,
 170 Să țîi tu calea Domnîlor,
 Al doilea 'mpărăților,
 Al treilea vitejilor ?
 Măine, poimăine înainte'mî-oî
 [Ieși,
 Și pe mine m'oî întîlni,
 175 Și pe mine m'oî tăia,
 Cum ai tăiat nășia ;
 Da nu e marî bine așa,
 Pînă ești la mîna mea,
 Să-ți răpuî eû viața ?
 180 Chip gălapuluî făcea
 Și-'i dete capu alătura.
 Făcu mîrte peste mîrte,
 Două capete, împreunate.
 Tron de cîră le făcea,
 185 La 'mpărăție 'i mîna,
 De se ducea pomina
 Și aicea și'n Viena,
 D'auđia Măria Sa
 Și tare se jelua,
 190 Și cu totă Nemția,
 De-a rămas pomina.
 Pe totă Valahia !

AGA BALACEANU.

VARIANTĂ PRESCURTATA.

Cules de Chr. N. Țapu de la bătrânul Burcea din com. Adamești-Teleorman.
 Partea întâia a acestui cântec lipsește, și toți lautarii din comuna Adamești,
 încep acest cântec cu versetul «Brâncoveanu ce făcea?»

- Brâncoveanu ce făcea?
 Stolî la Bălăceanu trimetea;
 Bălăcean pe Drăgan chema
 Și din gură-l întreba:
 5 — Ce-o fi asta, fine Drăgane?
 Stolî mî-a trimes Brâncoveanu,
 Nu cum-va pentru bătaie,
 Saū este resvală'n țară?
 Dară Drăgan răspundea:
 10 — Nașule, dumneata,
 Prin București am trecut,
 Multe lifte am vedut,
 Turci și Nemți și Tătari
 Poloni, Unguri, mustăți mari;
 15 La resbel dac-om mergea,
 Multe lifte-om tăia.
 Tu să tai în două părți,
 Că's prea multe, multe legi,
 Și eū să tai într'o parte,
 20 Ca să am mai buuă parte
 Duminecă dimineță,
 Cam pe rouē cam pe cēță,
 În răsăritul de sōre,
 Amādoī porniră călare;
 25 La Dumnedeū se rugară,
 Și din gură cuvintară:
 — Dōmne, Dōmne, ajută-ne,
 Ca să venim sănătoși,
 Ca doi trandafii frumōși!
 30 Drăgan, finu, se ruga:
 — Dar'ar Domnu Dumnedeū
 Să fie pe gândul mieū:
 Fōie verde tei frunđos,
 Capul nașului să-l vēd jos!
 35 Ei la resbel că pleca,
 La București ajungea.
 În margine la Colintina
 Multă oștire mî-ēra,
 Știī ca frunđa, ca iarba.
- 40 Aga Bălăceanu ce făcea?
 Când așa sodom vedea,
 Ochianu la ochi punea,
 Peste oște se uita
 Și din gură că striga:
 45 — Alelei, Drăgane, fine,
 De noi acum nu e bine,
 Să ne luptăm peste fire,
 Cu āst sodom de oștire!
 Bălăceanu ce'mî făcea?
 50 Sus la p̃iept mājnile punea
 Și lui Dumnedeū se ruga:
 Dōmne, Dōmne sfinte,
 Ascultă ruga'mî ferbinte,
 Cum m'aī scăpat întâia oră,
 55 Scapă-mē și a doua oră!
 Drăgan atunci ce făcea?
 El din gură se ruga:
 — Fōie verde tei frunđos,
 Capu nașului să'l vēd jos!
 60 Bălăceanu în oștire intra,
 Cu paloșu în ea năvală da.
 Dară Drăgan ce făcea?
 Sta la margine, se uita,
 Nu'ī venea a-se lupta,
 65 Calu oprit ī ērea,
 De tăiat nimic tăia.
 Bălăcean la Turci tăia,
 Pēn 'mājnele i se 'ncorda
 Și sângele se īnchega,
 70 Pēnă calu-ī ostenīa.
 Bălăceanu ce făcea?
 Dacă vedea că ostenīa,
 Finului Drăgan grāia:
 — La margine și acasă;
 75 Calu mî-a ostenit
 Și eū am stătut.
 Când amādoī că fugīa
 Oștirea la gōnă-ī lua,

După ei se 'nșiruă,
 80 Atunci Drăgan ce făcea ?
 El odinit cum era,
 Cu calul înainte fugă,
 Pe nașu-său în urmă 'l lăsa,
 Și 'n Dâmbovița că 'l băga,
 85 Și din gură că-l striga :
 — Fugi, nășicule, nu așa,
 Că ne-a ajuns potera !
 Bălăceanu ce 'mî făcea ?
 Cu calu 'n nămol intra,
 90 Și mai rău se'noroia.
 El din gură că striga :
 — Sai, fine Drăgane,
 Calu mi s'a potmolit,
 Oștirea m'a cutropit !
 95 Dară Drăgan ce dicea ?
 — Dăsfă-ți, nașule, cămășile,
 Că cămășile-ți sînt grele,
 Nu pătrund glonțele pîn ele.
 100 De cămășii se desfăcea,
 Drăgan la el se năpustia,
 Suliță'n el c'o băga,
 Mașile 'le vîrsa ;
 Pînă oștirea sosia,
 105 Bălăceanu mort era.

Brâncoveanu ce dicea ?
 — Drăgane să trăiești,
 Domnia s'o stăpânești !
 Pe Drăgan în scaun îl punea,
 110 Barbierii că chema,
 Bine că mi-l mai spăla,
 Mi-l rădea, mi-l potrivă
 Pe brațe, atunci mi-l lua,
 Și'n Domnie-l aședa.
 115 Brâncoveanu lui grăia :
 — Drăgane, Drăgane,
 Mare hoțamane,
 Cum tu să domnești
 Lumea s'o stăpânești ?
 120 Ți-ai tăiat tu nășia,
 Dar mî-te acum Domnia ?
 La gealăpî el poruncia
 Capul lui Drăgan să-l ia.
 — Lui Drăgan capul să-l luați,
 125 De cât lumea s'o domnescă,
 Trupul lui să-l putredescă !
 Capu lui Drăgan tăia
 Și pe el îl îngropa,
 La Mănăstirea Domnescă,
 130 În lume să se pomenescă !

CÂNTECUL LUI MOCAN-OLEAC

Comunicat de Învățătorul Leabu de la lautarul Gh. Balțatu, din Șerbănești (Olt).
 A se vedea variantele prescurtate «Toderel» în colecția d-lui Bibicescu pag. 276
 sqq. No. 335, pag. 279 No. 336 și pag. 283 No. 283 No. 337 și colecția Ulpien «Fata
 popii Opri» pag. 52, 53.

Sus la Inidióră,
 Voînicel se 'nsoră,
 Voînicel Oleac,
 De tată sêrac,
 5 De mamă prădat,
 De blagă bogat ;
 Dumnezeu l-a dat
 Ca unui sêrac.
 Blagă ce-l-a dat ?
 10 Trei turme de oi,
 Trei cireșii de boi,
 Hergheliu de cai,
 Nouă mori în vînt,
 Nouă supt pămînt,
 15 Macină argint ;
 Mîere și cu unt,

Curge pe pămînt ;
 Ce nu s'a vîdut,
 Nu s'a pomenit !
 20 Fata de unde-o ia ?
 Fata popii Opri,
 Din țara Moldovii.
 Mândră ca a lui,
 Nu-e a nimănuu,
 25 Mândră și frumósă,
 Între ochii mîngăiosă ;
 Între gene, între sprincene,
 Pică diamant din ele.
 Nunta că o isprăvia,
 30 Șapte pungi de galbeni chel-
 tuța ;]
 Lăutari și temniceri,

Ca roua din burușeni.
 Acasă mî-o aducea,
 35 Și la horă o scotea,
 Cum e datina,
 Și rîndușala.
 Turciî mî-o vedea,
 Turciî Malagenî,
 40 Călniî Giurgiuvenî,
 Hoșî Brăilenî,
 Și Nicopolenî.
 Din gură striga:
 — F.tu'î mîni-sa,
 45 Mândră ca a lui
 Nu e-a nimenuî,
 Mândră și frumoșă,
 Intre ochî mîngăioșă,
 Intre gene, între sprincene,
 50 Pică diamant din ele!
 În vorbă 'l punea,
 La bir il sufa,
 La dajdie domnescă,
 Să mî-l sîrăcască.
 55 Pe an ce 'l punea?
 Pe an,
 Un car de banî,
 Și de luuă,
 O pungă plină,
 60 Șapte banițe de făină
 Și-un pușor de găină.
 Mocanu ce făcea?
 Anu că-î venîa,
 Vindea ce 'și avea,
 65 Biru nu 'l plătia,
 Nicî, nu 'l curăța.
 Dator rămănea,
 Șapte pungi de banî;
 Șapte și cu șapte
 70 Face patru-spre dece,
 Stă inimîora rece,
 Tot nu se plătește!
 Lui îî rămănea,
 D'un cal, d'un cărlan,
 75 De urechî clulit,
 De vine stărcit,
 Făcut pe fugit.
 Mocan se gândia,
 — F.tu'î mumă-sa,
 80 Să 'mî vinđ pe maica?
 O fi cam păcat,
 Că ea m'a făcut,
 Și ea m'a crescut,
 De foc m'a păzit.
 85 Să'mî vinđ pe taica?
 Taica e bătrîn,
 Dă la preț puțin;

Să'mî vinđ eă calu
 Ce-o să ău pe el?
 90 O mie de lei,
 Ce să fac cu ei?
 Să-mî vinđ pe mândra?
 Plătesc birușca
 Și cheltuî și datoria.
 95 Mândro, mândra mea,
 Scól de te gătește
 Și te premenește;
 Bagă fața la 'nălbělă,
 Buze moî de rumenělă
 100 Și sprîncene din cernělă,
 Fața albă 'n condeială
 Și-ți ia îte dintr'o mie
 Și rochiță de cuhnie
 Și brēu lat din Țaligrad,—
 Cotu cincî galbenî luat —
 105 Și cu papuci de la Turci,
 Potcoviș cu cojî de nucî.
 Mândra se găta
 Și se premenîa,
 La tērg mergea;
 110 La tērgu de flori,
 Că vin negustori.
 Pristav că punea,
 Pristavu-îî striga:
 — Mândră de vinđare,
 115 Că e biru mare!
 El că se plimba,
 Nimenî nu grăia,
 Nicî că o întreba.
 Dar un Turculeț mititel,
 120 Mititel și frumușel,
 Șede 'n dughinel;
 Mult mî-e frumușel
 Și mî-e ghindeșel,
 Sémănă mândra cu el.
 125 — Măî, mocane fărtate,
 Ce mî-ai mănecat,
 Dis de diminătă,
 Pe roué pe cătă,
 Vreme turburósă
 130 Și lăcrămicioșă,
 Cu mândra de mănă?
 Sau ți-este de dare?
 — Mândra mî-e de dare
 Că e biru mare!
 135 — Dă-te mai încóce,
 Că mândruța'mî place.
 Acolo mergea,
 Îî lua sēma d'a mărunț,
 Din creștet pēnē'n pămînt,
 140 Sprîncenile-î plătesc mult,
 Fața te bagă'n pămînt!

- Măi, mocane fârtate,
Asta bună, rea,
Ce să'mi ceri pe ea ?
145 — Șapte pungi de bai,
Șapte și cu șapte
Face pașpre-dece,
Stă inimioara rece,
Tot nu se plătește !
150 Turcu c'auđia,
Cheia'n mână lua,
La ladă căta,
Bani cã-ı lua,
Pe mândr'o plăția.
155 Mocan ce făcea ?
Bani cã-ı lua
In traistă-ı băga,
La cal se ducea,
Treı vorbe ȃicea :
160 — Vinduı ce avuı,
Eü nu săraciı;
Vinduı pe mândra,
Sărac cât lumea
De tată, de mumă,
165 De fraı, de surorı,
Lume făr'de dor !
In cărciumă intra,
O oca de vin scotea,
Cu pahare cămpărția,
170 Să fie pentru mândra,
Că mı-a plărit birușca
Și totă cheltuiala.
Turcu ce făcea ?
Pe mândra o lua,
175 Iu celăraș intra,
De țite o apuca
Și mı o săruta.
Mândra ce ȃicea ?
— Turculețule,
180 Imbrihorule,
Frumușelule,
Las m'oi săruta,
Că eü sint a ta,
Că m'aı cumpărat,
185 Că mulți bani aı dat ;
Staı să ne'ntrebăm
Din ce neam sintem,
Prea ne semănăm ?
Om fi verișorı ?
190 Niscaı frățiorı ?
Lume făr'de dor !
Turcu că'mı grăia :
— Mândro, mândra mea,
Că eü mi-țı sint
195 Fecioru popı Opri,
Din țara Moldoviı ;
- Turciı m'a robit,
De mic m'a robit,
Și'n ei c'am intrat,
200 Legea le-am luat,
De nu m'aü tăiat.
Ce mı-aü dăruit,
Dughenă-am făcut,
De m'am pricopsit.
205 Mândra c'auđia
Din ochi lăcrăma
Și din gură ȃicea :
— Turculețule,
Frumușelule,
210 Frățiorule,
Că și eü că sint
Fata popı Opri,
Din țara Moldoviı
Taica că m'a dat
215 După ăl mocan fârtat,
Prea era bogat ;
Și acum a săracit,
Veđi de m'a vindut.
Turcu c'auđia,
220 La ea se uita,
Hristove căta,
Bunı fraı se gășia
De tată, de mumă,
De fraı, de surorı,
225 Lume făr 'de dor !
Turcu se scula,
După mocan se lua,
In cărciumă'l gășia
Și din gură ı cuvinta :
230 — Măi, mocane, fârtate,
Bani ce ȃ-am dat,
Te-am împrumutat.
Ca p'un bun cumnat ;
Nu mı aı fost fârtat,
235 Ci mi-aı fost cumnat,
Și eü să-ți mai daü,
'Ți port cheltuiala,
Să mergi la taica
Și săı spuı de asta !
240 Mocanu c'auđia,
In picere săria,
In gură'l sėruta,
Și bineı părea.
Acasă mergea
245 Șı bea și mănca
Și se'veșia.
Turcu ce făcea ?
De genunchi că'ngenuchia,
Mândra scrisore scria,
250 La tat-sėü il mănă.
Cartea că-ı vedea,

Slova c'o cunoștea,
Pe ea leșina
Și el că murîa.
255 Mocan il ingropa,

Blagă-î remănea ;
Mocan o stăpîna,
Iar se'nbogăția !

CÂNTECUL LUI MOCAN VOINICEL OLEAC.

VARIANTA.

Cules de Chr. N. Țapu, din gura lăutarului Dumitru Valeanu-Roșiorii-de-Vede-Teleorman.

Fôie verde sălcioră,
Sus la Inidîoră,
Voinicel se 'nsoră,
Voinicel Oleac,
5 De părinți sêrac,
De blagă bogat.
Dumne-deu ȳ-a dat,
Ca unui sêrac.
Blagă ce 'și avea ?
10 Trei turme de oi,
Trei cireți de boi,
Ergheli de cai,
Nouă mori în vînt,
Nouă supt pămînt,
15 Macină argînt ;
Mîere și cu unt,
Curge pe pămînt.
Și el mi se 'nsoră
Și la fata popii Opri,
20 Din țara Moldovii.
Fata mî-o lua,
Nuntă ca nuntă,
Acas' mî-o aducea,
La horă o-scotea,
25 Cum e datina,
Și rîndulala.
Pe ȳa mî-o vedea,
Turcii Malageni,
Călnii Giurgiuveni,
30 Oții Nicopoleni.
Ei sê necăjȳa,
Ei unde mergea ?
La neagră cafea,
Dă se căfenȳa;
35 Cîrubece-aprîndea,
La bir ridica,
La birta domnescă,
Să mi-l sêrăcescă.
Că mândră c'a lui,

40 Nu e a nimêrui,
Mândră și frumôsă,
Între ochi mîngălîsă;
Între gene,
Între sprîncene,
45 Pică diamant din ele.
Mocan ce 'mî făcea ?
Vite ce 'și avea,
Tôte le vindea,
Vindea și mîra,
50 Birul nu 'l plăția.
Că pe an ce da ?
Pă an car de bani,
Și dă lună,
Pungă plină,
55 Șapte băniți de făină,
Și-un pușor de găină.
Și, el că sêrăcea,
Dar lui îi rêmănea,
D'un cal,
60 D'un cărlan,
Fătat de trei ani,
De vine stircit,
De urechi cîulit,
Făcut pe fugit.
65 El că se gîndia,
— F...tu'î mumă-sa,
Să vină eu calul,
Ce-o să ȳaș pe el ?
O mie de lei.
70 Ce-o să fac cu ei ?
Să vină pe maica ?
O fi cam păcat,
Că ea m'a scăldat,
Și că m'a 'nfășiat,
75 Și m'a legănat,
De foc m'a păzit,
Mare m'a făcut !
Dar să vină pe mândră ?

Plătesc biru, datoria,
 80 Dar sint sêrac cât lumea,
 Când oi vinde pe mândra!
 — Mândro, mândruléna mea,
 Scólă-te tu, nu şedea,
 Şi tu mi-te găteşte,
 85 Şi mi-te premeneşte.
 Bagă faţa albă de'nălbială,
 Buze moi de rummenélă,
 Sprîncene de 'ncondeială.
 Şi ăa ăe
 90 Dintr'o mie
 Şi rochiţă de cutie,
 Brêu lat din Taligrad, —
 Cotu cincî galbenî luat, —
 Tot de mine cumpêrat
 95 Şi cu papucî de la Turcî,
 Potcoviţî cu cojî de nucî;
 Că am să te duc,
 La têrgu de florî,
 Că vin negustorî.
 100 Pê ea c'o lua,
 P'ăl cal c'o puneă,
 La têrg c'o ducea.
 Acolo ajungea,
 Un zlot că mi şî da,
 110 Un pristav puneă.
 Pristavul striga:
 — Mândră de vinđare,
 Că mî-e birul mare!
 Nimenîa nu se găşia.
 115 Un mic de Turculeţ,
 Şede 'n dughenel,
 Vinde bumbăcel,
 Samēmănă mândra cu el.
 El că mi-ş venîa,
 120 La ea se uîta,
 Îl lua seama d'amărunt,
 Sprîncenile-î plătesc mult,
 Faţa mi l băga 'n pămînt!
 El din gură striga:
 125 — Mocane, fîrtate,
 Dă-te mai încóce,
 Asta bună, rea,
 Ce-o să 'mî cei pe ea?
 — Nouă pungî de banî.
 130 Nouă şi cu nouă,
 Facem opt-spre-đece,
 Imî stă inimîóra rece!
 Turcu c'auđia,
 Chiar c'o lua,
 135 La lădiţă alerga,
 Cât cerea, atăta 'î da.
 Mocan ce făcea?
 Baniî că-î lua,

La chimir că-î băga,
 140 In dughén intra;
 O oca de vin scotea,
 Cu paharu că'mpărţia:
 — Să fie pentru mândra,
 Că mî-a plătit biruşca,
 145 Şi tótă datoria.
 Dară Turcu ce'mî făcea?
 Pe mândra c'o lua,
 Acas'mî-o aducea,
 In celărel o băga,
 150 De ţite o clupîa,
 In faţă-o sêruta
 Şi mândra că'mî striga:
 — Turculeţule,
 Mititelule,
 155 Frumuşelule,
 Gingăşelule,
 Tu las'm'oi sêruta,
 Că eî sint a ta,
 N'a trecut vremea;
 160 Că mulţî banî aî dat,
 De m'aî cumpărat.
 Dar stăî să ne'trebăm,
 Din ce neam sintem
 Că prea ne semănăm?
 165 Om fi niţî-cal verişorî,
 Saū niţî-cal frăţiorî?
 Turcu c'auđia
 Din gură striga:
 — Mândro, mândra mea,
 170 Ascultă-mî vorba,
 Că eî că mi-ş sint
 Feciorul popiî Opri,
 Din ţara Moldoviî.
 Turciî m'a robit,
 175 De mic m'a robit.
 In eî am intrat,
 M'a desbotezat.
 Eî mî-a dăruit,
 Eū că mî-am făcut,
 180 De m'am pricopsit;
 Legea le-am luat
 De nu m'a tăiat!
 Mândra c'auđia
 Papuc din picîor scotea,
 185 Peste obraz se bătea,
 Pêr galben işî jumulîa,
 Faţa albă 'şî sgăriîa,
 Şi din gură că-î đicea:
 — Turculeţule,
 190 Frăţiorule,
 Şi eū că mi-ş sunt,
 Fata popiî Opri,
 Din ţara Moldoviî.

195 Taica că m'a dat,
 Dup'ăst mocan fârtat,
 Prea erea bogat !
 Turcu hristóga 'mî căta,
 Bunî fraţi se găşia,
 De tată, de mună,
 200 Din fraţi, din surorî,
 Lume fără dor !
 Turcu ce 'mî făcea,
 După mocan se lua,
 Şi 'n dughean că mi-l găşia,
 205 Şi din gură că-î striga :
 — Mocane, fârtate,
 Nu mî aî fost fârtat,
 Ci mî-aî fost cumnat;
 Baniî ce ți-am dat,
 210 Eû te-am înzestrat,
 Ca p'un bun cumnat.
 Şi am să-ţi mai dau,
 Să-ţi port cheltuŭala eû,
 Să te duci la taic'al meû.

215 Mocan il auđŭa,
 In braŭe 'l lua,
 Şi mi-l sêruta.
 Turcu il lua,
 Acasă-l ducea,
 220 Mare masă 'ntindea,
 Şi bea şi mânca,
 Cu el se cinstŭa,
 Pe mândra ŭ-o da.
 O cârticică 'mî scria,
 225 Cu slova cam mărunŭŭa,
 Mărunŭică,
 Ca furnica,
 La tat-sêŭ o trimetea.
 Tat-sêŭ c'o vedea,
 230 Slova-ŭ cunoştea,
 Din buze şŭoptŭa,
 El că 'mî leşina,
 Sufletu-ŭ ieşŭa.
 Mocan rêmânea,
 235 Iarse 'mbogăŭŭa !

CÂNTECUL LUI BADU CARCIUMARUL

(Cules din gura lăutarului Ión Stan-Baluică—Mănăstireni-Vâlcea)

Să se compare ca variante «*Badiul*» din colecŭ. d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 538 sqq şi cu balada «*Badiul*» pag. 124—127, din colecŭ. d-lui V. Alexandri—cu «*Badiul Cărciumarul*», din broşura d-lui N. A. Caranfil, pag. 76—87, şi «*Badiul*» din colecŭia pâr. S. Fl. Marian pag. 128—141. Idem Colecŭia D-lui Vulpian, pag. 21 sqq.

Vine Turciî tot-d'aŭrea,
 In plaŭurea,
 Tot umblând şi ispitind
 Şi cu caiî nechezând
 5 Şi de Badu'şî întrebând :
 — Care-ŭ Badu cărciumaru,
 De ȕiua cărciumăreşte
 Şi nóptea măcelăreşte ?
 Plimbă-mi-se Turciî, plimbă
 10 Pe marginea Dunăreî ;
 Aşa Turciî se plimba,
 Cu treî fete se întâlŭa,
 Care la pânză 'nălbŭa
 Şi bună ȕiua le da :
 15 — Bună ȕiua fetelor,
 — Mulŭumescu-vê, Domnilor,
 Şi mai marî Pafirilor !
 Aşa Turciî ce'mî grăŭa ?
 Cu fetele că vorbŭa :
 20 — Fetelor, ca dumnea-vóstră

De mî-aŭŭ spune în direptate,
 Pânzele să se 'nălbéscă,
 Ştiŭca cóla de hărtie,
 Care o ŭei din prăvălie
 25 Şi logofetiî mî-o scrie.
 De n'aŭŭ spune în direptate,
 Pânzele să se cernéscă,
 Ca rasa călugăréscă.
 Care e Badu cărciumaru
 30 De ȕiua cărciumăreşte
 Şi nóptea măcelăreşte ?
 Dar fetele ce'mî făcea ?
 Ele că mi-se 'ntrista,
 Pânzele şi-le strângea,
 35 Potecuŭa casi'şî lua.
 Dară Turciî ce'mî făcea ?
 Din urmă nu le slăbŭa,
 Când în sat s'apropia,
 Iar înainte le ieşŭa,
 40 In potecă le întâlŭa

- Și-al doilea le 'ntreba :
 Care'i Badu cârciumaru,
 De ziua cârciumărește
 Și noptea măcelărește,
 45 Măcelari de Turci d'eî mari,
 Le tale capetele
 Și le ia haznalele ?
 Dar fetele ce'mî făcea ?
 Tot de frică și de gróză,
 50 Pe Turci îi îndrepta
 Și casele le arăta :
 — Turcilor, Pafirilor,
 Vedeți-a casă mititică,
 La cea margine de luncă,
 55 Cu ferestrite de sticlă,
 Cu porțile zugrăvite,
 Pin'năuntru poleite,
 Cela Badu cârciumaru,
 Acilea, măre, că'mî șade.
 60 Așa Turci ce'mî făcea ?
 Iatagane că scotea,
 Pe călușei tăbăra
 Și la Badu că'mî mergea.
 Porți inculate găsea,
 65 De trei ori că mi-l striga,
 Nimenea că n'auđia,
 Porțile nu descuia.
 Dară Turci ce'mî făcea ?
 Buzdugane că'mî scotea,
 70 Cređ în pórta le repeđia,
 Porți la părete că'mî da ;
 Turci în curte că'mî intra,
 Drept la grajd că'mî trăgea,
 Caii la iese punea,
 75 Fin cu plóie că le da,
 Sus pe sală se sufa.
 Când la Badu că mergea,
 Puținel ușa'mî crăpa
 Și pe Badu nu'mî vedea.
 80 Dară Turci ce'mî făcea ?
 Peste Bădulésa da,
 La oglindă se gătia,
 Zulufi și'i răsucia,
 Bună-ziua că mi-i da:
 85 — Bună ziua, Bădulésă,
 Fată de cârciumăresă,
 Cu ochi din curvă alésă ;
 Pe Badu ce l'ai făcut,
 Pentru Badu c'am venit ?
 90 De ți-e Badu, cređi, la vie,
 Trimete curênd să vie ;
 De ți-e Badu, cređi, la cramă,
 Trimite, ca să mi-l chiamă ;
 De ți-e 'n secerat,
 95 Trimite cai de olac,
- Să mi-l aducă legat !
 Bădulésa ce'mî ȃcea ?
 — Turcilor, Pafirilor,
 Nu m'e Badu în secerat
 100 Și m'e Badu mort de beat,
 C'a bėut și s'a 'nbătat.
 El, măre, când s'a culcat,
 Către mine s'a jurat, —
 Eū de când l'am luat
 105 Așa spaimă nu m'a dat :
 Că cine l'o deștepta
 Frumos capu l-o tăia !
 Și el, măre s'a culcat
 Cu paloșu pus pe p̃rept
 110 Și m'e frică să-l deștept !
 Așa Turci c'auđia
 Năvală ca porci da,
 Peste Badu că intra.
 De adormit că mi-l lua,
 115 Cu fața'n jos că'l punea,
 Frumușel că mi-l lega
 Sfirc cu mâinele 'ndărăt ;
 Cu frânghie de mătase,
 Care e 'npletită 'n șase,
 120 Tale carne, razmă'n óse.
 Cu virsta 'n două-spre-dece,
 Tale carne, pin os trece.
 Și bine mi-l priponia,
 Tot de stâlpul coșulu,
 125 În bătaia fumulu,
 În dogórea foculu,
 Unde-î pás voñniculu.
 Mi-l bătea, mi-l chinula,
 Care nu se dovedia,
 130 Cu latul iatanulu,
 Tot în lungu trupulu,
 Cu sfircul sgârbaciulu,
 Pe fața obrazulu,
 Unde-î pás voñniculu !
 135 Dară Badu ce'mî făcea ?
 De nevastă se ruga :
 — Alei tu soția mea,
 Nu ședea, nu te uita,
 Cată f...tu'i mumă-sa,
 140 Că m'a scurtat viața !
 Ia mai ia-ți cheițele,
 Descuie lădițele,
 Și'ți ia ile
 Dintr'o mie,
 145 Rochiță de citarie
 Și ochi negri din colivie,
 Sprincene de condeiețelă,
 Buze moi de rumenelă ;
 Și brėu lat
 150 De Țaligrad, —

Cotu șapte galbeni luat.
 La cămară să-mi descui,
 Oala de galbeni să-mi umpli
 Și în casă ca să-mi intri.
 155 Când în casă că-ți intra,
 Te faci a împedica,
 Galbeni pe jos a vărșa.
 Turcii, când or vedea,
 Galbeni de jos or aduna
 160 Și pe mine m'or lăsa.
 Cată f...tu'îmumă-sa,
 Vedea-vei ce li-oî lucra !
 Dară Turcii ce'mî făcea ?
 La galbeni nu se uita,
 165 Tot pe Badu 'l canunîa,
 Doi la bătaie 'î trăgea,
 Doi la Badu se răstîa.
 Badu nevستی dîcea :
 — Alei tu soția mea,
 170 Nu ședea nu te uita,
 Cată f...tu'îmumă-sa,
 Că mî-a scurtat viața !
 El așa mî-o învăța :
 — Dragă nevستیca mea,
 175 Sumete-ți rochița'n brînă
 Și mi-ți ia vedrița 'n mână
 Și-ți fă calea la fântână,
 Și vedrița să mî o lași
 Pe uliță să'mî apuci,
 180 Pe ulița Driuluî,
 Driuluî,
 Codriuluî.
 În capul de uliță
 Este o mică pimniță.
 185 Bine sêma ca să-ți ieî,
 La pimniță ca să mergi,
 La feréstră ca să strigi.
 Este o mică pimniță ;
 Are patru-deci de uși
 190 Și cu șapte-deci de buți ;
 Și pe Niculcea să'l strigi.
 C'acilea Niculcea 'mî șade,
 Cu trei fete de'mpărat,
 Luat de la Țaligrad,
 195 Tot cu sabie le-a luat.
 Și luî Niculcea să-î spuî,
 Să veđi Niculcea ce dîce ?
 Când aude, începe a plînge.
 Așa Niculcea auđîa,
 200 Uși la părete că'mî da,
 Pe Bădulésa 'ntreba :
 — Cumnată-mea Bădulésa,
 De ce-oî fi mai dat p'acasă ?
 De când frati-meu te-a luat,
 205 Pe la mine n'ai mai dat,

Pe la mine n'ai mai dat,
 Dar acuma ce ai cătat ?
 Dar ea, măre, ce'mî dîcea ? :
 — Ei, cumnatu meu Niculcea,
 210 Nicî acuma nu venîam ;
 Cređ, ađî-nópte, la o vreme,
 Cređ, Turcii că mî a sosit,
 Pe Badu mi l'a robit.
 Șade Badu spânzurat
 215 Tot de stâlpu coșuluî,
 În bătaia fumuluî,
 În dogórea foculuî,
 Unde-î pás voîniculuî !
 Mi-l bate, mi-l chinuește,
 220 De nu se dovedește,
 Cu latul iatanuluî,
 Tot în lungul trupuluî,
 Cu sfircu sgârbacîuluî,
 Pe fața obrazuluî,
 225 Unde-î pás voîniculuî !
 Și tu beî și chiotești
 Și de Badu nu'ngrijești
 Și cîn pistóle trosnești,
 Cu trei fete de'mpărat,
 230 Luat de la Țaligrad,
 Tot cu sabia le-ai luat !
 Dar Niculcea ce'mî făcea,
 Când așa că mî-auđîa ?
 Acasă mî-o trimetea :
 235 — Cumnată-mea Băduleasa,
 Ia-ți drumu, te du acasă,
 Că mișelu s'a 'mbătat,
 D'afa Turcii l'a legat;
 Că el de nu se'mbăta,
 240 Pe el Turcii nu'l lega.
 Ea, așa când mî-auđîa,
 Din picîóre că'mî cădea
 Și pe jos se tăvălîa,
 Mâna 'n cap că mi-ș punea,
 245 Cât apuca, atât rupea.
 Niculcea dacă vedea,
 Cu inima se 'ntorcea
 Și la ea că se ducea,
 De mîneacă mî o lua
 250 Și acasă 'mî-o trimetea,
 Cu gurița mî-o învăța :
 — Cumnată-mea Bădulésa,
 Ia-ți drumu, te du acasă,
 Dă mai lute din picîor
 255 C'am un puîșor de șoim,
 L'oî deștepta din somn,
 Te-oî ajunge, te omor !
 Tu acasă să te duci,
 Eū pe urmă c'oî veni,
 260 Toț cîntând și chioțând

- Și cu murgu nechezând,
 Din buzdugan asvârlind,
 Gardurile pologind.
 Turcii, măre, or auzi
 265 Pe tine te-or ispiti.
 Și tu, măre, să le spu
 Că sunt negustor de boi
 Și viu în gazdă la voi,
 Că și voi aveți doi boi;
 270 C'am vindut cireșile
 Și-am bătut câșturile:
 A bătut de s'a'nbetat,
 D'afa face larmă'n sat.
 Ea așa că le spunea,
 275 Dacă Turcii m'î-o întreba.
 Uite Niculcea sosă,
 Turcii 'n casă că intra,
 Tot de Badu s'apuca.
 Iar Niculce, când venia,
 280 Calu afară că'l lega;
 Când în casă că intra,
 Spate 'n ușă că pune
 Și bună ziua le da:
 — Bună ziua, Turcilor,
 285 Și mai mari Pafirilor.
 De vă e robul de vinzare,
 Dați-mi-l mie 'n parale,
 Ori să facem d'o schimbare?
 — Așa Turcii c'aușia,
 290 Fôrte rău se supăra
 Și ca mai tare spunea:
 — Nu n'î e robu de vinzare,
 Nic'î că'î robu de schimbare,
 Ci n'î e robu de pîrdare!
 295 Niculcea, când aușia,
 Fôrte rău se supăra,
 Ca mai tare poruncia:
 — Cumnată-mea Bădulésa,
 Nu ședea, nu te uita,
 300 Și mai ia-ți cheițele
 Descule-ți pimnițele
 Scôte-m'î o cupă de vin,
 Să'nchinăm pe la ăi creștin!
 O cupă de vin scotea,
 305 În mîedău casi-o pune.
 Luaș Turcii și m'î gusta,
 Fôrte bun li se părea.
 Iară Turcii ce'm'î dicea?
 — De Turci și cu pace rea!
 310 Dar Niculcea 'm'î răspundea:
 — De Turc și cupa voi da;
 Cine cupa nu m'î-o bea
 Frumos capu i-o'î tăia!
 Bea Turcii și se'mbăta
 315 Și pe Niculcea 'ntreba:
 — Ce măsură cupa să aibă,
 Care noi n-om putea bea,
 De Turc și cupa?
 Dar Niculcea le spunea:
 320 — O vadră și cinc' oca,
 Care bea Badu cu ea,
 Vadră Țaligradului
 Ocaua 'mpăratului.
 Turcii vinu că'm'î bea,
 325 De Turc cupa 'și primia,
 Bea Turcii și se'mbăta
 Și de Badu că'î uita.
 Dar Niculcea ce'm'î făcea?
 Bine el că'î cunoștea
 330 Și de loc că se ruga:
 — Turcilor,
 Boșerilor,
 Am bătut,
 Ne-am veselit,
 335 Rându Badului a venit;
 Slobodziți 'm'îna drăptă,
 Facă'și crucea creștinăscă,
 Să-î dăm un pahar de vin,
 Să încerce vinu de 'bun,
 340 Că și el o fi creștin!
 Dară Turcii ce făcea?
 Ei că dacă se'mbăta,
 Pe Niculcea 'l asculta,
 Iataganele scotea,
 345 Frânghiile le tăia,
 Drumu Badului că-î da;
 D'un pahar de vin că'î da,
 Badu în mână 'l primia,
 Numa buzele uda,
 350 Ca mai tare poruncia,
 De frate său se ruga:
 — Alei, frate Niculcea,
 Mari ți-a fost puterile,
 De m'î-a lungit țilele;
 355 Bate-m'î tu marginele
 Și să'm'î ți sorocéle,
 Să'm'î bat eu mijlocéle.
 Ce de la mine o scăpa,
 De la tine să nu scape,
 360 Nic'î pe gaură de șarpe!
 Badu, măre ce'm'î făcea?
 De necăjit ce era
 Măna'n pozinar băga,
 Mititel paloș scotea
 365 Și pîn Turci că'm'î-l isbă;
 De necăjit ce era
 N'avea Badu ce tăia,
 Ca pe varză m'î-i toca.
 Că fu Badu necăjit,
 370 Răzmă paloșu pîn zid,

Scóse brazde ca de plug.
 El de Niculcea se ruga :
 — Alei frate Niculcea,
 Mai bine să te păzești,
 375 Că sunt tare necăjit,
 Ochiș s'aũ 'mpoiejenit
 Și mî-e frică că te stric !
 Dar Niculcea ce'mî făcea ?
 La Badu că se ducea,
 380 De mână că mi-l lua
 Și-afară că mi-l scotea,
 Apă rece că cerea,
 Pe ochi negrii că'l spăla,
 Badu că se deștepta,
 385 Drept la graj că se ducea ;
 Șaua pe negru aședa
 Și la cămară mergea.
 Dășageiș iș lua
 Și de galbeni iș umplea
 390 Și pe negru iș aședa
 Și la plimbare pleca,

Pe ulița Driuluș,
 Driuluș,
 Codriuluș.
 395 Amândoi că se plimba
 Și Niculcea mi-ș cânta :
 — Vai, fratule,
 Badule,
 Cum îți arde casile
 400 Și mi-ți put slăninele !
 Dară Badu ce ȕicea ?
 — Las, fratule, să ardă
 Că mai am paralele
 Și mi-oș face altele ;
 405 Mari ți-a fost puterile,
 De mi-aș lungit ȕilele !
 Mă plătiș cu cântecu
 Ca lupu cu urletu,
 Când potera mi-l gonește,
 410 Dă pŕelea și se plătește.

CÂNTECUL BADULUI.

(VARIANTA).

Cules de D-I Ión Odor de la Ion Pescaru, din Comuna Gura Belii—Prahova.

Umblă Turciș tot d'așurea,
 D'așurea prin păduri,
 Tot dinumuri,
 Pě drumuri.
 5 Dă cătat pe cine cată ?
 Tot pě Badu
 Cărcūmaru,
 ȕiua este cărcūmar,
 Nóptea este măcelar,
 10 Măcelaru Turcilor,
 Chisagiș ovreilor.
 Iar Turciș, că nu'l afla,
 Peste casili lui că da,
 Și la pŕtă se oprea,
 15 Și din gură întreba,
 Pe nevasta
 Bădulésa :
 — De e Badu'n casă,
 ȕi-ș să iésă !
 20 De e 'n tērg,
 La carne grasă,
 Trimete'ł să vie acasă ;
 De-ș în vie,

ȕi-ș să vie !
 25 Bădulésa ce ȕicea ?
 Ea așa le răspundea :
 — Nu e 'n vie ;
 Ca să vie,
 Nicī în tērg,
 30 La carne grasă,
 Trimes, să vie acasă ;
 Ci e beat,
 Culcat în pat,
 Cu paloșu gol pe pŕept,
 35 Și mî-e frică să'l deștept,
 Că-ș un om cam neînțelept.
 Turciș dacă aȕȕia,
 După caș descăleca,
 Năvală'n casă că da,
 40 Și pe Badu il lega,
 Tot de stălpu hornuluș,
 În dogórea foculuș,
 Unde'ș pás voŕniculuș.
 Da Badu ce mi'șȕ ȕicea ?
 45 — Dragă Bădulésă,
 Tu nevastă-mea,

- Ce'mî stai şi'mî priveşti ?
 Turcii mă isprăvesc !
 Ia'ţi o ite,
 50 Dintr'o mie,
 Rochiţă portocalie,
 Brâu roşu din Tarigrad, —
 Cinci galbinî cotu luat, —
 Şi te fă d'a surcela,
 55 Turcii sémă-a nu'ţi băga,
 Până mi te-î depărta,
 La frati-meu Niculcea,
 C'ăla capu mî-o scăpa !
 Bădulésa se ducea,
 60 Vorba bine-î asculta,
 La Niculcea se ducea.
 Niculcea când o vedea,
 S'êntrista, s'ê bucura :
 — Ce e dragă cumnată ?
 65 — Nu este rău pentru mine.
 Şi nu e nici pentru tine;
 Da, imî este de tot rău,
 Pentru Badu, frati-tău;
 Că Turcii mi l'aŭ legat, —
 70 L'aŭ găsit culcat în pat, —
 Tot de stâlpu hornuluî,
 În dogórea foculuî,
 Unde-î pás voîniculuî.
 Niculcea când auđă,
 75 Aşa din gură'mî grăia :
 — Ţin' cumnată în de bea,
 Şi mergi înaintea mea;
 Că eu când oiŭ veni,
 Din pistóle părăind
 80 Şi din gură hărăpind
 Şi chiuind,
 Turcii când o auđă,
 Pe tine te-o întreba :
 — Cine este acela,
 85 De vine aşa ?
 Tu să le spuî lor Joî :
 Ala-î negustor de boî,
 Şi trage 'n gazdă la noi ;
 'Şi-a vîndut ciređili,
 90 Şi ş-a strâns dobêndili,
 Şi-acum bea din căştiguri !
 Niculcea când sosia,
 După cal descăleca,
 Şi în casă că mergea ;
 95 O mână 'n prag că punea,
 Cu alta fruntea ştergea.
 Aşa cu ochiî privia,
 Şi «Salamonichi» dicea,
 Da Turcii nimicnu-î răspundea.
 100 Când mâna pe paloş punea,
 Nici un Turc nu rămânea,
 Pe toŭ grămadă-î făcea,
 Pe frati s'eu 'l deslega,
 Afară că mî-l scotea,
 105 Şi din gură-aşa dicea :
 — Bădulésă, cumnată,
 Scóte ce-aî mai bun din casă.
 Scóte ce-aî mai scump în casă,
 Apoi foc caselor punea,
 110 Care pe drum că trecea,
 Tot pe Badu'l vălcărea :
 Vaî s'êrace Badule,
 Cum iŭ arde casile !
 — Las' să arđă casele :
 115 Să topesc slăninile,
 Să curgă unturile !
 Ne'nchinăm cu cântecu,
 Ca calu bun cu umbletu,
 Ca şi lupu cu crângu :
 120 Cât trăieşte,
 [Liboveşte,
 Câte un coteţ, că isbeşte,
 Câte-o găscă jumuleşte,
 Câte-un purcel guiceşte,
 125 Vênătoru'l dobîndeşte,
 Dă chelea şi s'ê plăteşte.

CÂNTECUL BANULUI

Cules de Christea N. Țapu, din gura lăutarului Costea Gheorghe, din Saceni-Teleorman

Fôie verde murile,
Scos'a Ban plugurile
Pe câmpu Craiovei,
Să'mî are miriștile,
5 Să'mîrcă ogórele,
Să'mî samene meile,
C'a 'nflămîndit róbele.
Cerșesc sêracele
Pe tóte ulișele,
10 Cu trăistile doldora;
Că umblă prin mahala
Ne-a făcut de mascara,
Rid boeriî în cafenea.
Dară Banu ce'mî făcea ?
15 Și plugul că, și'l porňa,
Mergea rótele turuind
Și bicele tot plesnind
Și mîndile rinchezând.
Dar la plug cine 'mî trăgea ?
20 Trage d'albiî,
Cu cod'albiî;
Inaintea cod'albilor
Trage pegiî câte-șî patru.
Dar inaintea pegilor,
25 Trage suriî d'amândoi,
Se 'ngăduesc ca doi boi.
Dar caiî cine î mîna ?
Copilaș d'al Părvuluî,
Finișoru Banuluî,
30 Banuluî bogatuluî.
Că s'a lăsat de Bănie,
S'a apucat de plugărie ;
Că Bănia î sêrăcie
Și plugăria bogăție.
35 Să veđi plugariî Banuluî,
Ca sfetniciî 'mpêratuluî,
Că le staî cojócele,
Ca vara ciupercile;
Tot cojóce de Samur,
40 Cusute cu barbă fir,
Pe plect numaî trandafir.
Când cătase cam d'o parte,
Cam din-spre sóre rêsare
Tare 'mî vine și'mî sosește

45 Băneasa pe-o vâlcea,
Demâncare la plug aducea.
Dar ce demâncare aducea ?
Găinușă
In ulcelușă,
50 Cocoșel
Pe tățerel,
Rachiaș
La clondiraș.
Dacă la plug că venîa
55 «Aște-deu» la plug că'mî da,
Dar Banul că î mulțumîa:
— Mulțumesc, Băneasa mea!
Ea din gură că'î dîcea :
— Bine, Bane dumnea-ta,
60 Ce te lașî tu de Bănie
Te-apucașî de plugărie ?
Rid boeriî 'n cafenea,
Rid boeriî de dumnea-ta,
Că te ai lăsat de Bănie,
65 Te ai apucat de plugărie !
Dar Banul ce'mî făcea ?
El din gură cuvnița :
— Aoleo, mândruța mea,
Fórt cinstită fuseșî,
70 Grele cuvinte avuseșî ;
Dar Bănia e sêrăcie,
Plugăria e bogăție.
N'ai vêđut Băneasa mea,
C'a inflămîndit róbele,
75 Cerșîuesc sêracele
Pe tóte ulișele,
Cu trăistile doldora;
Și'mî umblă prin mahala,
Ne ai făcut de mascara,
80 Rid boeriî 'n cafenea !
Dar Băneasa ce'mî făcea ?
— Frumósă masă 'î întindea,
La un pleop că mî-o' ntindea,
Plugariî la masă ședea.
85 C'u pahar cin'le lumîa ?
Să veđi Banul cel bătrân,
Cu bărbuța pên'la brêu,
Cu firea ca de copil,

- Cu mintea de om bătrân.
 90 Dar Băneasa ce'mî făcea ?
 Acasă că mi-ș pleca
 Și c'un Turc că se'ndrăgîa
 Și cu el că se cinstîa,
 Lăutariî că-î cânta :
 95 Lăutariî cu dibilele,
 Toboșariî cu tobele
 Și gorniștî cu górnele.
 Ea cu Turcu că pleca
 Și pe Ban il părășia.
 100 Fôie verde și-o lalea,
 Iată pe Ban că'l vestia,
 Nevestica Pârvului,
 Finișoru Banului,
 Banului bogatului.
 105 Drept la Banu că mergea
 Și din gură că-î dîcea :
 — Naș Banule, dumnea-ta,
 Beî și te 'nveseleștî,
 De nășica nu 'ngrijeștî ;
 110 Pe dumnea-ta te-a lăsat,
 Și cu Medin Pașa a plecat.
 Fôie verde și-o lalea,
 El așa când mî'auđia,
 Fôrte tare se 'ntrista,
 115 Pahar din mână-î cădea,
 De necăjit ce era.
 Dar către Ban imî grăia
 Pârvu, finu Banului,
 Banului bogatului,
 120 El din gură cuvînta :
 — Naș Banule, dumnea-ta,
 Nu purta inimă rea,
 Tî-aduc eû pe nășica !
 Să'mî daî tu pe suru,
 125 Pe suru nebunu,
 Care fuge cu anu
 Și răsufliă cu ceasu.
 Banu din gură-î grăia,
 Când auđia pe Pârvu-așa :
 130 — Măî, fine Pârvule,
 Cum să-țî daî eû pe suru ?
 Că suru e c'am nebun,
 Te duce nóptea făr'de drum,
 Făr'de drum, făr'de cărare,
 135 Nóptea pe la haîmanale,
 Și te-aruncă în ceia țară.
 Dar Pârvu nu înțelegea,
 El Banului răspundea :
 — Naș Banule, dumnea-ta,
 140 Dă'mî mie pe suru,
 Pe suru nebunu,
 Care fuge cu anu
 Și răsufliă cu ceasu,
 Măcar de mî-o repune capu !
 145 Dară Banu ce făcea ?
 Dacă vedea și vedea,
 El pe suru că i-l da,
 Pârvu mult se 'nveseliă;
 Frumos șeaua că'mî punea.
 150 Il înșela moldovenește
 Și mi-l călărea turcește.
 Dară Pârvu ce făcea ?
 Cruce la pîept ridica
 Și pe suru încăleca ;
 155 Cu scara că sdrăncănîa,
 Cu capu de cer că'l da,
 Incepu Pârvu a striga :
 — Naș, Banule dumnea-ta,
 Ceartă-țî pe suru, •
 160 Pe suru nebunu,
 Că'mî repune capu !
 Dară Banu că-î striga :
 — Nu țî am spus eû, dragă fine,
 N'aș avea parte de tine,
 165 Că e suru c'am nebun
 Și te duce făr'de drum,
 Făr de drum, făr de cărare,
 Nóptea pe la haîmanale ?
 Incepu Banu a striga :
 170 — Dura, dura, surule,
 Surule, nebunule,
 Lasă-țî nebuniile
 Și tóte drăciile
 Și-apucă-țî drumurile.
 175 Pune buza la pămînt
 Și còda fuor în vînt
 Și te pune la pămînt
 Și scóte brazde de plug.
 Așa el că'l asculta :
 180 Punea buza la pămînt
 Și còda fuor în vînt
 Și s'aședa la pămînt.
 Pârvu pe sur încălica,
 După Turc că se lua
 185 Și pe Turc că'l ajungea.
 Când fuse pe la periș,
 Puse loc d'a curmeziș.
 El din gură că-î striga :
 — Nașă, nășicuța mea,
 190 Ea'ntinde-mî d'a mîna a ta,
 Ca să-țî maî sărut mîna,
 Ca să-țî maî ertî tu greșala.
 Dară Nașa ce'mî făcea ?
 Mîna lui că i-o întindea
 195 Și'n brêu lui că i-o arunca,
 Pe cal Pârvu că o punea,
 Pe Turc că l'ajungea
 Și capul că i-l tăia.

Când Turcu Țicea «aman»,
 200 Il povirtea dupe cal.
 Dară Pârvu ce făcea ?
 Țolele Turcului le lua
 Și el că mi-le'mbrăca.
 Celmeaua că l-o lua,
 205 Pârvu în cap c'o puneă,
 Și'n dărăt se'napoia,
 La Banu la plug mergea.
 Dacă Banu mi-l vedea
 Din gură gróznic striga :
 210 — Băeți, luați oticele
 Și'nfundati colnicele,
 Că vine Turc Medin Pașa,
 A tăiat pe finu Pârvu,
 Acum vine să-mă taie și pe mine,
 215 F.tu-l în lege de câine !
 Iar Banu, când îl vedea,
 Pe suru ăl mic încălica,
 Pîn bascele se'nfunda
 Și'n casă că mi-ș intra
 220 Și Pârvu că l striga :
 — Naș Banule, dumnea-ta,
 Stați, frate, pînă coalea,
 Că ți-am adus nășica,
 Să-ți dreg inimióra !
 225 Banu din gură striga :
 — Sictir, păgân d'acilea,
 Că tu ești Turc Medin Pașa,
 Ai tăiat pe finu Pârvu
 Și acum vrei să mă taie și pe
 [mine,
 230 F...te în lege de câine !
 Dară Pârvu ce-mi făcea ?

El așa, dacă vedea,
 De toate se desbrăca
 Și celmeaua o lepăda,
 235 Cu țolele lui se'mbrăca,
 Pe feréstră se ulta
 Și pe Pârvu îl cunoștea
 Și afară că ieșea.
 Banu'n față 'l săruta
 240 Și din gură că-l Țicea :
 — Fine Pârvule, dumnea-ta,
 Fiind-că mî-aî făcut ăst bine,
 Ce bine să-ți fac și eu,
 Din mila lui D-deu ?
 245 Să-ți dau vii,
 Să-ți dau moșii,
 Sau erghelia de la baltă ?
 Nu pe totă, jumătate,
 Pe cum nu e cu dreptate !
 250 Dară Pârvu că-l Țicea :
 — Naș Banule, dumnea-ta
 Să nu'mi dai vii
 Să nu'mi dai moșii,
 Să'mi dai pe suru nebunu,
 255 Care fuge cu anu
 Și răsufliă cu ceasu ;
 Când este pe la periș,
 Se pune'n loc d'a curmeziș.
 Când Banu că'l auđia :
 260 Puținel că se'ntrista
 Și din gură că-l Țicea :
 — Ai, fine fie-ți dăruit,
 După cum tu ai dorit,
 C'a purtat trupșoru meu,
 265 Să mai porțe și p'al teú !

S T A N I S L A V

Spusă de G. Balțatul lautar. Auzită de el de la Radu Dârdăială lautar bătrân și
căuș de poștă.

Cules de I. Leabu învățator al com. Șerbănești-Olt și comunicat lui Christea
N. Țapu.

- Sus pe lucrul Dunării,
Vine un caic zugrăvit,
Cu postav verde învelit,
Tot de maluri e isbit
5 Și de tină e stropit.
— Dar în caic cine este ?
Sint cinci-șecide Turci bătrâni,
Cu bărbile pân la brâu,
Cu firea ca de copil.
10 Mai marele care este ?
— Săva-Aga al Diului,
Mustafa de la Baba,
Care le imparte lefeaua.
Imbrihor de la Târgșor,
15 Că mi'l poartă binișor.
Și ei, frate, că mi-î umbla,
Tot din vad în vad,
Și din sat în sat,
Tot întrebând și ispitând
20 De Stanislav copilu,
Incinge barba cu brâu,
Casapul Ovreilor,
Măcelarul Turcilor.
Caic la margine 'mî da,
25 Fete mari frate găsla.
Fete mari pânze 'nălbînd,
Cămăși la sôre cosând,
Fete mari Beligrădence,
Neveste Țeligrădence.
30 — Bună ziua fetilor,
Fetilor, nevestilor !
De mi ați spune cu dreptate,
Pânzele să se 'nălbescă,
Știți ca cîla de hîrtie,
35 Când o ieți din prăvălie,
Și logofeții mi-o scrie,
Mai mîndru că mi-o mîngăie.
Demî-o-ți spune cu strîmbătate,
Pânzele să se cernescă,
- 40 Știți ca poșul de la gât.
Unde fetile audă,
Nevestile înmărmurea.
La cea fată smedișoră,
Cu cosița gălbioră
45 Și cu semne de vîrsat,
Ibovnica lui Stanislav.
O iubise ș'o lăsase,
Pismă pe dînsul prinsese :
— Turcilor, Spafiilor,
50 Pe Stanislav nu l'am vîdut,
Dar am vîdut pe mama lui
[Stanislav,
La cea cămară de pîtră,
Spălîndu-i zăbunile,
55 Tôte hantiriile,
Veți, de sânge, veți, de Turc,
Și d'o chică de voinic
Și de mustață de Frîng.
Unde, nene, că mi'î spală,
60 Și de pîtră mi'î trîntește
Și de sânge că se scură,
Dunărea în două mi-o curmă.
Unde Turci c'audă,
Năvală la cal da,
65 Ca cîini la zahana,
Și din gură Țicea :
— Măi, băeți,
Ia măriți voi cîrmile,
Trageți cu lopețile.
70 — Hop, odată la lopată,
Să trecem Dunărea îndată !
La muma lui Stanislav că
[mergea :
— Bună ziua, mama mama lui
75 [Stanislav.
De ești mama lui Stanislav
Să ne fii mamă și nouă,
Nu'l cătăm cu reutate,

- 80 Ci'l cătăm cu bunătate,
Că'i al nostru, el; bun frate.
Cu el am negustorit,
Cu el am îmbetrănit
Capetile le am împărțit.
- 85 Câștigul ne-a mai rămas,
Ca să-l împărțim pe frați.
Nu știu de ce foc s'a mâniat
Și caicul, 'și l-a luat,
Pe Dunăre a plecat,
- 90 Och'i cu dânsul n'am mai dat.
— Turcilor, Spahiilor,
Mai marii lenicerilor,
Stanislav, măre, că este
P'a cea gărlă,
- 95 Ciorogârlă, —
Unde Dunărea se cotește,
Malurile s'asvârlesce,
Pădurea că se rărește, —
Cu caicul priponit,
- 100 Cu lanțușul de argint,
Că de tei n'a mai găsit.
De trei dîle 'mî este băt
Și'n caic 'mî este culcat.
Unde Turcii c'auđia,
- 105 Năvală la caic da
Și'n caic că se punea
Și la Stanislav mergea
Și la el că se uita;
El dintre ei că vorbea,
- 110 Nu gânda, că este băt,
Ci credea că țe mișca.
Iar Stanislav se mișca,
Vintul perișorul că'i bătea;
Unde Turcii se uita,
- 115 Fugă ca muerile,
Și țipa ca curvile,
Și'mî fugă Țepuresce
Ș' mî săria ogăresce;
Și'st rupea giubelile
- 120 Și'st perdea pistolile.
Dar Stanislav mai avea
O slugă dréptă și înțeleptă,
Și de Dumneđu lăsată,
Pe Neculae Neculcea,
- 125 Ce ședea într'un colnic,
Cu pistolul ruginit,
De trei luni ne-slobođit.
— Mă Turcilor, Pasfiilor,
Ce fugiți ca muștile
- 130 Și țipați ca curvele;
Și'mî fugiți Țepuresca
Și vă aruncați lupesca
Și rupeți giubelile
Și pierdeți pistolile ?
- 135 Ce voi mie 'mî dăruia
Să vă dau pe Stanislav legat,
Să vi'l predați ferecat
Cum e bun de spânzurat ?
Unde Turcii c'auđia,
- 140 Fesuri din cap că lua
Și cu bani că le umplea,
Luă Neculcea 'i dăruia.
Iar Neculcea ce făcea ?
La Stanislav că mergea
- 145 Trei pumni în cap că'i trântia,
Cu șapte strănguri că'l lega, —
Șapte strănguri de Brașov
Și cinci funii de mătase,
Ce l-a răsbît pân la ôse.
- 150 Pân' la ôse că'l răsbîa
Și el nu se deștepta.
Tărăș Turcii că'l lua,
Și la Pașa că'l ducea.
Judecata ce'i făcea ?
- 155 El tot băt, frate, era !
Judecata ce'i făcea ?
— Dunărea l'a crescut,
Dunărea l'a hărănit,
Dunărea dec'i să'l mănânce !
- 160 Și tot'i mai dăruia
Petricica morei,
Din țara Moldovei.
Între spete l-o lega,
Brânci în Dunăre că'i da.
- 165 Trei dîle și trei nopți
Dunărea că mi-și urla,
Până la fund că cădea;
Și cu fața în jos cădea
Și cu pétra morei d'asupra.
- 170 Raci' l' pișca, raci'l mișca,
Moruni de el se freca
Și el nu se mai deștepta !
Dar un rac grozav venia
Și de nas că l' apuca
- 175 Și de tare ce'l strângea,
Tocmai atunci se deștepta,
Și din gură așa dicea :
— Cată! f... mâni-sa ! ?
Unde sînt eă aicea ? !
- 180 . . . . .
A! asta-i din Neculcea !
Că Neculcea m'a legat,
Și'n mâna Turcilor m'a dat !
El nițel că se smucia,
- 185 Puterile 'și aduna,
Din fundul apei pleca
Și trei dîle cât făcea,
Numai dintre spete clătina
Și în fața apei eșta

- 190 Cu pétra moriî d'asupra.
 Şi 'n faţa apei dacă eşia
 Şi începea de a-'mî înota,
 Cam şerpesce,
 Cam broschesce ;
- 195 Şi o lua în lungul Dunărei
 Până la vadul Brăilei.
 Când ochiî că'şî ridica,
 Ibovnica lui 'ş'o vedea.
 Când la apă mi'şî venîa
- 200 Şi'n gura mare striga,
 De'mî urla Dunărea :
 -- Sai, Stăncuţo, soru-mea,
 Scóte-mé tu d'aicea
 Şi mă scapă din belea ;
- 205 Multă pomană veî avea !
 Unde Stăncuţa auđia
 Găleţile lepăda,
 Dosul la tat-séu că da :
 — Scól tu, taică, nu şedea,
- 210 Un negustor s'a inecat ;
 Şi sieptu cu galbenî
 De gât réu îî atârna.
 Unde tat-séu c'auđia,
 Caic şi cuţitul lua ;
- 215 Şi lua şi lopata,
 La Dunăre c'alerga.
 Când în margine ajungea,
 Numaî capul că'î vedea
 Ochiî în cap că'î cunoscea :
- 220 — Haî tu, taică, dragu taîchi,
 Că'î ibovnicul tēu,
 Să mănânce capul meû !
 Ad'la mine caicu şi cuţitu,
 Că sunt mai iute de mână.
- 225 Caic şi cuţitul lua
 Şi la Stanislav mergea,
 Stréngurile că'î tăia
 Ş'apoi puţin zăbovia.
 Unde pétra că'î cădea,
- 230 Treî dîle şi treî nopţi
 Dunărea tare urla,
 Pétra la fund că cădea,
 Dunărea se liniscea,
 După ce borbociî făcea.
- 235 Stanislav că'mî rămânea
 Şi'n caic că se punea,
 Lopata în mână lua ;
 Si necăjit cum era
 Numaî treî lopeţi trăgea ;
- 240 De şapte paşi pe mal
 Caicul 'l arunca ;
 Aşa da de necăjit
 Scărţia caicul de pămînt.
 Stanislav, frate, se găsia,
- 245 Despuiat în pelea gólă era.
 Şi, ruşine, frate'î era,
 El în oraş nu intra.
 La margine o biserică era :
 În ea, un călugăre cetea.
- 250 Stanislav dacă'l vedea,
 Numaî cu pumnul 'l bătea
 Până frate 'l omora.
 Tólile i-le lua
 După ce în sémă le lua ;
- 255 Stanislav cu ele se'nbrăca,
 Pe uliţă se plimba
 Şi da pe la cafenea.
 Unde Turciî că'l vedea :
 — Baca, Baca, Ghîaura !
- 260 Cată f.... mâni-sa ! ?
 Orî-o fi vr'un frăţior,
 Orî-o fi vr'un verişor,
 Că prea'şî sémănă cu el !
 Unîi din ei 'şî dicea :
- 265 Baca, Baca, Ghiaura,
 Că nî-a înviat mortu,
 Să ne mănânce capu.
 Un călugăr ce trecea
 Şi pe uliţă se plimba
- 270 Cu Stanislav se întâlnîa
 Şi cu barbă mi-l vedea
 Şi tare se speria ;
 Şi-un paloş că'şî cumpăra
 Cincî sute de lei că da,
- 275 Că tare frumos era.
 Pe Stanislav dacă'l vedea
 Cu glas dulce'î grăia :
 — Părinte, sfinţia ta !
 Că eşti, taică, om bătrân,
- 280 Că cunoşti la fer mai bun.
 Vino încoa, te-apropiază,
 Priveşte'l şi'l cercetéză.
 Ast paloş l'am cumpărat,
 Cincî sute de lei c'am dat.
- 285 Stanislav paloşul'n mănăcă lua
 Şi la el bine privea
 Căci el tare 'l cunoscea.
 Paloşul al lui era,
 Şi vîndut de Neculcea.
- 290 Stanislav se supăra
 Şi răstit popîl dicea :
 — Călugăre, plăză rea,
 F...şti crucea mâni-ta !
 Sau te-ai lăsat de popie,
- 295 Să te-apuci de vitejie ?
 Să nu'ţi fie de cincî sute de
 [lei c'ai dat,]
 Dar să veđi într'acui mână a
 [intrat ?]

- 300 Călugăre pómă rea,
'Ngenunche înainte mea,
Să te spovedesc ceva !
Călugărul ce făcea ?
Înainte lui ingenunchia
- 305 Gândia că'î spunea ceva !
Stanislav cu paloşul da,
Frumos capul că'î tăia.
Merge cap ghisdănăsând,
Trupul mătănit făcend.
- 310 Paloşul că mi'l lua
Şi de sânge îl ştergea
Şi în cârpă 'l înfăşura ;
Şi mi'l băga în sin la piele,
Tot ca mai 'nainte vreme.
- 315 D'aci lua tîrgul d'alungul,
Pimniţele d'arëndul ;
Unde vr'un Turc că găşla,
Acolo că mi'l toca.
El pe supt pat că intra
- 320 Şi de urechi că 'î scotea
Că pîr f... nu'mî avea.
Tot tîrgu că mi'şî umbla
Pe Neculcea nu'l găşla.
Dar într'un cap de tîrguleţ
- 325 Mai este o pimniţă mică,
Ia mai mult nimica,
Cu cîncî-decî de uşî,
Cu o sută de buţi,
Tot buţi buslagele,
- 330 De-o sută de vedre.
Acolo Niculcea că'mî era
Cu trei fete de împărat,
Din oraş din Ţarigrad,—
Cu sabia le a luat.
- 335 Una 'l pişcă,
Alta 'l mişcă
Una cu vin 'l stropesce,
Feţişóra 'î rumenesce ;
Niculcea bea şi chefueşte,
- 340 De Stanislav nu gîndesce.
Stanislav în gîrliciu că mi-ţi
[şedează,
Şi pe Neculcea că'l vedea,
Sângele 'n el s'aprindea.
- 345 O vadră de vin cerea,
De tórte că mî-o apuca,
La guriţă mî-o pune
Şi pe gât gâl-gâl făcea.
Tocmai în fund că răsufla,
- 350 Şi de pămînt c'o trântă
Şi pusderî o făcea,
De se minuna lumea.
Cărciumăreşa-î dicea :
- 355 — Călugăre, pîază-rea,
Ce'mî spârse şi, tu, găléta ?
Iar Stanislav mărâia,
Casa de se detuna
Şi toţi se cutremura
- 360 Şi fiori 'î coprîndea
Şi tare se spăimînta.
Iar Neculcea de 'l vedea,
Pahar din mână 'î cădea,
Hi ! Sărăcuţ de malca mea,
- 365 Mi s'a scurtat vieţa !
Şi Neculcea se'ngrozîa.
Stanislav la el intra
Nici o palmă că mi-î da,
Numai d'o mână 'l lua,
- 370 Pe uliţă 'n lung mergea,
La Dunăre că'l trăgea,
Ca lute morţi să'l dea.
La Dunăre c'ajungea
Şi curînd că poruncîa,
- 375 Lui Neculcea 'î aducea
Petricica reşniţei,
Tot din ţara Brăilei.
Între spete 'o lega
Şi începea d'al judeca :
- 380 — Haî, Niculcea, sluga mea,
Ce rău, nene, şi am stricat,
De pe mine mai legat,
Şi'n mîna Turcilor m'ai dat ?
Totă simbria şi-am dat,
- 385 Nici o para n'am mîncat !
Poftim, dacă'ai fi voînic ca
[mine],
Ai mai eşi p'astă lume,
Să vorbesc şi tu cu mine,
- 395 Cum vorbesc şi eu cu tine.
Şi 'î dă 'n spate un picior
Şi'l aruncă sus în sbor ;
Şi'l dă durda la pămînt,
Şi'l aruncă sus 'n vînt.
- 400 Şi gâlc, gâlc, valdo-gâlc,
În Dunăre a intrat adînc.
Şi el nu'î ca Stanislav,
Ca să mai éşă la mal.
Si Stanislav a plecat,
- 405 Iar în pimniţă a intrat,
Şi s'a pus pe cheuit,
Cum nici nu s'a pomenit.
Toţi s'au dus, nu se mai vede,
Numele nu li se pierde.
- 410 Mai diceţi, boîerî, amin !
Că vă făcuî cîntec din plin,
Bacşiş daţi la lăutarî,

Să'l cântăm la boerî marî ;
 Bacşiş daŭ şi la cobzarî,
 315 Să'l cânte la ڭile marî.
 C'ăşa a fost istoria

Stanislav şi Neculcea,
 De se duse pomina
 La tótă Valahia !

CANTECUL LUI TANISLAU.

(VARIANTA)

Culésă de Christu N. Țapu din gura lautarului Dumitru Valeanu, din Roşiori-de-Vede—Teleorman.

Pe luciul Dunării
 Vine un caic zugrăvit,
 Cu postav verde 'nvălit,
 Pin năuntru şicuit.
 5 Tot de Turci mî-e îngrămădit,
 Tot de Turci d'eî bătrânî,
 Cu bărbile pên' la brău.
 Şi de tină mî-e stropit
 Şi de malurî mî-e isbit.
 10 Dar eî, frat' unde'l mâna ?
 Tot la vale 'n Brăila.
 Cam la Vadu Brăiliî,
 Cam de din josul schiliî,
 Turciî, frate, se opreaû,
 15 Că eî, mare, mi-şî vedeau
 Fete marî pânze 'nălbînd,
 Neveste de câte-un prunc
 Cămăşî la sóre trăgênd.
 Drept la ele se oprîa
 20 Şi «salamanicu» le da :
 — Bună ڭiua, fetilor,
 Fetilor, nevestilor,
 Voi d'aŭ spune cu dreptate,
 Pânzele să se 'nălbească
 25 Ştiî ca còla de hârtie,
 Când logofetiî mî-o scrie ;
 De n'aŭ spune cu dreptate,
 Pânzele să se 'negréscă
 Ca rasa călugărăescă
 30 Şi ca poşu de la gât !
 Voi, frate, nu mî-aŭ văđut
 Pe Tanislaû copilu,
 Incinge barba cu brău ?
 Cea fetiŭă bălăŭră
 35 Cu codiŭa gălbioră

Şi la faŭă smedişoră,
 Ibomnica luî Tanislaû, —
 O iubise şi o lăsase,
 Pismă pe dênsul prinsase,
 40 Ea din gură că'mî striga :
 — Turcilor, Pasfilor,
 Şi mai marî Nicenilor !
 Pe Tanislaû nu l'am văđut,
 Dar noi, frate, c'am văđut
 45 Pe muma luî Tanislaû,
 La cea Caleră de piatră,
 Pe Dunăre cocoşată,
 Că'î spală zăbunile,
 Tòte anteriile,
 50 Tot de sânge de voînic
 Şi de mustaŭă de Frânc.
 Unde Turciî c'auđla :
 — Baca, baca, Ghîaura,
 Că l'am aflat, ڭeû, urma,
 55 Ca să'î scurtăm viaŭa !
 Hop odată,
 Hop la lopată,
 Să trecem Dunărea 'ndată !
 Când acolo că trecea,
 60 Eî, frate, că mî-o găşia
 Şi bună ڭiua că'î da :
 — Bună ڭiua, muma luî Ta-
 [nislaû,
 De eşŭ muma luî Tanislaû,
 65 Să ne fiî şi nouă muma.
 Noi cu Tanislaû am copilărit
 Cu el am negustorit,
 Nu ştiû ce foc s'a mânia
 Caicu şi l'a luat,
 70 Pe Dunăre s'a lăsat,

- Ochii cu dînsu n'a mai dat.
Capetile le-am împărțit,
Căstigul că ne-a rămas,
Ca să-l împărțim pe frați.
Iar femeia ca femeia, —
- 75 Poale lungi și minte scurtă,
Femeie nepricepută, —
Turcilor se 'nfățișa
Și lor frate le spunea:
— Turcilor, Pasfiilor,
- 80 Și mai mari Nicenilor!
Unde Dunărea cotește
Și malul se asvirlește
Și pădurea se rărește,
E caicu lui Tanislaū
- 85 Priponit,
Înlănțuit,
Cu lăntușuri de argint,
Că de tei n'a mai găsit;
Și el e 'n caic răsturnat
- 90 De trei zile s'a 'mbetat!
Unde Turcii c'auđua,
El din gură cuvînta:
— Hop odată
La lopată,
- 95 Să trecem Dunărea 'ndată.
Baca, baca, Ghîaura,
I-am aflat noi de urma,
Ca să-i scurtăm viața!
Cînd acolo c'ajungea,
- 100 De departe se uita,
El cu fața 'n sus dormia;
Vîntul că mi-l adia,
Perişoru 'i cletina.
Unde Turcii că vedea,
- 105 Fugia ca mușerile,
Rupea anteriile
Și perdea pistolele.
Iar Neculaî Neculcea,
Sluga lui Tanislaū din dreptate,
- 110 În gura mare striga:
— Turcilor, Pasfiilor,
Și mai mari Nicenilor,
Ce fugiți ca curvile,
De pierdeți pistolele
- 115 Și rupeți anteriile?
Ce voi mie 'mî dăruiti,
Să vă dau pe Tanislaū
Legat,
Veregat,
- 120 Cum e bun de spînzurat?
Unde Turcii c'auđua
Fesul din cap îl lua
Și de rile că 'l umplea,
Lui Neculcea 'i dăruia.
- 125 Dar Neculcea ce'mî făcea?
Mîna 'n pozînar băga,
Șapte sfori că mi-ș scotea,
Șapte sfori de mătase,
Impletite 'n cinci și 'n șase.
- 130 Mi-l lega, mi-l verega,
În mîna Turcilor că'l da.
Dar Turcii, cînd mi-l vedea,
La Paș'al lor că mi-l ducea.
Pașa ce judecată-i făcea?
- 135 O pietricică-i aducea,
Pietrica moriî
Din țara Moldoviî;
Între spete 'o lega,
La Dunăre că'l ducea,
- 140 Și din gură'l blestema:
— Dunărea că l'a crescut,
Dunărea l'a hărănit,
Dunărea ca să'l mănânce!
Brînci în Dunăre că'i da,
- 145 Trei zile, trei nopți urla,
Pînă la fund că cădea,
Cu fața 'n jos că'mî cădea.
Raciî 'l mișcă,
Raciî 'l pișcă,
- 150 Moruniî de el se frecă,
Tanislaū nu se deșteptă.
Venîa un rac,
Mare rîscăcărât
Și de nas că'l apuca,
- 155 Cu bucata că'mî pleca,
Tocmai atunci se deștepta!
Dar Tanislaū ce'mî făcea?
— Cată,, f.tu'i mîmă-sa,
Asta mî-e din Neculcea;
- 160 Neculcea că m'a legat,
În mîna Turcilor m'a dat!
Între spete cletina,
În fața apiî că se da
Și el, frate, se trăgea,
- 165 Cam șerpește,
Cam broștește,
Pîn' la Vadul Brăiliî,
Cam de din josul schiliî.
Dacă la Vadul Brăiliî da,
- 170 Voichița la apă 'mî venîa,
Cu vedrile la spinare,
La apșoră ca să'și ia.
Tanislaū, cînd se uita,
Pe Voichița mî-o vedea,
- 175 Și 'n gura mare 'i striga:
— Ah, Voichițo, lumea mea,
Scôte-mă, neică, d'aicea;
Mare pomană'i avea!
Cînd Voica că'l auđua

- 180 Și la el că se uita,
Ochiul 'n cap îl cunoștea;
Dosu la tat' său că da
Și din gură că-i dăcea:
— Tălcuțule, taic'al meu,
- 185 Un negustor s'a 'necat
C'un sipet mare 'ncărcat,
Tot de galbenî mî-e 'nșesat.
Ai, taică, cu caicu și cuțitu,
Să'î tăiem noi, lui, sipetu!
- 190 Iar tată-său că'mî pleca;
Când la Dunăre-ajungea,
Și când ochiul 'și-arunca,
Ochiul 'n cap îl cunoștea,
Dar el, frate, ce'mî dăcea?
- 195 — Ah, Voichișo, fata mea,
Taică, negustorașul tău
Oî să'mî mănca capul meu!
Unde Voica c'aușia,
Ea lui tată-său dăcea:
- 200 — Ado, taică, caicu și cuțitu,
Să'î tăiem noi, lui, sipetu!
Caicu și cuțitu 'l lua
Și la Tanislav pleca;
Sforile i-le tăia,
- 205 Pătră 'n Dunăre cădea.
Tanislaș ce mi-ș făcea?
Mâna pe caic puneă;
Ca o pasăre sbura,
Și 'n caic el s'arunca;
- 210 Mâna pe lopoș puneă,
De trei ori că mi-șî trăgea,
De șapte pași, pe mal l'asvârliă
Așa de necăjit erea!
La tatăl Voichiș se ducea,
- 215 Numai cu pumnu 'l bătea,
Pân ce sufletul 'î ieșea.
Acolo mort că'l lăsa,
Pe Voica în brațe-o lua,
În guriță o sêruta,
- 220 Diua bună că-șî lua.
Pe uliță c'apuca,
C'un popă că se 'ntâlnea,
Cu cisma că mi-l bătea,
Până sufletu'î ieșea
- 125 Și de haîne 'l desbrăca,
Călugăr că se făcea;
Lua tîrgul d'alungul
Pimnișile d'arîndul,
Într'o pimnișă mică,
- 230 Mică de nimică,
Cu-o sută opt-deci de uși,
Cu-o sută opt-deci de buși,
Tôte buși, nene, buzdugene,
D'o sută cincî-deci de vedre.
- 235 Pe Neculcea că'l gasia
Cu trei fete de 'mpêrat,
Luata din Taligrad,—
C'am cu hapca le-a luat,—
Bea cu ele după cap;
- 240 Alta 'l mișcă,
Alta 'l pișcă,
Alta cu vin mi-l stropește
Fețișora 'î rumenește.
Când Neculcea că'l vedea,
- 245 Acolo că'ncremenia.
Tanislaș că'l judeca:
— A ba, Neculceo, sluga mea,
Ce rău, fate, ți-am stricat,
De pe mine m'ai legat,
- 250 În mâna Turcilor m'ai dat,
În Dunăre m'a aruncat?!
Sâmbriora că ți-am dat,
Nici un ban nu ți-am mîncat!
- 255 Pe fete că le lua
Pe la casele lor le trimitea,
Mâna pe Neculcea puneă,
La Dunăre că'l ducea,
Și lui, frate, 'î dăruia:
- 260 Pietricica rășnișii,
Din țara Moldoviș.
Între spete i-o lega,
Brânci în Dunăre că-î da
Și-așa din gură-î dăcea:
- 165 — Dacă-î fi și tu vr'un vitez,
Să mai ești și tu să vorbești
[cu mine]
Cum vorbesc și eu cu tine,
Bine-oî ieși;
Dacă nu aici te-oî handosi!
- 270 Și d'acolo când pleca,
C'un popă că se întâlnea,
Un paloș că cumpăra
Și lui Tanislaș 'î dăcea:
— Părinte sfinția ta,
- 275 Tu ești călugăr bătrîn,
Cunoști fierul care-î bun;
Eu frate, c'am cumpărat
Paloș bun și lăudat
Cinci-sute de lei c'am dat.
- 280 Când paloșul că'l vedea,
Paloșul și'l cunoștea,
Mustăcioara că-î ridea,
Și din gură că-î dăcea:
— Părinte sfinția ta,
- 285 Ia 'ngenuche 'naintea mea,
Să te spovedesc ce-va.
Când înainte-î ingenuchia,
Paloș din teacă trăgea,
Îl dădea capul cât coala,

290 Paloșu de sânge 'l ștergea
 Și 'n cârpă 'l înfășura
 Și 'l băga în sîn la pîele,
 Tot ca mai nainte vreme.
 Pe o uliță c'o lua,
 295 Lua tîrgul d'a lungul,
 Pimnișile d'arîndul.
 Când Turcî că mi-l vedea,
 Toți din gură că răcnea :

— Baca, baca, Ghîaura,
 300 Orî o fi vr'un frățior,
 Sau, măre, vr'un verișor,
 Că prea séménă cu el ?
 Tanislaŭ că'mî pleca,
 La maică-sa se ducea,
 305 Caicu că și 'l lua,
 Pe Dunăre că 'mî pleca
 Și la Turcî că 'mî ciopîrîta !

C H I R A

Cules de Christea N. Țapu de la lăutari Ghîa Schiopu, din R.-Vâlci și C. Cobzaru din T.-Jiu. Acest cântec este o variantă a celui din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 643 sqq. și a celui din colecția lui V. Alexandri pag. 116—119. Veđi și colecția d-lui Th. Burada pag. 107—112.

Fóie verde salbă móle,
 La vale, la vale,
 La vale, la schilă,
 Din jos de Brăilă,
 5 Incarcă mi se 'ncarcă
 Marfă mi se 'ncarcă :
 Nouă galaóne,
 Două trei zandale,
 Fir și ibrișim,
 10 Sculurî de mătase,
 Parte femeiască,
 Că e mai bănósă.
 Dar cine 'mî incarcă,
 Și cine 'mî descarcă ?
 15 Arapu búzat,
 Negru și ciudat,
 Cu solziș pe cap,
 Cu mustăș de rac,
 Cu solziș pe burtă
 20 Parcă sunt de știucă.
 Unde că'mî tușaste,
 Casa 'mî trebușaste
 Unde că 'mî strănută,
 Rîi căinî 'ntărită.
 25 Dar mai jos, în vale,
 Mi-este-o cârciumióră
 Și 'n ea o cârciumărésă,
 Mult e mândră și frumósă.
 Chira, Chiralina
 30 Frumósă copilă,

Flóre din grădină.
 Când Arapu mi-o vedea,
 El mórté că'șî făcea,
 Din gură 'î grăia :
 35 — Fóie verde și o zambilă
 Chiro, Chiralino,
 Frumósă copilă,
 Flóre din grădină,
 Ia-mé tu pe mine,
 40 Că mult ți-o fi bine.
 Eú ție ți-oi face
 Zestre cum îți place,
 Așternutul téu
 Parale mărunte,
 45 Pe sêrmă țesute ;
 Căpătiul téu,
 Tot para grunjeu,
 Galbinî vineticî
 Tot de câte cincî,
 50 Nu umblă p'aicî,
 Să schimbi, să mănâncî.
 Și eú ți-oi mai face,
 Cum ție îți place,
 Pe mare, la vale,
 55 Tot d'o vie mare,
 Cu araciș noi,
 Cu strugurî moi !
 Dară Chira ce'mî dîcea ?
 — Avuția ta
 60 Nu o pociú lua,

- Nu'mî stric legea mea.
 Și de te-aș lua
 Pe mine m'or ducea
 Peste Nadolie,
 65 Vede-a-o-aș pustie!
 Pe mine m'ar vedea
 Frățioriî tîi,
 Șerpiî Dunărei;
 Surorile tele,
 70 Brôște Dunărele.
 Pe min' m'or vedea,
 Pe min' m'or mânca!
 Că unde s'a vîdut
 Și s'a pomenit,
 75 În țara arăpescă,
 Fată creștinăscă?
 Arapu, când auđia,
 Mult, frate, se necăjia,
 Șese oca de vin cerea,
 80 Într'o olă le punea,
 Dintr'o dată le sorbîa.
 Arapu că se 'mbêta,
 Altele, el, că mî cerea.
 Până Chira că mî venia
 85 Mâna pe ea că punea,
 La caic că mî-o ducea
 În caic el mî-o suia;
 Drumu Caicului îi da,
 Frumos, frate, mî-o lega,
 90 Cu pleata din cap
 De stâlp de catarg.
 Unde mî-o săruta,
 Fâlcile strămuta.
 Și-unde mî-o strângea,
 95 Cosița că-i frângea.
 Iată, mare că mî venia
 Frațiî Chiraliniî,
 Hoțiî Brăiliî
 Șerpiî Dunăriî.
 100 Marfă multă aducea,
 Marfă femeiască :
 Sculurî de mătase
 Și ei că mî striga :
 — Chiro, Chiralino,
 105 Deschide-ți porța,
 Bagă-ți averea.
 Chira nu răspunde
 Că n'are de unde.
 Mă-sa 'nainte le ieșea
 110 Și din gură le ȃcea :
 — Dine, Constandine,
 Chira nu răspunde,
 Că n'are de unde ;
 Pe Chira v'a furat
 115 Arapu buzat.
 — Aoleo, mai :a mea
 Incetează-ți gura
 Și arată cu mâna,
 Pe unde s'a dus Chira ?
 120 Cu mâna le-arăta,
 Pe Dunăre în jos,
 Se duce cu folos.
 Ei ce mi-și făcea ?
 În caic se punea,
 125 După ea se lua.
 Unu cărma că ținea,
 Altu tare că vislea.
 Pe la mieđ de nîpte,
 Cu sudorî de mîrte,
 130 Pe Chira mî-o auđia.
 Din gură mî striga :
 Chiro, Chiralino,
 Frumosă copilo,
 Scôte-ți tu cuțitu,
 135 Și să tai erchenu,
 Ca să-ajung Arapu,
 Să-i tăiem lui capu.
 — Nu pociu, neșculiță,
 Soro, draguliță,
 140 Că el m'a legat
 De stâlp de catarg.
 Ei, când mî-auđia,
 Buzdugan scotea,
 De genuchî il da,
 145 Trei pene scotea,
 De'l mai ușura.
 Arap când vedea,
 El se spălmînta,
 În Dunăre săria.
 150 Cine mî remînea ?
 Un Turc ciupăcel,
 Al dracului mititel,
 Se teme Gîrgîu de el.
 Kira îl învêta,
 155 Cotoi în ap'arunca
 Și caicu se oprea.
 Frațiî Chiriî că mî venia,
 Pe ea, frate, o deslega,
 Acasă mî-o aducea,
 160 Și pe ea mî-o logodea,
 Frumôsă nuntă-i făcea,
 De nu se mai pomenea ;
 Blagă multă că-i mai da,
 Tôtă lumea se mira !

RADITA

Comunicat de Invățătorul I. Leabu, de la Iautarul Gh. Balțatu, din Șerbănești-Olt.

Frunțuliță de secară,
Cât era Beșlii în țără,
Purta Rada cosicłore,
Taxidite cu parale,
5 Cu parale turali
Luade de la Beșlii.
Tot de Nemți că s'auđia,
Cosicłora lepăda.
Frunțuliță trei dovlecł,
10 Eșiră Nemți din Beciũ,
Se lăsară Nemți 'n țără,
Of! oleo, muchiță, Dómne!
Frunțuliță de năut,
Se-opriră 'n Câmpu-lung.
15 Frunțuliță de doi pești,
Trecură pe la Pitești;
Pe la Pitești că trecea
Pe la Popești s'abătea.
Frunțuliță fin cu rouă
20 Trecură prin Rêca-nouă;
Pe la Ciupag că mi-ți da,
Pe la Bălôsa trăgea,
De le mai spunea ce-va,
De le dregea inima;
25 Pin Căldăraru că da,
Drept la Bălaci că trăgea,
In Dumbravă tăbăra,
Unde locu le plăcea;
Șapte vaci că mi-și tăia,
30 Cu ocaua că 'mpărția;
Cu ocaua, cu litra,
Cum era casa de grea,
Așa 'i da și ocaua.
Trei dicle că mi-ți ședea,
35 Steagurile ridica,
Tobile că le bătea,
Ordia că mî-o pornia.
Deteră pe la Bălaci
Și mîncară șapte vaci;
40 Trecură pe la Tecuci,
Și furară șapte curci,
Prin Stoborăști că trăgea,

In deal la Văleni suia,
Șapte vitei că tăia,
45 In guriță mai lua,
Ca să 'și tie inima!
Frunțuliță de brînduși,
Se vorbîa niște mătuși
C'o să vină Nemți 'n Ruși;
50 Iar frunțuliță de brînduși
Ghinărarũ trase 'n Ruși.
Frunțuliță de pelin,
Și pe pița 'n Mavrodin.
Frunțuliță de șaret
55 Și Ursari la Peret,
La Beliton sunt Dragoni
Prin case că se 'mpărția.
Frunțuliță de ardeiũ,
Tot de casă câte trei,
60 Și de bordeiũ câte doi.
Toți prin casă se 'mpărția
Numai unul rămănea.
Frunțuliță de fasule
Rămase căprar Vasile,
65 Umblă ici, umblă colea,
Intră 'n cas la Târcolea
Ii plăcea, nu-i plăcea casa,
Dar mai bine Rădița.
Unde Rada că 'l vedea
70 Și de spate că 'l ciupea,
Să pue gasda acilea,
Să nu mîrgă unde-va.
Numai din ochi se uita,
Dragoste pe cât făcea.
75 Unde vedea pe Rada
Par'că este d'o nula,,
Móre Vasile de ea.
Vasile mult mi-e 'nalt și subțirel
Par'că-i tras printr'un inel,
80 Móre Rădița de el.
Dar Rădița ce făcea?
La surată-sa mergea:
— Surățică, fată fa,
Frunțuliță de fasule,

- 85 Iubesc pe căprar Vasile!
Surată-sa că-î dicea:
— Nu te fă, Radă, nebună;
C'ala este om de ôste,
Măine, poimăine că plăcă,
90 Remăi cu inima secă!
Rada acasă că venîa,
Tôtă iarna că 'l căta,
Cu bucate de mîncare,
Guriță de sêrutare,
95 Până 'l dete 'n primă-vară.
O lună și jumătate
Se iubi cu Rada 'n dreptate.
De la o lună jumătate,
Incepură-a face pécate.
100 În primă-vară ieșîa,
Îi sosia d'o cărticea:
De la Maîoru venîa,
Să ridice ordia,
S'o ducă în deal la Uda,
105 Să bată Nicopolea,
Mânca-o-ar pustia
Sînt cu gândul tot la ea!
Când ordinul că pica,
Țesală 'n mână lua,
110 La Negru 'n grajd că intra
Și pe negru 'l țesăla,
Și începea d'a mi-șî cânta:
— Of! Rădiță, lumea mea,
Eû plec, Radă tu remăi,
115 Cu cin' să te mai mîngăi?!
Cu doru star'ar pustiû!
Frunțuliță d'o răsură,
Rada cöse 'n bătătură,
Unde cîntînd îl auđîa
120 Cusătura lepăda,
Pin noroiû nu se știa,
Dosu la Vasile da.
Ce-î asta, căprar Vasile,
Eû cîntînd nu te-am vêđut,
125 Nicî din buze fluerînd?
— Of Rădiță, lumea mea —
Măcar de mi-î blestema —
Mî-a sosit d'o cărticea,
Ca să ridic ordia,
130 S'o duc în deal la Uda,
Să bată Nicopolea,
Mânca-o-ar pustia
Sunt cu gândul tot la ea,
Mânca-o-ar pustia!
135 Unde Rădița auđîa
La inimă c'o seca,
Și umbla Rada nebună,
Tot cu mîna la inimă.
Jale icî, jale colea,
- 140 Jale la Ilie 'l mare,
Că 'șî ține copila 'n fiare;
Jale la moș Gruia
Că i s'a dus copila.
Avu în casă vr'o dece lei,
145 S'a dus copila cu ei,
Plîngea mătușa de ei.
Le era frică de rușine,
Că pleca și ale bêtâne.
Iar un Neamț, care pleca
150 Un fir de pîr din cosița
Unei fete mai cerea.
Ea pe maică-sa o întreba,
Iar mîsa din sită că-î da
Și la Neamț că mi-l ducea;
155 De trei orî că 'l înoda
Treî nodulețe făcea.
Când ordia că pleca,
Sita din cui că sârîa
După ordie să lua,
160 De se minuna lumea.
Dar Vasile ce dicea,
Vasile cu Rădița?
— Hotărăște-mă, Rada!
— Ce-o să fac, te-am hotărit,
165 Puîsorule, vai de mine,
Pe Lunî, pe Marțî sînt la tine!
Și ordia că pleca,
Rădița că remănea.
Frunțuliță de arnicî,
170 Că ședea 'ntinsă 'n gârlicî.
Mă-sa la plug că pleca,
Rădița acas' remănea,
Cu picioru 'n ușă da,
Din balamale sărea;
175 Unde 'n casă că intra,
Cu picioru 'n ladă da,
Fundurile că-î sârîa.
Rada 'n ladă că căta.
Scotea șapte îî netăluite,
180 Nicî în apă nenălbite.
Lua ia cu nesăpițî,
Steteaș șerpîi 'ncolocițî,
Staû pe mână 'ngrămădițî,
Se ia ômenîi din mințî!
185 Sticluța că mî-o lua,
Și sub brêu că mî-o băga
Și Rădița că pleca,
După ordie se lua.
Frunțuliță foi de bob,
190 Cum fuge Rada pe glod,
De se miră d'un norod.
Când fu glodu jumătate,
Cu vîr-sêu Chiriță se întâlnea
Și bună-đîua că îî da;

- 195 — Bună ziua neică Chiriță.
— Mulțumim, fată Rădiță.
D'alelei, fată Rădiță,
Ori te duci după ordie?
— Nu mă duc după ordie,
200 Vede-a-o-aș, neică, pustie —
Cum, frate o să rămâi?
Mă ducla moră la Zorzolinca,
Că mi-a bolnăvit muica.
Dacă nu'mi credeți vorba,
205 Iată vedeți și sticla.
Pe la Copaciū cu icona da
In deal la Plosca Ieșta,
Cu o maiorésă se'ntălnia.
— Bună ziua, maiorésă,
210 Mulțumescu-ți, căprăresă.
Na de la gaica o leintă
Și mă pune în a căruță.
Maiorésa c'auăa,
In căruță c'o punea.
215 Dar Rada ce mi-ș făcea?
Incepea Rada d'a cânta.
Dar ce cânticel cânta?
— Fă-mă dămne ce m'oi face,
Fă-mă un pușor de lut
220 La Vasile 'n așternut!
Tótă nóptea să'l glodesc,
Trupul să nu-l hodinesc;
Fă-mă un puț de pitulice
La vale pe pușculiță;
225 Să vedă pușca strălucind
Pe Vasile tot zîmbind,
E fala după pămînt!
Frunțuliță de lămâre,
Când fu sórele 'n chindie,
230 Rad'ajunse la ordie.
Umbă icî, umblă colea,
Pe Vasile nu'l găsiă,
Vasile unde era?
La Giurgiu pe la Sașele,
235 Suflețel se bate'n pșele.
Frigurile că'l prindea,
Invêluit în ipingea,
Tot de dor de Rădiță.
Unde la el că mergea
240 Și la ochi că'l desvêlă
Între sprâncene'l săruta:
— Of, Rădiță, lumea mea,
Bine-ai făcut de-ai venit,
Parcă eu ți-am poruncit.
245 Și de mână c'o lua,
La mașoru că mergea
Și din gură'i cuvînta:
— Mașorule, dumneata,
Cuună-mă cu Rada,
250 Că'ți năpustesc ordia.
Și mă duc la Mavrodin,
De dau cu Rumănu bir!
Unde Mașorul auăa
Frică mare îi era,
255 C'o face Vasile așa.
De nuntă că s'apuca.
Bradu cine'l tăia?
Unchiaș Cârstea din Sașele,
Care a murit la Vâlcele.
260 Dar popa care era?
Popa Guic din Uda,
Care a murit în Buta.
Lăutarî care era?
Să veți Gheorghe Duca-da
265 Și cu Barba Halînga,
Care le cânta nunta,
Cinci sute de lei lua.
Treî dile că mi-ș ședea
După ce se cununa,
270 Steagurile ridica,
Tobele că le bătea,
De bătaie s'apuca.
Dar Turciî ce mi-ș făcea?
Cetatea deschisă-o lăsa;
275 Lăsa vin, lăsa rachiū,
Lăsa vin d'al Marmaziū
Și rachiū bașa-rachiū.
Nemșii peste rachiū că da,
Și ei märe să'mbăta
280 Și Turciî că năpădău,
Ca pe ciuperci-î tăiaū.
Numa Vasile scăpa,
Vasile și cu Rada.
S'alese un Turculeț mititel;
285 Cu cojocul, scurticel,
Cu căciulița de jder,
Parcă fu cu dracu 'n el.
Unde cu paloșu da
Pe Vasile că'l tăia.
290 Unde Rădița 'l vedea,
Il săruta în tăietură,
Parcă l'ar sêruta 'n gură.
Turciî pe Rada tótă ziua o gonă
Și pe Rada n'o prindea.
295 Rada acasă că pleca
În spre casă că fugăa,
Pe la potropopu da
Și potropopu o vedea:
— Părinte, sfinția sa,
300 Asta este Rădița
De mi-a prăpădit lumea?
Mândră falangă-î gătăa.
Dară Rada ce făcea?
Ea falanga cum vedea,

305 La potropop se ruga :
 Părinte, sfinția sa,
 — Mâna, pōla'ȳ săruta, —
 Să mă bagî într'un bordei,
 Să nu mă bați în bătătură;
 310 Că sunt streină pe lume
 Și rid cūrville de mine.
 Unde potropopu auđă
 Luî milă 'ȳ se făcea
 Și din gură cuvinta :
 315 — Măi diacone Andrei,
 Bagă pe Rada in fiare,
 Să mai ședă pin'diséră.
 Popa fiarele 'n mână lua,
 La Rădița că mergea,
 320 Pōlile că'ȳ ridica ;
 Unde popa că vedea
 Piciorușul albișor
 Și pantoful gălbior,
 Îl lua niște fiori,
 325 Din tălpi până'n supțiori ;
 Și la cap d'o șovălală,
 La mână d'o tremurélă.
 Frunđuliță d'o rēsură,
 Îl căđu fiarele din mână ;
 330 Urte-le pe bătătură.
 — Părinte, sfinția sa,
 Nu pocî băga pe Rada ;
 Unde la Rada m'am dus,
 Pōlele d'ău ridicat,
 335 Unde eu că am vēđut
 Piciorușul albișor
 Și pantoful gălbior,

Mă luă niște fiori,
 Din tălpi pînă'n supțiori,
 340 Și la cap d'o șovălală,
 La mână d'o tremurélă.
 Frunđuliță d'o rāsura,
 Căđu fiarele din mână,
 Urte-le pe bătătură.
 345 — Părinte, sfinția sa,
 Asta este Rădița,
 De mor și popii de ea.
 — Haî, diacone Andrei,
 Bagă pe Rada 'n bordei,
 350 Nu mă veđi tu c'o să piei ?
 În bordei că-o băga,
 Tōtă nōptea bea mănca,
 Lăutarî că le cāta
 Și chefurî bune făcea,
 355 Iar Rădița ce đicea ?
 — Duculiță, Bărbuliță
 Mai trageți din cea cordiță
 Trageți din cōrda subțire,
 Mult mi-ardeie inima 'n mine,
 360 Tot de căpraru Vasile !
 Dacă điuă se făcea,
 Potropopu se scula,
 Turna apă se spăla,
 Mâna 'n pozînar băga,
 365 Un spre-đece polî că'mî da
 Și Rădița acas'pleca.
 Vasile se prăpăđfa
 Și se duse pomina
 Pa tōtă Valachia !

RADITA

(VARIANTA)

Auđit de Chr. N. Țapu de la lăutaru Ión Baluđ din Monastireni—Vâlcea.

- Frunđuľiță treľ dovlecľ,
 Ieșiră Nemțil din Beciũ,
 Nisce Nemțľ ca nisce smeľ,
 Pórtă căcľuliț de meľ
 5 Și alérgă după femeľ.
 Nemțil din Beciũ că ieșľa,
 Pi la case-ľ împărțľa:
 Tot de casă câte șase
 Și de bordeľ.
 10 Câte treľ.
 Numaľ la Rădița doľ,
 Cu căprar Vasile treľ.
 — Frunđuľiță treľ smochine,
 Să trăiești căprar Vasile,
 15 Rupseși inima din mine!
 Astă iarnă te-am ȳernat,
 Cu bucate de mănecare,
 Cu trupșor de desmърdare,
 Cu gură de sэрutare.
 20 Cum ȳi-aľ cale de plecare
 Și mă lași de jale mare?
 C'oľ să daũ în ofticare,
 Din pricina dumitale!
 Dragă, puișoru meľ,
 25 Unde te ducľ, merg și eũ!
 Las bărbat de cununie
 Din mica copilărie,
 Vreaũ să-ȳi fiũ soție ȳie!!!
 — Măľ Rădiță, dumnea ta
 30 Veđi-ȳi de căscioara ta,
 Nu te pociũ lua cu mine,
 Că mă veđi că sint soldat,
 Nu mă pot numi bărbat,
 Să rămăľ de ris în sat,
 35 Că eũ nevastă n'am luat;
 Nicľ nu vreaũ ca să mă 'nsor,
 Că am arma într'ajutor
 Și eũ nu m'am terminat,
 Să fiũ gata de 'nsurat.
- 40 La ce să măľ fac păcat,
 Să te las fără bărbat,?
 Dar Rădița ce'mľ ȳicea:
 — Să trăiești, căprar Vasile!
 Fie răũ și pentru mine
 45 Eũ nu măľ rămăľ de tine!
 Dar maľoru ce'mľ făcea?
 Pe treľ rëndurľ că ľ punea
 Și odată le comanda;
 Arma pe uměr punea
 50 Și pe eľ că mi-ľ pornea.
 Dar Rădița ce'mľ făcea?
 După ordie se lua
 Și 'n ordie se băga.
 Căprar Vasile ce'mľ făcea?
 55 El cu inima se întorcea,
 De manta se desbrăca
 Pe Rădița mă-o îmbrăca,
 Arma pe uměr ľľ da,
 Ca un soldat mă o făcea.
 60 Unde sta și tăbăra,
 Corturile le așeđa.
 Căprar Vasile ce'mľ făcea?
 La maľor că se ducea.
 — Aľ, maiore, dumnea-ta,
 65 Măľ mărește-mľ lefșioara
 Că mă-e brutu cincľ parale,
 Móre Rădița de fóme!
 Dar maioru ce'mľ ȳicea?
 — Să trăiești căprar Vasile,
 70 Mi-aľ vorbit pe rumănie;
 Și eũ veđ că ȳiũ la tine
 Și te ȳubesc cu dorință,
 Să'mľ spuľ adevérit,
 De pe cum și te-am dorit,
 75 Acum ești căsătorit;
 Dacă vrei să te angajezi
 Și eũ bine să-ȳi plătesc,
 Tu 'ȳi-la casă cu chirie

Sus în deal la Piscopie,
 80 Că plățile 'mî rămân mie.
 Cheltuiala este a ta,
 Iubește pe cum oî vrea
 Și trăiește cum oî putea.
 Dacă nu'ți mai place așa,
 85 Eū nu ți 'n frîng voia ta,
 Ca să te desnorocesc,
 Mai bine să mă lipsesc.
 Și alta 'n loc să găsești
 Și de n'oî fi tocmai bine,
 90 Ca să semene cu tine,
 Oî mai trage și necaz.
 Și d'aceia n'am ce'ți face,
 Te-î duce și te-î întorțe.
 Dacă ți-eî lua sēma bine,
 95 Nicî eū nu mă îndur de tine.
 — Sēma bine că mî-am luat'o,
 Pe Rădița mî-am lăsat'o,
 Că nu era pentru mine,
 Să fiū pedepsit pe lume ;

100 Rădița a fost învățată,
 Cređ că de cînd a fost și fată,
 Dar acușa măritată,
 Ea nu s'a mai stăpinit,
 Mulți băeți a păcălit.
 105 Mă păcăli și pe mine,
 N'a voit într'o dreptate,
 Și eū n'am ce-î face frate !
 Să trăiesc cum oî putea,
 Că eū am fost învățat,
 110 Să trăiesc nesupărat.
 La ce să fiū supărat
 Cu fomele cu bărbat ?

Mă plătiî cu cîntecu
 Ca lupu cu urletu,
 115 Cînd vînătoru il gonește,
 Dă pŕelea și se plătește.
 Mai dați cu picătura,
 Să ude cobzaru gura !

MOȘNĖGUL

Cules de la Anton Cojocaru din Vlădaia—Mehedinți, de *Ión Ionescu*, abs. *Seminar*. Acest cîntec este o variantă a *Moșnégului* din colecția D-lui G. Dem. Teodorescu pag. 616.

Frunđă verde florî de fin,
 Cel moșneag, moșneag bătrîn,
 El din friptă tineretă
 Până 'n dalbă bătrînetă,
 5 Fiū din trup nu s'a născut.
 Dar la d'albe bătrînețe
 Cu rugăciunî s'a rugat,
 La posturî s'a închinat,
 Dumneđu l'a ascultat
 10 Ș'un fecior a căștigat.
 Vinerî și l'a căștigat,
 Tot Vinerî l'a botezat ;
 Sâmbătă l'a logodit,
 Duminică l'a nunțit.
 15 Și Lunî carte i-a venit
 Ferman de la 'mpărăție,
 Ca să'l ia la miliție,
 Să slujască Impăratuluî,
 În pórta Țarigraduluî.
 20 Cînd ordinu a picat,
 El pe cal a încălecat,
 Cu părinți s'a ertat,
 Cu mândra s'a 'ncredințat,

Să'l adăste nouě aî,
 25 Nouě aî și nouě ȕile
 Și d'o vedea că nu vine
 Să se mărite prea bine.
 — Mândră, mândra mea,
 Tot de'aî vedea că nu viū
 30 Tu să sameni busuioc,
 Pě nouě vetre de foc,
 Si d'o eși verde frumos,
 Să știî că sunt sănătos ;
 D'o eși negru pălit
 35 Să știî că m'am prăpădit !
 Ia veđî curva ce'a făcut
 Nouě aî că l'a ținut,
 Nouě ȕile n'a mai vrut ;
 S'a plecat s'a măritat,
 40 Că l'a plăcut alt băiat,
 Dup'este șapte hotare,
 Unde 'șî făcea curva cale,
 La ȕile de sərbătore.
 Iar moșnégul ce făcea ?
 45 Intr'o Sfîntă Duminecă
 Pe cînd preoțiî cetîa

Săpoiul 'n mână că lua,
 Săpoiul și lopata
 Și la vie să ducea,
 50 Să sape păragina,
 În sfânta Duminecă.
 Nu 'mî săpa cum se sapă
 Și o săpa din vînă în vînă,
 D'o scotea din rădăcină,
 55 S'o asvârlea peste grădină.
 Și strugurașii mî-atârna.
 Sapă cât'î dioa mare,
 Pîn'numai pôte de șale;
 Să uită pē drum la vale,
 60 La către sōre răsare
 Și vede'un voinicel călare.
 Voinicul negru de gînduri,
 Iar calul alb de drumuri.
 Venea voinic fluierînd,
 65 Calu pe nări sforîind
 Și din cōmă vînt trăgînd.
 La cel moșneag ajungea,
 Ne-bună dioa că'î da,
 Că era Dumineca :
 70 — Ne bună dioa, moșule,
 — Mulțumesc voinicule!
 — Taică, nu'î este păcat
 În Sfânta Dumineca,
 Ca să sapi păragina?
 75 — Cum stătușî de mēntrebașî
 Așa și eū spune'î-așî.
 Nu'mî este taică păcat,
 Că din friptă tineretă,
 Până 'n dalbă bătrînetă,
 80 Fiū din trup nu mî'am născut;
 Dar la d'albe bătrînețe
 Un fecior am căștigat,
 Vinerî mi l'am căștigat,
 Tot Vinerî l'am botezat;
 85 Sâmbătă l'am logodit,
 Duminecă l'am nunțit;
 Lunî ordin l'a venit
 Ordin de la Impărăție,
 Ca să'l ia la miliție.
 90 Cum ordinu a picat,
 El pē cal a încălecat,
 Cu părinți s'a ertat,
 Nevesti l-a 'ncredințat :
 Să'l adăste nouē aî,
 95 Nouē aî și nouē dîle
 Și d'o vedea că nu vine
 Să se mărite preă bine.
 Să samene busuoloc
 Pe nouē vetre de foc,
 100 D'o eși verde frumos,
 Să știe că ę sănătos;

D'o eși negru pălit
 Să știe că s'a prăpădit.
 Ia, veđî, curva ce a făcut ?
 105 Nouē aî că i-a ținut,
 Nouē dîle n'a mai vrut;
 S'a plecat s'a măritat,
 Că'î i-a plăcut alt bălat,
 De peste șapte hotare,
 110 Unde 'șî făcea curva cale,
 La dîle de sărbătōre.
 Și astă-dî 'î este nunta.
 Eū de afa făcuî așa,
 Să'mî răcoresc inima !
 115 — Ia să faci moșule, bine
 Să mergî D-ta cu mine,
 Ca să-î ved și eū nunta,
 Să mē dăruî cu ceva.
 Eî la nuntă se ducea,
 120 Sta la masă nerugat,
 Bea paharu ne 'nchinat.
 Bea bine se sătura
 Și la nuntașî porunceă,
 S'aducă mirésa'ncoa,
 125 S'o dăruē el cu ceva.
 Iar, mirésa când venea,
 Mâna 'n pozunar puneă,
 Bagă mâna 'n pozunarî
 Scōse șapte galbenî mari.
 130 Iar pe urmă ce făcea ?
 Inelu din deșt scotea
 Inelu de la logodnă,
 Făcea la inimă rană !
 În pahar că'l arunca
 135 Și mireși 'î da să bea
 Ea inelu 'l cunoștea,
 Odată tare ofta
 Și din gură porucea :
 Beî copîl vē 'nveseliî
 140 Și la mine nu gîndiî,
 Că eū pe cine am dorit,
 Iacă'l, frate, c'a venit,
 Nu s'a fost mai prăpădit !
 El de mână că ș'o lua
 145 Și cu ea acas' plecă,
 D'un pom verde m'ō lega
 Și o 'ncepea d'o judecă;
 — A ba mândră, mândra mea
 F..... crucea și legea,
 150 De ce mi-aî făcut așa ?
 N'ascultaî de mumă-mea,
 Că nu e femeie ra,
 Să nu poî trăi cu ea;
 Mândră, orî de tată-meū
 155 Că nu'î mai gîndea el rău;
 Pedepsite'ar Dumnezeū !

- După ce mi'o judeca,
Foc de la pictóre că'i da,
Ardea pin s'astâmpăra.
160 El lopata că mi'o lua,
Cenușa l'o vântura,
Ce n'o mai primi vîntu,
Mănânce și pămîntu.
Nicî așa nu se sfârșea
- 165 Din ea rugî verđi că eșea,
Care împedică lumea,
D'a draculuî ce era,
Ce nu s'o fi pomenit,
De când lumea pē pămînt
170 Și nicî nu s'o pomeni
Cât sóre pe cer va fi !

CANTECUL LUI RADU

Auđit de la Ghița Schiopu din R.-Vâlcea, cules de Ch. N. Țapu

- Fóie verde salbă móle,
De la Bucureștî la vale,
La Focșanî pe valea mare,
Câte care cu povară
5 Tóte 'mî suie și 'mî pogóră ;
Numaî carul Raduluî
Nicî nu sufe nicî cobóră,
Bate boîf de-î omóră.
Fóie verde și o lalea,
10 Rădulésa ce 'mî ȑicea ?
— Radule, soȑia mea,
Nu'mî bate bou de cea,
Că e zestrísóra mea,
Care mi-a dat'o maica,
15 Să m'arînesc eű cu ea,
Din copilăria mea !
Iară Radu ce'mî ȑicea ?
- Fóie verde treî granate,
Câte drumurî lungî și late
20 Tot de Radu sint călcate
Și de ȑare ferecate ;
Numaî drumul Gîurgîuluî
Și cu al Calafatuluî
Detel boîf draculuî !
25 Fóie verde de năut,
Haî, puică, la Câmpu-Lung,
Să vėđ caiî cum se vînd
Și păgubașu plângēnd
Și hoȑî bēnd și mîncānd ;
30 Iar când fu la adălmaș,
N'aveaî loc de păgubaș
Și hoȑî bea și mîncea,
Păgubașî toȑî plîngea
Și Radu se inveselea.

CANTECUL LUI PRISCOVEANU.

Cules de Christea N. Țapu din gura lautarului Radu Burcea din Putinei (Teleorman).

- Flóre-verde pěr uscat,
La Priscovénu la sfat
Mulți boierî s'a adunat;
Toți boierî tērguluî,
5 Sfetnicîl Împēratuluî,
Stālpiî Țarigraduluî.
Dar pe nume cum îî chîamă?
Aga Bălăcénu,
Cu Costantin Brâncovénu,
10 C'aîa stăpânîa Divanul.
Unde așa, veđî, că ședeau
Între ei se pogodîau
Și din gură toți grăiaū:
— De când odăî turcești s'a făcut
15 Zarafî s'a pribegit,
Numai ne vine dijmărit,
Dijmărit și oîerit,
Pe lume l'am pomenit,
De când eram copil mic.
20 Dar de ce nu ne mai vine?
Că'l rumânaș mai bogat
La Turcî imî este argat;
Ce rumânaș mai deliū
La Turcî mî-este herghelgiū;
25 Ce rumânaș căimacan
La Turcî mî-este stupar.
Ciuda mare, rău ne pare,
Că n'ar fi vr'un lucru mare,
Că nevasta mai frumósă
30 La Turcî mî-este odăiașă;
Copila cu mărgele
A supus'o la cheiele;
Scôtē vin din pimniță,
Pēnă'n d'alba primăvară,
35 Fără nicî o cheltuială!
Priscoveanu cel bogat,
Boier mare și aședat
Calcă rar și năstrăpat.
Dar el, nene, ce striga?
40 — Șēpte boierî de țară,
Să mergem la jăluială,
Să dăm jalbă Împēratuluî,
- În pórta Țarigraduluî;
Și Împēratu la Domnie
45 Și Domnia la 'mpērăție.
Unde-asa, veđî, că'mî audîa
Cei șēpte boierî se găîa,
La Țarigrad că pornîa,
În postu Crăciunuluî pleca.
50 El la Dunăre mergea
Și'n caic că se urca;
Caicul că mi-l pornîa,
Pe Dunăre în jos,
Că merge cu folos.
55 Când la jumătatea postuluî era,
Sf. Nicolae pe Dunăre-îprindea.
Priscoveanu ce'mî făcea?
Caicelu că'l oprea
Și pe el că'l priponîa
60 Cu frânghiă de mătase,
Impletite tôte 'n șase.
Pe Dunăre c'âl oprea,
Șēpte crapî că'mî prindea,
Cu ceafa ca de malac;
65 Și el frate că'î gătea.
Pe sf. Niculae-l slujîa,
C'așa este datina,
De la Maica Precista.
Unde-asa, veđî, că'mî vedea,
70 Caicelu că-l pornîa
Pin Idirna că mi-și da,
La Țarigrad ajungea.
Caicelu că'l oprea
Și pe el că'l priponîa
75 Cu frânghiî de mătase,
Impletite tôte'n sēse.
Cei șēpte boierî ce'mî făcea?
Eî din caic jos se da,
Cu ipingele se'mbrăca,
80 Bicele pe mîinî că lua,
Chirigîl că se făcea
Pin Țarigrad se'mplimba,
Șapte rogojinî că'mî lua,
Cu bicele le'noda,

85 La spinare le lua,
 In mâna lui Prîscovénu le da.
 Prîscovénu ce făcea ?
 Rogojinele le lua,
 Cu catran le cătrănea,
 90 Cu bumbac le bumbăcea
 Și cu spirt că le stropia ;
 In trei prăjinî le ridica,
 Luminarea c'aprîndea,
 Foc la rogojinî că'mî da.
 95 Rogojinele 'mî-ardea,
 Focu mare se făcea,
 Țarigradu înpăimănta.
 Dar Împăratu ce făcea ?
 El prin curte se 'mplimba,
 100 Vedeă foc se spăimănta,
 Cu mare glas el striga :
 — Trei copii de la Măria-Sa,
 Ce stați voi acum așa ?
 Voi nu băgați sama
 105 Că n'am măturat coșurile ?
 S'a aprins Țarigradu
 Și-o să ardem cu totu !
 Dar ei, nene, ce făcea ?
 Din iuțelă se scula
 110 Și Țarigradu ocolea
 Peste cine, veți, că 'mî da ?
 Peste Prîscoveanu 'mî da,
 Unde rogojinile ardea.
 D'indărăt pe boierî lua,
 115 Ca pe oi
 Și ca pe boi,
 La Împărăție-î ducea.
 Când acolo îi ducea,
 Împăratu le striga :
 120 — Șapte boierî de țară,
 Ce păț mare c'ați vădut,
 De la mine c'ați venit ?
 Bine v'ar ședeă la fiară,
 Să vă trimet la Ocna Mare,
 125 Să 'mî tăiați ce-va la sare.
 Până 'n d'alba-î primă vară,
 Făr'de nici o cheltuială !
 Prîscoveanu ce striga ?
 — Să trăiești, Împărate lumi-
 nate,
 130 N'am venit să ne bagî la fiare,
 Să ne ducî la Ocna Mare ;
 Ci am venit la jelulală
 Înaintea Măriei Sale,
 Cum judecî lumea totă
 135 Să ne faci nouă dreptate !
 Dar Împăratu ce striga :
 — Ce păț mare c'ați vădut
 De la mine c'ați venit ?

Brîncovénu cel bogat —
 140 Prea mî-e un boer aședat —
 El nene ce a strigat ?
 — Trăiești, Împărate luminate,
 De când odăi turcești că s'a
 [fapt,
 Zarafî c'a pribegit,
 145 Creștinii 'mî-a sărăcit,
 Nu mai ne vine dijmărit,
 Dijmărit și oferit
 Pe lume l'am pomenit.
 Dar Împăratu mai striga :
 150 — Mai trei copii ai mei, de
 [la Măria Sa,
 Acum din iuțelă vă sculați,
 Șeile pe cai aruncați.
 Car' cu securi,
 Car' cu topore,
 155 Să 'mî dați foc la foișore,
 De la baltă pînă la Olt,
 Județele peste tot !
 Câte odăi turcești 'mî era
 Pe toate le doboră
 160 Cu securi le dărima.
 Unde așa, veți, că'mî vedeă
 Și foc nene le puneă,
 Odăile că 'mî ardea.
 Dară Turcii ce 'mî făcea ?
 165 Șele pe cai că'mî puneă,
 Numai o odaie că'mî remănea,
 Acilea la Țuțurca,
 În gura Ologilor mî-era
 Și aia, veți, remănea.
 170 Dar Turcu atunci ce făcea ?
 Pôla cu galben umplea
 Dinaintea lor ieșă.
 Dară Turcu ce dicea ?
 — Trei copii de la Măria-Sa,
 175 Luați galbeni cât oți vrea,
 Să nu'mî fărîmați odaia.
 Dar ei, nene, ce făcea ?
 Din gură Turcului dicea :
 — Turcule, dumniata,
 180 Nu'mî trebuie vlagă ta ;
 Ci fărîmăți odaia
 Și plcă în Merchiza.
 Unde Turcul că vedeă,
 Odaia și-o fărîma,
 185 Disagi de galbeni umplea
 Și pe cai că mi-î puneă
 Și de acolo că pleca.
 Flóre verde florî de nuc,
 Suî, Mario, în vîrf de nuc,
 190 Să veți Turcii cum se duc.
 A venit călări pe măgari,

Acum se duc pe armăsari.
Nu pot se cârmi de bani,
Că'n sat nu mai e de trai
195 Că ne dă Turcii stupei,
Să ieșim cu toți la plai!

Mă plătiți cu cântecu,
Ca lupu cu urletu ;
Carnea o lasă în crâng,
200 Pielea o duce în târg.
Mai îndemnați, cu ôlele,
N'ascultați, mincunile.

CANTEC VÊNĂTORESC.

Auđit de la Ión Baluđ din Monastirenĭ -- Vâlcea, de Chr. N. Țapu.

Ascultați, boieri, la mine,
Să vă spun d'o istorie,
Istoria lui Zarpala,
Care a scos lupchiu din țară;
5 Lupchiu urlă de geaba,
Vulpea vena tot când vrea;
Și venea și da cu plasa
Colea prin coceniște
Să găsiască niț-cai găște.
10 La cotețu părăsit,
Șapte găini mî-a găsit ;
Pe colea la cotirleață,
Să mî găsiască niț-cai rațe.
La cireșu dărîmat
15 Mî-este-un cocoșel roșcat,
Tôtă nóptea mî-a cântat ;
Vulpea'n sus că s'a uțat,
Cocoșu jos c'a picat,
Vulpea de grab că l'a luat.
20 Dar stăpînul cocoșului
Făcu gură la ai cîini
Și luă vulpea la hebet (gónă)
Și apoi pîn pîrlitură
Și cu toți îi dete gură.
25 Și mergînd vulpea pe luncă
Se 'ntîlni cu trei Olteni,
Să pule vulpi hădărău (jijău),
Că prea umblă nóptea rău
Vine la cotețul meu.
30 Dară unu dintre ei
Se gîndi se talmăci :

— Hădărău l'a pierdut
Și ea tot rău a făcuf.
Rupse unu o tîrsină,
35 Legă vulpea la o vênă
Și-i dă drumu prin grădină.
O goni intră prin târg,
Și-apucă prin băcănie,
Luă o litră și o scumpie
40 Și un cosac de pește 'n gură,
Și apucă pîn prălitură,
Tôtă lumea 'i dete gură.
Ea fu iute de picior
Sări valea și-un pripor (cóstă
[de deal])
45 Și-a intrat într'o pădure,
Se întîlni cu un vênător :
— Stați vulpe că te omor !
Și ea muțe din picior.
Vênătorul ce mî făcea !
50 Arma la ochi că mi-ș lua,
Când odată slobođia,
Și de loc mî-o prăpădea.
Îi lua pîlea și-o vindea.
Și o duse la primărie
55 Și-i făcu socoteala
Pe câți ômeni a stricat,
Câte ôre a mîncat ?
Luară pîlea la vinđare
Și'mpărțiră din parale.
60 Unu a rămas păgubaș,
N'am ce-i face f...

POPA FARCAȘ.

Comunicat lui Christea N. Țapu de învățătorul Leabu, de la lautarul Gheor-
ghe-Bălțatu din Șerbănești-Oltu

A se vedea o variantă în scrierile Dl. Odobescu Vol. II Antiquități din Roma-
nași, pag. 427.sqq.

D'asupra Coralelor,
In josul măgurilor,
Multe cortulețe sînt,
Multe sînt,
5 Mărunte sînt.
Mai multe de ipingele,
De buști negre tătărași,
Unde vești mi-te 'ngrozești!
La mijloc de cortulețe
10 Este un cort mare rotat,
Cu creștetu nărimzat,
Cu sforile de bumbac,
Cu țerușii de alamă,
Care nu se bagă în sémă.
15 In mijlocu cortului
Șade Domnu Negru-Vodă.
Dar cu el cin' mai ședea?
Roșii după Dâmbovița,
Albaștrii după Gheorghia,
20 Popa Stoica din Farcaș,
Care sare șapte pași,
Șapte pași, șapte vâgași,
Și cu Nedea Făcăleț,
Care sta la răsboi băt;
25 Cu Buzești cîte-și trei,
Cu Căpreștii d'amêndoi.
Unde bea și mi-ți mîncă
Și chefu bun că'l făcea,
Lăutari că le cînta.
30 Când o parte că'și căta,
Grea pulbere s'ardica,
Toți în picere sârfa,
La pulbere se uita.
Negru Vodă ce făcea?
35 In picere se scula,
La pulbere se uita
Și din gură cuvînta.
—Măi băeți! D'o fi pulbere de vînt
Vești pe câmp s'o risipi;

40 D'o fi pulbere de om,
Drept la noi c'o 'nemerii;
Și cu noi frate o vorbi.
Nici un ceas că nu trecea,
Cine, nene că sosea?
45 Să vești Radu Calomfirescu
P'un cal negru, alb de spume,
Din sulia vînt făcînd,
Din guriță tot strigînd:
— Mă Buzeștilor, fraților,
50 Căpreștilor, verilor,
Voî beți, beți, vă 'nveseliți
Și de Tătari nu gîndiți!
Frunzuliță usturoi,
Sînt Tătari 'n sat la noi,
55 A robii pe măică-mea,
De mî-a secat inima!
Să vești albi coconași
Mi l'a pus pe măgărași
Și l'a tăcut țigănași;
60 Când a fost ai mititei
L-a luat pin dășagei,
S'a dus Tătarii cu ei!
Vești mînastirea din deal,
O făcură grajd de cai;
65 Să vești sfinte icônele,
Că le făcea scăunele,
Ședea cu c... pe ele!
Să vești pe Domnu Christos,
Că l'a pus cu fața'n jos;
70 Iar pe Maica Precista
Și tocă tutun pe gros.
O făcură d'o reșghia,
De toca tutun pe ea,
De plînge totă lumea!
75 Și mă rog de Dumneata
Să'mi dai ajutor ce-va
Dar Negru-Vodă ce șicea?
Să vești, Radule,

- Calomfirescule,
80 Că eă ajutor ți-aș da,
Roși după Dâmbovița,
Albaștrii după Gheorghița,
Verđii după Ialomița;
Popa Stoica din Fărcaș.
85 Care sare șapte pași,
Șapte pași, șapte vâgași;
Și cu Nedea Făcăleț,
Care stă la răsboi băt;
Cu Buzești câte-și trei
90 Și cu Căprești d'amendoși.
Pe mine nu m'or vedea
Și mai rău s'o spălmănta,
Geaba de bătaia mea.
Radu Calomfirescu dicea:
95 — Mă rog, frate, de Dumneata,
Să-mi dai ajutor ceva.
El frate că poruncă,
Dârjelile că le lua;
Lua dârjelile,
Și isbea pârlogile;
Să pitea Tătară ca curvile.
Și pe urmă că-l lua
Bună spaime că le da,
105 Toți în toate părțile fugă,
Numai cine rămânea?
Numai Nedea Făcăleț,
Care stă la resboi băt. —
Patru ulițe 'și făcea
110 Și 'n patru părți că tăia,
Ochi de Calomfirescu da,
Calomfirescu striga:
— Nedeo, Nedeo, sluga mea,
Apropie-te lângă mine,
115 Pune scară
Lângă scară,
Și dârlog
Lângă dârlog,
Și oblâng
120 Lângă oblâng;
Unul pe altul să ne păzim
Să tăiem, să potopim!
Iar Nedea ce mi-ți striga?
— Păzește-te, stăpân, de mine;
125 Dați cu calu peste tine;
Calul mi s'a 'nfierbântat,
Ochi s'a 'mpălejinat,
Paloșu 'n sânge s'a spurcat,
Să nu te tai și pe tine. —
130 Când pe tine te-o ția
În grele păcate-o intra!
Cu căciulele schimba,
Frate de se cunoștea.
Când fu sora 'n chindie
135 Tăia Nedea șapte mi
Și Calomfirescu opt mi,
Făcură cinsprece mi,
Când fu sora cea,
De Tătară se curăța
140 Și cu Nedea că pleca,
Acasă că se ducea. —
Iar Radu Calomfirescu ce făcea?
Sus în case se suia,
Și Nedea jos rămânea,
145 La masă că nu-l poftia,
Și el bea și mi-ți mânca,
Popa Stoica că 'l lua
Și 'n chilie că 'l băga,
Foc în cisme că-l băga
150 Și 'l pune de mi-ți juca
Și de el frate ridea
Și jurămintă că mi 'da:
Când o fi la zurbalic
Să nu mai saie pentru Ca-
[lomfirescu nimic.
155 Șapte inși că se inhăita,
Sus în case se suia,
De la masă că-l lua
Pe Radu Calomfirescu. —
Cisma din picior scotea
160 Și cu cisma că-l bătea
Până 'n carimb rămânea
Și ochii că-și arunca
Pe Nedea că mi-l vedea
Și din gură că-l striga:
165 — Nedeo, Nedeo, sluga mea!
Ia scote tu măciuca
Și dă-mi și mie tórta
Că-mi repune viața,
F... curva mâni-sa!
170 — Ha! stăpâne, Dumnéta,
Nu se caută sluga
Numai la zurbalic,
Se caută și la cinste; —
Pune sluga lângă tine,
175 Să vadă de tine bine.
Eu, frate, te-am ascultat
De grea orte te-am scăpat, —
Tu la masă c'at mâncat
Pe mine nu m'ai chemat!
180 Unde Radu Calomfirescu audă
La un gard se repeză
Mâna pe proptea pune,
De trei palme din pământ o
[scotea,
Iar din cuț că n'o putea.
185 În gura mare striga:
— Ia, veđi omul cu....
Ca grădina cu proptele

Să fie d'afurisit,
De popă nespovedit,
190 Care o măi pune proptea,
Să mî-o puie din nuța
Scóte om de la belea,
Să nu-î răpuî viéta.
Și Nedea se repeđia
195 Și cu paloșu că da,
Frumos capu că-î tăia

Și 'n suliță 'l sprijința,
Pe tipsie că'l puneă,
La Popa Stoica 'l ducea.
200 Unde capuî că'l vedea,
Tipsia în mână lua
Și de galbenî c'o umplea
Și Nedei că 'l dăruia,
De-a rămas pomina
205 În tótă Valahia.

DOBRIȘAN

Comunicat de învățătorul I. Leabu din com. Șerbănești-Olt, — cules de la lăutarul Gh. Balțatu din acea comună.

Să se compare cântecul de față *Dobrișan* din colecția d-lui G. Dem. Theodorescu, pag. 473 sqq. cu *Oprișan* din colecția d-lui V. Alexandri, pag. 201 — 205. O variantă a acestuia este și în colecția d-lui Th. T. Burada, pag. 184 — 187. Veđi înca o variantă în colecția d-lui Vulpian, pag. 43—44.

Din oraș din București,
La ale case marî domnești,
Din curte la Milea al Vodă,
Mândră masă mî-este întinsă,
5 De mulți boieri mî-e coprinsă.
Iar la masă ce mănâncă ?
Numai știucă și postrungă,
Galbenă de caracudă.—
Unde bea, unde mănca
10 Și lăutari le cânta.
Dar în colțu mesei
Șede un tîner moldoven,
Pârăciu lui Dobrișan
— Dómnule, Măria sa,
15 Domnia ta ești Domn în Bu-
[curești, —
Dobrișan la Stoîenești,
Ridică case domnești,
De să ved în București;
Nu's case ca casele,
20 Ci sunt case din vîrteje
Tot le suie și le lasă.
Oile lui Dobrișan,
Nu sunt oî ca oile
Junicî ca junicile;
25 Berbecîi lui Dobrișan
Nu sunt berbecî ca berbecîi,
Ci sunt berbecî de-ăi becîi;

Cu córnel zugrăvite,
Sînt cu lâna cînită.
30 Din vîrful corînelor
Câte-o piatră nestimată,
De lumină țera tótă.
Cîobaniî lui Dobrișan
Nu se pórta cîobănește
35 Se pórta povolnicește.
Dulăii lui Dobrișan
Nu sunt dulăi ca dulăii,
Ci sunt zăvozi boîerești,
Unde 'î veđi mi te 'ngrozești !
40 Iar Domnul Milea Vodă grăia :
— Măi, Săvîr tîner moldoven,
Pârăciul lui Dobrișan,
Tu'l părăști, tu să 'l aducî.
Mândru firman că scia,
45 Moldoveanu că pleca,
Pe la mieđul nopții,
Cu sudorile morții
Și la Dobrișan mergea.
Firman în mână că-î da. —
50 Când firmanul el citea
De la inimă ofta.
La ciobaniî că poruncia,
Oîțele le pornia
Cam cu cîiniî,
55 Cam cu cîobaniî

- Cam cu ardalicu tot.
 Oî puține ce 'și avea,
 Fruntea ajunge în București
 Și cîda-i la Stoenestî.
 60 Pe la miezul nopții,
 Cu sudorii morții,
 Acolo că ajungea,
 Porțile că deschidea,
 Mergea fruntea oilor
 65 Pe lumina pietrilor.
 Oile 'n curte băga
 Iar cîobanii ce 'și făcea ?
 Cîrlige de aur c'avea,
 La feréstră le răsma,
 70 Iar cîobanul ca cîobanul,
 Nu știe ce e șofranul:
 Cîrlige l'a feréstră răsma,
 Dîuă în casă se făcea,
 Ca sórele strălucea. —
 75 Domnia se deștepta
 Și din gură așa dicea :
 — Nu știu dîuă s'a făcut
 Saú Dobrișan mî-a sosit ?
 Sórele 'n prînd se ridica,
 80 Pě Dobrișan, cá'l chema
 Și din gură 'l judeca :
 — Unde ai făcut blaga asta ?

- Paloș din tēcă scotea,
 Veđi capul ca să i-l ia.
 85 Când o parte că 'și căta
 O cucie că venia
 În cucie cine 'mî era ?
 D'o babă bătrână
 Cu rochia de lână,
 90 Cu brēu de cămilă. —
 Ea'n curte că mi-ș intra,
 La Milea-Vodă trăgea,
 Două palme că mi-ș da :
 — Asta e fratele tēu.
 95 Tu ești în București
 Și el e la Stoenestî.
 Hrisóve, neue, căuta
 Și bunî frați că se găsia.
 În brațe se sēruta
 100 Și amēdoî se imbrățișa
 Și tare se 'nveselea.
 Măndră masă că pune
 Și mi-ș bea și mi-ș mănca
 Și boierî le ura.
 105 Lăutarî le cînta
 Și apoi se despărția,
 Dobrișan la Stoenestî,
 Milea-Vodă 'n București. —

DOBRIȘAN

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Radu din Comuna Băncasa—
 Teleorman.

- Frunđuliță florî domnești,
 Din oraș din București,
 La ale case marî domnești,
 Frunđuliță florî de tisă,
 5 Mare masă mi-este 'ntinsă.
 Dar la masă cine 'mî sède ?
 Să veđi, Domnul Minea Vodă,
 Cu toți boierî d'a 'mpreună.
 Lângă Domnul Minea Vodă
 10 Sède-un tinăr moldovean,
 Mult mi-e căine și dușman,
 La inimă om iclean,
 Pirăște pe Dobrișan.
 — Dómne Mineo Vodă,
 15 Unde s'a vėđut
 Și s'a dovedit
 Ceriul cu doî sorî,
 Țară cu doî Domnî ?
 Domnîa-ta 'n București,
 20 Dobrișan în Stoenestî,
 Cu cap n'ai să mai traiești.
 Oile lui Dobrișan,
 Nu sunt oî ca oile,
 Ci sunt oî stogoșate,
 25 Cu burtele lăsate.
 Berbecîi lui Dobrișan
 Nu sunt berbecî ca berbecî,
 Ci sunt berbecî, bercî

Cu córnela 'ntre melci,
 30 Cu córnela 'mbelcugate,
 Cam pe spate tot lăsate;
 Din vârful cornițelor
 Câte-o piatră nestimată,
 Una plăta lumea totă.
 35 Pe lumina pîetrilor
 Daū porneală oilor,
 De simțea de vreme rea,
 Trage oile la perdea;
 De simția de vreme bună
 40 Trage oile la pășune.
 Cîobaniî lui Dobrișan
 Nu sînt cîobaniî ca cîobaniî,
 Ci sunt boierî de Divan,
 Nu se pîrtă cîobănește,
 45 Ci se pîrtă chip domnește,
 Cu cîrlige de argint,
 Face dără pe pămînt,
 Unde nu s'a pomenit,
 La Dobrișan s'a găsît.
 50 Al cîne de moldovean,
 Părăște pe Dobrișan,
 Nu'l părăște pe dreptate,
 Il părăște 'n strîmbătate,
 Care 'n lume nu se pôte.
 55 Domnul Minea ce făcea?
 D'un ferman că mi-șî scia,
 Pe Gheorghită-l trimitea.
 Dobrișan ce mi-șî făcea?
 El din somn că tresăria,
 60 Lui, frate, semn se făcea,
 Și din gură că grăia:
 — Scól', cocónă, nu ședea!
 Când lamba mî-o aprindea
 Cu Gheorghe se pomenia
 65 Fermanu 'n braț 'i-arunca
 Și 'ncepea d'a mi-l citea.
 Lacrămile 'l podidia,
 Semn la cîobaniî că făcea,
 Cîobaniî, veđi, la oi
 70 Și oile la dulăi.
 Cîobaniî toți se gătea
 Și-oițele le pornea.
 Fruntea 'i bate 'n București,
 Coda este 'n Stoșenești,
 75 Cu cap n'ai să mai trăiești!
 Cîobaniî că mi-șî sosia,
 În curtea lui Minea intra.
 Dar cîobanu, ca cîobanu,
 Nu știe ce e șofranu
 80 Și ca țiganu divanu.
 Cîrligele le rezima
 Rađe 'n casă că intra.
 Minea Vodă se scula

Și din gură că dicea:
 85 — Cată f... mumă-sa
 Nu știu sóre a răsărit,
 Ori Dobrișan c'a venit?
 D'o slugă că trimetea
 Și sluga că mi-șî venia
 90 Și din gură cuvînta:
 — Dómne, Minea Vodă,
 Sórele n'a răsărit,
 Nicî diuă nu s'a făcut,
 Dar Dobrișan c'a sosit
 95 Cam cu oi,
 Cam cu miei,
 Cam cu cîobaniî
 Cam cu ardaliș cu tot.
 Dar Dobrișan ce făcea?
 100 Caiî la birjă puneă,
 La mă-sa că se ducea
 Și mă-si că mi-î spunea
 Și mă-sa ce mi-șî făcea?
 Caiî la cucie puneă,
 105 La Minea Vodă pornia.
 Frunđuliță bob năut,
 P'al drum mare părăsit,
 Cu negară acoperit,
 Cu troscot verde 'nvălit,
 110 Tare vine și sosește
 D'o cucie verde smolită,
 Ce de maluri e trântită
 Și de praf e prăfuită.
 Dar cucia cine-o trage?
 115 Patru telegari,
 Ce sunt armăsari,
 Negrii ca corbiî,
 Lucii ca șerpiî
 Și iuți ca șoimiî.
 120 De mînat cine-î mîna?
 Mic de cîobănaș,
 Săruta-mi l'aș,
 Cu hățuri de bete,
 Cu gluga 'ntre spete,
 125 Mână nu se vede.
 Când în curte ajungia
 Și-un cal mic îi crăpa.
 Și mă-sa ce mi-șî făcea?
 Nicî la el nu se uita,
 130 Sus în Cafat se suia,
 Pe Dobrișan il judeca,
 Cu cât capu nu i-l lua.
 Dar maică-sa ce 'mî făcea?
 Papuc din picior scotea
 135 La Domnul Minea venia,
 Cu papucul că-l isbia
 Și din gură că-î grăia:
 — Dómne Mineo Vodă,

Unde s'a pomenit
 140 Și s'a dovedit,
 Să taie frațe pe frate,
 În lume n'aibă parte ?
 Eă vėduvă c'am rămas,
 Mult necaz cu voă am tras !
 145 Pe voă eă că v'am crescut,
 Până mară că v'am făcut;
 Pe tine că te-am luat
 Și la școlă că te-am dat,
 Bună carte-ai învățat.
 150 Pe Dobrișan că l'am luat
 Și după oi că l'am dat,
 Mare turmă c'a făcut
 Și frate că s'a procopsit
 Domnul Minea ce făcea ?
 155 Rostovele le căta,
 Frați bună că se gășia,

Și de mumă și de tată,
 Crescuți în streinătate.
 El din gură că ȳcea :
 160 — Alei, frate Dobrișan,
 Cât oi fi eă în domnie,
 Tu să fi în clobănie.
 Dobrișan ce mi-șă făcea ?
 Oițele le pornea,
 165 Fruntea 'i bate Stoțenești.
 Codița e 'n București.
 Minea Vodă ce făcea ?
 Pe mă-sa că mă-o lua,
 În drėpta lui c'o punea.
 170 Mai ȳceți, boieri, amin !
 Mai dați cu ale plosci de vin,
 Oi găsi altu mai bun.

DOBRIȘAN

VARIANTA

Cules de la ȳutarul Stan Pițigoi din Piatra Teleorman de Ch. N. ȳapu.

Din oraș din București,
 L'ale case mară domnesci,
 În curte la Domn Ștefan Vodă
 Frumósă măsă 'mă e 'ntinsă,
 5 De mulți boeri 'mă-e coprinsă.
 Toți boeri țergului,
 Cărmaci divanului,
 Dar la masă, ce mănăncă ?
 Numai cegă și postrugă,
 10 Galbenă de caracudă,
 Șalăiaș, pește d'il gras,
 Ștuculiță lunguliță,
 Bună este clobuliță.
 Dar la capu mesei,
 15 Șade-ur tēnēr moldovean,
 Părăște pe Dobrișan.
 — Dómne, Măria ta, Ștefan Vodă,
 Unde s'a vėduț și s'auđit,
 ȳara noastră cu două Domni,
 20 Ceru nostru cu două soră ?
 Domnia ta domnesci în Bucu-
 [resci,
 Dobrișan în Stoenesci ; [mele,
 Domnia ta domnesci cu nu-

Dobrișan cu pungile.
 25 Oile lui Dobrișan,
 Nu sânt oi ca oile,
 Sânt tot oi d'ale bălăi
 Și sunt cu lăna cānită,
 Cu unghiile zugrăvite.
 30 Berbeci lui Dobrișan
 Este în cap cu patru cōrne ;
 În vėrfu cornitelor,
 Căte-o piatră nestemată,
 De plătesce lumea tótă.
 35 Când Ștefan Vodă auđia,
 Măna pe condeș puneă
 Și pe hărtie scriă,
 În măna părului c'o da :
 — Să 'mă-l aduci, poruncă,
 40 Cam cu oi, cam cu clobani,
 Cam cu ardalic cu tot.
 Când la el, că se ducea,
 Taman la masă 'l gășia,
 Și hărtia că 'i-o da.
 45 Când pe hărtie citia,
 Din ochi negri lăcrăma,
 De la masă se scula,

Oile că le pornea.
 Era fruntea 'n București,
 50 Coda 'n urmă 'n Stoenesci,
 Stoenesci după Călnesci.
 Pe la mîedă nopții,
 Călcând tina Vlăsiei,
 În curte oile intra.
 55 Cîobanu ca cîobanu
 Nu știe ce e șofranu,
 Cărligele le rezema,
 La zăbrele de ferăstră,
 De lumina tot prin casă,
 60 Lumina tot ca ziua.
 Cocóna se deștepta,
 La Ștefan Vodă striga :
 — Scól, Ștefan Vodă,
 Fiș dormit,
 65 Nu știu sóre a răsărit,
 Orî Dobrișan c'a sosit.
 Ștefan Vodă se scula,
 Pe Dobrișan că'l vedea,
 La gealapi că poruncă
 70 Să'î taie căpățina.
 Iar Dobrișan că'mî dicea :
 — Dați paloșurile bine pe mischiu,
 Când m'oți tăia să nu știu !
 El la măsă trimetea,

75 Când măsă dacă venîa,
 La Ștefan Vodă năvălea ;
 Palma bici că 'mî-o făcea
 Peste ochi negri 'l pica,
 Iar Ștefan Vodă 'î dicea :
 80 — Ce curvă fuseși,
 De cu palma 'mî dedeși ?
 — Oî fi curvă,
 C'am curvit cu tatăl tēu,
 Te am făcut pe tine,
 85 Și pe Dobrișan.
 La scólă că v'am dat,
 Și carte c'ați învățat.
 Tie ț'a fost dragă domnia,
 Luî Dobrișan cîobănia,
 90 Să nu'ți mai tai frăția !
 Mă 'nchinaî cu cîntecu
 Ca și lupu cu crîngu.
 Dacă umblă isbăvește,
 Dă pîlea și se plătește.
 95 O duce la tăbăcarî,
 O portă boeri d'ăi marî.
 La boeri dacă se 'nvechea,
 Pe la țiganî o mai da ;
 Țiganii în cărcumă intra,
 100 Incepea cu chîot de 'î da !

CANTECUL LUI BABA NOVAC

Cules de Christa N. Țapu de la lăutarul Ion Concila, Urdari de-jos-(Gorj)
 (A se compara acest cîntec cu varianta «Novac și Cerbul» din colecția lui Vasile Alexandri pag. 144. Veđi o mică asemănare și în *Gruia Novac* din colecția d-lui Bibicescu pag. 284 sqq).

Foie verde mărăcine,
 Ascultați ómenî la mine,
 Să vă spun d'o istorie,
 Să vă cînt d'un cînticel
 5 Mititel și frumușel,
 Să trecem dealul cu el.
 Pe luciul Dunărei,
 Pe scursura apeli,
 Tare'mî vine și'mî sosește
 10 Un caic mândru gătit,
 Cu postav verde înflorit.
 Încă în el cine era ?

Chiar fițorul lui Novac,
 Lui Novac baba Novac.
 15 Din Munții de Ardeal
 La Dunăre că mergea,
 Turcî, mare, că'l vedea,
 Și'l vedea și'l cunoștea
 Și sarea de se'neca,
 20 Toți ca frunđa și iarba.
 Iară sluga lui Gruia,—
 Bat'o pîinea și sarea
 Și tótă cheltuțala—
 Ea la Turcî că se ducea

- 25 Și din gură așa dicea :
— Turcilor,
Boșerilor,
De ce, mare, vă 'necați ?
Că Gruia este bêt,
30 Cum este bun de legat,
Tot legat și fericat,
Tot cu frânghii de mătase
Și cu cinci de sârmă întorsă,
Taie carnea pên'la ôse.
35 Iară Turcii ce'mî dicea ?
— De trei-orî să'l cântărim
De trei orî cu gălbiori,
De cinci orî cu sfântșori.
Iară sluga lui Gruia, —
40 Bat'o pâinea și sarea, —
Ea la Gruia că mergea
Și mâna pe el pune
Și'l lega și'l fereca,
Tot cu frânghii de mătase
45 Și cu cinci de sârmă 'ntorsă
Taie carnea pên'la ôse ;
Și'l pune și'l cântărea,
De trei orî cu gălbiori
De cinci orî cu sfântșori.
50 Foie verde bob lalea,
La țapa Corbi il ducea.
Doi de mână il suduiesc,
Patru cinci în sapă 'l cîoplesc,
Măini în ȋiua mi-l topesc.
55 Foie verde bob lalea,
Când Gruia se deștepta
Și pe sus că se uita,
Nici o putere n'avea.
D'un Corbișor că vedea
60 Și din gură așa dicea :
— Corbeo, Corbeo, frate Corbeo,
Ia fă-te de aluneca,
Inelușul de mi-l-ia
Și cu el să mi-te duci.
65 În munții de Cearideal;
Și acolo să conclănești
La tôte prădurile,
La tôte amădurile.
Dară Novac ce'mî făcea ?
70 Masa afară că'mî scotea,
Corbișoru imî cloncănea.
Dară Novac ce făcea ?
De la masă se scula,
In casă că intra,
75 Pușca din cui că s'o ia,
Corbișorul d'a impușca.
Când Novac în cas' intra,
Corbișorul se lăsa,
Inelușul că'l pune,
- 80 Pe masă 'n pahar cu vin.
Novac afară ieșea,
Corbișorul se sălta,
N'avea Novac în cine da
Și la masă că ședea ;
85 Mâna pe pahar pune
Și la gură mi'l ducea
Și vinul din el că'l bea.
Inelușul că'l vedea
Și'l vedea și'l cunoștea
90 Și din gură așa dicea :
Gruio, Gruio, puil taichii
Pe tine Turcii te-a tăiat,
Corbișorii te-a mâncat !
De la masă se scula,
95 In chilie că intra,
Disagi cu galbină încărca.
Lepadă tôte domnești,
Lua rase călugărești
Și-apuca pe o potoea,
100 Poteceaua cam cotită,
Cam cotită părăsită
Și cu troscot învălită,
Numai de Novac știută.
La Dunăre că mergea,
105 Fete mari pânză înălbia
El din gură așa dicea :
— Bună ȋiua, fetelor,
De mi-ați pune în direptate,
Pânzele să vă albescă,
110 Ca o colă de hârtie,
Cum sta mândră în prăvălie,
Știi când logofeții o scrie ;
Iar de-ți supune în strâmbătate,
Pânzele să vă 'negrască,
115 Cum sunt rasele pe mine,
Cum îi inimiôra 'n mine.
Foie verde peliniță,
Fată mare din cosiță,
Ibomnica lui Gruia,
120 N'aî vădut tu pe Gruia ?
Dară fata ce'mî dicea ?
— Călugăre, piază rea,
A luat Turcii pe Gruia,
La țapa Corbi il ducea.
125 Doi de mână il suduiesc,
Patru cinci în sapă il cîoplesc.
Măine în ȋiua mi-l topesc.
Dară Novac ce făcea ?
Pe potecuță apuca,
130 Și la Turci că se ducea
Și din gură așa dicea :
— Turcilor vizilor,
Ce vă robu vinovat,
De așa tare l'ați legat ?

- 135 De vă este de vin  are,
V   da   galben      parale,
De vă este de schimbare,
Să vă da   doi pentru unul.
Iară Turcii ce'm     cea ?
- 140 — Nu ne este de vin  are,
Nic   ne este de schimbare,
   ne este de p  dare ;
Că-   fic  oru lui Novac,
Lui Novac, baba Novac,
- 145 Din Mun  i de Cerdeal.
Iară Novac ce'm   făcea ?
C  nd el a   a  dea
Ind  r  t că se intorcea,
Tot mai rău se nec  j  a.
- 150 Se făcea d'aluneca,
Disagii cu galben   v  rsa,
Turcii năvală că da.
Iară Novac ce făcea ?
Fuga la Gruia da,
- 155    palo  ul mi'l trăgea,
Fr  ng  ile le tăia
   drumul lui Gruia i   da,
   din gură a     cea :
— Gruio, Gruio, puiu ta  chi  ,
- 160 Bate tu m  rginele,
- Să bat e   mijlócele,
Că le   tiu sor  cele.
M  re. vr'unul de o scăpa
Capul t  u că   -l-o   lua !
- 165 Vine sor  le în chindie,
Ta   Novac   pte mie,
   Gruia nu se   tie ;
C  nd sor  le sc  p  ta,
N'avea Novac ce tăia.
- 170 La Imp  ratu că mergea
   din gură a     cea :
— D'aoleo, frate Imp  rate,
Să fi lăsat D-  eu,
Să se taie Imp  ratu,
- 175 Acu  ia   -a   lua capul.
Impăratul ce'm     cea :
— D'aoleo, frate Novace,
St  p  ne  te-     ara   pace,
C  t oi fi e   imp  r  tie
- 180 Să fi      tu în ha  ducie.
- E   m   lupt cu c  ntecu,
Ca lupu cu chiotu
Mai da  -   cu b  tura
Să-   unde cobzaru gura !

C  NTECUL LUI CALIN

Cules de Chr. N. Țapu de la lautarul Ión Concila Urdart   de Jos (Gorj).

- F  ie verde de pelin,
   s'asculta   la Călin.
Iară Călin ce făcea ?
Tre   mo  i că cump  ra :
- 5 Poiană    Pleni  a,
Risipit, a treilea,
Poiana cu fînurile,
Risipi  i cu gr  nele,
Pleni  a cu vinurile.
- 10 F  ie verde bob lalea
Iară Călin ce făcea ?
C  i la butc   punea
Prin Pleni  a el pleca,
T  te vinurile cerca
- 15 Care vin că nu-   plăcea,
Bu  ile afar'le scote  
-    tăia cercurile,
   v  rsa vinurile,
Se scălda p  serile,
- 20 Pe t  te potecile.
Iară Călin ce'm     cea ?
Logof  tul   l intreba :
Logofete dumneata,
— A mai rămas cine-va,
- 25 — Să nu plătească claca ?
A mai rămas tre   calici,
De doi an   n'a dat p'acic   ;
Unul este B  s  lan,
N'a plătit claca nic   an ;
- 30 Unul e Ghi  a Chiri  ,
De doi an   n'a dat p'acic  .
  n al Mari   din Poiana

N'a plătit'o de trei ani.
 35 Iară Călin ce'mi dicea ?
 — Logofete dumneata,
 Du-te de ia pe Ion 'ncoa,
 Ca să-și plătescă claca
 Și totă socotela;
 40 Crucea și legea,
 Ce 'mî-a urît curtea,
 Logăfățul că pleca,
 La Ion al Marii mergea
 Și la masă că'l găsia,
 45 De o bună ziua că-î da :
 — Bună ziua, nene Ióne,
 Ha! că te cheamă Călin
 Să-ți dea un pahar de vin
 F.... de păgân.
 50 Ion al Marii ce făcea ?
 Imî lua furca din bordei
 Și'î tragea vre-o două trei
 Și intra iar în bordei.
 Logofățul ce făcea ?
 55 La Călin Săidac mergea
 Și din gură așa dicea :
 — D'aoleo, Săidac Căline,
 Săî în apă și mă inec
 La Ion al Marii nu merg;
 60 Că ia furca din bordei,
 Și-î trage vre-o două trei
 Și intră iar în bordei,
 Car cu logofetul merg.
 Dar cu care logofet ?
 65 Cu logofetul Matei,
 Că cutéză la bordei;
 Și lucréză cu temeî.
 Logofetiî că'mî mergea
 Ion al Marii mi-î vedea,
 70 Cu nevasta se vorbîa :
 — Ascultî, nevastă, 'ncoa :
 Adă tu punga încoa,
 Că eî fac belelile
 Și punga păciuirile.
 75 Ion al Marii că mergea,
 La Călin Săidac mergea :
 — Bună ziua, mă Călin.
 — Nu-ți mulțumesc porc de
 [căîne.
 — Dar n'auđî, tu, mă Căline,
 80 Nu mă face porc de căîne
 Că-s tot creștin ca și tine.
 Dară Călin ce făcea ?
 Catestiful mi-l căta,
 Vr'o cincî galbenî mi-l găsia.
 85 Ion al Marii ce făcea ?
 Măna în pungă că băga,
 Baniî pe masă 'î pune

Și din gură așa dicea :
 — Ține Călin, baniî bine,
 90 Peste-un ceas mi-î veđî la mine
 Ion al Marii ce făcea ?
 Cu nepoți se vorbîa :
 — Ascultați nepoți încoa:
 Să omorim căînele,
 95 Ne-a mănăcat cu clăcile ;
 De când e aici la noi
 Nu mai veđî la car doi boi,
 Nicî cîoban cu dece oi.
 Iar nepoți ce'mî dicea ?
 100 — Nene Ióne, dumneata,
 Noi am cam îmbetrănit,
 Dar avem pe Tănase ăl mic,
 Intră pe coș tăvălind,
 Face potera colnic,
 105 Fără beț sără nimic,
 Ion al Marii ce'mî dicea ?
 — Ascultați nepoți încoa;
 Ține-ți calea la nisip,
 Că trece Călin pe pisc
 110 Pân' la Ióna Văduva,
 C'acolo știe vorba
 Și totă socotela.
 Acolo când ajungea
 Ion al Marii așa 'mî dicea ?
 115 — Deschide ușa, Căline,
 — Nu vreaî, nu vreaî porc
 [de căîne !
 Ion al Marii ce făcea ?
 Dete cu piciorul ăl stâng
 Dobori ușa și un stălp.
 120 Iară Călin ce'mî dicea ?
 — Nene Ióne, dumneata,
 Șeđî la masă să cinăm.
 Ion al Marii ce'mî dicea ?
 — Ardeți tucul cina ta,
 125 Mie 'mî crapă inima,
 Numai pên 'te-a judeca :
 Mi-aî prins fata la urđicî
 I-aî luat trei francî de la gât,
 Fira-aî mort afurisit,
 130 Cu măta, care te-a făcut !
 Nu ți-a fost milă și păcat,
 Că tot de la mine i-a luat
 Și i-a luat pe secerat ?
 Iar Ióna Văduva
 135 I-aî prins fata la măcriș,
 I-aî luat vaca din gărlicî ;
 Plâng copiiî în bordei,
 Că n'au lapte 'n putinei
 Ce o să facă vaî de ei !
 140 Fôie verde bob lălea
 Și nimic nu-î mai dicea

Lancea 'n gură 'î punea
 Și din gură așa-î dicea :
 — D'aoleo Saidac Căline,

Din botcă din telegari
 145 Cum te duce pe doi pari.

CANTECUL LUI MINEA

(CANTECUL NUNULUI)

Cules de Ch. N. Tapu de la Iautarul Ionița Valeanu din Roșiori-de-Vede.

A se confrunta această variantă cu «Nunul mare» pag. 653 din colecție.

Idem cu «Bogdan» din colecțiunea D-lui V. Alexandri, pag. 175—178.

Din oraș din București, L'ale case mari domnești, În curte la Stefan Vodă, Sînt căruțe stoborite 5 Cu postav verde 'nvălite. Cocónele 'mpodobite, Tot de nuntă sînt gătite. De însurat cine se 'nsoră ? Se însoră Minea Vodă 10 Și 'l cunună Iancu Vodă. Mireasa de unde-o ia ? Din oraș din Dobrogea, De la Letinu bogat, Ovreiul nebotezat, 15 Și de lege lepădat. Iaca nunta se gătea. Iaca nunta că 'mî pleca, Imî pleca de la Săm-Pietru, Abia ajungea la Săm-Miedru. 20 Foițică de spanac, C'a fost nuntă cu conac. Dacă-acolo c'ajungea, La pórta că 'mî tăbăra, Pórta 'ncuiată era. 25 Dar Letinul cel bogat, Ovreiul nebotezat Și de lege lepădat, Dacă porțile 'nzăvora, Sus în prîtvor se urca 30 Și din gură că 'mî striga : — Care e ginerili, Să 'mî descuie porțile, Să 'și bage caritili, Cealea cu cocónili ?	35 Ginerile, Mirili, Nalța cu umeri, Lacrămile 'l podidea, Dicea c'a dat de belea. Dar nașu-său c'auđia, 40 Din guriță că striga : — Tacî fine, nu te speria, Nașu-tău o purta grija. Calul că 'l închinga, Bine 'n chingî că 'l stringea. 45 Odată că mi-ș răcnea, Pe sus porțile sărea, Și 'și băga caritili, Cealea cu cocónili Iar Letinul ăl bogat, 50 Ovreiul nebotezat Și de lege lepădat, Nicî p'asta nu se lăsa Și din nou întreba : — Care este ginerili, 55 Ginerili, Mirili ? Să s'alégă din nuntaș. Din nuntaș, Din sichișă, Și din negrii țigănaș ! 60 Letinul postavuri că lua Și grămadă le făcea : — Ginerile să alégă postavurili, Pe cum o fi nuntașu Așa să 'î dea postavu ; 65 D'o fi nuntașul cu calu piag, Să-î dea postav de-l tocat ; D'o fi nuntașu cu calu sur, Să-î dea postav de cel bun.

Dară nașu-său ce făcea ?
 70 Pe gineri-său 'ncuraja :
 — Iacă, fine, nu te speria,
 Nașu tău ă-o purta grija,
 Răgă-te la D-zeu,
 Să trăiască nașu-tău !
 75 Și pe cal că 'ncăleca,
 Odată că mi-și sbîra,
 Pe sus postavuri săria
 Și mare că le toca.
 Pe la nuntași le 'mpărția.
 80 Pe cum era nuntașu,
 Așa 'l da și postavu.
 Dar Letinul cel bogat,
 P'aceia nu s'a lăsat,
 Alt meșteșug mî-a aflat.
 85 Trei fete de Letin mî-aducea,
 Tot un stat și tot un chip.
 — Care e ginetili,
 Ginerili, mirili ?
 Să-și cunoscă mireasa,
 90 S'o cunoscă și s'o ia,
 Bage o în ochii mîne-sa !
 Însă nașu se scula
 Și lua cununia,
 Și p'o tavă mî o puneă,
 95 La câte și trei fete mergea,
 Și din gură le dîcea :
 — Vie să 'și ia cununia
 Care este mireasa,
 Cununa s'ar cu dînsa !
 100 Care era mireasa,
 Lacrămile o podidea,
 Coconile că 'mî pripea,
 Îmî pripîa d'o 'ntohonîa,
 Și 'n carită o puneă :
 105 Eacă nunta că 'mî pleca.

Îmî pleca de la Sân Mîedru,
 Abîa ajungea la bobotéză,
 Taman când popîi botéză.
 Dar Letinul cel bogat,
 110 P'aceia nu s'a lăsat.
 Cochineri că 'mî trimetea,
 La nuntă că 'mî trimetea,
 Și cu toîi că juca.
 Lăutarî și trîmbicerî,
 115 Ca roua din buruîenî.
 Nașu cochineriî că lua,
 Și 'ntr'o casă că-l băga,
 Câte-un ochî că le scotea,
 Câte-o mână le tăia.
 120 Și la cai că se ducea,
 Câte-un picior le tăia,
 Și cu trei că 'l lăsa,
 Pe toîi mare că-l slutea
 Și drumu mare le da.
 125 Dar Letinu știa conchineriî
 [cînd venîa,
 Sus în Cafal se suia,
 Cu ochîanu se uîta,
 Pe nuntași că mi-l vedea.
 — Vaî de măîculîta mea !
 130 I-am trimes ca fluturiî,
 Și vin ca cerșetoriî !
 Eû le-am dat merticu ras și
 [afinat,
 Ei mî-a trîntit merticu cu virî
 [și îndesat !
 Dar Letinul ce făcea ?
 135 Otravă 'n ciubuc băga,
 El veî că se otrăvîa,
 Și el frate că murîa ;
 Maî mult de necaz murîa
 În lume se pomenîa.

CANTECUL LUI MIREA.

(VARIANTA)

Audiť de Chr. N. Țapu de la Iautarul Gheorghe Porumbescu din Novaci (Gorj).

- In oraș in București,
La cele căși, mari domnești,
Multă mărime se strânge,
Frumosă masă se 'ntinde.
- 5 Chihațaua tîrgului,
Caimacaniț tîrgului,
Stâlpiț Țaligradului.
Frunțuliță și-o lelea,
Câte căruțe 'mî venia
- 10 Pe d'o parte imî jugrăvia,
Pe de alta 'mî poleia,
Tot de nuntă se gătia.
De 'nsurat cin' se 'nsura ?
Se 'nsoră Mirea Vodă.
- 15 Și 'l cunună Radu Vodă
Mireasa de unde o lua ?
Tot din țara Letinască,
De la un Letin bogat,
Savalat, căine spurcat ;
- 20 Că de blagă mi-e bogat,
Și de lege lepădat,
Și de aur și d'argint
Și de miere și de unt,
Dulceta de pe pămînt.
- 25 Frunțuliță și-o lelea,
Dar nunta cînd mi-șî pleca ?
Mi-șî pleca la Sîn-Mîedru
Și 'mi-ajungea la Sîn-Pîetru.
Dar Letinul ăl bogat,
- 30 Savalat, căine spurcat,
El ochianul că'l punea
Și nunta că mi-o vedea,
Porțile că le 'ncuia
Lacătile le punea,
- 35 Lacătile 's de argint,
Cum n'am vîdut de cînd sint !
Dar Letinul ce 'mî făcea ?
Din gurița lui striga,
De-o-dată 'mî striga turcește
- 40 D'a doilea letinește,
D'a treilea românește.
- Dar letinul ce 'mî dicea ?
— Care 'mî este ginerile,
Ginerele, mirele ?
- 45 Să s'alégă din nuntașî,
Din nuntașî din călărașî
Și din negriț țigănașî ;
Ca să 'mî safe porțile,
Să 'mî tafe lacătile
- 50 Ca să-î vîd puterile !
Dar ginerile ce'mî făcea ?
El de grabă c'auđia,
Fața de pămînt punea
Și de lăturî că se da.
- 55 Dar nașu sîu că striga :
— Tacî, fine, nu te 'ntrista,
Că-țî pîrtă nașu grija
Și de totă cheltuțala.
Dar fină-sîu c'auđia
- 60 De grabă se 'nveselîa,
— Pe negru 'n chingă 'l strân-
[gea,
- O-dată că resuna
Cu scara stîngă 'l tăia
Și-o dată că'l repeđia,
- 65 Porțile că le săria,
Și lacătile că le tăia.
Dar Letinul ăl bogat,
Savalat, căine spurcat,
Nici p'ăia nu s'a lăsat.
- 70 Ci frunțuliță și-o lelea
Frunțuliță mărgărit,
Eū pe câte le-cm făcut,
Pe tôte le-am potrivit ;
Frunțuliță de atlas,
- 75 Nu-maî asta mî-a rîemas.
Dar Letinul ce'mî făcea ?
Nici pe asta nu s'a lăsat,
Nouă buțî c'alățurat ;
Buticele mititele
- 80 Și maî era pîntre ele
De câte cincî-zeci de vedre.

Dar Letinul ce'mî făcea ?
 Din guriță că 'mî striga ;
 D'odată striga turcește,
 85 D'a doilea letinește,
 De-a treî oră românește :
 — Care este ginerile,
 Ginerile, mirele ?
 Din nuntașî să mi se-alégă,
 90 Din nuntașî,
 Din călărașî,
 Ca să'mî sară buțile,
 Să 'mî taie cercurile,
 Să 'mî verse vinurile,
 95 Să 'mbete oștirile,
 Ca să-î vîd puterile ?
 Dar ginerele ce'mî făcea ?
 De o parte că se da,
 Fața de pămînt punea
 100 Și de lături că se da.
 Dară nașu ce 'mî dîcea ?
 — Tacî, fine, nu te 'ntrista,
 Că-ți pîrtă nașu grija
 Și tîtă cheltuiala.
 105 Dar ginerile ce făcea ?
 De grab' el se veselîa
 Și de lături că se da.
 Pe negru 'n chingă 'l strîngea,
 Odată că 'l repeđîa,
 110 Buțile că le sîrîa,
 Cercurile reteza,
 Vinurile le vîrsa,
 Mare risipă făcea.
 Dar Letinul ăl bogat
 115 Sta și se gîndîa :
 — Cată f..... mumă-sa,
 Dară ce-o mai fi și asta ?
 Frunđă verde mărgărit,
 Eū pe cîte le-am făcut
 120 Tîte le-am potrivit.
 Frunđă verde de aclas,
 Numai asta a rîmas !
 Veđî Let, nul ăl bogat,
 Nicî p'ăia nu s'a lăsat.
 125 Treî fete că'mî scotea,
 D'a lătura le punea.
 Cum îi una și alta;
 Cine, dracî, le cunoștea ?
 Din gurița lui striga :

130 — Care este ginerile,
 Ginerile, mirele ?
 Din nuntașî să mi s'alégă,
 Din nuntașî din călărașî,
 C'a s'alégă mireasa ?
 135 Iar ginerile c'auđîa
 Fața de pămînt punea,
 Dar nașu-sîu că striga :
 — Tacî, fine, nu te 'ntrista,
 Că-ți pîrtă nașu grija.
 140 Dar ginerele c'auđîa,
 De grabă se 'nveselîa,
 Pe negru 'n chingă strîngea
 Și-odată că'l repeđîa
 La portiță că 'mî mergea;
 145 Odată că'l repeđîa
 Și prin curte că'l plimba,
 La ele că se ulta,
 Se ulta ce se ulta;
 Cine, drac, le cunoștea ;
 150 Cum îi una și alta.
 El de grabă se 'ntrista,
 Fața de pămînt punea
 Și nașu-sîu că striga :
 — Tacî, fine, nu te 'ntrista,
 155 Că-ți pîrtă nașu grija.
 Rîgă-te la D-deū
 Să trăiască nașul tîu !
 Dar nașu-sîu ce 'mî făcea ?
 Măna 'n pozînar băga,
 160 Tipsîl de galbenî umplea
 Și prin curte risipea,
 Din gurița lui striga :
 — Care este mireasa
 Să-șî adune risipa,
 165 Care nu, dracu s'o ȳa !
 Dar mireasa ce'mî făcea ?
 Din treî fete s'alegea
 Și risipa șî-o aduna
 Și 'ncăruță se punea,
 170 Drumul la vale că'l lua !
 * * *
 Mai dați mesenî cu stropitura
 Să-șî ude țiganu gura ;
 Și 'mî mai dați cîte o para,
 S'o duc la țiganka mea,
 175 Să i-o leg de chiotîre,
 Să mă lase 'ntre pic.....

CANTECUL LUI IENCEA SABIENŢEA.

Cules de Chr. N. Țapu, din gura lăutarului Dumitru Valeanu-Roșiorii-de-Vede.
A se confrunta cu *Jencea Sabincea* din G. Dem. Theodorescu pag. 630 sq. și
cu *Sêrb sârac* cu care se aseamnă puțin din pag. 105-108, colecț. lui Vasile Alexandri.
Idem *Jencea Sabiencea* din colecția D-lui Burada 179 — 183, idem *Encea Sabiencea*,
din colecția d-lui Vulpian, pag. 48-49.

Fôite verde a bobuluț,
Pin tîrgul Odriuluț
Plimbă-mi-se,
Pôrtă-mi-se,
5 Săaț Iencea
Sabiencea,
Cu-o saia sumésă'n brêu,
Cu murgulețu de frêu.
Se'mplimba ce se'mplimba,
10 De pe cal descăleca,
La o cafenea'mî trăgea.
Cafeneaua Turcilor,
Turcilor păgânilor.
Și pe scaun că'mî ședea,
15 Și-o cafea 'mî poruncia.
Unde Turciț că'l vedea
Ca călni că se strîngea
Și din gură că'l întreba:
Băi, Ienceo dumneata
20 Ce-aț căutat tu p'aicea?
Dar Iencea că mi-ș striga:
— Turcilor,
Păgânilor,
Câte fete'n Țaligrad,
25 Țaligrad și Beligrad,
Și neveste cu bărbat,
Luț Iencea nu i-a scăpat,—
Pe tôte le am sêrutat.
Câte un bogasin le-am dat,
30 Pe papuceț le-am călcat;
Numaț una mî-a scăpat:
Stăncuța din Beligrad,
Nepoțica de'mpêrat,
Fată de Sêrb bogat.
35 Unde Turciț c'auđia:
Daba, Iencia Dumneata,
Noț de nouê anț ne căsnim
Pe Stanca s'o sârutăm.
Inelul să'i-l luăm.
40 Dar tu daca ești vitéz,

Tu pe Stanca s'o sêruț,
Inelul să ni-l aducț,
Cinci pungț de galbenț țî-om da
Dar dacă n'oț sêruta,
45 Inelul nu ni-l veț da,
Frumos capu-țî l'om lua.
Unde Iencea c'auđia,
Luț ochiț negri-ț lăcrăma,
Afar' din cafenea țeșia,
50 Și la murgu se ducea,
Picțoru in scară'l punea.
Mergea murgu 'mbuestrând,
Și alde lancea tot oftând.
Când maică-sa 'l vedea
55 Ia din gură-ț țicea:
— Aleț Iencio Dumneata
Eū te-aștept maică riđind
Și tu'mî viț maică plângênd!
— Maică, măiculița mea,
60 Eū aseră m'am plimbat,
Ac'i'n tîrg'n Țarigrad,
Pe la cafenea am dat,
Și maț mult m'am lăudat:
Câte fete'n Țaligrad
65 Și neveste cu bărbat,
Nici una nu mî-a scăpat,
De cât Stanca mî-a scăpat,
Stăncuța din Beligrad
Nepoțica de'mpêrat
70 Fată de chreștin bogat,
Prinsóre cu Turci-am făcut:
Că pe Stanca-oț sêruta
Și inel i-l'oț lua,
Cinci pungț de galbenț mî-or da
75 Daca pe Stanca n'oț sêruta,
Și inelul nu l'oț lua
Frumos capul mi l'or lua.
Unde măsă c'auđia,
Luț din gură că-ț țicea:
80 — Aleț, Iencio, Dumneata

Rogă-te la Dumnezeu,
 Să-ți trăiască murgul tău ;
 Și la Maica Precista,
 Să trăiască maică-ta,
 85 Să te scape de belea
 Din mâna păgânilor,
 Din cuțitul Turcilor.
 Și de mână că-l lua
 Și'n casă că mi-l băga,
 90 Frumusele că mi-l tunde,
 Mustățile i-le rădea,
 De haîne mi-l desbrăca ;
 Femelește-l îmbrăca,
 In ace,
 95 In spilce îl prindea,
 O cărpă'n cap îl pune,
 Femele că mi-l făcea.
 Și din gură că-î dăcea :
 — Tu maică să mi te duci
 100 La porțița cu trei beșici
 Și așa din gură să dăci :
 — Stanco, surățica mea,
 Deschide, soro, ușa,
 Că eu sunt surata ta !
 105 Dar Stăncuța ce-mi dăcea ?
 Nu-ți deschid, soro, ușa,
 Căci nu ești surata mea ;
 Că ți-e glasul fometesc
 Și vorbele haideuștii.
 110 Dacă ești surata mea,
 Bagă capul pe ferăstră
 Și dă-mi spilce și dă-mi ace !
 Unde lencea c'aușia,
 Capul pe ferăstră băga,
 115 De spilce, de ace da.
 Atunci Stanca se scula,
 Ușulița 'i de scuța
 Și'n casă că mi-l băga,
 Și pe vatră-î așternea.
 120 Iar lencea ce mi-și dăcea ?
 — Stanco, surățica mea,
 Nu-mi mai așternea colea,

Că mi-e focșoru de plop,
 Și mi-o sări, vedî, vr'un foc
 125 Și mi-o arde trup și tot !
 Unde Stanca c'aușia
 Ei milă 'i-se făcea,
 La picere'n casă 'i așternea,
 lencea acolo se culca.
 130 Când fu pe la miez de noapte,
 Stanca e'n sudorî de mörte,
 Când fu vörsatul de dorî
 Stanca 'mi vörsa la sudorî.
 Dar lencea ce mi-ș făcea ?
 135 Mâna dreaptă i-o arunca,
 Inelul din deșt trăgea,
 Adio că mi-și lua,
 Stanca oftând remănea.
 El afară că mi-și ieșia,
 140 Piciorul in scară 'mi pune.
 Fugea murgul îmbuestrând,
 Alde lencea fluierând.
 Din ploscă tot vin bënd,
 Din pistole slobođind.
 145 Când Turciî că mi-aușia
 Ca călniî că se strângea.
 El in cafenea intra,
 Mâna'n pozînar băga,
 Inelul că mi-l scotea
 150 Și pe masă că-l trănzea.
 Când Turciî inel vedea,
 Nicî un ban nu vrea să-î dea.
 Și lencea se necăjia,
 Paloș din teacă 'mi trăgea
 155 Șei-deci de Turciî mi-î tăia.
 Nu mi-î tae cum se taie,
 Ci mi-î tae tot fenește,
 Îi grămădește clăește.
 Foc din dece părți le da,
 160 Pe murgu că ncăleca,
 La Stăncuța că-mi pleca.
 Pe Stăncuța mi-o lua,
 Nuntă țărănescă 'mi făcea
 Și de Turciî că mi-o scăpa.

CANTECUL LUI COSTEA CIOBANU

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Dumitru Valeanu din Roșiori-de-Vede.
 (A se confrunta acest cântec cu *Fulga* din Colecția d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 509 sqq., și cu *Gealtă Costea* pag. 513 din aceeași colecție și cu varianta *Dolea* din colecția lui V. Alexandri, pag. 54-56.)

- Pe câmpul Tighiniț,
 Și p'al Tighinuțil,
 Pe valea Bărăiț,
 La colțul dumbrăviț,
 5 La târla Costiei,
 Că mî-a 'ntins perdelele,
 Pe tóte vâlcelele,
 Ca să'î fete oile.
 Așa 'î fată oile,
 10 Cum sunt vara cîupercile.
 Și are Costea oî mărunte
 Câte pietricele 'n munte;
 Are Costea mielusei,
 Cât sunt vara brebenei;
 15 Are Costea mielusele,
 Cât sunt vara viorele.
 Și mai are Costea, are
 D'o miorea,
 Nu'mî este 'n lume ca ea.
 20 In trup mi-e de șapte palme
 Și 'n cap mî'e cu patru córne;
 In vîrfu cornițelor,
 Câte o piatră nestimată
 Dă lumină nóptea tótă;—
 25 Pe lumina pîetrilor
 Ducea seama oilor;—
 Cu lănița zugrăvită,
 Cu unghiile poleite.
 Când simte de vreme bună,
 30 Trage oile în păștiune;
 Când simte de vreme rea
 Trage oile 'n perdea.
 Tot mai are Costea, are
 Vre-o cincî-decî de cîini bē-
 [trân],
 35 Care 'mî păzesc pe la stîni;
 Vre-o cincî-decî de cățelandri
 Care păzesc pe la mandre,
 Vre-o cincî-decî de pușlățel
 Carî păzesc pe la odăi.
- 40 Mai are, Costea, are
 Pe doalfa, cățea bētrână;—
 De bētrână ce era,
 Dințî 'n gură nu mai avea;
 Ședea 'nvăluită 'ntr'o lână
 45 Și lătra nóptea la lună.
 Mai are Costea, are
 Pe Togan,
 Căine d'un an,
 Cu capul ca de cîrlan,
 50 Că ședea el nóptea 'n c...
 Și păzea nouă stîni.
 Ađî mî-e Lunî,
 Măine mî-e Marțî,
 Pleacă Costea la Galați,
 55 Cu măgariî înșămărați,
 Să ia tărițe
 La oițe
 Și bolovanî
 Pe la cîrlanî,
 60 Opinci pe la cîobanî,
 Iminei
 La vătășel.
 Cu Fulga 'n cale se'ntâlnea,
 Bună ăiua lor că 'șî da :
 65 — Bună ăiua, nene Costeo!
 — Mulțumescu-ți, nene Fulgo!
 Alei, nene Fulg bētrân,
 F.... bărbuța în c...,
 Tu rău, frate, oî înflămēdi,
 70 Tu la mine ca să vii,
 Și ca frate că ți-oî da
 Un berbec de frigare,
 O mioră d'o căldare,
 Brînză dulce din sădilă,
 75 Cașcaval din comanic,
 Cum stă bine la voinic.
 Pe mine să nu mă strici.
 Alei, nene Fulg bētrân,
 Lasă-te de haiducie,

- 80 Vin' cu mine 'n ciobănie
Căci mai bine-o să ne vie!
— Alei, nene Costeo, nene,
Lasă-te de ciobănie,
Vin' cu mine în haiducie,
85 Că mai bine o să ne vie.
Iar Costeo că mi-și pleca,
Diua bună că-și lua,
Fulga 'n urmă rămănea,
In vale că-mi cobora,
90 Cinci-șecî de haiduci avea.
Haiduciî că mi-l vedea:
— Alei, nene Fulg bătrân,
F.....-mi-ți bărbuța 'n c...
De când frate tu te-ai dus,
95 Vinul în ploscă s'a acrit
Și pâinea s'a muceșit.
Când mai rău ne-am mânia
Și pînă cîngî că te-am lua,
Giaba de viața ta!
100 Iar Fulga că le striga:
— Voi voîniciilor,
Luați-vă după mine,
La mîgura cea surpată,
Unde-am mai urlat odată.
105 Alțiî ca căiniî să lătrați,
Alțiî ca lupiî să urlați,
Alțiî chiote să-mi dați.
Căiniî Costi mi-o auți
După voi s'o 'nșirui;
110 Eu în tîrlă mi-oî intra,
N'oî lua una, n'oî lua două,
Voiu rupe turma drept în două;
Tot fruntea berbecilor,
Fala negustorilor,
115 Nădejdea stăpînilor.
Căiniî Costi c'auți,
După ei se'nșirui;
Fulga 'n urmă rămănea,
La tîrlă că se ducea,
120 Iar dolfă că mi-l ochia:
— Vîno, vîno, Fulg bătrân,
F.....-mi-ți bărbuța în c...
Că mai am două dinți 'n gură,
Aia am să-î rup în tine!
125 Pe dolfă somnu o fura,
Fulga 'n tîrlă că intra,
Turma 'n două mi-o rupea,
Din dărăt că le lua
Și'n vale le cobora.
130 Când voîniciî le vedea,
Unî, frate, că-mi tăia,
Alți frate'mî jupuia,
Alți focuriî că-mi făcea,
Alți, nelcă, că-mî frigea,
- 135 Alți pînă gură lua,
De-și mai ținea inima,
Ia veți Fulga cel bătrân,
Că ședea p'un bușten,
Și rodea d'un ciodălan.
140 Ați mî-e Lunî,
Măne mi-e Marți,
Vine Costea din Galați
Cu măgariî înșămărați,
Cu bolovanî
145 Pe la cărlanî,
Cu opinci pe la ciobanî,
Cu tărîțe
La oițe.
Când Costea acas' că venia
150 Oile la strungă le da,
Nu venia lăptile la măsură,
Nici brînză la 'nchegătură.
Zerul frate că-l lua
Și pînă cufe că-l puneă,
155 Toți dulăii că-î striga;
Nici dulăii nu se sătura.
Dar Costea ce mi-ș făcea?
Brațul de sburături umplea,
Toți căiniî sburătura,
160 Numai dolfă rămănea;
De trei ori tîrlă o ocolea,
La gura tîrliî venia
Ea din gură că dicea:
— Nu mă bate, măi stăpîne,
165 C'am slujit la moș d'al tîu,
Am stujit la tîlcă tîu.
Vine vremea și la tine,
Nu mă bate măi stăpîne,
Ia-te tu după mine!
170 La isvoru rece de mult,
Numai de dolfă știut.
Unde Costea c'auți,
Cărligu 'n mână că lua,
Dolfă 'nainte mergea.
175 De picior amelînța,
P'o nare că șuiera,
Când în vale se uita,
Costea oile vedea,
Ca căiniî la zahana;
180 Fulga pe buștean ședea
Și rodea d'un ciodălan.
Dolfă când îl vedea,
Din deal se repedea
Și de vîne l'a apuca.
185 Costea că mi-ș striga:
— Ține, Dolfo, acilea,
Mare bacșis ți-oî da.
Pînă Costea că-mî sosia
Cinci-șecî de voîniciî pleca,

- 190 Pin păduri se împrăștia,
Numai Fulga rămânea.
Costea mâna pe Fulga puneă,
La respântie îl ducea,
Din guriță 'l judecă :
- 195 — Bine Fulgo, dumneata
Ce rău frate ți-am stricat,
De pe mine m'ai furat ?
Nu mai furat cum se fură,
N'ai luat una, n'ai luat două,
- 200 Mî-a luat turma drept pin'două,
Tot fruntea berbecilor,
Nădejdea stăpânilor.
Tu mi-ai furat hațducește,
O să-ți car eu ciobănește.
- 205 Câte o bucată tăia,
La răspântie arunca;
Toți dulăii că'î striga,
Nici dulăii nu'l mânca,
D'al dracului ce era.

MOGOȘ VORNICUL

Cules de Christea N. Țapu, din gura lăutarului Dumitru Văleanu din Roșiorii-de Vede.

A se confrunta acest cântec cu varianta prescurtată Mogoș Vornicul din colecțiunea lui V. Alexandri pag. 153 sq.

- La umbră la șapte brați,
Unde se cinstesc șapte frați
Albi ca niște 'mpărați,
Și cu Mogoș sunt cumnați.
- 5 Ei în vorbă ce'si avea,
Pe Stăncuța o logodîa.
După cine vrea s'o dea ?
După Mogoș vornicul,
Călare pă galbenul,
- 10 Conteș îmbăierat.
Dar pe Stanca că i-o da
Și-a casă că mi-o ducea;
Dar cu Mogoș prinsore avea:
— Măi Mogoș dumneata,
- 15 Noi pe Stanca că ți-o dăm;
Dar noi prinsore s'avem:
Să vie vara de dece ori,
Cam în luna lui Cuptor,
Că's mai multe sărbători,
- 20 Mai puține lucrători;
Și iarna vii de cincî ori, —
Că s'o 'ntâmpla d'o fi ger
Nu e bine călător.
Mogoș tot așa dicea,
- 25 Până pe Stanca o lua.
Când acasă mi-o ducea,
Nouă ani că mi-ș trecea,
Pe la cumnați nu mai da.
Când impovârnița pe dece,
- 30 Eacă Mogoș se gătește,
- P'un cal galben Dobrogén,
Coda'i trage pojar verde,
la veți urma 'i se pierde.
Când la ei că mî ajungea
- 35 La umbră la șapte brați,
El din gură că'mî striga :
— Bună ziua șapte frați,
Șapte frați, șapte cumnați,
Albi ca niște 'mpărați,
- 40 Cu Mogoș sinteți cumnați,
Cu Stăncuța sinteți frați.
Ce'i șapte frați se scula,
— Bine Mogoș mî-ai venit,
Pe Stanca ce ni-ai făcut ?
- 45 — Măi șapte, frați șapte cumnați
Vine și Stanca pe urmă,
Invălită'n rogojină,
Ca să nu vă fie rușine,
Intr'un car mare moldovenesc;
- 50 De spițat, mi-este spițat,
Numai nu mî-e obădat,
Cu doi boi moldovenești,
Când te uști pîn c....
Le numeri măselele.
- 55 Ce'i șapte frați când audîa
Inima că le-o rănîa.
Al mai mare ce-mî făcea ?
Paloș din teacă'mî trăgea,
Lui Mogoș capu să'i ia.
- 60 Iar Mogoș fu mai voinic,

- Cu paloșul lui prijinea,
 Pe cumnată-său îndărăt îl da.
 Iar la masă că'mi ședea,
 Iar frate că mi-l ispitea,
 65 Mogoș tot așa spunea.
 Cumnată-său cel mai mic
 Fu slugă la un ispravnic,
 El fuse mai priceput.
 Fratele mai mare ce'mi făcea ?
 70 Pe Mogoș de vorbă ținea,
 Al mic după Mogoș se da,
 Paloșul din teacă scotea,
 Capul lui Mogoș tăia
 Și cât colo el sărea.
 75 De îngropat unde'l îngropa ?
 Tot la umbra brașilor,
 Cu frunza mi-l învălă,
 Călușelul 'l-l lua,
 În grajd de pătără 'l băga,
 80 Și mai mult că nu trecea,
 O cucie că'mi venia.
 Ce fel de cucie era ?
 Poleită,
 Cu aur zugrăvită,
 85 Cu postav verde 'nvălită,
 Cu doi-spre-dece telegari
 Negri, nene, ca corbiș,
 Suptiri, frate, ca șerpiș
 Și iuș, frate, ca focu.
 90 De mânat cine-î mâna ?
 Mic de mocănaș,
 Cu gluga 'ntre spete,
 Cu băierii de bete,
 Mâna nu se vede.
 95 Dar în cocie cine era ?
 Veșt Stăncuța cea frumoasă,
 Surioră la șapte frați;
 Albă ca niște 'mpărați.
 Și că nene, unde trăgea ?
 100 La umbră la șapte brați
 — Bună ziua șapte frați,
 Cu Mogoș sintești cumnați,
 Și cu mine sintești frați.
 — Bine Stanco mi-ai venit
 105 Pe Mogoș ce l'ai făcut ?
 — Măi șapte frați,
 Albă ca niște 'mpărați,
 Mogoș mi-a plecat nainte,
 P'un cal galben dobrogean,
 110 Coda-î trage pojar verde,
 Ia vești urma i-se pferde,
 Și Mogoș era cam beat,
 Oră că calu l'a trântit,
 Oră că voi l'ați omorit ?
 115 Unde ei că mi-aușia,
- Unul la altul se uita,
 Semn la altu că'și făcea,
 Câte trei c'o ispitea,
 Stanca tot așa spunea.
 120 Dar Stăncuța ce făcea ?
 La cucie se ducea,
 O boldeșcuță 'și-avea,
 Jos din cucie mi-o da,
 La șapte frați mi-o ducea.
 125 Dăra sângelui afla,
 Pe sânge că se lua
 Pên'la grăpă d'o ducea.
 Boldeșcuța că scărma,
 Peste Mogoș că mi-ș da,
 130 Și Stăncuța că'l lua,
 Mi'l sêruta în tășetură,
 Par'că'l sâruta'n gură.
 Tron de cêră că'î făcea
 Și pe cucie că'l puneă,
 135 La Domnie că'mi pleca.
 Iar Stăncuța că striga :
 Dar da Stanca pênă'n ișe,
 Să resbêscă la Domnie,
 Să vê vêd pe trei legați,
 140 Și pe patru spânzurați.
 La Domnie se ducea
 Și din gură că'mi striga :
 — Dômne,—Măria-ta
 Turci'n țară mi-a venit
 145 Pe mine m'a vêduvit.
 Domnu când mi-aușia,
 Un firman că'mi scria,
 Dece ceauș că'mi venia,
 Toți Turci că mi-î strângea,
 150 La bătaie că-î puneă.
 Iar Turci că mi-ș striga :
 —Baca, Baca Ghiaura
 Cum bate pe dreptiș,
 Să spușe vinovațiș.
 155 Unde Domnia aușia
 Pe Turci îi ispitea,
 Turci drept că spunea :
 Dômne,—Măria ta
 N'am tăiat noi pe Mogoșu
 160 Mogoșu Vornicu,
 Ci pe Mogoș l'a tăiat
 Ai șapte frați,
 Albă ca niște 'mpărați,
 Cu Stăncuța ei sunt frați
 165 Și cu Mogoș sint cumnați !
 Unde Domnia aușia,
 Un ceauș m'adușea,
 La șapte frați că trimetea
 Și din gură-î porunceă :
 170 —De-î vêș găsi la masă,

Lasă-î să cinască ;
 De-î vei găsi culcați,
 Frumușel să mi-î legați.
 Unde ceaușu pleca
 175 Ș'acolo că se ducea,
 El la masă că-î găsea,
 Firman pe masă le trântia.
 Unde ei că mi-l vedea
 Ș'ncepea de-al citea
 180 Lacrămile-î podidea.
 Al mai mare se scula,
 Trei catiri că mi-aducea,
 De gălbiori îi încărcă,
 Un plocon la Domnie trimitea,
 185 Domnia când catiri îl vedea
 Pe Stanca mi-o sictirea ;
 Iar Stăncuța când aușia,
 În cucie se punea
 Și din gură că dicea :
 190 — Dómne, Măria ta,
 Dar da Stanca pêně'n iie
 Să resbescă la 'mpărăție,
 Să te scóță din Domnie!
 Dar Domnia aușia,
 195 De ea, frate, se spălmănta.
 De mână că mi-o lua,
 Și pe scaun mi-o poștia:
 — Staî Stăncuțo tu acilea.
 Stanca pe scaun stetea,
 200 Domnia ce mi-î făcea ?
 Trei ceauși că mi chema
 Și la ei că-î trimetea
 Și din gură le poruncea :
 — De i-ați găsi culcați
 205 Să mi-î aduceți legați,

Pe câte șapte legați.
 Și c'aușu când pleca,
 El acolo c'ajungea,
 Firman pe masă trântia.
 210 Când al mare că-l citea,
 Trei catiri că mai aducea
 De gălbiori îi încărcă,
 La c'auși că-î dăruia,
 Să nu-î mai ducă legați,
 215 Să dică că's vinovați.
 Când ei că s'apropia,
 Stanca în gura mare striga
 — Dar da Stanca pêně'n iie
 Să vestesc la 'mpărăție,
 220 Să vė vėd pe trei legați,
 Și pe patru spinzurați.
 Unde Domnia aușia
 Pe câte trei mi-î lega
 Și pe patru-î spândura,
 225 Cheful Stanciî că-î făcea,
 Și pe Mogoș îl îngropa,
 La umbra cu șapte brați,
 Unde bea cei șapte frați,
 Albi ca niște 'mpărați,
 230 Și cu Mogoș sint cumnați.
 Ei cu vadra se cinstea,
 Vadra Țaligradului
 Măsura Impăratului.

 Mă plătiți cu cântecul
 235 Ca lupul cu urletu,
 Când vênătoru'l gonește,
 Dă ptelea și se plătește.
 Și mai dați cu picătura,
 Să-și ude țiganu gura

MOGOȘ VORNICUL

(VARIANTA)

Auđit de Chr. N. Țapu, de la ăutarul Ionița Nicolae din Roșiori (Teleorman)

La umbră la șapte brađi,
Unde se cinstește șapte frați,
Albi ca niște împărați,
Cu Stăncuța că sint frați
5 Și cu Mogoș sint cumnați;
Dar în vorbă ce-și avea?
Tot pe Stanca o logodă. —
După cine că mi-o da?
După Mogoș vornicul
10 Vestitu, vităzu,
C'ala e fecior de domn,
N'are frică de om.
Dară ei ce mi-și făcea?
Cu Mogoș ei că vorbă:
15 — Alei, Mogoș dumneata,
Noi pe Stanca să ți-o dăm,
De bogată, de avută
Îi stă pieptul clăbușit
De aur și de argint,
20 De n'am vădu de când sint!
Noi pe Stanca să ți-o dăm;
Dar noi prinsore să-avem
Să vii vara de cincî ori
Că-s mai multe sərbători;
25 Și larna de trei ori,
Că-s mai multe lucrători,
Și s'o întempla d'o fi ger,
Nu e bine călător.
Așa prinsore făcea.
30 Dară Mogoș ce făcea?
El pe Stanca c'o lua
Și acasă că mi-și pleca.
Nouă ani că mi-ș trecea,
Pe la cumnați nu măi da;
35 Când povernea pe dece,
Iaca Mogoș se gătește
P'un cal galben dobrogean,
Coda-i trage pojar verde,
Urmele 'i se pierde.
40 Și Mogoș că mi-și pleca
Și el frate se trăgea

La umbră la șapte brađi,
Unde se cinstea, șapte frați.
— Bună ziua șapte frați,
45 Albi ca niște împărați,
Cu Stăncuța sinteți frați
Și cu mine sunteți cumnați.
— Mulțumescu-ți dumitale,
Ca la un cumnat mai mare!
50 Să sculă fratele ăi mai mare:
— Bine Mogoș ai venit,
Pe Stăncuța nu ni-o aduci?
— Vine și Stanca pe urmă,
Învăluită 'n rogojină,
55 Să nu v'e fie rușine;
Într'un car mare mocănesc,
Nalt în drig, mărunț în rôte
Cu doi boi moldovenești,
Lungi de corne,
60 Ciungă de code,
Unde te uiți prin cu...le
Le numeri măselile.
De trei ori că-l ispitea,
Mogoș tot așa spunea,
65 De-al dracului ce era!
Fratele mai mare ce făcea?
Paloș din teacă scotea
Și pe Mogoș l'amelinta.
Mogoș fuse mai voinic,
70 Pe sub paloș s'a pîtit
Și cu-al lui l'a prijînit. —
Fratele cel mai mic se scula
Și 'n cărciumă că-l băga,
O oca de spirit că-l da
75 Și pe Mogoș îl îmbăta,
Paloș din teacă scotea
Și pe Mogoș îl tăia. —
Unde frate că-l ducea?
La umbră la șapte brađi,
80 Unde se cinstesc șapte frați;
Și acolo că-l îngropa
Și cu trundă îl învălia.

- Nici mai mult că nu trecea,
Iaca Stanca și sosia.
- 85 Nu venia cum îi spunea,
Și Stanca că mi-ș venia
Într'o cucie zugrăvită,
Mult mi-e poleită,
Cu potintele de aur,
- 90 Cu cruciulițe de argint,
Care n'am vădut de când sint !
Și bună ziua le da :
— Bună ziua șapte frați,
Că cu mine sînteți frați,
- 95 Și cu Mogoș sunteți cumnați.
— Mulțumescu-ți dumitale,
Ca la o soră mai mare !
Bine Stanco, c'ai venit,
Pe Mogoș nu mi-l aduci ?
- 100 — Mogoș mi-a plecat înainte
P'un cal galben neinvățat,
Cu conțesu îmbălerat,
Și Mogoș era cam beat,
Orî că calul l'a trântit,
- 105 Orî că voi l'ați omorît ?
Dar Stăncuța ce făcea ?
O boldeicuță și-avea,
De știa, de mi-ș vorbia.
Boldeicuța c'o lua,
- 110 Jos din trăsura c'o da.
Boldeicuța ce făcea ?
Urma singelui că lua,
Peste Mogoș că mi-ș da.
Și Stanca ce mi-s făcea ?
- 115 La Mogoș că se ducea
Și de mână că mi-l lua,
Capul la spate-i cădea;
Il săruta în tăietură,
Par'că l' săruta 'n gură ! —
- 120 — Dar da Stanca pêne'n îie,
Să vă ved eu la Domnie,
Să vă ved pe trei legați
Și pe patru spinzurați.
Dar Stăncuța ce'mi făcea ?
- 125 In cucie se punea,
La Domnie se ducea
Și din gură că dicea :
— Domnule, Măria-ta,
Turcii 'n țară că mi-a dat
- 130 De m'a ars și m'a prădat,
Pe Mogoș mi l'a tăiat,
Pe mine m'a veduvit,
Copilaș mi-a sêrăcit !
Și Domnia și-aușia
- 135 La ceauș că poruncă :
— Măi, ceauș tu mi-ești rău,
De când tu mi-ai ceaușit,
- Nici o slujbă n'ai făcut,
Dar pe asta ca s'o faci !
- 140 Firmanul în mână că-i da
Și din gură-i spunea :
— Dacă la masă-i afla,
Să-i lași până orî cina,
Că și ei orî fi ceva !
- 145 Dar ceaușu ce făcea ?
Firman în mână le da,
Dar ei, frate, ce făcea ?
Firmanul că'l citia
Lacrimile-i podidă,
- 150 Că le-a scurtat viața ! —
Ei de frică ce făcea ?
Un catir că mi-ș lua
Și de bani il împovăra,
La Domnie că pleca,
- 155 Domniei ca să-i dea.
Dacă la Domnie venia,
Ei bani că-i aducea.
Domnia bani că lua
Și pe Stanca-o sictirea,
- 160 Jos din case o sictirea.
Dar Stanca ce mi-ș făcea ?
— D'o da Stanca pêne'n îie
Să răsbescă la 'mpărăție,
Să te scotă din Domnie.
- 165 Dar domnia ce făcea ?
Sta nițel și se gândia,
Și pe Stanca c'o chema,
Îndărăt c'o aducea,
Și pe Stanca c'o întreba.
- 170 Stanca tot așa spunea :
— Turcii în țară c'a intrat
Și m'a ars și m'a prădat
Și pe Mogoș l'a tăiat.
Domnia așa aușia,
- 175 Toți Turcii-i aducea,
La falangă că-i punea.
Doi turci bătrâni s'alegea ;
Și la Domnie vorbă :
— Baca, baca, Gheaura,
- 180 Domnule, Măria-ta
Că bați pe dreptii,
Să spuie vinovații,
Că pe Mogoș l'a tăiat
Șapte frați d'ai Stanchii.
- 185 Domnia așa aușia,
Drumul Turcilor le da,
Pe frații Stanchi îi lua,
Pe cei patru îi spinzura
Și pe trei că mi-i lega,
- 190 Chefu Stanchi că făcea.
Și-a murit, nu se mai vede
Lumile nu li se perde

Și a plătit la lăutar
De l'a scris la sărindari,
195 Să'l spuie la țile mari.

Mă 'nchinaî cu cântecul,

Ca lupul cu urletul:
Cât trăiește lipovenește,
Dacă pușca 'l dobândește,
200 Dă pielea și se plătește!

MOGOȘ VORNICUL

(VARIANTA)

Cules de Ch. N. Țapu din gura lăutarului Ionița Valeanu, Roșiori-de-Vede.

Departe, vere, departe,
Departe dar nu prea forte,
La umbra de șapte brați,
Und' se cinstesc șapte frați,
5 Albî ca niște 'mperați,
Și cu Mogoș sint cumnați,
Mare masă mi-este 'ntinsă,
De șapte frați mi-e coprinsă.
Ei pe Mogoș adăsta,
10 Iacă Mogoș că sosîa,
Cam cu chef că mi-șî venîa,
La ei că se ploconîa.
Ei, mare, nu-î mulțumîa,
Și din gură că-î striga :
15 — Alei Mogoș Vornice,
Tu, mare, că ni-ai venit,
Pe Stăncuța nu ni-o aduci,
C'ășa prinsore ni-ai dat,
Când pe Stanca noi ți-am dat.
20 S'o aduci vara de cincî ori,
Că's mai multe serbători;
Și iarna de trei ori,
Că's mai multe lucrători.
Dar Mogoș ce mi-șî făcea ?
25 El nici habar că n'avea.
Grăi fratele-ai mai mare :
— Ori la puști să'l impușcăm,
Ori cu sabia să'l tăiem ?
Grăi fratele-ai mai mic,
30 Că-î mai mic și mai voinic
Și la minte priceput.
Paloș din teacă scotea,
Capu lui Mogoș tăia
Și, mare, că'l îngropa.
35 Dacă, mare, îl îngropa,
Iacă Stăncuța sosîa,
Bună ziua că le da :

— Bună ziua șapte frați,
Cu mine sinteți, voi, frați,
40 Și cu Mogoș sinteți cumnați.
Pe Mogoș ce l'ai făcut ?
Ea, mare, că mi-șî umbla,
Pe dăra sângelui mergea,
Și, mare, că'l desgropa.
45 Il sëruta 'n tăietură,
Parcă 'l sëruta în gură :
— Cum pe Mogoș l'ai tăiat,
Că era, frate, cam beat ?
Ea mi se jelea,
50 Cu palmele se bătea,
Și din gură le spunea :
— D'o da Stanca pene 'n îre,
Ca să mă duc la Domnie,
Să vă ved pe trei legați,
55 Și pe patru spânzurați !
Stanca, mare, că'mî pleca,
Pe Mogoș că mi-l lua,
Și la tron că'l aședa,
În trăsura că'l punea,
60 La Domnie că mergea.
La Domnie 'l arăta,
Și pe frați învinuîa.
Domnia ce mi-șî făcea ?
La ei frate trimetea,
65 Pe câte șapte-î aducea,
Și pe trei că mi-î lega,
În pușcărie că-î băga.
Pe patru că-î spânzura.
Stăncuța că'mî remânea,
70 La un dughian se ducea,
Și acolo că mi-șî plângea,
Tôtă nóptea se jelea,
Și văduvă remânea,
Acasă că se ducea,

STAN DIN BARAGAN

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Stancu Ion din Cucuești (Teleorman).
Acest cântec este o variantă prescurtată a celui intitulat «Juganî» din Colecția
d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 688 sq.

- Departe, vere, departe,
 Nicî departe, nicî apröpe,
 Tocmai calea jumătate,
 La mijlocu câmpului,
 5 La puțu porumbului,
 Unde fir de ȳarbă nu e,
 Numai d'albă coelie,
 Cine, neică, că 'mî mergea ?
 Să veđi, Stan din Bărăgan.
 10 Dar el, neică, ce'mî făcea ?
 Peste câmp că se uita,
 Trei cărlăiori năzărȳa,
 Trei cărlăiori gălbiori,
 Pe spinare negrișori;
 15 Și de nare,
 O strănare,
 Și 'mbuestru 'n fuga mare.
 El neică ce mi-șî făcea ?
 Indărăt că se 'ntorcea
 20 Și lua cösa și gresia
 Și 'ndărăt mi se ducea
 Și de cösă s'apuca.
 Dar el, neică, ce'mî cosȳa ?
 Tot secară,
 25 Cu negară.
 Tocmai o vară cosȳa
 Și de arcan s'apuca.
 Impletitura dintr'o vară
 Îi muriră copii de föme!
 30 Când arcanul că'l sfărșȳa,
 La spinare că-l lua
 Și-unde, neică, mi-l trăgea ?
 La puțu lui Ciorăpȳel,
 Ciorăpȳel ăl voinicel,
 35 La stupina cea betrână,
 Care e apröpe de fântână.
 Sghiabu de apă-l umplea
 Și arcanе mȳ-ășeđa,
 De furcă mi-le lega,
 40 In dosu furci se da
 Și puțin mi-l scărȳia,
 Pên cărlăioriȳ venȳa.
 Apă, neică, că mi-șî bea,
 Pe lângă sghiab se juca,
 45 Pină 'n arcanе că da.
 Când ei prinșȳ că se vedea,
 Odată că se uzȳia,
 Furcă din pămȳnt scotea,
 Unde furca se trântȳa,
 50 Gropă de bordei făcea ;
 Și unde clutura cădea,
 Gropȳ de grău mi se săpa.
 Dar Stoȳan ce mi-șî făcea ?
 De necaz, frate, ce avea
 55 Barba albă 'șȳ jumulȳa,
 Mustăȳ roșȳ că-șȳ rupea.
 Un cărlan 'ȳ se opria,
 La salcia cocoșată,
 Unde s'a mai umbrȳt odată.
 60 Dară Stan că mi-l afla
 Și pȳn tȳrg că se plimba ;
 Lua trei traistȳ și trei căpestre,
 Tot căpestre de bumbac
 Cum șade la juganȳ drag.
 65 El la ei că se trăgea,
 Căpestre 'n cap le-ășeđa.
 Paloș de la brȳu scotea,
 Arcanele le tăia,
 P'ăȳ mai mare încăleca
 70 Și unde, neică, mi-șȳ mergea ?
 Colea 'n tȳrg la Năȳloveșȳ,
 Und' se vind cărlanȳ cu preȳ.
 Când cărlanȳ sforăia,
 Din picere svăpăia,
 75 Cocöne se spăȳmănta,
 Ape că se turbura,
 Liveđȳ verđȳ că să 'ncurca
 Munȳȳ se cutremura.

Până Turcii că 'mî sosia,
 80 Cât cerea atîta 'î da,
 Opt sute de lei că-î da
 Şi 'ndărăt mi se 'ntorcea.
 Şi cu cin' că se 'ntâlnea?
 Veđi cu Stan din Pîersica,
 85 Omul cel de nimica,
 Călare pe galbina.
 Din guriţă că'mî striga :
 — Măi, unchiule Stane,
 Tu frate nu mi-ai veđut
 90 Trei cărlăiori galbiori,
 Pe spinare negrişori?
 Dar el frate ce dicea?
 — Măi, nepóte Stane,
 Aseară pe la o vreme
 95 Colea 'n tîrg la Năjloveţi,
 Und' se vînd cărlani cu preţ,
 Trei cărlani a rinchezat,
 Cocóne s'a spăimântat.
 Dacă este vorba aşa,
 100 Adu pe galbina 'ncoa.
 După ea descăleca
 Şi Stan frate 'ncăleca.
 Şi unde neică mi-o trăgea?
 Tocmai 'n tîrg la Cladova,
 105 Und'se vinde galbina.
 Când galbina mi-ajungea,
 Odată că'mî sforăia,
 Cura Turcii ca bura.
 Cât cerea, atîta 'î da,
 110 Cinci sute de lei că'mî lua,
 Stan în pungă le băga
 Şi 'ndărăt mi se 'ntorcea.
 Când de Stan s'apropia
 Şi căciula o lepăda,
 115 Din guriţă că striga :

— Măi, nepóte Stane,
 N'a fost galbena a ta,
 Ci ţi-a fost, veđi de furat
 Şi 'n tîrg frate m'a apucat,
 120 Cinci galbeni din pung'am dat,
 Şi căciuliţa din cap,
 Ce-am pătit până-am scăpat.
 Dacă vedea Stan aşa,
 Măna 'n pungă c'o băga,
 125 Cinci galbeni că scotea
 Şi 'ndărăt că 'î înturna.
 Diua bună că-şî lua
 Acasă că se ducea.
 Dar nevasta-l întreba :
 130 — Pe galbena n'ai găsit,
 Pe galbena ce ai făcut?
 — Eă, nevastă, m'am întălnit
 Cu unchiu Stan,
 Şi pe galbena 'î-am dat
 135 Şi el, frate, că s'a dus,
 Icea 'ntîrg la Năjloveţi,
 Und'se vînd cărlani cu preţ;
 Şi 'n tîrg că l'a apucat,
 Cinci galbeni din pung'a dat
 140 Şi căciuliţa din cap.
 Îndărăt 'î-am întornat,
 Dar nevasta ce-î dicea :
 — Asta nu e minciuna,
 Că eşti Stan din Pîersica,
 145 Omu cel de nimica !
 Dar nevasta ce'mî făcea?
 Tótă nóptea bombănia,
 Pîn' cărlanu-î aducea.
 Cam aşa pe supt nimîez,
 150 Imî sosia şi galbina,
 Cu toţi mănjiî după ea.

MIZIL CRAI

Auđit de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ionița Văleanu din Roșiorii-de-Vede.

- Frunză verde de susa!,
In casă la Mizil Crai,
Mare masă mi-este 'ntinsă,
De mulți boieri mi-e cuprinsă.
5 Fôfe verde bob năut,
De când mă-sa l'a făcut,
Fiū din trup nu l-a născut,
Făr' de trei pietro de fete,
Frumușel incondețete.
- 10 Dar pe nume cum le chiamă ?
Una o chiamă Stăncuța,
P'a mijlocie Rada,
Și a mai mică Mizilca.
Din oraș din Taligrad,
15 De la cinstitu 'mpărat,
Mândră carte că-i venia,
Să dea fiū din trupul lui,
Să slujască 'mpăratului,
In pörta Țaligradului.
- 20 El cartea că m'ö citfa,
Lacrămile 'l podidfa,
Și prin sală se plimba.
Fata mare că 'l vedea,
Și din gură 'l întreba :
25 — D'alei taică, dragă taică,
De ce plângi, te tângulești ?
Foițică de năut,
Unde pe noi ne-ai crescut,
D'aia tu te-ai necăjit ?
- 30 Dar tat-sëu că mi-i grăia :
— D'alei taică, fata taichi!,
Stătuși, taică, mă 'ntrebași,
Mai cu dreptul spuneți-aș,
Să m'î puî mâinele în pștept,
35 Să-ți spuî cuvintul cu drept.
Mie taică m'î-a sosit,
Firman de la 'mpărăție, —
Carte albă, slovă neagră ! —
Să dau fiū din trupul meu,
- 40 Să slujască 'mpăratului,
In pörta Țaligradului.
— Taică, taică, dragă taică,
Dă m'î cal bun de călărie
- Și haïne de premenelă
45 Și bani albi de cheltuială,
Ca eu taică să mă duc,
Să slujesc la Impăratul,
In pörta Țaligradului.
Ea mare că se gățfa,
50 Voănicește se 'mbrăca,
Și la cap că se tunde, a,
Și pe cal că 'ncăleca,
Și la împăratu mergea.
Impăratu c'ö vedea,
55 El, veđi, nu m'ö cunoștia.
Dacă, mare, n'ö cunoștea,
Dar Domnița că-i dăcea :
— Ceasta o să fie fămele.
Impăratul nu credea,
60 Dar Domnița ce m'î făcea ?
Un bălci, mare, că făcea,
Și pe ea că m'ö 'ncerca ;
Toți soldații că-i stringea,
Și, mare, le porunca,
65 Furci, mare, că m'î-aducea,
Și de puști tot așa.
Ea cu soldații se plimba.
Impăratu cu domnița privea ;
Ea, mare, că se plimba,
70 Cei alți cu puștile umbla,
Ea la furci c'alerga.
Dar Domnița că rîdea,
Și din gură că dăcea :
— Nu ți-am spus că este așa ?
- 75 Și pe ea că m'ö afla,
Și la pștept că mi-ö căta,
Țițele că mi-i vedea,
Și acasă c'ö trimitea.
Dar Mizilcuța se sula,
80 Și la tat-sëu se ducea,
Și din gură că-i grăia :
— D'alei taică, dragul taichi,
Calul tēu de la tinerețe,
Care-a ajuns la bătrânețe,
85 Să m'î dai, tu taică, mie.
Hainele de la tinerețe,

Care aŭ ajuns la bătrânețe,
 Să mi le dai tu mie.
 Dacă ea că se gălă,
 90 Se gătea și mi-și pleca.
 Veđi, la un cap de pod
 Lupul în cale 'i eșia,
 Ea mâna pe armă puneă,
 Și pe lup că mi-l plesnă,
 95 Și de drum că-și căuta;
 La Impăratu că-și mergea.
 Când împăratu o vedea,
 Domnița nu se 'ncredea;
 Ea o boldeică 'și avea,
 100 De știa de mi-și vorbă,
 Boldeica tôte i spunea.
 Dar Domnița ce ȑicea:
 — S'o culcăm cu patru inși,
 Dacă-o fi, măre, femele,
 105 Șoldurile le are marī.
 Boldeica mi-auđia,
 La Mizilca se ducea,
 Și ei, măre, că-i spunea.
 Ea, măre, unde se culca,
 110 Grópă, mare, că-și făcea
 Și șoldul că'l ingrupa,
 Tocmai cu ăia venă.
 Domnitorul măsură le lua,
 Tot una că mi-și venă.
 115 Dar Impăratu ce ȑicea?
 — Ai la bălci să-i plimbăm,
 Dacă-o fi femele,
 Ea alérgă la furci;
 Dacă o fi voľnic,
 120 Alérgă la puscī.
 Toți soldați se plimba,
 Ea la puscī că mi-alerga,
 Mâna pe pușcă puneă,
 Le soldați muștra făcea.
 125 Domnița se minuna,
 Șapte ani că mi-și slujă,
 Nimenea n'o cunoștea,
 Ghinărar că mi-o puneă.
 Dacă slujba isprăvī,
 130 Impăratu o încerca,
 La ișitóre o trimitea.

Dac'o fi femele,
 Se p... în jos;
 Dacă-o fi voľnic,
 135 Se p... cu ea în sus.
 Boldeicuța auđia,
 La Mizilca că mergea,
 Și din gură'i spunea,
 Ea o țevă că căta,
 140 Bine în gură o puneă,
 Mai departe mī-arunca,
 Pe toți că'i întrecea,
 Termenul că mi-și făcea.
 Impăratul ce'mī făcea?
 145 Révaș de drum că-i da;
 Și când acasă'mī mergea
 Impăratul mare hala'i i făcea,
 El, veđi, dă mī-o petrecea,
 Dacă, măre, o petrecea,
 150 Ea'n vapor că se puneă,
 Soldați pe mal ședea
 Ea, măre se desbrăca
 Și țitile le scotea
 Și toți măre c'o vedea,
 155 Și toți că se necăjia.
 Cată, f... mumă-sa
 Un cap de femele pe noi să
 [ne stăpânească!
 Ei, măre, că'mī poruncia
 Vaporul de mī-l oprīa,
 160 Până Impăratu venīa,
 Și la ea că mi-și intra.
 Țitile că mi-i vedea
 Și de mână c'o lua
 Și din gură că'i ȑicea:
 165 — Aidi, fată, să trăiești!
 Când vaporul că'mī pleca,
 Toți drumu la puști că da.
 Acasă că se ducea;
 Mizil Crai că mī-o vedea,
 170 În guriță c'o săruta
 Și din gură că-i ȑicea:
 — D'alei taică, draga taichiī,
 Tu ai făcut tótă slujba,
 Tu să mănânci starea mea!

MIZIL CRAI

VARIANTA.

Auđit de Chr. N. Țapu de la lautarul Costea Gheorghe din Săcent—Teleorman

- Fôre verde de Susaï,
In curte la Mizil Craï,
Mare masă mi-este întinsă,
De mulți boțerî mî-e coprinsă.
5 Dar la masă cine-mî șade ?
Șade Domnul Mizil Craï Dom-
[nul
Cu d'alb palme 'n obraz
Și cu cotele pe masă.
El din masă că 'nchina.
10 Mare firman că-î pica,
Firman de la Împărăție,
Carte albă, slovă neagră,
Să dea fiu din trupul lui,
El frate ca să slujască
15 Porților,
Cetăților,
Înaintea Împăratului,
În porța Țaligradului.
El de la tinerețe,
20 Pân'la d'alba-î bătrânețe
Fiu din trup că n'a făcut.
Făr' că ce mî-a făcut?
Treî pietre de fete,
Frumușele 'ncondiete.
25 Dar pe nume cum le chiamă?
A mare Delidarda,
A mijlocie Rada,
Și-a mai mică Mizilca, —
Numele tătină-său.
30 Dar Mizil Craï ce 'mî făcea ?
Intra 'n casă tot rîdînd,
Cheful mesîi tot făcînd,
Și afară lăcrămînd,
Fața albă sgăriind,
35 Barba neagră jumulind
Și la pămînt grămădînd.
Luî seama cine-î băga ?
Fata mare că'l vedea,
Anume Delidarda,
40 Și din gură că-î Țicea :
— A-ba, taică dumneata,
De ce intri în casă tot rîdînd,
Cheful mesîi tot făcînd ?
Ești afară lăcrămînd,
45 Fața albă sgăriind,
Barba neagră jumulind ?
Și la pămînt grămădînd ?
Dar el din gură Țicea :
— D'aleî, taică, fata mea,
50 Ce făcuși de mē 'ntrebași ?
Mai cu dreptu spune-Ți-aș ;
Să 'mî puî mîlnele 'n pîept,
Ca să-Ți dau cuvîntu drept !
De cînd maica m'a făcut,
55 Trup din trup că n'am facut,
Mie, taică, mî-a picat,
Firman de la 'mpărăție,
Carte albă, slovă neagră,
Să dau fiu din trupu meû,
60 El taică ca să slujească
Porților,
Cetăților,
Înaintea 'mpăratului,
În porța Țaligradului.
65 Eû de la tinerețe,
Pên'la d'alba'mî bătrânețe,
Fiû din trup că n'am făcut.
Fără cît ce mî-am făcut ?
Pe voi trei pietre de fete,
70 Frumușele 'ncondețete,
Și pe anume cum vē chiamă ?
Pe tine Delidarda,
Pe-a mijlocie Rada
Și p'a mică Mizilca.
75 Ea din gură că Țicea :
— Măî, taică, nu purta grija,
Că de mine e purtată ;
Să mē ducî la bărbier,
Să mă tunđî cerchezește,
80 Să'mî lași chica dehiește,
Să'mî dai cal de călărie,

- Și haîne de vineție
 Și bani albi de cheltuială
 Și cămăși de premenelă;
 85 Să slujesc porților,
     Porților,
     Cetăților,
 Înaintea Împăratului,
 În porța Țaligradului.
 90 Dar Mizil Crai ce mi făcea?
 Pe ea la bărbier c'o ducea
 Și frumos mi-o tundeă,
 Și-o tundeă cerchezește
 Și i lăsa chică deliește:
 95 Ii da cal de călărie
 Și haîne de voinicie;
 Ii da bani de cheltuială,
 Și cămăși de premenieală.
 Ea pe cal că'ncăleca,
 100 Diua bună căși lua:
 — Rămăi, taică, sănătos
 Ca un busuoc verde frumos!
 — Du-te, taică sănătoasă
 Ca-o garoafă frumoasă!
 105 Delidarda că mi pleca,
 Tat-său dupe ea se lua
 Și înaintea ei că ieșea,
 La capul podului că sta;
 Acolo el se făcea
 110 Un urs mare
 Cu gura căscată,
 Cu limba p'o falcă.
 Delidarda când vedea,
 115 Indată se spăimânta
 Și acasă că se'nturna.
 Dar Mizil Crai ce mi făcea?
 Cu pumnii 'n piept se bătea
 Și din gură că dicea:
 120 — Ce pôte fi asta?
 — Imi sluti copilița,
 Copilița mi-o sluti,
 Nicî slujba nu mi-o făcu.
 Mizil Crai ce mi-ș făcea?
 125 Acasă că mi-ș venia,
 Intra 'n casă tot ridînd,
 Cheful mesii tot făcînd,
 Ieșea afară plîngînd.
 Luî seama cine-i băga?
 130 Fata mijlocie 'l vedea
 Aname Rădița,
 Și din gură că-i dicea:
 — A-ba, taică dumnea-ta,
 De ce intri în casă ridînd,
 135 Cheful meu tot făcînd?
 Ești afară lăcrămînd,
 Fața albă sgârîind,
 Barba neagră jumulind
 Și la pămînt grămădind?
 140 Dar el din gură dicea:
 — D'alei fată, fata mea,
 Ce făcuși de mă 'ntrebași?
 Cuvîntu spune-ți-aș;
 Să mi puî mîinile la piept,
 145 Ca să-ți dau cuvîntu drept!
 De când maica m'a făcut,
 Fiū din trup n'am făcut,
 Mie, taică, mi-a picat
 Firman de la Împărăție,—
 150 Carte albă, slovă neagră,—
 Să dau fiū din trupul meu,
 El taică ca să slujească
     Porților,
     Cetăților,
 155 Înaintea Împăratului,
 În porța Țarigradului.
 Eū de la tinerețe,
 Pîn'la d'alba bătrînețe,
 Fiū din trup că n'am făcut,
 160 Fără cât ce mi-am făcut?
 Pe voi trei pietre de fete,
 Frumusele încondefete.
 Dar Rădița ce mi dicea,
 — Măi, taică, nu purta grija,
 165 Că de mine e purtată;
 Să mă duci la bărbier,
 Să mă tunzi cerchezește,
 Să mi lași chica deliește,
 Să mi dai cal de călărie,
 170 Și haîne de vineție
 Și bani albi de cheltuială,
 Și cămăși de premenelă,
 Să slujesc Porților,
     Porților,
 175 Cetăților,
 Înaintea Împăratului,
 În porța Țarigradului.
 Mizil Crai ce mi-ș făcea,
 La bărbier c'o ducea
 180 Și pe ea c'o tundeă,
 O tundeă cerchezește,
 Cu chica deliește.
 Ea pe cal că 'ncăleca,
 La Împărăție pleca.
 185 Dara tat-său ce mi făcea?
 Cap de urs că se făcea,
 La pod că se ducea,
 Înaintea Radi ieșea.
 Ea vezi frate se 'spăimânta,
 190 Indărăt că se 'ntorcea,
 Și acasă că mi venea.
 Mizil Crai ce mi-ș făcea?

- Cu pumnii 'n ptept se bătea
 Și din gură că dicea:
 195 — Ce pôte fi asta?
 Imi sluiș copilul, —
 Pe Rada și Delidarda, —
 P'amendouă le sluiș,
 Nicî slujba nu mî-o făcuî!
 200 Mizil Crai ce mi-și făcea,
 El în casă că intra,
 Intra 'n casă tot ridend,
 Cheful mesii tot făcend;
 Ieșia afară plângend,
 205 Fața d'albă sgăria,
 Barbă neagră jumulfa
 La pământ c'o grămadfa.
 Dar Mizilca ce'mî făcea,
 Fata lui a mică?
 210 Lui seama că-î băga
 Și din gură întreba:
 — Măi, taică Dumnea-ta,
 De ce intri în casă ridend,
 Cheful mesii tot făcend;
 215 Și ești afară plângând,
 Fața albă sgăriind.
 — Fata taichi, Mizilca,
 Bine făcuși mă 'ntrebași
 Cu cuvintu spune-ți-aș!
 220 Mie, taică, mî-a picat,
 Firman de la 'mpărăție,
 Carte albă, slovă neagră,
 Ca să dau fiu din trupul meu,
 Să pădiască Porțile,
 225 Porțile,
 Cetățile,
 Inaintea Împăratului
 În pörta Țaligradului.
 Eü de când maica m'a făcut
 230 Fiü din trupe eü n'am făcut;
 Făr'de cât ce mî-am făcut?
 Pe voi trei p'tetre de fete,
 Frumușele 'ncondefete.
 Dar Mizilca ce'mî făcea?
 235 Ea din gură ce-î spunea:
 — D'ala, taică, dumnea-ta,
 Eü o să slujesc,
 Porților,
 Cetăților,
 240 Inaintea Împăratului,
 În pörta Țaligradului.
 Dar mie, taică, să'mî dai
 Calul tău din tinerețe,
 Armele din tinerețe,
 245 Pușca și cu sabia;
 Și mă du la bărbier
 Și tunde-mă cerchezește
- Și cu chică deliește
 Și dă'mî bani de cheltuială
 250 Și haïne de premenelă
 Să slujesc Porților,
 Porților,
 Cetăților,
 Inaintea Împăratului,
 255 În pörta Țaligradului.
 Ea în pod că se urca,
 Și frêul că'l găsfa
 Și la erghelie se ducea
 Și din gură că striga:
 260 Ptruța..., calul tati din tinerețe
 Să vii la bătrânețe.
 Dacă calul că'mî venfa
 Fôrte slab tare era.
 Căpăstru în cap 'î-l da,
 265 Acas' cu el mergea,
 Și la grajd că'l băga,
 Pe grăunțe că'l punea,
 Cu țesala 'l țesăla,
 Cu peria că'l ștergea,
 270 Cu unt-de-lemn îl ungea
 Și afar din grajd că'l scotea,
 Frumos că mi-l înșela;
 Cruce la piept ridica
 Și pe cal că 'ncăleca
 275 Și din gură că dicea:
 — Remăi, taică, sănătos
 Ca un trandafir frumos!
 Și tat-sêü din gură-î dicea:
 — Du-te, taică, sănătôsă
 280 Ca o garoafă frumoasă.
 Dacă fata că pleca,
 Mizil Crai ce'mî făcea?
 El p'altă parte că'mî da;
 Când fata mî-ajungea,
 280 La podu d'aur c'ajungea,
 El p'altă parte că da,
 Dincolo de pod trecea,
 Doi șerpî că se făcea,
 Unul p'altu se mânca.
 285 Și fata că mi-î vedea,
 Paloș din teacă scotea,
 Când odată c'aducea
 Și capul ca să i-l ia.
 Dar Mizil Crai ce făcea?
 290 Drept în picere 'mî sărea:
 — O taică, tu, fata mea,
 Staî tu, nu mă tăia,
 Că tu o să slujești,
 Porților,
 295 Cetăților,
 Inaintea Împăratului,
 În pörta Țaligradului!

Ea trăgea de se ducea.
 Dar tată-său ce făcea ?
 Din ochi negri lăcrăma
 300 Și el frate leșina.
 Fata așa că mi-și vedea
 Inapoî că se 'ntorcea
 Și pe tat-său că mi-l lua
 Și-acas' cu el se ducea,
 305 Frumósă masă 'ntindea
 Și cu el bea și mânca,
 Fôrte tare se cinstea
 Și așa din gură-i dicea :
 — Taică, taiculiță al meu,
 310 Ia să 'mî dai boldeîcuța
 Ca să 'mî ții vorba cu ea,
 Că eu o să slujesc
 Porților,
 Cetăților,
 315 Inaintea Impăratului,
 În pórta Țaligradului.
 Și boldeîca că 'i-o da,
 Cruce la piept ridica
 Și pe cal că 'ncăleca
 320 Și din gură că dicea :
 — Rēmăi, taică, sănătos
 Ca un trandafir frumos!
 Și Mizil Crai că 'i dicea :
 — Du-te, taică, sēnătósă,
 325 Ca o garófă frumósă,
 Că tu o să slujești
 Porților,
 Cetăților,
 Inaintea Impăratului,
 330 În pórta Țaligradului!
 Și trăgea de se ducea
 Și-acolo că 'mî ajungea,
 La pórta că 'mî ședea,
 Trei zile și trei nopți ședea,
 335 Nimeni în seamă n'o băga.
 Impăratu ce făcea ?
 Impărăteasa afar' ieșea
 Și pe sală se 'mplimba
 Și pe Mizil c'o vedea
 340 Și din gură că dicea :
 — Alei, împărăteasa mea,
 Feciorul lui Mizil Crai,
 A venit să slujască,
 Nouă anî și jumătate,
 345 Să 'mî slujască în dreptate.
 Impărăteasa ce 'mî făcea ?
 Ea din gură că dicea :
 — Impărate luminate,
 De ce nu judeci cu dreptate?
 350 Feciorul lui Mizil Crai
 Portul 'i este voînicesc,

E femeie, nu se pôte.
 El așa când mi-auđia,
 Fôrte rău se întrista.
 355 La masă că 'mî ședea,
 Ei fôrte se sfătuia,
 De fecioru lui Mizil Crai vorbia
 Dar boldeîca ce făcea ?
 Pe sub masă că umbla,
 360 Face-óse d'a rodea,
 Să nu-i bage seama,
 Când ei frate că 'mî vorbăia.
 Tótă vorba c'o asculta,
 Ce vorbire că vorbăia.
 365 Dar vorbirea lor ce era ?
 Ei frate că se vorbăia,
 Să facă un tērg de măciucî,
 Și altul de furcî,
 Că dacă o fi femeie,
 370 Să tragă la furcî;
 Dacă-o fi voîníc,
 O să tragă la măciucî.
 Așa boldeîca auđia,
 La Mizilca că mergea
 375 Și din gură că dicea :
 — Dragă, Mizilcuța mea,
 Impăratu s'a vorbit
 Și din gură-a poruncit,
 Să facă un tērg de furcî
 380 Și altu de măciucî.
 A đis, dac-oî fi femeie,
 Ai să tragi la furcî;
 Și dacă-oî fi voîníc,
 Ai să tragi la măciucî.
 385 Ea din gură că dicea :
 — Dragă boldeîcuța mea,
 Fă de mai ascultî ce-va,
 De mai im! drege inima!
 Iar sub masă că intra,
 390 Tótă vorba c'o asculta,
 Ei vorbirea ce 'mî vorbăia.
 Impărăteasa iar striga :
 — Ai, împărate luminate,
 De ce nu judeci cu dreptate ?
 395 Feciorul lui Mizil Crai
 Portul este bărbătesc,
 Cu ochi 'ncap ca de șerpóică,
 E femeie, nu se pôte.
 Dacă așa că mi-și vedea
 400 La mósă satului trimetea
 Și mósă că ini-și venea
 Și din gură că 'i dicea :
 — Alei mósă, mósă mea,
 Feciorul lui Mizil Crai
 405 A venit să slujescă nouă anî,

- Dar ochiul 'n cap ca de șerpăică,
[și jumătate
Impăratăsa mea dăce că e fe-
[meie, nu se pôte,
Cu ochiul ca de șerpăică l
Când ea așa aușă,
410 Când în ochiul ei se uita
Și ea din gură dăcea:
— Impărate luminate,
Cum judeci cu dreptate,
Cu adevărat portul este băr-
[bătesc,
415 Are ochiul de șerpăică,
E femeie, nu se pôte.
Ea din gură așa dăcea:
— Impărate luminate,
Încercare ca să-î dăm,
420 La umblătore s'o ducem,
Că dacă'o fi femeie, trebuie s'o
cunoștem.
Boldeica că mî-aușă
Dosul la Mizilca da
Și din gură că dăcea:
425 — Dragă Mizilcuța mea,
Impăratu s'a vorbit,
Că să vî facă o încercătore,
Să te ducă la umblătore;
Că dacă'o fi femeie,
430 Trebuie să te cunoască.
Dacă Mizilca așa aușă
Și din gură că dăcea:
— Dragă, boldeicuța mea,
Fă de mai ascultă ce-va,
435 De mai îmi drege inima,
C'oî ști eu ce-oî făcea!
Dar Mizilca ce făcea?
O cucută că gășă
Dinainte c'o puneă,
340 La umblătore mergea;
Ea încerca și s'apuca
Și mai înainte arunca.
Atunci Impăratu, dacă așa
[vedea,
Sictir, moșă, d'acolea,
445 El din gură că dăcea.
Că e adevărat ficiorul lui Mi-
[zil Crai,
C'a știut să ne slujască,
- Din porunca 'mpărătească,
Nouă anî și jumătate,
450 Să slujască 'n dreptate.
— Impărate luminate,
Feciorul lui Mizil Crai,
Portul este bărbătesc,
Ochiul 'n cap ca de șerpăică,
455 E femeie, nu se pôte!
Și altă încercare să vedem,
La culcare să-î punem,
Și atunci o să-î cunoștem.
Așa boldeica aușă
460 La Mizilca că mî venia
Și din gură că-î dăcea:
— Dragă Mizilcuța mea,
Impăratu s'a vorbit,
Încercare să vî dea,
465 La culcare v'o puneă.
Dacă tu femeie-oî fi,
Ei frate te-or cunoștea.
Ea așa că aușă,
Puținel că se'ntrista
470 Și de la frunt c'o lua.
La încercare c'o ducea
Și la culcare c'o puneă,
Și ea că se tăvălia,
Numai în labe că sta;
475 Iarba după ea se ridica,
Că să nu-î bage seama.
Așa împăratu vedea,
Și pe ea că mî-o lua
Și 'n casă că mî-o băga,
480 Ciubuc cafea cu ea că bea.
Dacă slujba termina
Și ea că se libera,
Impăratu ce făcea?
Toți gorniștii că-î strîngea
485 Și pe ea c'o petrecea,
Pîn'la mare că mergea.
Dacă apa, c'o trecea,
Ea dincolo că trecea,
Jos după cal se da;
490 Pînă 'n brâu se desbrăca
Și apă că mî lua,
Țitele le recoria.
Așa împăratu vedea,
494 De trei ori că mî leșina!

CANTECUL LUI TUDOREL

Cules de Christea N. Țapu de la Nicolae Cobzaru din T.-Jiu (Gorj).

A se vedea cântecul *Tudorel* complet din colecția D-lui G. Dem. Theodorescu.
pag. 669 sqq.

Pe din sus de Dunăre
L'acel sat mare sêrbesc,
Jumătate rumânesc,
N'avea naiba ce lucra,
5 Tudor tîner se'nsura,
Frumosă mândră lua.
De frumósă ce era,
Cărcîumăriță mî-o punea.
Unde Turciî mî o vedea,
10 Câtă avere toîi avea
Tot la dînsa o toca,
Tudorel se'mbogățîa.
N'avea naiba ce lucra,
Morî pe subt pâmînt făcea ;
15 Nouë morî ferecate,
De macină nóptea tótă, —
De macină la argint,
La argint mărunchel
De mor boîerî după el.
20 Turciî frate'mî sărăcia,
Numaî cu chisele rămănea ;
Turciî mî se necăjîa,
Veî, lui Tudor ce î făcea ?
La greû haraciû il punea :
25 Tot pe lună
Pungă plină
Și pe an
Hazna de banî.
Avutu-le-a,
30 Datu-le-a,
Să se vadă cortorosit,
Cu-a lui Voică după gât.
Tudorel că sărăcia,
D'atâta avere ce da
35 Și el din gură 'mî grăia :
—Aleî, Voică, mândra mea,
Scutură hambarele,
Să'mî faci d'o azimîoră,
Frământată'n lăcrămîore

40 Și mî-o pune'n trăîștióră ;
Că eû mândro o să plec
Tot din sat, în sat, în sat,
Și din vad, în vad, în vad,
La cîstitu de 'mpêrat.
45 Mă duc să mă jeluesc,
Că nu pociû să maî trăesc !
Că Turciî silniciî,
Căiniî mahalagiî,
Averea mî-a jefuit,
50 Pe noi că ne-a sêrăcit !
Când la 'mpêratu mergea,
Treî ȓile în pótă sta,
Nimenîa nu'l cerceta.
Impêratu în foișor ieșîa
55 Și pe Tudor il vedea
Și pe el că mî-l chema :
— Tudore aî sărăc t,
Orî mi-te-aî imbogățit,
Pe la mine c'aî venit ?
60 — Impêrate luminate,
Să mă judecî cu dreptate.
Nici n'am sărăcit,
Nici n'am bogățit !
Am venit să mă jeluesc,
95 Că nu maî pot să trăesc !
Că Turciî silniciî,
Căiniî mahalagiî
La greû haraciû m'a pus :
Tot pe lună,
70 Pungă plină
Și pe an
Hazna de banî.
Avutu-le-am,
Datu-le am,
75 Să mă vîd cortorosit
Cu-a mea Voică după gât,
Pînă când m'am sêrăcit !
Dar Impêratu ce făcea ?

Maî tare îl îmbogăţia,
 80 Precum înainte era.
 De găşia turme turceşti,
 Le făcea împărăteşti.
 De găsea ciređi turceşti,
 Le făcea împărăteşti;
 85 De găşia hergheliî turceşti,
 Le făcea împărăteşti,
 Lui Tudor le dăruia.
 Când acasă că mergea,
 Tudorel le aduna,
 90 Cu ciobani cu tot le lua.
 Mergea calea jumătate,
 Ciobani în urmă'i lăsa,
 Conac acas 'le făcea.
 Pe la mieđ de nópte ajungea,
 95 El seama porţilor ştia,
 Nevasta n'o deştepta.
 El în pimniţă intra,
 Mare sete l'ajungea;
 Şese cupe de vin că bea
 100 Până el că se'mbăta,
 În pimniţă adormea.
 Când fu nóptea jumătate,
 Muma lui Tudor se deştepta
 Şi din gură că-mî striga:
 105 — Alei, Voică, noru-mea!
 Voica din somn se deştepta,
 În pimniţă că se ducea,
 O cupă de vin că lua,
 Când afară că ieşa,
 110 De Tudorel se'mpiedica
 Şi ea se'nspălmănta
 Şi cupa că mi-o spărgea.
 Când auđia că ţipa,
 Sócră-sa mi-se scula,
 115 Pe dânsa că mî-o certa:
 — Ai tu curvă tolină,
 De când s'a dus Tudorel,
 Tu ți-ai prins ibomnicel?
 A băut şi s'a 'mbătat,

120 În pimniţă s'a culcat.
 Sócră-sa ce mi-şî făcea?
 Sfóră de mătase lua,
 Gâtul lui Tudor răpunea,
 125 Incepe d'a-l sugruma.
 Trage Voica nu prea trage,
 Dar sócră-sa mórte-şî face.
 Diminéta se scula,
 Ciobănaşii că striga:
 130 — Tudorel, descuie porţile,
 Să băgăm dobitócele,
 Voica'n pimniţă intra,
 Pe Tudorel îl cunoştea.
 Incepea se vâlcărea,
 135 Mă-sa mórte că-şî făcea,
 P'amēdoî îi mormēnta!
 Dară Voica ce'mî făcea?
 Ea vitele că le vindea,
 Baniî la ciobani că da
 140 Şi pe toţi îi socotea.
 Numai unu rămănea,
 Socotéla că nu-î da,
 C'are un semnişor,
 Semăna cu Tudorel.
 145 De soţie că'l lua,
 Incepea Voica d'a cânta:
 — Ei Tudore, Tudorel,
 Saigean Tudorel,
 Dobrogén Tudorel,
 150 C'o să-ţi mor de dor,
 Vara pe răzor,
 Câmpu plin de florî,
 În luna lui Coptor!
 Din ciobănaşii tēi
 155 Unu c'am găsit,
 Frate el s'a 'nemerit,
 Cu un semnişor
 Ca'n obrazu tēu,
 Şi eū l'am luat,
 160 De focşoru tēu!

TERANUL ȘI CIOCOIUL.

Cules de Christea N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu lăutar în com. Novaci (Gorj).

Vezi varianta prescurtată din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 296. Idem *Bogatul și sêracul și ciocoiul* din colecția d-lui V. Alexandri pag. 41, 42, 250.

Foie verde ustoriu,
Pe deal pe la Canabor
Trecea un car cu șase boi,
Incărcat de păpușoi.
5 Din dărăptu carului
Arindașul satului,
Taie tutun dracului.
Înainte carului
Primărașu satului;
10 La leucele carului
Vătășelu satului.
Trage Oașu, nu prea trage,
Dar Gâscanu morțe 'și face.
Arindașu satului,
15 Să răstea țeranului:
— Mână boi, măi țerane!
— Nu măi poclă, măi cucóne,
De trei dîle neîncetat
Boi nu i-am dejugat,
20 Niclă la apă nu i-am dat;
Cinci pogóne ți-am arat,
De trei dîle n'am mîncat
Și tu'mlă dîclă mie că's beat!
Dar ciocoiu ce'mlă făcea?
25 Trase biciu calului
Și trase țeranului.
Îl trase o sută și cinci!
De dete țeranu 'n brîncă!
Dar țeranu sêracu, —
30 Să nu'slă lase nêravu, —
Să dete pe din cea,

Și băgă mîna 'ntr'o lésă
Și tăiă d'o nuia grósă
Și la cap căpătinósă
35 Și-l trase o sută șase. —
— Sta! țerane, nu mă bate,
Că mă ustură la spate.
Măi, țerane, tu estl beat,
— Sictir, ciocoi, gulerat;
40 Trei pogóne ți-am arat,
Boi nu i-am dejugat,
Niclă la apă nu i-am dat,
De trei dîle n'am mîncat
Și tu'mlă dîclă mie că's beat.
45 Dar ciocoiu ce'mlă făcea?
La fugă că mlă o lua,
Sus acasă se ducea,
De la pórta că'mlă striga:
— Ióne, Ióne,
50 Ióne, barlabóne,
Deschide-mlă pórta mlă tare,
Și du-te la han în vale
Și ia spirt de cinci parale
Și mă udă pe spinare,
55 M'a bêtut țeranu 'n șale.
Val de mine, rău mă dóre!
— Bine ți-a făcut, cucóne!
Că țeranu i supêrat,
Cinci pogóne ți-a arat,
60 Nebêut și nemîncat,
Niclă boi n'a dejugat,
Iar tu dîclă lulă că e beat!

TERANUL ȘI CIOCOIUL

(VARIANTA)

Comunicat lui Chr. N. Țapu de D. Brezulescu. — Novaci (Gorj).

Fôie verde foî trifoî,
 Pe deal pe la Barlaboî
 Trece-un car cu șese boî;
 Caru-î plin de păpușoî,
 5 Iar pe urma caruluî
 Arîndașul satuluî. —
 — Bună, ȕiua măî țêrane!
 — Mulțumim ție, còcòne!
 — Mě, țêrane, tu ești beat.
 10 — Sictir, ciocoî gulerat
 Tu mă faci pe mine beat!
 Treî pogòne ȕi-am arat,
 Boî nu î-am dejugat,
 De mâncare nu le-am dat!
 15 Iar cîocoîu-al draculuî
 Nu'și lăsa năravu luî,
 Trage bicîu caluluî
 Și-î trage țêranuluî
 Și-î trage o sută și cincî,
 20 De cădu țêranu 'n brâncî. —

Iar țêran serac de el,
 Tafe o tufă cam tufòsă
 Și la cap căpětinòsă
 Și-î trage o sută și șapte,
 25 De cade ciocoîu pe spate.
 Iar ciocoîu ce'mî făcea?
 El pe cal încăleca
 Și la Barlabon mergea:
 — Iòne, Iòne,
 30 Barlabòne,
 Deschide pòrta măî tare
 Ș'aprinde d'o lumîinare
 Și te uîță la spinare
 De veđî că e o vargă mare.
 35 Aolică rěu mă dòre!
 Ia-te du la han în vale
 Și îa spirt de cincî parale
 Și mă udă pe spinare,
 M'a bătut țêranu în șale.
 40 — Bine ȕi-a făcut cucòne!

GHEORGHITA POIANU.

Auđit de Chr. N. Țapu de la Precup Urlan, din Salcia-Teleorman.

Fôfe verde salbă môle,
Când fu Vineri în diseră,
Treî beșliî se ridicară,
Treî beșliî și treî zapciî,
5 Acușî sosiî de la Diî,
Cu căpute nărimziî.
Dar ei unde se trăgea ?
La Gheorghită Poianu,
C'ala le e căpitanu,
10 C'un tînăr de Moldovén,
P'un cal galben dobrogean ;
Ala le e căpitanu,
De la pórta tainu.
În puterea nopțiî ajungîa,
15 Gheorghită Poianu în picere [sărîa
Cu totu, frate-î primîa ;
Călușeiî îi lua,
În grajd de piatră-î îi băga,
Fên cu florî le revêrsa.
20 Dar el, frate, ce 'mî făcea ?
Le tăia câte o mióră,
Și un berbece de frigare,
Să le fie de gustare,
Pân' o veni prânđu mare.
25 Masa 'n foișor puneă,
Moldovénu ce făcea ?
Hoțu, călnele dușman,
Vêduse cucóna lui Gheorghită,
Mult e mândră drăguliță,
30 Din creștet pênă 'n pămînt,
Numai aur și argint,
De la pîept pên' la guriță,
Părea că e o porumbiță.
Îl secase la inimîóră,
35 Așa mândră frumuș'óră.
El apă de spălat cerea,
Cine focu vrea să-î dea ?
Cucóna lui Gheorghit'se scula,

Lua peșchiru pe stînga,
40 Și năstrapa în drepta.
Ăfară ea că 'mî ieșîa,
Și apă 'n mîlnî că-î turna.
Dar Moldovén ce făcea ?
Apă 'n guriță lua,
45 Pe cucóna c'o stropîa
Și 'ncepea d'o sêruta.
Gheorghită ce mi-șî făcea ?
Dor cu ochiî se uîta,
La inimă că'l seca.
50 Gheorghită că mi-l vedea,
Și din gură că striga :
— Istudore, sluga mea,
Țesală pe roșu meî,
Pune șaua pe suru,
55 Pe suru pe nebunu,
C'oî să 'mpușc p'al Moldovén,
La inimă fu viclean,
Că sărută cucóna mea,
Mî-a secat inimîóra !
60 Lui Moldovén că-î spunea :
— Moldovene dumneata,
Mî-aî sêrutat cocóna,
Mî-aî secat inimîóra !
N'o duseșî în grădină la bascea,
65 S'o sêruțî tu cum oî vrea ;
Ș'o sêrutașî la ivelă,
Mê secașî la inimîóră !
La Moldovénu alerga,
Cu pistolu îl împușca.
70 Pe deal pe la lalomița
Fuge căpitan Gheorghită,
Cu a lui d'o sluguliță.
De gonit cine-l gonește ?
Treî beșliî și treî zapciî,
75 Cu căpute nărimziî,
Acușî sosiî de la Diî.

BOGATUL ȘI SARACUL

Vedî și colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 296 sq. și *Bogatul și săracul* din colecția lui V. Alexandri pag. 41, 42.

Foie verde bob areu,
 Colea 'n vale 'n Făgădău,
 In cârciuma lui Dămândău,
 Unde bea și bun și rău,
 5 Bea săracu cu bogatu,
 De se minună și dracu ;
 Bea săracu cu vadra
 Și bogatu cu litra,
 De se minună lumea.
 10 Dar bogatul că-î striga :
 — Băi, sărace, vreme rea,
 Ce béi în potriua mea,
 Că n'ăi care fericite,
 Cu cercuri de fier legate
 15 Și ciređi de boi la baltă
 Și pătule cu bucate
 Și magazii încărcate.
 Dar săracu ce î striga ?
 — Băi, bogate dumneata,
 20 Eă béu astă-đi, beău și măine
 Și le plătesc când imi vine

Și mă chlamă ca pe tine.
 Dar bogatu ce'mi đicea ?
 — Măi, sărace dumneata,
 25 Eă am care ferecate,
 Cu cercuri de fier legate
 Și pătule cu bucate,
 Și magazii încărcate
 Și ciređi de boi la baltă.
 30 Dar săracu că-î striga :
 — Măi, bogate dumneata,
 Dar'ar Dumnezeu să dea,
 Ca să-ți arză carili
 Se rămăi cu fiareli,
 35 Ca mine cu palmili,
 Să-ți móră ciređili.
 Să mă duc la cuțitarî,
 Să mă-ascut cuțitele,
 Să-ți belesc ciređile,
 40 Să'mi daî d'un boi câte-un leu,
 Ca să plătesc ce béu eă !

VOICHITA

Cules de Chistea N. Țapu din gura lautarului Dumitru Radu, din Baneasa.—
Teleorman.

Fôfe verde sălcioră,
P'a gură de vale,
Sórele răsare,
Este o casă mare,
5 Inaltă 'n foişóre,
Cu nouă celare,
Cu nouă uşóre,
Cu nouă umbrare.
La nouă umbrare,
10 Nouă legălóre,
Cu al Voichiţ—dece,
Inimióra-î rece.
Maî marele lor,
Din şi Constantin,
15 Legălor d'intâi,
Fără căpătâi;
Cel cu barba neagră,
Cu chip de ispravă,
Şi cu mintea 'ntrégă.
20 Frunďă verde şi-o lălea
Voichiţ că-î venia,
Neşte negustorî,
Chip de peţitorî,
Din sus după mări,
25 Tot din Nadolie,
Vedea-o-aş pustie,
Pě cum să rămăie!
La Din că trăgea,
Plosca că mi-î da.
30 Din ce mi-şî făcea?
La masă pleca,
Şi din gură ăcea:
— Mamă, maica mea,
Voichiţ l-a venit,
35 Neşte negustorî,
Chip de peţitorî,
De sus după mări.
Haî s'o mărităm,
S'o căsătorim,
40 Până când trăim.
Mă-sa că nu vrea:
— Nu daū pe Voica.

Fata, ca fata
Tórce cu furca,
45 Dă mă-si turta;
Şi tórce pîn sat
Luî tat-sěū colac.
Din ce mi-şî făcea?
Acas'că vinea,
50 Cu el se 'nvoia,
Pe Voica s'aducă,
Iarna de cincî orî,
Că sint sěrbătorî,
Vara de treî orî,
55 Că sint lucrătorî.
Şi mî-o mărita
Şi-o căsătorîa;
Mult că nu trecea,
Toî fraţîi murîa,
60 Mă-sa rămănea,
De mi-î tāmăia
Şi mi-î comāda,
Pe Din blestema:
— Dine, maică Dine,
65 Fierul şi oţelul
El să putreădească
Şi să mucezască,
Trupşorelul tēū
Nici să mucezască,
70 Nici să putrezască.
Cum tu te-ai sculat
Pe Voica c'ai dat
Şi mî-o ai măritat
Tot în Nadolie,
75 Peste ţeri pustie?
Nouă anî trecea,
Nici nu mucedîa,
Nici nu putreăia,
Sta cum mi-l băga.
80 Din ce mi-şî făcea?
De D-ăeū se ruga:
— Dómne, sfinte Dómne,
Tu de ce nu'mî faci,
Tronişorul meū,

85 Mîc de călușel;
Pânzișora mea,
D'albele ibinci;
Brêulețul meu
Mică chinguliță,
90 Pîdicuța mea
Mic de friuleț?
D-deu îi făcea,
El pe cal încăleca,
În Nadolie că pleca,
95 La Voica trăgea,
La ea că striga:
— Voichiță, Voichiță,
Vin tu la neica.
Ea că n'auđia,
100 Pe ea c'o găsia,
Intr'o bascia,
Sta de cununa
Și mi sî boteza,
Fînî că dobândia.
105 Ea că mi-sî striga:
— Neică Constantine,
Te înțeleg prea bine,
Nu te vedî pe tine.
Pe potecă apuca,
110 La Din se ducea,
Din pe cal c'o puneă,
Drum că-sî lua,
Pe tărîmu ăl-ălî intra.
Calu incontina,
115 Voica că vedea,
Nește păsărele,
Cânta vîersurele,
Pe râmuri verdele.
Din gură ȑicea:
120 — Ferice de noi,
De părinții noștri,
Aũ la ce trăi,
Aũ la ce muri,
Aici c'or veni.
125 Voica că-l vedea
Și se spăimănta.
Din că mi-l ȑicea:
— Voichiță, Voichiță,
Nu te spăimănta,
130 Că ești cu neica.
Nu sînt păsărele
Și sînt copilași
Să vedî, botezați
Și vedî, creștinați
135 Și din mână dați.
'Nainte mergea,
Voica că vedea
Nește păsărele,
Cântă întunecose,

140 Pe rêmuri uscate,
Din gură ȑicea:
— Vai de noi,
De părinții noștri,
N'au la ce trăi,
145 Aici c'or veni.
Neică Constantine,
Ce sînt astea?
Sunt bieți copilași,
Vedî nebotezați,
150 Din mână nu dați.
Înainte mergea
Voica că vedea:
Două cătelușe,
În gură s'alătra,
155 Gard le despărția,
— Gardu este sócră-sa.
'Nainte mergea
Voica că vedea
D'un mormint vedea,
160 În pară de foc ardea.
O oiță ce făcea?
La riũ se ducea,
În riũ se muia,
La mormint venia,
165 Pẽ el se scutura,
Para d'o stîngea.
Voica că-l vedea
Și din gură 'ntreba:
— Neică Constantine
170 Ce este asta?
— El cioban c'a fost,
Rẽu că mî-a făcut;
O oiță a dăruit,
Bine 'l a părut.
175 Înainte mergea,
Voica că vedea
D'o vacă, vedî, grasă,
Fără fir de iarבă,
Fără strop de apă.
180 Voica întreba:
— Neică Constantine
Ce este asta?
— Neică cînd a botezat
Și mî-a cununat,
185 Din gură-a dăruit
Bine i a părut.
'Nainte mergea,
Voica că vedea
De, vedî, vacă slabă,
190 Slabă și mârșavă,
Tot p'în livedî verđi
Și pîn ape reci.
Voica că vedea
Din gură ȑicea:

195 — Neică Constantine,
Ce este asta ?
— Când a botezat
Și mî-a cununat,
Din gură o a dăruit,
200 Rău că 'l-a părut !
După tărîm că ieșîa,
Casele mă-si se vedea,
După cal descăleca,
Pe Voica c'o lua,
205 In cap că-l căta,
Somnu c'o lua.
El se 'nfurișă,
El că mi-șî pleca,
La casa de veci.
210 Acolo mergea,
Țărână se făcea.
Voica se scula
Pe Din că 'l striga :
— Neică Constantine,
215 Dine, Constantine !
Costandin nu răspunde,
Că n'are de unde.
Voica ce făcea ?
La măsă pleca,
220 La ușă-l bătea
Și din gură striga :

— Mamă, măica mea,
Descue-mî ușa
C'a venit Voica !
225 Măsă că-l dîcea :
— Fugî, mórte grăbită,
Nouă fîl că am avut
Și pe câte nouă i-ai luat,
Și-ai venit veđî, și la mine,
230 Să mă ieî, veđî, vaî de mine !
Voica mereu că striga,
Mă-sa eî că-l răspundea :
— Dacă ești Voîchița
Vino colea la măicuța.
235 La fereastră că venîa,
Cosița că mî-o băga
Și mă-sa c'o cunoștea.
Atunci ușa descuîa,
In brațe că mî-o lua
240 Și pe pat că mi-șî cădea
Și mă-sa că mi șî murea !
La biserică c'o îngropa,
Voica rămânea,
De mî-o tămăia.
245 Torcea cu furca,
Da mă-si turta,
Torcea prin sat
Luî tat-său colac.

CÂNTECE HAIDUCESCI

CANTECE HAIDUCEȘTI

BURILEANU

Cules de Christu N. Țapu din gura lautarului Dumitru Radu, din comuna Băneasa-Teleorman.

A se compara cu *Burileanu* din colecția d lui G. Dem. Theodorescu pag. 600 sqq. Idem «Burileanu» din colecția lui Vulpian pag. 17-18.

Frunză verde ismă crêță,
Când fu joî de diminêță,
Luî Burilean cade grêță.
De grêță ce mi-î cădea,
5 Nicî cafeaua n'o mai bea,
Nicî dulcêța n'o mânca.
La slugă cã poruncia,
Și din gură cã-î dicea :
—Istudoie catana,
10 F...tu-ți crucea și legea,
Ia vedrița din drépta
Și te du la valea rea,
La fântâna cea de piatră,
De moșu meu e săpată,
15 De taica mî-e ridicată,
Prea e-o apă lăudată !
Istudor ce mi-șî făcea ?
Vedrița 'n mân'o lua,
La fântână se ducea,
20 Mâna pe clutură punea
Și 'n fântână c'o băga,
Apă rece cã scotea,
In vadră cã mî-o punea,
Ochiî negriî 'șî arunca
25 Tot pe vale în valea rea,
Aci'n gură de colnic
Ședeu un tîner de voinic

Cu ghintu vedî, pe butuc,
De cincî șinî e șinuit,
30 De cincî lunî neslobođit.
Istudor, când il vedea,
Vadra 'n pãmînt cã trãntea,
Dosu la Burilean da
Și din gură cã-î spunea ;
35 —Burilene dumniata,
Colea'n vale'n valea rea
Crescut-a trestichîa'n ea
Și mî-o 'ngănă cinteza,
Împuiat'a haiducî în ea !
40 Burileanu c'auđîa,
Inima 'n el cã sãlta,
Frumușel cã se gătîa,
La biserică pleca
Cu pircalab se 'ntãlnîa
45 Și din gură cã-î dicea :
—Pircălabe, pîază rea,
Cin'te-a scos în calea mea ?
Tu mie ca sã'mî găsești,
Dacã vreîsă mai trăiești
50 Vre-o cincî-decî de cositorî,
Sã'mî cosescă fên de florî !
Pircălabu ce făcea ?
Pe Burileanu asculta,
Și voia luî cã 'mplinea.

- 55 Arvuna că-o primă,
Cinci-șeci cositori tocmlă.
Colea 'n vale 'n vale rea,
Acolo că mi-î băga
Și mult fân că zotonă
- 60 Dar Burilean ce făcea?
La biserică pleca,
La ce popă că mergea?
La popa, veți, Măcăcin,
Că dă la păcat puțin.
- 65 Nicî slujba n'o isprăvia,
Burileanu că dicea;
— Părinte, sfinția ta,
Ai mai tare cu slujba.
Colea 'n vale 'n valea rea,
- 70 Impuiat'a haîducî în ea,
Mă duc să câștig ceva,
Că dîc, dîc, pe legea mea,
Că n'am cîubuc la lulea!
Frunđușiță și-o lalea
- 75 Popa din gură dicea:
— Burilene dumneata,
Veți-ți tu de treba ta,
N'ai nimic cu slujba mea.
Dar Burilean ce făcea?
- 80 Măna 'n pozinar băga,
Șapte rubiele scotea,
În mână popii că le da,
Singur că se miruia
Și acasă că se ducea.
- 85 Frumușel că se gătia,
Sfînta din cui că lua,
La valea rea că pleca.
Dar nevasta că-î dicea;
— Burilene dumneata,
- 90 Nu te du la valea rea,
Să-ți răpuî tu viața!
Averea ta și cu a mea
- S'o mănâncî cu lingura
Și de zat că nu 'î-oi da.
- 95 Ala nu e tîner voinic,
Ci e Bica Catana
D'a speriat granița;
De șapte ori m'am măritat,
El vîduvă că m'a lăsat!
- 100 Burileanu ce făcea?
Sema vorbiî n'o lua,
La valea rea că pleca,
Pe Bica că mi-l vedea,
Sfînta la ochi că punea
- 105 Și 'n el, frate, că trăgea.
Sfînta foc nu lua,
Numa'n tîgaie pîrlîa.
Și Bica că mi-î dicea;
— Burilene dumneata,
- 110 Întorce-te, frate, acasă
Și veți-ți de jupănesă,
Că de tine nicî nu'mî pasă;
Și țî-e iarba cam udată
Și cremenea țî-e cam spartă.
- 115 Burilean nu se lăsa,
Ci mai rău se 'nfuria,
Înc'o dată-o slobođia
Pustia foc nu lua!
Bica atunci se nîcăjîa,
- 120 Ghintu la ochi că'l punea
Și 'n Burilean mi-l slobođia,
Patru caravele-l făcea.
Nevasta că mî-auđia
În fuga mare că venîa,
- 125 Și pe Burilean jălîa!
Pe Burilean ea 'l lua
Și acasă că't aducea,
La mănăstire 'l îngropa,
La mănăstirea domnîscă
- 130 Albă să se pomenîscă!

CÂNTECUL LUI CORBEA.

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor de la Moș Ión Guiu, Valenț-Prahova.

- Frunză verde de măcriș,
La temnița lu Opriș,
Unde șade Corbea 'nchis,
Nici prea de mult că nu'mî șade,
5 Dă nouă anî și jumătate,
Și nouă zile de vară
Și alte trei de primăvară.
Muma Corbiî se scula,
Savaî, muma Corbieî,
10 Din țara Moldoviei
Cu trei ouă roșioare,
Cu trei luminări de cêră,
Treî colacî de grâu de vară,
La temniță se ducea.
15 Unu da portarulî,
Și altu temnicerulî,
Și altu păstra Corbieî.
Muma Corbiî-acolo mergea,
La temniță se ducea,
20 Și-așa din gură 'mî striga :
— Corbeo, Corbea, dragu
De ești viu, [maîchiî
Ca să te știu,
De ești mort,
25 Să te jelesc,
La preuș să te slujesc,
Sărindare să'ți plătesc!
Așa Corbea c'aușă,
— Aleu, măîculița mea,
30 Că'ți înțeleg eu gura,
Că ești maîcă dumneata !
Nu pocîu maîcă,
Nu pocîu dragă,
Nu pocîu maîcă-a maî trăi.
35 Dă rangătu brôștilor,
Dă zgóna năpărcilor,
Dă șueru șerpilor !
Nistru mare mî-a venit,
Temnița mî-a nămolit ;
40 Șed în apă,
Pênă 'n sapă,
- Și 'n noroî,
Pênă 'n țurloî.
Barba 'mî bate brațele,
45 Mustățile cotele,
Și përu călcăile !
O drăcôică dă șerpôică,
Iacă, că s'a încuîbat,
In pôla caftanulî,
50 In gura pozinarulî,
Și 'puî că și-a scos.
De crescut, cu ce mi-î crește ?
Carne din mine clupește !
Aleo, măîculița mea,
55 Fă'ți pomană pentru mine,
La Ștefan Vodă să mergî,
De departe să te rogî,
De-aprópe ca să'mî genunchî,
Pôla, mâna să-î sâruî,
60 Și-așa din gură să dîci :
— Aî, Dómnne, Măria Ta,
Iartă'mî, Dómnne, pë Corbea,
Că și-a făcut vedéua,
Nouă anî și jumătate
65 Și nouă zile de vară,
Și-alte trei dă primă-vară !
Ștefan Vodă ce dîcea ?
— Babo, slabo și dă trébo,
La cuvinte dă ispravo,
70 Las', Corbea, că-î logodit,
Logodnica î-a venit,
Jupănésa Carpina,
Adusă din Slatina.
Din bardă, nu-î bårduită,
75 Numa din topor cîoplită,
Și la cap e ascuțită,
La rădăcină-î pârilită ;
Tot dă Corbea e gătită.
Ștefan Vodă ce dîcea ?
80 — Pë Corbea că l'o ierta,
Când el că mî-o dărui,
Pe Roșu nădsrăvanu,

- Care fuge cu anu,
Cu anu, cu lunile,
85 Dă lungește zilele!
Muma Corbi-așa aușă,
Lăcrimile-o podidea,
Și la Corbea se ducea:
— Corbeo, Corbeo, dragu maichii
90 Tu ești, maică, logodit,
— Logodnica ți-a venit.
Jupâneasa Carpina,
Adusă din Slatina,
Din bardă nebărduită,
95 Numa din topor cîoplită,
Și la cap e ascuțită,
La rădăcină pârilită,
Tot de tine e gătită.
Dar pe tine te-o ȳerta,
100 Când tu-ȳi dăruie pe Roșu,
Pă Roșu năsdăvanu,
Care fuge cu anu.
Dară Corbea ce ȳicea?
— Pôt' să fie dăruit,
105 Inimțora ȳ-a poștit!
Dă cāt, maică, să te duci,
Tot la Domnul Ștefan Vodă;
Salaorii, ca să'mi cei,
Tot cu sape, cu lopeți
110 Și tu, maică, să te duci,
În ce verde moviliță,
Și tu, maică, ca să'mi sapă,
În răsăritu sōrelui
În băligaru cailor,
115 Daȳ de ușa grajdului!
Muma Corbiȳ ce făcea?
La Ștefan Vodă mergea,
Și salaorii că'mi ceren,
La movilă se ducea,
120 Și ȳacă, că'mi poruncă.
Și ei cānd sapa,
În răsăritu sōrelui,
În băligaru cailor,
Da de ușa grajdului.
125 Muma Corbiȳ, ce făcea?
În grajd pȳatră că intra
Și pe Roșu că'mi scotea,
Ne'nșelat, dē'nfrānat,
Cu cāpăstru dē bumbac
130 Și-afară, că mi'l scotea,
Cu unt-de-lemn că'l ungea,
Cu basmaua că'l ștergea
Tot dangale că'l făcea
Și pē uliță-apuca,
135 Negustorii șir sē ținea;
— Babo, slabo și dē trēbo,
De ȳi-ȳ Roșu de vīndare,
- ȳi dām galbinȳ și parale,
În galbinȳ să'l cumpānim,
140 Prea bine să ȳi'l plātim;
Pentru unu să'ȳ dām doȳ,
Să'ȳ dām herghelia tōtă,
Car' plătește lumea tōtă!
Mama Corbiȳ, ce ȳicea?
145 — Nu mi-e Roșu de vīndare,
Să'mi daȳ galbinȳ și parale,
În galbenȳ să'l cumpāniȳ.
Și mi-e Roșu dē dar mare,
Școȳ pe Corbea dē'nchisōre!
150 Muma Corbiȳ ce făcea?
De cāpăstru că'l lua,
La Ștefan Vodă 'l ducea,
Și'n curte că mi'l băga,
De palimarȳ că'l lega.
155 Ștefan Vodă că'l vedea,
Mustăciōra că-ȳ ridea,
La portar că'mi poruncă,
Poȳile că le'nchidea.
La temnicerȳ poruncă,
160 Și pe Corbea că'l scotea,
Pē la bărbierȳ că'l da,
Mi'l spāla și mi'l rădea,
Maȳ trumos mi'l primenȳa,
Și 'n curte că'l aducea.
165 Dară Corbea ce'mi făcea?
La Roșu, că se ulȳa,
Lacrāmile 'l podidȳa,
Dară Roșu necheza.
Ștefan Vodă ce făcea?
170 Pē tōte slugile striga;
Car'pē Roșu 'ncāleca,
Tot în pāmīnt că-ȳ trāntea,
ȳierea într'ēnșii că plesnȳa.
Așa Corbea cānd striga:
155 — Haȳ, Dōmne, Māria Ta;
Maȳ incet cu slugile,
Că rēmāi fără dēnsele.
Ia să'mi daȳ haȳnele tȳle,
Să-se dedea Roș cu ele.
180 Ștefan Vodă așa aușă,
Tōte haȳne lēpāda
Și Corbea că le 'mbrāca,
Și dēsagiȳ cu galbinȳ că'mi
[cerea,
Ca Roșu să se dedea,
185 Că, cānd o eși la țarā,
Să nu'ȳ facā vr'o ocarā.
Dară Corbea, ce'mi făcea?
Pē Roșu că 'ncāleca,
Puȳintel maȳdan făcea,
190 Pēnē cānd bine 'nșierbīnta,
Lua spuma cu māna,

- Clăbucul cât căclula,
Pě lângă mă-sa sě da,
Măna scóbă că'mī făcea,
195 Dě brěu pě mă-sa apuca,
Și la spate o lipă ;
Pě sus zidurī că'mī sārīa,
Și din gură așa dīcea :
— Rēmăi, Dómne, sánătos,
200 Că la mână că ți-am fost,
Și tu vrednic nu mī-ai fost !
Ștefan Vodă rēmănea,
Așa din gură 'mī striga :
— Veđeți hoțu infierat,
- 205 Mě lasă gol despuțat,
Numa cu fesu din cap,
Dě sfatu boerilor,
Dě risu cocónelor !
Ștefan Vodă ce'mī dīcea ?
210 — Da nu'mī este dė cușman
Nici pēntru desagiț cu galbinī,
In póla caftanuluț,
In gura pozīnaruluț
Era cărți marī dė Domnie,
215 Orī in ce țară-o merge,
Să domnescă țara 'n pace,
N'are nimenī ce-ī mai face !

CANTECUL LUI CORBEA HAIDUCUL

VARIANTA

Cules de Chr. N. Țapu de la Gheorghe S. Stoica lăutar, din Comuna Costesci-Vâlcea.

- Flóre verde florī domnești,
Dómne, din oraș din București
La 'nalte case domnești,
De se vėd in București,
5 Flóre verde florī de tisă,
Mare masă mī-este 'ntinsă,
De mulți boeri mī-e coprinsă.
Dar la masă cin' ședea ?
Ședea Domnul Ștefan Vodă,
10 Nicī nu bea, nicī nu mânca
Numai cu ochiș privla,
Séma la băieți că'mī lua.
Flóre verde foř de brid,
Dómne, de ȓiua de sán Vási
15 Când fac cucónele piftiș,
Și să 'mpărțesc boeriș,
Toți boeriș lėfă 'mī lua,
Numai Corbea 'mī rēmănea !
Dar Domnia 'l întreba :
20 — Alei, Corbea dumneata,
Ce boerie poștești
P'aia să ți-o dăruiesc ?
Dară Corbea ce'mī grăia ?
— Alei Dómne, Măria Sa !
25 Ce boerie poțesc
- P'aia să mī-o dăruești ?
Poțesc caftan de 'mpărăție
Și dugealic de Domnie,
Că cu ala'mī șade mie !
30 Domnia că'mī auđi
Trei băieți că mi-ș mânia
La Gheorghită'y trimetea
Și Gheorghită că'mī venia,
Iar din gură că'i grăia :
35 — Gheorghită, Gheorghită
Vătaf de temniță
Și de temnicerī
Peste marī boeriș,
Tu pe Corbea să mi l duci
40 Tot la temniță de pīatră,
De șapte Domniș uítată,
Cu muschīulețu d'o schlopă !
Stetea Corbea la 'nchisóre
Nouě anī lipsit de sóre ;
45 Când impovėrni pe ȓece,
Muma Corbiș că'mī sosește
Cu trei óuě roșóre,
Ducea Corbi de măncare
Dar ea, frate, când pleca ?
50 Din Joia, Joaimarilor,

- Din Vinerea ouărilor,
Din Sămbăta Paștilor
Și-ajungea pe la Săn-Pietru.
La poartă că mi-ș trăgea,
55 Oue la portar că'i da,
La Corbea de mî-o lăsa;
La feréstră că'mî trăgea,
Din guriță că'mî grăia :
— Aleo, Corbeo,
60 Dragă Corbeo,
Orî ești viu,
Ca să te știu ;
Orî ești mort,
Ca să te port !
65 Că pe tine te-a tncis
Nejudecat,
Ne înfățișat,
Nici pe la Domnie dat !
Dar Corbea, frate-î grăia :
70 — Maică, măiculița mea,
Nu sunt viu
Ca să mă ști ;
Nici mort,
Ca să mă porți !
75 Și pe mine când m'a 'nchis
Eram tinerel copil
Ș'acum sunt boșneag bătrân ;
Barba'mî bate brațele
Și chica călcăiele
80 Mustața umerile.
Și pe mine iar când m'a 'nchis
Erau năpărcile
Subțiri ca drugile
Ș'acum sunt ca furcile ;
85 Șerpiî ereaî ca ațile
Ș'acum sunt ca grindile ;
Brôștele ca nucile
Ș'acum sunt ca ploștile.
Pe toate le-aș odihni,
90 Dar o drăcôică
De șerpôică,
De smeôică
Ea, frate, că mî-a 'mpuțat
Cam din cîocul berbiei
95 În gura pozunarului.
Și ea, frate, când se 'ntinde,
Înimîora mî-o coprinde,
Și când, frate se sgârcește !
Înimîora mî-o topește,
100 Suflételul mi l sfârșește !
Corbea din gură'i grăia :
— Alei, maică, maica mea,
Făcut'aî vre-o dată bine ;
Fă și-acuma pentru mine :
105 Tu maică, ca să te duci
- Tot la tîrgul ăl de flori,
Că vin vara săpători,
Săpători și lopătari ;
Și tu, maică, să'mî tocmești
110 Patru-deci de săpători
Și cu cinci-deci de lopătari,
Și de dus unde să'i duci ?
La bălegarul uitat,
Care moș meî mi l'a dat.
115 Iar tu maică să mai cerci,
Din guriță să'mî grăești,
La palat ca să-mî vorbești :
— Ce e Corbea vinovat
De'n temniță l'ați băgat
120 Nejudecat,
Neînfațișat,
Nici pe la Domnie dat ?
Drumu Corbiî ca să'i dați
Că lui vremea i-a venit
125 Vremea de căsătorit
Și mirésa i-am găsit ! —
Dar a babă
Slabă,
Cu bréul de lână
130 De pîr de cămilă,
La Domnie cî mergea,
În genuchî ingenuchîa,
De Domnie se ruga,
Domnia că'i răspundea :
135 — Haî, tu babo,
Slabo,
Cu brăul de lână
De pîr de cămilă,
Înima'mî fărîmă,
140 Noi mirésă i-am găsit
Pe jupânésa Carpina
Din pădurea Cócăna
Din bardă nebărduită,
De secure săbuită
145 Și la cap e ascuțită !
Dar ea, frate, ce'mî făcea ?
Dacă vedea că nu putea
Să scôtă afar' pe Corbea,
La tîrgu de flori se'nturna,
150 Săpătoriî că'i tocma
Și la băligar mergea. —
Săpa și de vară
Pînă 'n séră,
Făr'de pic de nădușelă ;
155 Când da sórele 'n spre séră
De ușa Roșului da.
Dar la ușă cum era ?
Lacătu cât banița
Și cheia de cinci oca.
160 Nimenîa nu'i îndrăsnia,

De cât singură baba,
 Că 'i mai ştia ea sēma.
 Cu picioru că mi-l da,
 Uşa din balemare sārīa,
 165 Şi la Roşu că 'mī intra,
 Odată 'l ghîoldorosīa.
 S'unde Roşu că nu'mī sta,
 De căpăstru că mi-l lua
 Şi-afară că mi-l scotea,
 170 Cu chebrēua că 'l ştergea;
 Sórele că se 'nchidea,
 Aşa de roşu 'mī-era;
 Şi de căpestru că'l lua,
 La vale că 'mī apuca.
 175 Cam pîn dreptul Domniei
 Incepea Roşu a necheza;
 Domnia se spălmāta,
 Coconiţa se stârpīa,
 Iar din gură că grāīa:
 180 — Cată, f...tu 'i muṡă sa,
 Ce vitēz o fi āīa?
 Trei băieṡi că 'mī māna,
 Inaintea babiī ieşīa,
 Ş'aşa, frate, 'mī-o 'ntreba:
 185 — Ai tu babo,
 Slabo,
 Cu brēul de lānă
 De pēr de cămilă,
 Inima'mī fārīmă,
 190 De ṡi-e Roşu de vîṡṡare,
 Ca sārṡi daṡ ceva parale?
 Orī, frate, ca de schimbare,
 Sārṡi daṡ unu, sārṡi daṡ doī,
 Sārṡi daṡ patru-decī şi doī,
 195 Numai sār se pomenēscă,
 De herghelia domnēscă!
 Dară baba ce'mī grāīa?
 — Nu 'mī-e Roşu de vîṡṡare,
 Orī frate, ca de schimbare,
 200 Ca sār'mī daṡ ce-va parale.
 Mī-e Roşu de dārūīālă,
 Il dārūfesc Māriei-Sale,
 Lasă-mī Corbea de 'nchisóre!
 Domnia, cāṡd auṡṡa,
 205 Un băīat că'mī trimetea,
 Pe Corbea că mī-l scotea,
 Afară mī-l aducea,
 Pe la bărbier că'l da;
 Şi mī-l tundeā sfranṡuzeşte,
 210 Şi mī-l rădea cerchezeşte,
 Cu mustăṡi in vārvalic,
 Şedea bine la voīnic.
 La Domnie că'mī mergea,
 Sus pe scară se urca,
 215 Din guriṡă că 'i grāīa:

— Ai, Dōmne, Māria-Ta,
 Ia sār'mī daṡ dugealicu de
 [Domnie,
 Că cu ala 'mī şade bine
 Şi sār'mī daṡ haīnele tele,
 220 Sār se dea Roşu cu ele!
 Dar Domnia ce'mī făcea?
 Prost de mīnte că'mī era,
 Pe Corbea mī-l imbrăca,
 Şi la Roşu că'mī mergea,
 225 Şi cu el, frate, 'mī vorbīa.
 Domnia ce mī şī făcea?
 D'un picior ingenuchīa
 — Pēnē Corbea 'ncālēca.
 Implimba el ce'mplimba,
 230 Lua el spuma cu māna,
 De pōrtă că o trāntea,
 Sloi de ghīēṡă se făcea,
 Din guriṡă că'mī grāīa:
 — Ai, Dōmne, Māria-Ta,
 235 Zāvōrāşte porṡile,
 Şi 'ntāreşte-ṡi strejile,
 Nu'ṡi nāpusti slugile!
 Luī nu 'i erea d'alt ceva,
 Ci 'i erea de maīcā-sa,
 240 Şi el, frate, că 'i grāīa:
 — Alei, maīcā, maīca mea,
 Intinde la cea nuīa,
 S'ating pe Roşu cu ea,
 Sār nu'mī facă, creṡ, una!
 245 Luī nu'ṡi erea de nuīa,
 Ci 'i erea de maīcā-sa.
 El de māră mī-o apuca,
 Şi la spate mī-o asvīrlīa,
 Pe sus porṡile sārīa
 250 Şi din guriṡă 'mī grāīa:
 — Rēmāi, Dōmne sārṡatos,
 Ca un trandafir frumos,
 Că la māră eṡ ṡi-am fost,
 Şi harnicu nu mī-aī fost!
 255 — Du-te, Corbeo, sārṡatos,
 Ca un trandafir frumos,
 Că la māră tu mī-aī fost,
 Şi vrednicu nu ṡi-am fost!
 Domnia că 'i mai grāīa:
 240 — Alei, Corbeo, dumneata,
 Ce rēu, frate, c'aī făcut,
 Atāt cāt aī haīducit?
 — Ai, Dōmne, Māria-Ta,
 Adevēru da-ṡi-l'aş,
 245 Pe mine de mē 'ntrebaṡi:
 Prindeam cālētoru 'n drum,
 Mī-l făceam de rodea fēn;
 Prindeam de-o băbuṡă slabă!
 Mī-o făceam de păṡṡia iarbă!

- 250 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 Mai mergea ce mai mergea,
 Sta în loc și se gândia,
 Și din gură că'mî grăia :
 — Cată f...tu-î mumă-sa,
 255 Ce rău Domniei să'î fac ?
 Să'î fur lui telegari ?
 Cumpără alții mai bun ;
 Să'î omor coconița ?
 Se 'nsoră și ia alta,
 260 Mai bună, nu ca asta.
 Mai bin' să 'î omor coconel,
 Care dörme 'n legănel,
 Ca să-î sec ăl suflețel !
 Pă puterî de nópte,
 165 Pă sudorî de mörte,
 El că se 'nturna,
 Pă supt doicî că se băga,
 Coconaș de picîor îl lua
 Și la pörță că'î scotea,
 270 Numaî cîosvirî că'l făcea,
 Și la pörță le-atârna ;
 Capu coconașului,
 Il puse 'n țepa dracului.
 Domnia de diminătă se scula,
 275 Pe ochî negrii se spēla,
 Ochiî pe feréstră 'șî arunca,
- Și la pörță se uita,
 Din guriță că'mî grăia :
 — Ia, veđî, căinele, 'nșferat,
 280 Mă lasă gol despuîat,
 Și de coconaș sérac !
 Mergea Corbea ce mergea,
 Cu Ceauș Velcea se 'ntâlnia,
 Care 'n temniță 'l păzia,
 285 Din guriță că 'î grăia :
 — Iatagan din téca ta,
 Bine-ar șede a mea !
 — Fie-țî, Corbe-o, dăruit,
 Numaî să nu'mî faci nimic !
 290 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 Sta în loc și se gândia,
 — Cată, f...tu-î mumă sa,
 Ast iatagan de l'am căștigat,
 În carne nu l'am cercat !
 295 Indărăt că se 'ntorcea,
 Pe Ceauș Velcea că'l gășia,
 Din picîore că'l toca,
 Și pe drum că mi-ș pleca.
- Mă plătiî cu cîntecu,
 300 Ca lupu cu urletu ;
 Când vênătoru 'l întâlnește,
 Dă pîlea și se plătește.

CANTECUL CODRÉNULUI.

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Stancu Ion, Cucueț.—Teleorman.

Veđî Colecț. d-lui V. Alexandri pag. 86 sq. Cîntecul de fața este o variantă.

- Flóre verde spic de grău,
 Cîntă cucu pe pirău,
 Codrénu cu murgu de frău,
 El la tērg că mi-l trăgea,
 5 Călușelul mi-l vindea ;
 Vindea calul, armili,
 Rēmănea cu baldacu,
 Numaî cu șeua 'n spinare
 Ce-o să mă fac, frățiore,
 10 Umblu cu șeua în spinare !
 El pin tērg mi se 'mplimba
 Toț călușeii 'î cerca
 Și pe spate mi-î bătea,
- Altu călușel să'șî ia ;
 15 Nicî un cal că nu-î plăcea.
 Fóre verde a bobului,
 În scapătul sôrelui
 La ușa oborului,
 Cam în drumul Gîurgîului,
 20 Vēđu cōma roîbului
 Și gluga mocanului.
 El lângă mocan se da
 Și din gură că-î dicea :
 — Bună diua, măî mocane !
 25 — Mulțumescu-î, căpitane !
 — Măî mocane mocățane,

De ți-e roibu de schimbare,
 Să-ți dau unu să ți dau doi,
 Să-ți dau, neică, până 'n trei,
 30 Erghelia de la baltă,
 Nu pe totă, jumătate,
 Și ca roibu nu se pôte!
 De ți-e roibu de vinđare,
 Să-ți dau galbeni și parale,
 35 Să-ți dau galbeni vinetici
 De câte-o sută și cincî,
 Să tot schimbî, să tot mănâncî
 Și nu se cunoste aici.
 Dar Codrénu ce'mî făcea ?
 40 Măna pe frêu c'o punea,
 Pictoru în scară 'l punea
 Și pe roibu încăleca
 Și prin tîrg că mi-l plimba,
 Până spumă mi-l făcea;
 45 Se lua spuma cu mîna,
 De pămînt că mî-o trîntea
 Sloi de ghêță se făcea.
 Dôr pe la mocan că'mî da,
 Diua bună că-și lua.
 50 Fuge Codrénu și se duce,
 Remîne mocanu și plînge!
 — Măi Codrene, frățiore,
 Intôrce te, neică, din cale
 Dă-mî dă câte-va parale
 55 Că mor copii de fôme!
 Nu mî-e roibu de schimbare
 Și mî-e roibu de vinđare,
 C'a fost taica percitor,
 Și-a rămas la sat dator
 60 O sută șei-deci de poli.
 Vindu-i muma roibului,
 Plătîi plasa Oltului
 Și-o să vînd și pe roibu,
 Să mî plătesc Teleormanu.
 65 — F...tu-ți crucea-tă mocane,
 Când m'oi întôrce din cale
 Și ți-oi da șai-spre-ce palme,
 Să numeri că sînt parale,
 Și m'oi întôrce din drum
 70 Și ți-oi da vre-ocâșt-va pumnî,
 Ți-oi da pumnî inghesuiți,
 Să dici că sunt lei mărunți,
 Pă muchie de cei bătuți!
 N'ai audît d'un Codrén
 75 Și d'un hoț de căpitan
 Și d'un negru de țigan,
 Că ia cai de la mocan!

Și mîei de la cîobanî,
 Vinu de la cârciumari,
 80 Nu plătește nici un ban ?
 Că când aș sta să plătesc,
 La ce dracu hađducesc ?
 Iar Codrénu ce'mî făcea ?
 El p'un drum că mî-apuca,
 85 La un cîobănaș trăgea
 Și din gură că-î dicea:
 — Frunđuliță unt-de-lemn,
 Ți se 'ntâmplă un mîelușel,
 Fôie verde salbă môle,
 90 Să ți-l plătesc cu parale ?
 Dar cîobanu se gîndîa
 Cată f...tu-i mumă-sa,
 O să dau un mîelușel
 Și o să mî ia un sfîntîșor.
 95 Și cîobanu ce'mî făcea ?
 El în tîrlă că intra
 Și pe cîodă 'l alegea,
 Patru ciosvîrți că'l făcea,
 La desagî că'l așeđa.
 100 Fugea Codrén se ducea,
 Fuge Codrén și se duce,
 Remîne cîoban și plînge!
 Cîobanu ca cîobanu
 Nu știe ce e șofranu,
 105 Tot ca țiganu Divanu.
 Dar Codrén ce mi-ș făcea ?
 La un cârciumar trăgea
 Și un burduf de vin umplea
 Și pe murgu'l așeđa.
 110 Fugea Codrén se ducea,
 Dar cârciumaru mî striga:
 — Măi Codrene frățiore,
 Intôrce-te, neică, din cale,
 Dă-mî dă câte-va parale,
 115 Că mî-e marfa stăpînescă !
 Dar mocanu ca mocanu,
 Veđi pentru-o glîbă de cal
 Dete jalbă la Divan
 Și o băgă la Tribunal.
 120 Unde Codrean se trăgea ?
 La movila cea crăpată,
 Unde a mai scăpat odată,
 Subt umbră de păducel,
 Cu cărniciă de mîel
 125 Și cu vin din burdușel
 Și cu murgu lîngă el,
 Cu costițe de purcel;
 Rêu trăfește, vai de el !

CANTECUL HAIDUCULUI CODRÉNU.

VARIANTA

Cules de Christ. N. Țapu de la Nicolae Mihailescu, Roșiorii-de-Vede (Teleorman)

Foie verde trei aglici,
 La Coțofenca la bălci,
 Codrénu se trage pe brânci;
 Să trage din lésă 'n lésă
 5 Pên'la Coțofenca 'n casă.
 —Bună ziua, fa, cocónă!
 —Îți mulțumesc, căpitane!
 Acuma 'mî dîci, căpitane,
 Căci sint la brău cu pistole,
 10 Patru pline și trei góle,
 Să'î trag Coțofencii 'n șale!
 Iar când venîam la mălai,
 Mă luaî cu căniî 'n alai;
 Și când venîam la opinci
 15 Puneai țiganî de'mî da brânci;
 Dar când venîam la parale,
 Puneai țiganî de'mî da palme!
 Bucură-te, bătătură,
 Căci te umplu de untură
 20 Din Coțofenca bătrână!
 Foie verde ca nalba,
 Codrén la bălci că'mî pleca,
 La un cârciumar trăgea
 Și din gură așa'î dîcea:
 25 — Măî cârciumar dumneata,
 Ia dă'mî o felă de vin,
 Ca să'l vîd dacă e bun.
 Codrén vinu că și'l bea
 Cu piciorul sticliî da,
 30 Bucățele mî-o făcea
 Și o băga 'n buzunar,
 Ca să dîcă c'are banî.
 Foie verde ca nalba,

Codrén la obor pleca,
 35 La un mocan că trăgea,
 Că un cal galben avea
 Și din gură așa'î dîcea:
 —Măî mocănaș dumneata,
 Dă ți-e galben de schimbare,
 40 Să te duc la Herța mare,
 Să'î dau unu, să'î dau doi,
 Să'î dau, frate, până 'n trei?
 —Nu mî-e galben de schimbare
 Și mie galben de vinđare,
 45 C'am o soră fată mare,
 S'o cântăresc în parale.
 Iar Codrénu ce făcea?
 Picîor în scară pune
 Și pîn sus că se uita,
 50 Doi pintenî la cal că'î da
 Și ca fulgeru sbura.
 Calul spumă se făcea,
 Lua spuma cu mîna,
 De pămînt că-o trîntea
 55 Sloî de gheață se făcea.
 Înapoî că se uita
 Și din gură așa dîcea:
 —Cată f...tu-î mumă-sa
 Asta-î cal pe seama mea!
 60 Iar galbenu că sbura
 Și Codrénu 'î dîcea:
 —Haî, galben, la Herța mea,
 Că mocanu nu-î vrednic de
 [tine,
 Iar tu ești smeî bun de mine!

CÂNTECUL LUI GHEORGHELAȘIU

Cules de I. Odor de la Ion Gruî, din Văleni (Prahova).

A se vedea și colecția d-lui G. Dem. Theodorescu «Gheorghelaș» pag. 591 sqq.
Cântecul de față e o variantă a celui din colecția D-lui Theodorescu.

- Frunză verde și-o crăiță,
Cine urcă la Istriță?
Sava! Căpitan Gheorghită,
Și la brâu cu măciuchiță,
5 Din bardă nebărdită.
Numai din topor cîoplită,
Dă Macovei u e gătită.
Și umblă din stână'n stână,
Să'ncerce brânza dă bună,
10 Și casu de'nchegătură,
Și din cordună'n cordună,
Să'st capete flintă bună,
Rea de lemn, bună de fier,
Să ducă glonțu la semn.
15 El la stână că mergea,
Așa din guă dicea:
— Moș Radule, barbă sură,
Mai ai pe cineva'n stână?
— Eu îți dic pe legea mea,
20 Că eu n'am pe nimeni a,
Decât eu și baba mea
Și decât un bîet de mănător.
Dimineța sa sculat,
Oile'n strungă mî-a dat,
25 Jintită multă a mîncat,
Și lu, mări, 'y s'a plecat,
Frigurile l'a luat,
Și sarica și-a luat
Și în stână mî-a intrat,
30 Intre burdușe s'a băgat.
Așa Gheorghită auđia,
In stână că mî'st intra,
'Ntre burdușe căuta,
Peste Macovei că'mî da.
35 — O, frunđuliță de tei u,
F...tu-ți neamu, Macovei,
Cin'te scöse 'n ochi meî?
Său is dîlele tale sfârșite,
Pecatele mele multe?!
40 Da Macovei ce dicea?
- Alei, neică Gheorghelaș,
Mult ești tîner și gingaș,
La inimă om vrăjmaș.
Ia'mî calu și oile.
45 Mai lungeste'mî dîlele,
Să'mî mai vîd copilele,
Să mor lângă dînele!
Da Gheorghilaș ce dicea?
— D'au știu, vere, d'au nu'mî știu,
50 Când eram noi șapte frați,
Pe toți ne purtaî legatî?!
Dă tinerel m'am insurat,
Frumosă mîndră-am luat,
Tu la bir m'ai aședat.
55 Nu m'ai pus ca p'un copil,
Și m'ai pus ca p'un mazi!
Aveam eu o bătă oîe,
Mî-o puse satu la fîie;
Aveam și-un bîet cocoș,
60 Mî'l dăruise un moș,
Și-acela-î pus pe răboj!
Aveam și-o bîetă gască,
Mî-o dăruise o bîetă mătușe,
Și-accea mî-al pus'o'n cislă.
65 Aveam o bîetă rață,
Umbla pîrcălabu cu ea'n brațe,
Ca s'o taie dimineta,
Ca să nu-î mai fie greta!
Eu de frica birulu,
70 De grôza zapciulu,
Și d'a pîrcălabulu,
Eu mă băjenărlam,
La Moldova că'mî treceam;
Tu la Buzeu te duceai,
75 Și armaș că cîrduai,
După mine că veniai
Pe hotar că mă găsi ai;
Mă băteaî mă chinu ai,
P'angă cal că mă legaî,
80 Mă aduceai pînă'n Râmnic

Nu puteam dice nimic ;
 M'aduceai până'n Buzeu,
 Ardea sufletelel meu !
 85 De mă plecam să beu apă,
 Tu'mi dedeai cu cisma'n cefă,
 Și beam apă sângerată,
 Cu măsele mestecată !
 Și așa am pus eu de gând,
 Căți băgenari m'ă fugi,
 90 De tine s'or hodini !
 Atunci Gheorghiță ce'mi făcea?
 Măna'n ptept că mi-l puneă,
 Din stân'afar' că'l scotea,
 Tot bucăți că mi'l făcea,
 95 Și la câni că'l împărția,
 La moș Radu să ducea :
 — Moș Radule, barbă sură,
 Ia dă'mi cinci sute de lei,

Să nu pați ca Macovei !
 100 Da moș Radu ce dicea ?
 Dău, îți dic pe legea mea,
 C'ăici n'am nici o para.
 D'acas' dacă mă găsea,
 La altu m'împrutam
 105 Și conacu că'ți făceam.
 Puțineli bani, ce-am avut,
 Cununa'tam, botezat'am,
 Făcut'am frați și fărtați,
 Și surate 'n toate sate !
 110 Așa Gheorghiță—aușia,
 Măna 'n buzunar băga,
 Cinci-deci de ruble scotea,
 Lui moș Radu-i dăruia,
 Și-i cerea și-o potecea,
 120 Care merg haiduci pe ea !

CANTECUL LUI MIU HAIDUCUL

Cules de Chr. N. Țapu de la Ioan Șoteica lautar, din Roșiori-de-Vede (Teleorman).

Foie verde florî domnești,
 În oraș în București,
 La ale case mari domnești,
 Cări să ved în București,
 5 În curte la Ștefan-Vodă,
 S'a strâns boierii la vorbă,
 Toți boierii tîrgului,
 Stâlpi Țaligradului,
 Calmacani tîrșului,
 10 Sfesnicii 'mpăratului,
 Înaintea Divanului.
 Și sfatul ce'l sfătuește
 Și duma ce m'ă dumește ?
 Tot de Miu că'mi vorbește,
 15 Să'l f... 'n lege de Miu,
 Că de când s'a haiducit,
 Drumuri mari s'a părăsit,
 Agzale la Domnie n'a mai venit
 C'auș pîn lume
 20 Că se spune,
 Că'i stă fagul dărâmat
 Numai aur diamant,
 De scumpe arme încărcat,

Toți m'ăș bea, se'nveselia
 25 De nimenia nu gărđia.
 Ștefan Vodă că'mi striga :
 —Beți, băieți, v'învăseliți
 De nimenia nu gîndiți !
 Dacă vedeți că v'îmbătați,
 30 Pe la chili v'îculcați.
 Măine 'n diuă v'îaflați
 Șele pe cai s'ăședăți,
 Pe la șele
 Buzdugane,
 35 La brîu cu atagane ;
 C'o să facem d'o 'mplimbare,
 D'o 'mplimbare 'n vîntătoare
 După păseri galbiore,
 Că sunt bune de mîncare
 40 Și ușore la purtare.
 Dar cu paharu cine lumia ?
 Alei, Calea, fată mare,
 Suriora Miului,
 Ibomnica Domnului.
 45 Ștefan Vodă ce'mi dicea?
 —Alei, Cale, fată mare,

- Lumește cupaharu în dreptate
Să se îmbete toți odată ;
Dacă n'oi lumi cu pahăru în
[dreptate
- 50 Să n'ai parte de fetie,
De alba-ți mărităție !
Alei Calea mi-aușia,
Că de frate-său vorbea ;
Vinu 'n pahar că'l puneă
- 55 Cu apă că mi-l umplea,
Cu rachiū l'amesteca ;
Care cu il da și'l bea
Pe toți fratei adormia.
Cine din ei rămânea ?
- 60 Ștefan Vodă 'mi rămânea
Punea d'albe cote pe masă
Și mâini albe pe obraz
Și 'ncepea de mi-aromă,
Mi-aromă și mi-adormia.
- 65 Alei Calea ce'mi făcea ?
Ea'n chilie că'mi intra,
Lua iile dintr'o mie
Și rochița de cutie ;
Punea 'n cap d'o lergătore
- 70 Cam în chip de fată mare ;
Lua niște papucei
Să intre 'n codru cu ei.
Mâna 'n pozinar băga,
D'o basma că mi-ș scotea,
- 75 Pe Ștefan Vodă 'nvălia,
Cu basma verde rotată
Ca să'mi dormă noptea totă,
Ca femeia să'și pătrecă.
Sărta ici, sărta colea
- 80 Șapte dealuri și-o vâlcea
Și-o pustie de dorea,
Taman ca o pășerea,
Până 'n codru mi-ajungea ;
Ea în loc că mi contenia
- 85 Și din gură că'mi dicea :
—Cum o să merg eu așa,
P'ast mijloc de noapte
Cu sudori de noapte
Când dorm toate ape ?
- 90 Cine-va că m'o simția,
Frumos cap că mi-o tăia !
Ea d'o foiță 'mi rupea,
În buzișore o puneă
Și 'ncepea d'a sușera,
- 95 Sușera și flușera.
Șapte cete 'mi deștepta,
Tot Nevrinđi din sus
Cu căciulă de urs,
Să veđi țogoșate,
- 100 Lăsa-te pe spate
De négra străinătate ;
- Groși la céfă,
Rași la falcă,
Cu mustăți în varvarichă,
105 Cum stă bine la voinic.
Cine din ei c'aușia ?
Numai Miu 'nțelegea
Și din gură le dicea :
—Ia să stați, băieți mei,
- 110 Că nu'i glasul haiducesc
Și e glasul femelesc ;
Aia o fi surióra mea.
Ce zor mare o fi văduț,
De la mine c'a venit ?
- 115 Dară Miu ce'mi făcea ?
El la ea că se ducea
Și din gură mi-o 'ntreba :
— A bre, surióra mea,
Ce zor mare că'ai văduț
- 120 De la mine c'ai venit.
P'ast mijloc de noapte,
Când dorm toate ape
Cu sudori de mórte ?
Orî stăpân te-a oropsit
- 125 Orî din chelciug c'ai sfârșit,
Orî haïne c'ai ponosit,
Orî vremea că ți-a venit,
Frate, de căsătorit ?
Iar soru-sa că'i dicea :
- 130 — Frate, Miule dumneata,
Nici din chelciug n'am sfârșit,
Nici haïne n'am ponosit
Nici stăpân m'a oropsit.
Aséră la noi s'a adunat
- 135 Și mi'au stat la sfat
Toți boierii tîrgului,
Stălpii Țaligradului
Sfeșnicii 'mpăratului,
Călmăcanii tîrgului.
- 140 La sfat că s'a adunat
Și sfatul ce'l sfătulește
Și duma ce mi-o dumește ?
Tot de dumneata frate, 'mi vor-
[bește:
- Să te f..n lege de Miū !
- 145 Că de când te-ai haiducit,
Drumuri mari s'au părăsit,
Agzale la Domnie n'a mai venit
Să te f...n lege de Miū !
Taman la tîrgu d'afară
- 150 Să'ți bată două furci și-o cum-
[pețoră,
Te puțe vameș mai mare
Unde trec mocani cu sare,
Să te privescă d'o țară !
Dară Miu ce'mi dicea ?

- 155 — A bre, suriôra mea,
Tu acasă să te duci ;
Ștefan-Vodă s'o scula,
Pe tine nu te-o vedea,
Frumos cap că ți-o tăia,
160 De s'o duce pomina !
Nu purta inimă rea ;
Eă sint peliță de drac
De daă la Domnie 'n cap.
Aleă, Calea ce'mă făcea ?
165 Acas' că se ducea,
Pe Ștefan Vodă'l gășta
Tot adormit că'l gășta.
Urciorul în mână lua
Și de apă că'l umplea.
170 Mâna pe mătură'mă puneă,
Da pe ică, da pe colea,
Să nu se bage sēma.
Ștefan Vodă se scula,
Apă de spălat cerea,
175 Apă cu urcioru' da.
Pe ochă negri se spăla,
Bucămu'n mână'l lua
Și ncepea d'a bucuma,
Tôtă ôstea se strângea,
180 Ca frunđa și ca iarba.
Șăle pe cai că puneă,
Pe la șale buzdugane,
La brēne cu țatagane
Și pe la spete
185 Câte-o pușculiță verde,
La Miu că mi-ș pleca.
Dar Miu ce mi-ș făcea ?
De diminēță se scula,
Pe ochă negri se spăla,
190 De la fag că mi-ș pleca,
Pe, măgură se urca.
D'un ciobănaș că'mă vedea
Și la el că se trăgea
Și din gură că'ă dăcea :
195 — Bună dăua, măă ciobane !
Mulțumescu-ți, Căpitane !
— Măă ciobane ciobănaș,
Făcut'ăi fr'un bine'n lume
Fă'ăi pomană și cu mine !
200 Na de la mine dece lei,
Să'mă dai mie dece oi.
Dar ciobanu ca ciobanu
Nu știe ce e șofranu,
Ca și țiganu Divanu.
205 Luă dece oi că'ă da
Și dece lei că'mă lua
La chimir că'ă așeă.
Iar Miu ăi măă dăcea :
— Măă ciobane ciobănaș,
- 210 Făcurăă cu oile,
Facem și cu haănele !
Na de la mine astă dulămiță
Verde ca fôă de viță,
Să'mă dai ăi cojoc mare lățos,
215 Care'l porăi vara pe dos,
Cam pe dos pe pŕelea gôă
Ăi ține vara de rēcôre.
Dar ciobanu ce'mă făcea ?
Și cojocu că'ă da,
220 Dulămița c'o lua
Și pe dēnsu c'o 'mbrăca.
Iar Miu că'ă măă dăcea :
— Măă ciobane ciobănaș,
Făcurăă cu haănele,
225 Facem cu căcăulele !
Na de la mine ăst comănac,
Care'l porăi vara cu drag
Și dă'mă tu mie a căciulă
Făcută hap
230 În cap,
Croită pe mușuroă
Cu ochă stărpăi la oi.
Dar ciobanu ca ciobanu
Nu știe ce e șofranu,
235 Ca și țiganu Divanu.
Și căciula că'ă da
Comănacul că'ă lua
Și Miu că'ă măă dăcea :
— Măă ciobane ciobănaș,
240 Făcurăă cu haănele,
Și'n ă cu căcăulele.
Na de la mine paloșu meă
Să'ă păstreze capu tēă
Și dă'mă mie flueru tēă !
245 Iar Miu că'ă măă dăcea :
— Măă ciobane ciobănaș,
Pŕei, căne, din ochă mei !
Peste-un cēs cin 'te-o vedea
Frumos capu ăi-o tăia
250 De s'o duce pomina !
Dar ciobanu c'auă
Intr'un răzor să ducea.
Brôscă'n pămănt să făcea.
Dară Miu ce'mă făcea ?
255 Oile că le lua,
În drumu mare le scotea,
Cam pe troscot le păștea,
Cu flueru că'mă cânta,
În tôte părăi că se uăta,
260 Pe cine că mi-ș vedea ?
Pe Ștefan-Vodă'l vedea
Cu cetile,
Ca muștile,
Ca frunđa și ca iarba,

- 265 Asupra Miului veni !
 Și lui frică că 'i ȳerea,
 Dar inima și-o ținea.
 Ștefan-Vodă că-mi veni
 Calu'n loc că-mi continua
- 270 Și din gură că-mi dicea :
 — Bună ziua, măi clobane !
 Mulțămescu-ți, Domn Ștefanel
 — Măi clobane dumnea-ta,
 Ce curvă de lele fuseși,
- 275 De pe lume că-mi dișeși ?
 Și lui Miu răspundea :
 — Ștefan Vodă dumnea-ta,
 Nu este cu lopata,
 Este cu judecata !
- 280 Stați să-ți spuți,
 Ca să știți :
 Noi avem tată bătrân
 Și calea bisericii o bate
 Tot la zile mari,
- 285 Când cântă popii 'n călindar.
 Și acasă că vine
 Și pe lume te spune,
 D'ăia pe lume ți-am diș,
 Cum tata mie m'a spus.
- 290 Ștefan-Vodă c'auđia
 Și la cloban răspundea :
 — Bine, măi clobane, că 'i așa!
 De ce ești frumos și gras ?
 — De ce sînt frumos și gras ?
- 295 Că bea apă din vâgaș
 Și mănâncă felii de caș ;
 D'ăia sunt frumos și gras.
 — Măi clobane clobănaș,
 Din fluer doinaș,
- 300 Tot umblând cu oile
 Pin toate crîngurile,
 N'oi fi auđit,
 N'oi fi dovedit
 De fagu lui Miu ?
- 305 C'auđ pin lume,
 C'ășa se spune,
 Că 'i stă fagu dărâmat
 Numai aur, diamant,
 De scumpe arme 'ncărcat !
- 310 F...tu' l' în lege de Miu !
 De când el s'a haiducit,
 Agzale la mine n'a venit,
 Drumuri mari m'a părăsit !
 Nu știu tu să mă duci la el,
- 315 Să-ți dau două sute lei ?
 — Ștefan-Vodă dumnea-ta,
 Bine știu și bine te duc,
 Dar de m'oi lăsa cetile
 Să-mi păziască oile ;
- 320 Că sunt oile stăpânești,
 M'apucă să le plătesc,
 Cu cap n'am să mai trețesc !
 Ștefan-Vodă e Domn, Domn,
 Dar n'avea minte de om.
- 325 Lăsa cetile
 Să păziască oile ;
 Dar după el că 'mi lua
 O mioră,
 Dragă mioră,
- 330 În cap cu patru córne
 Și 'n vârful córnelor
 Câte-o pătră nestimată,
 De 'mi plătește țara totă.
 Ștefan Vodă ce 'mi făcea ?
- 335 El cu Miu că-mi pleca,
 P'o potecuță strîmtă și boltită
 Cu alune pardosită,
 Numai de Miu știută.
 El mergea ce 'mi mergea
- 340 Și 'n loc că-mi contenia
 Și Miu că-mi striga :
 — Ștefan Vodă dumnea-ta,
 Unde s'a vedut
 Și s'a pomenit,
- 345 Să mergă sluga 'nainte
 Și stăpănu pe urmă ?
 Ștefan-Vodă c'auđia
 Înainte că trecea
 Și Miu că 'i mai dicea :
- 350 — Ștefan Vodă dumnea-ta
 Întorce-ți mioră ta,
 Că 'n turma oitelor
 Am o mioră cu patru cornițe ;
 Și 'n vîrfurile cornitelor
- 355 Câte-o pătră nestimată,
 De 'mi plătește lumea totă ;
 Când prinde de vreme rea,
 Trage turma la perdea ;
 Când simte de vreme bună,
- 360 Trage turma la pășune.
 Ștefan Vodă e Domn, Domn,
 Dar n'are minte de om.
 Miorița o trimetea,
 Amîndoi că rămănea
- 365 Și 'nainte că pleca,
 Miu 'n urmă rămănea.
 Dar Miu ce mi-ș făcea ?
 Când de fag s'apropia
 În pădure se ducea,
- 370 D'o dărjală că lua,
 D'o dărjală mare
 Sta să 'l croiască 'n spinare.
 — Ștefan Vodă dumnea-ta,
 Ia ridică scările,
- 375 Te isbesc smicelile
 Și m'aude cetile ;

Că nu mî-e de tine,
 Ci mî-e de mine
 Că eî sint, frate, schimbat
 380 Din haîne haîduceşti
 In haîne cîobăneşti.
 Aîcî nu eşti la hârţiş,
 La curpiniş,
 Orî la Bucureşti,
 385 Ca să te fuduleşti;
 Ci eşti la hârţiş,
 La curpeniş,
 Unde nu'î loc de cârmîş!
 Ştefan Vodă c'auđia
 390 Buza 'n patru că'î crăpa,
 Sânge pe caştan îî pica,
 Cu cât fîerea nu'î plesnîa.
 Dară Miu ce'mî făcea?
 Cu binişoru 'l lua,
 395 Pên' la fag că mi-l ducea,
 Desbrăca haîne cîobăneşti,
 Imbrăca haîne haîduceşti.
 Pe Ştefan Vodă 'l lua
 Şi'n mâna băteşilor îî da
 400 Şi la haîducî poruncîa:
 | De tăiat să nu'î tăiaţî,
 Numaî să mi-l judecaţî!
 Dară Miu ce'mî făcea?
 D'o cafea că'mî poruncîa
 405 Şi lui Ştefan că î-o da,
 Să'şî maî ţie inima,
 Să nu'î plesnîască fîerea,
 Şi la urmă 'l judeca:
 — Ştefan Vodă dumnea-ta,
 410 Nu aséră, al-alt-erî séră,
 La tine că s'a adunat
 Toţi boţerîî tîrguluî
 Stâlpiî Țaligraduluî
 Călmăcanîî tîrguluî.

415 Şi vorba ce mî-o vorbîaî
 Şi duma ce mî-o dumîaî?
 Tot de mine că'mî vorbîaî
 Să mă f.. ți, în lege de Miu!
 Că de când m'am haîducîî
 420 Agzale la tine n'a venit.
 Taman în tîrgu d'afară
 Să 'mî baţî două furcî şi-o
 [cumpelóră,
 Să mă puî vameş maî mare
 425 Unde trec mocanî cu sare,
 Să mă privescă d'o țară!
 Când vorbîaî de mine,
 Eî nu îeram la uşă la tine?
 Ştefan Vodă c'auđia
 430 Şi din gură că đicea:
 — Eî bine, frate Miule,
 Oî fi vorbit la beţie!
 — Dar acuma la trezie
 Ce-aî cătat, căîne, după mine?
 435 Când eî, frate, că'mî vorbîa,
 Sora Miuluî că venîa
 Şi din gură le đicea:
 — Frate Miu, dumnea-ta,
 Dă tăiat să nu'î tăiaţî,
 440 Numaî să mi-l judecaţî,
 Că slujesc de nouă anî jumate,
 Sîmbrióră nu mî-a dat,
 Am muncit şi-am alergat
 Şi e, frate, mare păcat!
 445 Cerul nostru cu doî sorî,
 Țara nóstră cu doî domnî,
 E maî bine așa să fie:
 Căt ô fi el în Domnie,
 Să fîî şi tu 'n haîducie;
 450 Şi când țara e fără Domn
 E ca femeîa fără om!

CANTECUL LUI MIU HAIDUCU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Anghel Cambrea, Săcelu-Gorj.

- Frunză verde florî domnești,
 În oraș în București,
 La casele domnești,
 Din apusul sórelui
 5 La palatul Domnului,
 O frumósă masă 'ntinsă
 De mulți boîeri e cuprinsă
 Și toți bea și chefuia.
 Ștefan Vodă că'mî vorbîa,
 10 În capul mesei ședea,
 Cu cîcocii tăînuia
 Și din gură as-fel dicea :
 — Beîi, boîeri, și vî gătîi
 După mine să venîi ;
 15 Și la voi să vî luaîi
 La brîu cu șapte pistóle
 Și la spate flintă mare,
 C'am să fac d'ó vînatóre —
 După pasîri gâlbióre,
 20 Că sunt prea dulci la mîncare
 Și ușóre la purtare. —
 În munîi codrinului,
 Tot la fagul Miului,
 Miului haîducului.
 25 Verde frunză și-o lalea,
 Vin la masă cin'le da ?
 Le-aducea vinu la masă
 Florinca fată frumósă,
 Din tótă lumea alésă,
 30 Surióra Miului,
 Amuréza Domnului.
 Da, ea, märe, mî-auîia
 De frate-séu tăînuia ;
 Pahar din mână 'î scăpa
 35 Numai de părere rea ;
 Jos de scîndurî cădea
 Și de grabă se spârgea.
 Dară Domnul ce dicea ?
 — Florincă, fată frumósă,
 40 Din tótă lumea alésă,
 Eü pe tin' de când te-am luat
- Vin la masă mî-ai tot dat
 D'astea nu ți s'a 'ntâmpat !
 Dar Florinca ce 'mî făcea ?
 45 Fuga 'n cameră că'mî da,
 Tristă, cu inima rea
 Și altu pahar că'mî lua,
 Mai mare de cât ala
 Și mereü la vin le da,
 50 Pîné cîcocii îmbéta
 Și pîn palat se culca.
 Dar Florinca ce'mî făcea ?
 Jos la cunie se da,
 Papucîi 'n picîor trăgea, —
 55 Tot papucî d'un gâlbiór
 Și 'î lua pe picîoru gol.
 Și la fugă că mî o lua,
 Sus la munte că'mî ieșîa,
 D'a drept la fag mergea,
 60 Pe nimînîa nu'mî găsîa.
 Și-o frunîuliță rupea
 Și 'n buze când o punea,
 Odată când șuîera,
 Toîi haîducîi să strîngea
 65 Ca frunîa și ca iarba.
 Ea pîntre ei se uîta
 Și pe Miu nu'l vedea ;
 Și-altă frunîă că rupea
 Și-al dollea șuîera,
 70 Munîi că se rîsuna.
 Iacă Miu o auîia
 De p'ó vale și-o vâlcea
 Și cu tovarășîi vorbîa :
 — Machea, f...tu-î mamă-sa,
 75 Aceîa e soru-mea !
 Haîda să ieșîm la ea,
 C'ó cunosc pe șuîerat
 Că nu e voînic curat.
 Și d'a dreptul imî ieșîa
 80 La culare,
 În drumul mare,
 Cu pușca peste spinare.

Dar Florinca mi-l vedea,
 Nicî bună ziua nu'î da,
 85 C'aprobe nu'l cunoştea,
 C'a plecat tinăr copil
 Şi era cu barba 'n sîn.
 Fete verde bob năut,
 Dar Miu ş'a cunoscut
 90 Şi d'aprobe mî-o chema
 Şi din gură aşa'î dicea :
 —Soră, suriôra mea,
 Tu porciî mi-î-ai pîrdut,
 Orî boîerîi te-a bătut,
 95 De p'aicî c'ai nemerit ?
 Dar Florinca ce'mî făcea ?
 Atuncî şi ea 'l cunoştea
 Şi din gură ast-fel spunea :
 —Frate, frate Miule,
 100 Eû porciî nu î-am pîrdut,
 Nicî boîerî nu m'a bătut ;
 Dar pentru tine-am venit,
 Că n'am venit pentru mine,
 Că trăiesc destul de bine ;
 105 Dar am alergat pentru tine.
 Şi-mî ascultă vorba mea,
 Frate Miu dumnea-ta !
 În oraş în Bucureşti,
 La casele mari domneşti,
 110 E o frumôsă masă 'ntinsă
 Şi de mulţi boîerî coprinsă ;
 Şi 'n capul mesei şedea,
 Ştefan Vodă cuvînta
 Şi cu boîerîi vorbîa,
 115 Tot de tine tănuîa,
 C'aû să facă vînătore
 În munţiî Cadrinuluî,
 Pên' la fagul Miuluî.
 Dar Miu, când auîa,
 120 Aşa puţin că rîdea
 Şi din gură ast-fel dicea :
 —Soră, suriôra mea,
 Veî-î tu de grija ta
 Şi nu purta grija mea.
 125 Vie cum îî va plăcea,
 F....tu-î legea mâni-sa —
 Că'î-apuc eû p'aicea ;
 C'acuma nu sunt copil,
 M'am făcut haîduc bêtrân !
 130 Sus la munte că îeşîa
 Şi un cîoban că mi-ş găşîa,
 Un cîoban cu oî mărunte,
 Dar n'avea el aşa multe :
 Peste-o mie şi cincî sute,
 135 Pôte să fi fost mai multe,
 Că era vite mărunte.
 Şi din gură ce'î dicea ?

—Fă-te, măî cîobane'ncoa,
 F..tu îî legea mâni-ta !
 140 Dă'mî tu o mie de oî,
 Să-î dau două mie de polî,
 Că de aştia am prea mulî,
 Nu'î mai pociu purta pe munî
 Şi vroî să'mî pîerd capital
 145 Şi să mă fac Ungurén.
 Dă-mî şi un cojoc mocănesc
 Să îî dau un balton turcesc ;
 Dă'mî căciula mocănescă
 Să-î dau chivără turcescă ;
 150 Dă-mî ş-o băî ungurască
 Să-î dau o armă turcescă ;
 Dă-mî şi un fluer mocănesc
 Să-î dau un pistol turcesc.
 Oile şi le-alegea,
 155 Cu cojocu se'mbrăca,
 Căciula 'n cap o punea,
 Băîa'n suîiôră şi-o lua,
 'Naintea oîlor se da
 Şi cu fluerul cînta.
 160 Îacă oştirea venîa,
 Toî p'angă el că trecea,
 Niminîa nu'l cunoştea.
 Ştefan Vodă când venîa
 Nicî el nu'l mai cunoştea
 165 Şi bună ziua că'î da :
 —Bună ziua, măî cîobane !
 —Mulţumesc, Dômne Ştefane !
 Ia 'scultă, cîobane, 'ncôcî,
 Nu vêuşî oştirea mea ?
 170 Dară Miu ce'mî dicea ?
 —O Dômne, Măria Sa,
 O vêuî trecênd coîa,
 Aîda să te duc la ea.
 Dumnea-ta nu ştiî sêma,
 175 Fete verde trei grăunîi,
 Şi-ai mai rătăci pe munî.
 Calul de dârlogî il lua ;
 Şi pe vale mi'l băga
 P'o vale p'o potecea,
 180 P'o potecea mitutea,
 Mică, mică şi cotită,
 Cu alune pardosită,
 Numa de Miu ştiută.
 P'acolo dacă'l băgă
 185 La judecată mi-l luă :
 —O Dômne, Măria Sa,
 Mai ridică-î scările,
 Că te îaû smicelile.
 C'aicî nu'î la Bucureşti
 190 Ca să te mai fuduleşti ;
 Aicî îî la hăîiş, la cîrpiniş,
 Unde n'ai loc de cîrmiş ;

Al venit la largul meu
 Și-alcea-î la strîmtul tîu !
 195 Eu 's Miu copilu,
 Care mă știa și tu.
 Dar acuma nu's copil,
 M'am făcut haîduc bătrîn !
 Ce-avea tu la București
 200 De mine să tăinuiești ?
 Jos de pe murgu'l trăgea
 Și'ntr'o poiană 'l scotea
 Și de țole 'l desbrăca,
 Și d'un ștejar îl lega
 205 Și cojocu'l desbrăca,
 Căciula o lepăda,
 Cu țolele se 'mbrăca,
 Chivăra'n cap o punea
 Și pe murgu 'ncăleca,
 210 Sus la munte că ieșa.
 Ștefan Vodă rămănea
 Acolo legat ședea.
 Potera când îl vedea
 Toți la Miu c'alerga,
 215 Verde frunză de bujor,
 Că gîndia că-î Domnul lor.
 Iară Miu că tăcea,
 Pînă când s'apropia.
 Degetu 'n gură punea
 220 Și-odată că suflera,
 Tovarășii că'mi ieșea
 Și Miu le tănuia :

— Dați'mî durdulița mea,
 Să bag praf cu chivăra
 225 Și glonțele cu mîna,
 Să risipesc potera !
 Tovarășii alerga
 Și î-o da plină gata.
 De călare-o slobođia,
 230 Făcea linie pîn ea,
 Că pica ca perile,
 Când le bat vînturile.
 Și care mai rămănea
 Toți la țară că fugia
 235 Și la țară povestia :
 — C'am auzit din bătrîni
 Că pâinea nu'î bună'n streinî;
 Da am auzit, n'am crezut
 Acum am vădut și crezut.
 240 Dumne-de-î să te păziască
 De bătaia haîducască:
 Te bate te face lésă,
 Te bagă'n bôlă călnescă !
 Numa un foc a slobođit,
 245 Jumătate ne-am topit,
 Că de mai slobođia vr'unu
 N'am mai fi rămas nici unu !

Mai diceți, boierî, amin!
 Faceți voia pe deplin
 250 Și beți câte-odată vin !

CANTECUL LUI MIU HAIDUCUL.

(VARIANTA)

Cules din gura lăutarului Sandu Stoica, din Costesci-Vâlcea de Chr. N. Țapu.

Acest cântec este o variantă a lui «Stefan Vodă și Fagul Miului» din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 500 sqq. și «Ștefanița Vodă» din colecția lui V. Alexandri, pag. 20'—209.

Fôie verde florî domneștî,
 La 'nalte case domneștî,
 De se vîd în Bucureștî,
 Mare masă mî este întinsă,
 5 De mulți boierî mî-e cuprinsă,
 Șed boierî țerienî,
 Căimăcanî țerguluî,
 Feșnicî 'mpăratuluî,
 Ca stălpî pămîntuluî.
 10 In capu mesî cin' ședea?
 Ștefan Vodă, Domn cel mare
 Nicî nu bere, nicî mîncare.
 Număî cu ochîî privea,
 Sema la băeșî că'mî lua
 15 Și din gură că'mî grăia:
 — Aleî, voi băieșilor,
 Beașî și vî chiotîșî,
 Măîne în ȋiuă fișî gătișî
 Să facem noi d'o plimbare,
 20 D'o plimbare, d'o vînătore,
 După paserî gălbiore
 Că sunt dulci la demîncare,
 Și ușore la purtare.
 Dă s'o întâmpla vr'o tâmplare
 25 Să prindem pe Miu în vînătore.
 Cu paharu cin' le da?
 Savaî Calea, fata mare,
 Surióra Miuluî
 Din munșî Catrinuluî.—
 30 Dar ei frate ce'mî mânca?
 Număî cegă și postrungă
 Și galbenă caracudă
 Și șoricel
 De purcel,
 35 Trece deștele prin el
 Și bea vin de Orodel.

Cu paharu cin'le da?
 Savaî Calea fata mare,
 Surióra Miuluî
 40 A din munșî Catrinuluî,
 Din gurișă că'mî grăia:
 — Ai, Dómne, Ștefan Vodă,
 Aseră te lăudaî
 C'o să plecî în vînătore
 45 După paserî gălbiore,
 Că sunt dulci la demîncare.
 Așa Domnia aușia,
 De la masă se scula,
 Cruce 'n piept că mi-ș făcea
 50 Și el, frate, se culca.
 Dar Savaî Calea ce'mî făcea?
 Pe supt pat că se vîra,
 Scotea niște papuceî,
 Cât erau de proștișî,
 55 Făcea cîncî-sute de lei.
 Sărea ici, sărea colea,
 Șapte dealuri și o vâlcea
 Și-o pustie de derea,
 Sus pe munșî Crinuluî,
 60 Tot la fagul Miuluî,
 Miuluî haîduculuî.
 Pe lângă fagu-î se da,
 Treî dește 'n gură băga,
 D'o frunză că-mî o arunca
 65 In buze 'mî arunca
 Și începea d'a șulera.
 Codriî marî se despica;
 Nimenia nu 'nțelegea,
 Număî Miu pricepea;
 70 Pîn brașî mărunșî se lăsa,
 Pînă la ea că'mî venîa.
 — I'ôte verde și o lalea,

Aî tu soră, soru-mea,
 Nouă ani şi jumătate
 75 Pe la mine n'ai dat, frate,
 Dar acuma ce se poate?
 Ori de chelciug ai sfirşit,
 Ori haîne ai ponosit?
 Dară Miu ce'mî dicea?
 80 — Indărăt ca o căţea,
 Că s'o scula Domnia,
 Ți-o mânca simbriora!
 Și'ndărăt că se 'nturna.
 Până ea, frate, mergea,
 85 Domnia că se scula.
 Apă rece că'i turna,
 Pe ochi negri se spăla,
 Chică neagră 'și pșteptăna.
 Dar Savașca ce'mî dicea?
 90 — Alei, Dómnne, Ștefan Vodă,
 Aséră te laudaî
 C'o să faci d'o plimbare,
 D'o plimbare,
 În vânătoare.
 95 Ștefan Vodă ce'mî făcea?
 Cu bucurumu bucfuma,
 Oștile că le strângea
 Ca frunđa
 Și ca iarba,
 100 După Miu că pleca;
 Dară Miu ce'mî făcea?
 El la vale se lăsa
 La vale, la vale,
 Unde fir de iarbă nu e,
 105 Numai d'albă colilie,
 Bate vântu și mî-o adie,
 Face pămîntu piftie.
 Dară Miu ce'mî făcea?
 Pe măgură se sușa,
 110 Ochiî rotă că-i făcea,
 Pe nimenîa nu vedea,
 Numai un mic ciobănaș
 Ciobănașu de zăvoi,
 C'un număr de dece oi.
 115 Dară Miu ce'mî făcea?
 Acolo frate mergea,
 Din guriță că-i grăia:
 — Bună ziua, măi ciobane!
 Mulțumescu-ți căpitane!
 120 Dară Miu ce'mî dicea?
 Măi ciobane dumneata,
 Ia dă-mî tu dece oi,
 Să-ți dau cincî-sute de lei,
 Și dă-mî a căciulă a ta,
 125 Dă e' făcută hap pe cap,
 Să-ți dau verde comănac
 Care'l purtam eu cu drag;

Și dă-mî și al fluer al tēju,
 Să-ți dau arbiașul meu.
 130 Unde ciobanu nu vrea,
 Numai că Miu 'l plesnă;
 De grab' cioban se desbrăca.
 Dară Miu ce'mî dicea?
 — Când o fi la prânđu mare,
 135 Să vii la oi, frățiore.
 Iară Miu ce'mî făcea?
 Oile că 'i le lua
 Și el, frate, că'mî pleca
 Pe drumu troscotuluî,
 140 Cam în calea Domnuluî.
 Până Domnul că'mî venîa,
 El din fluer nu tăcea;
 Și el, frate, că'mî cânta
 Pămîntul se legăna.
 145 Dară Domnul ce'mî dicea?
 — Bună ziua, măi ciobane!
 Mulțumescu-ți, Domn Ștefane,
 Măi ciobane dumnea-ta,
 Fecior de lele fuseși,
 150 Cum pe nume 'mî dîseși?
 Te ved că ești priceput
 Pe mine tu să mă duci
 Tot la fagul Miuluî,
 Miuluî haiduculuî.
 155 Dar ciobanu ce'mî dicea?
 — Eă, Dómnne Vodă Ștefane,
 Eu pe tine că te duc
 La fagul Miuluî haiduc;
 Dar lasă-ți oștile
 160 Să'mî păzescă oile,
 Că sunt oile stăpânești,
 M'apucă să le plătesc.
 Domnul prost de mint' era,
 Oștile că le lăsa
 165 Oile că le păzîa;
 Cu Miu pe drum pleca
 Și mergea ce mai mergea
 De fagul Miuluî da.
 Dară fagul cum era?
 170 De crăcî împologit
 Și de arme împodobit;
 La trupina faguluî
 Zac armele Miuluî,
 Miuluî haiduculuî.
 175 Pe Domn acolo 'l ducea,
 P'un pat că mi-l punea,
 Trei dește 'n gură băga
 Și începea d'a șulera,
 Cetele că se strângea.
 180 Dară Miu ce'mî dicea:
 — Alei, voi băeți voînici,
 Pă baltace să mi-l luați,

Da 'nsusele să mi-l dați,
 Pin săbiu să mi-l lăsați
 185 Și nimic să nu-i stricați.
 Pe Domn scăpat îl făcea.

Mă plătiți cu cântecu
 Ca lupu cu urletul;
 Când vânătoru 'l găsește
 190 Dă pîlea și se plătește.

CANTECUL LUI JIANU

Cules de Chr. N. Tapu de la Anghel Cambrea, Săcelu-Gorj.

A se compara acest cîntec, care e mai complet, cu cel din colecț. D-lui G. Dem. Theodorescu pag. 299 sq. Veți și varianta prescurtată din colecția D-lui V. Alexandri pag. 15 sqq.

Fôie verde leuștén,
 N'ați aușit d'un Jian,
 D'un Jian și d'un Oltén
 Și d'un mare de Mislén ?
 5 Și d'un hoț Bucureștén,
 Ce se plimbă prin păduri,
 Cu șai-spre-ce panduri?
 Toți voînici, aleși panduri,
 Cu chebe și cu poturi,
 10 Cu pistole înarmați,
 Cu pușci, flinte încărcați,
 Umblă ca niște turbați,
 Sécă lumea la ficați !
 Că nici unde nu gândești,
 15 Cu ei în drum te 'ntâlnești
 Și te 'ntreabă binișor
 Cu cuvânt blând blândișor :
 —De unde ești flăcăuș,
 Din ce sat din ce oraș ?
 20 Ce negustorie ai,
 Birul la cine ți'l dai ?
 Spune, voînice, drept,
 Te jur pe arma'mîi din pîept,
 De ai bani mai multiceî,
 25 Dă'mi jumătate din ei,
 Să-ți dau la mână răvaș,
 Să nu rămâi păgubaș;
 Căci cu vremea, d'oi trăi,
 Pênă'ntr'un ban ți-oî plăti;
 30 Dar cum-va de-oî muri eă,
 Să-ți plătescă Dumnezeu !
 Fôie verde matostat,
 Jianu om mic de stat,
 Făr'de rudă de păcat
 35 Tot umblând din sat în sat

Multe case a călcat.
 Pe cine 'ntâlnea smulgea,
 Măduva la toți sugea,
 Lumea de dînsul fugia,
 40 Da jalbă la Caragea.
 Domnia numai de cât
 Potere la el mînând ;
 Dar Jianu înțelegînd
 Se oprea la Olt fugind,
 45 Călare pe armăsar,
 Strigînd: — Măi frate podar,
 Trage podu mai drept,
 Nu mă face să te-aștept,
 Că-ți reped un glonț în pîept
 50 Și te culc, sau te deștept !
 Trage podul, măi podar,
 Să trec la ăi boscodar
 Că e putred de bogat,
 Și să-ți iaă n'ar fi păcat,
 55 Că e singur ca un cuc
 Și eă sînt tîner haîduc !
 Dar podarul ce făcea ?
 Să făcea că n'auăta,
 Voind poterii să'l dea.
 60 Dar Jianul și vîdînd,
 Să mai aștepte nevrînd,
 Dete drept prin Olt dîcînd :
 —De cât să mă rog de prost,
 Pên'a pune podu 'n rost,
 65 Voău fi voînec cum am fost
 Și-oî trece la adăpost !
 Fôie verde măr creșesc,
 Când oî sta să mă smeresc,
 La toți să mă căculesc,
 70 La ce drac mai haîducesc ?

Și pe murgu 'ncăleca
 D'a dreptu pîn Olt trecea
 Și dincolo când ieșea
 Murgul 'i se scutura
 75 Și așa puțin că'mî sufla.
 Dar Jianul ce-mî dîcea?
 —Haî murgule, nu sufla,
 Nu sufla, nu te umfla
 La gasdă vom resufla
 80 Și odihnă vom afla!
 Când la gazdă apropiind
 Așa auîi tipând,
 Potera gazda legând
 Și de Jianul întrebând.
 85 Dar Jianul înțelegînd,
 Se'ntorcea la plaî fugînd
 Și el fugînd tot la plaî
 Și striga la murgul: Haî!
 — Haî, haî, haî, murgule, haî,
 90 Să ieșim în deal, la plaî,
 Să scăpăm de chiû și vaî!
 Și din gură că'mî cânta:
 — Fôie verde și-o lălea,
 95 Ține gazdă, nu mă da,
 Că'î voi da o malotea
 Cu florile cât palma,
 Pe la pôle șebăcea,
 Numaî firurî și betea,
 Să se minune lumea!
 100 Dar murgu când auîia,
 De sărit ce mi-șî sărîa
 Tocmaî ca căpriôra,
 Poșta un sfert că părea;
 Dar de geaba că fugîa!
 105 Când la plaî apropia,
 Potera mi-l ajungea,
 Mănele în el infigea
 Și'l ducea la Caragea.
 Când fu sórele în apus
 110 El la curte c'a fost dus,
 Cu tovarășî'n rînd pus
 Și-așa'mî cânta c'un glas sus:
 — Fôie verde lemn domnesc,
 Staû în drum și mă gîndesc,
 115 Ce-o s'apuc ce-o să muncesc,
 Păine să-mî agonisesc,

Copilașîi să'mî hrănesc?!
 Verde frunză de sipică,
 Taica mă mână la muncă,
 120 Eû puî códă la măclucă
 Și mă suî în deal în cucă.
 Mă uîtaî în vale'n luncă,
 Tóte plugurile umblă,
 Numaî plugulețul meû
 125 La 'ntelenit Dumneđeû!
 Plugu'mî șede la părete,
 Boîl 'mî pasc la iarba verde,
 Pogonicîi 's după fete.
 Și mă duseî la bogaîi,
 130 Care avéû boî și argaîi,
 Să'mî dea boîi într'un ceas
 Să ar și eû loc d'un pas;
 Dar în zadar m'am rugat
 Că'n sémă nu m'aû băgat!
 135 Atuncî și eû mă'ntorseî
 Și intru sine'mî dîseî:
 — Dar'ar bunul Dumneđeû,
 Să umble și plugul meû,
 Să'l puî să brăzdeze ales
 140 Unde-o fi crângul maî des;
 Să trag brazda draculuî
 Pe marginea satuluî,
 Drept ușa bogatuluî,
 Fir'ar mult al draculuî!
 145 Tótă vara l'am rugat —
 Și'n sémă nu m'a băgat —
 Să'mî dea două treî parale,
 Să îaû copiilor sare;
 Copiîi mî-aû leșinat,
 150 Tot mîncînd la nesărat!
 Și de atuncea m'am jurat,
 Unde vîd omul bogat
 Să'l leg să'l arunc su'pat
 Și să-î cer de cheltuîală,
 155 C'acum 'î vreme de iarnă.
 Să maî ies odată'n vară
 Să puî șaua pe bălana,
 Să mă plimb din cramă'n cramă
 Cu disagîi cu pastramă
 160 Și cu ploschița cu vin,
 161 Să'nec chinu și suspînu!

CANTECUL LUI GHITA CATANUTA.

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Ion Stan Băluică, Mănăstireni-Vâlcea.

Acest cântec este o variantă a celui din colecția D-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 626 sqq.

În colecția lui Alexandri, pag. 67—101, figurează sub numele de «Vidra».

Pe cel deal, pe cea culmiță,	Să nu fie vina mea !
Plimbă-mi-se Cătănuță,	Ghiță-atunci, când audă,
Cu a lui frumósă mândruță,	Förte rău sě supěra
Cu doi-sprece călușei,	Și de mândra se ruga :
5 Încărcați de disăgei,	45 — Cântă-ți, mândro, cântecelu,
Disăgei cu gălbinei,	Că mî-e drag ca sufletelu ;
Merge mândra pintre ei,—	Cântă-ți mândro, cântecu,
Și doi-spre-ce catărași,	Că mî-e drag ca sufletu !
Încărcați de gălbinași.	Dar mândruța ce făcea ?
10 Iară Ghiță ce'mî făcea ?	50 Glas de foc că'mî lepăda ;
Pe culmiță se plimba,	Când începea d'a cânta,
Cu-a lui d'albă frumușea	Munții că se tremura,
Și la umbriță trăgea.	Ape mari se turbura
Unde umbra îi plăcea,	Văi adânci că resuna,
15 Călușei își priponia	55 Codru în pôle se usca,
Și de mândra se ruga :	Iarba verde se pârliă !
— Mândro, mândrulița mea,	Harambașa mî-o audia
Săruta-ți-aș gurița,—	Și gura î-o cunoștea,
Eă, mândro, de când te-am luat,	Cu potera că'mî vorbiă :
20 Nicî un cântec n'ai cântat,	60 — Stați, băeți, și v'odihniți
Dar acum o să'mî cânti.	Și armele pregătiți,
Dacă tu nu mî-oi cânta,	La mine să vě gândiți,
Förte rău m'oi supěra,	De poteră fiți gătiți !
Frumos capu ți-l'oi lua !	Harambașa că'mî pleca
25 Dar mândruța ce'mî dicea ?	65 Și paloșu il ascuția ;
— Ghiță, soțióra mea,	Unde crângu că'l ținea,
Bine, dragă, ți-aș cânta,	Scotea paloșu și da,
O fi rău de dumnea-ta ;	Multă pădure strica,
Că mî-e glasul fomefesc	Potecă bună făcea,
30 Și cuvintu voñnesc.	70 Pên ă la Ghiță ieșia
D'oi începe d'a cânta,	Și bună ăiua că'i da :
Munții că s'or tremura,	— Bună ăiua, frate Ghiță !
Ape mari s'or turbura,	— Mulțamescu-ți Harambașo !
Văi adânci mî-or răsuna,	Harambașo de haiduci,
35 Harambașa mî-o asculta	75 Peste patru-deci și cincî,
Și gura mî-o cunoștea ;	Știți banișă să mî-i mănâncî !
Harambașa de haiduci,	— Ghiță nu te speria,
Peste patru-deci și cincî.	C'am venit la dumnea-ta,
Și-o veni la dumneata	C'am audit mândra mea,
40 Și mî-e că ți-o face ceva,	80 I-am cunoscut gurița

- Și-o gădesc la dumneata,
 Nicî o para nu ți-aș lua,
 Numaî mândra că e-a mea.
 N'oi vrea mândra să mî-o daî,
 85 Mare pricină-o să ai!
 Dară Ghiță ce'mî dicea?
 — Eū pe mândra nu ți-oî da,
 Că mândruța este a mea,
 Că mî-a dat'o sócră-mea,
 90 Să'mî țiū viēta cu ea!
 Harambașa ce'mî dicea?
 — Aleî, Ghiță, frate Ghiță,
 Dē ce să'mî vorbești așa?
 Eū vēd că te 'mpotrivești,
 95 Orî-ce dracului gândești?
 Vreî în puști să ne 'mpușcăm,
 Orî în săbiî ne tăiem?
 Dară Ghiță ce'mî dicea:
 — Nicî în puști nu ne 'mpuș-
 [căm,
 100 In săbiî nu ne tăiem;
 Numaî la luptă ne luăm,
 Că e bună și diréptă
 Și de Dumneđeū lăsată!
 Harambașa c'auđia,
 105 Fórte rēu se supēra,
 Armele jos că trântia,
 La Ghiță se repedîa
 Și de luptă s'apuca;
 Fără veste mi-l lua,
 106 Mijlocelu 'î cuprindea.
 Se lupta cât se lupta,
 Ȋi de vară până 'n séră,
 Fără pic de nădușélă.
 Din lupta ce se lupta
 115 Luî Ghiță 'î se 'ntēpla,
 Cureaua i se rupea.
 Dară Ghiță ce'mî făcea?
 De mândruța se ruga:
 — Mândro, mândrulița mea,
 120 Nu ședea, nu te uita,
 Cată f...tu-î mumă-sa,
 Că'mî pierde hođu viēta;
 Vin' de'mî nóđă curéua.
 Dar mândruța ce 'mî dicea?
 125 — Ghiță, soțióra mea,
 Luptă-te cum oi putea,
 Curéua nu ți-oî 'noda;
 Care vē veți birui,
 Tot o soție mî-o fi!
 130 Atuncî Ghiță 'mî auđia,
 Fórte rēu se supēra,
 C'o mână că se lupta,
 Cu alta curea 'noda;
 Dupe ce curea 'noda,
 135 Amēndouē le punea;
 Când odată 'l aducea,
 Pîn rădăcinî mi-l trântia,
 Pēnē 'n genunchî il îngropa.
 Harambașa se căsnia,
 140 Când pe Ghiță 'l aducea,
 De la pămînt nu'l hurnia.
 Tot Ghiță se mai căsnia,
 Când al doilea l'aducea
 Și de pămînt că mi-l da,
 145 Pēnē 'n brēu il îngropa.
 Harambașa ce dicea?
 La rugăciune pica:
 — Aleî, frate Ghiță, frate,
 Mai lungeste-mî viēta
 150 Și mândruța fie a ta,
 Că'ți dărulesc potera
 Și-oî trăi cum oi putea;
 M'oi duce la țara mea,
 N'am știut de dumneata!
 155 Dară Ghiță ce'mî făcea?
 Nicî o vorbă nu vorbîa,
 Numaî d'o parte se da,
 Și paloșu mi-l scotea.
 Când odată aducea,
 160 Capu c'o spată-î tăia,
 Ca pe varză mi-l toca,
 Și de mândra se ruga:
 — Mândro, mândrulița mea,
 Să 'mî aducî pe murgu 'ncoa.
 165 Dar mândruța ce'mî făcea?
 Ea pe murgu 'l aducea
 Și de dălog il ținea,
 Pēnē Ghiță 'ncăleca.
 Dacă Ghiță 'ncăleca,
 170 De călare se'ntindea
 Și pe mândra că mî-o lua;
 Mâna în brēne 'î punea;
 La spate și-o arunca
 Și cu murgu că vorbîa:
 175 — Murgule, murguțu-meū,
 Eū de când te-am cumpērat
 Nicî un sgârbacî nu ți-am dat,
 Dar acum o să te bat!
 Când frēul il slōbođia
 180 Cu pintenî il inghîoldia,
 Mitutel măldan făcea.
 Trecea dealu Ardealului
 Și valea Sabarului,
 Cămpu Severinului.
 185 La mijlocu cāmpului
 Vēđu mică sālcióră
 Cu umbrița rotungîóră.
 Acolo descăleca,
 Pe murgu și'l priponia

- 190 Unde iarba 'i plăcea.
La disagei căuta,
Mică ploschiță scotea
D'o vadră și cincî oca,
Care bea Ghiță cu ea.
- 195 Două pahare umplea :
— Ține, mândro, vin de bea
De la mânușita mea,
C'oî mai bea,
Orî n'oî mai bea,
- 200 De la mânușita mea !
Dar mândruța ce'mî facea ?
Incepea d'a suspina
Și din pahar nu mai bea.
Dar Ghiță ce mî-ș făcea ?
- 205 Dacă vedea că nu bea,
Förte rău se supăra,
Mâna pe ploscă pune
Și din gură mî-o sălta,
În fundu-î o răsufia
- 210 Și pe iarba mî-o trântia.
Mâna 'n pozinar băga,
Mitutel paloș scotea,
Să făcea d'amelința;
Capu c'o spată-î tăia
- 215 Ca p'o varză mî-o toca.
Țițele 'i le alegea
Țițele,
Cosițele,
La disagei le pune,
- 220 Pe murgu încăleca
Și la sócră-sa 'mî pornia.
Calu afară că'l lega
Și 'n casă când intra :
— Bună ziua, maică-mea !
- 225 Mai ții, maică, varză acră,
Să băgăm cu carne grasă
Din fie-ta ta cea frumósă,
Dacă l-a fost mintea próstă !
Sócră-sa că nu credea,
- 230 Gândeia masa că cerea.
Frumósă masă-î pune,
- 235 Cu vin dulce mî-l cinstia,
Bea Ghiță, se ospăta :
- Maică, măculița mea,
235 Vîno, maică, să-ți arăt,
Dacă nu'mî cređi cuvîntul,
Nici nu 'i-am făcut mormîntul.
Vîno să-ți dau odórele,
Ca să-mî cređi cuvintele !
- 240 În disagei căuta,
Țițele i le scotea,
Țițele,
Cosițele.
Ea atunci, când le vedea,
- 245 Pe dată le cunoștea
Și tot hoțu mi-l făcea.
Mâna 'n cap își pune,
- 250 Cât apuca atît rupea,
De fie-sa se vâlcărea !
Dacă Ghiță ce'mî făcea ?
Dacă vedea și vedea,
Paloșu el că'l scotea,
După ea se repeđia.
Sócră-sa ce mî-ș făcea ?
- 255 Ea de frică că fugia,
Pîn bîlării se băga ;
Dar el căutând de ea,
Două plaste că'mî vedea
Și d'un furculuș căta
- 260 Și'n cosițe'l infigea.
Sus pe plaste o urca,
Vêrfu la plastă că făcea.
El pe murgu încăleca
Și pe culiniță pleca.
- 265 Mergea Ghiță suferînd
Și cu murgu neghezînd.
Cine la Ghiță asculta,
Fete mari se 'mbolnăvia
Nevestele se stărpia !
- 270 Mă plătiî cu cîntecu,
Ca lupu cu urletu ;
Când vênătoru'l gonește
Dă pîlea și să plătește.
Și mai dați cu picătura,
- 275 Să ude Policea gura !

CANTECUL LUI GHITA CATANUTA

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la lautarul Dumitru Baranca, din Peșteana-de-sus.-Gorj.

- Fóie verde peliniță
Pe cel deal, pe cea culmiță,
Trece Ghiță Cătănuță
Cu doî-spre-ce catărăi
5 Incărcați de gălbinei,
Cu mândruța pîntre ei.
Trec prin codrii
Merg la socrii.
Dară Ghiță ce'mî Țicea ?
10—Eű mândro de cînd te-am luat
Nici cîntec nu mî-aî cîntat,
Să te ascult, mândro, cu drag.
Dară mândra ce'mî Țicea :
—Eű, Ghiță, cînd Ți-oî cînta
15 Ape mar. s'or turbura,
Copaci mari s'or despica,
Văi cu văi s'or împreuna,
Munții în capete s'or da ;
Și am un glas cam femelesc,
20 Și cuvintele haȚducești,
Și Lotrénul mi-o auđi,
Lotrénul Lotrenilor,
Harambașa al hoȚilor.
Dară Ghiță ce'mî grăȚa ?
25 —Cîntă-Ți, mândro, cîntecu
Că mî-e drag ca sufletul !
Că cît m'oi vedea în picțóre
De nimeni să n'aî fióre.
Dară mândra ce'mî făcea ?
30 Incepea d'a cînta ;
Ape mari se turbura,
Văi cu văi se împreuna,
Munții în capete se da
Și Lotrénul mî-o auđȚa,
35 Lotrénul Lotrenilor
Harambașa al hoȚilor,
FoȚică și-o lelea
Dar Lotrénul ce'mî făcea ?
Gură la băȚeȚi că da :
40 —AuđiȚi mândruța mea,
Care mă iubȚam cu ea
- Din copilăria mea !
ImpēnaȚi pădurile
Și tóte colnicile.
45 Ei pădurile impēna.
Dar Lotrénul ce'mî făcea ?
La vamă el alerga
Și puȚinel că mi-ș sta,
Iacă și Ghiță 'mî sosȚa
50 Cu mândra d'a 'mpreuna.
Cînd Ghiță mi-l vedea
Un pas înapoi că da
Și Lotrén la el striga :
—Dă-Ți, voinice, dă-Ți de vamă
55 Dă-Ți pe murgul teű de vamă
Să te las cu capu'n țară !
Dară Ghiță ce'mî grăȚa ?
Cât capul la trup mî-o sta,
Nici pe murgul nu l'oi da,
60 Că mi l'a dat tatăl meű
Să'mî pórte trupșorul meű !
Dar Lotrénul iar striga :
—Dă-Ți, voinice, dăȚi de vamă,
Dă-Ți pe mândra ta de vamă,
65 Să te las cu capu'n țară.
Frunđuliță și-o lalea,
Dară Ghiță ce'mî Țicea ?
—Cât capul la trup mî-o sta,
Eű pe mândra nu mî-oî da,
70 Că mî-a dat'o sócră mea,
Din copilăria mea,
Să'mî supȚiu casa cu ea !
Dar Lotrénul ce'mî Țicea ?
— La luptă să ne luăm,
75 Ori în săbiȚ să ne tăȚăm ?
Dară Ghiță ce'mî grăȚa ?
—La luptă să ne luăm,
Că lupta este dirēptă,
Nu-Ți ca sabia spurcată.
80 Ei la luptă se luau
Ȧi de vară pēnă 'n séră.
Veni sórele la prănđ

Luî Ghiță-î veni un ris ;
 Veni sórele la amiaq'
 85 Nu mai putea de necaz;
 Veni sórele în chindie,
 Veni luî Ghiță mânie.
 Foie verde și-o lalea
 Dară Ghiță ce'mî făcea ?
 90 Brêu'n jos că'l slobodîa
 Și pe mândruța 'ncerca:
 —Rădică'mî, mândro, brênețu,
 Că mă prăpădește Lotrețu !
 Dară mândra ce'mî grăia ?
 95 —Voî, carî v'aîș pridudi,
 Tot d'un bărbățel mî-o fi !
 Dară Ghiță ce'mî făcea ?
 Binișor el să 'nvêrția,
 Cu Lotrén în pămînt că da
 100 Și paloșul că'l trăgea,
 Capul luî Lotrén că lua.
 El la cal că mi-ș mergea,
 Piciorul în scară punea
 Și pe cal încăleca;
 105 La cârciumă descăleca
 La cârciuma Lotrilor
 Din munții Carpaților.
 El la cal că mi-ș mergea
 Mâna 'n disagî c'o băga,
 110 O ploschiță că scotea,

O ploschiță mitutea
 De-o vadră și cincî oca
 Și la mândruța mergea :
 —Ține, mândro, vin de bea
 115 De la d'albă mâna mea;
 Orî oî bea, orî n'oî mai bea !
 Iară mândra ce'mî dîcea ?
 —Iartă-mî, Ghiță, greșéla !
 —Iac-oî să-ți ȳert greșéla !
 120 El paloșul mi-l trăgea,
 Capul mândruții că'l lua
 Și în disagî că mi-l băga
 Și pe cal încăleca,
 La sócră-sa că mergea.
 125 Sócră-sa, când il vedea,
 Masă afară că'l punea.
 Dară sócră-sa grăia :
 —Să fie și mândra ta,
 'Tot mai bine ȳi-ar ședea.
 130 —Dară Ghiță ce'mî grăia ?
 —Maică, măiulița mea,
 Mândra ȳi-a fost de furat,
 Păgubașu m'a apucat.
 Dar n'ai, maică, varză acră,
 135 Să băgăm cu carne grasă
 Din mândruța ce-a frumósă,
 Décă nu'mî cređî cuvîntul,
 138 Poftim și moțișorul !

BITA CATANUȚA.

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarii Dumitru Baranca, din Peșteana-de-sus,
Gorj și Ch. Cobzaru, din Târgu-Jiu.

Pe culmița dealului,
Dealului Ardealului,
Plimbă-mi-se Cătănuță
Cu-a lui d'albă de mândruță,
5 Cu doi bani în puzinar,
Cu doi trei catărași
Săcsănați de gălbinași
Și cu două călușei
Săcsănați de gălbinei,
10 Cu mândruța pintre ei.
Plimba Biță cât plimba,
La o cărciumă că da,
Bea cu mândra și mânca
Și puțin chef că făcea.
15 Biță mândrii că dicea :
— Alei, mândră, mândra mea,
De când, mândro, te-am luat
Un cântec nu mi-ai cântat,
Să te-ascult, mândro, cu drag.
20 Dara mândra ce'mi dicea ?
— Alei, Biță Cătănuță,
Am un glas cam femelesc
Cuvintele haideuștii;
Când oi începe d'a cânta
25 Livești verzi s'or scutura,
Munții că s'or tremura
Apa'n puț s'o turbura,
Și pe mine m'o auzi
Aldi Pana,
30 Rușiana.
Graful meu l'o înțelegea
Și la tine c'o veni
Și pe mine m'o lua,
Că l-am fost ibovnicea
35 Din mică copilăria;
Geaba de dragostea mea
Căci pe mine m'o lua !
Dară Biță ce'mi dicea ?
— Cântă-ți, mândro, cântecu,
40 Că mi-e drag ca sufletu !
Începea mândra d'a cânta

Pana Rușiana o aușia
Și la Biță că'mi venia;
Pe Biță că'l întreba :
45 — Ce ne calcă moșiile
Și ne pașii ierburile ?
la să'mi dai pe murgu vamă,
Ca să scapi cu cap la țară.
— Eui pe murgu nu'l-oi da
50 Odată cu viața mea ;
Că mi l'a dat socru-meu,
Să-mi porțe trupșoru meu !
— Dă-mi pe mândra atunci,
[vamă,
Ca să scapi cu cap la țară.
55 — Nică pe mândra nu ți-oi da
Odată cu viața mea,
Că mi a dat'o sócră-mea
Să ții căscioră cu ea !
Dară Biță ce'mi grăia ?
60 — Alei, Grușo, ce'mi poștești ?
Ori în săbiu să ne tălem
Ori în luptă să ne luăm ?
— Lasă sabia 'ndrăcescă,
Ai în luptă volnicescă,
65 Că mi-e bună și înțeleptă
Și de Dumneșeu lăsată !
Ei în luptă se luaă,
Se luptară ce se luptară,
Ți de vară pănă'n sêră,
70 Nică unu nu se trântia.
Dară Biță ce'mi făcea ?
Brênețu la vale lăsa
Și pe mândra c'o chema
Și din gură că-i dicea :
75 — Sărî, mândruțo,
Sărî, drăguțo,
De'mi légă brênețu,
Că mă trânteste Lotrețu,
Și'mi repune mie capul
80 Dar mândruța ce'mi grăia ?
— Ia luptați, Biță, luptați,

- Care cum o birui,
Tot un bărbăţel mî-o fi !
Dară Biţă ce'mî făcea ?
85 Brîneţu în dinţi că lua,
Când odată că răcnîa
Pe Lotreţ că mi-l trântîa;
Lotreţ din gură grăia,
Fraţi de cruce se prindea,
06 Voie de la altu'sî lua.
Dară mândra ce'mî dicea ?
— Iartă-mî, Biţă, greşala
Că n'oi mai face asta !
— Lesne, mândro, te-oî ierta,
95 Anevoie oi uîta,
Dar ştiî, mândruşo, ce-va ?
Astă vară ce-a trecut,
Tot de cósă m'am ţinut,
Şapte copiî că mi-am făcut.
100 La şase le-am făcut vîrf,
Numai una mî-a rămas;
D'o vrea bunul Dumnezeu,
S'o fac eu cu capul tîu !
Dară mândra ce'mî dicea ?
105 — Iartă-mî, Biţă, greşala
Că n'oi mai face asta !
Dară Biţă ce'mî grăia ?
— Mândro de cîndeute-am luat
In spate nu te-am cătat.
110 Spatele că'l arăta,
Capu cu paloşu tăia,
- Sus pe clăie c'o urca
Vîrf la clăie că făcea.
Códele şi ţiţele le tăia
115 Şi'n pozînar le băga
Şi la sócră-sa mergea.
Sócră-sa, când îl vedea,
Mult bine eî că-î părea,
Frumósă masă'î întindea;
120 La bîeură că mi-ş bea,
Sócră-sa din gură'mî grăia :
— Bine-ţi şade, Biţă, aşă;
Dar mai bine ţi-ar şede
Când ar fi şi mândra ta.
125 Aminte luî îî aducea,
Códele din pozînar scotea :
— Poftim şi pe fiîca ta !
Aleî, maică, maîca mea,
Mai aî niţică varză acră,
130 Să băgăm cu carne grasă,
Din fie tata cea frumósă,
Că î-a fost eî mintea próstă !
Când mamă-sa că-î vedea
Códele şi ţiţele,
235 Ea din gură că grăia :
— Lasă-î fie reû, nu aşă,
Că mî-o cerea din vecinî,
Îî făcea ómenî nebunî ;
Dară Biţă om de trebă
140 Îî tăie capu mai de grabă !

CANTECUL LUI PAUN HAIDUCUL

Cules de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, lautar în R.-Vâlcea.

Fôie verde dedețel,
Cine trece prin Muscel?
Păunel ăl frumușel
Cu doi spre-ce după el,
5 Cu doi-spre-ce catărași
Încărcați de gălbinași.
Fôie verde și-o lalea,
Iară Păun ce'mî făcea?
În gazdă la popa trăgea,
10 La masă că mi-l găsea:
— Aî, Păune, să cinăm!
— Nu cinez, popo, cu tine.
Ia mai dă-mî cheițele,
Să dăscui lădițele,
15 Să'mî ridic cu sutele,
Tot galbeni și gălbiori,
Că sint la purtat ușor
Și la schimbare cu spor.
Iară popa nu se da.
20 Dară Păun ce'mî făcea?
Cu stânga că mi-l isbîa
Cu dreapta mi-l sprijinîa.
Iară popa ce dicea?
— Iartă-mă, tălcutule!
25 Pune mîna după ușă,
Veți că e o căldărușă,
E plină de părălușe.
Păun nu se mulțumîa
Cu stînga că mi-l isbîa,
30 Cu dreapta mi-l sprijinîa.
Dară popa ce'mî dicea?
— Iartă-mă, tălcutule,
Că mai am un borcănaș
Și mi-e plin de gălbinași!
35 Și p'ala că mi și-l lua
Și tot nu se mulțumîa.
Dară Păun ce'mî făcea?
La popa că se răstîa
Și cu palma că'l plesnîa.
40 Când cu drépta că'l isbîa
Cu stînga mi-l sprijinîa.
Cată f....tu-î mumă-sa,

Dară popa ce'mî dicea?
— Iartă mă, tălcutule,
45 Că mai am un chimiraș
Cu dobînda din oraș!
Dară Păun ce'mî făcea?
Baniî pe murgu 'și punea
Și la colnic se sufa.
50 Fôie verde lemn de prun
De când s'a iscat Păun;
Nu mai trec cîocol pe drum,
Tot de frica lui Păun.
Fôie verde și-o lalea,
55 Dară Păun ce'mî dicea?
F....tu-vă 'n lege cîocol,
De v'ași prinde la zăvoi
Cu măciuca să vă 'moî,
Să vă fac capul
60 Ca bumbacul,
Și spinarea
Ca căldarea;
Să vă belesc pe picióre,
Să'mî fac tēcă la pistole;
65 Să vă iaū pîlea după cap,
Să'mî fac tēcă la baltac;
Să vă iaū pîlea după c....
Să'mî fac teașcă de tutun!
Fôie verde și-o lalea
70 Negustorî la bălcîu trecea;
Negustorî Bucureștenî
Trec la bălcîu la Rîurenî.
Dar Păun ce'mî făcea?
Calea la strîmtorî ținea
75 Și d'un negostor prindea.
De chiotóre mi-l lua,
În valea mare 'l băga,
De parale 'l scutura,
Tot parale duralî,
80 Luate de la zapciî,
De la hoî de consiliî;
Tot galbenî și vinetici
Tot de două-deci și cincî,
Să 'mpărțescă la volnici.

85 Diua 'mî beaŭ cu mândrele,
 Nôptea 'mî isbesc tufele
 Și 'mî calcă mătușele
 Și ridic cu sutele !

Mă plătiŭ cu cântecu,
 90 Ca lupu cu urletu ;
 Când vênătoru 'ntâlnește,
 92 Dă pŭlea și se plătește.

CANTECUL HAIDUCULUI RADU ANGHEL

Cules de Christ. N. Țapu de la Stancu Ión, Iăutarul, Cucuieșilor-Teleorman.

Frunđuliță samulastră,
 Aici la drumu din cóstă
 Bea Radu și c'o nevastă,
 C'o hótă de priótésă, —
 5 Frunđuliță barlaboŭ,
 Priótésă din Priboŭ, —
 Frunđuliță foŭ de viță,
 Priótésă popiŭ Ghiță.
 Frunđuliță ș'o lalea,
 10 Dar Sóre că ce'mî đicea ?
 — Măŭ Radule dumneata,
 Ce ședŭ cu femeile,
 Că ne-a'mpresurat poterile ?
 Dară Radu ce'mî đicea ?
 15 — Maŭ Sóre, om blestemat,
 Câte chefurŭ mŭ-aŭ stricat
 Și mereŭ că te-am ȑertat,
 Tomn'acum am să te bat !
 Nicŭ vorba nu isprăvŭa,
 20 Ocol potera că'ŭ da,
 Șŭ el, frate-ŭ respundea :
 — Las să vie f...t'o'n cruce,
 Că cum vine-așa sê duce !
 Măna 'n brêne că băga
 25 Și un pistol mare scotea,
 În poteră 'l slobođŭa;
 Mare drum pîn ea făcea.
 Fôfe verde și-o lalea,
 Da, veđŭ, Radu ce'mî făcea ?
 30 El, frate, că se scula,
 La vale că'mŭ scobora,
 La popa Ghiță 'mŭ sosŭa.
 — Bună sêra părințele !
 — Mulțămescu-ŭ, căpitănele !
 35 — Căpitaniŭ sînt la têrg,
 Eŭ sînt Radu cel din crâng ;
 Eŭ sê pórtă cu papucŭ

Iar eŭ mă por cu opincŭ;
 Cu opincŭ cu cataramă,
 40 De nu'mŭ bagă nimenŭ samă !
 Dar când popa mŭ-auđŭa
 Scotea vinu cu vadra,
 Rachiu cu arama
 Și'ŭ da luŭ Radu de bea.
 45 Și bea Radu, nu prea bea,
 De parale 'l întreba.
 Dară popa ce'mŭ đicea ?
 — Răducule dumneata,
 Eŭ đic, đeđŭ, pe legea mea
 50 D'oŭ măŭ avea fre-o para !
 — Hoțule, aŭ parale,
 Deslegând la sărindare !
 Radu, frate, ce'mŭ făcea ?
 Buzduganu că'mŭ scotea,
 55 Pe popa 'n cap il isbŭa.
 Dară popa ce'mŭ făcea ?
 Cheŭle în mână lua,
 La casă de banŭ mergea,
 Cincŭ pungŭ de galbenŭ că'ŭ da.
 60 Diua bună nu'șŭ lua,
 Radu p'acŭ că'mŭ pornŭa.
 Dară popa ce'mŭ făcea ?
 Fl, frate, mult se văŭta
 Și din gură că striga :
 65 — Nu ȑŭ-e, Radule, păcat
 Atițŭ banŭ de mŭ-aŭ luat ?
 — F..tu-ŭ crucea ta de popă,
 Aŭ tocat, orŭ n'aŭ tocat,
 Multă lume-aŭ înșelat.
 70 Mătușele de prin sat
 Aŭ luat baniŭ pe periat
 Și tot ȑe ȑi-ŭ-aŭ dat !
 Fôfe verde șŭ-o lalea,
 Iacă potera'mŭ sosŭa,

75 Potera din Slatina,
Bat'o maica Precista !
Radu, frate, ce'mi făcea ?
El la crâng, vedî, s'ascundea.
Poteră'l înconjura
80 Flintele'n el că ochea
Și pe rînd le slobodîa.
Dară Radu ce'mi făcea ?
Glônțele'n palmă prijinea
Și'n dărăt că le-arunca :
85 — Țineți băleți, glônțili,
De vă umpleți flintili,
Că vă prind poterili !
Dar un hoț de dorobanț
Puse mîna pe un sfaņț,
90 În patru că mi-l tăia
Și'n flintă că mi-l băgă,
Și pe Radu 'l impuscă,
Cam la buza fesului,
La retezul pîrului,

95 La casa sufletului,
Unde'i păs voînicului ;
Pe spate că mi-l culca,
Poteră la el năvălea.
Radu, măre, se scula,
100 Și din guriță grăia :
— Băleți, stați încetinel,
Să vă cînt d'un cîntecel.
Fole verde trei sipici,
Dintr'o cătă de voînici,
105 Rămăseî singur p'aici !
Câte văî sunt marî și late
Tot de Radu sunt călcate,
Câte văî, câte vâlcele,
Tote's surorile mele !
110 Și el sfârșitu că'și da,
Poteră mi-l ridica
Și la Slatina'l ducea.
Cin' pe Radu că'l vedea,
Tot pe Radu'l miluîa !

CANTECUL LUI IANCU JIANU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la lautarul Cosma, din Bărbătești-Vâlcea.

Fole verde de lipan,
N'ați audît d'un Jian
Și d'un hoț de căpitan,
Care umblă prin păduri
5 Cu 16 panduri ?
Cu pistole înarmați,
Cu pușci flinte încărcăți,
Umblă ca niște turbați ;
Fură miei de la cîobani,
10 Armăsari de la mocani
Făr'de plată făr'de bani,
Umblă ca niște dușmani.
Dară Iancu audîa,
Pe el potera îl căta,
15 El de poteră fugîa
Tocmai la Olt se oprîa,
Călare pe armăsar
Și striga : Frate podar !
Trage podul,
20 Să trec Oltul,

Că-ți trimet un glonț în piept,
Orî te culc, orî te deștept !
Așa Iancu ce'mi dîcea ?
— De cât o para la pod
25 Murgu'mî trece cam la pod ;
La ce să mă căclulesc
Și la toți să mă smeresc,
Pînă-oî trece Oltu'n piez ?
Dară Iancu ce'mi dîcea ?
30 — Haî, haî, murgule haî,
Nu mai face pîru creț,
Haî la Slatina'n județ !
Iancu la județ venîa
Și pe el îl dojinîa :
35 — Iancule Jianule,
Lasă-ți nebuniile,
C'oî să-ți dau d'o boîerie,
Ca să-ți fie bucurie !
F....tu-ți boîeria 'n c. .
40 Aî mi-o daî, măine mi-o îeî ;

- Tu cu boŝeria ta,
 Eũ cu nebunia mea,
 Oĩ trãĩ cum oĩ puteal
 De cãt in tẽrg cu papucĩ
 45 Maĩ bine in crãng cu opincĩ,
 Sã'mĩ ȳãũ galbenĩ veneticĩ,
 Sã pãdesc pe la strãmtorĩ
 Ca sã despoĩ negustorĩ.
 Sã le ȳãũ p̃lelea dupẽ c...
 50 Sã fac tecșor de tutun,
- Sã le ȳãũ p̃lelea dupẽ cap,
 Ca sã'mĩ ȳmbrac un mãzdac !
 Ce-oĩ cãștiga intr'o varã,
 Beaũ cu mãndrele intr'o searã,
 55 Ȭiua cu mãndrele in chef,
 Nõp̃tea cu tufele'n p̃iept.
 De cãt sã mẽ cãcȳulesc,
 Maĩ bine sã haĩducesc,
 59 Sã trãĩesc sã 'nveselesc !

IANCU JIANU

(VARIANTA)

Cules de Christea N. Ȭapu, de la G. Savian — Ocnele-Mari (Vãlcea).

- Fõĩe verde de lipan,
 N'aȳ audĩt d'un Jian
 Șĩ d'un hoȳ de cãpitan,
 Care in codru mĩ-a ȳeșit
 5 Cu dece intovãroșit ?
 Șĩ nicĩ unde te gãndeștĩ,
 Cu el in drum te intãlneștĩ.
 Șĩ te'ntreabã binișor
 Cu cuvẽt bun blãndișor :
 10 —De unde viĩ, flãcãȳaș,
 Din ce sat din ce oraș ?
 Luat-aĩ de drum rãvaș
- Sã nu pãtimeștĩ ce-vaș ?
 Ce negustorĩe aĩ ?
 15 Birul la cine țĩ-l daĩ ?
 De aĩ banĩ maĩ multiceĩ
 Dã-mĩ jumẽtate din ei,
 Cã'ȳĩ daũ la mãnã rãvaș
 Sã nu rãmãĩ pãgubaș !
 20 Șĩ cu vremea de-oĩ trãĩ,
 Pẽnẽ 'ntruna țĩ-oĩ plãti ;
 Iar dacã-oĩ muri eũ,
 23 Ȭĩ va plãti Dumnedeũ !

CANTEC HAIDUCESC

VARIANTA.

Auđit de Chr. N. Țapu de la ăutarul I6n Țuguĭ, din Rămnicu-Vălcea.

A se vedea varianta N. 210 pag. 167 din colecĭia Bibicescu, idem varianta No. XXXII pag. 262 din colecĭia D-luĭ V. Alexandri.

F6le verde de livede,
Sub p6le de codru verde
Mititel focșor se vede,
Mititel și potolit
5 Și de haiducĭ ocolit.
Nu știu ȃce saũ doĭ-spre-ce,
Peste sută căĭ mai trece,

Și mi-ș frige d'un berbec.
Nu mi-l frige cum se frige
10 Și'l înt6rce din cărlige
Și mi-l pune prin belciuge,
Că să-ĭ fie carnea dulce
Și mi-l duce la colnice
Și mi-l bea cu vin de'l dulce!

CANTECUL LUI CORBEA

Cules de Ch. N. Țapu de la Ion Stan Baluica-Mănăstireni-Vălcea.

A se confrunta căntecul «Corbea» din colecĭia d-luĭ G. Dem. Theodorescu pag. 517 sqq. In căntecul de faĭa sa vorbesce de metamorfosarea pasărei Corbea in haiducul Corbea, și este unicul căntec p6te, unde se vorbesce de această metamorfosare.

Ađĭ e joĭ de diminăĭă,
Stefan Vodă s'a sculat,
Faĭă albă ș'a spălat,
Pe ochiĭ negriĭ s'a spălat,
5 Chică negr'a pĕptănat,
La ic6ne s'a închinat,
Multă 6ste a adunat
Și in vânăț6re a plecat,
Pe cāmpu la Calafat,
10 După paseri gălb6re,
Că sunt bune la măncare.
Păsărele n'a vėnat,
El ochianu că șĭ-a luat
Și pe cāmp că s'a uĭtat,
15 D'un cĭungar 'nalt c'a ochĭat.
Cĭungar 'nalt,

'Nalt și minunat,
De c6je curat,
De crăcĭ dărimat,
20 De vėrf aplecat,
In el Corbea mĭ-a 'mpuĭat.
In luna luĭ Undrea,
Când ĭĭ ĭarna grea,
Corbul că oua
25 Corb pasere neagră,
Lighi6nă 'ntreagă.
In luna luĭ Căringar
Și a luĭ Făurar,
Când sunt gerurĭ tarĭ,
30 Și nopĭile marĭ,
El că mi-ș clocea,
Puiĭ că'ĭ scotea.

- Martie venia,
 Puî dolofănia,
 35 Zac. ca vai de ei!
 Corbea că'mî pleca
 Pe munţi,
 Cărunţi,
 Sorele 'mî pripeşte,
 40 Piatra se 'ncăldeşte,
 Fraga că 'nfloreşte.
 Corbea c'o păzia
 Pene să cocea,
 Şi el că mî-o lua
 45 Şi la puî venia,
 Ventu mî-abătea
 Despre Calafat,
 Căinele spurcat.
 Tare adfa,
 50 Cîungar jos că'mî da,
 Cuîbu că'l surpa.
 Corbea, când venia,
 El se supăra
 Şi el că pleca,
 55 Mai sus se sălta.
 Corbea 'mî cloncăneşte,
 Ziduri se clăteşte;
 Corbea 'mî cloncănea,
 Ziduri se surpa,
 60 Pagubă făcea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Ştefan Vodă cel mai mare,
 Care era Domn în ţară,
 Multă ôste aduna ;
 65 Aşa el că poruncia,
 Ca pe Corbea să'l impuşte.
 Ei cu armele trăgea,
 Pe Corbea nu'l nemerea.
 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 70 Mai la vale se muta,
 La late
 Corlate,
 Unde muriî-şî bate,
 La colţi de cetate.
 75 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 El de gânduri că se lua
 Şi trei fete mi-ş avea,
 Trei fete de măritat,
 Câte trele sunt de dat.
 80 Aşa Corbea s'a gândit :
 Să se lase de Domnie,
 S'apuce de haîducie,
 N'o fi nemerită bine ?
 Ştefan Vodă c'audfa,
 85 Din vreme se pregătea
 Şi mozigă că chema,
 Ficiori de domni 'nvita
 Şi la dēnsn că'î poftfa.
 Ficiori de Domni că venia
 90 Pe canapele şedea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Fetele că le'mbrăca,
 Tote la un port era,
 Mere de aur le da
 95 Şi el că le 'nvăta :
 —Care voue vi s'o părea,
 Merişore le veţi da;
 In cine veţi nemeri
 Cu ăla vē voîu logodi.
 100 Iacă două nemerea,
 A mai mică remănea,
 Frumôsă masă întindea.
 Dar la masă ce'mî mânca ?
 Numaî peste şi postrungă
 105 Şi d'a dulce caracudă.
 Bea boîeriî veselă
 Şi de Corbea sfătuia.
 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 Că el la târg că mergea,
 110 Ca boîer se 'nchipuia,
 Şi-ş lua haine 'nporuncelă,
 Scris'a luna
 Cu lumina
 Şi sorele cu căldura ;
 115 Şi 'ntre doi umerei
 Scris'a doi luceferi
 De mor fetele de ei ;
 Fete mari se 'mbolnăvesc
 Nevestele se stărpesc.
 120 Corbea, dacă se'mbrăca,
 La Ştefan Vodă mergea
 Şi la uşă mî-asculta.
 Când boîeriî sfătuia,
 Numaî de el că vorbfa.
 125 Măna pe clanţă punea,
 Când în casă se ivfa
 In casă se lumina.
 Boîeriî, dacă vedea,
 De la masă se scula,
 130 La Corbea se ploconfa
 Şi la masă că'l poftfa,
 Şi Corbea, mare, nu vrea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Din palat se ridica
 135 Şi pe Corbea 'l aşedfa.
 A mai mică fetişoră,
 Care 'n urmă remănea,
 Ea la Corbea se ducea,
 De gātu-î se agăţfa
 140 Şi pe genunchi-î şedea.
 Măr de aur că'l scotea
 Şi'n pozinar il băga.

Ștefan Vodă așa vedea,
 Pe Corbea mîl logodîa,
 145 Și pe fie-sa că i-o da.
 De zestre ce'i dăruia?
 Tot cireșii de boi
 Și turme de oi,
 Și care de bani,
 150 Și-un car de dușmanî.
 Corbea ce făcea?
 Nu se mulțumea;
 El ce mî-ș grăia?
 — Taică, tăiculiț-al meu,
 155 În zadar m'ai logodit!
 Mie ce mî ai dăruit,
 Mie că nu m'a plăcut,
 Eū nu eram de însurat,
 Dar la ce m'am bucurat?
 160 Când odată te-am ochiat.
 Pe la noi pin Calafat,
 Tot pe Roșu 'ncălecat,
 Și cu norii amestecat,
 Acilea m'am bucurat,
 165 Dar nu eram de 'nsurat.
 Ștefan Vodă c'aușia,
 Fôrte reū se supêra
 Și el aci ce grăia?
 — Că dacă eū că știam,
 170 Fata n'o mai măritam.
 Nicî pe Roșu nu'l mai dam.
 Dar fata, dacă aușia,
 Fôrte reū că se'ntrista
 Și lacrămile îi curgea.
 175 Dar boierii ce dicea?
 — Ah, Dómnne Măria-Ta,
 De cât fata 'mbolnăvește,
 Dă-i pe Roșu 'l dăruiește
 Și de nu ți-o fi cu voia
 180 Dór din gură dăruiește,
 Pênă fata-ți logodește
 El din gură 'mî dăruia,
 De la inimă nu vrea.
 Dar el, măre, ce făcea?
 185 El pe fie-sa că i-o da.
 În carită și-o pune
 Și-acasă mî-o trimetea.
 Unde casele ce i da
 El acolo se ducea,
 190 Cu nevasta că mî ședea,
 Punea masa și mânca
 Și d'o slugă trimetea,
 Ca pe Roșu să i'l dea.
 Ștefan Vodă că nu va.
 195 Ute Corbea ce făcea?
 Adăsta pênă 'nsera,
 Frumósă masă pune,

Cu vin dulce se cinstia;
 Nevasta și-o adormia,
 200 Paloș din cușu și'l lua,
 La socru-seū se ducea.
 Porți încuțete găsia,
 Lacăte cu mîna lua,
 D'asvârlita că le da,
 205 Corbea 'n curte că untra
 Nimenia ca nu-l simția.
 Corbea la grajd că trăgea,
 Mîna pe Roșu pune
 Și pe Roșu încăleca,
 210 Cu norii s'amesteca
 Și acasă mî-ș venia,
 În dosu grajdului, trăgea.
 Dar în dosu grajdului,
 În malu bălegarului,
 215 Mică taîniță făcea,
 Și pe Roșu 'l ingropa.
 El în casă că untra,
 Nevasta și o sêruta,
 Și din som mî-o deștepta
 220 Și cheițele că i da.
 La pimniță-o trimetea
 Și vin dulce că i scotea,
 Bea Corbea se ospêta,
 Pênă sóre rêsărîa.
 225 Ștefan Vodă se scula
 Și la slugi că poruncia,
 Cheițele că le da
 La pimniță descuia,
 Vin roșu că stecura
 230 Și orđ verde vêntura,
 Care la Roșu să'l dea;
 Iar pe Roșu nu'l găsia,
 Luî Ștefan Vodă-i spunea.
 Ștefan Vodă ce făcea?
 235 Multă oștire chema,
 Căutare că făcea
 Și de Roșu nu mai da.
 Dacă vedea și vedea,
 Doi gialapi la drum scotea;
 240 Cine pe drum că trecea,
 Mi-i bătea, mi-i chinuia
 Și de Roșu nu mai da.
 Când era sóre 'nchindie
 Punea ómenî la frînghie;
 245 Răsări și sfînta lună,
 Sosi d'o babă bêtîrîă,
 Cu brêu de lîă
 De pěr de cîmilă.
 Gealapii o vêdură,
 250 De mîă mî-o luară,
 La Domnu o duseră.
 A babă bêtîrîă

- Cu cărțile da,
 P'anume 'l spunea.
 255 Adasta pênă 'nsera,
 Doi gealapi că trimetea
 Și pe Corbea 'l aducea;
 În casă că'l închidea,
 'L întreba mi-l ispită,
 260 Mi-l bătea mi-l chinuța,
 Pênă sôre răsărta
 Și Corbea tot nu se da.
 Dacă vedea și vedea,
 Ștefan Vodă ce făcea?
 265 La gealapi că poruncia
 Și pe Corbea mi-l lua,
 La temniță mi-l ducea,
 Sus pe apa Nistrului,
 La cea temniță pârlită,
 270 De nouă ani e părăsită.
 Și acolo că'l închidea
 Nouă ani mi-l rânduța
 Și fie-si că nu 'l spunea.
 Dar nevasta Corbi
 275 Ea că-l căuta,
 Lumea ispită
 Și de el nu da.
 Ea dacă vedea,
 Pomană 'l făcea
 280 Și mic sărindar
 Și cruce la drumuri mari.
 Puțin timp înuț trecea
 Și ea că'mi aușta,
 La tat-său mergea
 285 Și ea se ruga,
 Cu lacrimi plângea:
 — Taică, tăiculiț-al meu
 De nouă ani și jumătate
 De când nu-l'am vădut, frate!
 290 Ce rău mare ți-a stricat,
 De 'n temniță l'ai băgat?
 Ștefan Vodă asculta,
 Și milă i se făcea
 Și pe ea mi-o trimetea:
 295 — Tu, tată, să mi te duci
 Sus pe apa Nistrului,
 La cea temniță pârlită,
 De nouă ani e părăsită,
 Și la ferăstră să-l strigă.
 300 D'o fi mort,
 Să ți-l porți,
 Cu lacrimi să ți-l jeleşti,
 D'ale morții să 'l gătești;
 D'o fi viu, ca să ți-l scoți
 305 Și-acasă să ți-l trimeți.
 Tu acasă să te duci,
 Ouă roșii să froșești,
 Premenele să gătești,
 Că pe Corbea să ți-l scoți
 310 Și-acasă să ți-l trimeți
 Ea așa că'mi aușta,
 La Corbea că se ducea:
 — Corbeo, soțiora mea,
 De ești mort
 315 Ca să te port,
 De ești viu,
 Ca să te știu
 Și de taica să mă rog,
 Ca pe tine să te scoți!
 320 Dar Corbea, mare, aușta
 Și el că mi 'l răspundea:
 — Alei, tu, soția mea,
 Nu's mort, nici nu's viu,
 Numai sufletețu'mi țiiu!
 375 Zac în apă
 Pênă 'n talpă,
 Și'n nămol,
 Pênă 'n potmol!
 Briu la vale-a putredit,
 330 Briu la deal a mucețit;
 Barba 'mi bat' genunchile
 Și chica călcăile;
 Mustățile,
 Brațele,
 335 De nouă ani și jumătate,
 De când zac în gros pe spate!
 Pe mine când m'a băgat,
 Brôștile erau ca nucile,
 Năpârcile ca fusile;
 340 Dar acuş de nouă ani,
 Brôștile
 Ca ploștile,
 Năpârcile
 Cât grindile!
 345 Dar o hôtă de năpârcă,
 Cred în barbă mi-a 'mpuțat.
 Când se 'ntinde,
 Mă cuprinde,
 Se sgârcește,
 350 Mă topește,
 Solzi pe ea că trosnește,
 Inimțora mi-o sfirșește!
 Dragă, soțiora mea,
 Alt cum-va că n'ai putea.
 355 Tu acasă să te duci,
 În dosu grajdului să mergi,
 În malu bălegarului,
 În bătaia sôrelui,
 Să sapi, mândruță, de sară,
 360 Să'mi dai pe Roșu afară,
 Că e 'nșelat și 'nfrinat,
 De la taică-tău furat,

Cum e bun de 'ncălecat,
 Pentru Roșu m'a băgat!
 365 Dară Marți de diminătă,
 Se face d'un tîrguleț,
 Tu la tîrg cu el să mergi,
 Și să mi-l tragi de căpic,
 În gura mare să strigi:
 370 — Aî la Roșu de vîndare,
 Să'mi dați galbeni și parale;
 Dar, tu, măre, să le spuî:
 — Nu mi e Roșu de vîndare,
 Să'mi dați galbeni și parale;
 375 Mî-e roșu de dăruială,
 Ca să scoț pe Corbea afară.
 Că mi-e Corbea la 'nchisore,
 De nouă ani și jumătate,
 De când nu l'am vîdut, frate!
 380 Nimenîa că nu s'afîa,
 Ștefan Vodă c'auîa,
 El ca șolmu că venîa,
 Mîna pe Roșu punea
 Și pe fie-sa o trimetea,
 385 Acasă mi-o trimetea,
 Cu gurița mî-o 'nvîța:
 — Aleî, tu ficuța tati,
 Tu acasă să te duci,
 Premenele să gătești,
 390 Ouă roșii să roșești,
 Ca pe Corbea să ți-l scoți
 Și acasă să ți-l trimeti.
 Ea așa că'mî auîa,
 Tare fuga că mi-ș da,
 395 Ouă roșii că roșia
 Și premenele găția.
 Adăsta cât adăsta
 Și Corbea nu mai venîa.
 Dăcă vedea și vedea,
 400 Drumu 'ndărăt că'și lua.
 Ștefan Vodă ce'mî făcea?
 Doî gealapî că trimetea
 Și pe Corbea 'l aducea,
 În raza sôrelui il punea,
 405 La bărbier trimetea,
 S'apuca de mi-l rădea,
 Pêru cu totu se lua.

Ștefan Vodă așa vedea,
 La gealapî că poruncîa,
 410 Frumos capul să i-l îa.
 Dar Corbea dac' auîa,
 Ca mai tare se ruga:
 — Taică, tăiculiț' al meu,
 Nu mă tăia pe pămînt,
 415 Că nu's ficior de mojiç,
 Ci mă tale pe covor,
 C'am fost ficioraș de Domn!
 Ștefan Vodă ce'mî făcea?
 La gealapî că poruncîa,
 420 Frumos capul că i-l lua.
 Nevasta Corbiî venîa,
 Mîna 'n sânge că băga,
 Capu lu Corbea că 'l lua,
 Creç în brațe mi-l strîngea,
 425 Și p'obraz il sêruta.
 Ștefan Vodă ce dîcea,
 Dăcă el așa vedea?
 — Aleî, tu ficuța tati,
 Dăcă ți-a fost drag așa,
 430 Să dea unul Dumnezeu,
 Să facă d'un tîrguleț
 Și 'n căruță să te puii,
 Pên tîrg taica să te plimbe.
 Care boîer ți-o plăcea,
 435 Ala taica să ți-l dea!
 Dar ea, măre, ce dîcea?
 — Taică, tăiculiț' al meu,
 Nu'mî trebuîe nimenîa,
 Numaî soîiôra mea,
 440 Dăcă este vorba așa!
 Să dea unul Dumnezeu
 Și tôte dîilele mari,
 Să te 'nsori de nouă ori,
 Să faci nouă fecîori,
 445 Și pe urmă-o cuconiță,
 Să te-adăpe la temniță!

Mă plătiî cu cîntecu
 Ca lupu cu urletu,
 Când potera'l gonește,
 450 Dă pîlea și se plătește.

CANTECUL LUI MIU HAIDUCUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la lautarul Dumitrake Parladi, din Vadeni (Gorj).

- Fôie verde foî de roîbă,
Aséră la Ștefan Vodă
Mulți boferi s'au strâns la
[vorbă
Să'mî facă d'o vênătore
5 După paseri gălbioare,
Că's ușore la purtare
Și sunt dulci la demâncare,
Sus la 'naltul cerului,
Pên' la fagul Miului,
10 Miului haîducului,
Din flórea Cadrinului,
De sub frunđa teîului. —
Acolo voi să vë duceți,
Voi pe Miu să'l aduceți,
15 Netăiat neapipăiat,
Nici de armă vêtămat,
Că nu-î nimeni vinovat,
Nummai o cracă mî-a tăiat;
Armele le-a aninat,
20 Să nu-î plóie ploile,
— Ruginesc oțelile. —
Dară sora Miului,
Paharnica Domnului,
Cu pahar la masă 'mî da,
25 Și atunci ea că'mî auđia,
Că se face o vênătore,
Pe Miu să mî-l omóre. —
Ea atunci, când mî-auđia,
Pahar din mână 'î cădea,
30 Mâna supat că'mî băga,
Scotea papuci gălbiori
Și-î lua pe pic'orul gol;
Pe potecă că'mî pleca,
Pe poteca părăsită,
35 Numai de Miu știută.
Când la fag că mî-ajungea,
Imî rupea d'o frunđicea
Și pe buze mî-o puneă;
O dată că'mî șufera,
40 Miul de jos se scula,
- Bună ȓiua că mî-ș da:
— D'aoleo, soru-mea,
Eû de când te-am măritat,
Nici pragul nu mî-ai călcat.
45 Fôie verde și-o lălea,
Rupea soru-sa a vorbă:
— Fôie verde foî de roîbă,
Aséră la Ștefan Vodă
Mulți boferi s'au strâns la
[vorbă,
50 Ca să'mî facă d'o vênătore
După fagul dumitale,
După paseri gălbioare,
Că's ușore la purtare
Și sunt dulci la demâncare. —
55 Dar frati-sëu că-î grăia:
— D'aleo, măre, soru mea,
La veđi, tu, de capul teû,
Nu vedea de capul meû,
Că eû sunt bôlă de drac
60 De daû Domnilor de cap!
Dară Miu ce'mî făcea?
Pe potecă că'mî pleca
C'un Ungurean se 'ntâlnia;
Dară Miu ce'mî ȓicea?
65 — Ungurean cu șapte oi,
Să facem têrg amêndoî,
Să'ți daû eû ôie domnescă,
Să'mî daî tu p'a ungurêscă;
Să'ți daû flintă ghintuită,
70 Să'mî daî tu bôta pârliță;
Să'ți daû potcaplû domnesc,
Să'mî daî tu pâl unguresc!
Pleca Miu șuferând,
La șapte oi tot mânând
75 Și Ungureanu riđend. —
Când la polană 'mî ieșia,
Pe'mpêrat Miu 'ntâlnia,
Bună ȓiua, că mî-ș da:
— Bună ȓiua, Ungurene,
80 — Mulțumescu-ți, Ștefan Vodă,

- Dar Impăratu ce'mî grăia :
 — Ia, veđi, f...tu-ŷ mumă-sa
 Că ŷi ăsta mē ŷtia !
 ŷtefan din gură-ŷ grăia :
 85 — Ungurean cu ŷapte oŷ,
 De cānd paŷtŷ cāmpurile
 ŷi tōte pādurile,
 Orŷ nu ŷtiŷ fagul lui Miu,
 Miuluŷ,
 90 Haŷduculuŷ ?
 — Ba eŷ ŷtiŷ fagul lui Miu,
 Dar nu las oiŷele,
 Că le mānc oŷtirile ! —
 Dar Impărat ce'mî făcea ?
 95 ŷapte oŷtenŷ că'mŷ chema
 La ŷapte oŷ că'ŷ punea,
 ŷi-ŷ punea, mi-le pāzia,
 Cu Ungureanu pleca, —
 Prin haŷiŷ, prin curpiniŷ,
 100 Unde-ŷ drumu la cārmiŷ. —
 Miu din gură-ŷ grăia :
 — ŷtefan Vodă, dumneata,
 Aici nu-ŷ la Bucureŷtiŷ,
 Să đicŷ că te fuduleŷtiŷ;
 105 Ci-aici eŷti la hāŷiŷ
 La hāŷiŷ, la curpiniŷ,
 Unde merg Domniŷ cārmiŷ ! —
 Maŷ ridică-ŷi ŷcārile,
 Te lovesc smicelile ; —
 110 De te-o lovi vre-o smicea
 ŷi s'o ŷtrica faŷa ta !
 Cānd din hāŷiŷ că-mŷ ieŷia
 ŷi la fag că'mŷ ajungea,
 Atunci Miu ce'mŷ făcea ?
 115 Bāga māna 'n gāurea,
 ŷi'mŷ scotea d'un ŷcāunel
 ŷcāunel de aurel
 De ŷedea Miu pe el. —
 Dară Miu ce'mŷ făcea ?
 120 El din gură aŷa 'mŷ grăia :
 — ŷtefan Vodă, dumneata,
 Să fi lāsāt Dumneđeŷ,
 Acum ŷi aŷ lua capul tēŷ !
 ŷtefan Vodă ce'mŷ făcea ?
 125 El de fricā 'ngālbinā
 ŷi incepea d'a tremura
 ŷi din gură aŷa grăia :
 — Aida, Miule copil,
 Cāt oŷ fi eŷ in Domnie
 130 Tu să fiŷ in haŷducie !
 Cānd oŷtile că-ŷ venŷa
 Mare masă că 'ntindea
 ŷi din guuă că'mŷ grăia :
 — Beaŷi copŷi ŷi chiotiŷtiŷ,
 135 De 'mpăratu nu 'ngrijiŷtiŷ !
 Dară Miu ce'mŷ făcea ?
 Incepea d'a ŷuŷera
 Mulŷi haŷducŷ el imŷ stringea
 ŷi pe Vodă 'nconjura ;
 140 Paloŷul că mi-l scotea
 La Vodă se repeđia.
 Cānd vrea capul să i-l ŷa,
 Miu 'n vale se uŷta,
 Ce vedea el, nu credea.
 145 Savaŷ Calea că'mŷ venŷa,
 Suriōra Miuluŷ,
 Paharnica Domnuluŷ ;
 Ea la Miu ajungea
 ŷi 'ncepea de mi-ŷ grăia :
 150 — Nică Miu dumneata,
 Iartă-l pe Mārŷa-Sa,
 Că veđi, ŷara fāră Domn
 E ca femeŷa fāră om !
 Dară Miu ce'mŷ făcea ?
 155 Pe Vodă că mi-l ŷinea,
 Cu soru-sa 'l logodŷia,
 P'amēndoŷ iŷ cununa
 La fagul Miuluŷ,
 Miuluŷ haŷduculuŷ.
 160 Din munŷiŷ Cadrinuluŷ.
 Iară Miu ce'mŷ făcea ?
 El pe Domn 'mi-l slobođia,
 P'amēndoŷ iŷ trimitea
 In oraŷ in Bucureŷtiŷ,
 165 In ale case mari domneŷtiŷ.
 Acolo nuntă făcea
 ŷi cu Miu benchetŷia.
 Dară ŷtefan ce'mŷ făcea ?
 El lui Miu că'ŷ grăia :
 170 — Plēcă, cumnate, sātōs
 ŷi haŷduceŷte omenos ;
 Haŷduceŷte 'n direptate,
 173 Eŷ nimic n'am ce'ŷtiŷ mai face !

CANTECUL LUI SACALA

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Cristea Cobzaru, din T.-Jiú.

- Pe cel drum cam părăsit,
Părăsit cam de demult,
Cu negare acoperit,
Tare 'mî vine d'un voînic,
5 D'un voînic cam Ortoman,
C'un cal negru Dobrogean;
Să făcea de se trăgea,
La herghelia Sultanului,
Hanului, Sultanului.
- 10 Acolo când se ducea,
Ocol hergheliei da,
Pe herghelegiú nu'l gășia.
In herghelie că intra,
In staroștea juganilor,
15 In fătătorea iepelor,
Acolo, frate, îl gășia,
Adormit cu fața 'n sus,
Părea din lume că 'l dus,
Cu arcanul căpătâi,
- 20 Cu paloșu-atârnat in cuț.
Dar Ortoman ce'mî făcea?
O palmă bună că-î da
Și din somn că mi-l tresvîa.
El din somn se deștepta
25 Și luț Ortoman Țicea:
— De ce pe min' mă sudușești
Și cu palma mă plesnești?
Eú sint herghelegiu Sultanului,
Hanului, Sultanului.
- 30 Aici Sultanul m'a rînduit,
De când ereum copil mic,
Ca să staú să stăruiesc,
Herghelia să i-o păzesc.
La capul arcanului
- 35 Este-o ȧpă vinecîoră,
Pintenógă de picîore,
Când pe ea îi încăleca,
Tótă herghelia după ea se ȧa.
Dar cel vitéz ce'mî făcea?
- 40 Șaua pe ea că'mî pune
- Și pe dēnsa 'ncăleca.
Ea trăgea de se ducea,
Tótă herghelia mî-o lua;
Herghelegiu singur rēmānea,
45 Incepea, frate, d'a plāngea,
Bāga mānile in sin
Și plāngea ca un nehun.
Herghelegiu ce făcea?
La Șultan că se ducea,
- 50 Șultanul bine pricepea,
Că la dēnsu el venia,
Că i s'a 'ntāplat ce-va.
Șultanu că'l întreba:
— Ce-aî pățit herghelegiú,
55 Herghelegiú, cîorbagiú?
Incepea d'a mi-ȧ spune, a,
Cum el, frate, pătimȧa.
Dar Șultan ce mi-ș făcea?
Potera după el trimetea,
- 60 Pe voînic că mi-l gășia,
In tēgu din Cāmpina,
Unde juganȧ că vindea.
Incepea'l împrejura
Și pe dēnsul mi-l lega
- 65 Și frumos, frate, 'l bătea,
Cu sfircul gārbacȧului
Pe fața obrazului.
Herghelia și-o aduna,
Inapoȧ că se 'ntorcea,
- 70 Punea masa și mānca.
De steajār pe el că'l lega,
O pānză d'americă lua,
Frumos, frate, o cātrānȧ,
P'acel hoȧ infășura,
- 75 Atuncȧ că mi-l lumȧa,
Cum pe el, frate, 'l chema.
Turcu aci bea, chiuȧa,
Sacal' ardea și plesnȧa,
F...tu-ȧ crucea māni-sa!

MIU SGLOBIU

Cules de Chr. N. Țapu de la bătrânul Precup Urban, Salcia (Teleorman).

A se compara acest cântec cu «Miul Cobiul» și «Miu Sglobiu» din colecția D-lui G. Dem. Teodorescu pag. 490.—496 sq. și cu «Mihu Copilu» din colecția D-lui V. Alexandri pag. 62—68.

La dealu bărbat,
La malu săpat
Din clocan mî-e fapt,
Nu strică clocanu,
5 Ci strică țiganu
C'ascuțit clocanu
Și mî-a săpat malu.
Plimbă-mi-se, plimbă
Miu Sglobiu,
10 Miu Copilu,
Din topuz cântând
Fôla'n treî plesnind;
Miu Copilu,
Înșelător de dómne,
15 Iubeț de cucóne,
Umblă nóptea pe rēcóre,
Scutură iarba de rouă,
Din topuz cântând,
Fôla'n treî plesnind:
20 — Haî murgule, haî
Pe cóstă de plai!
Nóptea că mergea,
Nóptea 'ntunecósă,
Calea mî-e pîetrósă.
25 Nóptea că mergea,
Pratra'mî scăpăra,
Nóptea'mî lumina,
Nóptea ca ȓiua.
Unde se trăgea?
30 La pădure deasă,
La poiană grasă,
La lină fântână
Cu apșóră bună.
Acolo se ține
35 Patru-decî și cincî,
Cincî-decî fără'de cincî:
Ianoș Unguru,
Cela bătrănu,
Cu barba lungită,
40 Cu brău 'nvelită

De rele 'nvechită.
Și el că'mî mergea
Din topuz cântând,
Fôla'n treî plesnind,
45 Topuzu de os
Mult ȓice dușos,
Córdele de pește
Und'le sdrăncănește,
Inima lui Ianoș topește!
50 Altele de tufă
Mult ȓice cu trufă,
Pădurea ascultă!
Frunȓele șoptîa,
Calu se sfia,
55 Drumu că'l lăsa,
Colnicu lua.
Miu ce'mî ȓicea?
— Nea, murgule, nea,
Ce-mî lașî drumu
60 Și apucî colnicu?
Calu că-î vorbîa:
— Stăpăne, stăpăne,
Nóptea mē'nseréză
Calea'n codri intră,
65 Codri Irșivinî
Și-aî Suvelniți.
Aici că se țin
Patru-decî și cincî
Cincî-decî făr'de cincî,
70 De voînici levinți,
Dușî de la părinți,
De când erau micî:
Ianoș Unguru,
Ala bătrănu
75 Cu barba lungită,
Cu brău 'nvelită
De rele 'nvechită.
Și e amar de mine
Și e amar de tine!
80 — Di, murgule, di,

Nu lăsa drumu
 Și-apuca colnicu,
 Nu-ți fie teamă
 Că te iaă pe seamă ;
 85 Eă sunt Miu sglobiu,
 Miu copilu !
 Dar câți sunt ei ?
 O sută, o mie,
 Iasă'n cale mie,
 90 Dacă vrea să știe
 Cine e Miu,
 Miu sglobiu
 Păunaș de codru,
 Voinicel de codru,
 95 Înșelător de dómne,
 Iubeț de cucóne,
 Umblă nóptea pe rēcóre
 Scutură iarba de rouă !
 Ianoș l-auđă
 100 Că s'apropia,
 Din topuz cântând,
 Frunđa'n trei plesnind,
 Ianoș l-auđă
 Din gură striga :
 105 — Ia mi vė sculați,
 Înainte plecați ;
 Că eă cam auđ
 Fóta'n trei plesnind,
 Córdele de pește
 110 Un 'le sdrăncănește,
 Înima'mi topește.
 Înainte-î ieșiți,
 D'o fi vr'un bețiú
 De vinurî stricat,
 115 De fomei fermecat,
 Două palme-î dați
 Drum să-î arătați ;
 D'o fi vr'un viteaz
 Să iasă la urmaz
 120 Să nu'mi facă necaz !
 Doi inși se scula,
 'Nainte-î ieșiă,
 Dară Miu ce'mi făcea ?
 El cu durda da,
 125 Pădurea urla
 Și ei să spėria,
 Îndărăt se da,
 Și toți se scula,
 Toți se'ngrămădă
 130 Și la el venă.
 Dară Miu ce'mi făcea ?
 El pe ei că se puneă.
 Pe toți îi rescuă
 Și pe fugă că-î puneă.
 135 Ianoș din gură striga :

— Lăsați puscile,
 Lepădați pistólele,
 Că nouă n-ă venit
 Vremea de prăpădit
 140 Dară Ianoș ce făcea ?
 La Miu se ducea
 Și se 'mbrățișa ;
 La masă'l poftia,
 Amendoi că bea
 145 Și se'nvesella
 Și din gură că dicea :
 — Amendoi să bem
 Și să ospătăm,
 Pe urmă să ne luptăm ;
 150 Care pe care om birui,
 Tot ne-om omori !
 La masă ședea
 Și ei că și-și bea
 Și se'nvesella.
 155 Ei că se scula,
 D'o parte se da,
 La luptă se lua,
 Amendoi că se lupta.—
 Miu copilu răcnia,
 160 Ca cerbu sbiera ; —
 Când în sus îl ridica
 Și de pământ îl trântia,
 Capul îi rėpunea.
 Rėmaseră Ungurii 'ncremeniți
 165 Toți de mórte gătiți.
 Dară Miu ce'mi făcea ?
 Armele jos le puneă
 Și la ei că striga :
 — Cine e să fie,
 170 Acela să vie
 Cu mine'n vitejie !
 Busduganu meu
 Cât mi-este de greú,
 Pușculița mea
 175 Cât este de grea,
 Cine e vitéz,
 Vie să le ea !
 În spate să le puie,
 Vie cu mine'n vitejie !
 180 Toți că se căsnia
 Nicî unu nu putea,
 Arme'n spate să puie
 Să fie'n vitejie.—
 Dară Miu ce'mi făcea ?
 185 Din gură le striga:
 — Fugiți voi,
 Nu sunteți ca noi !
 Lăsați cringu
 Și luați-vė jugu. —
 190 Sunteți ómeni de glótă

Și de sapă lată!
 Miu ce'mî făcea?
 Armele lua
 Cu deștiu le ridica,
 195 La spinare le punea.
 El în cerdac că intra,

Bănișorii și-î lua
 Și la disagi că-î pune
 Și pe cal că 'ncăleca.
 200 Îndărăt că se 'ntorcea,
 Din topuz că mi-ș cânta
 Și Ungurii că'mî fugia.

CANTECUL LUI IONIȚA HAIDUCUL

Cules de Christu N. Țapu de la lăutarul Dumitru Valeanu, Roșiori-de-Vede, Teleorman.

Fôie verde lămâiță,
 Pe deal pe la Craioviță,
 Trece paznici cu Ioniță,
 Să mi-l ducă la temniță,
 5 La temniță la 'nchisóre,
 La 'nchisóre, la gros mare,
 Unde nu'l mai vede sóre,
 Cu cătuși de mînîșóre,
 Cu fîarele de picîóre!
 10 La 'nchisóre mi l'a pus,
 C'a călcat două cucóne,
 A din deal și a din vale.
 Fôie verde lămâiță,
 Pe sus pe la Ialomiță,
 15 Trece tat' al lui Ioniță,
 Cu cinci-șecî de biolițe,
 Să le puțe la temniță,
 Să scóță pe Ioniță.
 Cum ajunse, cum le dete,
 20 Pe Ioniță nu'l mai vede!
 Mai de jos de Ialomiță,

Venîa muma lui Ioniță
 Cu cin decî de vacî legate,
 Să le puțe la temniță,
 25 Să'mî scóță pe Ioniță.
 Cum ajunse, cum le dete,
 Pe Ioniță nu'l mai vede!
 Mai de jos de Craioviță,
 Ibomnica lui Ioniță,
 30 Cu patru cai la căruță,
 Cu cinci-șecî de săbulițe,
 Să le puțe la Divan,
 Să dea pe Ioniț' afar.
 Ibomnica ce'mî făcea?
 35 De departe 'ngenuchîa,
 De d'aprópe se ruga,
 Gura la Divan mî-o da,
 Nicî o salbă nu lua,
 Pe Ioniță-î dăruia.
 40 — AI, gaică Ioniță, acasă,
 La copii și la nevastă,
 42 Dacă ți-a fost mintea próstă!

IONIȚA HAIDUCUL

(VARIANTA)

Copiat de Chr. N. Țapu dintr'un manuscris de Căntece bătrânești ale repausatului Invătător Trotea, din comuna Runcurelu — Mehedinți.

Fôie verde de crăiță,
Pe deal pe la Ialomiță,
Trece tata lu Ioniță,
Cu cin-șeci de bivolițe,
5 Câte cin-șeci brezulițe,
Ce le duce la temniță,
Ca să'mi scotă pē Ioniță.
Cum ajunse, cum le dete,
Pe Ioniță nu'l mai vede!
10 Fôie verde d'o crăiță,
Maș in jos pe Ialomiță,
Trece frațil lui Ioniță
Cu cin-șeci de cărlănițe,

Câte cin-șeci sirepele,
15 Cu coșile mititele.
Cum ajunse, cum le dete,
Pe Ioniță nu'l mai vede!
Fôie verde de crăiță,
Maș pe jos de Ialomiță,
20 Trece sora lu Ioniță,
Cu cin-șeci de sălbulițe.
Trânti salba și-o cunună,
Și pe Ion il luă de mână:
— Noș te ținem la Domnie,
25 Tu ai fost la grea urgie!

ALDE NAE DIN VADENI

Cules de Chr. N. Țapu din comuna Novaci-Gorj.

Fôie verde trei coceni,
Este Nae din Vădeni
Și cu câți-va orășeni,
Cu Ioniță Pițigoș
5 Și mai e unul Băloș,
Ce face dintr'un pol doș.
Ei nu fură, ci hoțesc,
Joia 'n târg le talmăcesc,
Cu Scurtu din Măgherești
10 Și cu Cocos din Bălcești.
Joia 'n târg ei se strângea,
La Pițigoș se ducea,
Mare masă-î aștepta,
Gătită de Ilinca.

15 De la masă se scula,
Podu Jiului trecea,
La un popă se opră,
Doș inși in curte intra,
Sus pe scări că se sufa,
20 De ușa că'mi împingea,
Ușa 'nchisă că țerea.
Zamfirache ce'mi tăcea?
Ușa popii că spârgea
Și in casă că'mi intra.
25 Popa un băiat avea,
Ușa deschisă vedea,
Pușca 'n mână c'o lua
Și 'ndată o sloboșta,

Pe Zamfirache 'mpuşca,
 30 Şi pe Cocoş il răni.
 Iară Cocoş ce'mi făcea ?
 Jos pe scară că se da,
 La tovarăşi că mergea
 Şi din gură așa dicea :
 35 — Incălicaţi
 Şi haideţi,
 C'am hojit, cât am hojit,
 Aicea ne-am prăpădit !
 Sus pe cai încăleca,

40 Către oraş că pleca,
 La Piţigoî că mergea,
 Masă mare 'i aştepta,
 Gătită de Ilinca.
 Iară Cocoş ce făcea ?
 45 De pe cal descălica,
 La hodaie că mergea,
 Aprindea de-o luminare
 Şi vedea rana lui mare,
 A doua şi Cocoş móre

CANTECUL LUI CORBEA

(VARIANTA)

Cules de Christu N. Țapu, din gura lăutarului Cosma Tuța, din Comuna Bar-
 bătesci-Vâlcea.

Foie verde de cireși,
 Mai aprópe 'n Stoieneshi,
 Mai departe 'n Bucuresti.
 Și sint case mari domnești,
 5 Și sint multe foişóre,
 Zugrăvite pistricóre,
 'Și 'nsórá Vodă fecóru.
 Mulți ostași cá 'mi aduna
 Și prin oraş trimetea,
 10 Toți boierii 'i aduna.
 Toți boierii tégului,
 Și cu al Carmaziului
 Ca stălpil pământului,
 Feșnicii 'mpératului.
 15 Când boierii s'aduna,
 Cu mozica când cânta,
 Și la masă s'aședa,
 Pe urmă ce s'vedea ?
 Iată Corbea cá'mi venia,
 20 Pe un călușel cam mic,
 Și el un negru haîduc.
 El acolo când venia,
 Boierii toți se scula,
 Cu cântări cá mi'l primia,
 25 Și la masă cá'l poftia.
 Ștefan-Vodă ce'mi făcea ?
 Fecóru de masă 'mi punea,
 Pahar la masă îi da,

Iar boierii bea, nu bea,
 30 Corbea bea pên' se 'mbéta.
 Iar la masă ce'mi mânca ?
 Numaî pește și postrungă,
 Și pană de caracudă,
 C'am auđit din bêtrâni
 35 C'ala e pește mai bun.
 Dar boierii ce'mi făcea ?
 Tot de Corbea 'mi vorbía,
 Corbea pe urechi băga.
 In capu mesii cin' era ?
 40 Tot Corbea impelițatul,
 Care e frate cu dracul.
 El odată ce'mi făcea ?
 Cu levodverile foc cá'mi da,
 Doi miniștrii cá 'mpuşca.
 45 Ștefan-Vodă ce'mi dicea ?
 — Iată, f..tu-î mumă-sa,
 Ce să-mi facă mie așa ?
 Trei gealapî cá'mi trimetea,
 Frumos pe Corbea 'l lega,
 50 Cu trei funii de mătase,
 Cât un braț voînic de gróse
 Din ele să nu mai iasă.
 Ștefan-Vodă ce'mi făcea ?
 Pên' la Jurî cá mi-l ținea,
 55 Și țapa cá 'i-o gătia.
 Dar Jurii ce mi-î făcea ?

- De la ȧapă că'l scăpa,
La temniță 'l trimetea.
Sus pe apa Jiului,
60 Jiului Codriului,
Unde   dor vo nicului ;
La cea temniță p rlit 
De nouă an  părăsită.
 i acolo că mi-l băga,
65 Cu trei funii că'l lega
Cu trei funii de mătase
C t un braț vo nic de gróse.
Fo tic   i o lalea,
 i lacătu-  punea,
70 Lac tu c t bani a,
 i chea de cinc  oca,
Că să nu scape Corbea.
Dară Corbea ce'm  făcea?
Odată că se 'ntindea,
75 Dou  funii le rupea,
Numa una rem nea,
O funie noduros ,
T le carne, razm  'n  se.
Fo  verde  i o lalea,
80 Vestea 'n  r  ajungea,
Că s'a  chis Corbea.
Iară m sa c'au  a,
Trei azmi ore făcea,
După Corbea că'mă pleca,
85 La  tefan-Vodă ajungea.
Trei  ile  edea la p rt ,
Neb ut , nemâncată.
 i de nimeni ne'ntrebat .
Fo  verde  i-o lalea
90  tefan-Vodă ce'm   icea :
— Babă slabă  i b tr n ,
Cu briul de l n 
De păr de c mil ,
Cu doi din i 'n gură,
95 De trei  ile  ed  la p rt ,
Neb ut , nemâncată?
Dară baba ce'm   icea ?
— Să trăiești, Măria-Ta!
C  i bo eri de sama Corbi 
100 To i a  fost în veselie,
Numa Corbea 'n pedepsie.
Pe Corbea ca să mi-l da i,
Ca să'mă  a  d'o nor în casă,
Să'mă dea paharu la masă ;
105 La vremea de slăbăciune,
Să'mă aduc  d'un tăciune,
Să'mă aducă un pic de apă,
Să'mă a  e un foc în vatră.
A a baba ce'm   icea ?
110 —  tefane, Măria-Ta !
Pe Corbea ca să mi-l da i
-  i singur  nu mă l sa i !
 tefan-Vodă ce'm   icea ?
— Pe Corbea l'am însurat,
115 Bună mir s   -am dat
Tot pe Vi a,
C pini a,
 i de zestre ce  -am dat ?
Tot satul Corbenilor,
120  i cu-al Co ofenilor.
Bucătar că ce  -am pus ?
Un vultur
Cu capul sur,
Ca să-l scob sc  la c....
125 Iar baba ce mi-  făcea ?
Dacă d'astea au  a,
Potecu a că m -o lua,
La temniță se ducea
 i prin gratii se uita
130  i pe Corbea că'l striga :
— Corbeo, Corbeo, fiul m chii
De e ti mort,
Ca să te port ;
De e ti vi ,
135 Ca să te  tiu ?
Dară Corbea ce'm   icea ?
— M lc , m lculi a mea,
Nu s nt mort ca să mă por i
Ci s nt vi ,
140 Ca să mă  tii.
M lc , m lculi a mea
E  aici c nd m'a băgat,
 erpi  erau ca fusile
 i-acum sînt ca grin ile;
145 Br  tile ca nucile
 i-acum sînt ca ploștile !
Or   tii, m lc , c nd eram,
Nici must   că n'aveam,
Nici barbă n'o n z ream ;
150 Dar acuma, m lc  mea,
Must  ile,
Umerile,
 i barba genunchile !
O ho oic 
155 De  erp ic 
Pe mine că m'a 'n elat,
Pu  în barbă m -a f tat;
C nd se 'ntinde, m  cuprinde,
Se sg rce e,
160 M  f r  e e,
Inimi ora m -o tope e !
A a, m lculi a mea,
Ce-a ajuns ca să nu'mă fac ?
Acasă ca să te duci,
165 Ou  ro ii să'mă aduci,
Să mă da  pe la moc ni,

Să mă scóță pe grătarî ;
 Lopătarî ca să'mî tocmești,
 In colțul grajdului să mergî,
 170 Să'mî scoți pe Roșu nebunu,
 Că e înșelat,
 Și 'nfrēnat,
 De nouē anî nepipiat. »
 Așa baba ce'mî făcea ?
 175 Acasă că se ducea,
 Lopătarî mi-î tocmla,
 In colțu grajdului mergea,
 Vr'o douē locuri sāpa,
 Și-o tălniță că'mî făceē.
 180 Mare plătră ridica
 Și-o gaură se vedea,
 D'abla pe murgu zărea.
 Trei lopētarî că intra
 Și pe Roșu că'l scotea ;
 185 Iară Roșu că'mî ieșia
 Și prea tare necheza,
 Munți se cutremura,
 Copaci mari se resturna,
 De n'ul vedea pe Corbea.
 190 Dară baba ce'mî făcea ?
 De căpăstru că mi-l lua
 Și 'n oraș cu el pleca,
 Toți boierî se mira.
 'Naintea babi ieșia,
 195 Fete mari că 'nbolnăvîa,
 Cucōne că se stirplă.
 Ștefan Vodă ce'mî dicea ?
 — Babă slabă și bētrână
 Nu ți-e Roșu de vëndare,
 200 Să-ți dau galbenî și parale ?
 In ruble l'oi socoti
 Și'n galbenî l'oi cântări.
 Iară baba ce'mî dicea ?
 — Nu mî-e Roșu de vëndare,
 205 Să'mî dai galbenî și parale,
 Mî-e Roșu de dăruială
 Inaintea Mării-Sale,
 Scoți pe Corbea d'închisóre.
 Ștefan Vodă ce'mî făcea ?
 210 Strejer verde că'mî bătea
 Și pe Roșu că'mî lega,
 Trei gealapî mi-î trimetea,
 Frumos pe Corbea scotea
 Și mî-l scotea la mirare,
 215 Unde vënd mocaniș sare.
 Trei bărbieri că'mî puneau
 Pēne pe Corbea'l rădea
 Pēne la apus de sóre
 Pēru-î zace hartapale.
 220 Fōie verde și o lălea,
 Tot mai frumos Corbi-î sta

Iară Corbea ce'mî făcea ?
 O dată se repeđia,
 Măna pe Roșu 'mî puneau
 225 Și pe el că 'ncăleca,
 Dece ziduri că'mî sārîa
 Și de ele n'atingea,
 De-al dracului ce era.
 Ștefan Vodă ce'mî dicea ?
 230 — Iată, f...tu-î mumiă-sa,
 De când măica m'a făcut,
 Cal ca ăsta n'am vēđut.
 Iară Corbea ce'mî dicea ?
 — Ștefan Vodă, dumneata,
 235 F...tu-mi-ți cucōna ta,
 Tōlele tōte după tine
 Adu să le 'mbrac pe mine,
 Când oi încăleca la scară,
 Să mi te dea de ocară.
 240 Cușmanul din capul tēu
 Adu-l să'l pun într'al meū;
 Castanul de 'mpērăție
 Să mi-l dai și p'ala mie,
 Când oi încăleca la scară,
 245 Să nu te dea de ocară !
 Ștefan Vodă ce'mî făcea ?
 De tōle se desbrăca
 Și pe Corbea'l imbrăca
 Iară Corbea ce'mî făcea ?
 250 Pēn'la cal se repeđia
 Și pe mă-sa c'o lua
 Și la spate c'o puneau,
 Zece ziduri că-mî sārîa
 Și de ele n'atingea
 255 Și cu mă-sa se ducea.
 Ștefan Vodă ce'mî dicea ?
 — Să veđi, dracu împelițat
 Mă lăsă gol dăspuțat
 Numai cu fesu din cap !
 260 Dară Corbea ce'mî dicea ?
 Cu măsa că se vorbea :
 — Măică, măiculița mea,
 Ce-a ajuns ca să nu-î fac ?
 Să-î omor telegari ?
 265 El are, mare galbenî mulți
 Și-și cumpără alți murgi ;—
 Ca să-î omor nevasta ?
 Se 'nsoră și-și ia alta.
 Dară mă-sa ce-î dicea ?
 270 — Corbeo, Corbeo, fiu măichi,
 Așteptă pēne-o 'nsera,
 La stupărie să mergi,
 Deștiu 'n mîere ca să'l bagî
 Și la leagăn să te tragî,
 275 Ca să-î turî coconașu. —
 Unde era să te pue pe tine,

Să-î infigî copilaşul bine !
 Iară Corbea ce'mî făcea ?
 Aştepta pînă'n sera,
 280 La stupină că'mî mergea
 Deştiu 'n mîere că băga
 La leagăn că se trăgea
 La buzele copilului da,
 Nicî dracu că mi-l simţea
 285 Când copilul îl fura
 Şi la ţepă că-l ducea,
 Lui milă i se făcea,
 Numa de faşă îl punea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 290 Despre diuă se scula,
 Măna'n leagăn c'o punea,
 Copilaşu nu găsîa.
 De păreţi că se trântîa
 Şi rău capul şi-l zdrobea ;
 295 Cucóna se chinuîa,
 Păr din cap îşi jumulea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Ochîan pe masă punea
 Şi la ţepă îl zăria,
 300 Copilaşul lui plângînd,
 Din gură şurligăind
 Şi din lăbuţe bătînd !

Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Argaţiî mi-î trimetea
 305 La ţepă ca să se ducea
 Şi copilaşul că'l lua
 Şi pe masă că-l punea,
 Şi la pîele 'l căuta,
 Vătămat că nu'l găsîa ;
 310 Dece miî de pungî le lua,
 Şi cu aur le umplea,
 Navală Corbea că'mî da ;
 Nouă care că'mî umplea
 Şi cu ele că pleca.
 315 — Măi Ştefane dumneata,
 F....tu-ţi cucóna ta
 Asta e simbria mea,
 Care am slujit eu pe ea !»
 Du-te Corbeo sănătos,
 320 Că tu la mână 'mî-ai fost
 Şi vrednic eu nu ţi-am fost !

Mă plătiî cu cântecu
 Ca şi lupo cu crîngu ;
 Când vânătoriî 'l întâlneşte,
 325 Dă pîlea şi se plăteşte,
 Maîle-î remăn în crâng
 Şi pîlea-î se duce 'n tîrg.

IANOȘ UNGURUL

Comunicat de colegul meu Normalist, Ilie Constantinescu-Dioști (Romanași)

La mǎgura 'naltă,	Coardele de sîrmă
Inaltă și săpată,	linima-mî fărîmă !
Făcută de piatră,	45 Pe el l'auđia
Poartă mi-se, poartă	Ianoș Ungurul,
5 Tot Miul	Cela bătrănul,
Sglombiul,	De-a spart Brașovul,
Fecioraș de Sîrb	F....tu-î sufletul !
Bașmarghiol de Lotru,	50 Brașovul l'a spart
Ștejărel de codru,	Și el c'aũ plecat
10 Drăgălaș de fete,	Cu cînci-deci de inși,
Iubeș de neveste.	Eraũ fraivoinicî,
El că se purta,	Cu mantale lungi,
Calu-șî arănea ;	55 'Ncalțașî în opincî,
Da iarbă de lésă,	Cu căciulî tot 'nalte,
15 Facă coama désă,	Inalte, stogoșate,
Coadă retezată	Lăsate pe spate
Cum e 'n lumea tótă ;	Tot de strînătate.
Bea apă din Olt.	60 Și el c'aũ plecat
Se 'ngrașă de tot.	Tot prin codrii verđi,
20 — Murgule, Murgule,	Prin d'albe liveđi,
Eũ te-am arănit	Pe el l'auđia,
Și te-am ștrejuit,	Din copus cînta.
Nu m'am odinit ;	65 Ianoș ce-mî făcea ?
Să te priponesc,	O dată striga :
25 Să mă odinesc.	— Măi cînci-deci de inși,
El mi-l priponia,	'Ncălțașî în opincî,
Frumos c'așternea	Cu căciulî tot 'nalte,
Și se răsturna,	70 Lăsate pe spate
Cu calu-mî vorbîa :	Tot de strînătate,
30 — Murgule, Murgule,	Voî că mî-aș dormit
Tu, când mî-ei vedea	Și v'aș odinit,
Tot pe cine-va,	Eũ v'am ștrejuit
Din picîor să baș,	75 Și eũ am auđit
Priponul să-l miștî	Un copus cîntănd,
35 Și tu să-mî nechezi,	Coardele de sîrmă
Ca să mă deșteptî.	Inima-mî fărîmă !
El mi-l priponia	Culele de soc,
Și se răsturna,	80 Mult cîntă de foc !...
Copusul lua,	Voî că să-mî plecașî
40 In gură mi-l puneă,	Tot de curmeziș
Copusul de os,	Și de curpeniș,
Mult cînta frumos !	De loc să-l găsișî ;

- 85 De-o fi vr'un nebun
De-o palmă să-î daţi,
Calul să-î luaţi,
Drum să-î arătaţi ;
De-o fi vitéz bun,
90 Noi să ne lovim
Să ne isbândim.
Ceî cincî-decî de inşi,
Eî că mi-şi pleca
Tot de-a curmeziş
95 Şi de-a curpeniş. —
De loc mi-l găsla
Numai cât bate puşca ;
Calul că-î vedea,
Din picîor bătea
100 Şi când necheza
Priponul mişca,
De mi-l deştepta. —
Miu ce grăia ?
Calul blestema :
105 — Murgule, Murgule,
Lup să te mănânce,
Mai rău nu ţ-oî dice !
Cum tu nechezaşi,
Priponu'l mişcaşi,
110 De mă deşteptaşi ?
Ce frumos visam !
Eû că mi-ş vedeam
Tot cincî-decî de inşi,
Era fraîvoînicî,
115 Veniţi după munţi,
Cu mantale lungî,
Cu căciulî tot 'nalte,
'Nalte, stogoşate,
Lăsate pe spate
120 De străînătate.
Cu eî că era
Ianoş Ungurul,
Cela bătrânul,
De-a spart Braşovul,
125 F....tu-î sufletul !
Braşovul l'a spart
Şi el c'aû plecat
Tot prin codrii verđi
In d'albe liveđi.
130 Calul ce mi-şi grăia :
— Stăpâne, stăpâne,
Vis ce l-aî visat
Ţi-e cu adevărat ;
Eû că mi-am vedut,
135 Din picîor mi-am dat
Şi mi-am nechezat,
De te-am deşteptat.
Miul ce-mî făcea ?
Şaua c'o punea,
140 Sabia-mî scotea,
Cu eî se întâlîa.
Miu ce-mî grăia ?
— Mai cincî-decî de inşi
Sânteţi fraîvoînicî,
145 Cine v'a mânat,
Capul v'a mâncat !
Eî că-mî răspundea :
— Pe noi ne-a mânat
Ianoş Ungurul,
150 Cela bătrînul,
F....tu-î sufletul,
De-a spart Braşovul ;
D'eî fi vr'un nebun
De-o palmă să-ţi dăm,
155 Calul să-ţi luăm,
Drum să-ţi arătăm
Miu răspundea :
— Nu sânt vr'un nebun
De-o palmă să-mî daţi,
160 Calul să-mî luaţi,
Drum să-mî arătaţi,
Şi sânt vitéz bun.
Noi să ne lovim,
Să ne isbândim ;
165 Nişte mîîni curmate
N'aû cu cin'se bate,
Cu sîrmă legate,
Fie şapte sate. —
Eî îndărăt se 'ntorcea,
170 Luî Ianoş spunea.
Ianoş ce-mî făcea ?
Steag că-mî ridica
'N bătaie pleca,
Cu el se 'ntâlnea.
175 Miu ce-mî făcea ?
De trei ori că-î ocolîa,
Pe Ianoş tăia.
Aîlanţi ce făcea ?
Arme-mî lepăda,
180 Toţi că 'ngenuchîa,
La el se prăda,
Miu ce făcea ?
La rând că-î punea,
Unu c'alegea,
185 Mai mare-l punea
Şi drumu le da,
Să se arănească,
Să nu se prăpădească.
Miu ce făcea ?
190 Acas' se ducea,
Pe mă-sa 'ntreba :
— Maică, maica mea,
Să-mî spuî, mie, adevărat,
Frunzuliţă razachie,

- 195 Cine mî-a fost taică mie,
De m'a făcut d'el voinic,
Ce am gîndit,
Mi-am isbîndit?
Mă-sa ce grăia?
- 200 —, Maică, cine te-a făcut,
S'o fi prăpădit,
Că este de mult!
El că te-au făcut,
Ianoș Ungurul,
- 205 Cela bătrînul,
De-a spart Brașovul.
Brașovul l'a spart
Și el c'au plecat
Cu cincî-decî de inșî,
- 210 Era fraivoinicî,
Cu mantale lungî,
'Ncălțați în opincî,
Cu căciulî tot 'nalte,
'Nalte, stogoșate,
- 215 Lăsate pe spate,
Tot de strînătate.
Ei că mî-au plecat,
Tot prin codri verđî,
În d'albe liveđî!
- 220 Miu c'auđia,
Lăcrămî că-î cura,
Calu 'ncăleca,
Îndărăt se 'ntorcea,
Pe ta-sěu lua,
- 225 Pe cal că'l punea,
Acas 'l-aducea,
Tron că mi-î făcea,
Popîi că-î strîngea,
Pe el că-l sluja
- 230 Și mi-l îngropa
La mînăstirea domnească,
Ca să mi se pomenească!
Și, neică, s'o pomeni
Cât soare pe cer va fi!

CANTECUL LUI IANCU JIANU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la cobzarul Cristea, din T.-Jiū.

- Fôie verde leuștén,
N'ați auđit d'un Jian
Și d'un șiret de Mislén,
Și d'un hoț de Ungurén,
- 5 Care se plimbă prin pădurî,
Cu șaispre-dece pandurî,
Toți cu chebe cu potori bunî,
Cu găltanî prin cusăturî?
Ulte-ai dracului înfocați,
- 10 Cum se plimbă de harmați,
Cu frînte arme 'ncărcați!
Umblă ca niște turbați,
Sécă creștinî la ficați!
Pe care prindea
- 15 Smulgea,
Prea, frate, lumea speria,
Da jalbă la Caragea.
Dar Caragea ce făcea?
Potera la el mîna,
- 20 Jianu nu se spăimînta,
- Punea masa și mîncă,
Carabina 'mî o umplea,
Și în poteră c'o slobođia,
Nimica nu înțelegea,
- 25 Căci și el se spăimînta.
Atuncî pe el că'l întreba:
— Măi Jiene, de unde vii?
— De la tîrg de peste Jiî?
— Jiene, ce-ai tîrguit?
- 30 — Dat'am aur și argint,
Luat'am ȧrbă și plumb,
Să duc la băeți la crîng,
Că's băeți făr' de minte,
Risipesc la glônțe multe,
- 35 Nu le stă 'nimenî 'nainte!
Dar Caragea că'mî auđia,
La dînsul că se ducea,
Cu niște voinicî levinți,
Strînși de vină,
- 40 Bunî de mînă,

CANTECUL LUI CATANUȚA

(VARIANTA)

Cules de Christea N. Țapu din gura lăutarului Ión Tuța, din com. Păsesci-Vâlcea.

Frunđuliță gutuiță,
 Pe cel deal pe cea culmiță,
 Mi se plimbă un Cătănuță,
 Singurel cu-a lui mândruță
 5 Cu doi-spre-ce catărași
 Incărcați de gălbenași;
 Cu doi-spre-ce catăreți,
 Să plimbă Ghiță cu ei,
 Cu mâinile'n pozinari
 10 Cu doi-spre-ce lăutari.
 Iară Ghiță ce'mi dicea?
 — Mândro, mândruțița mea,
 Pe tine de când te-am luat,
 Un cântec nu mi-ai cântat!
 15 Iară mândra ce'mi dicea?
 — Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
 Eă, mare, când ți-o cânta,
 Ape mari s'or turbura,
 Munți că s'or surupa,
 20 Ai făgi mari s'or despică
 Livezile s'or 'ncurcă;
 Că mi-e glasul fomeșesc,
 Și mi-e glasul voinicesc,
 Când oi începe d'a cânta,
 25 Harambașa m'o auđă,
 Harambașa de hađduc
 Peste patru-deci și cincă!
 Iară Ghiță ce'mi dicea?
 — Cântă-ți, mândro, cântecu
 30 Că mi-e drag ca sufletu!
 Incepea de mi-a cânta,
 Harambașa mi-o auđă,
 Harambașa de hađduc
 Peste patru-deci și cincă.
 35 Verde frunđa și-o lalea,
 Dară Ghiță ce'mi făcea?
 Ochii la vale și-arunca,
 Ce vedea el, nu credea,
 Că tare'mi venia d'un voinic,
 40 Călare p'un cal cam murg,
 Strălucind din câte-o nare,

Și'n buestru 'n fuga mare,
 Din pistole tot trăsind,
 Gardurile pologind;
 45 La Ghiță, că mi-și venia,
 Bună ăia că mi-și da.
 — Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
 Dămi mie pe mândra ta!
 — Eă pe mândra nu ți-o daă
 50 Că mi-a dat'o sócră-mea,
 Să fie soția mea!
 — Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
 Dă-mi tu, frate, pe murgu,
 Murgu cela nebunu.
 55 — Eă pe murgu nu ți-l daă,
 Că mi l'a dat socru-meă,
 Să'mi pótre trupșoru meă!
 — Dă-ți, mă ghiță, paloșul,
 C'acuma îți iaă capul!
 60 — Eă paloșu nu ți-l daă,
 Mi l'a dat cumnată-meă,
 Să'mi păziéscă capul meă!
 Harambașa ce dicea?
 — Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
 65 Ori-ce mórte vreă, pófeste:
 Ori vreă mórte 'tunecósă,
 Ori vreă mórte luminósă;
 Ori în săbiă ne tălem,
 Ori în pușcă să ne'mpușcăm,
 70 Ori la luptă să ne luăm?
 — Ai la luptă să ne luăm,
 Că e bună și'nțeleptă
 Și de Dumneđeă lăsată!
 Verde frunđa și-o lalea,
 75 Harambașa ce făcea?
 Pe Ghiță'l îmbrățișa
 Și la luptă se lua.
 Și ei, frate, se lupta
 Di de vară
 80 Pēnē'n séră
 Făr'de pic de nădușelă.
 Dară Ghiță ce'mi făcea?

- Se lupta, ce se lupta
Cureluşa i se rupea,
85 Şi din gură-atunci grăia :
— Mândro, mândruliţa mea,
Săi de'mî 'nódă curéua,
Că'mî tale hoţu vîta !
Iară mândra ce'mî dicea ?
90 — Ghiţă, Ghiţă dumnea-ta,
Care, frate, o remănea
Soţie mi s'o chema !
Dară Ghiţă ce'mî făcea ?
Treî lacrămî din ochi vîrsa,
95 C'o mână curea 'noda
Şi cu una se lupta.
Dacă curéua 'noda
Pe Harambaşa 'mbrăţişa
Şi cu el mi se lupta
100 Di de vară
Pên'în séră
Făr' de pic de năduşélă ;
L'aducea ce'l aducea,
Pên'în brău că'l îngropa.
105 Dară mândra ce-mî dicea ?
— Ghiţă, Ghiţă dumnea-ta,
Cum prăpădiş Domnia,
Dă te blestémă ţara !
Dară Ghiţă ce făcea ?
110 Şele pe doi cai punea,
La sócră-sa că'mî pleca :
— Mândro, mândruliţa mea,
Eû pe tine de când te-am luat,
Pe la mă-ta n'ăi măi dat !
115 Şele pe doi cai punea
La sócră-sa că pleca.
Mâna'n pozînar băga,
Mică cheiţă scotea,
La pimniţă descuîa,
120 Mică ploschiţă umplea ;
La disagî mî-o aşedă
Şi la sócră-sa 'mî pleca
El mergea ce mi-ş mergea,
- La o fântână tăbăra,
125 Mică cheiţă scotea
La disagî că descuîa,
Mică ploschţă scotea
D'o vadră şi cincî oca,
Măsura 'mpăratului,
130 Vadră Țaligradului,
El n'avea cui închina
Şi-o da mândri ca să bea :
— Ține, mândro, vin de bea
De la mînuşiţa mea,
135 C'oî măi bea, orî n'oî măi bea
De la mînuşiţa mea,
Curva 'ncepea d'a rêdea
F... tu'î crucea şi legea !
Dară Ghiţă ce făcea ?
140 El pe vale se uîta
Nişte clăi de fîn vedea,
Care fără vîrf mî-era.
Mâna pe mândră-o punea
Frumos, frate, mî-o toca
145. Şi vîrf clăilor făcea.
Număi ţitele alegea
La disagî că le punea
Şi la sócră-sa'mî pleca :
— Măi ţil, măică, varză acră,
150 Să băgăm cu carne grasă
Din fi-ta ta cea frumósă,
Dacă î-a fost mintea próstă ? !
Iar sócră-sa că'î dicea :
— Lasă'î fie rîndu-aşa,
155 N'a ascultat de vorba mea !
Dară sócră-sa ce făcea ?
Eşia afară tot plângênd,
Intra'n casă tot rêdênd.
Dară Ghiţă ce dicea ?
160 F... tu-ţî crucea mâne-ta !
Curvă mî-a fost fieta ta,
Măi curvă eşti dumnea-ta,
Să te scot în bătătură,
164 Să te toc ca pe untură !

A D E N D A

CÂNTECE BÊTRÂNESCI-HAIDUCESCI

CHERA CHERALINA

(VARIANTA)

Comunicată de D-l prof. Universitar Gr. Tocilescu — de la lautarul Ilie C. Mănaflu, din Cătușul Bucovicloru, Comuna Vela.—Dolj.

Veți mai sus cântecul «Kira Kiralina».

Fôie verde fôie frunză,
Fôie verde ca mălura
De din jos de schilă,
Din jos de Brăilă,
5 Car că mi-se 'ncarcă;
Două trei stambôle,
Nouă saraôle.
Dar de ce se 'ncarcă ?
Marfă femeiască
10 Că e mai bănôsă,
Sculuri de mătăsă (bis),
Marfă femeiască
Că e mai bănôsă.
Dar cine le 'ncărcă ?
15 Un arap sanglap,
Negru și buzat,
Cu lutu pe cap
Ca solzii de crap,
Cu lutu pe bucă
20 Ca solzii de știucă. —
Fôie d'o sarma,
Cine 'mî tînguța ?
Chera Cheralină,
Frumușica zînă, (bis)
25 Flôre din grădină
Ruptă din tulpină.
Chera ce'mî avea ?
Nouă buș de vin,
Două de rachiū.
30 Vinu cîne'l bea ?

Al arap sanglap
Cu lut di pi cap
Ca solzii de crap,
Cu lutu pe bucă
35 Ca solzii de știucă. —
Flôre d'o sarma,
Din gură 'î dîcea :
— Cheră Cheralină,
Frumușică zînă,
40 Flôre din grădină,
Aîda tu cu mine,
In țara arăpescă,
Să se pomenescă ! (bis)
Al arap sanglap,
45 Negru și buzat
Cu lut di pi cap
Cu solzii de crap,
Cu lutu pi bucă
Ca solzii di știucă,
50 Cu mustăți de rac
Parc'ar fi un drac ;
Chereî că dîcea :
— Chera Cheralină,
Aîda tu cu mine
55 E bine de tine !
D'aî mergea cu mine,
Eū ție țî-oi face
Coperișul tîu
Parale mărunte
60 Pe sîrmă țesute (bis)

- Sunt la zaraf multe ;
 Perióra ta
 Gălbiorî mărunţi
 Sunt la arapî mulţi.
- 65 Fóte d'o sarma,
 Cu vorba 'nşela,
 La hazna mergea ;
 In şeică c'o punea,
 Pe Dunăre 'n jos
- 70 Mergea cu folos. (bis)
 Din gură 'mî ăcea :
 — Lopătarilor,
 Lopătarilor,
 Voi luntraşilor
- 75 Care nouă ăile
 Să mérgă 'n trei ăile,
 Că voiú plăti bine! (bis)
 Pe Dunăre 'n jos,
 Mergea cu folos,
- 80 C'o cărmă de os,
 Cum cânta frumos ;
 C'o cărmă de sirmă,
 Cum cânta a milă.
 Frăţiorii ei,
- 85 Din şi Costandin,
 Hoţiî Brăiliî,
 Şerpiî Dunăriî,
 Fraţiî ei venîa,
 La pórta 'mî trăgea,
- 90 Din gură 'mî striga :
 —Chera Cheralină,
 Sora nóstră bună!
 Flóre din grădină,
 Ruptă din tulpină,
- 95 Deschide pórta,
 Băgăm haznaua ;
 C'am negustorit,
 De ne-am procopsit!
 — Chera nu răspunde,
- 100 Că n'are de unde!
 Mumă-sa ieşîa
 Şi lor se plângea :
 — Chera nu răspunde,
 Că n'are de unde!
- 105 — Mumă, mumă-mea,
 Nu poţi cu gura,
 Arată cu mâna,
 Cotro a mers Chera?
 — Pe Dunăre 'n jos,
- 110 Mergea cu folos,
 C'o cărmă de os,
 Mergea cu folos,
 Cum cânta frumos ;
 C'o cărmă de sirmă,
- 115 Cum cânta a milă!
- Flóre d'o sarma,
 Fraţiî ce'mî făcea,
 Din şi Costandin?
 Flóre d'o sarma,
- 120 In margine se da,
 Ochîanu-l punea
 Şi se că uita,
 Luntrea c'o vedea.
 Asvirlita 'mî da,
- 125 Buzdugane 'mî trăgea,
 Cârma o frângea,
 A cărmă de os,
 Cum mergea frumos,
 Şi-a cărmă de sirmă,
- 130 Cum cânta a milă.
 Flóre d'o sarma,
 In loc se 'nvirtîa,
 Ca vîrtelniţa,
 Pêně mî-ajungea,
- 135 In luntre sârîa.
 La arap mergea,
 Culcat il găsîa ;
 Când se ăice trei sarmale,
 Şi cu capu 'n póle.
- 140 Fóte d'o sarma,
 Cu Chera 'mî vorbîa :
 — Fóte matostat,
 Pe cine-ai întrebă,
 Când te-ai măritat?
- 145 Cu cine-ai vorbit,
 Cânt te-ai logodit?
 — Fóte matostat,
 Al arap sangîap,
 Negru şi buzat,
- 150 Cu lut di pi cap,
 Parc'ar fi un drac,
 Cu lutu pe bucă,
 Ca solziî de şfucă.
 Fóte matostat,
- 155 Să veđi, m'a 'nşelat!
 Paloşu-l trăgea
 Şi cu el că'mî da,
 Arapu-l tăia.
 Pe Chera mî-o lua,
- 160 Indărăpt pleca,
 Fóte mărgărit,
 In către apus.
 Fóte d'o sarma,
 Din gură-o întreba :
- 165 — Cheră Cheralină,
 Sora nóstră bună,
 Fóte matostat,
 Pe cine-ai întrebă,
 Când te-ai măritat?
- 170 Cu cine-ai vorbit,

Când te-ai logodit ?
Flóre d'o sarma,
Acas' o ducea.
Mumă-sa vedea,
175 Din gură 'i dicea :

— Și n'ai pe fie-ta,
Că 'i plesnă țierea !
Pețitorî venia,
Pețitorî, aședătorî,
180 Tocmai din cåde de mări.

MIHU COPILU

(VARIANTA)

Comunicată de D-l Prof. Universitar Gr. G. Tocilescu, de la Jlie C. Manafu Iautar, din cătunul Bucovicioru—Comuna Vela (Dolj).

A se confrunta cu variantele de mai sus «Miul hatdueul»

Fôie verde măr domnesc
Din oraș în București,
Peste ale cășî marî domnești,
Mare sunt împărătești
5 De se vîd în Stoienestî,
Dar la Ștefan Vodă 'n curte
Frumosă masă mî-e 'ntinsă
De mulți boțeri mî-e coprinsă
Cu șese făclii aprinsă.
10 —Beți, copii, vî 'nveseliți,
Măine 'n diuă vî gătiți,
Să facem d'o vînatóre,
Vînatóre, de-o plimbare,
Colea din Peret al mare,
15 Ca să găsim pe Mihu,
Unde este cu fagu —
Fôie verde d'o sarma,
Mihu o soră mî-avea.
Soră-sa, când mî-auđia,
20 Soră-sa, ce mî-șî făcea ?
In pimniță că 'mî intra,
Scotea vin d'al marmuziū,
Coles tómnă mai târđiū,
Omórá omul de viū —
25 Fôie verde d'o sarma,
Vinu 'n pahare 'l pune
Și le da, frate, de bea,
Veđi, frate, din ele bea,
Să veđi, frate, se 'mbéta.—
30 Care pe su' pat intra
Și prin pat că mî-șî cădea ;
Pe su' pat, frate, cădea,

Alți prin pat că pica,
Și alți pe su' pat intra.—
35 Soru-sa ce mî-șî făcea ?
Măna su' pat c'o băga,
Doi papuci că mî-șî scotea,
Papucei d'ăi prosticeî,
Numai de cin-đeci de lei.
40. In picióre că și-șî lua,
Di pe Mihu că 'mî pleca.
Printr'o luncă că mî-șî da,
O fôie de pîr rupea,
Incepea d'a șuiera.—
45 Mihu că mî-o auđia,
Veđi, frate, o cunoștea :
— Aia este sora mea,
Vine să 'mî spuie ce-va.
Și din gură că 'i spunea :
50 Fôie verde trei sarmale,
Să te păzesci, frate, tare,
Se face hurcuitóre,
Că se face 'n vînatóre
Colea din Peretu-al mare,
55 Ca să găsim pe Miu,
Unde este cu fagu.—
Fôie verde d'o sarma
Pe sorsa 'ndărăt mânia :
—Du-te 'ndărăt, dumnea-ta,
60 Aia este tréba mea !
Indărăt, frate, pleca,
Dar Miu ce mî-șî făcea ?
Și el, frate, că 'mî pleca,
P'un drum că mî-o apuca,

65 Un cîoban cu oî găsta,
 Bună ziua că mi-î da :
 — Ciobănăş cu oile,
 Să schimbăm cu ţolile !
 'Ţi dau cojoc boîeresc,
 70 Să 'Ţi dau unul cîobănesc ;
 'Ţi dau ă căciulă boîerescă,
 Să'mî dai una cîobănescă ;
 Să 'Ţi dau flintă flintuită,
 De cinci anî neslobođită,
 75 Să'mî dai bázdócă pîrlită.
 Să veđi, nu e isprăvită ;
 Schimbăm cu ţolile,
 Schimbăm şi cu oile.
 Fôfe verde d'o sarma,
 80 Oile că i le da,
 Cin-sute de lei îi da ;
 Un fluîerel că mi-da,
 La brêu, frate, că'l punea,
 Cu oile că'mî pleca,
 85 Iarba verde că 'mî păştîa.
 Iacă ôstea că'mî venîa,
 El cu fluîerul cânta.
 — Bună ziua, măi cîobane !
 — Mulţămesc Domnului Şte-
                                     [fan-Vodă
 90 — De unde ştiî că mă chiamă
                                     [Ştefan-Vodă ?
 — La noi la Mitropolie,

Te citeşte popa 'n hârtie.
 — Nu ştiî, frate pe Miu
 Unde este cu fagu ?
 95 — Fôfe verde d'o sarma
 Ia lasă tu ôstea ta,
 Să păzîască turma mea,
 Că de mî o cheri fr'o mîa,
 Să'mî slujeşti un an pe ea,
 100 Şi de mî-o cheri f'un mîel,
 Să'mî slujeşti un an pe el !
 Fôfe verde d'o sarma,
 Ostea că mî-o lăsa,
 Cu el, frate, că'mî pleca.
 105 In marginea lunciî că'l lăsa,
 El la fag că se ducea
 Şi frumos că se 'mbrăca.
 Fôfe verde d'o sarma,
 Biciu'n mână că şi-l lua,
 110 Odată 'n el că'mî plesnîa,
 Lunca, frate, 'mî ţiunea.
 Dară Ştefan c'auđîa,
 Fuga prin luncă că'mî da.
 — Na barda, tă-Ţi colnic !
 115 — Lasă-mă că fug pe câmp !
 La margine că'mî eşia,
 Fôfe verde mărgărit
 C'un car de curpen la gît ;
 Cuŷit că nu mi-şî avea
 120 Şi cu dinŷil că rupea !

GHITA CATANUȚA

(VARIANTA)

Comunicat de Dl. prof. Universitar Gr. G. Tocilescu — de la Ilie C. Mănafulătar, din Catunul Bucoviciorul—Comuna Vela (Dolj).

A se confrunta cu variantele de mai sus. «Ghița Cătanuța și Bița Cătanuța».

Fôfe verde-o peliniță
Pe cel deal, pe cea culmiță,
P'imbă-mi-se o cătănuță
Numai el cu-a lui mândruță.
5 Din gură mândri-î Țicea :
— Mândră, eă de când te-am
[luat,

Fôfe verde matostat,
Nici un cântec n'ăi cântat ;
Dar să cânți un cântecel,
10 Fie cât de scurticel,
Numai fie frumușel,
Să suim ăl deal cu el !
— Dară Ghiță dumnea-ta,
Când oi începe d'a cânta,
15 Meri, brați că s'or scutura,
Apele s'or turbura,
Liveți verți că s'or culca,
Ketrile s'or despica,
Cu un glas mândru fomelesc
20 Cântecu m'e hațducesc !
Fôfe verde d'o sarma,
Să veți, frate, n'o lăsa
Și din gură că'mi cânta,
Meri, brați, că se scutura,
25 Apele se turbura,
Leveți verți că se 'ncurca,
Ketrile se despica. —
Treț volnici că m'auȚia,
Treț volnici din văi adânci,
30 Câte treț pe trețcaț murgî. —
Când se țice ca lipanul,
Unul m'este tot Lotreanul,
Fôfe verde d'o sarma
La el, frate, că'mi veniă
35 Și din gură că'Ți țicea :
— Dară Ghiță dumnea-ta,
F...tu-mi ți crucea, legea,
Ce cați pe moșia mea,

De'mi încurci livadiă ?
40 Și dă'mi mie mândra ta,
Ca să'ți lungesc viața !
— Ba, pe mândra nu ți-oȚda
Odată cu viața,
Că m'ă dat'o sócra mea,
45 Să fac eă casă cu ea !
— Și dă'mi mie calul teă,
Ca să'ți lungesc capul teă !
— Ba calul, nu ți l'oi da
Odată cu viața,
50 Că mi l'a dat socru meă,
Să'mi pórte trupșorul meă !
— Și dă'mi mie paloșul teă,
Ca să'ți lungesc capul teă !
— Paloșul nu ți l'oi da
55 Odată cu viața,
Mi l'a dat cumnatul meă,
Ca să'mi apăr capul meă !
Fôfe verde d'o sarma
Și la luptă că se lua (bis)
60 — Dar la luptă să ne luăm,
Saă să vii să ne tăem ?
— Ba la luptă că e dréptă,
E dréptă și înțeléptă,
De DumneȚeă m'e lasată !
65 Și la luptă că se lua,
Fôfe verde treț sarmale,
Ți de vară pēnē 'nsēră.
Veni sórele la prânȚ,
Să veți lupta m'e cu ris ;
70 Veni sórele 'n amȚaȚi,
Să veți lupta cu necaz.
Fôfe verde d'o lămăfe,
Veni sórele 'n chindie,
Să veți lupta cu mânia.
75 Fôfe verde d'o sarma,
Dară Ghiță ce făcea ?
Brēnețul că'l slobodȚia,

- Și la mândra că'mî striga :
 — Mândră, mândruleana mea,
 80 Vin de 'mî sumete brênașul,
 Că mă taie tot vrăjmașul !
 Fôie verde d'o sarma,
 Mândra din gură dicea :
 — Car' pe car' v'ați birui,
 85 Tot un bărbătel mî-o fi !
 Dar Ghiță când auđia,
 Pe Lotreanu că mi-l lua,
 Odată că'l ridica,
 Cu el în pămênt că'mî da,
 90 Pênê 'n genuchî mi-l băga,
 Odat' sê mai opintîa,
 În pămênt că mi-l lăsa,
 Pênê 'n brêu că mi-l băga.
 Paloșul că mi-l trăgea,
 95 Să veđi gâtul că i-l lua
 Și pe cal că 'ncăleca,
 Și pe mândra că 'și-o lua.
 Dar la salcia cocoșată
 Și la măgura tăiată,
 100 Unde-a cosit el odată,
 Nouă clăi că mî-a făcut
 Și la opt că le-a scos vêrf
 Și la una n'a ajuns :
 — Fôie verde bob areu
 105 Și-o să-'l scot cu capul têu !
 Fôie verde d'o sarma,
 Supt un pěr că mi-și mergea,
 Frumósă masă 'ntindea,
 Vin în pahare punea :
 110 — Ține, mândră, vin de bea,
 De la mînușica mea,
 C'ăi mai bea, orî n'ăi mai bea !
 Dară ea că auđia,
 Să veđi că să pricepea,
 115 La inimă se ardea.
 — Dară Ghiță dumnea-ta,
 Și ce-o mai fi asta ?
 Când se dice trei măslina,
 Că eă am glumit cu tine ;
 120 Când se dice d'o sarmă,
 Ți-am știut vitejia !
 Fôie verde d'o sarma,
 Poloșul că'l ascuția
 Să veđi capul că i-l lua
 125 Și pe clăie că'l arunca
 Și pe clăie că'l punea.
 Dar de la ea ce mai lua ?
 Fôie verde murele,
 Deștul cu inelele (bis)
 130 Keptul și cu țitele (bis)
 Fôie verde d'o sarma
 La disagî că le punea
 Și pe cal încăleca (bis)
 La sócră-sa se ducea (bis)
 135 Calu 'n ușă că'l lega (bis)
 Și din gură că-i dicea :
 — Da n'ăi, muică, varđă acră,
 Să băgăm cu carne grasă
 Din mândruța cea frumósă ?
 140 N'are muica varđă acră,
 Ca să bagî cu carne grasă
 Din mândruța cea frumósă.
 Fôie verde d'o sarma,
 Ulceaua 'n mână și-o lua,
 145 Pe la vecinî că 'mî pleca,
 Îndărăt că mi-ș venia,
 Varđă acră nu gășia.—
 La disagî că se ducea
 În disagî că 'mî căuta
 150 Și deștul că i-l gășia.—
 Când se dice murele,
 Deștul cu inelele
 Și keptul cu țitele.
 Fôie verde d'o sarma,
 155 Dar sócră-sa ce dicea ?
 Din gură că'l blestema :
 — Dar'ar, muică, Dumneceă,
 Să te 'nsorî de nouă orî,
 Să lei nouă cuconî
 160 Și pe urmă o cuconită,
 Să te plimbe pe uliță !

MIUL HAIDUCUL.

(VARIANTA)

Comunicată de d. Ión Tanăsescu, fost Normalist. Culesă de la lăutarii din Focșani.

In curte, vere, in curte, dragă,
In curte la Domnu Ștefan Vodă
Frumosă masă mî-e 'ntinsă,
De mulți boieri mî-e coprinsă.
5 Iar la masă cine-mî șede ?
Șed boierii țerii,
Călmăcanii tîrgului,
Cinstiții divanului,
Nepoții de-aî Impăratului.
10 Iar pe masă ce mî-e pusă ?
Numai cegă și păstrungă
Și galbenă caracudă,
Șalăș,
De'l gras,
15 Știuculiță
Lunguliță,
Săbiără
Pa'că sboră;
Ș'o mrénă gogonișoră
20 Și-o aripă de morun,
C'am aușit din bătrân
Că ăla-î pește bun.
Vorba ce o vorba,
Sfatu ce sfătușă ?
25 Tot de Miu pomenă,
Tot de Miu copilul,
Cela, frate, vitézul ;
Că, de când s'au tâlhărit,
Drumuri mari s'au părăsit,
30 Mărfurile s'au scumpit ;
Aferim ! ce mai volnic !
Cu pahar cin' le lumă ?
Și-am dis verde salbă môle,
Să vești, Calea, fată mare,
35 Surióra Miului,
Miului haiducului.
Dar când fu despre beție,
Despre d'alba'î veselie,
Grăi Domnul Ștefan Vodă :
40 — Haî, tu Caleo, fată mare,—

Să n'ăi parte de fetie
Ca Miul de haiducie,
Ca și eă, cred, de Domnie,—
Dă-ne cu pahar din dreptate,
45 Toți să ne 'mbetăm odată.
Fata mare dac'aușă,
Butoiu la subțioră că lua,
Măna pe pahar puneă,
Numai câte trei rënduri le da.
50 Toți boierii s'amija,
Numai Domnul se 'mbeta,
Côte pe masă rezema,
Nu știa ce'și mai vorbă.
Dar î dîse Calea, fată mare,
55 Surióra Miului,
Miului haiducului :
—Domnule Ștefan Vodă, te-am
[aușit,
Că o să faci d'o vînatore,
Diminéța 'n prîndul mare,
60 După paseri galbiore,
Și-o să-adormitezi pe cale,
Rușine Măriei Sale !
Ștefan Vodă așa aușă
Și din somn se deștepta :
65 — Iată f..tu-î mumă-sa,
Voî boierilor
Și voî divănașilor,
D'ați mîncat,
De n'ați mîncat,
70 D'ați bîut,
De n'ați bîut,
Talere, furculițe v'adunați,
Pe la tocuri le-aședăți,
Pe la chiliî vî culcați ;
75 Pîne 'n diuă să vî aflați,
Toți caii să-î țeselați,
Diminéța să vî aflați,
Care 'nșelați,
Care ne 'nșelați,

- 185 El la cloban se ducea,
D'a bușele 'n oî că'mî intra,
Tóte oile că se speria,
In tóte părțile se risipea,
Clobanul ce mi'șî făcea ?
190 La Miu dărjela c'ardica;
Iar Miu ce mi'î dîcea :
— Dă-ți la naiba dărjela,
Că nu-ți facă eū nimica;
Să schimbăm cu țótele,
195 C'o să'ți cumpăr oile.
Să'mî dai căciula de țap
Bălțat,
Necroită hap
In cap;
200 Croită moșoroŭ,
Afumată prin odăi;
Să-ți dau verde comănac,
Verde ca fôla de fag,
N'am, neică, ce să-ți fac!
205 Acum să'mî dai barsa ta cea
[cănită,
Să'ți dau scurteica 'mblănită
Verde ca fôla de viță;
Să'mî dai tu cârligelul tēū,
Să'ți dau baltăcelul meū,
210 Să'ți apere capul tēū,
Cum apără el p'al meū !
Treî ceasuri că se ruga,
In cale nu putea să'l dea,
Iar Miu ce-î mai dîcea :
215 —Nu-mî trebuie țótele tele,
Nici oile tele,
La prânq să vii la ele,
Numai să scap eū de belele,
Că sint poterile grele !
220 Iar clobanul ce-î dîcea ?
— Tu vrei să lungești dîlele
[tele,
Se scurteți pe ale mele !
Unde Miū-așa auđia
In gândul lui el își dîcea :
225 — Eū cu bunătatea mea
N'am să fac nimica ;
Tot cu nebunia mea
De n-oî mai scóte ce-va.
Unde de pŕept că l lua
230 Și din gură că-î dîcea :
— Măi clobane, frunđuliță
[mărăcine,
De când mă rog eū de tine
Șitu nu te uîți la mine,
A dat diua peste mine.
235 Unde de pŕept că mi-l lua,
Numai de trei ori că mi-l trântia
De se ducea pomina.
Clobanul că lepăda
Tóte țótele clobănești,
240 Imbrăca haîne haîducești,
Dai cu glonțul nu răsbești.
Pe lângă el se uita
Și Miul ce mi-î dîcea :
— Iată f...u-î mumă-sa,
245 Te-am scos in rând cu lumea !
O rublișoră îî scotea
Pe iarba o trântia
Și in oî că intra.
Dece oî că mi'șî lua,
150 Numai pe códă le-alegea ;
Dece oî cu mieii lor.
Pe cloban că mi-l gonia
Și flueru i-l lua,
El in loc că remănea,
255 Oile că le păștea
Pe pótele crângului
Tot in calea Domnului.
Iar Domnul ce mi'șî facea :
Nici un ceas că nu trecea,
260 Tare-mî incura oștirea
Ca frunđa și ca iarba.
Domnul, înainte venia
P'un cal vinecior,
Iute de picior.
265 Iar Miul cum îl vedea
Căciula pe ochi mî-o 'ndesa,
Să nu-l cunóscă cine-va,
Și din fuer că cânta ;
Unde dracul de știa,
270 El atunci se-învêta,
Ca să scape de belea.
Domnul Ștefan Vodă că venea
Bună diminêta că-î da :
—Bună-diminêta, măi clobane!
275 —Mulțumescu-ți Ștefan Vodă,
Cela cam prostav de vorbă.
Ștefan Vodă așa-auđia
Și pe cal că 'ncremenia :
—Iată, maică, măicuța mea,
280 Șépte-spre-ce ani de când am
[domnit,
Om pe nume nu-mî-a đis;
Dar ăsta un cloban prăpădit
Cu mine s'a potrivit.
Fóte verde mărăcine,
285 De unde mă știî tu pe mine,
Fóte verde lobodă,
Că mă chîamă Ștefan Vodă ?
Cela cam prostav de vorbă
Dar 'î dîse Miul :
290 Cum să nu te știu eū pe tine

Noi avem omeni bătrâni și
[mume
Care calea bisericeî ține ;
Aude popii citind.
De tine pomenind,
295 Că te chîmă Ștefan Vodă,
Cela cam prostav de vorbă.
Ștefan Vodă dac'auđia,
Din gură ce-î mai grăia ?
— Măi cîobane, dumnea-ta,
300 Te vîd că ești priceput
Și la cuvînt deslușit ;
Ești cu mustăcióra négră
Și cu mintea tótă 'ntrégă.
Știî, tu frate, să mă duci,
305 Cu aste oștirî d'aici
În gura Iambrului,
Supt pôlele codrului,
La puțul porumbului ;
Pin'la fagul Miului ?
310 Că-am auđit și eu că e'nalt
Și cocoșat,
Încărcat de d'albe țole,
De grele pistole.
Jos la rădăcina fagului
315 Galbenî cu banița vîrsați,
Tot de Miul adunați
De la ómeni-ăi bogăți.
Unde Miul c'auđia,
El din gură că grăia :
320 — Ștefan Vodă, cum să nu știu
[să te duc
Că aște oi de le-am prăsit,
Acolo le-am păstorit ;
De când eram copil mic
La umbră de fag am dormit.
325 Dar să'î lași oștirile
Să'mî păzescă oile,
Că sînt oile turcești
Mă-apucă să le plătesc.
Nu căta că sînt dece
330 Ca sînt prin tufe risipite.
Domnul ca prost de minte
[ce era
Oștira ca frunđa și ca iarba
[la dece oi lăsa,
Numai cu Miul pleca.
Bîetul Miul ce'mî făcea ?
335 Tăra după el dărjela ;
Dar Ștefan ce îî dicea ?
— Măi, cîobane, dumneata,
Dă'î dracului dărjela.
Că te-o durea și mâna,
340 Tot tărînd dărjela.
Mai 'nainte că-l ducea,

Iar Miu ce mi-șî făcea ?
Căciula după ochi că mi-o
[sălta,
Domnul fața î-o vedea.
345 Dar Ștefan ce mi-î dicea ?
— Măi, cîobane, dumneata,
Bobuleț de grău curat,
Să nu fî bală de drac,
Ce-ai bîut și ce-ai mîncat,
350 Prea bine te-ai îngrășat ?
Iar Miul ce mi-î dicea ?
— Ce te mirî de mine,
D'un cîoban ca mine prăpădit
Și la tărîlă năpustit ?
355 Mănănc mămăligă rece
Și cu seul de berbece
Și bea apă din văgaș
Și-atunci bine că m'ingraș.
Mai 'nainte că-l ducea,
360 Iar Vodă ce mi-î dicea ?
— Măi, cîobane, dumnea-ta,
De ce sînt țolele negre ca tina,
Pîlea mai albă ca a mea ?
Iar Miul că-î răspundea :
365 — De ce sînt țolele ca tina,
Pîlea mai albă ca a ta ?
De fumul odăii,
De scrumul căldării.
Dimineta când strecor eă
[jintita,
370 Vîd că se albește pîlea,
Mai albă de cît a ta.
Mai 'nainte că-l ducea,
P'o potecă că-l ducea,
Pe potecă că-l băga ;
375 Poteca 'n codri se 'nfunda,
Iar Miu la locu seă se vedea ;
Și, märe, ce mi-î dicea ?
— Ștefan Vodă, mai sumeteți
[scările,
Că lovesc smiecelele
380 Și ne-aude cetele,
Că nu-mî este de nimic,
Că eă sunt schimbat din țole.
Ștefan Vodă așa-auđia
Și pe cal incremenia ;
385 Calul îndărăt înfrînguia,
Iar Miul ce mi-șî făcea ?
Măna pe dărlog punea :
— Stăi, Domnule, că nu e așa,
Că nu mai ești în București
390 Ca să te fudulești ;
Aici ești la hățișî,
La cărpenișî,
Numai e loc de cărmși

Aseră ai fost la beție,
 395 Dar ați ești la trezie.
 Ce cați câne, pe la mine ?
 Te-ai lipsit de caféua cea bună
 Și-ai plecat după mine,
 Și-am să-ți dau de-a de pădure
 400 Fiind-că ai venit pe la mine !
 Numaî atâta că-î ȋcea,
 Deștu în gură că băga,
 Unde odată fluiera,
 O cétă de voinicî venîa.
 405 Ce fel de voinicî venîa ?
 Roși la falcă,
 Groși la cétă,
 Cu mustăți în vartvalichî
 Cum stă bine la voinic !
 410 A doua ôră fluiera,
 Altă cétă că venîa.
 Ce fel de voinicî venîa ?
 Strânși la vână,
 Bunî de mână
 415 Și de resboî,
 La vreme scot voinicî din nevoî
 A treia ôra fluiera,
 Altă cétă că-î venîa.
 Ce fel de voinicî venîa ?
 420 Voinicî de sus
 Cu căciulî de urs,
 Inalte,
 Stogoșate,
 Cu moțurî vêrgate
 425 Lăsate pe spate,
 N'au cu cine se bate,
 Neîcă, de străînătate.
 Al patrulea 'și fluiera,
 Altă cétă că-î venîa ;
 430 Și ce fel de voinicî venîa ?
 Boerî 'nalți și subțireî
 Se saltă frunđa cu ei.
 Al cincilea 'și fluiera,
 Altă cétă că-î venîa.
 435 Ce fel de voinicî 'î venîa ?
 Voinicî încălțați
 Cu opincî de capră stêrpă,
 Să umble la apă fiartă,
 N'are neîca ce să-î facă.
 440 Al șeselea că fluiera,
 Altă cétă că-î venîa ;
 Ce fel de voinicî venîa ?
 Frunđuțiță salbă môle,
 Vin voinicî de la vale,
 445 Toți călări, în fuga mare,
 Pe sub șale buzdugane
 Și pe la tocurî pistôle,
 La spinare flintă mare,

Că-a aflat d'o vênătóre
 450 Cam despre sóre-rêsare.
 Șapte cete se strângea,
 Ocol Domnului că-î da
 Nicî-unul că 'l cunoștea,
 Numaî pe Miul că-l întreba ?
 455 — Cine dracu este ăsta, măi
 [frate ?
 Iară Miul ce spunea ?
 — Asta este Ștefan Vodă,
 S'a lipsit de la caféua lui cea
 [bună
 Și-a plecat el după mine.
 460 la să-î faceți de pădure,
 Fiind-că a venit pe la mine !
 La băieți că-mî poruncîa,
 Toți lataganele scotea
 Și pe-o tufă se punea
 465 Și de cójă o curăța
 Și 'n căldare mî-o ferbea,
 Să î facă cafea,
 Domnul ca să bea.
 Domnul la căldare că-mî venîa,
 470 Numaî de trei ôrî că'mî sorbîa
 Și din frunte că 'ncreșta,
 Bag sêma că nu î plăcea.
 Dar Miul ce mi-î ȋcea ?
 — Bea, Domnule, nu te 'ntrista,
 475 Fiind-că 'ți fuse mintea așa !
 La băieți că'mî poruncîa,
 De trei stânjenî în sus că-l
 [ardica,
 În paloșe că 'l sprijinea,
 La un deșt nu mi-l strivîa.
 480 Domnul jos se mai vedea,
 La căldare năvălîa,
 Tôtă zêma că-mî sorbîa,
 Atuncî la fag că-l ducea.
 Ce fel de fag că era ?
 485 Ca sórele strălucîa.
 Bîretul Miul ce-mî făcea ?
 După fag că se pitîa,
 Lepăda țoleie cîobănești,
 Imbrăcă haîne haîducești,
 490 Daî cu glonțul nu răsbești.
 Luă niște șelvăreî
 Verđî ca fôia de teî
 Și mai îmbrăca și-o dulămișă,
 Verde ca fôia de vișă.
 495 Și mai încinge o săbioară,
 Taman ca o siriôră
 Și la Vodă se arăta
 Și Domnul se jura,
 Cum că nu era ăla.
 500 Dar Miul ce mi-î ȋcea ?

- Ștefan Vodă ia și dumnea-ta
Galbeni cu mâna,
De stăruiește Domnia,
Fiind-că ai venit pe aicea !
505 Vodă, ca prost de minte ce era,
Galbeni în mână că lua,
În buzunare că indesa.
Bietul Miu că se necăjia
Trăgea măciuca de la saccana
510 Care venea șapte-spre-ce oca
Și unde odată că-l isbla,
Jos de pe cal că mi-l da,
Îngenunchiat de mi-l tăa.
Dintr'o parte se uita,
515 Tare 'mî venia soru-sa
Într'o căruță poleită,
Prin năuntru numai cu pîetre
[scumpe,
Cu opt telegari
Ca munții de mari,
520 Negrii ca corbi,
- Iuți ca șoimii,
În gura mare că striga :
— Neică Miule, sê nu tai tu
[Domnia
Că ne blestêmă lumea ;
525 Că veți, țara făr'de Domn,
Ca mulțerea făr'de om
Și țara fără 'mpêrat,
Ca calul despedicat
Când il veți sêra, țistî peste
[gard.
530 Unde Miul așa audia
Și scăpat că mi-l făcea ;
Iar Vodă slobod se vedea,
Joc de fugă nu-și bătea
Și baltonu 'și lepăda
535 Fugia ogărește,
Cotla epurește,
Făcea crângu tot colnice
Și lășile hălăciuge !

I E N C E A.

(VARIANTA)

Comunicată de d. Ion Tanăsescu vechi normalist. Culeasă de la lautarii din Focșani.

- Câte fete 'n Țaligrad,
În Țaligrad și Beligrad,
Nici una nu mi-a scăpat
Ne mușcată,
5 Ne pupată,
Pe papuc ne călcată.
Numai una Stăncuța,
Stăncuța din Beligrad,
Nepoțică de 'mpêrat,
10 Numai ea că mi-a scăpat
Ne mușcată,
Ne pupată,
Pe papuc ne călcată.
Așa 'mî căuta, mare, Iencea,
15 Dar mă-sa ce mi-l dîcea :
— D'alei Ienceo și Bienceo,
Țaci cu maica, nu ofta,
Nu ofta, nu mai plîngea.
Tu la Stanca te-oî ducea,
20 Mi I mușca-o,
Mi-I pupa-o
Și pe papuc mi-I călca-o ;
— D'alei Ienceo și Bienceo,
Leapădă coifu bărbătesc,
25 Și-mî ia conciu femelesc ;
Și-mî pune d'o furcă 'n briu
Și te du la Stanca 'n pîrtă
Și strigă în gura mare :
— D'alei, surățico Stanco,
30 D'ăi făcut vre-o dată bine,
Fă-ți pomană și cu mine.
Stanca de ți-o descuia,
Hal de dînsa c'ăi avea.
Mă-sa cum mi-l învăța,

35 Iencea 'ntocmai că urma;
 Ca tiptil mi se 'mbrăca,
 Pên' acolo se ducea,
 Pên' acolo c'ajungea,
 Furca 'n brêu că'și înfigea,
 40 Mușerește c'o striga.
 D'alei Stanca ce'mi făcea ?
 La rrobe că'mi poruncă,
 Porțile că'mi deschidea,
 Pe Iencea 'n curte băga.
 45 Dară Iencea ce mi-și făcea ?
 Torcea și nu-mi torcea
 Și'mi striga în gura mare :
 — D'alei, surățico Stanco,
 D'ai făcut vr'o dată bine,
 50 Fă ți pomană și cu mine ;
 Căci d'o veni pușchiul bêt,
 El pe mine m'o 'mpușca,
 Geaba de pomana ta !
 D'alei Stanca ce'mi făcea ?
 55 La rrobe că'mi poruncă
 Pe Iencea 'n sală 'l băga.
 Iencea 'n sală cum intra
 Timpul iar că nu-l pîrdea,
 Din furcă iar că mi-și torcea ;
 60 Imi torcea ce mi-și torcea,
 Și 'mi striga în gura mare :
 — D'alei, surățico Stanco,
 bre ! bre !
 D'ai făcut vre-o dată bine,
 Fă ți pomană și cu mine ;
 65 Căci d'o veni pușchiul bêt

El pe mine m'o 'mpușca,
 Géba de pomana ta !
 Iar Stanca ce mi-și făcea ?
 La rrobe că 'mi poruncă,
 70 Pe Iencia în casă că'l băga,
 La masă că-l așeă,
 Cu Stanca el că mânca.
 Dar Iencea dacă mânca
 De făcut ce mai făcea ?
 75 Incepea iar a torcea,
 Imi torcea iar ce mi-și torcea
 Și striga în gura mare :
 — D'alei, surățico Stanco,
 D'ai făcut pe lume bine,
 80 Fă-ți pomană și cu mine
 Că viind pușchiul bêt
 Acuma pe 'nserat
 De la tine m'o lua,
 Pe drum m'o arunca,
 85 Geaba de pomana ta !
 D'alei Stanca ce'mi făcea :
 La rrobe că'mi poruncă
 Așternutul că-l făcea
 Pe Iencea 'n plapomă 'l puneă.
 90 Când fu somnul de cu séră,
 Iencea 'mi dormea cum se
 [dôrme,
 Când fu pe la mîeș de nôpte,
 Stanca 'mi varsă sudori de
 [môrte ;
 Când fu la revărsat de dorî.
 95 Stanca 'mi plânge de s'omorî.

D O I N E

DRAGOSTE

FOIȚICA TAMAIORA

Auđit de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Băcioiu, din Petresci-de-Sus—Gorjiu
A se confrunta variantele «Rele-s dragostile» pag. 19, din colecția d-lui Bibicescu.

Foițică tāmăyără,
D'aolică zac de bōlă,
Niște friguri mă omōră!
Rele snit frigurile,
5 Maī rele dragostile :
Frigurile te bășică,
Dragostile te usucă !

Ađi cu dor, măine cu dor,
Nici nu poai să maī adorm.
10 De trei țile n'am dormit,
De trei țile și trei nopți
Și-am măncat porumbi necopți;
Ibovnica bate-o, Dōmne,
Te face de mori de fōme !

FOIE VERDE FOI MIGDALE

(VARIANTA)

Comunicata de Ilie Constantinescu-Dioști de la Vasile Nicolaescu Com. Pietrōsa
(Vâlcea).

Fōie verde foi migdale,
Dragostea e lucru mare,
Nu'ți dă stare
La măncare,
5 Nici odină la culcare !

Fōie verde murele,
Rele sunt frigurile,
Maī rele dragostile :
De friguri zaci și te scoli,
10 De dragoste zaci și mori !

FOIE VERDE MURELE

VARIANTA

Comunicată de Ilie Constantinescu, —Dioști de la Nic. Zanesu, com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde murele,
Rele sînt frigurile,
Mai rele-s dragostile,
Că de friguri mai legi capul,

5 De dragoste mori ca dracul ;
De friguri bei și mănâci,
De dragoste te usuci !

FOIE VERDE AVRAMEASA

Culésă de Ilie Constantinescu, de la Nic. Zanesu, Com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde avrămeasă,
Oftează, mândră, oftează,
Tótă lumea să te creadă,
C'aî fost neîcăi de-amorează !
5 Oftează și pentru mine

C'am trăit amêndoi bine !
Mândro, când eraî a mea,
Tótă lumea te cinstia,
Iar de când te-ai părăsit,
10 Tótă lumea te-a urit !

AM UN FOC LA INIMIORA

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Cojocaru, —Novaci, (Gorj).

A se confrunta varianta «Foc la inimioră» pag. 322 colecț. poes. pop. G. D. Teodorescu.

—Frunđușiță sălcioră,
Puîca neîchiî bălăioră,
Am un foc la inimioră,
Potolește-l surioră.
5 — Ce puternică sînt eu,

Să-ți potolesc focul tău ?
Focul tău când s'o aprinde
Șapte județe nu'l stinge,
Nici Prahova, nici Alomița,
10 Numai leîca cu gurița !

FOIE VERDE ȘI O LALEA

(VARIANTA)

Com. de Ilie Constantinescu-Dioști, culésă de la Nic. Firculescu, com. Grecești
(Mehedinți).

Fôie verde și-o lalea,
Trecu mândra pe colea,
Cu cămașa lic, lic, lic
Cu papuci țic, țic, țic,

5 Resucind la borangic ;
De trei țile răsucește
Și pe fus nu'î mai sporește !

FOIE VERDE ORI-CE-AR FI

Comunicată de Colegul meu I. Constantinescu-Dioști, de la Nic. Zănescu, com.
Vladimir (Gorj).

Fôie verde ori-ce-ar fi !
Cât oi fi, cât oi trăi,
Fată mare n'oi iubi ;
Fata mare se mărită,
5 Rămăi cu inima friptă !

TRECE VASILE CALARE

Adunată din comuna Soreni (Romanați), de colegul meu I. Constantinescu (Dioști).

Trece Vasile călare
Cu stânjinul la spinare,
Cu cămașa albă flóre,
Măsură niște pogóne.

5 Dómnne, fă-m'un fluturel
La Vasile pe inel ;
Dómnne, fă-mă d'o flóre
La Vasil'e n cingătóre !

FOIE VERDE TREI MIGDALE

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu de la Zănescu N., Vladimir (Gorj),

Fôie verde trei migdale,	C'astă vară n'a plouat
Ș'apucaî drumul la vale,	Ș'am plătit de le-am sădit
Mă 'ntlăniî c'o fată mare,	Cu baniî după iubit,
Puseî mâna, luaî o flóre.	Ș'am plătit de le-am udat
5 — N'are gaîca florî de dat,	10 Cu baniî după sêrutat!

FRUNȚA VERDE TIRIPLIC

Com. de Ilie Constantinescu, din Dioști, culésă din com. Dioști (Romanatî).

A se confrunta -varianta prescurtată «Dorul Mândrei» pag. 278 Colecț. G. D. Teodorescu.

Frunță verde tiriplic,	De trei dîle rêsucește
Tiriplic și siminic,	Și pe fus nu'î mai sporește
Vine lóna pe colnic	10 — Cum dracu să fac să-î dîc,
Cu papuciî lip, lip, lip!	Să vie la neîca 'n crâng,
5 Rêsucind la borangic.	Să'mî dea gura s'ó sêrut.
Fi-i-ar fusu afurisî	Parcă'mî fu gura legată
Că pe el n'are nimic	De n'ó sêrutaî odată!

FOIE VERDE TIRIPLIC

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Fôie verde tiriplic,	Fôie verde și-o lălea,
Trece mândra pe colnic,	Trece neîca pe colea,
Cu papuciî lic, lic, lic,	Cu ploschița supt manta
Cum să fac să-î dîc, să-î dîc,	Cu mâna pe puîcuța!
5 Să vie la neîca 'n crâng?	

DOAMNE, SA NU ME OMORI

De la Ionița G. Mateiaș, Mieița — Dolj.

— Frunzuliță de trei flori,
Dómnne, să nu mă omorî
Că m'am făcut deajutor,
Când imî dau fetele flori,
5 Nevestele ochișori !

FOAIE VERDE MAGHIRAN

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu-Dioști, de la Nic. Zanesco, com. Vladimir (Gorj).

— Fôie verde maghiran, De ce, neică, nu murlam, Când eram copil d'un an ? Dar acum la ce să mor,	5 Când imî dau fetele flori, Nevestele ochișori, Ochișori și cu bujori ? !
---	--

FOAIE VERDE SALCIOARA

Cules de Chr. N. Țapu de la Costică Ionescu, — București.

A se vedea mica variantă «Frunzuliță lozióră» pag. 55—56 colecția «cântece Moldovenesci» Sevastos.—Veđi varianta «Mariórei» din colecția d-lui G. D. Teodorescu pag. 324.

— Fôie verde sălcioră, Draga neîchi Mariórá, Ce-ai în gușă, Mariórá ? — Mărgărit și tāmăfóră. 5 — Dă și neîchi mărgărit, Căci, nu mai poci de ostenit, Tot umblând după iubit	Și nimic n'am folosit ! — N'are țața flori de dat, 10 C'astă vară n'a plouat Și-am plătit de le a udat Cu bani după sêrutat, Și-am plătit de le-a sădit Cu bani după iubit !
---	--

FLORE VERDE TREI SMICELE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul Gheorghe Costea-Săcenî-Teleorman

Flóre verde trei smicele	Să le dăm la ibomnicele.
Merg la crâng să tai nuțele,	Ibomnica o fi urită,
Arză-le focu de nuțele,	10 Să-î dăm chita vestejită,
N'oi să fac nițcaî safele	Și legată cu răchită ;
5 Să bag armăsarul 'n ele.	Ibomnica o fi frumoasă,
Măpucaî de viorele,	Să-î dăm și noi chit' alésă
Să le facem chiticele,	14 Și legată cu mătase.

ME SUII ÎN DEAL ÎN CUCA.

De la N. Ionescu, Dozestî-Vâlcea.

Mă suiî în deal în cucă,	10 Orî să culeg viorele,
Mă uitaî în vale 'n luncă,	Să le duc mândrușii mele?
Tôte plugurile 'mî umblă,	F... tu-le 'n bot de nuțele
Număî pluguleșul meu	La ce să mă rup cu ele?
5 Șade la părete reu!	Maî bine culeg viorele,
Fôie verde trei smicele	15 Să mă duc acas' cu ele,
Întru'n luncă, tai nuțele,	Să le dau mândrușii mele,
Lunca 'î plină de viorele.	17 Să mi-le dea, când le-oi cere!
Nu știu orî să tai nuțele,	

CE MEȘTER TE-A MEȘTERIT ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul Costea Gheorghe, din Săcenî Teleorman.

— Fôie verde bob năut,	Așa 'naltă și subțire, '
Ce meșter te-a meșterit,	La buze făcută bine?
Ce tâmplar te-a tâmplărit?	Parcă m'a 'ntrebat pe mine,
Fôie verde mărăcine,	9 Secașî inimăora 'n mine!
5 Cine te-a făcut pe tine	

MARIORA DINTRE BALȚI

Culésă de I. Constantinescu-Dioști de la Nicu Zănescu com. Vladimir (Gorj).

— Marióră dintre bălți,
Na o rublă și doi zloți
Și nu te iubi cu toți.
Eu îi dau un pol frumos

5 Și ea'mi spune că e șters ;
Eu îi dau o rubl'alésă
Și ea'mi spune că e ștersă !

MARIORA DINTRE BALȚI

(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu — Dioști, de la Nicu Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Marióra dintre bălți,
Na o rublă și doi zloți,
Și nu te iubi cu toți !
Fóie verde și o lalea,

5 Nn'mi trebuie rubla ta
Ci'mi trebuie banii mărunți,
Ca să mă iubesc cu mulți !

FOIE VERDE DE MARAR

Culésă de Christea N. Țapu, din Hurez-Vâlcea.

Fóie verde de mărar,
Mă dusei la potcovar,
Să fac potcove la cal.
De trei ori potcoviți calu,
5 De trei ori îl potcoviți

Și nimic nu folosiți.
Nu e vina calului,
Nici a potcovarului,
Ci e vina mândrușii mele
10 C'a pus casa'n drumuri rele !

FRUNȚA VERDE CA LIPANU

(VARIANTA)

Auđită de la V. Nicolaescu com. Pietrósă (Vâlcea) de Ilie Constantinescu.

Frunđă verde ca lipanul,
Tot suind la lóna dealul,
Mi s'a despotcovit calul.
Nu e vina caluluí,

5 Nicí a potcovaruluí,
Cí e vina puícií mele
C'a pus casa 'ntre vâi grele !

TOT TRECÊND LA PUICA DEALU

(VARIANTA)

Culésă de Cristea N. Țapu la hora de la Novaci-Gorj

Tot trecênd la puíca dealul
Mi s'a despotcovit calu.
Nu e vina caluluí,
Nicí a potcovaruluí,

5 Cí e vina mândrií mele,
C'a pus casa între vâlcele,
Nu mi se vede la íele !

FOIE VERDE DE MOHOR

Auđit de Chr. N. Țapu de la Stancu Ion, lăutar din Cucueți-Teleorman.

Fóie verde de mohor,
Veni vremea să mē'nsor,
Trăseí gheata la picior
Și dedeí țerií ocol.
5 Tóte fetele nu vor,
M'a aflat că sint dator

O sută cincí decí de polí
Numai la doí negustorí ;
Mai sint la o copiliță
10 O leiță și-o băncuță,
Pentru că m' - a dat guriță !

UND'TE, DUCI TU PETRIȘOR?

(VARIANTA)

De la N. Popescu, Goardinița (Mehedinți).

— Und'te duci tu Petrișor ?	5 Sînt dator la percitor
— La Craiova să mē'nsor ;	O sută-cincî-decî de polî ;
C'aicî fetele nu vor,	Sînt dator la o fetiță,
C'a auđit că sînt dator.	8 Că nu ȳ-am dat o guriță !

FRUNĐULIȚA DE BUJOR

De la Oaie ȱautarul, Com. Dioști (Romanați). A Se vedea varianta prescurtată «Rēbunarea» pag. 335 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Frunđuliță de bujor	Ochiȱ lor să nu mē vađă,
Veni vremea să mē'nsor,	10 Daȱ cu spuză pe feréstră.
Scoseȱ calul din obor	Nu mē lasă să'mȱ fac casă,
Trăseȱ gheata la picȱor	Să'mȱ arđă luminele
5 Dedeȱ țērilor ocol,	Să nu vēd potecile,
Tȱte fetele me vor	Tȱte grădiniȱle,
O fată de preutésă	15 Să'mȱ ȱubesc amantele !
Și una diaconésă	

FOIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. ȱapu din gura ȱautarului Iȱn Streche, din Polovracȱ—Gorj.

-- Fȱie verde mărăcine,	Și să mi-l botez tot eȱ
ȱin'te, puȱcă, pupē mine,	Și să'ȱ puȱ numele meȱ ;
O lună douē de đile,	Și să'mȱ đică mie tată,
Pēnē mișcă puȱu 'n tine.	Să se mire lumea tȱtă,
5 Să'l daȱ la babă să'l crēcă,	10 C'a fost dragostea curată !

BATA-L DUMNEȚEU SA'L BATA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión, din Cucuești Teleorman.

Fóie verde, fóie lată,
Bată-l DumneȚeu să'l bată
Pe Costică barbă lată,
C'a făcut podu de piatră
5 Și-a pus felinar în pórtă,

De'mî lumină strada tótă
Și Craiova jumătate.
Nu pot trece la hamantă,
Că'mî scirție talpa 'n ghiată
10 Și mă simte garda tótă !

FRUNȚULIȚA DE ȘERPET

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petresci-de-sus (Gorjiu).

Frunđuliță de șerpet,
Plec cu mândra s'o petrec,
Stréja mă 'ntorce 'ndărăt
Și mă 'ntrebă de bilet.

BATA-L DOAMNE ȘI-L OMOARA

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Gh. Matefaș, com Mieița (Dolj).

Bată-l, Dómne, și-l omóră
P'el d'a făcut drum de care;
Plec cu mândra s'o petrec,
Straja mă întorce 'ndărăt :

5 — Du-te-acas' bălatule,
Să n'aud mâine, poimăine
Că e pricina din tine !

FRUNȚA VERDE Ș'O LALEA, (VARIANTA)

De la Ilie Constantinescu, com. Dioști—Romanai.

— Frunță verde ș'o lalea,
Costică, inima mea,
De te-aș prinde unde-va,
Numai ochii ți i-aș lua !

MARIORA CU BARBAT

Comunicată de I. Constantinescu, — Dioști de la Nic. Ionescu, com. Dozâlcea.

<p>— Fole verde matostat, Marióra cu bărbat, Fă și neicăi loc la pat, Că e tînăr ne'nvățat, 5 Nicî mustața nu 'i-a dat Marióră minte n'aî, Nici floricele nu'mî dai !</p>	<p>Și când imî dai câte odată, Nu'mî dai chitișoră totă 10 Și mî-o dai pe jumătate, Parcă mî-e lumea prădată ! Mi-oî căta în altă parte Mai de soî și mai de viță, Nu ca tine-o rămășiță !</p>
---	--

MARIOARA DE LA PLAI

Comunicată de I. Constantinescu—Dioști, de la Nae Ionescu, Com. Dozești (Vâlcea).

A se vedea varianta «Bărbat n'aî» pag. 316 din colecția G. D. Teodorescu.

<p>— Marióră de la plai, Spune'mî gura cui o dai? Dă-mi-o mie cu chirie, Pênă la Sântă Mărie,</p>	<p>5 Când s'o cöce cörna 'n vie Și struguriî și razachie ; Dă-mi-o mie 'n adăstare ! Pênă la Vinerea Mare.</p>
---	--

MARIȚICO, BARBAT N'AI.

(VARIANTA)

Auđită în Dioști (Romanași) de Ilie Constantinescu.

— Marițico, bărbat n'ai
 Dar gurița cu' o da' ?
 Dă-m' o mie cu chirie
 Pênă la Sîntă Mărie,
 5 Când se cóce córna'n vie
 Și struguri' razachie !

FOIE VERDE DE SUSAI.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihai din București.

Fóie verde de susai,
 Marițico bărbat n'ai,
 Dar gurița cu' i-o da' ?
 Dă-o neichi cu chirie,
 5 Pênă la sfîntă Mărie,

Pên' s'o cóce póma 'n vie,
 Struguri' și razachie ;
 Dă-o neichi cu parale
 9 Pênă la Vinerea mare !

HAI MANDRA.

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Frățilă, Novaci. —Gorj.

— Hai, mândră, să ne iubim,
 Numa amêndo' să știm,
 C'avem doi părinți în casă
 Și pe noi că nu ne lasă !

FOIE VERDE DE SPANAC.

Culésă de Chr. N. Țapu, de la hora din Novaci.—Gorj.

— Foie verde de spanac, Dómnne, la ce m'ai lăsat, Băiat tînăr și sărac, Să fiu fetelor pe plac?	Unde-s nevestele bune Și barbații duși în lume, Să fie țulca de prune.
5 Foie verde trei alune Ia-mă, Dómnne, și mă pune	10 Ia-mă, Dómnne, și mă lasă Unde's nevestele frumoase Și bărbații duși la cósă !

CUCU CANTA.

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Dumitru Bacioiu, din Petrescii de sus. — Gorj.

A se vedea No. XCV din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

— I'auđi, mândro, cucu'mi cîntă,
Ești afară de'l ascultă.
De-o cînta de vitejie
Vino, dragă, spune mie ;
5 De-o cînta de alt-ce-va
Ușuiește-l la naiba !

FOILIȚA FOI CA SALCA.

Auđită de la Chr. N. Țapu, de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii de sus.— Gorj.

A se vedea sfîrșitul variantei No. DI pag. 238—239 din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

— Foiliță foi ca salca, Pornește, mândruță, vaca, Să pască și ea săraca ! Pên'o pasce vaca iarba, 5 Amêndoî să facem trêba. Vițelul să'l priponim, Și amêndoî să ne iubim.	Și de dragi să ne fim dragi, Dar nădejde să nu tragi; 10 Că nădejdea de la mine E ca sârma de subțire. Când o puî pe mărăcine, Tragi de ea și nu se ține !
--	---

DOAMNE SA NU ME OMORI.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costică Ionescu, str. Șelari. — București.

— Dómnne, să nu mă omori, C'am iubit două surori. A mai mare n'a știut, Și-a mai mică a priceput, 5 C'a fost iute la iubit. Dă'mî, Dómnne, bôlă să zac, Pe brațele cui mî-e drag. Dă'mî, Dómnne, bôlă să mor Pe brațele cui mi-e dor. 10 Și-oî să mor, n'oî să trăiesc, Lumea să mî-o moștenesc. Și-oî să mor, țațo, ca mîînă, Intins pe brațe la tine. Să'mî deschidî ferestili 15 Să'mî despletești pletili.	Să'mî treacă bună și rea, Să treacă ibovnica mea, Care m'am iubit cu ea, Din copilăria mea. 20 Și-am să las cu jurămînt, Cine m'o băga 'n pămînt, Să'mî facă cosclug de plumb, Să mă 'ngrópe mai adênc Să nu putrețesc curênd. 25 Să putrețesc la cincî anî Să fac voia la dușmanî, Dușmanî, dușmancili, Care sparge casili, Și strică dragostili !

LASA, DOAMNE, NU ME BATE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Novaci—Gorj.

- Lasă, Dómnne, nu mă bate,
C'am iubit două cumnate,
Dómnne, să nu mă omori,
4 C'am iubit două surori !

AM SA LAS CU JURAMENT

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Costea Gheorghe-Săcenî (Teleorman).

A se vedea varianta «Să fie al meu» pag. 304 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu

Fôle verde bob năut
 Și-oî să las cu jurămint,
 Care m'ô băga 'n pămînt,
 Să mă 'ngrôpe mai adânc.
 5 Să mă 'ngrôpe unde oî ȃice,
 Intre plept cu două țite,
 Că e dragostea prea dulce !
 Frunđă verde ca nalba,
 Și-oî să las cu viața

10 Să'mî trimeț nevestica,
 Să'mî cheme ibomnica,
 Să'mî ție lumînarea,
 Să mor cu ochiî la ea.
 Și să șadă lângă mine,
 15 Dor d'oî muri și eă bine,
 Să mă vadă tótă lumea
 C'a fost amureaz'a mea !

DA-MI, DOMNE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc—Bobu-Pojogenî—Gorj.

—Dă-mî, Dómne, bólă să zac
 Pe brațele cuî mî-e drag,
 Pe-o perină de bumbac,
 Cu Maria după cap,
 5 Să vėd bine că mî-e drag.
 Mario, sufletul meu,

Când oî muri, tu și eă,
 Am lăsat cu jurămint
 Să'mî facă cosciug de plumb,
 10 Să mă 'ngrôpe mai adânc,
 Să nu putređesc curėnd !

FOICICA MÊRULUI

Culésă de Christ. N. Țapu de la Mihai Ión din București.

A se vedea sfîrșitul variantei No. DXXVI, pag. 252 din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

— Foicica mărului,
— Nu-i credea flăcăului,
Căci flăcău e mare călne,
Multe dealuri se cuvine
5 Pîne vine și la tine
Și se face diuă bine
Și te pune pe ghenuche
Și-ți propune miș și sute,
Pîne te scôte din minte.

10 Tu ești fata cu rușine,
Eu sunt flăcăuș în lume.
— Nu ți-e milă și blândețe
D'ale noastre tinerețe?
Nu ți-e milă și păcat,
15 M'ai iubit și m'ai lăsat,
Cu trupșoru 'nsărcinat,
Ca un dobitoc la gard,
Ne băut și ne mîncat!

UNDE VED AMANTA MEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

A se vedea varianta prescurtată No. CXXIV pag. 54, din colecția d-lor Iarnic și Bîrsan.

Unde vîd amanta mea
Pe brațele altuia,
S'am cuțit m'aș junghia
Și pe mine și pe ea,

5 Să se ducă pomina :
S'a junghiat un voînic
Pentr'un lucru de nimic!

MARIȚO DE LA CEPARI

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Florea, din Radomir—Romanai.

Frunđuліță de mărar,
Marițo de la Cepari,
Cu gâtul cu galbeni mari
Făcută de doi primari :
5 De Costică din Comani

Și Mărin de la Frunđari ;
Frunđuліță ca lipanul
Și Costică Boșotenu ;
Frunđuліță d'alion,
10 Sufe 'n deal la sfîntu Ion,

Frunđuліță și o lalea,
Acolo e dragostea,
Iubește pe Marița
Și'și petrece dragostea.
15 Frunđuліță d'abanos,
Trece sara pe din dos,
Dar poteca unde 'l duce?
La Marița gură dulce.

Dar să veđi tu, ce-î aduce?
20 O felie de măr dulce,
Dar în dosul foitei,
Scris numele Mariței,
Că Marița e frumoasă,
O iubesc zapciî din plasă
25 Și Costică nu mî-o lasă
26 Că e Marița frumoasă!

MARIȚO DE LA CEPARI

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu.

Comunicată de de I. Constantinescu la lăutarul Oaie din Diotiș—Romanai.

Marițo de la Cepari,
Cu salba de galbenî marî
La mijloc cu icoșari,
Ești fetiță de primar,
5 Vin la neica supt umbrar,
Nu căta că sunt băbar,
Că iubesc și fete marî
Le dau polî și icoșari.
Fóie verde mărăcine,

10 Când iubiam 'mî mergea bine
Aveam cin'-sute de lire,
Dar de vre-o trei săptămâni
N'am nici trei francî în chimir!
Fóie verde de brândușă,
15 Fă-mă, Dómnă, o căldărușă
La Marița după ușă
17 Să mă fac stăpân pe țite!

FRUNĐULIȚA DE MARAR

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Ión Bacioiu din Petresciî-de-sus—Gorj

Frunđuліță de mărar,
Mândra mea de la Cepar,
Cu dințiî mărunți și rari,
Vin la neica subț umbrar,

5 Să-ți dea neica icușari,
Icușari îngăurit
Să'l puî, mândruțo, la gât!

DE-AR FI MANDRE TOT DE-A RANDUL

Auđită de Chr. N. Țapu, de la D. Brezulescu, hora din Novaci—Gorj.

De-ar fi mândre tot de-a-
[rândul,
Dacă nu'î cine m'î-e gândul;
De-ar fi mândre tot șireag,
Dacă nu'î cine m'î-e drag;
5 De-er fi mândre cât de multe
Dacă nu-î cine mi-e 'n minte !

FRUNĐULIȚA PELINIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la latuarul Dumitru Ion Bacioiu, din Petresci-de-sus—Gorj.

Frunđuľiȝă peliniȝă, Fire-a'î a nă'bi, leliȝă, Că nu vrei să'm'î da'î guriȝă ; Fire-a'î a nă'bi, leliȝă, 5 Cu cămașă cu alȝite,	Că nu vrei să'm'î da'î guriȝă ; Că guriȝă de la tine M'a ofticat va'î de mine ! Și cu gura de la tine 10 Mai trăiam două-trei ȝile !
---	--

ȘEPTTE VAI ȘI-O VALE ADANCA

Comunicat de d. M. I. Șerban din București.—Acest cântec se cântă acum 30 ani de bătrâni lautari Bucureșteni.

Fôle verde de-o sipică, Trecu' delu fără frică; Șepte văi și-o vale adâncă Aici lupi'î mă mănâncă. 5 Stă'î, lupe, nu mă mânca Pân'o răsări luna, Să dau mâna cu pu'ca, Cu pu'ca, cu draga mea,	Care m'am iubit cu ea 10 Din copilăria mea ! Ș'apo'î, lupe, o'î mânca Or'î pe mine, or'î pe ea, Din doi care ȝi-o plăcea, Să se ducă pomina 15 Dincolo de Braniștea !
---	---

SUE-ME NEICA CALARE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Băcioiu, din Petresci-de-sus—Gorj.

— Verde frunđă treĳ lălele,
Sue-mă, neică, călare,
Că nu mai poclă de piclăre,
Că mă-e drumul glonțuros,
5 Și nu poclă merge pe jos.
— Eă, mândruță, te-aș sui,
Dar mă-e murgul tinerel,
Și mă pare cam rău de el!
— Duce murgu doĳ și triĳ,
10 Dar pe noi niște copĳ?
Duce murgu treĳ și patru,
Dar nevasta și bărbatu?
Duce murgu patru, cincĳ,

Dar pe noi niște voĳnici?
15 — Spune, murgule, ă-e greă
Orĳ să mă daă jos și eă?
Dacă poă, murgule, mult,
Să n'am nicĳ un cunoscut.
Mi-ă băga vre-o vină măĳne,
20 Că nu m'am dat jos după tine;
Să n'avem vre-o socotăă,
C'am mers după cōsta 'n vale,
Cu mândruța 'n supăioră.
— Eă, mândră, te-am coborĳt,
25 Că mă a fost murgu nepotcovĳt.

PUICA TOT GANDIND LA TINE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Băcioiu-Petresci—Gorj.

A se vedea o mică variantă, No. CLIII, pag. 67—68, din colecăia d-lor Iarnic și Bărsan.

— Puică'mă, tot gāndind la tine
S'o lipi ce-va de mine;
V'o bōă cu lipitōre,
Să faci pe neica să mōră!
5 Că ă-am đis de mă de orĳ
Puiă, când trecĳ pe la pōrtă,
Nu-ă arunca ochĳ rōtă,
Că pricepe lumea tōtă.

Și ține ochĳ 'n pāmĳnt,
10 Să đică că ne-am urĳt.
Că și eă mă uĳt pe sat,
Să đică că ne-am lăsat.
Of! nu știă d'o buruăă,
S'o daă la dușmanĳ să mōră
15 Și nu știă d'o rădăcină,
S'o daă la dușmanĳ in gură!

FRUNȚULIȚA DE ACLAS

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Baicoiu-Petresci—Gorj.

FrunȚuliȚă de aclas,
Mor mândrele de necaz,
Că le iubesc și le las.
Că iubesc numai pe una,
5 Altele zac cu luna !

BATE VENTU SĂLCILE

Auđită de Chr. N. Țapu din gura ăutarului Dumitru Văleanu, din Roșior-de-Vede Teleorman.

A se vedea începutul variantei «Șalcile», din colecția d-lui G. D. Theodorescu pag. 309.

Bate vântu sălcile, Sălcile ostróvele, Să porniră șalcile ; Să pornește-o șalcă veche, 5 Și-mă tale Dunărea 'n Țece ; Să pornește și alta nouă	Și-mă tale Dunărea 'n două : Să pornește și a mea, Da a mea unde mă-o sta ? 10 La Ileana văduva, Care m'am iubit cu ea Din copilăria mea !
---	---

BATE VENTU, VENTURILE

(VARIANTA)

Auđit de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Bacioiu din Pitești-de-sus—Gorj.

Bate vântul, vânturile Și pe neica gândurile, Să și pornescă șalcile, Să și pornescă șalcă lui ;	5 Să-mă pornesc și șalcă mea La Maria din Sladova, Care m'am avut cu ea 8 Din copilăria mea !
---	--

INIMA MEA S'A JURAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii de-sus—Gorj.

Inima mea s'a jurat	De m'o prinde 'n pat cu ea,
Că nu mă face păcat	Oi da glóbă și-oi scăpa.
Cu femeie cu bărbat!	. Fie glóba șapte lei,
— Inimă, nu te jura!	Aia Ț grija dumneaei,
5 Cu nevasta altuia.	10 Că se află 'n satul ei!

CRESCU IARBA, DETE FRUNȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii de-sus—Gorj.

Crescu iarba, dete frunța,	5 Tóte trec, tóte se duc,
Dacă nu-Ț și mândra, surda.	Numai dorul șade 'n trup,
Crescu frunța, dete iarba,	7 Ce-am iubit nu pot să uít!
Dacă nu-Ț și mândra, geaba!	

D'AOLICA INIMIÓRA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii de-sus—Gorj.

— D'aolică inimíoră,	De iubește fără milă,
Să te pociu te-aș da afară,	Cu tineră cu bătrână,
Te-aș face bucăți la scară	10 Eú le fac tóte d'o mână ;
Și te-aș presera cu sare,	Și rumâncă și țigancă,
5 Că tu m'ai adus la stare	12 Ce-o vrea Dumneđu să'mi
De-am făcut dragostea mare!	[facă !
Am o inimă păgână,	

VERDE TREI AGLICE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Caza-Ștefănești—Gorj.

Verde, verde, trei aglici,	C'oî potrivî cum oî vrea.
Eû geaba venî la bălcîu,	Cu arniciu de la mine,
Că mândrei nu luaî papuci,	Cu țesutu de la tine,
Nici basma cu flori în cruci.	10 Să trăim amândoi bine;
5 — Mândră nu te mânia	Să puî pisma la pămînt,
Pentru o trînză de basma,	Să trăim ca mai de mult!

DRAGOSTEA DE FATA MARE.

Auđită de Chr. N. Țapu, de la hora din Novaci—Gorj

A se confrunta varianta «Frunđa verde de răchită, pag. 44 — 45, colecția d-nei E. Sevastos.

Dragostea de fată mare	Dragostea cea de nevastă,
E ca flórea după cale,	E ca flórea din feréstră,
Când o bate vîntu 'n față,	Când o bate vîntu 'n față,
Umple câmpu de dulcétă;	10 Umple casa de dulcétă;
5 Când o bate vîntu 'n dos,	Când o bate vîntu 'n dos,
Umple câmpu de miros!	Umple casa de miros!

DE-AȘ ȘTI, NEICA, C'AI VENI.

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Nicolae Frățilă—Novaci.

De-aș ști, neică, c'ai veni,
 Casa mea aș vărui
 Tot cu var d'ela mărunț,
 Dór vii, neică, mai curând
 5 Tot cu var d'el mai mare
 Dór vii, neicuță, mai tare!

CODRULE FRUNȚA ROTUNDA

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Nicolae Frățila — Novaci.

Veđi varianta «Codrul» în colecțiile «Iarnic-Bârsan», V. Alexandri etc.

— Codrule, frunȚă rotundă,	5 Și Ț face păcat cu ea
Lasă-mă la tin' la umbră.	Și m'ă cădea frunȚuța!
— Eă la umbră te-ă lăsa,	Cucu 'n ea n'ă mai cănta.
Dar Ț-e pulca tinerea	

DUMBRAVIOARA, DUMBRAVIA

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Nic. Ionescu—Dozești—Vâlcea.

— Făe verde ș'ă lalea,	Că-Ț e mândra tinerea
Dumbrăvioră, dumbrăvia,	Și-eȚ face păcat cu ea,
Lasă-mă la umbra ta	De m'ă s'ă usca țarba
Să mă Țubesc cu mândra!	Și s'ă veșteji frunȚa,
5 — La umbră nu te-ă lăsa	10 Cucu 'n ea n'ă mai cănta!

AI, NOROC, NOROC

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Constantin Dobre din Govora—Vâlcea.

A se vedea o variantă No. IV, pag. 8 din colecția d lui Iarnic și Bîrsan.

— AȚ noroc, noroc, noroc,	5 Ochii și sprâncenile
De te-aș prinde la un loc,	C'alea fac păcatele.
Să-Ț puȚ pale, să-Ț dau foc,	De n'ar fi ochi și sprâncene
Să-Ț remăte ochisorii,	N'ar mai fi păcate rele!

SPUNE-MI PUICA ȘI-MI GHICEȘTE

(VARIANTA)

Auđită de la Ión Șt. Udrescu-Bogați.-Dâmbovița. de Ion Ionescu, abs în Seminar

— Fôie verde solz de pește Spune'mî puică și 'mî ghi- [cește Codru de ce 'ngălbenește, Omul de ce 'mbêtrânește? 5 — Codrul de zapadă grea, Omul de inimă rea. Codru 'l bate vânturile Omul 'l bate gândurile! — Fôie verde salbă môle 10 Mă jur, codre, dumitale, Să mă lași supt umbra tale.	— Eă, voinice te-aș lăsa, Dar ți-e mândra tinerea Și-î glumi ce-va cu ea 15 Și mie 'mî cade frunđa, Și 'mî rămâne ramura Și-ți bolnăvește puica! — Ș-altă fôie trei smicele Codre, ramurile tele 20 Mult fu lungi și subțirele Le-aruncă vântu 'n vâlcele 22 Zace zăpada pe ele!

PECAT DE DRAGOSTEA MEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea-Săcelu.—Gorj.

A se vedea sfîrșitul variantei «Mângâierea, pag. 319, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

Fôie verde și-o lalea, Pecat de dragostea mea; Eă o fac și altu o ia, Las s'o ia, s'o ia, s'o ia 5 Bage-o 'n ochiul mîne sa; N'o s'o ție închisă 'n casă Și o să iese să mă vadă,	Orî la apă la fântână, Orî la lemne 'n bătătură. 10 Să'mî ies nỏptea pe stele, Când dușmanii tale lemne; Să'mî ies nỏptea pe lună, Când dușmanii dorm în ducă!

DRĂGOSTE FARA NOROC

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Mihaî, din Bucureşti.

A se vedea o mică variantă «Frunză verde şi-o lălea» din colecţia d-nei E. Sevastos.

Foie verde siminoc,
 Dragoste făr' de noroc
 Ştiî ca cărţile de joc,
 Altu pune, şi altu îa,
 5 C'ăşa merge dragostea.
 Las' s'o îa, s'o îa, s'o îa

Bag'o 'n ochiî mâni-sa
 Că n'o s'o ție închisă 'n casă
 Şi la mine tot o să îasă.
 10 N'o s'o ție 'n colivie
 Şi la mine tot o să vie !

UCIGA-TE CRUCEA, DRACE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Bacioiu Iautar, din Petresciî-de-sus – Gorj

— Foiliţă trei spanace,
 Ucigă-te crucea, drace,
 Cum nu laşi dragostea 'n pace ?
 Eû o fac şi tu o stricî,
 5 Mă mir, drace, ce câştigî ?
 Foiliţă şi-o lălea

Pecat de dragostea mea,
 Eû o fac şi altul mî-o îa.
 Lasă s'o îa cum o vrea,
 10 N'o s'o bage în colivie
 Şi tot la min' o să vie !

CINE IUBEŞTE ŞI LASA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura Iautarului Ghiţa Schiopu, din R.-Vâlcea.

Foie verde avrămésă,
 Cine Iubeşte şi lasă,
 Dă-î, Dómne, mare pedépsă,
 Mă răcinî pe la feréstră.
 5 Cine, Iubeşte şi ține
 N'ar avea mórte pe lume !

LA FANTANIȚA DIN PLAI

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Toma Todea, din Saliște—Transilvania.

Fóle verde de susí, La fântănița din plai Puseí masa și mâncaí, Pe mândra nu-o așteptaí. 5 Mě muștră mândruțele, Că nu'mí plac bucatele. — Orí ți-o mai dat altele, Orí bucatele nu's bune, Orí mândruțe sint pe lume. 10—De-ar fi mândre cât de multe, Și bucatele nu's bune.	De-ar fi mândre mulțămite, Bucatele's negătite ; De ar fi mai bune ale tele, 15 Nu's ca ale mândruțií mele. Ale mândri nu's gătite, Că nu's bine potrivite. Geaba sint, mindruțo, dulcí, Dar cuvintu unde-l duci? 20 — Du-mě neică la biroú, Dacă ți-am fost eú vr'un reú !

PUICA NEICHI CEA DORITA

Auđită de Christea N. Țapu, de la Ghița Schiopu láutar, din R.-Vâlcea.

Fóle verde și-o sipică, Puíca neichií cea iubită, Te-a mánecat dușmanií friptă. Când eraí a mea íubită 5 Ți-era casa zugrăvită.	Numai de când lipsă's eú Reú te pârlí Dumneđeú, Nicí mai bine, nicí mai reú, Numai cum ți-am gândit-eú!

FRUNĐULIȚA SPIC DE GRAU

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Bacioiu, din Petrescií-de-sus—Gorj.

- Frunđuliță spic de grăú,
 Spune'mí, mândră, când să viú
 Mai de vreme, orí mai târđiú.
 — Nicí de vreme, nicí târđiú,
 5 Când se cóce bóba în grăú !

FOAIE VERDE ȘI O LALEA

Culésă de Chr. N. Țapu, din Novaci—Gorj.

<p>— Fôie verde și o lalea, Mândro, mi-ai făcut ce-va De nu te mai poț uita ? Fôie verde siminic 5 — Eă nu ți-am făcut nimic Dar mî-e vorba cu lipic, Când mi-ai ăis nu nu te-am [mințit,</p>	<p>Unde mî-ai ăis am venit. —Spune'mî mândro când să [vin ? 10 Mai din nôte, mai târăiu ? —Mai târă u la mieău nopăi Când dușmaniă dorm somnu [morăi !</p>
---	--

AOLICA MOR PLESNESC

Auăita de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Baciou, din Petresci-de-sus

<p>Aolică mor plesnesc Cu mândra să mă 'ntălnesc. Eă mor mândra pentru tine Și tu n'ai habar de mine! 5 Aolică, mândro, fa</p>	<p>Aă făcutu-ăi ăi-am ceva Dă nu mă mai poă uita? Ba nu mî-ai făcut nimic, 9 Dar ăi-e vorba cu lipic.</p>
--	---

VAI DE MINE CE-AM FACUT ?

Auăit de Chr. N. Țapu, de la hora din Novaci—Gorj.

<p>Vai de mine ce-am făcut ? C'am dat dragostea 'mprumut Și acuș cu ochiă mă uă, Cum-aș face să mî-o apucă</p>	<p>5 Mult mă mir și mă găndesc, Cum aș face s'o iăbesc, C'am dat'o cu strachina 8 Și s'o iăă cu lingura.</p>
--	--

DRUM LA DEAL, DRUM LA VALE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Stancu Ión, din Cucuești—Teleorman.

Fóte verde sălcioră,
Drum la deal și drum la vale,
Drum prin pórtă dumitale,
Și aseră trecuț cǎlare
5 Pe la pórtă dumitale;
Věduț portița crăpată
Și rochiță ridicată,

Cu cămașa de țîțic
Incheiată cu borangic.
10 Sfircu țîți l'am věduț,
Am amețit și-am căduț,
Calu mi s'a poticnit
Din pustiu de iubit.

CAND OI ȚICE TREI SARMALE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la I. Ionescu—Muscel.

— Când oi Țice trei sarmale,
Puică, trecuț asară cǎlare
Pe la pórtă dumitale,
Te zăril la luminare
5 Cu cămașa ca o flóre,
Mě ofticași frățióre!
Mě ultăi pîntre portițe,
Veđuț botu unei țite,
Mě prăpădiși, dăiculiță!
10 Să-ți fi veđuț țîța tótă,
M'a'i fi găsît mort la pórtă,
S'ar fi 'nchinat lumea tótă!
— Când oi Țice peliniță,
Cum aș face, Mariuță
15 Să mă věd stăpân pe țîță
Ca sêrbu pe lubeniță?

Când oi Țice fênișor
Neică, neică, neicășor
Mușcă-mě mai binișor
20 Să nu'mi faci vr'un semnișor
C'am un frate, dracu gol
Sě ultă pe obrăjor,
Și d'o vedea semnu pě mine
Mě omórá ca p'un cǎine.
25 Când oi Țice țarbă neagră,
Dacă ți sînt așa dragă,
Mușcă-mě de pe subt barbă;
Nu mă mușca de obraz,
Că mă věd ăi dup' acas'
30 Și 'm'i aruncă vr'un ponos,
C'am șeđuț cu tine jos!

AM IUBIT CAT AM IUBIT

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Baranca, din Pesteana-de-sus—Gorj.

Frunđuľiță siminic Am iubit, cât am iubit, Dar acum sînt om cîstit ; Am umblat cât am umblat, 5 Dar acum mi s'a 'nfundat, M-ia dat iubitu de cap ! Frunđuľiță și-o lalea De iubit nu m'oi lăsa Pên' o suna scândura,	10 Popa cu cădelnița Că mî-a fost dragă mândra !— Când o vęd pe potecea Cu cămașa subțirea, Să vęd țitele pîn ea; 15 Țite micî cu bolturile Să muște neîca din ele Ca din doi fagurî cu miere !

CANTA CUCU

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ión Cazacu, din Ștefănești—Gorj.

Cântă cucu în dealu mare Și glasu 'î resună 'n vale La mândruța, bate-o Dómnne, Că-î frumósă ca o flóre	5 Of, of, bate-o Dómnne ! Dar nicî neîca nu-î urît 7 Că-î frumos afurisit !

FOAIE VERDE TREI MIGDALE

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu, de la Niculae Zănescu, com. Vladima—Gorj.

- Fóie verde trei migdale,
Descalică, neîcă, 'n cale
La mândruța peste vale,
Că-î frumósă, bate o Dómnne,
5 Dar nicî neîca nu-î urît
Și e frumos alimănit !

MARIE, MARIOARA

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Novaci—Gorj.

—Fóye verde salcióră,
Măi Mărie, Mărioră,
Nu veđi, c'am căđut în bółă?
la dă'mi gură și mă scółă
5 Orí ia parí și mă omórá!

—Eű, neįcă, nu te omor,
Ci-ți daű gură să te scoli,
Că ești tinerel băiat
Și ca să moii e păcat!

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Culésă de Ilie Constantinescu, de la Niculae Zănescu, com. Vladimir Gorj.

A se vedea varianta No. CVIII, din colecția d-lui Iarnic și Birsan.

Fóye verde trei smicele,
—Mă băíte, băítele,
Nu mă lua de la surcele,
Vin' la maica, de mă cere.

5 De-o vrea maica, de n'o vrea,
Vin' pe noapte și mă ia,
Cu carul cu sania
Și mă du la casa ta.

MANDRO, DE DRAGOSTEA NOASTRA

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Covaci.

A se vedea No. CLVI, din colecția Iarnic și Birsan pag. 70.

Fóye verde samurastră
Mândro, de dragostea noastră
A crescut doi pomi în cóstă
Și-a crescut și-a făcut prune
5 Precum ne-avem noi de bine,
Și a crescut și a făcut fragi

Precum ne-avem noi de dragi!
—De ași ști, badeo, că's a ta
Mai bine m'aș spânzura
10 De ciucurii brêului
Să fac fală vântului!

DE CAND IUBIAM LA COPILE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la D. Brezulescu—Novaci.

A se vedea «Dragostele», variantă, pag. 302 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Fôie verde de treî fire,	Dumneđeu să-te păzescă
De când iubiam la copile,	De dragostea muferescă
Eream băiețal în fire ;	Că te usucă ca pe-o iască
Iar acuma la neveste	Și te scôte 'n primă-vară
5 Mî-a dat barba fără veste.	10 Galben ca turta de cêră !

MANDRO PÊN' NU TE ȘTIAM

Auđită de Chr. N. Țapu, de la D. Berzulescu—Novaci.

Mândro, pên'nu te știam	Că-i frumósă, bat-o, Dómne,
Unde mă culcam dormiam,	10 Dar nicî neîca nu-i urît
Dar acum de când te știu	Ci i frumos afurisit !
Pui capu pe căpătăi	Pui capu pe periniță
5 Și la tin' gîndesc întăi ;	Și gîndesc la tin' Anuță,
Pui capu pe pernițoră	La Anuța de pe deal
Și gîndesc la Marioră,	15 Care parcă 'mî da alean !
La Marióra peste vale	

VALVAE LUMEA DE NOI

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Constantin Dobre din Govora—Vâlcea.

Fôie verde foî de foî,	La neveste să'mî iubescă ;
Vălvăie lumea de noi	La neveste tinerele,
Că ne iubim amêndoî.	Ți-e drag să te plimbî cu ele,
Lasă lumea vâlvăiască	Prin grădinî cu floricele
5 Numa neîca să'mî trăiască	10 Pe pofta inimei mele.—

FOAIE VERDE SALCIOARA

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Ión Bondoc-Bobu—Gorj.

Fóie verde sălcioră,
Măi Mario, Marióră,
Ia-ți bobocii de la móră
Că vin porcii și-ți omóră.
5 —Mânca ți-ar lupii porcii,
Că 'măi prăpădiră bobocii!
Fóie verde de stejar
Să dați jalbă la jandar,
Și să 'măi chem un comisar,
10 Să-ți încheie procest verbal,
Că măi-a fost bobocii mară
Să-ți plătești c'un icusar,
Mă judec cu tine un an.

Fóie verde coelie
15 D'aolică, măi Mărie,
Câte măi-a făcut tu mie
Să te trag la Primărie
Să spuți tu, să spuți și eu;
Tu nevastă, eu flăcău,
20 Să vedem cui șade rău.
Tu nevastă cu bărbat,
Eu volnicel neinsurat,
Nici mustața nu măi-a dat;
Tu cu copilașu 'n brațe,
25 Eu cu mustața nedată!

MARIUȚO MARIOARA

(VARIANTA)

Culsăa de I. Ionescu, de la Ión Ștefan Udrescu, Bogați—Dîmbovița.

Fóie verde sălcioră,
Mariuțo Marióră,
Ia-ți bobocii de la móră,
Că vin porcii și-ți omóră.—
5 —Mânca mi ți-ar lupii porcii
Că măi-a omorât bobocii!
Fóie verde foi lipan,
Am să-ți fac procest verbal
Să te dați la Trebunal,
10 Că măi-a fost bobocii mară,
Să-ți plătești c'un icușar
Și c'un pol imperial.

— Frunză verde sălcioră,
Ce-ai în gură, Marióră?
15 — Mărgărit și lămăioră
Ș o sămînță sălcioră.
— Dă-măi și mie, Marióră
O sămînță sălcioră,
Să'o samăn la primă-vară,
20 Să ne umbrască la vară.
Dă-măi și mie lămăioră
Că dragostea mă omóră;
Dă-măi și mie mărgărit
Ca să'măi treacă de urit!

N'AM GANDIT, N'AM SOCOTIT

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Ión Toma Todea, din Săliște—Transilvania.

Verde frunđă rug pălit, N'am gândit n'am socotit : Dorul o avea sfișit Și dragostea despărțit ? 5 Verde frunđă și-o lalea, C'am lăsat la mórtea mea Să'mi iscălescă mândra, Să fiu cu tronul iscălit Că's nesătul de iubit.	10 Că de-ar fi frunđă pîn fag Câte mândruțe mi-s dragi ; Și nu-î ȳarbă pe pămînt Câte mândre mî-am iubit Că'mi iubiam diua câte dece 15 Și nóptea două-spre-dece Tot mi-î frică că m'o 'ntrece Dar Oltul dacă l'oî trece Oî iubi vre-o șeîspre-dece !

FOAIE VERDE SAMULASTRA

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Ghița Schîopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta cu textul variantei «Frunđa teiului» pag. 204 din colecția d-nei E. Sevastos.

Fóie verde samulastra Joî de diminéță, Pe róuě pe céță, Bate mi se bate. 5 Ce frunđa se bate ? Frunđa teiului Și cu a plopului. Dar de ce se bate ? Se bate că-î pasă, 10 Că e frunđa désă Și fóia rătundă	Și codița lungă. — Haî, teîule, haî, Cum o să te taî, 15 Cu o bardă tăîosă «Cu puîca frumósă !»— Să mi-te duc acasă Să mi-te fac d'o masă, Mândră și frumósă, 20 Pentru pulcuța d'acasă ; Să'mi gătească de mîncare Guriță de sêrutare !

FRUNȚA VERDE DE-O LAPȚUCA

Auđita de Chr. N. Țapu, din com. Rucurelu—Mehedinđi.

<p>Frunđă verde de lăptucă, La luncă, puică, la luncă Să'ți tai rischitor și furcă. La mijlocu lunculic 5 Să dai datoria furcii; Și la capu dealului Plata rischitorului!</p>	<p>Și iar verde trei sarmale, La vale, puică, la vale 10 C'a făcut fasulea flóre Și mazărea păstăjóre. Ha! puică să hărnicim 13 Și-amândoi să ne iubim!</p>
---	---

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Stincu Ion-Cucuești.—Teleorman.

A se vedea o varianta de 10 versuri, No. 109 din colecția d-lui Vulpian, pag. 47

<p>Fóie verde salbă móle, Căci nu mă lovía d'o bólă Când dormiam la puica 'n pólă Cu capul pe perióră, 5 Cu mâna la țitișóră, Cu gura la bărbioră. Fóie verde și-un lipan, Dar de ce eu nu muriam, Când veniam de te iubiam 10 Din Vlășcuța 'n Teleorman Numai singurel pe cal?</p>	<p>Urte, dadă, n'am murit Și am trăit de te-am iubit N'am murit cât am fost mic 15 Dar acum că sint volnic? De 'mi dá fetele florí, Nevestile brățișori Și știu calul să'l inching Și pușculița s'o ung 20 Și săbióra s'o 'ncing Și pe puica s'o mângai.</p>
---	--

CATE GAROAFE AM IUBIT

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Stancu Ión-Cucuești—Teleorman.

<p>Fóie verde bob năut, Câte garófe am iubit Pe toate le-am oropsit! Dar am p'asta d'o iubesc</p>	<p>5 Nu mă 'ndur s'o oropsesc! O iaú de mi-o suflu 'n vânt Ea se sădește 'n pământ, 8 Mă strigă să mi-o sêrut!</p>
---	--

FOAIE VERDE TREI COSTEI

Auđita Chr. N. Țapu, de la Ioan din Cucuești—Teleorman.

- Fóie verde trei costei,
A ieșit un obicei
Să nu se pórte cercei
Numai negri zulufe
5 Cu panglice pîntre ei.
Pentru zulufu din frunte
Trecuț gârla făr' de punte,
La Didița mea din luncă.
Fóie verde bob și linte,
10 Aolică, Dózne sfinte,
Scóte-mi pe Dida 'nainte,
Să'mi vorbească,
Să-î vorbesc,
Să'mi spuie und' s'o găesc.
15 Colea 'n bălări
Unde ne iubeam întâi.
Uit'te dealu, uit'te via
Unde iubiām pe Măria ;
Uit'te și tăvălitúra
- 20 Unde'mi da Măria gura.
Uit'te tufa curățată,
Unde ne iubiām odată ;
Uit'te și pėrugenu
Unde priponém cu calu.
25 Puneam pe murgu 'n pripon
Săriām la puica 'n pridvor
Mi-o sărutam binișor
Nu mă simția puț de om.
Dar acuma că iubił,
30 Dă iubił învăpăiat
De mă dovedi un sat.
Fóie verde solz de pește,
Ia veđi lumea cum iubește
Și nu se mai dovedește.
35 Dar eū iubił într'o séră
Și mă dovedi o țară,
Dar să fi iubit mai mult
38 Că m'ași fi facut pămînt !

VARA, VARA

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Ión Preuteșescu-Novaci—Gorj.

- Vară, vară primă-vară,
la zapada di p'afară,
Di pe dos și di pe față,
Să resaie florile,
5 Să umple costițele
Și tóte vâlcările,
Să le-adune fetele.
- Să le facă chiticele,
Să le puie pîn mărgele,
10 Pe voia inimi mele.
S'adune și mândra mea
Să le dea la neicuța;
Că e neicuța dorit
14 De viorele de crâng!

COLEA 'N VALE IN POTICELE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ion Bondoc, Bobu—Bojogeni—Gorj.

Colea 'n vale in poticele, Putređesc ochi și sprincene! De n'ar fi ochi și sprincene N'ar mai fi pēcate rele ; 5 Ochi și sprincenile Alea fac dragostile. Verde frunđă de bujor Mē uita! pinte stobori	Vēđui ochi negrișori 10 Fă-mi neica vinđetori Că și neica-l negustor De ochi negri negrișori! — Verde frunđă trei smicele Nu mi-s ochi de vēndare 15 Și mi s ochi de schimbare Ți-l dăruesc dumitale !
---	---

MARIO CE MI-AI FACUT

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Ion Bondoc, Bobu, Gorj.

Fōle verde mărgărit, Mario, ce mī-ai făcut, Mario, nu te mai uit, Pe vara care a trecut 5 Trei perechi de ghetе am rupt Pentru-un pustiу de iubit, Tot suind și coborând. Cu trei cismari am vorbit	Facă ghetе de iubit. 10 Fir'ar cias alimănit Când m'apuca! de iubit Mai bine să fi murit C'ala m'a înbetrănit. Iubitu mī-a scos barba, 15 Și dragostea mustața!
--	---

AȘA 'MI VINE UNE-ORI

Auđita de Chr. N. Tapu, de la Ion Michai—București.

Fōle verde de mohor, Așa 'mī vine une ori Să bea! otravă să mor. Fōle verde mēr domnesc 5 Sta! în drum și mē gândesc, La ce să mē otrăvesc ? Mai am țile să trăiesc	Cu pu!ca să mē 'ntălesc, Douē vorbe să-l vorbesc, 10 Că am să mē prăpădesc ! Rabđă inimă și tact, Ca pământu care-l calcă. De le faci de nu le faci 14 E! vēđ bine că le trag !
---	---

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión, din Cucuete—Teleorman.

- Fóie verde salbă móle,
Intr'o ȓi de sərbătóre,
Scoboram din deal de vale
Cu vinátu de zabale.
5 Mě 'ntălniț cu puțca 'n cale.
Și intr'o scară mă lăsaț,
De zuluff o apucaț,
Și 'n guriță-o sěrutaț.—
— Sěruta-mě, neică, bine,
- 10 Să-ți ție astă-ȓi și măine
Pên' la patru decț de ȓile,
Că nu maț daț pe la tine.
— Mě mir ce pămînt te ține
De nu maț daț pe la mine?
15 — Mă ține pămînt uscat
Nu pociu veni nechemat;
Mě ține pămînt cu iarbă
Nu pociu veni făr' de trébă.

NU ȘTIU CE PAMINT TE ȚINE

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu, de la D. Brezulescu—Novaci.

- Fóie verde mărăcine,
Nu știu ce pămînt te ține
De nu maț daț pe la mine?
— Mě ține pămînt cu iarbă
5 Nu pot veni fără trébă!
Mě ține o ȓalmă de loc
Nu pot veni la soroc!
Mě ține pămînt uscat
Nu pot veni nechemat,
10 Că 'mă-e frică de bărbat!
— Dar bărbatu, ce gândești,
Știe că tu mă iubești?
— De cât tine maț am doț
Și cu tine să fac tref,
- 15 Cu bărbatu să fac patru
Bată-l, Dómne, fermecatu!
Nici nu vede, nici n'aude
Parcă e pe altă lume.—
Sint lăsată 'n voia mea
20 Ca să iubesc, nu geaba.
Sint nevastă cu credință
Trimit bărbatu 'n pivniță
Și eă beaă și ospătesc
Cu amanțiț, ce'y iubesc.
25 Așa fac, așa trăiesc
Și pe tine te iubesc.
Dacă 'ți place, spune, bine,
Că maț sunt voľnici ca tine!

ASTA-I VIA, ASTA-I VIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, din Săcelu—Gorj.

Asta-I via, asta-I viȚa	5 Unde-priponeam noi calu
Unde mă iubi-am cu GhiȚa,	Și beam vinu cu borcanu.
Și beam vinu cu ploschiȚa.	Eu te beaș vine, de bun,
Ult-te via uit-te dealu	8 Tu mă faci și mai nebun.

DIN IUBITUL MEU CEL MULT

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ion Cazacu din Ștefănești—Gorj.

A se vedea varianta prescurtata «Frunđușița mărgărit», pag. 132 din colecția «Căntece Moldovenești» a d-nei E. Sevastos.

Din iubitul meu cel mult	Nu știu cine s'a găsit
Ajunse-i ca să mă 'mprumut	10 De mi-a făcut de urit.
La cine n'am socotit,	Cine ș-ar face pomană
N'am gândit, n'am socotit	Să ne 'ndrăgostiască iară,
5 C'o avea dorul sfirșit	I-aș da munca dintr'o vară,
Și dragostile mahnit.	I-aș da și o mie de lei
Ce dragoste aveam noi, frate?	15 Să ne'mpreune p'amêndoi!
Gândeam mörte ne-o desparte	

PUICA DIN PRICINA TA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ion Cazacu, Ștefănești—Gorj.

Puică din pricina ta,	5 Singur m-am făcut'o eă,
M-am căduť la bôlă grea	Singurul cu mâna mea,
Și astă bôlă de-o zac eă,	Că m-a plăcut dragostea
Nu e de la D-șeă,	8 Din d'alba copilărea.—

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Constantin Prună, lăutar, din Pesteanu-de-sus.— Gorj.

Fóie verde trei smicele,
Peste vârful casei mele
Trece un pâlc de rândunele;
Nu e pâlc de rândunele

5 Ci sînt mândruțele mele,
Care m'am iubit cu ele
Din tinerețele mele!

LA CE, DOAMNE, NU MUREAM

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Constantin Prună, din Pesteana-de-sus—Gorj.

Fóie verde de lipan,
La ce, Dómnne, nu murîam
Când cu mândra mă iubiîam?
Și mă iubiîam pe zăvoî
5 Cînta cucu lângă noî.
Să fi murit amêndoî.—
Fóie verde de lipan,

De știam, mândro, știam,
Nu ne mai amurezam
10 Și ședeam tot cum eram
Că mai bine petreceam.
De știam că n'o să fie,
Pentru noî statornicie
14 N'ar mai fi nici o mînie!

HAMORULE HAMURAȘ

Auđită de Chr. N. Țapu, din gura lăutarului Costea Gheorghe, din Saceni—Teleorman.

A se vedea varianta prescurtată «Amorul» pag 314 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Fóie verde mărăcine,
Hamorule, ce ai cu mine?
Nu fac nici o stricăciune
Numai dragoste pe lume.
5 Flóre verde arțăraș
Hamurule, hamuraș,
Vede-te-aș călugăraș
La mănăstirea din Iaș,
Cu mâînele pe psaltire
10 Cu ochiî după copile;

Cu mâînele pe ferestre
Cu ochiî după neveste;
Cu mâînele pe icóne
Cu ochiî după cucóne.
15 Fóie verde de alună,
Hamorul când se 'mpreună,
Par'că beaî vutcă d'a bună,
Hamurul când se desparte,
19 Par'că beaî pahar de mórte!

PASARE PRIVICATORE

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu din București.

Pasere privicătoře,	10 Să te vėđ la mânăstire,
Ce cântî nópcea pe rēcóre?	La mânăstirea din Iaș
Ce tot cântî și ciripești,	Cu mâinele pe psaltire.
De hamor te jeluești,	Cu ochiș după copile ;
5 De hamorul teș tiran	Cu mâinele pe icóne,
Și la inimă dușman?—	15 Cu ochiș după cucóne ;
Hamorule, hamuraș	Cu mâinele pe ferestre
Vedea-te-aș călugăraș	Cu ochiș după neveste.
Pêně 'n patru-đecî de ăile,	

MANDRUȚA NEICHII D'ODATA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Dumitru Baranca, din Pesténa de sus—Gorjiu.

Frunđuliță grău de baltă	5 De n'am stătit nópcea tótă
Mândruța neichiș d'odată	Am ședut'o jumătate
Ia dă'mî mânia și mă Iartă	C'oi fi fost într'altă parte !
Că ți-oî fi greșit odată	

MARGARITARUL

Auđit de Chr. N. Țapu, de la Iăutarul P. Brăndușianu, Costești—Vâlcea.

Fóie verde leuștén	Trec la tērg la Ialomiță
Pe deal pe la Vicșorén	Să'și cumpere d'o rochiță
Mi-a 'nflorit mărgăritaru.	Strîmtă 'n șale
Mărgăritar înflorit	10 Largă 'n póle
5 Cine mi te-a cumpăvit ?	Croită pe țițișóre !
Fetele trecēnd la tērg,	

FOAIE VERDE FOI DE MURE

Auđită de Chr. N. Tapu de la Costea Gheorghe-SăcenI, Teleorman.

A se vedea varianta în «Dorul» ediția 1896.

Foie verde foi de mure. Pe supt plaI, pe supt pădure, Trec fetele la mure Și băeții la alune, 5 Flóre verde foi de mure. Pe supt póle de pădure, Se duce-o femeie în lume Cu prunculețu pe mână, Gonită de o săptămână, 10 Flóre verde matostat, Cu pruncu ne botezat Oropsită de bărbat Și gonită de amant Ne-scăldat ne-boteđat ! 15 Flóre verde de măr dulce, Prunca plânge, măsă' I ȑice : —Taci cu maica nu măi plînge Că te scald în lapte dulce !	Măcar fie și 'n zahar 20 Trupul mîeș e tot amar ! Verde, verde de spanac, Vine anul de când zac, Mî-a crescut iarba la cap, Că n'am pe nimeni cu drag 25 Să'mî puie mîna la cap Să mă 'ntrebe de ce zac De ce zac, de ce bolesc, Și cu ȑile mă topesc, Lasă'mî zac și să'mî bolesc, 30 Ca ceara să mă topesc Ca ceara de luminare Când o bate vînt de vară Și cură ceara la vale Și remîne feștila 35 Reș mî-a secat inima !

RESAI LUNA, RESAI SORE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu din Șelari, București.

Răsai lună, răsai sóre. Răsai lună, măi de vreme La puțuța 'ntre sprăncene ; Răsai, lună măi în nor 5 La puțuța 'n pridvor Că sunt prăpădit de dor, Tot umblănd după hamor ! Că de dorul teș și-al meș	S'a mîniat Dumneȑeș ; 10 Nicî nu ninge, nicî nu pluș Nicî din cer nu cade rouă Și tótă nóptea mă bat Ca un pește pe uscat, Și tótă nóptea mă 'ntorc 15 Ca un peștișor pe foc !

PRINTRE MUNȚI, PRINTRE PADURE

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Oie Iautarul, Dioști — Romanaii.

Veđi varianta de mai sus «Fole verde fol de mure», pag. 259.

Frunđuľiđă treľ masline	Se duce-o femeie 'n lume
Printre munți, printre pădure,	Cu prunculeju pe mână,
Trec fetițele la mure,	Ne'nfășat, ne botezat
Nevestele la alune,	Și'mi uubľă din sat în sat,
5 Cu coșulețe pe mână ;	20 Oropsită de bărbat
Și băieții la nulele	Pruncu 'mi plänge
Să facă hamor cu ele.	Mă-sa 'i ȑice :
Frunđuľiđă treľ granate,	— Tac! cu mama nu mai plänge
Pe supt munții, pe supt cetate	Păn'om suiț în deal la cruce,
10 Trec fetițele la lapte,	25 Să te scald în lapte dulce.
Cu olele îmbăyerate	Dar pruncu ce'mi grăia ?
Cum una și alta de'nalte,	Așa mic cum se afla ?
Cu fređura la o parte	— Malcă fie și zahar
Inima'n neľca se bate.	29 Trupuľ mfeu tot este amar !
15 Pe supt pole de pădure	

IOANA A DRACUI IEȘTI

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Costea Gheorghe, din Sacent—Teleorman.

— Lele Iónă a dracuľ iești !	Cât am fost înconcețrat ?
De ce focu nu iubești ?	Căci vęđ obrazu mușcat
Orî cu pismă să'mi trăești ?	Parcă e matricolat,
Lasă'mi pisma la pămînt	Matricolu de soldat
5 Și te ap că de iubit	15-La inimă m'a secat !
Pe cum știaľ de de mult.	Fole verde bob areu,
Verde, verde matostat,	M'a sărutat vęrul teu
Spune'mi, Iónă, adevęrat,	Și are și umbletuľ teu
Spune'mi drept, că nu te bat,	Și cãntă cãnteculuľ teu
10 Lele, cin' te-a sęrutat,	20 Mi-a trecut de doruľ teu !

PE DEALUL LUI VICȘOREANU

Auđit de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Costea Gheorghe, din Săcenț —Teleorman

Fôie verde de lipan, Pe dealul lui Vicșorénu, La hanu lui Grigorénu, Pădurea din capu dealu, 5 Lastaru lui Scioșténu, Mă-a 'nflorit mărgăritaru, Mărgărit verde 'nflorit Și pe pôle 'mbobocit Spune'mă cin'te-a cumpăvit? 10 — Fete mari de la prășit, Neveste de la iubit,	Trecând Vinerea la tîrg; Și dorobanți de la schimb, Flăcăi la cósă mergând 15 Și babe la spovedit; Dorobanți la schimb trecând, Dorobanți dorobănțești, Căciulari căciulănești, Imbrăcați în haine domnești, 20 Trec de rînd la București, Ducând bani ostăsești.
-

PE DEALUL LUI SAPUNARU

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Ilie Constantinescu—Dioști.

Pe dealu lui Săpunaru Mă-a 'nflorit mărgăritaru, Mărgăritar 'nflorit Cine mi te-a cumpăgit?	5 —Fete mari trecând la tîrg Călărași trecând de rînd, Trec de rînd la București, Să 'mă ducă bani domnești.
-

AM IBOMNICA LA GORJ

Auđita de Chr. N. Țapu de la P. Brîndușianu, Costesci—Vâlcea.

Fôie verde foî de boz, Ș'am ibomnică la Gorj; Fôie verde și-o lălea, Așa 'naltă supțirea, 5 Cu cămașa fir betea, Cusută cu iglița,	Să vede țîța pin ea, Roșie ca vișina, Gurgulată ca para. 10 N'aș mai bea, n'aș mai mânca, De trei ori te-aș sêruta, Că ți-e dulce gurița !
-

CE-AM IUBIT NU SE MAI VEDE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari, București.

A se vedea varianta, «Verde, verde», pag. 304 din Colecția d-lui G. D. Teodorescu.

Verde, verde și iar verde,
Ce-am iubit nu se mai vede
Nicî pe câmp, nicî pe liveze
Nicî pe cositura verde.
5 Cătaî iarba fir cu fir

Și găsiî d'un trandafir;
Trandafir cu trei boboci
Te-aș iubi, dragă, nu pociu;
Trandafir cu fôla lată
10 Pentru tine, dragă fată!

LELIȚO, SAFTIȚO

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari—București.

A se vedea varianta «Lelița Saftița», pag. 313, din colecț. d-lui G. D. Teodorescu.

— Leliță Săftițo,
— Auđi, neîculiță
— Dar dacă auđi,
De ce nu'mi răspunđi?
5 Căci e mult d'aseară
De când staî p'afară,
Vremea 'mî vremuiește
Cămașa 'mî recește,
Strașioră 'mî pică
10 Giubelușa 'mî strică.
Nu mî-e de giubea
Ca de fermenea;
Nicî de fermenea
Ca de găitan,

15 C'am muncit d'un an.
—Nu pociu, neîcă, acum
Căci mî-e omu 'n cas',
E lungit în pat
Ca un blestemat!
20 Du-te, neîcă, du-te
La locu știut,
Und' ți-am așternut
Ismă, calonfir
Și cu trandafir.
25 Plăpămióra ta
Pieptisorul mîeî,
Pernióra ta,
28 Mâna drépt' a mea!

FOIE VERDE ABANOS

Auđită de Chr. N. Țapu, de la P. Brândușianu, Costești—Vâlcea.

Fóie verde abanos,
 Ș'aí, lele, pe vale 'n jos
 Să găsim un loc frumos,
 Să ședem amêndoí jos,
 5 Tu să numerí stelele
 Și eú floricelele!—

TARE'MI PLACE A ME PLIMBA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari—București.

<p>Tare 'mí place a mă plimba Prin mahala, Cu basmaua cu stafide și năut, Cu stafide cu năut, 5 Să'í daú puicăí de urit. Tótă nóptea bat la pórtă</p>	<p>Și tu dormí, dormir'aí mórtă. Și julica ta mă latrá. Dacă věđuí și věđuí, 10 Puseí șapca căpétăí, Cu gíubeaua mă 'nvălií, Of, Tano, ieși afară de mă veđí.</p>
--	--

SALCIOARA PRESADITA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iautarul Ion Cazacu, din Bobu—Gorj.

<p>Fóie verde sălcioră, Sălcioră presădită, Puíca nefchi cea dorită, Ce ești tristă și măhnită, 5 Orí ești de tat-těú bătută Și de mă-ta horopsită? — Nu sint de taíca bătută,</p>	<p>Nici de maíca horopsită, Dor de matale dorită! 10 — Dacă ești a mea íubită, Pleacă-te și mă sêrută, Dacă n'aí fost mulțumită D'a mea dragoste cinstită!</p>
--	---

FIRICEL DE IARBA NÉGRA

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari—București.

A se vedea variantele «Firicel de iarba négra», pag. 308 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

<p>Firicel de iarba négră, Dragă, dragă și iar dragă, Cine mă vede mă 'ntrebă De ce port cămașa négră ? 5 Las s'o port c'ășa mî-e dragă, Căci mî-e nevasta bolnavă,</p>	<p>D'o lună și-o săptămână, D'o mână și d'un picior. — A la țața, s'o spăl eă, 10 Cu săpun din sinul meu Și cu apă din Buzău, Dragă, dragă și iar dragă !</p>
--	--

DE CE PORȚI CAMAȘA NÉGRA

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Stancea St. Ungureanu, Diostf—Romanățf.

<p>Dragă, dragă, și iar dragă, De ce porți cămașa négră ? — Las' s'o port c'ășa mî-e drag, Că mî-e nevasta bolnavă ; 5 Nu mî-e bolnavă de bôlă, Ci mî-e bolnavă d'o mână,</p>	<p>N'a spălat rufe d'o lună. — Ad' la țaica, s'o spăl eă, Cu apă din aleșteu, 10 Cu lemne de la Buzău, Cu săpun din sinul meu, Dragă, dragă, și iar dragă.</p>
--	---

FOIE VERDE BOB DE LINTE

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Costea Gheorghe, din Saceni—Teltorman.

<p>Fôie verde bob de linte, Bată-te focu de minte, Că nu te-aveam mai nainte ! Când aveam parale multe, 5 Aveam polî și galbenî mari, De-î dam pe la fete mari ;</p>	<p>Aveam polî și firfiri, De-î dam pe la fete mîci ; Aveam polî și mahmudele, 10 De dam la mândrele mele, De mă iubiăm cu ele !</p>
---	--

FOIE VERDE BOB DE LINTE

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Novaci—Gorj.

Fóie verde bob de linte, Fire-ai a dracu de minte! De ce nu fuși mai 'nainte, Când aveam parale multe?	5 Numaî poli și icusari Și când dam la fete mari, Fete mari și lăutari!
---	---

FA-ME, DOMNE, CE M'OI FACE

Auđita de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Gheorghe Costea, din Săcenî-Teleorman.

Flóre verde trei granate, Fă-mě, Dómne, ce m'oi face, Fă-mě un pulu de bodărlău, La Șegarcea la aleșeu, 5 Să prind pește și șalău; Peștele să'l mănânc eu, Că-i lăsat de Dumneđeu. Șalăul să'l fac batoc, Să mi-l trimeț într'un loc, 10 La Marița peste Olt, Să mi-o sêrut eu cu foc!	Fóie verde de spanac Și mai dice trei spanace, Fă-mě, Dómne, ce m'oi face, 15 Fă-mě róta stelilor, In drumul Craiovenilor Și 'ntr'al Piteștencilor. Să'mi aleg d'o Piteștencă, Care mi-o fi mie dragă. 20 Ce fată o fi mai curată, Flóre la flăcău nedată, Cu gura nesêrutată!
--	--

LA CARCIUMA DIN PARLOGE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe, din Săcenî-Teleorman.

A se confrunta varianta «Frunđa verde trei vizdóce» pag. 243 din colecția d-nei Elena Sevastos.

Fóie verde trei spanace, De la București încóce, La cârcuma din pârlogé Mi-este vin de trei soróce 5 Și mi-l vinde trei nemțóice, Trei nemțóice, trei jidóce, Cine bea copii nu face.	N'a știut și măică-mea, Că venia și bea și ea 10 Și nu mai rămânea grea, Ca să porțe pe gaica, Să'si facă inimă rea 13 D'un voinic ca dumnea-ta!
---	---

NU E CEAS NU E MINUT

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Costea Gheorghe din Săcenî-Teleorman

Fóie verde bob năut,
Nu e ceas, nu e minut
Ca să nu fiű necăjit
Pentr' un puisor dorit ;
5 Nu e ăi și nu e ceas
Ca să nu daű de necaz,
Pentr'un puisor cu haz.
Fóie verde de spanac,
Un lucru care mĕ-e drag,

10 Fie negru, fie alb,
Eű cu lumea ce mĕ bag ?
Eű fug de urĭt să scap,
El mĕ ține după cap
Și mĕ sĕrută cu drag.
15 Flóre verde mărăcine,
De urĭt m'aș duce 'n lume,
Dragostea pe loc mĕ ține !

NU MAI E NICI O FERICIRE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Văleanu.—Roșiorĭ-de-Vede.

Fóie verde trei aglice,
N'a mai fost nicĭ o ferice,
De neĭca cu ibomnice,
Că el multă grijă duce.
5 Multă duce, multă are,
N'are timp când să adórmă,
Să miră cum să se stricóre
Pĕn' la puĭcuța din vale.
Că e frumoșă, bate-o Dómnă,
10 Dar nicĭ eű nu sĭnt urĭt,
Sĭnt frumos alivănit.

Multe fete le-am ĭubit,
Le-am ĭubit, le-am oropsit ;
Dar p'asta d'o ĭubesc
15 Eű nu pot s'o părăsesc.
Amĕndoĭ să facem tĕrg,
Nu departe colea 'n crăng,
Două cóste 'n pĕpt să'ĭ frăng,
P'ale l'alte tóte 'n rĭnd.
20 Și mai am să ĭubesc opt,
Ó fată de protopop,
Să-mĭ steĭe inima la loc !

FÓIE VERDE TREI GRANATE

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

Fóie verde trei granate, I-ascultă, iubite frate, Să-ți spuț patimile tóte. Fóie verde trei aglici, 5 Nu mai e nici o ferice, De omul cu ibomnice ;	Multă grijă, multă are, Pe unde să se stricóre, Să vie la puțca 'n vale, 10 Că e frumósă, bat'o Dómnne ! Nic'i neica nu mi-e urit, E frumos alimănit !

FERICE ȘI IAR FERICE

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu, de la Nicolae Zănescu, com Vladimir Gorj.

Fóie verde trei aglice, Ferice și iar ferice De omul cu ibomnice. Ferice, dar nu-ı ferice, 5 Săracu, ce grijă duce ! Fóie verde trei migdale, Multă duce, multă are, Cum să facă să se stricóre, Să trecă la mândra 'n vale,	10 Că-ı frumósă, bate-o Dómnne ! Și mai pune și zorzóne. Fóie verde foi de brei, Ia cu zorzónele ei Mă face pe drum de phei. 15 Fóie verde bob năut, Nic'i neicuța nu-ı urit, Da-ı frumos alimănit !

NU MAI E NICI O FERICE

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Băcioiu, din Petresci-de-sus-Gorjiu.

Nu mai e nici o ferice De omul cu ibomnice. Că el multă grijă duce. Multă duce, multă are,	5 Pe unde să se strecóre, Să vie la puțca 'n vale. Să vie să m'i-o mângăie Și de dragoste să-ı spuțe !

NU MAI E NICI O FERICIRE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N Țapu de la lăutarul Ofe, Dioști — Romanaii.

Frunđuľiță treĭ sipicĭ, Numaĭ e nicĭ o ferice, De omul cu ibomnicĭ, Că el multă grijă duce. 5 Nicĭ la masă nu mănâncă, Nicĭ in pat nu se maĭ culcă, Cu gândul la ibomnică ! Iese afară la răcore Și cu ochiĭ la privelă, 10 Se miră cum să s' stricóre, Pênă la Lenuța 'n vale,	E frumósă, bat'o Dóme ! Frunđuľiță bob năut, Dar nicĭ eă nu sint urĭt, 15 Sint frumos alimănit. Amēdoĭ să facem tērg, Nu departe, colea 'n tērg, Treĭ cóste din pĕpt să-ți frăng, P'ele l'alte tot de-arând, 20 Să te ducĭ acas' plângēnd, Una să ți-o las maĭ móle, Aci intre țițișóre !

DE AMUREZAT CE SINT

Culésă de Ilie Constantinescu, comuna Dioști, (Romanaii).

A se vedea varianta «Grēu mărunț» pag. 319, din colecția d-lui G. D. Theodorescu.

De amorezat ce sint, Nu vĕđ iarba pe pămĭnt, Nicĭ sórele rĕsărĭnd, Nicĭ luna pe cer mergēnd. 5 Nu știu luna pe cer merge, Orĭ pulca la apă-mĭ trece, Să'mĭ aducă apă rece, — Cine bea de dor ĩ trece. Apă rece de ceșmea,	10 Cine bea rămăne grea ; Apă rece de fântână, Cine bea de dor 'ĭ-alină. Bate vĕntul, iarba-mĭ crește, Dorul țaĭĭ mă topește ; 15 Bate vĕntul, iarba-mĭ culcă, Dorul țaĭĭ mă usucă ; Bate vĕntul, iarba-mĭ scólă, Dorul țaĭĭ mă omóră !

IA VEȚI, DOMNE CE-AM AJUNS

(VARIANTA)

Culésă de Ión Odor, din Cireșiu—Prahova.

Verde, verde bob năut, la veȚi, Dómne, ce-am făcut? Am dat dragostea 'mprumut, Am gândit să iaű mai mult.	Să'mi aducă apă rece? Apă rece năstrăptóră Și năsip în batistíoră, Să mi-l puț la inimióră,
5 Verde flóre de năut, De amoretat ce sînt, Nu vėd iarba pe pămînt, Nici luna pe cer mergėnd. Nu știű luna pe cer merge,	15 Să'mi trecă de foc d'aséră! Focu meű, cánd s'o aprinde, Șepte județe nu-l stinge, Nici gărla, nici Dâmbovița, Numa puțca cu gurița
10 Ori puțca la apă trece,	20 Și Marița cu gurița!

DE S'AR VINDE IUBITU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu,— R.-Vâlcea.

De s'ar vinde iubitu Aș da boiű și plugu Și-aș cumpěra iubitu; De s'ar vinde dragostea,	Și-aș cumpěra dragostea. Că de-amurezat ce sînt, Nu vėd iarba pe pămînt, Nici luna pe cer umblănd,
5 Aș da boiű și vaca,	10 Tot la puțca mea gándind!

IN ORAȘ IN CALAFAT

Auȥita de Chr. N. Țapu de la Constantin Dobre lăutar, din Govora,—Vâlcea.

Fóie verde matostat, In oraș in Calafat Mű-este un pomișor rotat Nu mű-e pomișor rotat	5 Ci mű-e neica amoretat: Amurez făcut lulea 7 Cu nevasta altuța.

CAND AM PLECAT LA INSURAT.

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nicolae Ghița Stoica, ăutar in Govora,—Vâlcea

Fóie verde matostat,	Cu al mândri, mele dor !
Când am plecat la 'nsurat	10 Ducem'aș cu noriț 'n vânt
Fórté rău m'am imbětát ;	Cu al mândriț mele gând.
Dupě ce m'am desbětát,	Ducem'aș cu stelele,
5 Par'că nu m'aș fi insurat.	Nu-mě lasă mândrele.
Rěu mī-a părut de junie	Ducem'aș cu noriț 'n lume
Și fetiț de logodie.	15 Cu al mândriț mele nume !
Duce-m'aș cu vėntu 'n nori	

FÓIE VERDE ȘI O SILIE.

Auđita de Chr. N. Țapu de la Constantin Dobre ăutaru din Govora,— Vâlcea.

Fóie verde și o silie
 Tótă lumea 'mī ăice mie
 Că sint amurěză ție.
 Și unde naiba să nu fie
 5 D'a nóstră statornicie !

BATA-L CRUCEA DE HAMOR

Auđita de Chr. N. Țapu din gura ăutarului Ión Iepure, din Hurez—Vâlcea.

Fóie verde de mohor,	Dar mie nici o dreptate.
Bată-l crucea de hamor,	Nici dreptate, nici noroc
De l'aș prinde la isvor,	Să fim, puică, la un loc ;
Ca să'l tai și să'l omor !	La un loc și-alătura,
5 Tuturor le făcu parte,	10 Ca doi puț de rândunea !

FOIE VERDE BOB NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Streche, din Polovraci—Gorj.

A se confrunta mică variantă „Frunđuleana bob naut” pag. 56—57 din colecția (Cântece Moldovenești) a d-nei E. Sevastos.

Fôie verde bob naut,	La umbră de fag (bis) ;
Tôte fetele se duc	Dar mălcuța nu mă lasă,
Supt umbră de nuc.	Că-î pădurea desă (bis).
Numai eu nu mă mai duc	15 Tôte fetele se trag
5 Supt umbră de nuc (bis),	La umbră de fag,
Căci mălcuța nu mă lasă,	Numai eu nu mă mai trag
Că-î pădurea desă (bis) ;	La umbră de fag (bis) ;
Căci mălcuța nu mă vede,	Căci pe mine nu mă lasă
Că-î pădurea verde (bis).	20 Mălcuța d'acasă,
10 Fôie verde matostat,	Că Ț-e frică că mă pierde,
Tôte fetele se trag	22 Că-î pădurea verde.

FOIE VERDE MER MUSTOS

Auđită de Christ. N. Țapu de la Costică Ionescu, din Șelari—București.

A se confrunta sfirșitul variantei «Frunđulița puî de nuc», pag. 91—92 din colecția d-nei E. Sevastos.

Fôie verde măr mustos,	De ce n'a lăsat D-deu,
De ce n'a lăsat Hristos	Ce-oî iubi să fie al meu ?
Să Ța frumos cu frumos,	10 Pelin beaŭ, pelin mănânc,
Să trăiască dragăstos ;	Séra pe pelin mă culc ;
5 Și uritu cu urît	Diminéța, când mă scol,
Să trăiască amărît !	13 Cu pelin pe ochi mă spal !
Fôie verde bob areu,	

PENTRU O MANDRA CARE-MI PLACE

Culésă Chr. N. Tapu, de la Iautarul Ion Strecche, din Polovraci—Gorj.

Fôfe verde treî spanace,	Fôfe verde samulastră,
Pentru-o mândră care'mî place	De eşti bună şi înţeleptă
Treî dîle pătimaş sînt,	Să laşi uşa descufată
Treî dîle şi o săptămână,	Şi ferestra destupată,
5 Că î-a fost guriţa bună.	15 Să vedem cum eşti culcată ?
Fôfe verde de bujor,	Dacă-î fi culcată bine
Bate murgu din picior	Să mă dau pe lângă tine ;
Să puî şaua binişor,	Dacă-î fi culcată rău
Să mă duc unde mî-e dor,	19 Să'mî caut cu Dumnezeu !
10 La mândruţa din Pribor.	

SERUT OCHII ŞI O SPRINCEANA

Culésă de Chr. N. Tapu, din gura Iautarului Constantin Barlabancea, din Costeşti—R.-Vâlcea.

Fôfe verde şi-o castană,	Să mai sêrut al obraz,
Sêrut ochiî şi o sprincenă	25 Puîculiţa mea !
Şi aluniţa de sub gênă	Şi-am în brazdă patru boî
Puîculiţa mea !	Şi mai am în grajd vre o doî
5 Şi-ai să mai trecem pârleazu	Puîculiţa mea !
Să mai sêrutăm obrazu,	Of ! leliţo, trecî pârleazu,
Să ne mai uităm necazu,	30 Să ne trecă de necaz.
Puîculiţa mea !	Şi aolică, nene Dincă,
Sêrut ochiî şi-o sprinceană,	Geaba ai casa de sticlă
10 Şi aluniţa de supt geană	Şi n'ai, neică, ibomnică !
Şi-ai să mai bem noi cu haz,	Dar eî şed într'un bordeiî,
Să ne trecă de necaz,	35 Iubesc şiua două-treî
Puîculiţa mea !	Puîculiţa mea !
Fôfe verde de livede,	Potcovesc calu cu şfanţu
15 D'ar fi puşca'n Iarbă verde	Şi trec la Mariţa şanţu,
Şi-o companie de fete,	Puîculiţa mea !
Puîculiţa mea !	40 Potcovesc calu cu rubla
Eî să fiî locotinent	Şi trec la Mariţa gârla
Să le comand cu rispet,	Puîculiţa mea !
20 Puîculiţa mea,	Of ! lelişoră, trecî pârleazu
Şi-ai să mai bem noi cu haz,	Să mai sêrutăm obrazu,
Să ne trecă de necaz,	45 Să ne mai trecă necazu
Să mai trecem al pârleaz	46 Puîculiţa mea !

IÓNA, DAICA IONA

(VARIANTA)

C omunicată de I. Constantinescu (Dioști). Culésă de la Calistrat Stoenescu comuna Tirpezița (Dolj).

Fóye verde bóbă córnă,
Iónă, Iónă, daică Iónă,
Nalba te scóse 'n poiană;
Albă ca o buďdiană,
5 Frumósă ca o icónă ?

Pupu ți ochiș și-o sprincénă
Și-alunița de supt génă
Și negelul din obraz,
Să fac la dușmanî necaz !

RESAI LUNA, RESAI DRAGA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Stoica, lăutar, Costești—Vâlcea.

A se vedea varianta prescurtată „Frunđulena pui de nalbă” pag. 85, din colecția d-nei Sevastos.

Fóye verde fir și nalbă,
Rěsaî lună, rěsaî dragă,
Rěsaî lună, maî de grabă,
Să'mî vie puîca 'n ogradă,
5 Să vedem cum e culcată ?
Să'mî tai iarba
Să'mî tai nalba,
Să'mî dau puîchiî să'mî desfacă.

— Desfă-mî, puîcă, ce-ai făcut
10 Nu mă ține zalogit,
Că nimic nu ți-am făcut !
— Nu ți-am făcut să-ți desfac,
Ți-am făcut că mî-ai fost drag ;
Nu ți-am făcut ca să pieî
15 Ți-am făcut ca să mă ieî !

RESAI LUNA MAI DE GRABA

(VARIANTA)

Culésă din T.-Jiú, de la Christea Cobzaru, de Chr. N. Țapu

Fóye verde fir de nalbă,
Rěsaî lună, maî de grabă,
Să se vadă prin livadă,
Să dau puîcăî să-mî desfacă.
5 — Desfă, puîcă, ce-ai făcut

Și-mî dá drumul să mă duc,
Că ți-oî da un leu bătut.
— Măcar să-mî dai dece lei,
Nu ți-am făcut eú să pieî,
10 Ș'am făcut ca să mă ieî !

STAI LUMINA IN OGRADA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe, din Săcenî—Teleorman.

Fôie verde foi ca nalba	Și'mî dă drumul să mă duc
Stăi lumină, în ogradă.	Nu mă ține zalogit !
Să cosim pelin și nalbă.	—N'am făcut să-ți mai desfac
Verde, verde bob năut,	Ți-am făcut că mi-ai fost drag !
5 Desfă-mî, puică, ce-ai făcut	

IORGULE, GURA MATALE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nic. Popescu, din Goardinița—Mehedinți.

Frunđă verde trei sarmale,	Spălată de o fată mare.
Iorgule, gura matală,	10 Uscată la luminare.
Face-un pol și cinci parale	Fôie verde a bobului,
Și-o basma de cuișore	Pe malul Siretului
5 Și una de scortişore !	Paște calul Iorgului ;
N'am cui da două-trei parale	Un fir paște, de ce crește,
Să'mî-aducă pe Iorgu 'n cale	15 Iorgu mi-se călătorește !
Cu cămașa cusută 'n pole,	

IORGULE GURA MATALE

(VARIANTA)

Comunicată de Zănescu N. din Vladimir,—Gorj.

Fôie verde trei sarmale,	Paște calul Iorgului;
Iorgule, gura matală,	Un fir paște de ce'mî crește
Face-un pol și trei parale	Cóma'n patru se 'mpletește ;
Și-o mână de cuișore	10 Calu paște și nechéză,
5 Și un pumn de scortişore !	Iorgu'mî dórme și'mî oftéză !
Pe malul Oltețului	Iacă pe coala la vale

Imî trece Iorgu călare,
Cu cămaşa albă 'n pôle.
15 Pe vâlcea, pe colea'n vale
Taie un om un pleop mare,
Fata 'î dice 'ngura mare :

— Tu să-mî tai aschia mare
S'o puî punte peste mare,
20 Să trecă Iorgu călare
Cu cămaşa albă'n pôle !

ARȚA-TE FOCUL, PADURE !

Auđita de Chr. N. Țapu de la Oie, lăutarul, din Dioști—Romanai.

A se confrunta cu începutul variantei «Frunđulăna rug de mure», pag. 94 din colecția E. Sevastos.

Arđă-te focul, pădure,
Să se facă drum prin tine,
Să mă uît la mănăstire.
Să'mî vėd cārdurî de copile,
5 Să'mî vėd și copila mea,
Care mă iubiām cu ea
Din copilăria mea !
Să mă uît și eū la ea,

Cum și-o pōrtă maică-sa
10 Cu rochița de bazaa,
Scurteică de catifea,
Ca la ea la nimenea.
Cu pantofi d'eî de covor,
Înăuntru gălbiorî,
15 De eî mor boierî de dor !

FRUNȚA VERDE DE-ALION

Comunicată de I. Constantinescu—Dioști. Culésă de la Nic. Ionescu, com. Dezești—Vâlcea.

Frunđă verde de-alion,
Pe liveđeaua lui Ion
Tóte pasērile 'mî dorm ;
Numai una n'are somn
5 Și sb: din pom în pom
Și strig pe nume Ion.

Nu e Ion, nu e nimic,
Numai calul priponit ;
Ion s'a dus după iubit.
10 Fi-î-ar iubitul de cap
Că nu s'a mai săturat !

IARA FRUNȚA D'ALION

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Nița Baranca, din com. Pesteana-de-sus—Gorj.

Iară frunȚă d'alion,	C'a plecat după 'Iubit.
La livadea lui Ion	Fi-ȝ-ar Iubitu de cap
Tóte păsérile 'mȝ dorm ;	10 Că nu s'a mai săturat,
Numai una n'are somn,	Cu Iubitu m'a mȃncat !
5 Că umblă din pom în pom,	M'a mȃncat, mȃnca-l'ar focu,
Intrebȃnd d'anume Ion.	13 Că el mȝ-a stins mie norocu !
Nu e Ion, nu e nimic,	

LA LIVEȚILE LUI ION

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu-Dioști, de la Ioniȝă Gh. Mateiaș din comuna Mieȝa—Dolj.

La liveȝile lui Ion	Nu e Ion, nu e nimic,
Tóte pasérile 'mȝ dorm.	Fi-ȝ-ar ceasu afurisit
Numai una n'are somn,	Cuȝ l'a 'nvȝȝat la Iubit ;
Și'mȝ umblă din pom în pom	Fi-ȝ-ar Iubitu de cap
5 Și'mȝ strigă pe nume Ion.	10 Nicȝ de cum nu s'a lȃsat !

LA LIVADIA LUI ION

(VARIANTA)

Auđită în Dioști (Romanȝi) de Ilie Constantinescu.

La livadia lui Ion	Nu e Ion, nu e nimic,
Tóte pasérile 'mȝ dorm,	Ion s'a dus după Iubit ;
Numai una n'are somn,	Fi-ȝ-ar Iubitu de cap
Ci sbóră din pom în pom	9 Cu Iubitu m'a mȃncat !
5 Și 'ntrebă unde e Ion.	

FRUMOS CANTA CUCU 'N DEAL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Țuguî, Iăutar, Roman—Vâlcea.

Fóie verde de lipan, Frumos cântă cucu 'n deal, Cu glas ca de căpitan; Mândra șade pe măîdan	La tot bobul face nod Ca să fiu de dânsa rob.
5 Și'mî înșiră la mărgean. Și nu 'nșiră cum se'nșiră Și 'mî înșiră câte-un bob,	10 Să-î mai dau cu ghiocu Să-î ghicesc ibomnicul; Cu ghiocu î-oî mai da, Gurița i-oî sêruta, 14 Fiu-ar dulce ca și-a mea.

FOIE VERDE MAGHIRAN

(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu—Dioști de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Fóie verde maghiran, Mândra șade pe măîdan Și 'mî înșiră la mărgean. Nu'mî înșiră	5 Cum se'nșiră, Ci mi 'nșiră câte-un bob, Să mă vadă la ea rob !

CANTA CUCU COLEA 'N DEAL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaî, București.

Fóie verde leuștean, Cântă cucu colea 'n deal, Frumos ca un căpitan; Țața 'mî suie la dăman; 5 Ca să'mî șire la mărgean. Și nu 'nșiră cum se 'nșiră, La tot bobu	Face nodu, Să mă vadă țața robu. 10 Dar ce fel de rob să fiu? Numa'n brațe să mî-o ții Diua să'î spăl vasele, 13 Nóptea să-î moi ósele !

STAI INIMIORA PE LOC

Culeasă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Paicu, Bistrița—Vâlcea.

Frunđu-liță fo-î de soc,
 Sta-î inimi-ôră pe loc,
 Să-î pu-î lacăt la mijloc.
 Lacăte să fie o mie,

5 Dragostea nu vrea să știe
 Să rupe și să mânia;
 Dragostea mea e cu foc,
 De nu pot să sta-î pe loc!

PUICA NEICHII CEA DORITA

Culesă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe Paicu, Bistrița—Vâlcea.

Puica ne-îchi cea dorită,
 Mânca-î-aș-î gurița friptă;
 Ochișori-î să ți-î bea-î,
 După drumur-î nu ma-î sta-î!
 5 Cine mă vede pe drum,
 To-î m'arată că's nebun.
 Dar nu'm-î ști-î că mi-am dorit

Pentr'un pusti-î de iubit,
 Că nu mi l'am legumit.
 10 D'o-î stetea l'o-î dobândi,
 Vo-î ști cum l'o-î legumi:
 Ca gaia pu-îșoru,
 Cum duce vântu pîrjolu!

ȚINE-ȚI BARBAȚELU BINE

Culesă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

Fôie verde mărăcine,
 Ține-î bărbățelu bine,
 Că vine séra la mine
 Și ciocăne la feréstră
 5 Și-afară ploué și varsă;
 E-î sint femeie milósă

Deschid ușa 'l bag în casă
 Și mi-l culc cu capu'n pólă
 Să-î trecă de rebegélă;
 10 Că-î m-î-e puiu ostenit,
 Alergând după iubit!

FRUNȚULIȚA DE MER DULCE

Comunicată de D. Brezulescu—Novaci.

<p>Frunțuliță de măr dulce, Și-aminte să mi-ți aduci De-ale noastre vorbe dulci. Când eram niște copii, 5 Ne sburăturim cu glii,</p>	<p>Și când veniam pe la voi Și ședem pe pat la voi Și ședem pe pajiște Și vorbeam de dragoste!</p>
--	---

PRIETINA ȘI VECINA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

<p>Foie verde măracine, Prietină și vecină, La mulți voșnici făcuși bine. Fă și-acuma pentru mine,</p>	<p>5 C'am trăit amândoi bine, Când ședem pe braniște Și vorbeam de dragoste!</p>
---	--

FOIE VERDE LEUȘTEAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

<p>Foie verde leuștean, Colea 'n deal într'un piscan Mă-a 'nfrunțit d'un făgulen. Cum aș face să mă duc,</p>	<p>5 Să iaș frunza s'o sêrut? Că pên' la anu e mult, Nu știu ajung, orî n'ajung Să mă-aș frunza s'o sêrut!</p>
---	---

TRANDAFIR CU DOI BOBOCI

Culésă de Ch. N. Țapu de la Iautărul G. Paicu, Bistrița.—Vâlcea

A se confrunta varianta «Numai», pag. 319 din colecția lui G. Dem. Teodorescu.

Trandafir cu doi boboci,
Te-aș iubi și nu mai pocî.
Frunțuliță solz de pește,
Totă lumea că iubește
5 Și nu se mai dovedește.
Eu odată că iubiî
Și dă loc mă dovedii.
Dar să fi iubit mai des
De mine s'ar fi ales !

10 Uniî daŭ cu sutele
De iubesc slutele,
Dar eu daŭ numai o leiță,
De iubesc d'o porumbiță
Și mă fac stăpîn pe țîță :
15 Pe țîțe pe boldurele,
Mușcar'ar neîca din ele
17 Ca din doi faguri de mîere !

FOIE VERDE TREI SPANACE

Culésă de Ch. N. Țapu de la Iautărul Constantin Dobre, Hurez—Vâlcea.

Fôie verde trei spanace,
Pentru mândra care'mî place,
Treî țile pe drum aș face,
Treî țile și-o săptămână

5 Că î-a fost gurița bună.
Treî țile pe drum m'aș duce
7 Că î-a fost gurița dulce !

AICI LUPII ME MANANCA

Culésă de Ch. N. Țapu de la Ión Mihai—București.

A se vedea varianta de mai sus «șapte văi și-o vale adîncă» pag. 236.

Șapte văi și o vale adîncă
Aici lupii mă mănăncă !
— O lupe, nu mă mânca
Pên' n'o resări luna,

5 Să'mî vie ibovnica,
Cu struguri negrii 'n basma.
Pe-urmă tu m'oî mânca
Și pe mine și pe ea !

HO, HO, VALE ADINCA

(VARIANTA)

Comunicată de D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Ho, ho, ho, vale adîncă,	5 Şi-atuncî, lupe, m'oi mânca,
Aici lupii mă mîncîcă.	Şi pe mine şi pe ea,
— Stăi, lupe, nu mă mânca	Şă ne pîară dragostea
Să vie şi mîndra mea,	8 Şi cu ea iubirea !

CATE FETE MI-AM IUBIT

Culésă de la Gh. Nicolaescu, com. Pietrósă (Vâlcea) de Ilie Constantinescu.

Câte fete mî-am iubit	5 Nu mai pot s'o mai iubesc,
Pe tóte le-am mulţumit	Că sunt în scara de jos
C'am fost în scara de sus ;	Mî-a dat cuţitul de os !
Dar acum pe care o am	

ME UITAI DIN DEAL IN LUNCA

Auđită de Chr. N. Ţapu de la hora din Novaci.—Gorj.

Mă uitaî din deal în luncă	5 Iar nevasta îi dicea :
Şi vėduî o nevestică,	— Mai staî, mórte, nu mă lua,
Se certa cu mórtea furcă.	Că mai am şi eu ce-va !
Fóie verde şi-o lălea,	

FOIE VERDE DE SIPICA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, com. Dozești (Vâlcea).

Fôie verde de sipică,
 Ș'apucaș pe-un drum de sticlă,
 Mă'ntâlniș c'o nevestică,
 Se certa cu mórtea furcă.
 5 Mórtea Țicea ca s'o Ța,
 Dragostile n'o lăsa !

ME SUII IN DEAL IN CUCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ilie Constantinescu, Dioști, (Romanași).

Mă suiș în deal în cucă
 Și mă uitaș peste luncă,
 Văduș lunca 'nbobocită
 Și-o nevestă primentă,
 5 Într'o cămașă supțirică.

De supțire ce era,
 Se vedea țita prin ea,
 Se certa cu mórtea furcă :
 — Fugî, mórte, nu mă lua
 10 Sunt nevestă tinerea !

FRUNȚA VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Cristea Popescu, din com. Goardinița (Mehedinți).

Frunță verde bob năut,
 Câte-amante mă-am iubit
 Frigurile nu le-a prins ;
 Numai mândra de demult
 5 Mă-am rugat'o și n'a vrut

Și-acum zace 'n așternut
 Și trimite să mă duc !
 De m'oî duce, să fiu câine,
 Să fiu câine, șarlă rea,
 10 Să-î mătur bătătura !

AȘ MURI, DAR NU ACUMA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Calistrat Stoenescu, com. Țirpezița (Dolj).

Fóie verde ca aluna,	Când era cu tine grea,
Și-aș muri, dar nu acuma,	De lua apă din ceșmea
La tómă, când o da bruma	Și da murguluș să bea
Pe brațe la Catalina.	10 Apă de la trei ceșmele,
5 — Catalino, fată fa,	Strecurată prin basmale.
Fi te-ar fi stârpit mă-ta,	

FÓIE VERDE CA ALUNA

(VARIANTA)

Comunicată de Ilie Constantinescu-Dioști, de la Gh. Grănescu, com. Plenița (Dolj)

Fóie verde ca aluna,	Sémăna cu Catalina.
Și-aș muri, dar nu acuma	Maria 'mă face cu mâna,
La tómă, când o da bruma	Să mă duc să-ı vęd grădina,
Pe brațe la Catalina.	Grădina cu brebenei
5 Una lóna și alta Dina	10 Se plimbă lóna prin ei!

FÓIE VERDE CA ALUNA.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde ca aluna,	Fi te-ar fi stârpit mă-ta,
Și-aș muri, dar nu acuma,	Când era cu tine grea.
La tómă, când o da bruma,	Ha! să'mpărțim dragostea,
Pe Brațe la Catalina.	10 Să nu ăică măine, poimăine,
5 Fóie verde și o lalea	C'a fost mai multă la tine
— Catalino, fată fa,	12 Și mai puțină la mine!

MANDRA MANDRULÉNA MEA.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iorgu Popescu, com. Goardinița-Mehedinți.

Mândră, mândruléna mea,	10 Recoréscă inima mea !
— Fi-te-ar fi stârpit mă-ta,	Mândră, mândruleana mea,
Când era cu tine grea.	De-aș ști, mândro, c'aî pleca,
Știî asară la ceșmea	Ți-aș ține calea'n șosea,
5 Calu mîeû apă nu bea,	Să'mpărțim dragostea,
Tocmaî din pricina ta ;	15 Să nu ȑicî mîne, poîmîne
Pên'l-oî duce la ceșmea,	C'a fost maî multă la mine
Să-î daû apă cu vadra	17 Si maî puțină la tine !
Strecurată prin basma,	

FETIȚO DE NEGUSTOR.

Comunicată de D. Ilie Constantinescu-Dioști, de la Nic. Ionescu com. Dozești (Vâlcea).

Fôie verde de treî florî,	Fă-ȝî grădină cu pâleaz
Fetiȝo de negustor	10 Și'n grădină
Cu salba de gălbiorî,	Fă-ȝî fântână,
De nu te-oî iubi, să mor !	Că atunci maîca mă mână
5 — Să morî, neîcă, să plesnești,	De treî orî pe săptămână
Pe mine nu mă iubești,	Cu donicioru pe mână,
Că eû sunt cu păzitorî	15 Să-î aduc apă de-abună !
Pên'la grădina cu florî !	

SA ȘTIU, NEICA, C'AI PLECA

(VARIANTA)

Culésă de Ch. N. Țapu d: la Nic. I. Popescu, com. Goardinița (Mehedinți).

Să știu, neică, c'ai pleca,
 Ți-aș ține calea'n șosea,
 Să'mpărțim dragostea;
 Să nu ȃicî mîne, poimîne
 5 C'a fost mai multă la mine
 6 Și mai puțină la tine!

FÓIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Zănescu, din com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde matostat,
 Murgu'mî șade legat
 Cu batista împiedicat.
 Fire-aî, neic'afur isit,
 5 Că te-aî pripit la iubit!

FOILIȚA PELINIȚA

(VARIANTA)

De la Calistrat Stoenescu, comuna Tirpezița (Dolj) auđită de Ilie Constantinescu, com. Tirpezița (Dolj).

Foiliță peliniță,
 Cântă cucu'n Dâmboviță,
 Să'mî deștepte pe Ioniță.
 Să'l deștepte negreșit,

5 Că la tómnă mă mărit
 Și rămâne neîubit
 Ca nimenia pe pămênt,
 8 Ca Corbu-ăl călugărit!

MARIÓRA DE LA JII

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

D'aoalele, mor plesnesc,
Cu mândra nu mă 'ntâlnesc !
— Mariórá de la Ji
Cu țitele durdulii,
5 Vin de dá nechií guriță,
lubește-te cu Ioniță !

— Cucule, măria ta
Venii pân'la dumniata,
Du-te, spune lui Ioniță
10 Să vie să-î dau guriță,
Că la tómnă mă mărit
Și rămâne ne iubit !

DOR ȘI JALE

VERDE FRUNȚA STEJEREL

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru—Novaci.

Verde frunđă stejerel,
Cât e omul tinerel,
Se ține dorul de el,
Ca oița după mîel;

5 Dar dacă 'mî îmbêtrânește,
Dorul se călătorește,
7 Pe alt tinêr mi-l găsește !

FÓIE VERDE LAMAIȚA

Comunicată de d-l V. Alexandrescu, șef de tipografie—Bucuresci.—Acéstă doină
—după mărturia d-lui Alexandrescu—se cânta, acum 30 ani, de bătrânii Bucurescilor.

Fóie verde lămâiță,
Intr'o verde grădiniță
Șade-o d'albă copiliță,
Supt umbră de trandafir
5 Pe scaun de calomfir.
Trece-un voinicel îngrabă,
Cu suspin mare mî-o 'ntrebă:
— Ce ești fată, saũ nevestă,
Saũ zînă din cer picată ?
10 — Nu sunt fată, nici nevestă,
Sunt zînă din cer picată.
— Du-te dor,

Pên' e nor,
Căci dacă o senina,
15 Maĩ departe te-oĩ mânia.
Și te-abate la cetate,
De vedî neicuța ce face ?
De l'aĩ găsi viind pe cale,
Să'ĩ spuĩ că sunt fată mare ;
20 De l'aĩ găsi adormit,
Să'ĩ spuĩ că m'am logodit ;
Iar d'el zăbovi maĩ mult,
M'oĩ găsi negru pămênt !

DORULE DE UNDE VII ?

Aușită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, din Novaci — Gorj.

— Dorule, de unde vii ?	5 Că mî-a 'nfrunțit vre-o doi fagi,
— Din ale pădurî pustii.	Vre-o doi fagi, vre-o doi go-
— Dar acuma, unde tragi ?	[runi,
— Sus la munte la Novaci,	Și vre-o cincî-șese aluni.

FÓIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci — Gorj.

A se vedea o mică variantă No. CCXXXVI din colecția d-lui Iarnic și Bârsan pag. 109.

Fóie verde mărăcine,	Cum m'aî păstrat și pe mine !
Eû plec, mândro, de la tine	Să mi-l culci în pat la tine,
Ofilit și făr' de fire,	10 Cum m'aî culcat și pe mine.
Murgu meû drumu nu ține.	Fóie verde și un dudău,
5 Ce-oî să mă fac vai de mine ?!	Să mi-l culci în patul teû,
Dorul meû la tin' rămâne,	13 Unde m'am culcat și eû !
Să 'mi-l păstrezi, mândro, bine	

AM AVUT INTR'O VREME

Aușită de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu — Ștefănești — Gorj.

Foiliță trei smicele,	Of, noróce de te-aș prinde,
Am avut și eû într'o vreme	Ca pe-un căine te-aș ucide ;
Un pușor cu plăcere.	Că la uniî dai noroc
Eû boboc, mândra boboc,	Și pe alții-î bagi în foc !
5 Amêndoi fără noroc.	

EU BOBOC, MANDRA BOBOC.

(VARIANTA)

Aușită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petresci-de-sus — Gorj.

Eu boboc, mândra boboc,	Și pe alții îi bagă în foc !
Amândoi fără de noroc.	Focșor ici, focșor colea,
Of, noroce, de te-aș prinde,	Ma! foc pe inima mea,
Ca p'un câine te-aș ucide ;	De dor de la mândruța
5 Că la uni! dai noroc	10 Că mî-a secat inima !

CINE NU MI-O CREDE MIE.

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Anghel Cambrea, din Sacelu — Gorj.

A se vedea o variantă «jelui-m'aș» din colecția d-lui Teodorescu, pag. 279 Idem
a se confrunta No. CDXI din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Fôte verde mărăcine,	Jelui-m'aș prundului ;
Cine nu mî-o crede mie,	Prundu are bolovanî,
Ducă-l Dumnezeu să știe,	Vorba mea are dușmanî !
Nicî mai bine, nicî mai rău,	15 Jelui-m'aș codrului ;
5 Of ! numa cum pătimesc eu !	Codru-î verde,
Patima ce-o pătimesc	Nu mă crede !
N'am cu! să-o jeluiesc.	Jelui-m'aș munților
M'aș jelui dumitale,	De doru părinților !
Ca la un frate mai mare ;	20 Jelui-m'aș câmpului ;
10 Nu mi-î crede, frățiore !	Câmpu are peliniță,
M'aș jelui și n'am cu! ?	Vorba mea n'are credință !

VAI TINEREȚELE MELE.

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu — Iautar, Petresci — Gorj.

Fôte verde trei smicele,	Da mai mult m'am amărit.
Vai, tinerețele mele,	Frunđu!iță fo! dă creste,
Cum v'ați trecut fără vreme !	F...vê'n bot, bătrânețe,
V'ați trecut, v'ați vestejit,	Cum ați sosit fără de veste !
5 Nimica n'am folosit,	

CAT TRĂIEȘTI, NEICA, PE LUME.

Auđită de Chr. N. Țapu de la I. Const. I. Petre — Dioști — Romanai.

Fóie verde mărăcine,	Că mórtea când se gătește
Cât trăiești, neică, pe lume,	Nu măi vine să'ți dea veste
Pórtă-te puțin și bine,	Și te ia cum te găsește;
Că nu știi mórtea când vine	Și de-o fi la vre o'ntâmplare,
5 Și te ia de lângă mine.	10 Morî și făr' de luminare !

TOT GÂNDIND, PUICA, LA TINE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj.

Tot gândind, puică la tine,
 N'a rămas inimă 'n mine
 Nicî cât un bob de neghină ;
 Puținică ce-a rămas
 5 Arde'n mine de necaz !

MANDRUȚO, NUMELE TELE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj.

Fóie verde trei smicele,	Și citesc biletele,
Mândruțo. numele tele	Mî-alină junghîurile,
Sint la neica 'n covățele ;	Mă 'ntăresc durerile,
Când mî-e dor mă uit la ele !	Imî vin iar puterile !
5 Deschid covățelele	

FRUNȚULIȚA FÔIE FRAGA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

<p>FrunȚuliȚă fôie fragă, — Ș-aolică, mândră dragă, De ce 'mî ești albă și slabă? — Albă sînt de neamul meu 5 Și slabă de dorul tău! — Dorul meu cu-al dumitale, Facă-l Dumnezeu d-o flóre,</p>	<p>Să resară 'n drumul mare, S'o ȳa neica de călare, 10 S'o puie la pălărie, Să se 'ndemne ca să vie. — Ia-o, neică, flórea, ȳa-o, Fire-a! a nabe! de n'oi lua-o!</p>
---	--

DRAGA, DRAGA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj

<p>— Fôie verde ȳarbă neagră, Dragă, dragă, și iar dragă, Prinde dorul și ȳi-l légă C'un fir de mătase négră.</p>	<p>5 — Eă l'am prins și l'am legat, Dorul a rupt și-a scăpat Și s'a dus la mândra 'n pat, C'acolo 'l doru 'nvățat!</p>
--	---

FÔIE VERDE MARACINE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai, din București.

<p>Fôie verde mărăcine, Drag mî-a fost trăind pe lume; Frică mî-e că mor ca mîne! Remâne lumea de mine, 5 Mă duce la mănăstire</p>	<p>Și trage pămînt pe mine! Pămîntu mî-este cu ȳarbă, Trece pulca nu mă 'ntrebă! Pămîntu-l cu ȳarbă verde, 10 Trece lumea nu mă vede!</p>
--	---

ȚOLO'N VALE.

Culésă de Chr. N. Țapu, din com. Runcurelu — Mehedinți.

<p> Colo 'n vale 'n dealu mare S'aude un sgomot mare De boierî și de cocóne, C'a murit o fată mare, 5 Fată mare logodită </p>	<p> Cu tótă zestrea gătită. — Bucură-te, mănăstire, Că frumósă flóre-ți vine, Nu vine ca să 'nfloréscă, 10 Ci vine să putredéscă! </p>
---	--

IN CEA VALE URLATÓRE.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zamisi C. J. Plenița — Dolj.

In cea vale urlátóre,
 Plină de boierî și cocóne,
 A murit o fată mare.
 Mă-sa plânge, nu prea plânge,
 5 Ginerile varsă sânge!

TRANDAFIR FRUMOS.

Culésă de Chr. N. Țapu, din Runcurelu — Mehedinți.

<p> Mî-arde foc în București, Trandafir frumos, Că lencușu nu 'i-acasă Și e dus la vênătóre 5 Să vêneze căprióre. Căprióre n'a vênat, Iancu singur s'a 'mpușcat Cu pistol de diamant. </p>	<p> Săriți frați, 10 Săriți surorî, S'aducem lui Iancu florî! Trageți drigu mai la scară, Să scótem pe Iancu-afară, Să 'l ducem la mănăstire, 15 Să fie de pomenire! </p>
---	---

PESTE PODUL MOGOȘANI.

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Zamisi C. J. Plenița — Dolj.

Peste podul Mogoșanî	Să'l întindem pe o masă
Iancu trece 'n vânătoare,	Ca pe-o flóre de garófă.
Să'mî vëneze căprioare.	10 Bucură-te, mănăstire,
Căprioare n'a vënat,	Că intră o flóre 'n tine!
5 Iancu singur s'a 'mpușcat!	Nu intră să veseléscă
Sărișî frați, sărișî surori,	Și intră să'mî putredéscă!
Să punem pe Iancu 'n florî;	

BUCURA-TE MANASTIRE.

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateiașf. Mielîța — Dolj.

Frunđă verde treî măslîne,	Dați țărîna la o parte,
Bucură-te, mănăstire	De vedeți óse 'nșirate,
Ce garófă intră 'n tine!	10 Trupușor plin de păcate!
Nu intră să 'mbobocéscă	Cobori, Dómne, pe pămînt
5 Și 'mî intră să putredéscă!	De veți mórtea ce-a făcut,
Dacă nu 'mî credeți cuvîntul,	13 Țărîna s'o sufli 'n vînt!
Aideți să v'arăt mormîntul;	

ME GANDESC, MANDRO, LA TINE.

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ioan Băcioiŭ, din Petresciŭ-de-sus—Gorj.

— Mă gîndesc, mândro, la tine
 Ce negru pămînt te ține,
 De nu mai vii pe la mine?
 — Mă ține pămînt cu Iarbă,
 5 Nu pociŭ veni făr' de trébă!

MANDRUȚA MEA DE DEMULT.

Aușită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ion Băciof, din Petresci-de-sus—Gorj.

Mândruța mea, ești de mult,	Trec pe drum, mă uît la tine,
Nu gândi că te-am urit.	Tremură carnea pe mine ;
Te-am urit două-trei zile	Mă bat pe trei căpătâie,
Și mi-e gândul tot la tine !	Mă prăpădesc vai de mine !
5 Eă peste ăi mor, plesnesc,	15 Mă uît la căsciora ta,
Cu tine să mă 'ntălnesc,	Imi lăcrămază inima !
Două vorbe să-ți vorbesc,	Ardă-ți căsciora ta,
Inima să'mi potolesc !	Cum imi arde inima ;
Că'mi crapă inima 'n mine,	Ardă-ți căsciora pe tine
10 Mândră, de dor de la tine !	20 Cum arde inima 'n mine !

DRAG MI-E DEALUL SA'L SUI.

(VARIANTA)

Aușită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ion Băciof, din Petresci-de-sus—Gorj.

Drag mi-e dealul să'l suî	Și mi-e gândul tot la tine.
La amanta mea dintâi.	Mândruță, amanta mea,
Amanta mea de demult,	Să-ți dea cine ce ți-o da,
Nu gândi că te-am urit ;	Tu să nu-ți pierdă credința,
5 Te-am urit două-trei zile	10 Să te urască neica !

SPUNE'MI, MANDRO, M'AI DORIT ?

Aușită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băciof, din Petresci-de-sus — Gorj.

— Spune'mi, mândro, m'ai
[dorit,
Cât am fost călătorit ?
Că eu de tine m'am fript !
De-aș mai trăi rău, nu bine,
5 Numai ca să fiu cu tine !

FOIE VERDE MARACINE.

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Constantin Dobre, din Govora — Vâlcea.

Fôie verde mărăcine,
 Tot gândind, puică, la tine,
 Să uscă carnea pe mine,
 Ca frunța pe mărăcine;
 5 O litră d'a mai rămas
 Și-aia s'a fript și s'a ars !

FOIȚICA, FOIE LATA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu din Petrescui-de-sus — Gorj.

Foițică fôie lată,	Inima mea s'a 'ntristat !
Inima nechiș e 'nfocată,	S'a 'ntristat mândrele mele,
Veselă era o dată,	Că nu mai dau pe la ele,
Era lona nemăritată ;	Sara și dimineața,
5 Dar de când s'a măritat,	10 Peste ăi tot d'auna !

VERDE, VERDE DE DUDĂU.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Bondoc, Pojogeni — Gorj.

Verde, verde de dudău,	5 Dorul de la inimióră,
Pe drumu care merg eu,	Nu mi-l potolește-o țară,
Nu-î fântână, nu-î pirău,	Numa mândruța 'ntr'o séră !
Să'mi potolesc dorul meu !	

FÓIE VERDE BOB AREU.

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul P. Brândușianu din Costești.

— Fóie verde bob areu,
Pe drumul care merg eu,
Nu e iarbă nici dudău,
Nici fântână, nici pîrău,
5 Nici apă din eleșteu,

Să'mî potolesc focul meu !
Focul de la inimióră,
Potolește-l, bălăióră !
— Ce puternic așî fi eu
10 Să-ți potolesc focul tîu ? !

ALÉRGĂ, DORULE ALÉRGĂ.

Audiț de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru — Novaci.

Verde frunză, iarbă neagră,
Alérgă, dorule, alérgă,
Pîne 'ți-este lumea dragă ;
Că dacă-î îmbetrâni,
5 Veî ședeă și-eî hodîni,

La tinerețe-eî gîndi,
La ce-aî făcut te-î căi.
C'aî pierdut tinerețea
Și ți s'a pălit fața !

DORULE BUCATA REA.

Audiț de Chr. N. Țapu din gura lui Nic. Frățila din Novaci — Gorj.

A se confrunta varianta «Badea pe costișă ară» pag. 100, colecția E. Sevastos.

— F...u-ți morțiî tîi, de dor,
De te-aș prinde te omor !
Dorule, bucată rea ;
Eșî de la inima mea,
5 Dorule, bucată amară,

Eșî de la inimă atară.
Amară-î frunza de nuc,
Amar dorul care 'l duc ;
Dulce e frunza de fag,
10 Amar dorul care 'l trag !

VERDE FRUNȚA DE SECARA.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Toma Todea din Săliște — Transilvania.

A se vedea o variantă No. DXXXIII pag. 255, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

— Verde frunță de secară, M'am gândit, măndro, și-asără, Verde frunță iară neagră, Să'mi spuî, măndro, să'mi [spuî, dragă, 5 Astă nópte ce-ai ghisat ? — Da-ți-ar Dumneșu mult [ghine, Te-am ghisat, bădiș, pe tine, Că năpraua ta aia nouă	Am ghisat'o ruptă 'n două. 10 — Ba minți, puică, ba minți, [dragă, Că năpraua e la mine, Dar s'o rupt inima 'n tine, Tot gândindu-te la mine ! M'oi gândi, măndro, și eu 15 Și ne-o 'ntâlni Dumneșu, Dumneșu și ducul sfintu, Care ne țin' pe pămîntu !

CINE N'ARE DOR.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe, din Saceni — Teleorman.

Vezi varianta «dorul greș» vers. 8—9 din colecția G. D. Teodorescu pag. 277.

Fôie verde bob năut, Cine n'are dor mai mult Să vie să'l împrumut, Că la mine este mult ;	5 Isvorăște din pămînt Ca un nastur de argint, Când cade 'n apă la fund !

MARE-I DEALU LA BACAU.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu din Vladimir — Gorj

<p>Frunđă verde de dudău Mare-ı dealu la Bacău, Tot mai mare-ı doru meu! Cine n'are dor pe lume 5 Vină să ıa de la mine, Că la mine e isvor, Ca să 'mı ție tot un dor. Cine n'are dor ın trup, Vină ca să 'l ımprumut,</p>	<p>10 Că la mine e prea mult! Și așa 'mı vine une ori, Să béu otravă să mor! Fôle verde lemn domnesc, Staü ın drum și mă gândesc, 15 La ce să mă otrăvesc, Când am ȓile să trălesc Și pe puica s'o ıubesc?!</p>
--	--

CINE N'ARE DOR D'AJUNS.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu din R.-Vâlcea.

Fôle verde de năut,
 Cine n'are dor d'ajuns,
 Să vie să'l ımprumut;
 Că la neica e dor mult
 5 Cură isvor din pămınt
 Lele, lelea mea!

CINE N'ARE DOR SUPT SORE.

Auđită de I. Ionescu de la I. Negoescu din Bogați — Dâmbovița.

<p>Frunđă verde de cicôre, Cine n'are dor supt sóre N'are ȓile 'ntristătóre, Ci ȓile de sêrbătóre. 5 Frunđuliță mărăcine,</p>	<p>Tutulor le pare bine, Că o să plecı de la mine. Nu mai mie 'mı pare rêu, Nu mai pocı de dorul têu, 10 Că ai fost ıubitul meu!</p>
---	--

FOIE VERDE D'AVRAMÉSA.

Auđită de I. Ionescu, abs. seminarist, de la S. Udrescu, din Bogați —Dâmbovița.

Fóie verde d'avrămésă,	Să puî șaua și să măî ;
M'ajunse un dor d'acasă,	D'o fi dor de la mumă
De copiî și de nevestă,	Să fac calul numaî spumă ;
De copiî ca de copiî,	10 D'o fi dorul de la tată,
5 De nevestă mă topîl !	11 Să fac calul numaî apă !
D'o fi dor de la copiî	

UȘOR, PUIULE, UȘOR.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, lăutar din Ștefănești — Gorj.

Fóie verde de bujor,	5 Nu'mî trimeți măî puținel,
Ușor, puîule, ușor,	Să viî dumneata cu el,
Ce'mî trimeți atâta dor,	Intr'o fóie de bujor,
Prin gurile tuturor ?	Să te vėd că 'ți este dor ? !

UNDE-AUD CUCU CANTAND.

Culésă de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Christea din T.-Jiu.

Unde-aud cucu cãntãnd	Am auđit cã daî cu bobî bine ;
Și mîerlița șuîerãnd,	Dã'mî și mie cu bobî bine,
Plófa'n codru răpãind,	15 Sã vėd neîcuța măî vine,
Luna pe cer cercuind,	C'arde inimióra 'n mine !
5 Noriî la vale-se lãsãnd	De cãnd neîca m'a lãsãt,
Și puîcuța suspinãnd,	N'am bėut nici n'am mãncat,
Nu mă ștîu om pe pãmînt !	De pe drumurî n'am măî stat !
Puîca cu jale plãngẽnd,	20 Vine nóptea și 'nserez,
Din ochiî negriî lãcrãmãnd	N'am cu cine sã vorbesc.
10 Tot de neîcuța 'ntrebãnd :	Es afarã și rãcnesc,
— Fóie verde mărãcine,	Lumea đice cã 'nebunesc,
Fã vecinã, fã creștinã,	Nu mă știe cã doresc,

- 25 De neîca mă prigoresc !
 Încă ȋiuă s'a făcut
 Și neîc'al meu n'a mai venit !
 Să puî masa să mănânc
 Aminte de el mî-aduc ;
- 30 Când mă puî ca să mănânc,
 Nu pocî, frate, să mănânc !
 Îmbucătura o bag în gură,
 Ea se face clisă'n gură,
 Că neîcuța nu mai vine !
- 35 Cine'mî ȋice, cine'mî spune
 Că neîcuța o să mai vie,
 Aș da tot ce vedî pe mine,
 Că umblu pe drum nebună !
- 40 Casc gura să'mî ȋasă pară,
 Că nu mai pocîu inimîoră !
 Casc gura să ȋasă foc,
 Arde 'l-ar focu noroc !
 Ah ! noroce, de te-aș prinde,
 Ca p'un câine te-aș ucide.
- 45 De te-aș prinde la un loc
 Să-ȋi puî paîe, să-ȋi daî foc ;
 Că la tótă lumea făcușî parte,
 Dar mie nicî o dreptate.
 Că vedîul dragoste 'ntr'un loc
- 50 Tot cu parte cu noroc,
 La mine mult e cu foc
 Arde-te-ar focu noroc !

DORUL DE CINE S'ALÉGA

Auȋită de Chr. N. Țapu de la lautarul Dumitru Baranca din Peșteana-de-sus, Gorj.

- Frunȋuliță de oblégă,
 Dorul de cine se légă
 Nu mai este nicî o trébă.
 De se légă d'o nevestă
- 5 Pierde din lucru din casă ;
 De se légă d'o copilă
 Uită vadra pe fântână
 Și cusătoréua 'n mână,
 Cu ochiî la curmătură.
- 10 Că de mine s'a legat
 Ca făsufu pe arac.
- Făsufu are soroc,
 Se suîe pên' la un loc,
 Se întorce și légă bob ;
- 15 Dar ce bob alimănit,
 Că e făcut din ȋubit !
 Îubitul nu e moșie,
 Numai pismă și mânia ;
 Îubitul mî-a scos barba
- 20 Și dragostea mustața,
 Și mustața 'n tôte părȋ
 Ca vreju de castraveȋ !

DORUL DE CINE SE LÉGA

Auȋită de Chr. N. Țapu de la Ion Stancu, lautar din Cucuieȋi —Teleorman.

- Firicel de ȋarbă négră
 Dorul de cine se légă,
 Nu-ȋ paîe lucru de șagă,
 Că de mine s'a legat
- 5 Ca bóla de om sêrac,
 Ca fasulea pe arac,
 Fasulea are soroc
 Se suîe pên' la un loc,
 Stă pe loc și légă bob.
- 10 S'a legat și d'un voînic
 Șî-a lăsat plugu 'n pămînt
 Și boiî 'njugaȋ la jug
 Șî-a plecat după ȋubit.
 S'a legat și d'o nevestă
- 15 Șî-a lăsat războiu 'n casă,
 Cusătura pe feréstră
 Șî-a ȋeșit să mă ȋubéscă !

PE DÉLU CU LILIACU.

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Const. Dobre din Horez—Vâlcea.

Verde frunză foî ca macu,	5 Când îî vine dor de mine,
Pe dealu cu liliacu	Rupe liliac și pune;
Și-a mutat mândra conacu.	Când îî vine dor și foc,
Nu l'a mutat de vr'un bine,	Rupe liliacu tot !

PE DÉLU CU LILIACU.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Baranca din Peșteana-de-sus, Gorj.

Frunđuліță foî ca macu,	Când îî vine dor de mine,
Pe dealu cu liliacu	Rupe liliac și pune ;
Și-a mutat neîca conacu.	Când îî vine dor de foc,
Nu l'a mutat de vr'un bine,	Rupe liliacu tot !
5 Ci l'a mutat pentru mine ;	

LASA-TE PUICA DE MINE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe din Saceni—Teleorman.

— Verde, verde măracine,	5 Că ți-e casa de doî pași ;
Lasă-te, puică, de mine ,	De doî pași și-o pășitură,
Să trăim pe lume bine!	Sînt la tine 'n bătătură,
— Dar cum focu o să mă las,	Și'mî trece doru de gură !

ȚII TU MINTE, ORI NU ȚII ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la lautarul Costea Gheorghe din Săcenî—Teleorman.

— Fôie verde trei lămâi, Ții tu minte, orî nu ții Când eram noi doi copii, Când culegeam flori din vii, 5 Mărul îl tăiam fâlii Și'l mancam pe căpătâi ? Când băgam țița 'n gură, Eă trăgeam sânge din mură ? Fôie verde trei lămâi, 10 Ții tu minte, orî nu ții ? Geaba, puică, mă mângâi Cu gutuî și cu lămâi, Cu zar și cu mirodiî,	Că de mine tot rămâi ! 15 —Cu cine-oî să te mângâi ? Cu dorul star'ar pustiî ? —Du-te, leică, și să vii Colea 'ntre stă-Mării Când se côce poma 'n vii 20 Și cirêșa 'n prăvălii. Puică, tu te-oî mângâia Cu voînici de sêma mea ! —Fie voînici ca frunđa, Ca frunđa și ca iarba, 25 Dacă nu ești dumneata, Care făceaî dragostea !

AFARA-I LUNA ȘI BINE.

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Dumitru Baranca, din Peșteana-de-sus—Gorj.

Afară-i lună și bine, Cine mî-e drag nu mai vine. Mă culcaî și așipiî, Doru puseî căpătâi, 5 Cu uritu mă'nvêliî, Dômne, rău mă odihniî !	Mă sculaî și pipăiî, Dômne, nimic nu găsiî ! Număi doru inimiî 10 Scris pe fața periniî, Cu cernéla ochilor Și cu pana genelor !

DORULE CE-AI CU MINE ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Const. Dobre din Horez—Vâlcea.

Fôie verde trei sulfine, Doruleț, ce ai cu mine, De mă horopsești pe lume ? Dorule, tu știî ce știî, 5 Făr'de mine nu rămâi ;	Dorule, bucată rea, Ieși de la inima mea Și du-te la mândruța, Să te supție și ea !

DORUL MEU CE L'AM AVUT.

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, lăutarul Bistriței (Vâlcea).

Fôie verde bob năut, Dorul m'reu ce l'am avut, L'am dat de mult imprumut Și-acum cu ochi mă uît, 5 Că ce-am iubit nu mai uît ! Că de la Paști pên' la Ispas,	Câte necazuri m'ăm tras Și de mândra nu mă las ; Că m'oi lăsa de ea, 10 Când m'ă suna scândura, Popa cu cădelnița !
---	---

LA VALE LA CALARAȘI.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, com. Dozești (Vâlcea).

La vale la Călărași, Strig' un căpitan de marș. Nu știu marșul să'l ascult, Orî la Ióna să mă uît ? 5 —Ióno, mijlocelul t'eu	Să-l fac luminări de seú, Să le puî la capul meú; Să lumine Peste mine, 10 Să'mî trecă de dor de tine !
--	---

CINE MI-ARE DOR LA VALE

Culesă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zăgănescu, din com. Vladimir (Gorj).

Cine m'ăre dor la vale,
 'I se pare nóptea mare,
 Umblă nóptea tot călare
 Și se scólă 'n prânđul mare ;
 5 Cine m'ăre dor la deal
 'I se pare nóptea an !

HAI HAI HAI, DORULE.

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști — Romanați.

— Ha! ha! ha! dorule ha!
 Cu Marița cum te dai?
 — Cu Marița mă dau bine,
 Că beau vin și mănânc pâine
 5 Și cu pușca lângă mine!

AȘ TRAI ȘI N'AM CU CINE.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști — Romanați.

Frunză verde mărăcine,
 Aș trăi și n'am cu cine;
 Nu e pușca lângă mine,
 Să beau vin, să mănânc pâine
 5 Și cu rachiaș de prune!

BUSUIOC DE SUPT RESTEU.

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu din Vladimir — Gorj.

— Fôie verde de un areu,
 Busuioc de supt resteu
 Văduț'ai vr'un frate-al meu?
 — L'am văduț, l'am cunoscut
 5 In pământ verde 'nflorit!

DE GANDURI DE OFTAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la ȧutarul Costea Gheorghe din Saceni—Teleorman.

F6ie verde matostat, De g6nduri și de oftat, Sta6u la masă neînchinat, M6 pomenesc nem6ncat ! 5 M6 scol în sus să m6'nchin, Picerile nu m6 țin,	Par'că nu's făcut de plin ! Șî-aduc m6na să'mî fac cruce, M6na din cot nu s'aduce ; 10 Șî 'nghiț câte-o 'mbuc6tură, Mi se face clisă 'n gură !
--	--

UND' TE DUCI, BADEO, SARACE ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Gr6nescu — Pienița — Dolj.

— Frunđuliță treî spanace. Und'te duci, badeo s6rache ? —La pimnița din p6rl6ge, B6u vinul cu treî sor6ce. 5 — De țî-e rușine cu mine, F6-m6 br6u pe l6ngă tine, Ca să merg și e6 cu tine, De țî-e rușine cu br6u, F6-m6 tr6g6tor la fr6u,	10 Că de tine nu r6m6i6. De țî-e rușine șî-așa, F6-m6 tr6g6tor la șea, Să merg și e6 cu dumnea-ta. Că de-oî z6bovi o lună, 15 M6 g6sești pe c6mp nebună ; Șî de'î z6bovi un an, M6 g6sești n6gră bușt6n !
--	--

TINEREȚELE SE DUC

Culésă de Chr. N. Țapu de la ȧutarul Costea Gheorghe din Saceni,—Telorman.

Fl6re verde foî de nuc, Tinerețele se duc, B6tr6nețile m'ajung, Ce-oî să m6 fac de ȧubit ? 5 C'auđ m6ndrele oft6nd, Că le las pe drum pl6ng6nd. Mî's s6tule de ȧubit, P6cat c'am ȧmb6tr6nit ! Barba n6gră mî-a albit,	10 P6rul s'a sc6rleonțit, Copilele m'a urit. Fl6re verde șî-o lalea, De s'ar g6si cine-va Cu parale nu geaba, 15 Ca să'î v6nd b6tr6nețea, Să'mî cump6r tinerețea, C'am tr6it bine cu ea !
---	--

FIRICEL DE IARBA NÉGRA

Aușită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu din R.-Vâlcea.

A se vedea începutul variantei No. 375, pag. 367, colecția d-lui Bibicescu.

Firicel de iarbă neagră,
 Haideți, puică, haideți dragă,
 Haideți puică să fugim,
 Să fugim, să pribegim,
 5 C'acum e vremea de fugă
 Până este iarbă crudă.
 Unde calci
 Urmă nu faci;
 Unde șezi
 10 Nu te mai vezi.

Haideți, puică, haideți, dragă,
 Haideți, puică, să fugim,
 Să fugim, să trecem Oltu,
 Că p'aici ne-a călcat focul!
 15 Trecuți Oltu jumătate
 Mă cuprinse un dor de spate;
 Trecuți Oltu, apă lină,
 Mă cuprinse un dor cu milă;
 Trecuți Oltu și de tot
 20 Mă cuprinse un dor cu foc!

FIRICEL DE IARBA NÉGRA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la P. Brândușianu Iautar, Costesci—Vâlcea.

Firicel de iarbă neagră,
 Ș'aideți, puică, ș'aideți, dragă,
 Haideți, puică, să fugim,
 Că p'aici nu mai trăim.
 5 Acum e vremea de fugă,
 C'acuma e iarbă crudă.
 Unde șezi nu te mai vezi,
 Unde calci urmă nu faci.
 Să fugim să trecem Oltu,
 10 Că p'aici ne arde focu

Și ne-aude protopopu.
 Fôie verde trei alune,
 D'ar fi drumul prin pădure
 M'aș duce cu puica 'n lume;
 15 Și mî-e drumul prin oraș
 Și mă 'ntreabă de răvaș.
 Doi mă 'ntrebă, doi mă lăgă,
 Doi mă lăgă cot la cot,
 Și mă pòrtă tîrgu tot!

VERDE, VERDE ROSMARIN

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lui Dumitru Bacioiu, din Petresc — Gorj.

Verde, verde rosmarin, Voinic tînăr, cal bătrîn, Rău să'ngădufa la drum; Calu trage la conace, 5 Voinic tînăr unde-î place, Nu știe că puica zace. Cum să'mî fac niște mijlóce, Să'mî vėđ pe puică cum zace? Să'mî lovesc dealurile,	10 Să-î gădesc leacurile; Să-î gădesc trei clopoțel, Să le iaű in trei ulcele, Să le puť sėra la stele Și diminėța la sóre, 25 Să'mî daű puicil să se scóle, Că'mî zace puica și móre, Va!, Dómne, ce rău 'mî pare !

ZACE ION DE LUNGORE

Cules de Chr. N. Țapu din comuna Runcurel — Mehedinți.

La Ciolpanu din ogóre Zace Ion de lingóre, Și'l păzește-o fată mare, Cu drėpta pe luminare, 5 Cu stंगा la inimióră. — Zaci, Ióne, orî te scoli, Că mie'mî vin pețitorî ?	— Mărită-te, fa fetiță, Că dacă m'oi mať scula, 10 Oî veni la nunta ta; Oî sta lângă nași-ta Și-oî da și eű vre-o para, Ce m'o lăsa inima !

COLEA 'N VALE LA ISVORE

(VARIANTA)

Culėsă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu din Dozești -- Vălcea.

Fóte verde iarbă mare, Colea'n vale la isvóre, Zace-un voinicel de-o bólă, De-o bólă și de-o lungóre, 5 Mi-l păzește-o fată mare,	- Cu códele pe spinare, Cu brėű incinsă pe șale, Cu stंगा la inimióră, Cu drėpta pe luminare ! 10 — Fóte verde de trei florî,

- Zacî, voînice, orî te scolî ?
 Că mie'mî vin peîtorî,
 Peîtorî, logoditorî.
 — Fôie verde și o lalea
 15 Catalino, fată fa,
 Mărită-te cum ăî vrea,
- Că dac'o vrea Dumnedeu,
 M'oî maî îndrepta și eû ;
 Și-oî veni la nunta ta,
 20 Să daû baniî cu poala,
 Galbenî cu strachina,
 Icusarî cu chivăra !

FRUNȚULIȚA FOI DE PUR

(VARIANTA)

Auđ ita de Ilie Constantinescu normalist, de la Marița Caraian — Craiova.

- Frunđuliță foi de pur,
 Domnule sergent majur,
 Te chiamă domnu Maîur,
 Te pune la cercetare.
 5 — Fănică ce bôlă are,
 De zace 'n spitalu-ăl mare,
 De 'l păzește-o fată mare,
 Cu códele pe spinare,
 Cu stânga la inimioră
 10 Cu dreapta pe luminare ?
 — Zacî, voînice, orî te scolî,
- Că mie'mî vin peîtorî,
 Ca și eû să mă mărit ?
 — Mărită-te, fată mare,
 15 Că eû dacă m'oî scula,
 Oî juca la nunta ta
 Și mî-eî sêruta mâna,
 Ți-oî da ruble cu pôla.
 Dar dacă nu m'oî scula,
 20 Oî veni la môrtea mea
 Și mî-eî sêruta mâna !

VOINICUL NEINSURAT

Auđ ita de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, lautar in R.-Vâlcea.

- Fôie verde salbă môle,
 Cine are, cine n'are,
 'I se pare nóptea mare
 Și plapoma supărare,
 5 Și saltéua glob de sare.
 Cine are nevestică
- Tînără și frumușică,
 'I se pare nóptea mică
 Și plapoma ușurică,
 10 Ca pana de rândunică ;
 Plapoma cu floricele
 Te gădilă la picere !

FOIE VERDE MARACINE

Comunicată de d-l Ión Tânăsescu, fost normalist, auđită de la lăutaril din Focșani.

Fóie verde mărăcine,
Badeo, cât trăiești pe lume,
Nu-ți striga mândra pe nume,
Că dragostea ți-oî răpune.

5 Strigă-mă flóre de cépă,
Nimeni să nu te pricépă
Și strigă flóre de vie,
Nimenia să nu te știe !

CURGE UN PEREU CU JELE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariu, din Ocnele Sibiilor (Transilvania)

Supt ferestra maiciî mele
Curge-un pârâu cu jele,
Iasă maica să se spele.
Și nu se póte de jele,
5 Că 's tot lacrămi de-ale mele !

FRUNȚA VERDE Ș'O RASURA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariu, din Ocnele Sibiilor (Transilvania).

Frunță verde ș'o rasură,
Răsărit-a luna 'n șură,
Nu'i aci cine'mi dă gură.
Frunță verde foi de fag,
5 Răsărit'a luna'n prag,
Nu'i aci cine mi-i drag.
Ce mi-i drag, nu ie pe lume
Bădița cu dulce nume !

Ce mi-e drag mie 'n viață ?
10 Bădița fără mustață,
Că'l sărut și nu mi-e gréță,—
Are gura cu dulcétă
Și cuvintul blândișor,
Badeo, te iubesc pên' mor !
15 Haî, bădiço, când ți-e dor,
Că te iubesc pênă mor !

PASERE GALBINA'N CIOC

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariu, din Ocele Sibiilor (Transilvania).

- Pasere galbină 'n cioc,
Rău mî-aî cântat de noroc !
De Ț-ar seca ciocul tău,
Cum mî-aî cântat mie de rău ;
5 Și totă vîlța mea
Aî cântat să'mî fie rea ;
Și toate dîilele mele
Le-aî cântat să'mî fie rele !
Cum nu Ț-a fost Ție gréță
10 A'mî cânta mie de față ?
Blestema-te-ar Dumnezeu,
Cînd veî face cuîbul tău ;
Cînd veî vrea puîl să'î scoîi,
Să Ți-î mănce corbîl toîi ;
15 Cât de rău mî-aî cântat mie,
De-am rămas fără' de soîie !
De-aș ști unde locuîești,
- Ce fel de pasere ești,
Cu arcu te-aș săgeta
20 Și la vulturî te-aș țipa !
Nu ești tu nici porumbiță,
Nici mîerlă, nici ciocărliță,
Făr'o mică păsărică.
De te-ar bate Dumnezeu,
25 Cum mî-aî cântat mie de rău,
Eu te-aș blestema,
Ca săîi cascî o falc'a ta
Și tot prin pădurî pustîi
Sburînd pururea să fîi !
30 Nici să morî, nici să trăiești
Numai să te chinuîești.
Să nu morî fără 'mpuîcată
Și de gadină mîncată !

SPUNE'MI MANDRO

Comunicată de d-l Ión Tânăsescu fost normalist, auđită de la lautariî din Focșani.

- Spune'mî, mîndro, mergî,
[nu mergî,
Orî poteca să'mî deslegî ;
Spune'mî, mîndro, viî, nu viî,
Că colo mă rógă triî.
5 Haîda, mîndro, să fugim,
Să fugim, să trecem Oltu,
Să ne schimbăm, mîndro,
[portu,
Că satul ni s'a mărit
Și dușmanîi s'aî 'mulțit.
10 Unde sint douî saî treî,
Vorbesc de noi între ei,
Dușmanîi mei și aî tîi.
Unde sunt doi cu doi,
Vorba lor 'î tot de noi
- 15 Și osînda de nevoî !
Știî, mîndro, ce-am pus de
[gînd ?
Să plec, să te las plîngînd,
Din ochî negri lăcrîmînd.
Și-oî să 'ncalic pe cal murg,
20 Mai curînd ca să ajung,
Către deal la Cincu-Lung,
Către deal, către muscel,
Să trec dîmbrava cu el ;
Să mă duc la mîndra mea,
25 Care mă iubiă cu ea
In copilăria mea !
Că eu nu am să-o uîi,
Că's voînic să o sîrut,
Că pe mine m'o plăcut !

FRUNȚA VERDE DE AGLICA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariu, din Ocnele Sibiilor (Transilvania).

Frunță verde de aglică,
Draga badii frumușică,
Ce'mi ești séra la portiță,
Cu flori aniante 'n chică?

5 Cine flori ți-au pus de-ajuns,
Să-ți puți și ești doi bujori.
Bujorii 's de sêrutat,
Să mă satur de oftat!

AOLEO, LELIȚA DRAGA

Comunicată de d-l Ión Tânăsescu, fost normalist, din Focșani.

— Aoleo, leliță dragă,
De-ai fi bună și 'nțeleptă,
Să'mi lași pórta descuțată
Și feréstra destupată,
5 Să te vîd cum ești culcată.

Și de-î fi culcată bine,
Să mă dau pe lângă tine;
Iar de-î fi culcată rău,
Să mă duc la Dumnezeu
10 Să'mi bea vînșorul meu!

U R Î T

VERDE FRUNȚA, MERULE

Auđită de Ch. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petresci — Gorj.

A se confrunta sfirșitul variantei No. 251 pag. 201 din colecția d-lui Bîbicescu.

— Verde frunȚă, mărule,	10 Potecărașul mî-a spus
Unde te duci, dorule ?	Că lécuri de urit nu-s.
— La voi, pușorule.	Că lécul uritului
— Dar la noi la ce mai vii ?	E 'n fundu pămîntului.
5 C'a venit uritu 'ntăi	Că uritu n'are loc,
Și s'a pus la căpătăi.	15 Două scânduri de brad
Dac-am vădut și vădut,	Și-un gorun mare la cap
La potecăraș m'am dus	Și altă frunȚă și-o lalea,
Să'mi dea lécuri de urit.	De-acum pên 'o fi lumea !
-

FOIE VERDE ȘI-O SIPICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Țuguș, lăutar în Romani — Vâlcea.

Fóie verde și-o sipică,	Curvă-a' fost la măică-ta,
Sictir curvă prefăcută,	Curvă ești la casa ta,
Dacă n'a' fost mulțămită	La neica n'a' ce căta.
De dragostea mea cinstită.	Curvă-a' fost,
5 Toți calici' te sêrută,	15 Curvă să fi,
Te sêrută pe obraz,	La neica să nu mai vii !
Ca să'mi faci mie necaz.	Sictir curvă, rublă ștersă,
Când te sêrut și eu,	Să nu vii la mine acasă.
Dumitale 'ți pare rău.	Sictir curvă, rublă veche,
10 Sictir curvă prefăcută,	20 Ce'mi porți cărpa p'o ureche !
-

PUICA NEICHI TU ERAI

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la lăutarul Dumitru Ion Băcioiu, din Petresci-de-sus Gorjiu.

Puica neichi tu erai,
 Care te făgăduia
 Că pe altul nu mai ai ;
 Dar aseră la fântână
 5 Te prinsei cu trei de mână.
 Unul te ținea de mână,

Altul te sêruta 'n gură.
 Curvă-ai fost, curvă să fi,
 La mine să nu mai vii !
 10 Curvă a-î fost la maică-ta,
 Curvă-ai fost la casa ta,
 La mine n'ai ce căta !

FRUNȚULIȚA IARBA MARE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ion Cojocar — Pojogeni, Gorj.

Frunđuțiță iarbă mare,
 Și-aseră, la cina mare,
 Mă-am ieșit la drumu mare
 Ca câinele de turbare.
 5 Mă 'ntâlni c'un șarpe 'n cale,
 Vêrs otravă d'a tare.
 Verde, verde de dudău,
 Să mă otrăvesc și eu

Că m'a urit neic'al meu !
 10 Nu m'a urit că 's urită,
 N'am zuvelcă firuită,
 Nică cămașă lăntuită !
 Primă-vara mă-o veni,
 Zuvelcă mă-o lăntui,
 15 Cămașa mă-o firui,
 Și cu neicuța mă-o fi !

BLESTEM

OSANDI-TE-AR ȘI TE-AR BATE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu — Ștefăneștii, Gorj.

A se confrunta mica variantă «Osândi-te-ar» din G. Dem. Teodorescu op. citat, pag. 279. Idem No. DIV pag. 242 din colecția d-lor Iarnic și Bârsan, Idem sfârșitul variantei No. 429 pag. 393, din colecț. d-lui Bibicescu.

Fôie verde trei spanace,
Osândi-te-ar și te-ar bate
Periôra de erî nôte,
Car' ți o puneam eu la spate
5 Și spunea că nu se pôte!

Aséră ți-am dat inele
Și acu te ved' făr' de ȧle.
Eu întreb ce le-ai făcut,
Tu'mî puî capu în pămînt
10 Și 'mî spuî că le-ai pîrdut!

FOIE VERDE TREI LALELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la I. Negoescu, Bogați,— Dâmbovița.

A se vedea varianta «Muierea urită» din colecț. d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 272.

Fôie verde trei lalele,
Mê 'nsuraî să'mî ȧuî muîere,
Mê bucuraî la avere,
Și'mî luaî muma mamîî mele,
5 Vaî de pécatele mele!
La avere, la argint,
La un bou de priponit!
Bou icî, bou colea,
Bou, trece Dunărea.
10 Avereă s'a cheltuit

Nebuna mî-a 'mbêtrânit
Și eu tot m'am prăpădit!
Puîcă, fuseî urgisit
De Dumneđu cel ȧbit.
15 Bate-vê crucea de femeî,
M'aî lăsat incins cu teî,
Cu tótă avereă să pîeî!
Fire-ai, maîcă, blestemată
Că nu mê făcuî o fată!

VERDE FRUNȚA DE LIPAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Toma Todea, Săliște, — Transilvania.

<p>Verde frunță de lipan, Iată neîca trece dealu, Că-î cunosc frâu și calu ; Că mî-e calu vinecîor 5 Și pîntenog de picîor.</p>	<p>Calu să'î lovască bóla, Să-î aduc orzu cu póla, Bóbele ca bănicîóra Și apă cu vedrişóra !</p>
---	--

DORUL MEU AJUNGA-TE

Culésă de I. Odor de la Anica Mihăescu, com. Roşioru — Prahova.

A se vedea o mică variantă No. DXLIII pag. 262, din colecția D-lor Iarnic și Bârsan.

<p>Mă, neîcuță, puîule, Doru meî ajungă-te Pe cale ducêndu-te, Sara descultându-te, 5 La masă puîndu-te. Nîcî odată să nu 'mbucî, Pân' amînte să'î aducî D'ale nóstre vorbe dulcî, Vorbe dulcî și mângâîose, 10 De la inimîóră scóse, Care ți le-am cuvîntat Și nu mi le-ai ascultat.</p>	<p>Da acu d'aş cuvînta, Știî, că nu le-ai asculta. 15 Neîcă, pe mormîntu teî Să rêsare trandahirî Și pe mormîtelu meî Să rêsale rosmarinî. Rosmarinu să se 'ntîndă, 20 Trandahiru să'î coprinďă, C'am fost și noi doi îubiți Ca niște pomî înfloriți Și pomîi s'a scuturat Noi tare ne-am depărtat !</p>
---	--

AI, PUICA, LA SEVERIN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Zănescu Nicolae, Vladimir,—Gorj.

Fôie verde lin pelin,	10 Și totă cheltuiala !
Ș'aî, puică, la Severin,	— Neică, de ce nu muriaî,
Să ținem calea la trin,	Când diceaî ca să mă iaî ?
Să vedem vine Marin,	Marine, să te usucî
5 Marin și cu Costandin ?	Ca pâinea care o mănâncî
Trenu plăcă suferând,	15 Și ca vinul care-l beî,
Léna 'mî rămâne plângend !	Când tu 'mî făgăduiaî
— Tacî, Léno, nu mai plângea	Că diceaî că să mă iaî.
Că-ți poartă neica grija	

FOIE VERDE FOI DE NUCI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Vasile Nicolescu, Petrósa,—Vâlcea.

— Fôie verde foi de nucî,	Neică, să mi-te blestem,
Neică, să mi te usucî	La mănăstirea d'un lemn,
Ca pâinea care o mănâncî	Să te usucî ca un pom,
Și ca vinul care-l beî,	10 Ca un pom neroditor,
5 Când diceaî ca să mă ieî,	Ce nu face vara florî,
Și acum dîcî că nu mai vreî.	Nicî umbră de călătorî !

FOIE VERDE CA LIPANUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Constantin Baranca, din Hurez—Vâlcea.

Fôie verde unt-de-lemn,	5 Să te usucî ca un pom
Să nu fac să te blestem,	Ca un pom neroditor,
La biserica de lemn	Ce nu face vara florî,
Să'ngenunchî să te blestem.	Nicî umbră la călătorî !

FOIE VERDE CA LIPANUL

Culésă de D-l Ión Ionescu, abs. seminarist, din comuna Bogat-Dâmbovița.

A se vedea începutul variantei «Pe cea culme armenescă» pag. 186, din colecția «cântece Moldovenești», a D-nei Elena Sevastos, și sfârșitul variantei «Frunză trei curmale» pag. 123—124 E. Sevastos.

Foie verde ca lipanul, Cine'mî sufe dealu, La Radu căpitanu ? Ión Ardeleanu 5 Gheorghită cu calu. Cine'mî trece cósta ? Gheorghe cu nevasta, Albă la peliță, Négră la hăinuță. 10 Cine'mî trece lunca ? Gheorghe cu mândruța. Mândra din gură-î grăya : — Pune-mă, Gheorghe, călare Indărātu dumitale, 15 Că nu măi pocî de picîore ; Că măi-e drumu gloduros, Nu măi pocî merge pe jos ! — Eū călare nu te puî, Că măi-e murgu mititel 20 Abia'mî duce trupul meu, Trupul meu și armele, Sileaf cu pistólele. Mândra din gură-î grăya : — Tu, Gheoghită, să mi-te ducî 25 Pên'oî vedea pâlă de cucî, Tot printr'o pădure deasă Inainte lupî să-ți iasă,	Calu să se spăimântescă, Pe tine să te trântescă. 30 Mâna stângă, Să ți-o frângă Și p'a dréptă s'o scrântescă ! Să măi calu, știî ca muțiî, Să țiî frêul, știî, cu dințiî. 35 Să te ducî, Gheorghită, ducî Să te ducî, să mi te ducî, Pên'oî da de lup arând, De pițigoî semănând, Vulpea cu códa grăpând, 40 Vrăbiile secerând, Berzele păîne făcând, Și tu, Gheorghe, să mi te ducî Pên'oî ajunge rob la Turcî, Rob la Turcî pe marea albă, 45 Să'mî tragî ȕiua la catargă ; Să'mî tragî catarga pe uscat Și nóptea cu fier legat, Să veȕî că te-am blestemat. Că un blestem de fată mare 50 Nu'ți dă sare la mîncare, Nici la lucru de'ndemnare ; Când blestemu te sosește, Acolo că te trîntește !

DRUM PE DEAL ȘI PE VALE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihai, din București.

Föe verde salbă móle,
 Drum pe deal și drum pe vale,
 Drum la pułca, piste vale,
 Drept pîn pórta dumitale,
 5 Trece un vołnicel călare,
 Cu cămașa albă flóre,
 Când mî-l vede țața móre;
 Cu brêul lăsat pe șale,
 Cu ceasu de chiotóre,
 10 Strigă Leana în gura mare :
 — Pune-mă, neică, călare,
 La spatili dumitale,
 Că nu mai pocî de picîóre ;
 Că mî-e drumu gloduros,
 15 Nu mai pocî merge pe jos !
 — Nu pocî, neică, să te puî,
 Că mî-e murgu mic de ȓile
 D'abia mă duce pe mine,
 Și e născut intr'o Joî
 20 Și nu póte duce doî !
 — Dar'ar, neică, Dumneȓeȓ,
 Să fie pe gāndul meȓ,
 Calul tȓu să poticnȓscă,
 Pȓ tine să te trāntȓscă,
 25 Māna drȓptă să-ȓi scrāntȓscă,
 Și p'a stāngă
 Să ȓi-o frāngă !

Dar vołnicul ce-mî făcea ?
 Pe murgul se pitula,
 30 Pe murgul se pitula,
 Și cāntānd mereȓ, ȓicea :
 — Aî, măî murgule, la drum
 Să intāresc viforāle,
 Și ne-astupă urmele.
 35 S'ajungem de vreme acasă,
 La pułcuța cea frumósă,
 Că nu-ȓ e bărbatu acasă,
 Și e dus la vȓnātóre,
 Să vȓneze căprióre.
 40 Căprióre n'a vȓnat
 Și el singur s'a impușcat !
 Pułca pe loc rȓmānea
 Și lăcrāmānd ȓi striga :
 — Unde, neică, mi-ȓ 'nsera,
 45 Pe ce pernă te-ȓ culca,
 Ce trupșor oȓ desmȓrda,
 Să te gāndeșȓi la māndra.
 Nu-ȓ e milă și osāndă,
 Trupul meȓ ȓi-a fost dobȓndă
 50 Și ȓȓȓile jucārie
 C'așa mî-a plăcut și mie.
 Te-am culcat te-am desmȓrdat
 Ș'aȓi cu alta m-aȓ schimbat !

DU-TE, BADEO, DUCA-TE

Cules de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu,—Novaci.

A se vedea o mică variantă No. CCXXXVII din colecȓia D-lor Iarnic și Bārsan.

Du-te, badeo, ducă-te,
 Dorul meȓ, ajungă-te !
 Du-te, badeo, și ȓar vină,
 Nu mă mai lăsa streină
 5 Ca pe-o flóre din grādină !

Nicȓ aceȓa nu-ȓ streină
 Că mai are o rădăcină ;
 Nicȓ aceȓa nu-ȓ singurea,
 Că mai are-o floricea
 10 Și 'șȓi trece timpu cu ea !

ARA BADEA CU PLUGU

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu,—Novaci.

<p>Ară Badea cu plugu Alătura cu drumu ; El ară și sémănă Și din gură blastămă : 5 —Să te faci, grăule, faci</p>	<p>Și să stai pên'la plivit Ca și mândra la iubit. Să stai bin' la secerat Ca mândra la sêrutat !</p>
--	--

MANDRO, CAND ȚI-O FI MAI BINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu,—Novaci.

A se vedea No. DXLI vers. 20—97 din colecția D-lor Iarnic și Bârsan.

<p>Mândro, când Ți-o fi mai bine, Șapte doftori lângă tine. Patru să te lecușască Și trei să te doftorască ! 5 Șapte sute bani în pungă Catrință să nu'ți ajungă ! Să-ți mănânci cu doftori Patru boi ca păuni ; Căruța cu patru cai</p>	<p>10 Să te ducă la spitai ! Mândro, din totă avere Să rămâi pe sat a cere, Ca soldatu prin cortele. Să vii și la satu meu, 15 Să te miluiesc și eu C'o mănă de grăunță, Să știu că m-ai fost drăguță !</p>
--	--

PRINTRE ȚERI, PRINTR'AMENDOUA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Frațilă,—Novaci.

<p>Printre țeri, printr'amendouă Se fac două poduri nouă, Pe unu neica trecea, Pe unu mândra 'mî venia. 5 Amêndoî întâlnindu-se</p>	<p>Și de mîini ținându-se Și din guri muștrându-se : —Bădiț-bădișorul meu, Ajungă-te dorul meu 10 Călare pe murgul tău ;</p>
---	--

- Murgul să se poticnescă,
Drept în cap să te trântescă,
Mâna stângă să ți-o frângă
Mâna dreaptă s'o scrântescă !
- 15 Frunzuliță de dudău,
Stăi să te blăstem și eu :
—Totă ziua să stai în prag
Cu ața băgată în ac ;
Să nu poți odată 'mpunge,
20 Până nu vei începe a plânge.
Mândro, când ți-o fi mai bine,
Șapte doftori lângă tine :
Patru să te doftorescă
- Și trei să te lecuască.
25 Patru boi ca păuni
Să ți-i măncl cu doftori ;
Căruța cu patru cai,
Să te ducă la spital !
Mândră, dintr'a ta avere
30 Să umbli prin sat a cere,
Ca soldatu prin cortele.
Să vii și la satu meu
Să te miluesc și eu
C'o mână de grăunțe,
35 Să știți că mi-a fost mândruță !

CAND OI DICE ȘI UN NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Zănescu N., Vladimir, Gorj.

- Când oi dice și-un naut,
Imi ară neica c'un plug.
Frânge-i-s'ar cormanul,
Cormanul și fieru al lat,
- 5 Să vie de sară 'n sat,
Să'i așternă dalca 'n pat
O perină și-un macat,
Lino, și-o gură de sêrutat !

FOIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Barlabancea, Iautar Peșteana-de-sus — Gorj.

A se confrunța cu varianta «Frunză verde trei gutui, pag. 65, colecția E. Sevastos.

- Foie verde mărăcine,
Tu plec, neică, de la mine,
Tu te duci și eu rămân
Și singură mă mângâi.
- 5 Tu te duci, neică, sărace
Da eu ce focu m'oi face ?
—Tu ți-oi face, mândro, bine,
Că mai sînt voînici ca mine !
Eu m'oi face, mândro, rău,
10 Plec, mă duc, din satu meu !
- Tot cireți, neică, să'mi stea,
Dacă nu ești dumneata !
Să'mi trecă de brați în sus,
Dacă nu-ți care s'a dus !
- 15 Să te duci, neică, te duci,
Pîn' te-o prinde rob la Turci ;
Să porți caii Turcilor,
Să duci doru mândrelor ;
Să porți caii de căpește,
20 Să duci doru la neveste !

AM O MANDRA CILIBIE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petresci — Gorj.

Am o mândră cilibie,
Unde-î Țic nu vrea să vie.
Dómne, Dómne, mă rog ție,
Scurtă-î vîța ei, saú mie,
5 De cât tot așa soție,
Unde-î Țic nu vrea să vie !

PRAPADI-TE-AI NEICULIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Anghel Cîmbrea din Sacelu — Gorj.

Fóte verde lămâiță,
Prăpădi-te-ai neiculiță,
Prin florî și prin grădiniță !
--La ce să mă prăpădesc
5 Că am Țile să trăiesc.
Cu puțca să mă 'ntălnesc !

MAICA, TU CAND MAI FACUT

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Dumitru Băcioiu, Petresci — Gorj.

Fóte verde bob năut,
Maică, pe mine când m'aî făcut,
Știî bine că Ți-a părut
Că Ți-am născut fiú din trup.

5 C'o mână Țiă 'mî daî,
C'un picior mă legănaî,
Din gură mă blestemaî !

FIRE-AI NEIC'AFURISIT

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Firulescu, Grecești, Mehedinți.

Fire-a' neic' afurisit,
Cu batista de la gât;
De ce, neică, nu murfam.
Când amêndo' ne iubiam ?

5 Dar acum la ce să mor,
Când 'm' dau fetele florî,
Nevestele ochisorî !

VERDICICA D'O LELEA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul I. Bușă, Căpârleni, Gorj.

Verdicică d'o lelea,
Când vorbisem cu Lina,
S'a 'ntâmpnat o vreme rea,
Duduia și fulgera
5 Și trăgea cu vremea rea,
Nu poci iubi pe Lina.
—Mult o fi, Lino, d'aséră,
De când tot sta' eu p'afară ?
M'ă 'nghețat picioru 'n scară
10 Și m'ana pe săbióră.
Nu ți-e, Lină, și păcat
Că eu tremur lângă gard
Și tu dormi cu altu' n pat ?
Tu m'ăști bună de 'mpușcat !

15 Ajungă-te mila mea
Nici măi bine, nici măi rea,
Und' ți-o fi calea măi grea !
Ajungă-te dorul me'ă,
Nici măi bine, nici măi rău,
20 Număi cum te-am iubit eu !
Nu ți-e milă și păcat
Că eu tremur lângă gard ?
M'ăi iubit și măi lăsat
Cu cuvîntu m'ăi legat
25 Ca p'un dobitoac la gard,
Nebătut și nemâncat.
Și m'ăști bună de 'mpușcat
Fără frică de păcat !

DU-TE, NEICA, UND' TE-I DUCE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

—Dute, neică, un' te-î duce,
Că gurița mea cea dulce
Te-aduce de un' te-î duce.
Du-te, neică, și o lună,
5 Că gurița mea cea bună
Te-aduce într'o săptămînă ;
Du-te, neică, și un an

E'ă rămân négră buștén.
Du-te, du-te, ducu-ți mila,
10 Cum duce ulul găina ;
Du-te, du-te, ducu-ți dorul
Cum duce vîntul pîrjolul.
De te-î duce, nu te-î duce,
14 Știu bine că ți-am pus cruce !

FOIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Alex. Veleanu, com. Vela (Dolj).

Fóie verde ș-o lalea, Mâniósă mî-e Ióna, De Duminecă séra, Că i-am luat batiștíora, 5 Batiștíora de mătasă Pe la colțurî tot alésă Cu arnicî și cu mătasă, — Tot ca Ióna de frumósă. Și iar verde ș-o lalea, 10 Că nu am pe unde da,	Să nu-î vėd căscióra, Casa și bătătura Ș'mprejur ce-o mai avea. — Lino, inimíora mea, 15 Dar'ar, Domnul Dumneđeu Să fie pe gándul meú : Casa ei cea zugrăvită S'ajungă părăginită ; Lino, podu-î orzărie 20 Și căscióra grănărie !
---	---

SUI MARIȚO'N DEAL LA VIE

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu Dozești (Vâlcea).

Fóie verde iasomie, Sui Marițo, 'n deal la vie, C'aú venit mîerlițele Și-aú mîncat cornițele. 5 Când deteî c'o sburătură, Îi pică córna din gură.	Córna se făcu fântână, Fântână cu cincî isvóre, Să bea dușmaniî să móră ; 10 Să bea și dușmanca mea, Să plesnescă fierea 'n ea !
--	--

FOIE VERDE ȘI-O LALIE

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu Dozești (Vâlcea).

Fóie verde și o lalie, Mě suiî în deal la vie Și găsiî mîerlițele, Mîncându-mî cornițele ! 5 Și luaî d'o sburătură, Lovî mîerla peste gură	Și-î căđu córna din gură. Córna se făcu fântână, Fântână cu treî isvóre, 10 Să bea dușmaniî să móră,— Să bea și dușmanca mea, Să plesnescă fierea 'n ea !
---	--

CUCULEȚUL

CUCUL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu — Petresci-de-sus. (Gorj).

A se confrunta cu varianta „Frunđu-léna și de mure», din cântece Moldovenești, (Elena Sevastos) pag. 13 și pag. 23. n. 2 și No. CCLVIII pag. 118—119, din colecț. d-lor Iarnic și Bărsan.

— Cuculeț de unde'mî vii ?	5 Șade la gherghef și cósă ;
— De la tîrg de peste Jił.	Nu știu cósă orî descósă,
— De Lencuța ce'mî mai spuî ?	Orî de neîca 'mî cercetéză.
— Da, Lencuța-î sănétósă,	
-

FOIE VERDE BOB DE BOB

Auđită de Ión Ionescu, de la Ión Șt. Udrescu. Bogați—Dâmbovița.

— Fóie verde bob de bob,	Și-a rămas puî golaș
Cucule de Topolog	Și i-a lăsă golășel
Cobóră din deal în Olt,	Cu perișoru pe ei,
De'mî mai potolește un foc !	15 De plînge codru de ei !
5 — N'am ce foc să-ți potolesc,	Mi i-a lăsă pe nisip,
Nici n'am glas să-ți hăulesc,	Pitulicea i-a găsit.
Că mi l'a luat mândra 'n crâng	Trecu luna lu Sîn-Pietru
Când eram copilaș mic,	Părăsi cucu făgetu
Ș-acu n'am cu ce să-ți cânt.	20 Și turtureaua vâlcéua
10 Ș-altă fóie d'arțăraș,	Și mîerlița potecéua !
Ș'a dus, neîcă, drăgălaș	
-

CUCULUI

Auđita de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru, din T.-Jiu.

A se vedea varianta «cuculu» pag. 347, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

— Cuculeț de la pădure
Du-te la mândra și spune,
Să nu mai se pórte bine
Cu parale de la mine,
5 Că gălbinașii de la gât,
De neľcuța sînt făcuți !

CANTA, CUCE, NUMAI MIE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Christea Nicolai Cobzaru — T.-Jiu.

<p>Cântă, cuce, numai mie Că pên' la vară cine știe ? Orî că mor orî că trăiesc Saű d'aicea pribegesc. 5 Nu mă duc de sărăcie, Ci mă duc de dușmănie Și mă duc pên' la un loc Și iar, puľcuță, mă 'ntorc, Să puľ la dușmanî foc.</p>	<p>10 C'asa 'î voľa la dușmanî, Să'mî vadă carnea 'n cântar, Și sângele 'n terezie Să'mî vedă casa pustie, C'asa la dușmanî le pare bine ! 15 Casa mea cea zugrăvită Ajunse părăginită, De dușmanî ocolită !</p>
--	--

FOIE VERDE DE SIPICA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu din Ștefanești — Gorj.

<p>Fóie verde de sipică, F...u-te'n lege furnică, (ă tu ești juvină mică, De știți cucu unde cântă. 5 Frunđuliță de lipan, Că cântă p'un bolovan ;</p>	<p>Frunđuliță bob năut, F....u-te'n lege de cuc, Cântă bine că te 'mpușc 10 Și 'ți frig carnea și-o mănănc, Și 'ți-o frig și nesărată, Numeľ pîn cenușă dată !</p>
--	--

CUCUL ȘI CORBUL

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, din Pojogeni — Gorj.

A se confrunta varianta «Cucul și Corbul» pag. 347, colecția D-lui G. D. Teodorescu.

Frunđuliță foi ca plop, Se céartă cucu cu corbu, Care să reinăle 'n codru? Corbu 'mă este lege rea. 5 — Tacă, corbe, nu mă 'ngâna, Că tu ești o lege rea; Că eu sînt lege curată	Spovedită 'n an odată. — Spune cuce pop'al tău, 10 Să mă spovedesc și eu. — Pop'al meu e vînător, Cu pușculița cu flori, Când te-oi spovedi, tu mori!

UND-AUD CUCUL CANTAND

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Mihaă, din București.

Fôie verde bob năut, Unde-aud cucul cîntând Și mîerlița șuierînd, Jos la baltă fulgerînd,	5 Plôia 'n codru răpînind, Mă fac bróscă pe pămînt, Ca un pușor de lup Și intru la pușca 'n crîng!

CUCULEȚ DE LA PADURE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

Fôie verde foi de mure, Cuculeț de la pădure Du-te la mândra și-ă spune, Să'și spele obrazu bine. 5 Să vie la neica 'n culme,	Fôie verde și-o lalea Ca să mă iubesc cu ea; Că de cînd nu m'am iubit, Amîndoi ne-am ofilit, 10 La față ne-am prăpădit!

CUCULE DE MIC EȘTI MIC

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru — Novaci.

A se vedea varianta prescurtata «Cucușor» pag. 207, colecția Elena Sevastos.

— Frunđuľiță siminic, Cucule, de mic ești mic, Dar ți-e glasul de voľnic. F...u-ți legea ta de cuc, 5 Vara viľ, vara te ducĩ, Mě mir iarna ce mănăncĩ? — Mănănc mugureľ de fag Și beaű apă dintr'un lac Și cānt codruluĩ cu drag. 10 — F...u-ți legea ta de cuc,	Vara viľ, vara te ducĩ, Și de muncă nu te-apucĩ. Ia biciu și haľ la plug. — N'am venit să măn la plug 15 Și-am venit ca să vě cānt. — Cāntă cuce numa mie, Că la vară, cine știe? Că pēn' la vară o fi mult, Cine știe, ajung, n'ajung, 20 Glasul tēu ca sē'l aud ?

FOIE VERDE BOB NAUT

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru — Novaci.

— Fōie verde bob năut, F...u-te 'n lege de cuc, Vara viľ, vara te ducĩ, Nici de muncă nu te-apucĩ; 5 Mě mir iarna ce mănăncĩ? — Putrigaiű, cōjă de fag Și beaű apă de pin lac Și cānt codruluĩ cu drag. — Fōie verde iasomie, 10 Ia maľ cāntă'mĩ, cuce, mie. — Nu maľ pociű voľnicule,	C'astă iarnă mĩ-am cāntat Peste Olt la Calafat. P'un bordeiaș dărimat, 15 Tōtă iarna m'a picat, Un picľor mĩ-a degerat, Cel-al-alt mi s'a uscat, Limba 'n gură mĩ-a 'nghețat, La cocóna Bălășița, 20 Pēnă mĩ-a amorțit gurița, Mĩ-a degerat limbulița !

CORBULEȚU

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta cu varianta «Corbul» pag. 251 din colecția Poesii Poporane a lui Vasile Alexandri.

Fóie verde a bobuluț,	Ce tot țipă cu-atâta jale ?
Țipă puțu corbuluț.	Orî țî-e fóme, orî țî-e sete,
— Ce țî-e, pușor de corb ?	Orî țî-e dor de codru verde ?
Orî țî-e fóme, orî țî-e sete,	— Numî-e fóme, nu mî-e sete,
5 Orî țî-e dor de codru verde ?	15 Nu mî-e dor de codru verde ;
— Nu mî-e fóme, nu mî-e sete,	Ci-aș mânca inimă de cal
Nu mî-e dor de codru verde ;	Și-aș bea sânge de Muscal ;
Ci-aș mânca carne de Turc	Și-aș mânca creier de cuc
Și-aș bea sânge de hațduc !	Și-aș bea sânge de hațduc !
10 — Corbe, corbe, frățioare,	

PE CULMIȚA DEALULUI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Pe culmița dealuluț	— Nu mî-e fóme, nu mî-e sete
Țipă puțu corbuluț.	Nu mî-e dor de codru verde ;
— Ce țî-e, pușor, de țipă,	D'aș mânca carne de Turc,
Au țî-e fóme, aũ țî-e sete,	Ș'aș bea sânge de hațduc.
5 Aũ țî-e dor de codru verde ?	

CUCULEȚ, UNDE-AI IERNAT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din com. Dîoști (Romanști).

A se vedea varianta de mai sus «Fóie verde bob naut» pag. 328.

- Cuculeț unde ai iernat ?
 Peste Jiũ la Vadulat,
 Intr'un bordei dărâmat,
 Fără ușă, fără pat,
 5 Aripa mî-a degerat,

FÓIE VERDE Ș'O LAPTUCA!

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir (Gorj).

Fóie verde și-o lăptucă,
 F...u-ți legea ta de curcă,
 C'ai intrat cu puil 'n luncă,
 La răcóre și la umbră,
 5 La umbră și la lăcuste,

Să dai puilor să 'mă guste,
 Puișorii mă-or mânca,
 Când mă-o suna scândura;
 Nicăi atunci, ba, ba, ba.

SE'NGANA CORBUL CU CUCUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir (Gorj).

A se vedea varianta de mai sus «Cucul și corbul», pag. 327.

Se 'ngănă corbul cu cucul :
 — Nu mă 'ngăna, corbule,
 Că 'mă-au pușca la cătare,
 Când oi da, cură penele la
 [vale,

5 Că tu nu ești legea mea;
 Că tu ești legea spurcată,
 Că bei apă după matcă,
 Și mănâncă carne de vacă!

FOIE VERDE FOI CA NUCUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gh. Nicolaescu, Pietroasa (Vâlcea).

A se vedea variantele de mai sus «Cucule de mic ești mic și Fóie verde bob năut», pag. 328.

—Nu-mă blestema, Leană, cu-
 [cul,
 Că mă-e singurel cu trupul.
 Spune-mă, cuce, ce mănâncă?
 —Mănânc mugurel de viță

5 Și bea apă din bălțiță;
 Mănânc mugurel de tei
 Și bea apă din ștufeț,
 Mănânc mugurel de fag
 Și apoi cânt, «cucu» cu drag!

FOIE VERDE TREI LAPTUCI !

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir (Gorj).

Fôie verde trei lăptuci	Mănânc mugurel de tei
F... în cîloc de cucî:	Și beaŭ apă din știubei.
Vara vii, vara te duci,	— Ce ți-e gușa galbină ?
Mă mir iarna ce mănâncî ?	10 — Tot mîncînd la sadină.
5 — Mănânc mugurel de fag	— Ce ți-e gușa gălbîoră ?
Și beaŭ apă dintr'un lac ;	— Tot mîncînd la pădióră.

CUCULE, VOINICULE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

— Cucule, voinicule,	5 Și beaŭ apă din știubei
Vara vii, vara te duci,	Și cînt mîndrelor cît trei.
Mă mir iarna ce mănâncî ?	Mănânc mugurel de fag
— Mănânc mugurel de tei	Și cînt mîndrelor cu drag !

CUCULEȚ DE SADINA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Gh. Mateiaș, Mieța (Dolj).

—Cuculeț de sadină,
 Ce ți-e gura galbină ?
 Cuculeț cu pana sură,
 Ce tot dai pe bătătură ?
 5 —Cunosc locu unde-am ouat,
 Nu-l găsesc cum l'am lăsat.

CANTA CUCU SUS PE CRACA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiŭ, din Petresci (Gorjiŭ)

Cântă cucu sus pe cracă,
 Cântă hoțu de mă secă,
 Tot în pica mea să facă.
 Eŭ ȑic cuculuŭ să tacă,
 01 El se suŭe p'altă cracă,
 Cântă hoțu de me secă,
 Tot în pica mea să facă !
 — Cântă, cuce, nu înceta,
 C'am dat d'o inimă rea,
 10 Mi-a 'mbolnăvit mândruța !

Mândruța cât a mea,
 Nu e cât îl Blanița,
 Cât Blanița, cât Gilortu,
 Numaŭ peste Ji la Motru.
 15 Eŭ aici, mândra la țară,
 Amendoŭ zăcem d'o bôlă ;
 Eŭ într'un pat, ea 'ntr'un pat.
 Pe niște scânduri de brad,
 Jugrăvite 'n Țaligrad !

VINE CUCU

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

A se vedea mica variantă CDLI pag. 213 Iarnic și Bârsan. Idem „Frunđulena de trei fire” pag. 205, din colecția E. Sevastos.

Fôŭe verde mărăcine,
 Vine cucu de trei ȑile
 Și n'are pe ce se pune.
 S'ar pune p'o rămurea
 5 De la deal de casa mea,
 Și-i e frică de belea,
 Să nu'l vaȑă cine-va.
 Fôŭe verde de susaŭ,

De trei ȑile viŭ pe plaŭ
 10 Cu merinde pe cincŭ caŭ,
 Nu beŭŭ, nicŭ nu mâncaŭ,
 Numaŭ la cucu ascultaŭ.
 Eŭ ȑic cuculuŭ să tacă,
 El se suŭe p'altă cracă ;
 15 Cântă hoțu de mă secă,
 Numa 'n pisma mea să facă

VERDE FRUNȚA MARACINE

(VARIANTA)

- Audita de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, Novaci (Gorj).

A se confrunța varianta «Cucul» pag. 346 colecția d-lui G. D. Teodorecu.

Verde frunță mărăcine,	S'ar pune p'o rămurea
Vine cucu de trei Țile	Și Țe frică c'o cădea.
Peste câmp făr' de pădure,	D'ar fi cucul d'un voinic,
Și n'are pe ce se pune.	L'aș prinde d'un ibomnic ;
5 S'ar pune p'un mărăcine	Dar mî-e cucu păsărea,
Și 'e frică că nu'l ține ;	Nu știe de dragostea mea !

FOIE VERDE FOI CA BOBUL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ghiță Schiopu, R.-Vâlcea.

Fôie verde foi ca bobul,	— Rēm aȚ, cuce dumneata,
Se cêrtă cucu cu corbul,	Să ne cânț primă-vara
La ce mî-a intrat în codru ?	S'audă și puȚca mea,
Fôie verde și-o lalea,	Ca să'mî mai dea guriȚa,
5 Dară Corbu ce'mî Țicea ?	10 Că mi s'a uscat limba !

CUCULEȚ CU PANA SURA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Anghel Cambrea, din Sacelu, Gorj.

A se vedea o variantă prescurtată, colecția d-lui Bibicescu, din pag. 370 n. 379.
Idem No. CCLXIV, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

—CuculeȚ cu pana sură	NumaȚ eȚ și mândra mea !
Ce tot cânț la noi pe șură,	— CuculeȚ cu pana sură,
OrȚ nu Ț-e inima bună ? !	Ce tot cânț la noi pe șură ?
— De mî-e bună, de mî-e rea,	OrȚ Ț-e fôme, orȚ Ț-e sete,
5 Nu mî-o știe nimenea,	10 OrȚ Ț-e dor de codru verde ?

— Nicî mî-e fîme, nicî mî-e
[sete,
Nicî mî-e dor de codru verde;
Cî mî-e dor de satu meu,
C'am lăsat două mîndre 'n el :
15 Una 'n vale
Ca o flîre,
Alta 'n deal
Ca un pahar !
— Cîntă, cuce, nu tăcea,
20 Că mî-a' secat inima !
Cîntă, cuce,

Limba 'îi pice,
S'o da' țatî s'o mînănce
Că mult e bună și dulce !
25 — Cucule, nu'mî fi dușman,
Că nu mî-a' cîntat d'un an.
Și-acuși cîntî sus pe buștîn !
F...u-ți legea ta, de cuc,
Tu ești cuc și eă haîduc ;
30 Cîntă bine, că te 'mpușc !
Cîntă cucu sus pe cracă,
Eă dîc cuculuî să tacă,
Cîntă cucu de mî sîcă !

FÎIE VERDE ȘI-O RASURA

(VARIANTA)

Auđîta de Ch. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

— Fîie verde și-o răsura,
Cuculeț cu pana sură,
Ce te plimbî pe bătătură ?
Orî nu țî-e inima bună ?
5 — De mî-e bună, de mî-e rea,
Nu mî-o știe nimenîa,
Numaî pućulița mea !
— Fîie verde samulastră,
Cucule cu pana albastră,
10 Ce te plimbî pe la feréstră ?

Nu sînt fată nicî nevastă,
Sînt garófă la feréstră,
Garófă mirositoare,
Cine mî mirîse mîre !
15 Cine pe mine m'o lua,
De loc că și pornesc grea.
De-ar fi cucu d'un voînic,
L'aș prinde d'un ibomnic.
Dar mî-e cucu o păsărea,
20 Nu'mî puî mintea eă cu ea !

CUCULE, NU MAI CANTA

(VARIANTA)

Culésă de I. Odor auđîta în com. Cireșîu (Prahova).

— Cucule, nu mai cînta,
Că mî-a' secat inima ;
D'ar fi cucu d'un voînic
L'aș prinde d'un ibomnic,
5 Și mî-e cucu o păsărea,
Nu știe ce'î dragostea !
Cuculeț, pasăre sură,

Ce te plimbî pe bătătură
Orî nu țî-e inima bună ?
10 — De mî-e bună, de mî-e rea,
Nu mî-o știe niminea.
— Cuculeț, pasăre albastră
Ce viî nîptea la feréstră,
14 Că sînt fată, nu's nevastă !

FÓIE VERDE CA NALBA

Auđita de Chr. N. Țapu de la lăutarul Costea Gheorghe — Săcenî, (Teleorman).

— Fóie verde ca nalba, Cântă, cucu, nu inceta, C'am dat de inimă rea. Mî-a pîerdut calu șaua, 5 Șaua și ipîngîlaua, Și mî-a găsit'o mândra.	Mă rog de ea să mî-o dea, Mândra Țice să mē ia, Că mî-a fost ibovnicea, 10 De când era mititea, In braț de la malcă-sa,

VERDE FRUNȚA DE ȘERPETU

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, Novaci, (Gorj).

Verde frunță de șerpētu, Trecu postu lu Sim-Pietru, Mî-a urît cucu făgetu Și turturéua 5 Vălcéua Și mândruța potecéua. Verde frunță foț, trifoț, Plécă cucu de la noț, Lasă puiț mititeț ; 10 Pitulicea mai cu milă, Găsi puiț făr' de mumă. Păsărica așa milósă	Luă puiț de cuc să-î créscă ; Coboră din dél în vale, 16 Și le duce demăncare, Să créscă puiț mai tare. Verde frunță tămăloră, Veni cucu 'n primăvară, Găsi puiț sta să sboră 20 Și când le făcu întrebare Cine le-a dat de măncare, Puiț 'n sémă nu'l băgară, Că-î lăsase făr' de pene, Nu vrură să-î Țică nene!

CANTA CUCU ȘI-O MIERLIȚA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petrescîț — (Gorj).

Cântă cucu și o mîerliță, Gătește-mē malculiță, Că la vară e resmiriță, Și resboiū	5 La Dorohoț, Și gâlcévă La Ceplévă !

CANTA CUCU SA ME DUC

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din PetresciŃ-de-sus.—(Gorj).

Cântă cucu să mă duc
Și mferlița să mă 'ntorc
Să'mî daŃ dușmanilor foc ;
Să'mî daŃ foc cu lemne verđi
5 Și p'o parte cu uscate,

S'aprindă și cele-l-alte.
De-aș ști cânta ca cucu,
N'aș mai ieși din codru ;
Ca cucu nu știŃ cânta,
10 În codru n'am ce căta !

MURGULEȚUL

DÉMNA MURGULEȚ

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iautarul Dumitru Baranca, din Peșteana-de-sus, Gorj.

A se confrunta varianta «Flăcăul și murgul» pag. 350—351, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

— FrunđuIiță ruguleț, Démná, démnă murguleț, FrunđuIiță foi castană, Tot la puIca la Peșteana.	10 Pe mine mă legi de gard Și tu ședî cu puIca în pat. Cum ți-e drag cu mândra 'n pat Și mie cu traIsta 'n cap ; Cum îți sînt dragi țițele
5 — Bată-l focu de 'ndemnat, Unde-ajungi, mă legi de gard, Și'mi daI fên nuIelile Și tu te joci cu țițele Ca cu gutuițele!	15 Și, mie grăunțele ; Cum ți-e drag cu mâna 'n sîn Și mie cu gura 'n fên !

MURGULE, CALUȚUL MEU

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petresci—Gorj.

— Murgule, căluțul meu, Ce te-abați din drum mereu ? Ori ți-e greu trupșorul meu ? — Nu mă-e greu trupșorul tău,	Și de gard legat mă lași. Cum ți-s dragi mândruțele, Și mie grăunțele ; Cum mă-e dragă traIsta plină,
5 Că tu la cărșmă te-abați,	10 Și ție mândra pe mână !

INDÉMNA, 'NDÉMNA, MURGULEȚ.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Michaî, — București.

Fóie verde ruguleț,
 Indémná, 'ndémná, murguleț.
 Colea 'n vale 'n deluleț,
 Să face d'un têrguleț
 5 La lóna 'ntre Olteț.
 Să-ți cumpăr d'un frêuleț,
 Mî-aî fost drag de mînzuleț,
 Și'mî creșteai în cômă creț;
 Nóptea 'mî călcai un județ.
 10 Țiua 'mî trăgeai în grăjduleț
 Și mîncai la orzuleț.
 Și iar verde ruguleț,

Indémná, 'ndémná, murguleț.
 —F... în c... de 'ndemnat!
 15 Unde-ajungî mă legî de gard
 Și'mî dai fên nuțelile
 Și grăunțe stelile
 Și apă zăbalile,
 Și tu'mî beî cu mândrele!
 20 Cum ți-e drag cu mândra'n pat
 Și mie cu traista 'n cap!
 Cum ți-e drag cu mâna 'n sin
 Și mie cu botu 'n fên!

FRUNȚULIȚA BOB ANGLAS.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateias, Misița — Dolj.

A se confrunta varianta «Voinic beîiv» No. 283 pag. 217—218, din colecția d-lui Bibicescu.

— Frunțuliță bob anglas,
 Indémná, murguleț, la pas!
 —F..u-l.. în bot de 'ndemnat,
 Ca când n'aî mai 'ncălicat.
 5 Nu mî-e greú trupșorul têu,
 Ci mî-e urît năravul têu,
 Jumătate mergî călare
 Și jumătate la vale.

F..u-l.. în bot de 'ndemnat,
 10 Unde-ajungî mă legî de gard
 Și'mî dai fên nuțelile
 Și grăunțe stelile.
 Cum ți-s dragî cărcumile,
 Așa și eú grăunțile;
 15 Cum ți-e drag cu mândra'n pat,
 Așa și eú cu traista 'n cap!

MURGULEȚ, CALUȚUL MEU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul P. Brândușianu, Costești — Vâlcea.

- Fôie verde de dudău,
Murguleț, căluțul meu,
Ce te-abați din drumul tău ?
Orî ți-e greu trupșorul meu ?
- 5 — Nu-mi-e greu trupșorul tău,
Mi-e urît năravul tău !
Pe la câte cârciumi treci,
Pe mine de gard mi-e legi
Și 'mi dai fîn nuțelele
- 10 Și grăunțe stelele.
Cum ți-e drag la veselie
Și mie la herghelie :
Cum ți-e drag la refenea
Și mie asemenea.
- 15 Cum ți-e drag cu mindra'n pat
Și mie cu traista 'n cap ;
Cum ți e drag cu mândrele
Și mie grăunțele !

FOIE VDRDE FOI DE PRAZ

Culésă de Chr. N. Țapu de la Alecu Dumitrescu-Abălaru, Roșiori-de-Vede.

A se vedea varianta «Murguluț» pag. 351, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

- Fôie verde foi de praz,
Foi de praz și de aclaz,
Morî, murgule, de necaz
Că n'am unde să te las !
- 5 Să te las la tată meu ?
Tată-meu e om bătrân,
Nu cosește vara fîn.
Cositura ce-a cosit'o
Nici p'aia n'a grămădit'o ;
- 10 Cu primaru mi-a 'mpărțit'o !
Să te las la maică-mea ?
Maică-mea e vrăjitoare,
La disăgi la spinare,
- Plcă 'n sat după moșmone,
15 Tu morî murgule de fôme !
Să te las la soru mea ?
Soru-mea e fată mare,
La furca pleacă la fete,
Tu, murgule, morî de sete !
- 20 Să te las la frati-meu ?
Frati-meu e hoț ca mine,
Umblă călare pe tine
Și te ține nemâncat,
Nemâncat și nebăut,
- 25 Parc'ai fi fost oropsit !

CE STAI MURGULE TRIST?

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești — Vâlcea.

— Ce stai, murgule, așa trist?
— Cum n'aș sta, stăpâne, sta,
Că tu la cârciumă mergi,
Pe mine de gard mă legi!

5 Și 'mă dai fân nufelile
Și grăunțe stelile,
Și tu 'mă beî cu mândrele!

CALETORIE - STREINATATE.

VAI VOINIÇ STREIN !

Auđită de Chr. N. Țapu de la lautarul Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

A se vedea varianta «Străinul sărac» din colecția G. D. Teodorescu op. citat, pag. 282 ; idem «Strein singur» din aceeași colecție, pag. 283 vers. 14—25.

Fôțe verde de pelin,
De pelin de rosmarin,
Va! de vo!nicel strein !
E ca mēru dulce 'n drum :
5 Căț pe drum că'mi trec,
Il sburătutesc ;
Crăcióre 'm! frânge,

Trupióra 'm! plânge,
Cu lacrăm! de sânge !
10 — Tac!, trupină, tac!,
Că tot tu le faci ;
Nu e vina ta,
Ci-a cu! te-a sădit
Și nu te-a 'ngrădit !

COLINDAI ȚERILE TÔTE.

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu de la Teodor N. Țapu, Roșiorii-de-Vede.

A se vedea mica variantă «Dorul de rude» pag. 254 din colecț. D-lui G. D. Teodorescu, op. citat. Idem varianta din cantece Moldovenesci pag. 10 No. 2, a D-nei E. Sevastos și No. MCDXXXI, din colecț. d-lor Iarnic și Bârsan.

Colindai țerile tôte,
Și de bine n'avu! partē.
Și 'm! vine câte odată
Să mă su! la munți cu p!atră,
5 Să'm! vęd mumă, să'm! vęd
[tată...
Nu vęd mumă, nu vęd tată,

Par'că sînt născut din piatră!
Și așa 'm! vine une-or!,
Să mă su! la câmp cu flor!,
10 Să'm! vęd frați, să'm! vęd suror!.
Nu'm! vęd frați, nu'm! vęd
[suror!,
Par'că sînt născut din flor! !

PUSEI LACATU LA PÓRTA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Pusei lacătu la pórta,
Și plecaî în strinătate,
Să'mî gădesc mamă și tată !
Nu e mamă, nu e tată ;

5 Par'că sînt născut din piatră !
Nu sînt frați, nu sînt surorî ;
Par'că sînt făcut din florî !

FOIE VERDE MARACINE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Preuteșescu, Novaci — Gorj.

Fóie verde mărăcine,
M'a făcut mama pe mine,
Numaî singurel pe lume ;
Eû n'am frați, nici n'am surorî,
5 Numaî grădina cu florî.
Fóie verde de berbină,
Pusei lacăt la grădină,
Și plecaî 'n țeră streină,
Fóie verde de treî florî,
10 Să gădesc frați și surorî.
Și umblaî și ispitî
Frați și surorî nu găsiî !
Și de cea mă întorseî,
Fóie verde treî bujorî,
15 Drept la grădina cu florî !
Mă duseî la peliniță,

Și o găsiî călugăriță !
— Bine, dragă peliniță,
De ce ești călugăriță ?
20 — De ce n'am avut credință !
Mă duseî la leuștén,
Și-l găsiî negru buștén !
— Bine, dragă leuștean,
De ce ești negru buștén ?
25 De ce nu sînt udat d'un an !
Mă duseî la busuioc,
Și 'l găsiî plângênd cu foc !
— Bine, dragă busuioc,
De ce 'mî plângî tu cu foc ?
30 De ce n'am avut noroc,
Să fiû cu tine p'un loc !

REU ȘADE MUNTELUI (VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Iautarul Paicu, din Bistrița, Vâlcea.

A se vedea varianta No DCXI, pag. 318, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Fôie verde de dudău,	Făcuț ochișorii rătă,
Rău șade muntelui rău ;	Mă uitai prin lumea totă,
Rău 'i șade fără' de pîtră,	Să'mî văd mamă, să'mî văd
Ca și mie fără' de tată !	[tată.
5 Rău 'i șade fără' de brumă ;	15 Nu văd mamă, nu văd tată ;
Ca și mie fără' de mumă !	Parc'așî fi născut din pîtră !
Rău 'i șade fără' de braji,	Mă suiî pe munți de flori,
Ca și mie fără' de frați !	Să văd frați, să văd surori.
Rău 'i șade fără' de flori,	Nu văd frați, nu văd surori ;
10 Ca și mie de surori !	20 Parc'așî fi născut din flori !
Mă suiî pe munți de pîtră,	

FOIE VERDE FOIE LATA (VARIANTA)

Fôie verde fôie lată,	Mă suiî pe munți de flori,
Mă suiî în munți de pîtră,	Să'mî văd frați, să'mî văd
Să'mî văd mumă, să'mî văd	[surori.
[tată.	Nu'mî văd frați, nu'mî văd
Nu'mî văd mumă, nu'mî văd	[surori,
[tată,	Parcă sint născut din flori !
5 Parcă sint născut din pîtră !	

AMARA STREINATATE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihai, București.

Amară streinătate,
 Mult ești tu fără dreptate ;
 Am umblat țările toate,
 Și de bine n'avuși parte !
 5 Din tinerețile mele,
 Trăiesc în lume cu jele ;
 Lumea, țara mă hulește,
 Dumne-deu mă miluește !
 Lumea, țara am umblat,
 10 Și de bine n'am aflat,
 Pe nimeni n'am cunoscut,
 Făr' pe cel ce m'aș făcut.
 De-î umbla în lumea totă,
 N'oi afla mumă și tată ;
 15 De-î umbla și cât să cauți,
 N'oi afla doriți frați.
 Așa 'mî vine une-orî,
 De gîndesc pe loc să mor !
 Jelui-m'ași, vai de mine,
 20 Jelui-m'ași n'am la cine !
 Jelui-m'aș munților
 De dorul părinților.
 Jelui-m'aș braților,
 Vai ! de dorul fraților ;
 25 Jelui-m'aș florilor,
 De dorul surorilor !
 Așa gîndesc câte-odată,

✓ Să mă suî pe munți de pîatră,
 Să'mî fac ochisorî rôtă,
 30 Să mă uî în lumea totă ;
 Să mă uit spre răsărit,
 Să văd dincotro-am venit ?
 Căci eu sint nenorocit,
 Și prin lume părăsit !
 35 Văduț'am totă lumea.
 Și marea și Dunărea.
 — Vino, dragă turturea,
 De'mî sbóră la casa mea,
 Să'mî vorbesc cu măicuța.
 40 Am și-o dragă surióră,
 De dorul meu stă să móră !
 Jele, Dómnă și pe ele....
 Jele la tot neamul meu,
 Din băieat cum am fost eu ;
 45 Că eu tare sint străin,
 Plin de dor și de suspin !
 Dar mă rog lui Dumne-deu,
 Care'mî știe gîndul meu,
 Să'mî dea viață curată,
 50 Să mă scap de ici odată :
 Vai de robia străină,
 Când 'î apucă Némțu inima,
 N'aî nimica pe viață,
 Numai pușculița 'n brațe !

CÂND ERAM ÎN VREMEA MEA

Auđită de Chr. N. Țapu, în Runcurelu — Mehedinți.

A se vedea variantele: «Săriți frați și privighetorea prinsă» din colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 280. Idem varianta prescurtata No. 405, pag. 382, din colecția d-lui Bibicescu.

Când eram în vremea mea,	Și 'mî făcu d'un lățișor
Sburam ca o turturea ;	Și mă prinse de picior
Și sburam din cracă 'n cracă,	Și mă băgă 'n colivie,
N'avea nimeni ce să'mî facă!	10 Să mă scôță 'n prăvălie,
5 Ș'un drăcit de vânător,	Să mă ducă la Domnie !
Șmulse trei fire de păr,	

CÂND ERAM ÎN VERSTA MEA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Când eram în vârsta mea,	— Und'te ducî tu, sora-mea ?
Sburam ca o paserea ;	— Eă mă duc în țară streină,
Și'mî umblam din cracă 'n	15 Unde nu e dor, nici milă !
[cracă,	Că mila de la părinți,
N'avea nimeni ce să'mî facă.	Anevoie vreî s'o ulți ;
5 Veni un hoț de vânător,	Iar mila de la bărbat,
Puse lațul umblător ;	Ca frunza de păr uscat,
Cum îl puse,	20 Când te dai să-te umbrești,
Așa mă prinse.	Tot mai rău te 'nădușești !
M'aruncară 'n colivie,	
10 Mă puseră la feție !	<i>In altă variantă ultimul vers sună :</i>
Câte paseri mă vedeau	Iar mila de la bărbat,
Tote mă ciricălau :	Tot cu pumni după cap !

FÓIE VERDE ŞI-O LALEA (VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Ţapu de la V. Nicolaescu, Pietrósa (Vâlcea).

<p>Fóie verde şî-o lalea, F...o 'n bot inima mea, Nu mai este cum era! Când eram în firea mea, 5 Sburam ca o pasărea, Ca o pasăre pribégă, N'avea nimeni ce să'mi facă. Dar un hoţ de vânător,</p>	<p>Călare p'un cărlător, 10 Rupse trei fire de pěr De la micul cărlător Şi 'mî făcu d'un lăţişor, În revărsatul de zori; Şi m'apucă de pictor, 15 De aripă şi de cap; Mî-e frică că nu mai scap!</p>
--	--

PASERICA DUPE LAC

Auđită de Chr. N. Ţapu în Novaci — Gorj.

A se vedea varianta No. 152, pag. 116, colecţia d-lui Bibicescu.

<p>— Păsărică după lac, Nu mă blestema să zac, Că n'am pe nimeni cu drag Să'mi puie mâna la cap, 5 Să mă 'ntrebe de ce zac.</p>	<p>— Păsărică de pe Ji Da de neicuţa ce ştii? — De neicuţa că ştiu bine, Bea la vin şi mănăcă pâine 10 Şi gândeşte tot la tine.</p>
---	---

UNDE-AUD ME DUC, ME DUC

Auđită de Chr. N. Ţapu din gura lautarului Constantin Dobre, din Govora, R.-Vâlcea.

A se vedea o mică variantă «*Intrebarea*» la d-l. G. D. Teodorescu op. cit. pag. 278.

<p>Fóie verde foi de nuc, Unde aud mă duc, mă duc, Ca frunđa eũ mă usuc, — Ca frunđa goronului, 5 Pe marginea drumului! Fóie verde de dudău, Şi bătuł şi parił reũ Pe margine de pîrău, Uitându-mă 'n drumul tău. 10 Fóie verde bob năut,</p>	<p>Cum aş face să mă duc Să'mi iaũ frunđa să'mi sěrut, Că pên' la anu mî-e mult, Nu şciũ ajung, orĩ n'ajung 15 La pułcuța de demult, Să'mi dea gura s'ó sěrut? Că sînt călător mă duc Şi unde am pus de gând, [n'ajung, La pułcuța de demult!</p>
---	---

UNDE AUD CA PLEC

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateiaș, Mieșta, (Dolj).

Și unde aud că plec, că plec,
 Știi ca frunđa mă petrec,
 Ca frunđa alunului
 Pe marginea drumului.

SUNA, SUNA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru — Târgu-Jiu.

A se vedea varianta «Sună pietricica 'n vale» pag. 283, colecția poezii populare de d-l V. Alexandri.

Sună, sună și resună,
 Sună pietricica 'n vale,
 Pușca mea plânge cu jale;
 Sună pietricica 'n Olt,
 5 Pușca mea plânge cu foc,
 Că n'am parte nici noroc,
 Să fiu cu pușca 'ntr'un loc.
 De m'aș vedea 'n deal suit
 Și la vale scoborit,
 10 Să puș masa să mănânc
 Și cu pușca după gât
 Și cu murgu 'mpriponit,
 De-o crăculiță de nuc.
 — Vino, pușcă, să te sêrut,
 15 Că d'aia o să mă duc!
 — Dar pe mine cui mă lași?
 — Negrilor, streinilor,
 Pe mâna dușmanilor!
 — Iaca, neică, frățioare,
 20 Fă-ți o milă și pomană,
 Nu mă lăsa de ocară,

Sue-mă cu tin' călare,
 La spatele dumitale.
 De vei merge 'ntr'altă țară,
 25 Ca să-ți fiu eu soțioră!
 — Eu te-aș lua, pușcă, călare,
 La spatele meu, frățioare;
 Dar mî-e murgul mititel,
 Abia duce trupul meu.
 30 D'aș merge încă pe jos,
 Da mî-e drumu gloduros
 Și nu pociu merge pe jos.
 Și mî-e drumul ars de sôre
 Nu pociu merge pe piclôre!
 35 Milă de ea că-și făcea
 La spate o arunca,
 În Moldova cu ea mergea,
 O cârciumă că-și făcea,
 Amândoi în ea trăia,
 40 Avere că-și căpăta,
 Mulți sêraci adăpostia!

SUNA, SUNA ȘI RESUNA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țăpu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

A se confrunta varianta «sună sună» pag. 325, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

Fóie verde și-o răsura,
 Sună, sună și resună,
 Sună pîetricica 'n gârlă
 Mândra mea, 'mî plînge cu
 [milă :

5 Sună pîetricica 'n Olt,
 Mândra'mî plînge cu mult foc,
 Cu milă și cu pârjol,
 Ca să ție tot un dor !

FOIE VERDE ROSMARIN

Auđita de Chr. N. Țăpu de la N. Zănescu, Vladimir (Gorj).

Fóie verde rosmarin
 F...u-ți legea ta de trin,
 Cum duci Olteniî de lin,
 Pe la Turnu-Severin.
 5 Și mî-î duci de-î ocolești
 Pêne mî-î trecî prin Pitești
 Și mî-î lași în București.

Pe toți mî-î faci precupeți
 Să vină mere creșești,
 10 La curțile boierești,
 — Cântăre, oltene, bine,
 Să iaú mere de la tine;
 Cu drépta să cântărești,
 Cu stînga banî să primești.

CINE'MI FLUIERA PRIN LUNCA ?

Auđita de Chr. N. Țăpu de la Vasilache F. Costake, Dioști (Romanați).

Cine-'mî fluieră prin luncă ?
 Rădița cu gura mică
 Și cu buza sîptirică.
 Cine-'mî cîocăne prin luncă ?
 5 Rădița cu Marinică,
 Tale răschitor și furcă

Și Marin baston de ducă,
 Să se ducă 'n Dobrogea,
 Acolo pămînt să ia.
 10 Dar'ar Dumneđu să dea,
 Ca să intre Turciî 'n ea,
 Să'mî robescă Dobrogea !

CINE FLUIERA PRIN LUNCA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Oie, lăutarul Dioștilor (Romanăș).

Frunđuliță de sipică,
Cine-mî flueră prin luncă ?
Rădița și cu Ionică,
Țale răschitor și furcă;
5 Ionică baston de ducă.
Frunđuliță și-o lălea,
Că se duce 'n Dobrogea
Că se dă pămînt în ea,
Mânca-o-ar pîrdalnica !
10 De cînd Dobrogea s'a dat,
Multe sate mi s'a spart
Și Marin că mî-a plecat.

Aoleo, ce foc mă calcă !
Necă la Dobrogea plcă,
15 Cu cămașa necălcă,
Batista ne parfonată,
Cu chica nepțeptănată.
De cînd Marin mi s'a dus
Maî nimic că n'am făcut :
20 Nicî porumbiî n'am prășit,
Nicî orzul n'am secerat,
Nicî grăul nu l'am cărat ;
M'am ținut de vorbă 'n sat,
Tot de el mî-am întrebat !

CINE-I SINGUREL CA MINE ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu — Gorj.

A se vedea primele versuri din «Singur pe lume» din G. Dem. Teodorescu, op. citat pag. 283.

Cine-î singurel ca mine ?
Numaî mîerla din pădure;
Nicî mîerla nu-î singurea.
Mîerla ouă, scôte puî
5 Și face vecinî destuî.
Unul sboră și se duce,

Mîerla rămîne și plînge
Și strigă cu mare glas :
— Intôrce-ve-ți c'am rămas ;
10 Intôrce-ve-ți care puteți,
De mă scoteți din județ !

STRAINAȘ, MAICA, CA MINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Bacioiu, din Petresci-de-sus — Gorj.

Fôie verde mărăcine, Streinaș, maică, ca mine, N'o mai fi altu pe lume Ca și cucu din pădure!	20 Fôie verde de mohor, Așa 'mî vine une-orî Să mă urc pe munți de florî, De dor de frați și surorî!
5 Fôie verde rosmarin, Da nici cucu nu-î strein; Că tot are-o surioră Pe mîerla cea peștricîoră. Streinaș, maică, ca mine	25 Și pădurea luncî frumose, Să se vadă sat cu sat, Să vedă și eă ce-am lăsat. Lăsaî maică, lăsaî taică, Lăsaî frați, lăsaî surorî,
10 N'o mai fi nimenî pe lume, Ca și-o flóre din grădină. Da nici flórea nu-î streină, Că tot are-o rădăcină Și cu iarba p'angă ea;	30 Lăsaî grădina cu florî! Dragile mele surorî, Pliviți și-ale mele florî, Le pliviți și le udați Și bine mi le păstrați;
15 Da eă n'am pe nimenîa! Fôie verde de mușcată, Așa 'mî vine câte-o dată Să mă urc pe munți de piatră, Să mă uit la mândra 'n pîrtă!	35 Să crească cât gardurile, Să le bată vînturile, Ca pe mine drumurile Și pe mama gîndurile!

DE S'AR FACE DEALU ȘES

(VARIANTA)

Auđita de I. Odor de la A. Mihaiescu, Cireșu (Prahova).

De s'ar face dealu șes Și pădurea luncî frumose, Să se vadă sat cu sat, Să vedă și eă ce-am lăsat.	Le pliviți și le udați Și bine mi le păstrați. Să crască cât gardurile,
5 Că lăsaî maică, Lăsaî taică, Lăsaî frați, Lăsaî surorî, Lăsaî grădină cu florî!	15 Să le bată vînturile Ca pe mine drumurile Și pe maica gîndurile. Iacă, dragă, plec, mă duc, Dă'mî gurița s'o sêrut,
10 Dragile mele surorî, Pliviți și-ale mele florî,	20 Să țî-o sêrut de-a călare, Să'mî paie drumu plimbare Și mie și dumitale!

CATANIE

CAT-II SIBIU DE MARE

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Căt-ii Sibiu de mare,
Numai o cărare are, —
O cărare de nisip
Merg Catanele tot rând,

5 Maica după ei plângând
Și te-ar bate, Impărate,
Lăcrămile maicelor
Și jalea feciorilor !

TU TE DUCI, BADEO SARACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj.

A se compara cu varianta prescurtată No. 180 pag. 138, din colecția d-lui Bibicescu.

— Fôie verde trei spanace,
Tu te duci, badeo sêrace,
Dar 'eă, măre, ce m'oi face ?
— Tu te-oi face, mândro, bine,
5 Că mai sunt voinicî ca mine ;
Dar de mine este răă,

C'acolo unde merg eă
Nu mai sunt de felul tēă,`
Fără sânge pēnē 'n brēă ;
10 Și de mine'î, vaî de mine,
Că nu mai găsesc ca tine !

REMAI, MANDRO,

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateiaș, Mierța (Dolj).

Frunțuliță și-o lalea,	Numai sânge de Român.
Rēmăi, mândro, cu' o' vrea,	Sângele Muscalului
Eū mē duc la rōta mea.	Pēn' la burta calului,
C'acolo unde sînt eū,	Sângele Românului
5 Nu e grău, nu e porumb,	10 Pēn' la cōma calului!

M'A FACUT MAICA FICIOR

Culésă de Chr. N. Țapu de la Calistrat Stoienescu, Tîrpezița (Dolj).

Foiliță bōbă fîrtă,	5 Să dau țerilor ocol.
Nu m'a făcut maica fată,	M'a făcut mărgăritar,
Ca să staū cu ea pe vatră;	Să mē ia la militar!
M'a făcut maica fecior,	

REU, MAICA, M'AI BLESTEMAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Calistrat Stoienescu, Tîrpezița (Dolj).

Foiliță pēr roșat,
 Rēū, maică, m'aī blestemat,
 Să staū în pușcă rezinat
 Și să mănânc de furat,
 5 Cu Ungurul să mē bat!

VINO, MANDRO, DE ME VEȚI

Culésă de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateiași, Mieța (Dolj).

A se vedea începutul din varianta «Frunțulița lanuri verzi» din colecția «cântece Moldovenești» a domnei E. Sevastos.

Foie verde bob urez,
Vino, mândro, de mă veți
Până sunt grânele verzi;
Că dacă s'or secera

5 Vine ordin și mă ia.
Și mă duce la Galați,
Unde 's Turcii 'narmați!

FRUNȚA VERDE D'ASOMIE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautariș din Runcurelu (Mehedinți).

— Frunță verde d'asomie,
Mă duc, măică 'n miliție,
C'am ajuns în vârsnicie
Să port pușca 'nchituită,
5 O sabie subțirică,
O manta și c'o tunică,
Și pintenți pe la picțore;
Iară calu cu zorzonale,
Cum le place la cocóne.
10 Mă duc, măică drăguliță,
Să slujesc cu-a mea credință
Pentru rege, pentru frați,
Ce's în lume străinați!

Iar tu, măică măiculiță,
15 Și tu, taică drăguliță,
Rugați'mi mie de bine,
Că voi pleca aci și mâine
Și mă duc în București
În palatele domnești,
20 Spre-a vă face vouă nume,
C'aveți un fiu bun pe lume!
Deci să nu vă 'nstrinați,
Pe mine să m'așteptați,
Că voi veni cum mă duc,
25 Mai frumos și mai făcut!

PLANGE-ME MAICA CU DOR

Auđită de Chr. N. Țapu la bălcuul din Polovraci.

A se confrunta varianta «Frunđă verde de mohor» pag. 274, din colecția dōmnei E. Sevastos.

— Fōie verde de bujor,
Plānge-mē, maică, cu dor,
Că și eū ȝi-am fost ficior;
Ți-am scos boiū din obor
5 Și plugul de supt șopron.
Nici o brazdă n'am brăzdat
Și'n miliție m'a luat!

Vinde-ȝi maică, ce'i avea
Și mē scōte din belea!
10 Vindeȝi, maică, boiū toȝi,
Și mē scapă de la sorȝi!
— Maica nu te pōte scōte
De la sorȝi și de la mōrte!

VERDE FOIE DE MOHOR

(VARIANTA)

Culēsă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățilă—Novaci (Gorj).

Verde fōie de mohor,
Plānge-mi maică, cu dor,
Că și eū ȝi-am fost ficior.
Ți-am scos boiū din obor
5 Și plugu de supt șopron
Și-am tras brazda la răzor!

FOIE VERDE MANDALAC

Culēsă de I. Ionescu, de la Anton Cojocaru, Vladaia (Mehedinȝi).

Fōie verde mândălac,
M'a făcut mama băiat,
M'a crescut, m'a legănat,
M'a legănat cu picioru
5 Și din furcă a tras fuiloru.
M'a legănat, m'a crescut,
Mē făcuī maī măricel,

Mē chemă taica cu țel
La sapă la plug s'ajut,
10 Pēn de vērștă m'am făcut.
Și nu trecu multă vreme
Vēđ că patria mē cere,
Să merg și să isbutesc
Pe țărāmul cel turcesc.

- 15 C'o opincă mă'ncăltaș,
In cap căcîlă că luaș,
Căcîlă c'a lui Mihaș.
Trecuț riu Dunărea,
Cetatea Nicopolea ;
20 La Grivița când sosiș,
Pe părinți nu mai doriș.
S'apucaș în jos pe vale ;
Striga Turciș 'n gura mare
Din reduta cea mai tare :
25 — Bre ! Avradini sictir !
Cu toțiș ne prăpădim,
Ghîauru ne'a impresurat
Și nu e loc de scăpat !
Baca, baca ghîauru,
30 Ne răpește sufletu !
Valter, căpitanu bun,
Adevăratu Român,
Să suie pe parapet

- Cu nouă glonțe pin pîept.
35 — Naînte, băieți nainte
Și să v'aduceți aminte
De al vostru căpitan,
Adevăratu oștén !
Mórte cruntă a suferit,
40 Ce-a dorit a isbândit ;
Patria nu și-a vindut !
— Saltă, Românie, saltă,
C'acum te-afli măritată
După mirele dorit,
45 De doi-spre-ce ai venit.
Românie, fiiș tîi
Te vor scăpa de nevoi !
România mi-a avut
Doi fiș bravi care-a trecut :
50 Pe Ștefan cel lăudat,
Pe Mihaș, bravu bărbat !

PENTRU-O ARMA RUGINOSA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Florea lăutarul, Radomir (Romanași).

A se vedea mijlocul variantei «Frunță verde ismă crêța» din colecția d-mnei
E. Sevastos, pag. 269.

- Fôie verde avrămésă,
Pentru-o armă ruginósă
Lăsaș masă, lăsaș casă,
Lăsaș nevastia frumósă,
5 Cu doi copilași la brațe,
Fôie verde matostat,
C'o fată și c'un băiat,
Băiețașul strigă—tată,
La inimă mă săgétă !

- 10 Fata strigă—mamă, mamă,
La inimîoră mi-e rană !
Fôie verde trei bujori,
Și'ntrebă copiiș lor :
—Mamă, unde-î tatăl nostru ?
15 Tatăl vostru 'n București
Călărește caș domnești,
Și se pórta 'n țole verđi,
Să'l vedeți nu'l cunoșteți !

FRUNȚULIȚA ȘI-O LAMAIE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Florea lăutaru, Radomir (Romanași).

- Frunțuliță și-o lămăie
Și-o lămăie și-o gutuie,
Cântă, cuce, numai mie;
Pên' la vară nu se știe,
5 M'o lua statu 'n miliție

- Și rămăne mândra ție !
—Rēmăi, mândro, cui 'î vrea,
Iaș pușca și ranița,
Șapte nasturiș pe manta,
10 Să mă duc la slujba mea,

Ca să'mî fac datoria,
Să mă curăţ, de belea !
Să m'adăşti la patru anî ;
Când oî povirni pe dece,
15 Să'î fie inima rece !

Când oî ȕice bob năut,
Cântă, cuce, să te-ascult,
Pên'la vară este mult,
Orî trăiesc, orî nu trăiesc,
20 Orî in pămînt putreţesc !

RECRUTUL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautariî din com. Runcurelu (Mehedinţi).

A se confrunta varianta prescurtată «Frunĝulénă grău mărunt» pag. 246—247, din colecĝia d-mnei E. Sevastós. (cântece Moldovenesci).

Și'altă dată bob năut,
Vinerî, măica m'a făcut,
Sâmbătă m'a botezat,
Duminecă m'a 'nsurat,
5 Lunî în ôste m'a băgat,
Vorbă la nevast'am dat:
Să m'aștepte șapte anî,
Șapte anî și șapte lunî
Și fr'o patru săptămânî.
10 — Dac'oî vedea că nu viū
Să sameni, puică, busuĝoc,
Iarna, pe geru de foc.
De-o ieși el crăcănos,
Să știî că sint sănētos ;
15 D'o ieși îel cam pălit,
Să știî că m'am prăpădit ;
D'o ieși el resfirat,
Să știî că m'am depărtat !
Soldatu ce mi-șî făcea ?
20 El, frate, sē libera,
Acasă că mi-șî pleca,
Pe drum singur că venîa

Și c'un moș că se 'ntilnea :
— Bună-ȕiua, moșule !
25 — Mulțumim, voînicule !
— Unde-aî plecat moșule ?
— Ia, mă duc în deal la vie
Să taî viea din trupină
Că s'a umplut de cîorchină.
30 — Spune, moșule adevērat
De nu e vre-o nuntă 'n sat ?
— Spuî, tată, în credința mea,
Că e chiar la casa mea :
S'a măritat noru-mea.
35 — Spune, moșule adevērat,
Spune, pe cine-a luat ?
— Băiatu primarului,
Din capu orașului.
Soldatu că mi-șî pleca
40 Și la nuntă se ducea.
Mirésa cătu'l vedea :
— Maică, măîculița mea
Mî-a venit soĝiôra !

FOIE VERDE DE NAUT

(VARIANTA)

Culésă de Ión Ionescu, de la N. Radulescu, din com. Bozați, — Dâmbovița.

A se vedea varianta prescurtata «Frunĝulénă gr ũ mērunt», din colecĝia dōmnei E. Sevastós.

Fôie verde de năut,
Vinerî măica m'a făcut,
Sâmbătă m'a botezat,
Duminecă m'a 'nsurat,
5 Lunî la ôste că m'a luat,

La București am plecat,
Și așa răspuns am lăsat :
Să 'mî ȕie puĝcuța bine,
Cu pâine și cu masline,
10 Cu rachiū de tiscovină,

Să nu ducă dor de mine!
 Nicî o lună n'a trecut,
 Nicî anul nu s'a umplut
 Și scrisóre mî-a sosit,
 15 Că puîca s'a logodit.
 Eû atunci, cum auîi,
 La Maîor că mă cerui.
 Maîorul drumu că 'mî da,
 P'un cal negru încălecam
 20 Și pe cale că mî-o luam,
 Pe vâlcele mî-apucam,
 Ostenit, of! cum eram.
 Când la jumate de cale,
 Unde scoboriî îî vale,
 25 Mă 'ntâlniî c'un moş bătrân :
 — Bună îiua, moş bătrân !
 — Mulţămesc, soldat strein,
 Ca 'n tot-d'auna 'n deplin !
 — De unde eşti moş bătrân
 30 Venit aici în âst fin ?
 — Din sat de la Milueşti,
 D'aci 'n vale, cum ochesîi.
 — Spune, moşe adevărat,
 N'ai vîdut vr'o nuntă 'n sat,
 35 Nicî pe îi, nicî pe 'nserat ?
 — De la deal de casa mea,
 Jîcă nunta noru-mea.
 Eû atunci cum auîi,

Bicî calului că dăduî,
 40 Drept la pîrtă mă opriî
 Și drept cum m'am repeîit,
 Pîrtă 'n patru s'a făcut.
 De mîănă doi că mă lua
 Curva 'n mîănă că mî-o da :
 45 — Haî, tu curvă, după mine,
 C'am bîut baniî cu tine,
 'I-am bîut și 'I-am mîncat,
 'I-am băgat în sîrutat.
 Cum aş plînge și ofta,
 50 Să'mî vîd eû amanta mea
 Pe braîele altuia.
 N'am cuîit la mîna mea
 Pe-amîendoî 'I-aş junghia
 De s'ar duce pomina,
 55 De s'ar duce vestea 'n ţară
 Și îeû aş fi de ocară !
 Fîie verde îarbă lată,
 Bată-te crucea, armată,
 Cum mă laşî făr' de nevastă !
 60 Fîie verde d'un fuîor,
 Să trăiesîi, Dom'le Maîor,
 Că 'mî făcuîi parte di fecîor.
 Fîie verde d'avrîmîsă,
 Să trăim bine, nevastă,
 65 Eû nu îi-oî mai îice ba,
 Tu mî-oî îice tot aşă !

MOŞNÉGUL

(VARIANTA)

Auîita de Chr. N. Ţapu din gura lui Constantin Dobre, din Govora (Vâlcea).

Veîi varianta «Moşnégul» (balada), în colecîia d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 616.

Fîie verde samulastră,
 Lîsaî vorbă la nevastă
 Să m'aştepte nouă anî,
 Nouă anî și nouă lunî
 5 Și câte-va sîptîmîni.
 Dar soldatu ce'mî făcea ?
 Din armată că îeşîa
 Și acasă că'mî pleca,
 Cu tată-sîu se'ntîlnîa.
 10 Fîie verde şî-o lalea
 Și din gură îî îicea
 Bună îiua că îîi da :
 — Bună îiua, moşule !
 — Mulţămescu-îi, soldatule !
 15 Dar soldatu întreba :
 — Fîie verde matostat,

Spune, Moşe, adevărat,
 De este vre-o nuntă 'n sat ?
 Fîie verde şî-o lalea
 20 Și moşu lui rîspundea :
 — Nuntă este 'n casa mea,
 Se mărită noru-mea !
 Soldatul, când auîia
 Ochiî lui îî lacrîma
 25 Și din gură aşă îicea :
 — Moşule, pe cine îa ?
 — Fecîorul primarului.
 Soldatul, când auîia,
 Fuga acasă se ducea,
 30 Toîi meseniî că'l vedea
 Dar pe el nu'l cunoştea.
 Fîie verde şî-o lalea

Și la masă că ședea
 Numai vin roșu că bea.
 35 Veni vremea banilor,
 De schimbul darurilor.
 Fôie verde de bujor,
 Bagă mâna 'n portofel
 Și mi-ș scose d'un inel.
 40 Fôie verde și-o lălea
 Și pe pâine că'l punea.
 Dacă nașu mi-l vedea
 Și mirésă că chema
 Inelu în mână 'i da.
 45 Mirésă că mi-l vedea

Și din gură așa dicea :
 — Mî-a venit soțiora !
 Dar soldatul ce făcea ?
 Drept în sus că se scula
 50 Și din gură așa dicea :
 — Beți, voînici, și ospetați,
 Dar mirésă să n'o luați !
 Fôie verde și-o lălea,
 Dar soldatu ce făcea
 55 Tótă nunta implinea
 Și mirésă că 'și lua
 Și'n fericire trăia !

LA UMBRA DE STEJEREL

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Veđi o variantă în Dorul, carte de cantece.

Colea 'n vale 'n făgețel,
 La umbră de stejerele,
 Frumos dórme-un soldățel,
 Cu ranița lângă el
 5 Și cu pușca căpătâi :
 — Mă duc, maică, să'l mângâi !

— Nu te duce, fata mea,
 C'ala e om cu belea,
 Vine ordin și mî-l ȳa
 10 Și mi-l trece Dunărea
 Aprópe de Turchia,
 Maí în sus de Plevina !

FOIE VERDE DEDEȚEL

(VARIANTA)

Fôie verde dedețel,
 Supt umbră de păducel,
 Frumos dórme-un grănicer,
 Cu ranița lângă el.
 5 — Mă duc, maică, după el !

— Nu te duce, fata mea !
 Grăniceru-ȳ cu belea.
 Vine ordinu și-l ȳa
 Și mi-l duce 'n Dobrogea
 10 Și tu rămâi tot a mea !

REU E, DOMNE, PRIN STREINI

Auđita de Chr. N. Țapu de la Țutarul Paicu din Bistrița (Vâlcea).

A se confrunta sfârșitul variantei No. 169 și începutul variantei No. 170, pag. 130 131, din colecția d-lui Bibicescu.

- Rău e, Dómnne, prin streinî,
Ca desculț pîn mărăcinî;
Rău e, Dómnne, pîn dușmanî,
Ca desculț pîn bolovanî!
- 5 — Tu te ducî, bade, te ducî,
Tu te ducî, bade sărace,
Dar eū ce focul m'oi face!
— Tu, mândruță, ăi face bine,
Că mai sint voinicî ca mine.
- 10 — Ba eū, bade, oi face rău,
Că nu's mândre 'n portul meū.
Ia-mă badeo, și pe mine,
Fă-mă brău pe lingă tine.
'Ți s'o părea brăul greū,
- 15 Fă-mă lumină de seū
Și mă bagă 'n sinul tēū.
Că tu unde-oi insera,
Eū din sîn Ți-oi lumina,
Ție bine Ți-o părea!
- 20 Munte, munte, pătără sēcă
Lasă'mî voinicel să'mî trecă!
Să'mî trecă la cîobănie
Să'mî scape de cătănie.
Cătănia cui Țe dată?
- 25 La fecioru făr' de tată.
Cătănia cui Țe bună?
La fecioru făr' de mumă,
Că 'nvață mustra 'ntr'o lună!

FOIE VERDE DE BUJOR

Auđita de d-l I. Ionescu, abs. seminarist, în com. Runcu (Dâmbovița).

- Fóie verde d'un bujor,
Tot pe deal pe delușor,
Urcă-o fată și-un fecior;
Fecioru urcă cîntînd,
- 5 Fata după Țel plîngēnd.
— De ce cîntî, băiete, a jale?
Orî Ți-e grea arma 'n spinare?
— Nu mî-e grea arma'n spinare,
Dar mî-e dor de părinți tare!
- 10 Și-am Țis verde d'avrămésă,
Eū cînd am plecat d'acasă,
Am lăsat boi 'njugați
Și cășorii 'nhămați
Și părinți supărați!
- 15 Și-am Țis fóie d'avrămésă,
Că, cînd am plecat d'acasă,
Am trecut podu pe lésă;
Și m'ajunse-un dor d'acasă
De copii și de nevastă!
- 20 D'ar fi dor de la copii,
Să puț șaua și să măi;
D'ar fi dor de la nevastă,
Să las calul să măi pască.
D'ar fi doru de la mumă,
- 25 Să fac calu numaî spumă;
D'ar fi doru de la tată,
Să fac calul numaî apă!

FOIE VERDE MATOSTAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Petrescu, Picher, Petresci (Gorj).

- Fóie verde matostat,
M'a făcut maica băiat ;
Of, of și aoleo !
M'a făcut m'a legănat,
5 Din gură m'a blestemat,
Of, of și aoleo !
Ca să fiu și eă soldat (bis),
Of, of și aoleo !
La o pörtă de 'mpérat
10 Staă în pușcă rezemat,
Of, of și aoleo !
Nebăut și nemăncat,
Ca un sfint din cer picat (bis)
Of, of și aoleo !
15 Fóie verde merișor,
Pe cel deal pe delișor
Trece-o fată și-un flăcău,
Of, of și aoleo !
Flăcăul flueră a jale
20 Fata-ı face o întrebare (bis):
Of, of și aoleo !
— De ce flueri bățete a jale ?
Ori ți-e grea arma 'n spinare ?
Of, of și aoleo !
25 —Nu m-e arma grea'n spinare,
Dar m-e dor de maica tare (bis).
Of, of și aoleo !
Fóie verde trei grante,
Regimentul doi cetate
30 Mult e dus în strinătate,
Și n'are cine să'l cate.
Of, of și aoleo !
Mama din pămînt nu pôte,
Tata este prea departe. (bis)
- 35 Of, of și aoleo !
Fóie verde trei cocenı,
Sus în deal la Cotrocenı,
Este-un regiment de gen.
Of, of și aoleo !
40 Gorniștiı marșu sunând, (bis)
Comandanțiı comandând, (bis)
Of, of și aoleo !
Și dacă ai greșit în front,
Numa'n palme 'n ghiont te scot
45 Și ce-va de mai grărești,
La carceră nimeresti. (bis)
Of, of și aoleo !
Când e sórele 'n chindie:
— Haı copii la teorie.
50 Of, of și aoleo !
Siliți copii de 'nvățați
Numa să nu desertati; (bis)
Of, of și aoleo !
Căci dacă veți deserta,
55 Garda pitei v'o mănca.
Of, of și aoleo !
Mai la vale de cazarmă
Un azil de domnișóre, (bis)
Of, of și aoleo !
60 Domnișóre tinerele
Mor sergențiı de pe ele !
Sergențiı când se-adună,
Nu vorbesc vr'o vorbă bună,
Și vorbesc tot vorbe rele
65 Pentru fete frumusele,
Cu igreta falfăind
Și cu cocarda lucind (bis)
68 Of, of și aoleo !

FOIE VERDE TREI BUJORI

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lui Gheorghe Petrescu, Picher, Petresci (Gorj).

Veđi-l și in *Cartea de dor*.

- Fóie verde trei bujori,
Adio, mamă, frați, surori;
Să vė mai revėđ odată
Și-apoi pot să mor.
- 5 Fóie verde de stejar,
Va!, sėrmanii marinar!,
Duce viața cu amar,
Făcėnd termen de cincī anī!
- 10 Fóie verde de trei flori,
Al reginei sint feciori;
Ei se duc ca fluturii
Și vin ca călugării!
- Cine-a prelungit armata,
Dumneđeu să-ı dea rėsplata:
- 15 Să-ı ıa mână și-un picior
Ca s'ajungă cerșetor!
Cine m'o fi blestemat,
Mările să le străbat,
- Pin' la Oceanu 'nghețat?
- 20 Nu m'a blestemat la lună,
Ca să staū cu arma 'n mână;
Și m'a blestemat la nor,
- Ca să staū sus pe vapor!
Mână, mână, lopătar,
25 Mână pėn' la țermul meū,
Țermul meū cel părintesc,
Unde-am născut
Și crescut.
- Fóie verde trei sfăntóice,
30 De la Galați mai incóce,
Este o cărciumă in pãrlóge,
Ținută de trei Turcóice,
Vinde vinu trei sfăntóice,
Beaū marinarii sėracii.
- 35 Vinu 'ı bun de Drăgășani
Ocaua opt-đeci de ban!,
Beaū marinarii sėrmanii.
Fóie verde ıarbă mare,
Când eram la recrutare,
- 40 Eram frumos ca o flóre,
Ce sta vara la rėcóre;
Dar acum la liberat
Mult sint palid și uscat,
Parcă 'n temniță am stat!

FOIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr., N. Țapu de la Dumitru Băcioiū, din Petrescii de-sus, (Gorj).

- Fóie verde mărăcine
Tu plec, neică, de la mine;
Du-mė, neică, și pe mine
Neică, 'ntr'o țară cu tine!
- 5 — Fóie verde de măr dulce,
Bucuros, mândro, te-aș duce;
Da m'e murgu tinerel,
- Nu ne duce doı pė el,
Și m'e murgu de trei đile,
10 D'abia mē duce pe mine;
Fóie verde de dudău,
D'abia 'mı duce trupu,
Trupu cu pėcatele,
Mijlocu cu armele.

- 15 — Fôie verde mărăcine
 Tu plec, neică, de la mine;
 Du-mă, neică, și pe mine,
 Neică, într'o țară cu tine!
 — Mândro, unde mă duc eu,
 20 Nu-î nici țarbă, nu-î nici grău,
 Numa sânge pănă 'n brău!
 Fôie verde de dudău,
 Mândro, unde mă duc eu,
 Nu e țerbă,
 25 Nicî nu-î nalbă,
 Numa sânge pănă 'n barbă!

FRUNȚULIȚA USTUROI

A se confrunta și variantele de mai sus «Recrutul și Moșnegul» pag. 356—358.
 Aușită de Chr. N. Țapu de la Gh. Porumbescu, din Novaci (Gorj).

- Frunțuliță usturoi,
 Colea 'n vale 'ntr'un zăvoi,
 Face Badiu case nuoî,
 Cu ferestrele la sôre,
 5 Cu ușile 'n vântu mare.
 Foicică și-o lalea,
 In casă cine ședea?
 Un bosnég, bosnég bătrân
 Și mi-ș avea d'un copil.
 10 Sâmbătă l'a logodit,
 Duminecă l'a nuntit.
 Lunî scôse plugu din obor,
 Și mi-l porni pe ogor.
 Nicî o brazdă n'a brăzdat,
 15 Pe el la ôste l'a luat.
 Dar bălatul ce'mî dîcea?
 Din gurița lui grăia:
 — Fa, nevastă, mândra mea,
 Și tu, măre, să m'asteptî,
 20 Șapte anî și jumătate,
 Să m'asteptî in dreptate.
 Și, măre, tu să'mî sădești
 Trei vetre de busuîoc.
 Busuîoc d'o resări,
 25 La șapte anî și jumătate,
 Să știî bine c'oî veni;
 Busuîoc n'o resări,
 Pên 'la șapte anî și jumătate,
 Tu să nu mai așteptî, frate!
 30 Tu pulcă să te logodești,
 Și cu altu să trăești!
 Ea, măre, că mî-aștepta
 Șapte anî și jumătate,
 Busuîoc că 'mî semăna,
 35 Busuîoc nu resări.
 Ea, măre, se logodî;
 Sâmbătă s'a logodit,
 Duminecă s'a nuntit.
 Dar bosnégu ce 'mî făcea?
 40 Sapa 'n spinare c'o lua
 In deal la vie 'mî suîa.
 Săpa via din tulpină
 S'o sece la rădăcină,
 Struguri verđi și pîrguiți,
 45 Peste garduri asvirliți.
 Dar bosnégul ce 'mî făcea?
 Ochîl la vale arunca,
 D'un voînîcel că 'mî vedea,
 D'un voînîcel ortoman
 50 P'un cal bun și Dobrogén,
 Cu mustăți în tôte părți,
 Par 'că-î vrej de castraveți.
 Dar bosneagu ce 'mî făcea?
 Nicî gândul nu 'l isprăvia
 55 Pênă voînîcel sosîa.
 Dar voînîcelu 'mî venîa,
 Către unchiaș îi dîcea:
 — Bună-điua, moșule!
 — Mulțămesc, copilule!
 60 — Frunțuliță și-o lelea,
 Măî moșule, dumnea-ta,
 De ce sapî tu via așa?
 Și mî-o sapî de la tulpină
 Și mî-o secî din rădăcină?
 65 Struguri verđi și pîrguiți
 Peste garduri asvirliți?
 Dar moșu că răspundea:
 — S'a măritat noru-mea;
 De foc de inimă rea,
 70 D'aîa sap eu via așa.
 — Frunțuliță și-o lalea,
 Măî, moșule, dumneata,
 Ia lasă-ți via așa;
 N'o săpa de la tulpină
 75 Și o seca din rădăcină!
 Și lasă-ți via așa,
 Haîda, să-ți vîd nunta!
 Dar bosnégu ce făcea?

Sapa 'n spinare c'o lua,
 80 Cu voľnicu acas' pleca,
 Şi porţile le descuţa
 Şi la grajd că mi-ş mergea,
 Calu 'n grajd că mi-l băga
 Şi 'n casă că mi-ş intra
 85 Şi la masă că 'mî şedea.
 Meseniş cum îl vedea,
 La el ţintă se ulta
 Şi din gură că grăia :
 — Cată f...u-î mumă-sa,
 90 Dar cine-o mai fi şi asta?
 Şade la masă nechemat,
 Bea paharu neinchinat?

Dar voľnicul ce'mî dicea?
 — Mă moşule, dumnea-ta
 95 Ia scóte-mî, tu, mireasa,
 Să-mî sêrute mînuţa,
 S'o dăruesc cu ce-va.
 Moşul mireasa scotea,
 Mînuţa î-o sêruta.
 100 Ea inelul cunoştea,
 Inelul din logodit,
 Şi din guriţă 'm dicea :
 — Beţi, copii, ospetaţi
 Şi de cale vă cătaţi;
 105 C'asta-î bărbăţelul meu,
 Care-î dat de Dumneđeu!

TU TE DUCI, BADE SERACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vacariű, din Ocna Sibiilor (Transilvania).

A se vedea şi varianta «Fóte verde mărăcine» pag. 361—362.

— Tu te duci, bade sêrace,
 Eű cu dorul tēű ce-oi face?
 — Tu ți-î face, mândro, bine,
 Căci mai sint feciori ca mine ;
 5 Dar eű m'oi face mai răű,
 Căci mă duc din satul meu !
 Mândro, unde mă duc eű,
 Nu veđi firicel de grăű,
 Numaî sânge pēű 'n brēű :
 10 Sânge de-al Muscaluluí,
 Pēű 'n cóma caluluí ;
 Şi sânge de-al Turculuí
 Pēű 'n cóma murguluí !
 Mândro, mândrulēna mea,
 15 De te-ajunge dor de mine,
 Ia drumurile de-a-lungu,
 Oraşele de-a rēndu ;
 Unde te-o ajunge dor de mine,
 Sue 'n munţií luí Tirol
 20 Şi 'ţi fă ochisorii róta
 Şi te uita 'n lumea tótă.

Und'eî vedea steag implântat,
 Acolo oi fi picat,
 Tot în sânge închegat !
 25 Tot în sânge d'el roş
 De la feciori d'eî frumoşi !
 Mândro, mândrulēna mea,
 Mândro, semnul mî-oi afla,
 La piclóre iarbă mare
 30 Şi la brēű holdă de grăű,
 Şi la guriţă
 Tămăiţă ;
 Din ochi-ţi
 Doi păuniţi,
 35 Din sprincene
 Două pene ;
 Din buziţe
 Scântelute
 Şi la gât
 40 Saschiű 'nflorit,
 Că de grea mórte-am murit !

IN VÊRFUȚUL NUCULUI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ștefan Munteanu din Brașov, Transilvania.

- In vêrful nucului
 Cântă-și puțul cucului,
 Mai în jos pe rămurele,
 Cântă și două turturele,
 5 Mai în jos pe la tulpină
 Cânt'o pasere streină.
 Și-așa cântă de cu jele,
 Frunză, ierba totă pîere,
 Să opresce sfîntul sôre,
 10 Și ies maicile în cale;
 Num'a mea nu mai ieșea
 Să 'mî asculte paserea
 Cum mî-a cântat patima ?
 Maică, măicuța mea,
 15 De te-a lovi dor de mine,
 Ia drumuțul de-alungu,
 Orașele de-a rîndu,
 Că pe mine mi-î afla
 În fundul Italiei,
 20 La compania mîndrei,
 Supt o trupină de brad
 Acolo mi-î afla 'ngropat,
 Unde Némțul m'a pușcat,
 Mîndre semne mi-î afla :
- 25 La picîore
 Iarbă mare,
 Pe la brîu
 Holdă de grîu,
 Din buzuliță
 30 Schinteiuță,
 Din guriță
 Tămăiță,
 Din ochiș
 Doi păuniș;
 35 Din sprincene
 Două pene,
 Și din frunte
 Ierbă verde.
 Și la gât
 40 Șahtiū florit
 Că de grea môrte-am murit.
 De plasa cuțituluș,
 De pușca 'mpêratuluș;
 Făr' de lumină de cêră,
 45 Făr' de om din a mea țeră,
 Făr' de lumină de sêu,
 Făr' de om din satul meu !

EȘI, MANDRA, PAN' LA FERÉȘTRA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ștefan Munteanu din Brașov, Transilvania.

- Eșî, mîndră, pên' la feréștră
 Și te uîță 'n sus pe cîstă.
 Eșî, mîndruță, din chilie
 Și te uîță 'n sus spre vie,
 5 Veđî pe drum cine cobôră ?
 Un car mare cu povară.
 Și te sufe 'ntr'un mēr dulce,
 Veđî bădița cum se duce
- Cu cămașa lui cea nouă,
 10 Cu inima ruptă 'n două.
 Eșî, mîndruță, 'n drumul sêu
 Și-î dă tu inelul têu
 Și te uîță după el
 Cum se duce cîtinel.
 15 Pentru ce nu merge tare ?
 Că rêu inima îl dóre.

Și se duce fluierând
 Și din ochi tot lăcrămând
 Și din gură cuvântând :
 20 —Plânge-mă, mândră, cu dor,
 Că ți-am fost voinic fecior
 Și ți-am fost drag pe plăcere
 Pe voia și mângăiere,
 Pe plăcerea ochilor,
 25 Pe voia părinților.
 Când porunca mi-a picat,
 Dă-mne, dă-mne m'am supărat;
 Când am prins a o ceti,
 Inima mi se topi !
 30 Mândra mea, mândră iubită,
 Nu-ți fie voia urită
 Și inima rău scârbită ;
 Că de-a fi 'n lume vr'un bine,
 Eu iar voi veni la tine
 35 Și de-a fi 'n lume vr'o pace,
 Eu iară mă voi întorce ;
 Dar de-a fi vr'o răutate,

M'oi lipi lâng-o cetate
 Și ți-o voi scrie mândr'o carte.
 40 — Ai, bădică, bădișor
 Scrie-mi, scrie-mi, că mi-î dor,
 Dar n'o scrie cu cernelă
 Că de-acela 'î multă 'n țără,
 Și n'o scrie cu cărbune
 45 Că de acela 'î mult în lume,
 Ci mi-o scrie cu argint
 Să știu că-î de la iubit.
 Cărtică 'n cornurele
 Pe de lături cu mărgele
 50 Cine-o prinde s'o citescă
 Lacrămile să'l porniască.
 Și n'o scrie tare greu
 Să o pot ceti și eu.
 Eu o voi ceti prin grădină
 55 Și sera pe la lumină
 Cu suspinul din inimă,
 Și-o voi ceti prin pomișori
 Cu lacrimi din ochișori !

PORUNCITU-MI-O ION

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Vacariul din Ocna Sibiilor, Transilvania.

Poruncitu-mi-o Ion
 Din Clușiu, din batalion,
 Să-î fac penă de țitron.
 Eu încă î-am poruncit

5 Pe sușerul vântului,
 În casarma Clușului,
 Că țitronul s'a scumpit
 Și penă nu î-am gătit !

REMAS BUN TATA ȘI MAICA

Audită de Chr. N. Țapu de la Ștefan Munteanu, din Brașov, fost sergent în armata Austriacă în Bosnia.

Cântă cucu dintr'o cracă,
 Rămas bun, tată și măică ;
 Cântă cucu 'n perî cu flori,
 Rămas bun, frați și surori.
 5 Eu, când am eșit din sat,
 Diua bună mi-am luat.
 De la clopu meu cu penă,
 De la tată, de la mamă ;
 De la grădina cu flori,
 10 De la frați, de la surori ;

De la pîrul cel cu pere,
 De la verî și de la vere ;
 De la pruni înfloriți,
 De la prietini și iubiți.
 15 Vin din vie n'oiu mai bea,
 Pretinî bunî n'oiu mai vedea.
 Rămâi tu, iubită țără,
 De-oî trăi, să te calc ără.
 Știu eu bine c'oiu veni,
 20 Dacă trei ani oi plini,

Dar trei ani, e vreme lungă
Cine poate să-î ajungă ?
Și pe-atunci dac' oiū veni,
Fôrte tare-oiū bătrâni,
25 La nime n'oiū trebui.

Dar imî dice mândra mea :
— Nu te, bade, supăra,
Că ori când i înturna,
Drag mi-î fi ca acuma !

VOINICESCI - HAIDUCESCI

CE MI-E DRAG PE LUME

Culesă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Constantin Baranca, din Horez, (Vâlcea).

A se vedea mica variantă «Frunză verde avrămăsa» pag. 250, colecția E. Sevastos. Idem «Calul și nevasta» pag. 298, colecția G. Dem. Teodorescu.

Fôie verde treî alune, Ce mî-e mie drag pe lume? Potecéua din pădure, Pardosită cu alune, —	Voînic verde de gânduri ;
5 Cu alune mărunțele, Se plimbă puîca prin ele, Că-î trosnește sub picere.	15 Calu trage la conace Și voînicul unde-î place! Ce mî-e mie drag în cale? Cărarea cea după vale, Făcută de-o fată mare
Ce-mî e drag pe lumea asta ? Calu, pușca și nevasta :	20 Și d'un voînicel călare, Tot trecînd la vrăjitoare, Să ghicască ce mă dore? Focul de la inimióră, La inima mea e rană.
10 Nevasta te primenește; Pușca de hoîi te păzește ; Calu te ȱcălătorește ! Calu-î negru de drumuri	25 Nu e rană de cuîit Și mi-e rană de iubit !

CE MI-E DRAG MIE PE LUME

(VARIANTA)

Culesă de Chr. N. Țapu de la N. Firculescu, Grecești (Mehedinți).

Ce mî-e drag mie pe lume ? Mariîo, stejarul, Păduricea verde, Trandafirule,	Trandafirule, Bobocelule !
5 Bobocelule! Poteceaua de pe culme, Pardosită cu alune,	10 Cu alune 'nghiorate, Să 'mî iubesc două cumnate, Două cumnate și-o soră, Două surorî și o cumnată Și pe o bătrână din vatră !
-

FRUNȚULIȚA FOI SMICÉUA

(VARIANTA)

Gulésa de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, lautar, Ștefanești (Gorj)

Frunțuliță foi smicéua, Pe valea cu turturéua E lăstarul cât undréua, Frunțuliță cât paraua. 5 Imi luași pușca și vergéua, Și 'mă apucași potecéua, Potecéua de pe culme, Pardosită cu alune, Cu alune mititele, 10 Scărție ghiata pîn ele; Potecéua după vale, Făcută d'o fată mare, Urdinând la vrăjitoare,	Să'mă facă să mă omóre; 15 Potecéua dintre fagi, Făcută de doi dănați, Urdinând la noi la vaci. Frunțuliță solz de pește, Primă vara că'mă sosește, 20 Câmpurile că'mă verdește, Mândra la pânză 'nălbește, Neica de plug se gătește. Când neica plugu pornește, Mândra 'n luncă hăulește. 25 Cine-î om atunci trăiește!

VERDE, VERDE DE NAUT

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, lautar, Ștefanești (Gorj).

Verde, verde de năut, Mă uitați la răsărit, Vedui primă-vara viind; Primă-vara că'mă sosește, 5 Tote câmpurile 'nverdește, Neica la plug că'mă hăiește, Mândra la pânză 'mă nălbește, Cine-î om atunci trăiește! Neica 'mă hăiește la plug	10 Și eu cu mândruța 'n crâng; Neica 'mă hăiește din gură, Eu cu mândra 'n curmătură. Verde, verde d'o mălură, Șed cu mândra 'n bătătură 15 Și nu sînt sătul de gură. Mândra neichiî, puî boboc, Dă'mă gurița să mă joc, Să'ți dea Dumnezeu noroc!

PE DEAL VIU, PE DEAL ME DUC

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Fôie verde de năut,
Pe deal viū, pe deal mă duc
Și n'aud gură de cuc,
Numai gură de voinic.

5 Voîniceiî codrului,
Nu vė dareți somnului,
Că somnul e 'nșelător,
De voîniciî călătorî!

DRAG MI-A FOST CALU BALAN

Culésă de Ilic Constantinescu, din Dioști, Romanați. Acésta doină era la modă cum vre-o 10 ani în acea comună.

Frunză verde leuștén,
Drag mî-a fost calu bălan,
Calu alb și șaua verde,
Ține-l, Dómnne, nu mi-l pîerde,
5 Că l'am mai pîerdut odată
Și l'am cătat țara tótă,
Bucureștii jumătate

Și Craiov' a treia parte
Și l'am găsit la Focșani,
10 Priponit d'un leuștén,
— Leuștén, cin'te-a sădit ?
— Marița care-a fugit.
— Leuștén, cine te-a pus ?
• Marița care s'a dus !

FOIE VERDE DE TULPAN

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir, — Gorj.

Fôie verde de tulpan,
Drag mî-a fost calu bălan,
Și voîniciu Țortoman.
Cal bălan și șaua verde,
5 Ține-l, Dómnne nu'l mai pîerde
Că l'am mai pîerdut odată,

L'am cătat o vară tótă ;
L'am găsit în București
La căjmarî? căjmarî bolerești,
10 Și pus lângă florî domnești,
Să-l mai veți, tu, nu'l cunoști!

CAL BALAN ȘI ȘAUA VERDE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gh. Nicolaescu, Pietrôsa, Vâlcea.

Cal bălan și șaua verde,
Ține'l, Dómnne, nu mi-l pîerde,
Că mi l'am pîerdut odată,
L'am cătat o vară tótă,

5 Și-o iarnă și jumătate ;
Și l'am găsit în Focșani,
Legat de un leuștén !

FRUNȚULIȚA FILALEA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Oaie Iautarul, Dioști, Romanați.

Frunțuliță filalea,
F...o 'n bot inima mea,
De ce nu e cum era,
Când eram în flórea mea ?
5 Tăiam calul cu scara,
Iebínca, trăgétórea,
Aplecându-mă pe șea,

• S'adun câte-o viorea,
Să mî-o fac de-o chiticea,
10 S'o trimet la mândra mea ;
În pădure la Scorila,
Unde cântă cinteza
Și mî-o 'ngănă presura !

FOIE VERDE ȘI-O LALEA

(VARIANTA)

Fóie verde și-o lalea,
F...o 'n bot inima mea,
De ce nu e cum era,
Când eram în vremea mea ?
5 Tăiam calul cu scara
Aplecându-mă pe șea,
Ca să rup o viorea,

Scobind cu briciul la ea,
Ca s'o duc la mândra mea,
10 Care m'am iubit cu ea
Din copilăria mea ;
Să mî-o puie 'n sên la pîele,
Să mî-o dea când eă i-oi cere-o.

LUNCA CALINEȘTILO

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Zanescu, Vladimir, Gorj.

Lunca Călineștilor	Unde ajungea,
In toate vere	15 O tăia.
Făcea mere.	— Stați, frați,
De păzit cin' le păza ?	De mă judecați
5 — Un băiat și-o fată mare	Și la urmă mă tăiați.
Mi-șî păzira cât imi vrură.	Und' s'o fi mai dovedit
De mână că mi se luara,	20 Om tăiat
La biserică 'mî plecara,	Nejudecat ?
Frații ei că mî-o aflara.	— Du-te, fată, sănătoasă,
10 Frații ei,	Dac' ai fost așa sfătosa ;
Ca niște smei,	— Du-te, neică, sănătos.
Cu cuțite poleite,	25 Ca un trandafir frumos !
Cu bețele aurite,	

VOINIC LOTREAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ionița G. Mateias, Mieța, Dolj.

Foie verde de lipan,	Nu te-oi mai vedea suit,
Bată-te crucea de deal ;	Și la cruce tăbărit,
Când eram voinic Lotrén,	Și cu murgu priponit,
Te suiam, te coboram,	10 Să puî masa să mănânc,
5 Eû de tine nu grijam.	Să mă 'nchin la Duhul Sfint
Dar acum am bêtrânit,	

DRAG MI-A FOST

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, R.-Vâlcea.

Foie verde mărăcine,	Și c'un puî fript de găină,
Drag mî-a fost și 'mî pare bine,	Și cu plosca la clochină,
C'am cal negru pe supt mine	Plină de țulcă de prună,
Și cu șaua de meșină,	De la Leana din grădină,
5 Și cu disagiî cu pâine,	10 Ea ăice că nu e bună !

ME MANA TAICA LA PLUG

Auđita de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión, din Cucuiești — Teleorman.

Fóie verde de năut,	Niște fiare ruginite,
Mě mână taica la plug ;	Niște vite amărîte.
Nu știu boii să-î înjug :	10 Mě mână tata la sapă ;
Eū î înjug cu códele.	Bat'o potca muncă slabă.
5 Ei mě 'mpung cu córnele.	Sapa-î grea, códa-î scurtă,
Că și plugu î dandana ;	Numai vėd parale 'n pungă!
Niște lemne înșiruite,	

DAR'AR DUMNEDEU SA NINGA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

Dar'ar Dumneđu să ningă,	5 Să'mî tai drumurile 'n douė,
Să'mî încing calul c'o chingă	Să'mî scutur iarba de rouė,
Și pe urmă să mai plouė,	Să'mî prind ibomnicea nouė!
Să'l încing într'amėndouė ;	

FOIE VERDE BOB NAUT

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Băcioiu, d'n Petresci-đe-sus — Gorj

Fóie verde bob năut,	Să'mî cinstesc mandlele mele:
Bob năut și foî de nuc,	10 Am parale și-o rubă,
Și-așa 'mî cãntă un puî de cuc,	Să'mî cinstesc mândruța mea,
Să'mî puî șaua să mă duc,	Care m'am iubit cu ea,
5 Să mă duc că sînt voînic,	Din copilăria mea,
Și-am parale la chelciug,	Din braț de la maică-sa,
Să cinstesc mandlele 'n tērg.	15 De când era mititea !
Am parale și rubțele	

FOIE VERDE TREI SPANACE

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe Costea, din SăcenI — Teleorman.

<p>Fóie verde trei spanace, De la București încóce, Este-o cârciumă 'n pârlóge, Și are vin de trei soróce, 5 Și mi-l vinde trei Nemțóce, Trei Nemțóce, trei Jidófce, Cine'l bea copii nu face. Numai maica l'a bėut,</p>	<p>L'a bėut că n'a știut, 10 Dór pe mine m'a făcut. M'a făcut numa pe mine, Se temea lumea de mine; Dar să fi făcut vr'o doȳ, trei, Se temea Turnu de noi! 15 Ea m'a făcut dór pe mine, Se teme Giurgiu de mine!</p>
--	--

LA CARCIUMA DIN PARLOGE

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Stancu Ion, Cucuieți — Teleorman.

<p>La cârciuma din pârlóge, 'Mȳ este vin de trei soróce, Și mi-l vinde trei Nemțóce, Trei Nemțóce, trei Jidófce, 5 Cine bea copii nu face.</p>	<p>Dar și mama a bėut, Pe mine tot m'a făcut, De știu calul să'l înching Și armele să le 'ncing!</p>
--	--

FOIULIȚA POPALNIC

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești, Vâlcea.

<p>Foiuliță popálnic, Fire-aȳ codru afurisit, Nu veȳi vara c'a venit, Copaciȳ toȳi a 'nverđit, 5 Și tu șeȳi negru încănit?</p>	<p>Și cucu că mȳ-a venit, Mititel și jigărit Și tu șeȳi negru 'ncănit, Fire-aȳ codru afurisit!</p>
--	--

FOIE RUPTA 'N CINCI

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lui Ión Preuteșescu, Novaci, Gorj.

A se vedea varianta prescurtată No. 201, pag. 162, colecția d-lui Bibicescu.

Idem a se vedea variantele de mai sus : zace un voinic și colea'n vale pag. 307—308.

Fóye verde ruptă 'n cincî,
 Plin îi codru de voinicî,
 La tot bradul câte cincî.
 Dar la un brad tot mai mare
 5 Zace un voinic de lungóre,
 Cu mândruța la picîóre,
 Tot mutând la perinóre,
 Nicî la umbră nicî la sóre,
 Nicî la cap, nicî la picîóre!
 10 La perinóre mutând,
 Din ochî negriî lăcrămând,

Și din guriță dicënd :
 — Zaci, bădiță, orî te scoli,
 Orî mai dă-mî și mie bóla ?
 15 Caci mie mi s'a urit,
 La perinóre mutând,
 Din ochî negriî lăcrămând!
 Tot mutând la perinóre,
 Nicî la umbră, nicî la sóre,
 20 Nicî la cap, nicî la picîóre,—
 Tu zaci, badeo, de lungóre!

M'A FACUT MAICA PE MINE

(VARIANTA)

Culésă de I. Odor, de la Mihaî Guran, Podu-Vadului.

Fóye verde mărăcine,
 M'a făcut neica pe mine
 Și se duse vâlva 'n lume.
 Da dacă făcea mai mulți,
 5 Gemea codru de haîducî,
 La tot fagu câte cincî.
 Dar la fagu ál mai mare,

Zace un voinic de lungóre,
 Cu-a lui mândră la picîóre.
 10 Mândra de'n graî imî grăia :
 — Orî zaci, orî te școlă,
 Orî mai dă-mî și mie bóla ?
 Să bolesc bóla cu tine,
 Și-apoi să mor, vai de mine !

ASTA-ȚI BEU ȘI MAINE BEU

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Michai, București.

A se vedea Vulpian, colecție de poes. pop. pag. 9, No. 1 și ca varianta «haiducul» G. Dem. Teodorescu, pag. 290.

Astă-Ți béú și măine béú, Mě mir baní de unde íaú ? Nicí cu cósa nu cosesc, Nicí cu sapa nu prășesc, 5 Mě mir baní d'unde gălesc ? Din cărcúmă nu lipsesc. Diua béú cu mândrele, Nóptea isbesc tufele, Să'mí căștig paralele, 10 Ce le-am bėut cu mândrele ! Főye verde íarbă négră, Taíca, maíca tot mě'ntrébă, Ce munculiță mí-e dragă ? Taíca, maíca, mě mân la sapă; 15 F...o'n códă, nu mí-e dragă. Sapa'í scurtă, códa-í lungă, Nu maí veđí para la pungă ! Veni sórele la călcăí, Puseí sapa căpătăí 20 Și cu códa mě'nvălíř ! Taíca mě mână la plug ; F...u-l în c... meșteșug, Nu știú boíř să-í înjug. Eú íl înjug cu córnele	25 Eí se 'ntorc cu códele ; Plugul este góngă rea, Dă cu córne 'n burta mea. Taíca, maíca mě mân'la cósă; F...o'n códă bătăíósă. 30 Trăseí douě treí brazde, Fómea la pămínt mě trase ! Dacă věđuí și věđuí O trântíř d'un păducel ; Dacă věđuí și věđuí 35 O luaí la subțíóră Șí-apucaí pe drum la vale, Mě 'ntálníř c'un meșter mare : — Máí meștere, meșter bun, Aședă cușníța 'n drum 40 Și lucréză fără cărbuní. Să'mí faci tu d'un cățel, D'un cățel, d'un băltăcel, Să nu-í puí códă de teí, Că n'are lemnu temeí. 45 Să nu-í puí códă de ulm, Că nu este lemnu bun, Și să-í puí códă de corn, Când oí da, să mí-l adorm !

FOIE VERDE TREI SCAIEȚI

(VARIANTA)

Auzită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ion Stancu, Cucueți — Teleorman

Foie verde trei scaieți,
 F...u-le copii toți,
 Cui imi strigă că sunt hoț.
 Nu sunt hoț, ci sunt haiduc,
 5 De unde Țău, nu mai duc.
 Astă-ți beu și mâine beu,
 Mă mir bani de unde Țău ?
 Că cu cosa nu cosesc,
 Nicu cu sapa nu prășesc ;
 10 Din cârcumă nu lipsesc,

Bani 'n pungă isvoresc,
 Ca nisipu se prășesc.
 Se miră și cârcumarii,
 De unde le mai dau bani ?
 15 Diua 'm bea cu mândrele,
 Pe la toate umbrele ;
 Noptea isbesc tufele,
 Lovesc buturugele,
 Taman ca nebunele !

DUNARE, APA VIORA

Auzită de I. Constantinescu de la I. Const. Petre, Dioști, — Romanai.

A se confrunta o variantă din colecția Sevastos «Cântece moldovenești» pag. 14 n. 2.

Foie verde de negară,
 De negară, de secară,
 Dunăre, apă vioră,
 Face-te-ai negră cernelă,
 5 Să te pun în călimară,
 Să te scriu pe-o hârtioră,
 S'o trimet la maica 'n țară.
 Să-mi dea bani de cheltuială

Și haîne de primenială
 10 Și un cal bun de călărie,
 Ca să plec în haiducie
 Ce-o câștiga să-ți dau ție !
 De-o câștiga poli, argint,
 Să ți-l dau să-l puși la gât ;
 15 De-o câștiga cai și bot,
 Să-l împărțim amândoi !

CAND ERAM COPILAȘ MIC

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Valeanu, lăutar — Roșiori-de-Vede.

- Frunđuță de năut,
Când eram copilaș mic,
Aveam mînte de volnic,
Nu mă hodineam nimic..
5 Dacă mă făcuî mai mare,
Mă hodinesc de-a călare.
Cine mă vede călare
Toți îmi dice : căpitane !
— Nu 'mî mai dice căpitane,
10 Veți și ȕi-mî pe nume : Ióne !
Căpitaniî sint la tîrg,
Eû sunt Ionel din crâng,
- Căți trec, toți de el se plâng.
Mă băete, băețas,
15 Cu față de copilaș,
La inimă om vrăjmaș,
De unde ești, băețas ?
Din ce sat, din ce oraș ?
Aî luat la mână răvaș,
20 Să nu pătimești ce-vași ?
De aî banî mai multicei
Să'mî daî și mie din ei,
Să-ți fac la mână rêvaș
Să nu pătimești ce-vași !

S'A TRECUT VINEREA MARE

Culésă de I. Odor, din com. Cireș — Prahova.

- Frunďă verde salbă môle,
S'a trecut Vinerea mare,
S'a rărit codru pe póle, —
Haîducî scobor de vale,
5 De vale la lunca mare,
Să 'mpărtéscă la parale, —
La parale gălbóre
Strălucesc ca sfântu sóre.
— Căpitane Dragomire,
10 Împărtește la banî bine,
Să nu trag cu flinta 'n tine.
Așa căpitan auđia,
La toți grămeđi le făcea.
O grămadă rêmânea
15 Și la cărciumă mergea
- Și bea și se 'nveselea ;
ȕiua bună că 'și lua,
P'acasă că se ducea.
Primă-vara că 'mî venîa,
20 Iar cu toți că se 'ntâlîa,
Din Giurgiu și din Galați,
Și 'mî intră 'n codriî jurați.
— Căpitane, vara 'ți trece,
Din două una 'ți alege :
25 Saű la muncă,
Saű la luncă,
Saű la câmp in halagiucă ?
Să câștigî la gălbiori,
La purtare is ușori
Și la schimbare cu sporiű !

CINE E VOINIC, VOINIC

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Valeanu, lăutar, Roșiorii-de-Vede.

A se vedea varianta, pag. 161, din colecția d-lui Bibicescu.

Frunđuțiță tiriplic,
Cine e voinic, voinic
Urcă séra la colnic,
Fără băț, făr' de nimic,

5 Numa cu pălmile góle,
La brêu cu șapte pistóle,
Patru pline și trei góle!

FOIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Zanescu, Vladimir, Gorj.

A se vedea varianta «Potera» pag. 294, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Fóie verde mărăcine,
Ține, mândră, ușa bine,
Să-'mî pun mâna pe baltac,
Să-'mî veđi strejił ce-o să'î fac.
5 Să-î daű un pumn după cap,
Că sînt mulți bătui-ar focul,

De nu'î mai încape locul!
Fie câți de mulți, nu'mî pasă,
Numai tu să'mî fił acasă,
10 Să le gătești demăncare
Treı fripturi și trei rasóle,
Cu ce-o curge din pistóle!

VUI, VUI, MANDRELE MELE !

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ion Petre, Dioști, Romanai.

Vuı, vuı, vuı, mândrele mele,
Cele 'nalte supțirele
Și retrase la sprâncene,
Care mă iúbiam cu ele,
5 Din tinerețile mele!
Să vė strângeți câte trele,
De prin văı, de prin vâlcele,
Să serbăm d'o sėrbătóre,
Că mi-e Gligă la 'nchisóre,
10 La 'nchisóre la gros mare,
Pentru o trénță de basma,

Cu cincı miı de polı in ea.
Fóie verde ș-o lalea,
Ș'o lalea ș-o micșunea,
15 Maică, măiculița mea,
Vinde, mamă, ce-ı avea
Și mă scapă de belea.
Că mie mi s'a urit,
Tot suind și coborând,
20 Cu fiarele după găt!
Fiarele mı-au ruginit,
Măinele mı-au putređit!

VUI, VUI, VUI, MANDRELE MELE

(VARIANT)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Baranca—Peșteana-de-sus - Gorj

Vuî, vuî, vuî, mândrele mele, Cele 'nalte supțirele, Cam trase pe la sprâncene, Scurtarea ȝilelor mele! 5 Ce-ați pus cârciuma 'n vâlcele, Scurtarea ȝilelor mele? Mai țineți de-o sêrbătore, Că mî-e Gligă la 'nchisore, La 'nchisore la gros mare, 10 Cu fiarele de piciore, Cu cătuși la mâinișore! Lanțurile aũ ruginit	Piciorele mî-aũ rănit! Vinde-ți, maică, averea 15 Și mă scapă de belea. Că mie mi s'a urit Tot suind și coborând, Cu fiarele zorzoind, Piciorele mî-aũ rănit! 20 Vinde-ți, maică, ce'î avea Și mă scapă de belea. Vinde-ți, maică, porciî toți Și scapă-mă că nu mai pocî

INFRUNDEȘTE, CODRE, BINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Valeanu, lăutar, Roșiorii-de-Vede.

Frunȝuliță mărăcine, Infrundește, codre, bine, Că ca mâine intru 'n tine Cu doî-spre-ce după mine,	5 Imbrăcați cu haîne verȝi, Intră 'n codru, nu mi-î veȝi! <i>In alte variante ultimul vers sună:</i> Intră 'n tine, nu'î mai veȝi!

. CANTA, CUCE, NUMAI MIE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la I. Mihaî, București.

Fôie verde iasomie, Cântă, cuce, nu mai mie, Că la vară nu se știe, C'oî să plec în haîducie.	5 Ține, codre, frunȝa bine Căci ca mâine intru 'n tine, Cu doî-spre-ce după mine!

LA CARCIUMA DIN PADURE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai — București.

Fôie verde mărăcine,
 La cârcuma din pădure,
 Béu voinicî d'adunătură,
 Béu voinicî de séma mea,
 5 Drag 'mî-a fost la refenea,
 Cu voinicî de séma mea,
 Drag 'mî-a fost la bătură
 Cu voinicî d'adunătură :
 — Beți copîi și ospetați,
 10 Băți copîi și ospetați
 Și la nôte s'o loviți
 Colea jos la Slatiôră
 La boîeru cel mai mare !
 Dar băieții, când auđia,
 15 Înainte că pleca.
 Fôie verde și-o lalea,
 Acolo când ajungea,
 La pórta că se opria,
 Doi, trei în casă intra.
 20 Pe cîocoî cum îl găsia ?
 Tocmai la masă mânca
 Și din gură că-i ȑicea :
 — Bună séra, măî cocóne !
 — Mulțumim, măî capitane !
 25 — Și iar fôie și-o lalea,
 Cată f...u-î mumă-sa,
 Ce stau eú și mă gândesc,

La toți să mă căculesc ?
 Mâna pe paloș puneă,
 30 La boîeri se repeđia,
 Către drépta că'l lovia !
 — Fôie verde și-o lalea,
 Căpitane, de oi da,
 De n'oi da,
 35 Noi ce om avea,
 Tot ție ȑi-om da !
 Fôie verde și-o lalea,
 Paloșu că mi-l trăgea,
 Ochii că mi și arunca,
 40 Și vedea și ce'mî vedea ?
 D'o găletușă
 D'o vadră și cincî oca.
 Nicî p'atât nu mulțumia.
 Fôie verde și o lalea,
 45 Dar cocóna ce ȑicea ?
 — Mai am d'o sêbuliță,
 Și s'o dau la copiliță,
 Care este pe poliță.
 Căpitanu d'auđia,
 50 Întindea mâna și-o lua
 Și 'n pozlnar mi-o băga,
 Și afară că'mî î-șia.
 Haîducii că mi-î strângea
 Și la refenea pleca !

FOIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Concila, lautar în Urdarii-de-jos — Gorj.

Fôie verde bob năut,
 Mă dusei Joia la tîerg,
 Să vîd caii cum se vînd
 Și păgubașii plîngînd.
 5 Fôie verde d'artăraș

Și când fu la adălmăș,
 N'aveam loc de păgubași.
 Mă dusei să'mî iaú o pâine
 9 Păgubașii după mine !

FOILIȚA FOI DE PRUN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai — București.

A se vedea varianta «Hoțul de cai», pag. 299, și nota asupra istoricului acestui cântec în colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

— Foiliță foi de prun, Spune'mî, spune'mî, moș bă- [trân, Spune'mî caii cum se fur ? — Când este ceta și bură, 5 Atuîncă caii se fură. Se ia cam de dimineta, Cam pe rouă, cam pe ceta, Când ești cu mândruța 'n brațe. — Fole verde foi de nuc, 10 Spune'mî și tu, puî de cuc, Dacă'i fur, unde să'i duc ? — Supt polată de pădure, C'a crescut feneța mare, De nu te vești de călare. 15 Fole verde bob lălea, Spune'mî și tu, turturea, Înhețată'i Dunărea,	Să trec cu caii pe ea, Călare pe galbina, 20 Cu doi-spre-dece după ea, Toți născuți din mumă-sa ? — Fole verde murele, Căpitane. hoțule, Ce-ai făcut pe roșbele ? 25 — La Giurgiu sêracele, Așteptă cărlanele, Să'mî primesc paralele. Fole verde foi de spânz, F...u-ți legea ta de mînz, 30 Să sui sôrele 'n prînd Și pe tine nu te-am prins, Păgubașii m'au ajuns. Fole verde de lipan, Și să mergem la divan, 35 Să-ți dau baniî pe cărlan !

SUPT POLELE CODRULUI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai — București.

Supt pôlele codrului, Zac haînele haîducului; Și le plouă și le ninge, Și n'are cine le 'ncinge! 5 Haîducu care le-a 'ncins Șade la temniță 'nchis ! La temniță iadului, În fîndu pămîntului ! Treî mă 'njură,	10 Treî mă légă, Pentr'un murg și-o lépă négră. llepă négră de furat, Lupiî să te fi mîncat, Cînd eî te-am despiedecat ! 15 Tu m'ai dus, Tu m'ai adus, Tu la temniță m'ai pus !

DOINA LUI CARTIAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Concilă, lautar, Urdariț-de-jos, Gorj.

Fôie verde mândălac,	Și mai am pe fulgeriș
Port cămașa bălbărac,	Te face de fugi cărmîș!
Nu's fecior de om sêrac,	Fôie verde usturoi,
Și's fecior de Ungurén	F..u-vê 'n lege cîocol,
5 Îs născut în Cartian.	20 Că voi ne-ați mîncat pe noi.
Port căcîulă d'astragan	N'o veni vremea d'apol,
Și cămașă de tulpan,	Să punem primar din noi,
De nimeni nu am habar,	Să vă judece pe voi
Că mai am un cal cocor,	Și să vă bag în zăvoi,
10 De'mî ȝa pasêrea din sbor.	25 Cu măcîuca să vă moi.
Și mai am și pe cîolacu,	Să vă luăm cucónele,
De nu mî-l întrece dracu.	Să grăpăm pogónele.
Când ȝiceam odată hăi!	Câte grăpi sint pe pogóne
Treceam patru-ȝeci de văi	30 Atăȝa draci în cucóne!
15 Șî-o luncă cu păducel;	

FOIE VERDE ȘI-O SIPICA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihai, București.

Fôie verde șî-o sipică,	Vino 'n sat la noi,
F..u-te 'n lege richită,	10 Să-ȝi dau două, trei cîomege;
Când să te vîd înflorită,	Să te 'nmoi,
Să te puȝ curea la flintă?	Să ȝi-au pîlea după cap,
5 Să ȝaȝ flinta la spinare,	Să'mî fac sileap la mazdrac;
S'o ȝaȝ pe al drum la vale,	Să-ȝi ȝaȝ pîlea după c..,
Să 'ntîlnesc cîocolu în cale.	15 Să'mî fac chisea de tutun,
Mă cîocolu, cîocoliaș,	Că ȝine tutunu bun!

FOIE VERDE SOLZ DE PEȘTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Ion Concilă, Urdariț-de-jos —Gorj.

A se confrunta varianta No. XXXII, pag. 262 din colecția D-lui V. Alexandri și No. 210 pag. 167 din colecția d-lui Bibicescu. Idem G. Dem. Teodorescu, colecția poezii pop. pag. 295.

Fôie verde solz de pește,	Orî o sută șapte-spre-ce ;
Supt pôle de codru verde,	Că mi-și frige d'un berbecu.
Micșorel focșor se vede.	10 Nu mî-l frige cum se frige,
Nu știu focu'î potolit,	Ci mî-l întôrce prin cârlige,
5 Sau de haîducî ocolit :	Ca să'î fie carnea dulce ;
La tot fagu patru-cincî ;	Și 'l unge cu saramură,
Nu știu, de ce saū doî-spre-ce,	Ca să'î fie carnea bună.

FOIE VERDE DE SULFINA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Ion Concilă, Urdariț-de-jos, Gorj.

Fôie verde de sulfină,	— Fôie verde bob lalea,
Șade Stângă pe trupină,	Mă cucône dumneata,
Cu șapte pistole 'n mână.	Indărăt cu potera,
Nu știu gôle saū sint pline,	Că-ți vèduvesc cucóna
5 Că'mî bagă potera 'n zîne.	10 Și-ți sêrăcesc fecłora !

F....U-TE'N LEGE, OLTEȚ

Auđita de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru, Têrgu Jiu.

F... tu-e'n lege, Olteț,	5 Și-am intrat făr' de mustață
Din tine n'ô să maițes ;	Și-acum eū rađ barba grósă,
C'am intrat tînăr copil	Nu mai mă cunosc acasă
Și-acum sint mai mult bêtrân !	La copil și la nevastă !

FOIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Stancu Ion, Cucuești —Teleorman.

— Fôie verde bob năut, Tu, maică, când m'ai făcut, De ce nu m'ai strâns de gât, Să dai cu mine 'n pământ? 5 De cât să mă fi făcut Ca să trăiesc amărit, Amărit și necăjit, Cu purcelu 'n disagi fript,	Cu plosca cu vin trezvit, 10 Cu murgu nejugănit, Cu pistolu ruginit. Și al treilea m'ai blestemat, Să stai în pușcă rezimat Și să mănânc de furat; 15 Pên' n'oi mânca de furat, Să nu mă vîd săturat!

VIN, MANDRO, DE ME GATEȘTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Stancu Ion, Cucuești — Teleorman.

A se vedea variantă prescurtată «Fa'mi un căpenég» pag. 161, din colecția d-lui Bibicescu.

— Foică solz de pește, Vin, mândro, de mă gătește, Că primă-vara sosește, Zăpada se pîtricește, 5 Colțu ierbiî se ivește, Murgu 'n grajd inebunește Armile 'n cuî ruginește, A-ba, nică mândra mea, Pune mâna, nu ședea, 10 la cotu și fôrfece,	De 'mî croîește o ipingea, Numaî verde ca frunđa, Să intru 'n codru cu ea; Și 'mî croîește imurluc 15 Verde ca frunđa de nuc, Că cu el oi să mă duc. Și 'mî croîește nădrăgeî, Mai verđi ca frunđa de tel, Să intru 'n codru cu ei!

ME URCAI IN DEAL IN LUNCA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Michai, din București.

A se vedea varianta «Jianul» pag. 291 din colecția d-lui Bibicescu.

Fôie verde foi de nucă, Mă urcaî în deal, în luncă, Vădui lunca 'mbobocită Și câmpia înflorită 5 Și plugurile brăzdând Și ômenii semănând. Numai plugușorul meu Șade la perete rău !	Sabia s'o fac un plug, 10 Pistólele să le 'njug ; Să'mî puî plugu să'mî brăzdez, Unde-o fi crângu mai des. Să'mî trag brazda dracului, Pě la capul satului, 15 Pîn ușa bogatului !

SALTA INIMIOARA'N MINE

(VARIANTA)

Culésă de I. Ionescu, de la C. Tomescu, Bogați — Dâmbovița.

Fôie verde mărăcine, Când imî veđi vara că'mî vine, Mult mî-e drag și'mî pare bine. Saltă inimiôra 'n mine. 5 I'auđi, neică, pupăza, Ești afară, nu mai sta, Ia 'ți cotu și fôrfece Și 'mî croește o ipingea, Să samene cu frunđa, 10 Cu frunđa și cu iarba ; Să intru 'n codru cu ea. I'auđi, neică, 'n grângureii, Ia croește-mî potureii, Verđi ca și frunđa de tei, 15 Să intru 'n codru cu ei, Cu doi-spre-ce voinicel, Să'mî apăr țara cu ei ! Toți voinicî înalți ca mine, Imbrăcați și 'narmați bine. 20 Fôie verde mărăcine,	M'a făcut maica pe mine Un tâlhar ș'un porc de câne, Nu'st aude nici un bine, Numai blesteme pe lume. 25 Dar ce bine să-șt auđă ? Trage Greci de viț prin spuză. Și păzesc pe la zăvoi, Unde trec Turcii 'n puhoi, Eū de pfele mi-î jupoî 30 Și-o vind de'mî cumpăr boî. Pfelea de Turc cinci parale Și cumpăr la copii sare. Să fi făcut maica cinci, Mi-era codru plin d'alduci, 35 De tot fagu câte cinci. Să fi făcut măcar doi, Jucam țara cum vrém noi. M'a făcut numai pě mine Și tot mă știe o lume. 40 Că's voinic și sunt Oltén

Copil de Mehedințen,
 De trec Oltu pe bușten,
 Suî în dél la popa Stan,
 Că mai ține câte-un ban,
 45 Pentru mine că's sërman.
 Mă cunoșteam că de mic
 Am să fiu Oltén voinic.
 Când eram de șapte luni,
 Furam épa din grădină
 50 Și custurî de la vecinî
 Și custurî și bricegele
 Și pânza de prin argele
 Și de la fete ine!e!
 M'am făcut de șapte anî,
 55 Dăduî busna prin dușmanî.
 Dușmanu meu om bogat,
 Venit de la Țaligrad,
 C'o trénță de fes în cap,
 Cu caștanu zdrențuit,
 60 În cincî anî s'a 'mbogățit
 Și satu mî-a sărăcit!
 Pe tata fript l'a mîncat
 Și pe mine rob m'a luat.
 Multă vreme am slujit,
 65 Sâmbria nu mî-a plătit,
 Și pentru-o purcea păpată,
 Mî-a oprit simbria totă;
 Pentru-o șarlă de cășea
 Mi-a mîncat tinerețea!
 70 Și iar verde mărăcine,
 Staî Loviștenii de mine,
 Ca să mă scôță din fire,
 Că știu calea 'n codru bine.
 Dar eu le spuî că nu merg,
 75 Că sint slugă la un Grec;
 Și Grecu mî-e om bogat,
 Sâmbriôra mî-a mîncat!
 Mă căsnesc să'l bag supat,
 Să'l trântesc, să'l tăvălesc,
 80 De el să mă mîntuesc!
 D'ar veni ăiua de măîne,
 Să'mî ăică și el jupâne
 Șieû să-î ăic :—porc de căîne!
 Țîî minte, fiară spurcată,
 85 Când m'aplecăm să béû apă,
 Mă picaî cu cisma 'n cefă,
 De dam cu gura de pîatră,
 De beam apă sângerată,
 Cu măsele amestecată?!
 90 De spuneam că 'mî este sete,
 'Mî daî cu biciu pe spete;
 Și de spuném că n'am păîne,
 Asmuțiaî căîniî pe miîne!
 Mă făceaî că sint calic
 95 Și că nu's bun de nimic ?

Verde frunză mărăcine,
 Când imî vedî Iarna că'mî vine,
 Rêû imî pare vaî de mine!
 Iarna 'î mare, gerurî grele,
 100 Și că sint sërac în pîele,—
 Vaî de păcatele mele!
 D'ar veni primă-vara
 Cu frunza și cu Iarba,
 Tot dărâmând vacilor
 105 Prin vêrfu copacilor,
 Nu daû sama sdrenților!
 Tôtă vara mî-am cosit,
 Altuî am agonisit,—
 Eû nimic n'am folosit!
 110 Acum mă duc la vecinî,
 Să'mî dea o pîlă de fên,
 Că mor vacile leșin!
 Dar vecinu, om bogat
 În sémă nu m'a băgat!
 115 Eû puî mâna pe țepoi,
 Oile se fac purcoî,
 Crede că le daû trifoi.
 Arunc țepoiu 'n zăpadă,
 Vacile se fac grămadă,
 120 Crede că le daû la Iarbă!
 Dar de un' să le daû Iarbă
 Că-î pustia de zăpadă?
 Tôtă vara am muncit,
 Pe Grec l'am înibogățit,
 125 Ș-am rămas sărac lipit!
 N'am să mă mai duc la sapă;
 Bată-î cîda, nu 'mî-e dragă,
 Că prea are cîdă lungă;
 Numai nojesc para 'n pungă!
 130 Verde fîța faguluî,
 Ia ăi-î, maică, taiculuî
 Să ăică țiganuluî,
 Să dea fieru draculuî,
 Din gura cîocanuluî;
 135 Nu'mî trebuîe sapa luî!
 Mî-a dat frunza și Iarba,
 Și 'mî trebuîe flinta mea,
 Ș'un brêû verde pentru șale.
 Ș'un sileaf cu opt pistole.
 140 Fîte verde de năut
 Taica mă mănă la plug,
 Nu știu boîî să-î înjug.
 Eû 'î înjug cu codițele;
 Ei mă înpung cu cîrnele.
 145 Plugu 'mî este o gîngă rea.
 Merge d'a 'ndaratele,
 Cu cîrnele 'n burta mea.
 Niște lemne înșiruite
 Niște vite omorâte
 150 Niște ăile prăpădite.

Niște brazde răsturnate
 Niște păcate 'nșirate.
 Câte găuri sînt la plug
 Tóte mă mână la crâng,
 155 Să tai cuie să le astup.

Taica mă mână la sapă,
 Nu mă duc, că nu 'mî-e dragă;
 Că sînt voinicel înalt,
 Rău 'mî șade cocoșat,
 160 Cu argații la săpat!

FRUNȚULIȚA ISMULIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Stancu Ion, Cucuești—Teleorman.

Frunțuliță ismulită,
 Ce bine mî-e, măicuțiță,
 Cu doî-spre dece după mine,
 Inarmați și 'mbrăcați bine!
 5 Veniți, băieți, după mine,
 Veniți, băieți, să bem vin, —
 Să bem vin, să ne vorbim,
 De seară unde să isbim?
 Să isbim la Cărligați
 10 De vale la Dorobanți,
 Că sînt ómeni bogăți,
 Numără nóptea la sfanți.
 Da d'aș trece Dunărea
 Pe la Suliman Pașa,

15 Da d'aș câștiga ceva,
 S'avem ce-va ce mînce?
 D'aș avea vr'un norocel,
 Să mă joc cu gălbiori,
 C'o să'mî plec din sat în sat,
 20 Să'mî găsesc omu bogat,
 Să mî-l trag la plug legat,
 Să 'î trag măciucî după cap.
 Și unde-oî găsi om bătrîn,
 Să'î dau baldace la c...
 25 Să'l fac să mînce fîn;
 Și unde-oî găsi câte-o babă,
 Să mî o 'ngenuchi ca p'o iadă,
 S'o fac să mînce iarbă!

FOIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Stancu Ion, Cucuești—Teleorman.

A se vedea variantele No. 204, 295 pag. 163—164, din colecția d-lui Bibicescu.

Fôie verde bob năut,
 De când maica m'a făcut,
 Pin codru m'am pomenit;
 Nicî lumea nu m'a vădut,
 5 Nicî luna, nicî sórele,
 Numai căpriórele.
 — Căprióră,
 Surióră,
 Ce 'mî ești curvă și marghiólă,
 10 Înaltă-te 'n două picióre,
 De róde crângu pe póle,
 Că nu mai pocîu de picióre;

Și mă dor șoldurile
 Tot țiind pistóile!
 15 Róde póla codrului,
 Să vęd matca Oltului,
 Chivera voinicului
 Și cărcuma Radului!
 Óltule, Óltețule,
 20 Seca-ți ar isvórele,
 Să-ți remâfe pîetritele,
 Să trec cu piciórele,
 Să mă vadă mândrele!

FOIE VERDE BOB NAUT

Cuulésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Stancu Ion, Cucuești— Teleorman.

Fôie verde bob năut,
Unde-aud pe cer tunând,
Jos la baltă fulgerând,
Plôia 'n codru răpăind
5 Apa văgaș curând
Și mîerlița suferând,
Șturzu 'n vale ciripind—
Mă fac bróscă pe pămînt

Ca un puîșor de lup,
10 Să'mî trag negustoriî la crâng,
Negustoriî Bucureștenî
Trec la tîerg la Rîurenî,
Să-și cumpere boulenî,
Marî de trup și grașî de carne
13 Și cam îeftinî de parale.

ME FACU MAICA PE MINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaî — București.

Fôie verde mărăcine,
Mă făcu maîca pe mine,
Nu s'aude nicî un bine !
Da ce bine să s'auđă,
5 Că trag negustoriî prin spuză !—
Negustoriî Bucureștenî,
Jumătate Piteștenî

Și trei-patru Slătinenî
Și câșî-va din Craiovenî,
10 Trec la tîerg la Rîurenî
Să-și cumpere boulenî,
Boulenî și junicî grase,
Să vie cu ele acasă,
Să vađă câștig le îasă !

VERDULIȚA DE FASUI

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ión Bîndoc, din Bobu-Pojogenî — Gorj.

Verduliță de făsui
F...u-te'n lege, făguî,
Tu'mî frunđeștî, mie nu'mî spuî,
Să'mî îaű armele din cuî,
5 Pușca de supt căpătăî,

Ca să plec în codru întăî !
Frunđuliță și-o lălea,
Să mă duc la hamanta,
Care mă iubîam cu ea.
10 Din d'alba copilărea !

TEIULEȚ CU FOIA LATA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Ghiță Șchiopu, din R.-Vâlcea.

- Fôle verde fôle lată,
Teuleț cu fôla lată,
Ce bine mî-aî prins odată,—
Odată la vremea mea,
5 Când potera mă gonîa,
Potera din Slatina
Și cu a din Craiova,
C'ăla mî-a uscat vîța!
Supt umbra ta mă umbrîam,
10 Sup frunța ta mă 'nvăînam
Și de poteră scăpam!
Poterile că trecea,
Pe mine nu mă vedea.
Fôle verde foi de nuc,
- 15 Iar acuma să mă duc,
Să'mî gonesc pe Arsan Turc,
Să 'î măsur grajdu de lung,
De la ușă pîn' la fund;
Să'mî aleg d'un cal porumb
20 Scurt în gât și 'nalt în trup,
Să 'ncerc Dunărea d'adînc.
Să nu se ude scara,
Nici colțu la ipîngea,
Ca să trec în Cladova
25 La Maria văduva,
Care mă iubiam cu ea
Din copilăria mea!

TOTA LUMEA 'MI ȚICE HAIDUC

Aușită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu, Novaci, Gorj.

A se vedea doîna haiducescă No. DLXXXVI, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

- Frunțuliță mărgărit,
Tótă lumea 'mî țice haîduc;
Eû nu le-am făcut nimic;
Dar le-am spart grajdu prin
[fund.
5 Din trei cai luaî pe-l porumb,
Îl pășteam nóptea la crîng
Și țiuă 'l scoteam la tîrg.
Negustoriî că 'mî venîa
Cum îî frunța și iarba,
10 Bune parale că 'mî da.
Păgubașu că'mî sosîa;
- Băîatu așa 'mî țicea:
—F...u-te, de păgubaș
Nici pe ăsta nu mî-l lașî?
15 Frunțuliță de spanac,
Nu țî-o fi ție păcat,
Tu cu trei cai la coșare
Și eû tîner pe piclóre!
D'oî sta de m'oî mânia
20 Și pe negru țî l'oî lua,
Te-oî lăsa cu sarcina,
De țî-oî vedea beléua!

FRUNȚULIȚA CA SMICÉUA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, Ștefănești, Gorj.

FrunȚuliȚă ca smicéua,
Vêđui frunȚa ca paraua
Și lăstaru ca undréua.
Îmî luaî pușca și vergéua

5 Și 'mî apucaî potecéua.
Suiî dealu și vâlcéua
Și mî-așternui ipingéua,
8 Unde cântă turturéua!

CINE MI-I VOINIC LOTREAN?

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Preuteșescu din Novaci—Gorj.

FrunȚuliȚă leuștén,
Cine mi-î voinic Lotrén
Să mérégă cu min' un an,
Să mi-l puî d'un căpitan?
5 — Căpitane de județ,
Ce tot mă țiî la coteț,
Pentr' un puî de mînzuleț?
Și dă-mî drumu pe la prînd,
Ți-l aduc f..u-l de mînz;
10 Și dă-mî drumu la amiađi,
Să ți-l aduc murg și bréz!
Căpitane de Ardeal
Ce mă țiî închis d'un an,
Pentr'o ȳepă și-un cărlan?
15 Și ȳepa a murit de slabă,
Cărlanu l'am dat de glóbă.
Și 'mî luaî șaua la spinare
Și ajunsei pe drum la vale;
Dar un nebun de rumân
20 Priponise ȳepa 'n drum.
Mă făcuî șaua d'a pune,
Mă făcuî d'a 'ncăleca;
Î dam pintene să stea,
Ea maî tare că fugia;
25 ȳepa Giurgiu apropia,
Bune parale că lua.
Dar bălatu ce 'mî făcea?
Șaua din spinare c'o lua,

Și-apuca pe Cămpina,
30 Se întălni cu Galbina.
Șarga neagră pe spinare,
Pe supt fôle rotogôle,
Pintenógă de picîóre,
Stremurată de o nare,
35 Și 'n bulestră 'n fuga mare.
Dar nu era singurea;
Cu cinci cărlăi lăngă ea,
Și avea șapte jugaforî,
Cum ți-este drăguț de ei.
40 El pe Șarga 'ncăleca,
Drumul d'alungul că'l lua.
FrunȚulină măr de 'l creț,
Se ducea la Magloveți,
Se face d'un tērguleț,
45 Und' se vînd cărlanî cu preț.
Acolo când mî-ajungea,
Bune parale că 'mî lua,
Păgubașu că 'mî sosfa,
Măna cu ciocoiî da,
50 Frumușel că mi-l lega
La judecată 'l ducea,
Acolo că 'l întreba:
— F..u-ți mama ta de hoț,
Cum faci, când furî caiî toți?
55 — FrunȚuliȚă de maslină,

65   Și boșerilor le ȋcea :
          — Măi boșeri, măi dumnea-ta,
          Să 'mî daȋ la mână bilet,
          Să trec Dunărea 'ndărăt,
          C'am vii și am moșii
          Și nevastă cu copii !

N'AM O CALE SA ME DUC

Fôre verde bob năut,
N'am o cale să mă duc,
Să 'mă mai trecă de urit.
Nu me duc de sărăcie
5 Și mă duc de dușmănie ;
Că dușmanii s'au vorbit
Să mă prindă 'n așternut,
Să ne lege cot la cot,
Să sperie satu tot !
10 Ș' altă verde de năut,
Tu, măică, când mă'ăi făcut,
De ce nu mă'ăi strins de gât,
Să n'am nume de voinic,
Că la vară iar mă duc !
15 Mă făcu' mai măricel,
Taica mă luă după el ;
Și mă 'narmă cu pistole,
Mă puse să dau tărcole,
Să omorim pe ciocoii,
20 Că ei nu măi țin cu noi,
Ne-au prăpădit, va' de noi !
Că sînt mulți bătut-î-ar focu,
De nu-î mai încape locu !

DOINA HAIDUCULUI ION TUNSU

Veste'n țară mî-a ajuns
De un hoț, ce'î ȃice Tuns,
Care 'n codru mî-a eșit,
Cu șase intovărașit,
5 Toți voinicî, aleși Pandurî,
Tălharî neoșî de pădurî,
Cu ghebe și cu poturî.
Și'mî umblă din crâng în crâng,
Cățî trec toți de eî se plâng.
10 Și'mî ese la colnicel
Și te 'ntrebă binîșor,
Cu cuvînt blând blîndîșor :
— De unde vii, flăcăiaș ;
Din ce sat din ce oraș ?

15 Luat'ai de drum rîvaș,
Să nu pătimești ce-vași ?
Ce negustorie ai ?
Birul la cine ți-l dai ?
Spune, voinicule, drept :
20 Te jur pe arma din pștept ;
De ai banî mai multiceî
Dă'mî jumătate din ei,
Să-ți dau la mîna rîvaș
Să nu rămîi păgubaș !
25 Că eă căt oău mai trăi,
Pene 'ntr'una ți-oî plăti ;
Dar cum-va de-oău muri eă,
Îți va plăti Dumnezeu !

MUGUR, MUĞUR, MUGUREL

Audita de Chr. N. Tapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiî mari — Vlaşca

Mugur, mugur, mugurel,
la fă-te mai măricel
Și 'nfrunzește frumușel;
Că ne-am săturat de iernă
5 Și de greutate 'n țară, —
Cărând fân cu sarcina
Și lemne cu crosnia.
De cât slugă la cîrcocî,

Maî bine cîoban la oî,
10 Cu capu pe muşuroî,
Cu ochii stâlpiî la oî.
Şi ptelea după cîocoî
S'o fac burduf de cîmpoî,
Ca să cânt cu îel pe ploî ;
15 Şi ptelea după picîore
S'o fac coburi de pistole !

FÓIE VERDE SOLZ DE PEȘTE

Culésă de Chr. N. Tapu de la Elena Potogeanu, din com. Corbiș mari — Vlașca.

Fôfe verde solz de pește,
Primă-vara, că-mî sosește,
Zăpada se peticește,
Colțu la țarbă 'mî ivește,
5 Murgu 'n grajd inebunește.
— Scôl, mândro, de mă gă-
[tește !
Ia cotu și fôrfece
Și 'mî croește o ipingea,
Mai verde de cât frunța,
10 Să intru 'n codru cu ea ;
Și 'mî crofește dulămiță,
Verde ca fôla de viță,
Să iaă codru cu credință ;
Și 'mî crofește nădrăgel,

15 Mai verzi ca fôia de tei,
Să intru 'n codru cu ei;
Și 'mî croșeste un comănac,
Verde ca fôia de fag,
Se intru 'n codru cu drag!
20 Și să nu mi-l croșești larg,
Că mă dore după cap,
Umblând prin crâng aplecat.
Și 'mî croșeste imurluc,
Verde ca fôia de nuc.
25 Și să nu mi-l croșești lung,
Că mă dore după gât,
Tot umblând pe brânci prin
[crâng!

ARDE PODU MOGOȘOIEI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din Corbiî mari — Vlașca.

A se vedea varianta de mai sus «Arde podu Mogoșoiei».

— Arde podu Mogoșoiei
 Și casele Morozóiei.
 — Las' să ardă că nu 'mî pasă,
 Că Iencuțu nu-î acasă ;
 5 Este dus la vênătóre,
 Să 'mî vêneze căprióre.
 Căprióre n'a vênat,
 Iancu singur s'a 'mpușcat,
 Cu pistol de diamant
 10 Și cu pîetre de smarand.
 Fóie verde de cicóră,
 Cântă cucu sus pe móră,
 Iancuțu 'mî trage să móră !

Cântă cucu sus pe cracă
 15 Pe Iancu 'l duce la grópă ;
 Cântă cucu sus pe cruce
 Pe Iancu la grópă 'l duce ;
 Cântă cucu sus pe casă,
 Pe Iancu la grópă 'l lasă !
 20 Veniți, frați, veniți, surori,
 De 'mî vedeți pe Iencușor,
 Cum e 'mpodobit cu flori !
 De la cap pên' la picere,
 Numai flori și micșunele,
 25 Și pe pîeptu-î trandafir,
 Și în mână-î calomfir !

FOIE VERDE DE TREI FIRE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu din com. Corbiî mari — Vlașca.

Fóie verde de trei fire,
 Cine n'a iubit în lume
 Să ia 'nvēțul de la mine,
 Căci, când eram tînēr pe lume
 5 Și iubiām numai copile,
 Eram flăcăiaș în fire ;
 Dar de când iubesc neveste,
 Barba mî-a dat făr' de veste,
 Mustața mă prididește,
 10 Pēru 'n cap încărunește,
 Copilii mă urășe,
 Nevestile mă iubește !
 Cât oîu fi și-oî mai trăi,
 Nevastă n'oî mai iubi,
 15 Că dragostea de nevestă

Mă bagă 'n bółă călnescă,
 Mă usucă ca p'ó iască ;
 Dar dragostea de copilă
 E ca flórea din grădină,
 20 Ca mîierea de la stupină,
 Mănâncî cu lingura plină
 Și 'î pare că e puțină.
 Dragostea de cin' se légă
 Nu 'l lasă cu mintea 'ntrégă ;
 25 Căci de mine s'a legat
 Ce-am mai dat pên'am scăpat.
 De când s'a legat de mine
 M'a prăpădit, vai de mine !
 M'a făcut din om ne-om
 30 Și m'a uscat ca p'un pom !

FOIE VERDE MER CREȚESC

Auđita de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș mari — Vlașca.

Fôie verde măr crețesc, Drag mî-a fost ca să trăiesc, Să iubesc pe cin' gîndesc, Măcar să mă prăpădesc !	Frică mî e că mor curând ! Și-am să las cu jurămint, Cine m'o băga 'n pămînt, Să 'mî facă coscîug de nuc,
5 Că ce'mî place tot iubesc, Căci ca mîne putrețesc Și nu mai pocî să iubesc, Să iubesc pe cin' gîndesc ! Fôie verde mărăcine,	25 Coperișul de argint, Să'mî lege dragostea de gât Și amoru 'n așternut, Să nu mă ma țiu ăit, Că pe lume n'am iubit !
10 Drag mî-e să trăiesc pe lume ; Frică mî-e că mor ca mîne ; Mă duce la mănăstire, Și pune pămînt pe mine ! Pămîntul cu iară verde,	30 Și să mă 'ngrôpe mai adînc, Să nu putrețesc curênd ; Să putrețesc la cincî anî, Să fac voia la dușmanî. Dușmanî, dușmancile
15 Nimenîa nu mai mă vede ; Pămîntul cu iară negră Nimenî nu mă mai întrebă Ce puțuliță mî-e dragă ! Fôie verde de năut,	35 Că nu'și păzesc casile Și păzesc gardurile Și ascultă ferestrele Și strică dragostile. Și dușmanî și vecinî,
20 Drag mî-e să trăiesc mai mult ;	40 Măncă-l-ar vîermî și căini !

FOIE VERDE RUG INTINS

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș mari — Vlașca.

Fôie verde rug întins, Mă culcă în drum 'n-adins, Să'mî visez pe Leana'n vîs. Mă culcă și mă scula,	Nu fu bobocel,
5 Și pē Leana n'o visa.	10 Fu ismă,
Puseî punte peste punte, Ca să trec la Leana'n curte, Să'i iaă bobocel din frunte.	Prinseră dușmanî pismă ; Nu fu ismă și fu flóre, Stă dușmanî să mă omóre ; Nu fu flóre și fu dracu,
	15 Stă dușmanî să'mî taie capu !

BULGARAȘI DE GHIÊȚA RECE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș marî — Vlașca.

A se vedea varianta de mai sus din Dor și jale, «Bucură-te mănăstire».

<p>Bulgăraș de ghiță rece, Iarna'mî vine, vara'mî trece Și n'am cu cine'mî petrece; Că cu cin' mî-am petrecut 5 S'a dus și n'amaî venit! Mî-a pus spate la pămînt</p>	<p>Și față la răsărit! Fôle verde mărăcine, Bucură-te, mănăstire, 10 Că ce bobocel îți vine! Nu vine ca să'nflorască, Și vine să putredască!</p>
---	--

TINERA, COPILA DRAGA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș marî — Vlașca.

<p>— Tinără, copilă dragă, Iubește pînă ești fragă, Caci ca mâine îmbătrânești; Tinerețea jinduești! 5 — Tinerețe ticăloasă,</p>	<p>Mult ai fost nenorocósă! Tinerețe c'ale mele N'a mai fost altele rele! Tinerețe ce-am avut 10 Cu amor le-am petrecut!</p>
--	--

INIMIORA, INIMIORA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș marî — Vlașca.

<p>— Inimîoră, inimîoră, Inimîoră, surîoră, Ce'mî stai tristă și amară? Inimîoră ce te bați 5 De cîste și de ficați?</p>	<p>Inimîoră stai pe loc Că-ți puî lacăt la mijloc. — Să-mî puî lacăte și-o mie Inima face ce știe!</p>
--	--

BACHICE

FOIE VERDE DE TREI MURE

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești — Vâlcea.

A se confrunta varianta No. 33 pag. 19, din colecția «Poesia populară» a d-lui Vulpian.

Fóie verde de trei mure,
La cărciuma din pădure,
Zidită pe patru bârne,
Běu! astă-đi, běu! măine,
5 Běu! patru-đeci de ąile

Cu flăcăi d'adunătură ;—
Běu! prețul la cinci cai,
De vin nu mă sětura! ;
Běu! prețul murgului,
10 Věđu! sațiul vinului.

M'AM JURAT CA NU BEAU VIN

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir — Gorj.

M'am jurat că nu běu vin,
Pěn' n'o fi paharul plin ;
M'am jurat că nu běu țuică,
Pěně n'o fi pusă 'n sticlă ;

5 M'am jurat că nu běu spirt,
Pěn' n'o fi ș-un purcel fript ;
M'am jurat că nu běu bere,
Pěně nu mî-o! lua muțere.

DE TREI ȚILE BEAU LA BERE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru — Tergu-Jiu.

A se vedea o mică variantă No. 33, din colecția d-lui Vulpian, pag. 19.

De treî țile beú la bere, . Las' să beú că n'am mułere, P'ărcălabu bir nu'mî cere. De treî țile beú supt cóstă, 5 Las' să beú că n'am nevastă. Beúî prețu murguluî, Vêđuî gustu vinuluî Și sațiú rachiuluî; Beúî preț de șapte țepe 10 Adu vin, că mor de sete! La Voica cărcumărésa, — Bat'o, Dumneđu s'o bată, — Mult e 'naltă sprincenată, Scóte litra plină rasă, 15 Și mă ține după cap, Și beú vinu eú cu drag; Alta mușcă, alta pișcă, Alta cu vin mă stropește,	Fețișóra 'mî rumenește 20 Punga mea se cheltuește! Când 'mî era pungața plină, Mă culca puica pe mână; Când fu pe jumătate, Mă dădu puica la spate; 25 Când povârnea pe fund Mă luă cu prăjina 'n-lung. Când bag mâna 'n pozonar, Nu găsesc nicî un crăițar. —I-am băut și 'i-am mâncat 30 Cu Voichița după cap; Mî-a dat dragostea de cap, C'am umblat cât am umblat, Dar acum mi s'a 'nfundat; Curv' asta m'a beú și m'a [mâncat,— Remăseî gol despuat!

CÂNTECE DE NUNTA

CÂNTECE DE NUNTA

CÂNTECUL GINERELUI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta varianta «După însurătore» din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 271—272.

Fóle verde treí alune,
Când eram la taíca june,
Știam șaua cum se pune.
O puneam moldovenește
5 Și 'ncălicam haíducește;
Mă plimbam printre neveste,
Tot neveste giurgiuvence,
Că sînt curve făr de lege.
Fóle verde de dudăú,
10 Ce bine trăiam flăcăú,
Că 'ncălicam calul meú

Și mă plimbam und' vream eú.
Fóle verde de susaí,
Ce făcuí de mă 'nsuraí ?
15 Multă dragoste stricaí,
Nu stricaí pe-a multora.
— Fóle verde foi de dres,
Rade-te, neícă, maí des,
Că mă 'nțepă barba ta
20 Și 'mí strică rumenéla
Și tótă feíșóra !

CÂNTECUL MIRESEI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta «Măritișul și cântecul miresei», din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 270 și Lado-Lado No. 4, pag. 383, din colecția lui V. Alexandri.

Fóle verde samulastră,
Când eram la maíca acasă,
Știam flórea cum se pórtă;
Dar dacă mă măritaí,
5 Floricica lepădaí.
— Inflorií, flori, inflorií
Că mie nu'mí trebuií.
Mie când imí trebuií,
Voí atunci ímbobocií.

10 Inflorií de staí parete,
Că eú mí-am íeșit din fete !
Plángeí ochí și lácrămaí,
(ă voí sunteí vinovaí,
Că ce íubií nu lăsaí
15 Și ce vedeí nu u taí.
Busuíoc verde pe masă,
Rémăí, maícă, sánătósă,
Că eú mă duc să'mí fac casă.

- Busuñoc verde ștevios,
 20 Rămăi, taică, sănătos,
 Ca un trandafir frumos.
 — Tacî, mirésă, nu mai plânge,
 Că la maică-ta te-om duce
 Când o face plopul pere,
- 25 Și richita vinețele ;
 Când o da lapte din pîtră,
 Atunci te-î mai vedea fată !
 Pînă aji cu fetele,
 29 Măine cu nevestile !

CANTECUL NUNULUI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

A se vedea varianta «Nunésca», din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 271 colóna I, jos.

- Fóie verde salbă móle,
 Și te scólă, nune mare,
 Să jucăm d'o horă bună,
 Să ne luăm sara de mână.
 5 Că destul de când mîncăți,
 Legumea s'a isprăvit
 Lingurile s'aú cîobit.
- Mamaligă nu mai este
 Și nici un baboî de pește.
 10 Niți caî coji de mălai uscate,
 Să aruncăm pîn ale gurî căscate;
 Luați-vă cuțitele,
 13 Că s'a cîobit lingurile.

CANTECUL GINERULUI

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Constantin Dobre, din Govora .

A se confrunta colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 271—272 «După însurătore»

Idem «cîntecul ginerelei» de mai sus pag. 305.

- Fóie verde de dudău,
 Ah ! ce bine trăiam flăcău !
 Că 'ncălecam calu meu
 Și mergeam unde vream eu.
 5 Îmî puneam șaua turcește
 Și plecam după neveste.
 Fóie verde de susai,
 Ce făcuî de mē'suraî ?
 Căci multă dragoste stricaî.
- 10 Nu stricaî numai p'a mea
 Și stricaî p'a multora !
 Fóie verde samulastră,
 Usucă-te, mândră 'n costă,
 Cu ochiî la casa noastră.
 15 Plângeți, ochi, și lăcrămați,
 Că voi sînteți vinovați,
 Ce vedeți nu mai lăsați
 18 Și ce iubiți nu uitați !

CANTECUL BRADULUI MIRESEI

(VARIANTA)

Auđit de Chr. N. Țapu de la Constantin Dobre din Govora.

— Flóre verde fóre lată, Când eram la maica fată, Știam flórea cum se pórtă ; Și dacă mă măritaí, 5 După ușă o lepădaí, Cu picioru mî-o călcaí. — Flóre verde treí arginți, Oh, copiliță cu părinți, La ce focu te măriți, 10 Că mila de la părinți Anevoíe vreí s'o uíți ; Dar mila de la bărbat E ca umbra de pěr uscat, Știí, când daí să te umbrești, 15 Și maí rău te înădușești ! Tací, mirésă, nu maí plánge, Că la maică-ta te-oi duce, Când o face pleopul pere Și tãnjala mugur verde ; 20 Când o cãnta știuca 'n baltă,	Atunci te-oi maí vedea fată ! — Infloriți, flori, infloriți, Căci mie nu'mí trebuiți, Că mie când imí trebuiați, 25 Voi atunci ímbobociați. Infloriți de stați pãrete, Că eú mî-am eșit din fete Și-am intrat íntre neveste. Astă-dí sint cu fetele, 30 Măine cu nevestele ! — Fóre verde și-o lalea Róga-te de nașă-ta, Să-ți maí lase codița, Codița și-o vițișóră, 35 Să'mpletești și tu la vară. Róga-te la Dumneđu Să-ți trăiască nașu-těú, Și la Maica Precista 39 Să-ți trăiască nașă-ta !

CANTECUL NUNULUI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ion Șoteică, lautar în Ocnele Mari.

Bine șede doi cu doi Și noi frate d'aměndoí. Cruciuliță de argint, Aměndoí v'ați potrivit 5 Și la ochi și la sprâncene, Ca doi porumbei la pene. Cruciuliță de alamă, Aměndoí sunteți d'o sémă. Fine, nu te spăíměnta 10 Nașu ți-o purta grija. Róga-te la Dumneđu	Să-ți trăiască nașu těú, Și la maica Precista Să-ți trăiască nașă-ta. 15 Nuna în prun, Nunu supt prun, Nunu vede ce e bun ; Să trăiască și nunu, Să ne deie galbenu ; 20 Să trăiască și nuna Să ne deie rublaua.

CANTECUL MIRESEI

(VARIANTA)

Culésă de I. Ionescu de la lautarul Ivan Laețul, din com. Aurora—Mehedinți.

- Când eram la maică fată,
Știam flórea cum se pórtă;
Iar acum mă măritaí,
Flóre 'n cap nu maí purtaí.
- 5 Multe dragoste stricaí,
Nu stricaí numáí pe a mea,
Ci stricaí pe a multora!
Fóye verde salbă móle,
Arďă-te focul de vale,
- 10 Cum rămăseși tu de jale,
Fară glas de fată mare,
Fără voínicel călare!
Cât sint tinerí se jucará,
Doí cu doí nu se luará;
- 15 Cât sint tinerí se íubirá,
Doí cu doí nu se 'ntálnirá.
Infloriți, floricelelor,
Da v'ar daíca relelor!
Infloriți de stați ca macul,
- 20 Că daíchi í-a trecut vacul;
Infloriți de stați ca culmea,
Că mie m'í-a trecut lumea;
Infloriți de stați părete,
Că daíca a plecat din fete!
- 25 Infloriți, flóri, infloriți,
Că mie nu'mí trebuiți,
Căci când mie 'mí trebuiați,
Voí atunci ínbobociați.
Lăsaí taică, lăsaí maică
- 30 Și plecaí în striní la sócră;
Iar mila de la bărbat,
Tot cu pumnul după cap!
— Tací mirésă nu maí plânge,
Că la mumă-ta te-oí duce,
- 35 Când o face jugul mugur
Și tănjala íarba verde;
Atunci mă-ta te o maí vede:
Când o cânta știuca 'n baltă,
Atunci te-oí maí vedea fată!
- 40 Copiliță la părinți,
- Ce pripești să te măriți;
Că mila de la părinți
Amănat o s'o maí uíți,
Iar mila de bărbat
- 45 Ca frunďa de pěr uscat:
Tu când daí să te umbrești,
Tot maí rău te scorojești!
Fetițo de om bogat,
Nu pripi la măritat,
- 50 Ca ruja la scuturat,
Că ruja maí 'nflóre odată,
Iar tu nu te maí veđi fată!
Busuíoc verde pe masă,
— Maică, rămăí sénătósă
- 55 Că eú mă duc să'mí fac casă,
Să'mí fac casă de mătasă,
Să trăiesc cu drag în casă.
Că, maică, de ađi, de jói,
Mé despart, maică, de voí!
- 60 Plângeți, ochí, și lácrămați,
Că voí sinteți vinovați.
Că ce vedeți nu lăsați
Și ce íubiți nu uitați!
Dragostile dintr'o lună,
- 65 Le făcuí grămadă 'n mână,
Le aruncaí peste grădină;
Dragostile dintr'o vară
Le făcuí grămadă 'n póla,
Le scoseí pe gard afará.
- 70 Nu știú vânturí le luará,
Oí în apă se 'necară?
Și plecaí pe poticele,
Gásií maldăr de nuíele;
Răshiraí nuelele,
- 75 Plecară dragostile.
De m'aș vedea măritată,
De pe potecele luată,
Din gura lumí scăpată;
De m'aș vedea și cu concí
- 80 N'aș maí đice că nu pocí!

CANTECUL MIRESEI

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Radu, lăutar, din Băneasa—Teleorman.

— Arđă-te focul de vale, Cum o să rămăi de jale, Fără glas de fată mare, Fără volnicel călare. 5 Cât fusei veđi neinsurat, Purtași calul zorzonat Și chilumu ferecat. Plângeși ochi și lăcrămași, Că sînteși voi vinovași, 10 Că ce iubiși nu lăsași; Că iubiși boșteni pîrliși Și la urmă vè căiși. Ađi sint cu fetele, Măne cu nevestele! 15 Infloriși, flori, de stași părete,	Că dașca și-a eșit din fete! — Tac! mirésă, nu măi plânge, Că te-ı duce la altă mumă, Cu rășnița 'n bătătură. 20 Infloriși, flori, de stași ca macu, Că dașchiı ı-a trecut vacu! Cănd eram la mașca fată Știam flórea cum se pórtă; Dar dacă mă măritași 25 După ușa o aruncași,— Multă dragoste stricași! Infloriși, flori, infloriși, Că mie nu 'mı trebuiși; Că mie când imı trebuiași 30 Voi atunci că 'mbobociași!

ZORILE MIRESEI

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu—R.-Vâlcea.

Fóre verde samulastră, Zorile de diminéșă Tuturor se pare gréșă, Numași mie cu dulcétășă, 5 Că sint cu pușcuța 'n brașă. — Fóre verde samulastră, Bobocel de la feréștră, Du-mi te, pușcușă, acasă, Că đorile se revarsă 10 Și te așteptă mă-ta acasă, Cu ocaua plină rasă, Cu fripturica pe masă.	— Să m'aștepte cât de mult De la neșca nu mă duc, 15 Că mı-e drag in așternut Și gurișă să-ı sêrut. De la stele pên' la zori Tóte stelele că pșer, Numași stéua stelilor, 20 Ursătórea fetilor, Șéde 'n pórtă rașului Și 'mı judecă florile, Ce-aú făcut mirósele? Le-a împărțit cu fetile.

ZORILE MIRESEI

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Iautarul Dumitru Valénu din Roșiorii-de-Vede.

Zorile de diminéță	— Zorile de diminéță,
La tótă lumea cade gréță,	Stränge-mă, mirésă 'n brațe,
Dar miresei cu dulcéță,	Mă sêrută cu dulcéță.
Că e cu ginerile 'n brațe.	Cocónă, miréso, of !
5 — Zorilor,	20 Ce-a fost verde s'a uscat,
Surorilor,	Ce-a 'nflorit s'a scuturat;
Ce siliți de vă vërsați,	Pênă ađi cu fetile,
Multă dragoste 'mî stricați !	Măîne cu nevestile !
C'astă nópte n'am dormit,	Tací mirésă nu mai plânge,
10 Nicî la nópte n'am să dorm,	25 Că te-oî duce la mă-ta,
Să'mî trudesesc trupșor de om.	Când o 'nflori salcia
Tóte păsărelile dorm,	Și-o face salcâmu pere
Numai păsérica mea	Și tãnjala mugurele.
Tótă nóptea 'mî ciripia,	Când o cânta șțuca 'n baltă,
15 De hamur se jelufa !	30 Atuncî te-oî mai face fată !

HORA MIRESEI

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

Ginerele

Nunul

— Haıda doi, cu doi, cu doi	10 Fôie verde salbă móle.
Și noi, neică, d'amêndoî.	Hopa, hopa, nune mare,
Cruculiță de argint,	Cu doi finî d'aî dumitale !
Amêndoî ne-am potrivit ;	Să trăiască și nașu,
5 Cruculiță de alamă,	Să ne dea gălbinașu ;
Amêndoî sîntem d'o sémă,	15 Să trăiască și nașa
Amêndoî ne-am potrivit	Să ne dea gălbinașa !
Și la ochî și la sprâncene	
Ca doi porumbei în pene !	

CANTECUL CUMETRULUI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu din R.-Vâlcea.

— Fôie verde de trei mure, Hi, cumetre, hi! La cârciuma din pădure, Hi, cumetre, hi. 5 Běu! ađi, běu! și mâine, Běu! patru-zeci de ȓile; Běu! prețu! la cinci ca!	De vin nu mă sătura! Běu! prețu! la trei țepe 10 Ađo vin, că mor de sete! Běu! prețu! murgulu! Și céprazu! surulu! Věđu! sațu! vinulu!, Hi, cumetre, hi!

O URARE DE NUNTA

Auđita de Chr. N. Țapu de la moș Nicolae Bucur, din com. Predeal pl. Teleajen.

— Bună dlinéța, cinstiț so- [crii mar! — Ce cătaț, Ce umblaț? — No! ce cătăm și ce umblăm, 5 D-vóstră samă o să vě dăm! No! am venit pe stelele cerulu!, Pě semnili pământulu!, Pě aburi! vântulu!, Și-am venit la d-vóstră aici! 10 Am věđut o stea verde, unde [mi se lasă. Or stéua să ni-o arětaț, Or răspunsu să ni 'l daț! Rěspunsu nostru ce va să ȓică? Patru basmale de in,	15 Umplute cu hir Să ne ștergem gurile dě ghin, Că așa ne este dě la Christos, [Amin! Sănătate, masă, frumósă, Inchinai! d-vóstră, 20 Acest pahar dě ghin, Pentru Ma!ca Domnulu! in- [chin,- Pentru buna sěnătate a socri- [lor și sócrelor, Să vě fie dě ghine, Să vě věđ sănătoș!, 25 Și voioș!, Că pe niște codri! tiner! și fru- [moș!

ORAȚIE DE NUNTA

Culésă de Ilie Constantinescu, din Dioști—Romanai.

A se confrunta cele trei orații de nuntă, pag. 166, 182 și 183, din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Ascultați, frați, înțelegeți,
Cu mintea vă culegeți,
Ascultați și luați aminte,
La vre-o câte-va cuvinte,
5 Care în cărți ne stați scrise
Și trebuiesc astă-dîr disese.
Când Dumnezeu cu cuvîntul,
Făcu cerul și pămîntul,
Le-a dat podóbe mărete
10 Și destulă frumusețe.
Cerul împodobit cu sóre
Și cu stele lucitóre;
Mărea și apele tóte,
Cu pești fără număr, glóte.
15 Decî vrînd să se proslăvescă
Fapta-î cea Dumnezeiescă,
Întîndînd prea sfînta mână,
Zidi pe Adam din țerină,
După a sa asemănare,
20 Cu cuvînt și cu suflare.
Apoi vedînd că nu e bine
Să fie omul de sine,
Somn lin trimise 'ntr'însul
Și, când dormîa, veni la dînsul

25 Și dintr' a lui cóstă
Făcu pe Eva, strămoșa noastră.
De aceea fiîi acuma
Lasă pe tatăl și mama
Și doi cu doi se împreună,
30 C'asa Dumne-deu voește
Ș'a sa lege poruncește.
Cinstiți socrii, acuma...
Acesti fiî ce 'ngenunchîră
Și smeriți cu rugăciune,
35 Vă cer astă-dîr țieciune,
Său că v'au greșit cuvinte,
Din prostie și ne minte
Și pôte că în acea vreme
Veți fi dis niscaî blesteme..

Părinții răspund :

40 — Iertați să fie,
Să 'nflorască ca crinul,
Să 'nverziască ca măslinea
Și 'n trai bun, prin tot locul,
Să-î ție de pîr norocul;
45 Și 'n trai bun să se resfețe
Până 'n adînci bătrînețe!

VERSUL COLACULUI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Jón Vaca-iul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

Și mai bună diua la dumnea-
[vóstră,
Ce saltă, ce veselie,
Ce lucru pôte să fie ?
Ce stați aici adunați
5 Dumnea-vóstră, iubiți frați;
Că noi multe mări am trecut
Și sate
Indepărtate

Am umblat,
10 Și nimenea 'n cale nu nî-a stat.
Cine sinteți dumnea-vóstră
De ne țineți calea noastră ?
Dar fiind-că 'n cale ne stați,
Mai bine 'n curte să ne lăsați,
15 Cu incetul,
Cu încetișorul,

Să ne dăm cuvîntul,
 Cu adevărul;
 Că de multe ce sînt și dese,
 20 Nu le vom putea spune alese.
 Tînerul nostru 'mpărat
 Fôrte de diminéță s'a sculat,
 Față albă a spălat
 Chica négră a plectănat,
 25 Cu străle noi s'a îmbrăcat,
 Murgul și l'a înșelat,
 În trîmbiță a suflat,
 Mare ôste a adunat:
 Două sute grănicerî,
 30 O sută feciorî boșerî,
 Din cei mai mari
 Nepoșî de ghinărîrî.
 Pe la răsărit de sôre
 Aū plecat la vênătore;
 35 Șî-aū vênat țara de sus;
 Despie apus,
 Pênē caiî nî-o stătut
 Și potcôvele o pîerdut.
 Apoî ne lăsarăm mai în jos,
 40 Pe un deal frumos
 Ș'alergarăm
 De vênărăm
 Munșî
 Cu brașî
 45 Și cu fagiî;
 Cerul
 Cu stelele;
 Cîmpul
 Cu florile;
 50 Délul
 Cu podgoriile,
 Vâlcelele
 Cu viorelele;
 Și satele
 55 Cu fetele.
 Când sôrele rêsare,
 Eșîrăm la drumul cel mare.
 Găsînd o urmă de fîră,
 Stătu tótă ôstea 'n mirare
 60 Și dîseră că e urmă de dînă,
 Să fie 'mpăratului cunună.
 Așîa, se chibzuiră
 Și se găsîră
 Alșî vênătorî
 65 Mai cunoscătorî,
 Și dîseră că-î urmă de căprioră
 Să fie 'mpăratului soșîoră.
 Dar nunul cel mare
 Cu grija 'n spinare,
 70 Călare p'un cal,—
 Ca un căpitan,—

Se ridică 'n scări,
 Se umflă 'n nări,
 Și făcu ochiî rôtă.
 75 Peste oștirea tótă
 Și cînd încôce privi,
 Aici zări
 O floriciă frumósă
 Și drăgăstósă;
 80 Dar vedënd că nu 'nflorește,
 Nicî nu rodește
 Și mai mult se vestejește
 Ne-aū trămis pe noi, trei lipanî,
 Călărî pe trei juganî,
 85 Cu côrnelē cănite,
 Cu unghiile costorite
 Și cu còdele 'mpletite;
 Că cu toșî să pornim
 Și la curțile dumnea-vôstră
 90 Să venim.
 Pornîrăm
 Și venirăm
 Pe fața pămîntului,
 Pe aburiî vîntului;
 95 Bênd
 Și chiuînd
 Și din pistòle trăznînd;
 Caiî încurând,
 Pe nări foc lăsând,
 100 Râncezând
 Și din, unghiî scăpărând,
 Pân' am sosit
 Și v'am găsit.
 Acum floriciă să ne-o dașî,
 105 Căcî de unde nu, nu scăpașî!
 Căcî am venit cu tărîncòpe
 De argint,
 Să scòtem floriciă
 Din pămînt;
 110 S'o scòtem cu rădăcină,
 S'o ducem la 'mpăratu 'n gră-
 [dînă;
 C'acolo se 'mfloréscă
 Și să rodéscă
 Loculuî să'î priéscă
 115 Și să număî vestejéscă!
 Socriî micî,
 Dumnea-vôstră ne vedeșî
 C'am venit aici,
 Dar avem și dreptășî
 120 Cine pecetă de la 'mpărăție.
 Cine știe carte letinésă,
 Să vie la iepă 'n copită să ci-
 [tésă;
 Cine nu știe
 125 Să nu vie,

- Și ca de foc să se păziască !
Să ne dați un popă cu barba
[désă,
Să ne citască carte-alésă ;
Să nu fie cu barba cănită
130 Să rămăie cartea necitită.
Saū vie-unul cu barba rară,
Să n e ție pên' de séră ;
Ci săefie unul cu barba ca fusul,
Să nu deie curênd răspunsul.
135 Răspunsul nostru să ni-l dați
Și 'n curte că ne lăsați ;
Că de unde nu, cu noi bine nu
[umblați !
Cinstite stariste de loc,
Ție-te Dumneșeu
140 Cu bine și cu noroc,
Mergî în casă,
După masă,
Că este un colac frumos,
Semnul lui Christos,
145 Spre a împăratului cel tinăr
de folos !
Acela 'l căutăm ;
Acela să ni-l dați.
Noi nu sintem învățați să bem
Pên' nu mâncăm.
- 150 Căci, când la maică mititei
[eram
Am luat o dată să bem
Pênă n'am mâncat ;
Și-a luat maica o plăcintă verde
Și așa ne-a plesnit peste u-
[rechle,
155 Cât dumnea-vóstră cu toți nu
[ți putea crede.
Ba tata dac' a aușit,
Aū luat un lemn de după
[cuptor,
Și m'aū pălit de era să mor !
Pușinel colac :
160 Sta-ți-ar de cap ;
Carne și măi puținică,
Mânca'o-aī impușită !
Socrii micī, dumnea-vóstră,
Să vă gătați cu cuptóre de piță,
165 Cu buți de vin,
Cu porți legate de fên,
Că vin patru-deci de călărași,
Cu cai de se sparg de grași.
Și, de când sînt pe drum,
170 Aū mâncat tot paie
Și nu pot să saie ;
De n'or fi tóte gătate
Vă vor suna cojocu 'n spate !

ORAȚIA PINTENULUI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vacariul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

- Și măi noroc bun la dum-
[nea-vóstră,
Să ne luați sēma nóstră.
Socrii micī, ascultați
Și 'n urechi băgați :
5 Noi n'am dus pên' la un loc
Și am fost fără de noroc,
Ni s'a făcut calea cruce
Și nu ne-am măi putut duce ;
Și pentru acela îndărăpt n'am
[înturnat,
10 Să vă spunem cum am umblat.
Dumneavóstră caru ni l'ați îm-
povărat,
Pogănicu ni l'ați îmbetat,
Și fórtē reū ni l'ați învățat,
- Să 'mpedice la deal carul și la
vale boi.
15 El și acela a făcut :
Coborāndu-ne din deal la vale,
A împedecat boi și l'a lăsat
[carul.
Caru s'a răsturnat,
Când caru peste boi, când boi
peste car.
20 Ce ni s'a întēplat ?
Nunu peste nuna a dat.
Nuna acum zace pe pămînt,
[de mórte,
Nunu ar scula-o și n'o pôte ;
Nunu ar vrea s'o gădele ;
25 Dar ea nu suferē,

- Caru 'n përiū stă răsturnat,
Omeni cum au putut au scăpat;
La popă capu dedesupt i l'au
[apucat.
El din dos se tot sălta
30 Dar capu d'acolo nu-l eșă,
Pênă ni-am apucat
Și-am ridicat
Și ore-cum capu l-a scăpat.
Așfa dar dumnea-vóstră să ne
[daț
35 Patru ómeni groși la grumazi
[să tragă
Și patru boi să 'mpingă,
Să scótem orl caru 'n deal,
Orl dealu 'n car.
Și'un doftor bun.
40 Pe nuna să o ungă
Pe la póle,
Pe din jos de cîngătóre,
Pe unde o dóre,
Dór s'o mai scula din bóle.
45 Și a nunuluș să l-o puțe la loc
Că i s'a rupt de prin nod.
Pe popa la cap să-l lecuășcă,
Ca pe Duminică să pótă să
[slujescă.
Noi am fost avut și'un diplaș
50 Fórte frumos îmbrăcat:
Avea bunda și nădragl de su-
[glie.
Pe el petece numaș o mie.
Avăa și-o șapchă.
De... numaș în fund i s'au fost
[spart;
55 Avea și 'n piclóre niște dragl
[de ciobóte,
Numaș lera rupte tóte.
Și noi ca pe un om de cinste
L-am pus să ședă mai 'nainte.
Și cum s'o răsturnat,
60 Un petec din tur 'l s'a luat
Și oblu într'o baltă au picat.
Și s'au sculat tot flotăit.
Și, dacă l'am vedut,
Cu toșl am fugit.
65 Și, când s'a scuturat odată să-
[racu,
Noi am fugit de el ca de dracu.
Așfa dar dumnea-vóstră să ne
[daț un petec nou,
Socriș micl.
- Dumnea-vóstră vedeți c'am ve-
[nit aici,
70 Dar pentru acela îndărăpt ne
am înturnat,
Că ore-ce am uțat.
Mergl în casă după masă,
Unde-a ședut jupânésa mirésă
Că au uțat o năframă,
75 Fórte mândră și frumósă;
Fie și de in
Cu care 'și șterg voľnicil bu-
[zele de vin,
Și cine s'ar afla
De n-l-or da,
80 Bună vâlcăg, ar căpéta.
De-o fi și de fuor
Noué și de-acele ni-l dor,
De-or fi și grósă,
Și acela-l frumósă;
85 Dar de-o fi de călțl,
Să vl-o trageți dumnea-vóstră
[prin dințl.
Ia-mi să cate sócra mică,
Că dór o fi mai voľnică.
Că noi frumos om cinsti-o,
90 Cu cisme de veveriță,
Cumpérate c'o groșită;
Cu cisme de căprióră
Cumpérate de la Sighisóra,—
De la vară când o secera,
95 In ele n'o degera.
Către socru mare
Nu s'a povestit nimic de acea
[întâmplare,
Ce s'au făcut,
Nu mai le de desfăcut.
100 Să dațl numaș vre-o patru boi
Și vre'o cin-spre-ce oľ.
Și vre-o șépte vaci
Și alte ce-l mai da
Le rabđl și să tacł.
105 Noi am mai descălica,
Am mai sta,
Că cu dumnea-vóstră ni-l drag;
Dar avem de trecut
Stâncł,
110 Munțl,
Cu brađl mărunțl,
Intunecoșl.
Să rămâneți sănătoșl!

O R A Ţ I E

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vacariul—Ocna Sibiilor—Transilvania.

- Ce-I asta, ce veselie,
Ce lucru pôte să fie?
Ce stați aici adunați
Dumnea-vóstră, Iubiți frați?
5 Că noi mult loc am umblat
Și nicăieri n'am aflat
Un lucru așa frumos.
Treț luni sint de când venim,
Ne uita și nu dormim.
10 Și lucrurile sint tocmite
Încă nu ne sint sucite.
Mai vedem pórta legată
Și cu pașe ferecată;
Lângă dinsa multă glótă,
15 Ostea 'ntinsă ș'adunată.
Pórta legată cu pașe,
Glóta 'n cap să ne sașe,
Gândind să ne 'ngrijescă;
Căi să ne prăpădescă!
20 Legată cu lanț de car,
Că venim în zadar,
Cu funie de fuor,
Dór de noi v'o fost dor.
Drept, acea vă rugăm
25 Și sfatu sănătos vă dăm:
Să fiți cu noi buni și blânzi,
Că nici nu sintem flămânzi,
Nici nu ne temem de voi;
Măcar că sintem trei sau doi;
30 Și noi avem glótă minunată
Și fórte bine armată.
Că a noastră cétă în car vine
[înapoș;
Adică nu cu rău, ferescă Dum-
[nezeu!
Sfârșitul e bun
35 Precum și dumnea-vóstră ați
[prins de veste.
Apoș, cinstite vornice,
Ț'am mai spune ore-ce,
Spune multe și nu ne pasă.
Dumneșeu să te vadă,
40 Și nădragii să-ți cadă
- Și să-ți dea Dumneșeu noroc
Să umbli cu opinci de porc;
Și Dumneșeu să te trăiască
Gura să ți se lățiască,
45 Urechile ca fereștile
Și ochii ca țerile!
Nu ne lua așa cu cuvintul
Ca pulberea vântul
Și nici nu mă tem
50 Că noi ómeni mulți avem
Și sintem întregi ca mărul
Și grăim tot adevărul.
Tinerul nostru crășor,
Plin de părăsitul dor,
55 S'aș sculat de dimineță
Și spălându-se pe față,
D'o săptămână, d'o lună,
Pentru acéstă tribună (mirésă)
A luat un buciun mare
60 Și a suflat de trei ori tare
Și a adunat óste mare.
Și de el bine asculta
Patru-șeci de călărași,
Cu cai de să sparg de grași.
65 Tot însul vine cu doi,
Vine ostea 'napoș,
Înșirată tot doi cu doi,
Precum și dumnea-ta știți.
Noi prin codrii am umblat
70 Și prin munți am intrat.
Munți am străbătut
Și câmpurile frumoșe,
Dumbrăvile răcorose;
Când ne-am aflat în mijloc,
75 A stat óstea pe loc.
În loc sint două urme de fiară.
Craul având nevoie de sfat,
Pre ai săi aș adunat.
Sfetnicii aș sfătuit,
80 Filosofi aș ghicit
Că n'o fi urmă de fiară,
Nici de sălbătișoră,
Ci de a sa dăruită,

De soț să fie iubită !
 85 Așa crafului lasă tote,
 Adună ale sale glote
 Și a făcut cu calul rotă.
 Și pre noi din ostea totă,
 Fiind caii mai fugaci
 90 Și din gură mai ischitaci,
 Ne-aū trimis mai înainte,
 Să călătorim ferbinte,
 Ispitând mai din tărie
 D'o mânăstire din trevire.
 95 Noi am venit ca prin vânt,
 Și prin semne pre pământ,
 Pe a cerului lumină,
 Prin rađa destulă,
 Pe urma a doue fiare,
 100 Prin țară, până la acest cap
 [de sat,
 Unde-î un pod stricat.
 Și aū rupt și o blană cu mine,
 Ș'am cădut fără rușine,
 Cădu și a mea soție.
 105 Cu o așa minune tare
 Până când ne-am sculat,
 Urma ni s'a astupat.
 Eși o babă sbârcită
 Spre al nostru folos iubită
 110 Și spus'a să nu ne pasă,
 Să mergem din casă 'n casă,
 Până la acela car,
 Unde stă al nostru noroc.
 Noi aicea vedem multe fete,
 115 Sfātuindu-se sub perete ;
 Multă glotă adunată
 Spre ce va mare gatată.
 Aci urma ne-a adus,
 Precum și baba ne-a spus
 120 Și acuma rău vă pasă
 Să ne faceți loc în casă.
 În curte să ne lăsați
 Și urma să ne-o arătați,
 Orî calea să ne-o îndreptați.
 125 Apoi, cinstite vornice, îi-am
 [mai spune ore-ce :
 Sburând găștile din sat,
 Lupul de le-ar fi mâncat !
 Că s'aū făcut calea cruce,
 Și nu ne mai putem duce.
 130 Apoi, cinstite vornice,
 Ți-am mai spune ore-ce :
 Nu ne lua așa cu graba !

Dar de vreî să știți mai bine,
 Apoi eu îi voi mai spune
 135 Adevărat că sintem soli împă-
 [rătești,
 Vorba să nu ne-o clătești !
 Că al nostru crăișor
 Cu al cuvintului dor,
 Pe acest loc ore când
 140 Crăișoru, când-va umblând,
 A găsit filcă cuvintătore anu-
 [mită,
 Cu cisme nouă 'ncălțată,
 Cu haînă neșă 'mbrăcată,
 Mutată la cap și mare,
 145 Bălțată sub barbă tare.
 În curte să ne lăsați,
 Orî pe ciuta să ne-o dați.
 Apoi, cinstite vornice,
 Ți-am mai spune ore-ce :
 150 Noi de aceia ne dăm solia,
 Ca să ne iasă simbria.
 — Băgați-vă 'n lăuntru 'n casă
 Că în cornul cel de masă
 Stă un colac frumos,
 155 Spre al vostru folos ;
 Împenat, bine gătit,
 Și cu multe 'mpodobit,
 Și stă și-o ploscă cu vin
 Și-o mânăștergură de in,
 160 Ca buzele să le ștergem
 Și 'ncălziți de vin să mergem !
 — Fărte vă mulțumesc dum-
 [nea-văstră,
 Că nu sintem învățați
 Să bem până nu mâncăm.
 165 Când la maica mititei eram,
 Am luat odată să bem
 Până n'am mâncat ;
 Iar ea s'a mâniat
 Și nu ne-aū mai dat.
 170 Apoi, cinstite vornice,
 Ți-am mai spune ore-ce :
 Buți de vin,
 Care de fân,
 Ověz bine vinturat,
 175 Cai albi și gatați,
 Masa gatată,
 Palită 'nfrumusețată,
 Că de n'or fi tôte gătate
 Îți vor suna pugnii în spate !

STRIGATURI

STRIGATURI

FRUNȚULIȚA BUSUIOC

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta No. 265, pag. 210, colecția d-lui Bibicescu.

FrunȚuliȝă busuioc,	5 Și cele d'aũ mai rãmas
Iar n'avem fete la joc.	Le cură mucii pe nas ;
Hora mare fete n'are,	Și voi băieți cari ședeți,
C'aũ murit de gălbinare ;	Faceți bine le ștergeți !

HORA MARE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Hora mare
Băieți n'are,
C'a murit de gălbinare.
Iar n'avem fete la joc
Și stăm cu știru pe bot !

TRECUI RIU ARS DE SETE

Auđită de Chr. N. Țapu în Poiana—Transilvania.

A se vedea varianta No. LXXXVII, pag. 384, colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

Trecui riu ars de sete,
Mă 'ntălnii cu două fete ;—
Fetele cu bete nouă,
Săruta-le-aș p'amëndouă ;
5 Și pe una tot-d'auna,
Că i-a fost mai dulce gura !

FETELE AȘA ȐIC

Auđita de Chr. N. Ȑapu în Poiana—Transilvania.

Fetele așa Ȑic,	Nóptea 'n sat.
Să mă 'nsor cât is mic.	Ȑiua 'n ciurda vacilor,
Nevestele Ȑară Ȑic,	Nóptea 'n patu nanelor ;
Să mă las să nu mă stric.	10 Ȑiua 'n ciurda bořlor,
5 Să mă las niștei mánzat :	Nóptea 'n patu mánđrelor !
Ȑiua 'n ciurdă,	

SAPĂ DRACU'N VOI FICIORI

Auđita de Chr. N. Ȑapu în Poiana—Transilvania.

Sapă dracu 'n voi, ficióri,
De ce voi nu vă 'nsurați
Și pe noi să ne luați ?
Niște mucoși ce-o rămas,
5 Numai trag mucii pe nas !

NEVASTA DE ASTA IARNA

Auđita de Chr. N. Ȑapu în Poiana—Transilvania.

Nevastă de astă Ȑarnă :
Trage la bărbat o palmă.
— Nu mă călca pe chiclor,
Că te știu de ce Ȑi-e dor.
5 De Ȑi-e dor de sėrutat,
Calcă-mė pe ăștă l'alt !

FOIE VERDE DE TRIFOI

Auđită de Chr. N. Țapu în Poiana—Transilvania.

Fóie verde de trifoí,
Nu sint fete ca la noi;
Da mai sint intr'alte sate;
Da's cu gurile căscate !

PAGUBA DE CINCI GROȘITE

Auđită de Chr. N. Țapu în Poiana—Transilvania.

Pagubă de cincî groșite,
Că ești prea mare la țiță;
Pagubă de cincî crițari,
Că ești prea lungă la nari !

HAI, SARACU SULIMANU !

Culésă de Chr. N. Țapu din Roșiorii-de-Vede — Teleorman.

Haí, săracu sulimanu,
Cum mărită gugumanu !
Săracile decile,
Cum mărită secile !
5 Săracile sutele,

Cum mărită slutele !
Mă bucuraí la avere
La străchiní și la ulcele,
Vaí de păcatele mele !

ARE POPA DOUE FETE

Auđita de Chr. N. Țapu în Costești—Vâlcea.

Are popa două fete,
Amëndouē stau să fete :
Una fată la Ispas,
Când e laptele mai gras ;
5 Alta fată la Crăciun,
Când e laptele mai bun.

FATA POPII DIN SALIȘTE

Auđita de Chr. N. Țapu în Costești—Vâlcea.

Fata popii din Săliște
Șade 'n c... și 'mpușcă găște.

MAI STRANGE-TE, LELE

Auđita de Chr. N. Țapu de la lăutarul P. Brândușianu, Costești—Vâlcea.

Fóle verde de stâmbriū,
Mai strânger-te, lele 'n brēū,
Că mă bagī 'n foc de viū ;
Cu ale tale margheoliī
5 Mă băgași în foc de viū !

VERDE FOIE MER SALCIU

Culésă de I. Odor de la Marița Diaconescu, Cireș—Prahova.

— Verde fôie măr sălcii,
 Fată de cântaragiū
 Nu te strânge tare 'n brēū
 Că mă bagī în foc de viū !
 5 — Lasă, neică, să te bag,
 Că prea te-am iubit cu drag !

MAI BAIETE FERMECATE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățilă—Novaci—Gorj.

— Măī băiete, fermecate, Pe uliță nu te-abate, Că sint fetele turbate, Nevestile fermecate. 5 Fôie verde de tutun, Și popa ȳeste nebun, De ce-au pus cărșma 'n drum, Oprind ori-ce voīnic bun ?	Și bătrâna Ploieștēna, 10 Ce femeie ȳe sērmāna ! Vinu-ȳ bun, ocaua-ȳ mare, Bēū voīniciȳ, se omóră. Fôie verde solz de pește, Pe mine cin' mă topește ? 15 Refenēua de neveste Și fete de cășmărețe !
--	---

NEVASTA C'A MEA FRUMOASA

Comunicată de Ión Tanăsescu ; auđita de la lautariȳ din Focșani.

Nevastă c'a mea frumósă Nu ȳe 'n sat la d-vóstră ; Cându-ȳ pomeneșȳ de furcă, Ea ȳa straȳu și se culcă	5 Și se'nvelește cu sacu Și dórme pēn'o ȳa dracu. Cându-ȳ pomeneșȳ de vărjea ! 8 Par'că intră dracu 'n ea !
---	--

CAT ÎI CERNADIA MARE

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Cât îi Cernădia mare
Dragoste în ea nu are,
Dar Novaciî mititei
A'mpuiat dragostea 'n ei !

FETELE DE LA NOVACI

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Fetele de la Novaci
Nu sint fete, ci sunt draci ;
Bagă mâna în nădragi
Par'că bagă după raci
5 Și scot d'un păpușoi,
Cu ochii ca de rățoi !

DRUM LA DEAL ȘI DRUM LA VALE

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Drum la deal și drum la vale,
S'a luat lumea de mirare
Că's marghiol și mă țiu mare ;
Și'n pungă nici cinci parale,
5 Numai așa mămligii,
Lipită pe fundu pungi !

FOIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj

<p>— Fôie verde și-o lalea, Jocă și nu prea juca, Că cămașa nu e-a ta; Când oi merge acas' ți-o ȳa. 5 Ađi, ți-o ȳa, măine ți-o ȳa Și rămăi cu trénța ta. — Mai am una de bumbac,</p>	<p>Ruptă 'n c... și după cap. — Mě dusei la sócră-mea 10 Și-o găsił c-o trénță rea, Cea mai bună și-o cărpă ;— Șapte gheme și-o undrea,— Și-ața nu'i mai ajungea.</p>
--	---

DA-TE, LELE, NU TE DA

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

— Dă-te, lele, nu te da,
Că cămașa nu e a ta;
Ađi ți-o dă, măine ți-o ȳa
Și rămăi cu trénța ta !

FOIE VERDE MURELE

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Fôie verde murele,
Frumóse sint unele
Și nu le știu vorbele ;
Când se duc cu pânzele,
5 Să mă duc și eű după nufele,
Să petrec ȳiua cu lele !

ȘI SA MIRA NEAMUL MEU

Auđita de Chr. N. Țapu în Novaci de la horă.

Si să miră neamul meu
 Ce flăcău m'am făcut eu ?
 Că cu turu nădragilor
 Fac părtie vacilor,
 5 Și, când merg pe cositură,
 Imi dau păișele 'n gură.

VERDE FRUNȚA PELINIȚA

Auđita de Chr. N. Țapu în Novaci—Gorj.

— Verde frunȚa peliniȚa, Draga nechiil copiliȚă, D'astă vară sugeaș ȚiȚă Și-acum daș nechiil guriȚă.	5 Dice maică-ta ceva De ce 'mi daș mie gura ? Maică-ta nimic nu Țice, Că știe că-i gura dulce.
---	---

ȘI MAI DAȚI CU GURILE

Auđita de Chr. N. Țapu în Novaci—Gorj.

Și mai daȚi cu gurile, C'am gătat minciunile. Bagă mâna după ladă, Scôte la minciuni grămadă.	5 Bagă mâna 'n săcătau Scôte la minciuni mereu ; Bagă mâna pe supt pat, Că mai e un sac legat.
--	---

ȬI-O, ȬI-O N'O SMINTI

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novac —Gorj.

<p>Ȭi-o, Ȭi-o n'o sminti, C�nd oi începe a-te tr�nti �i la na�ba-oi pomeni. Ȭi-o, frate, ca la frate, 5 Să-�i dea Domnul s�n�tate, Sănătatea oului �i puterea boului. Ȭi-m�i-o ne�c� sdr�nc�nit�, Că mi-� m�ndra hodinit�. 10 — Hodinit�, pe dracu,</p>	<p>C'a bătut'o bărbatu ! Iasă afară �i suspină, C'a bătut'o făr' de vină. N'a bătut'o cum se bate 15 �i-a pus'o drept pe spate, Să dea trupul chinului, Facă bani� birului; Să se dea drept pe spate, Facă bani� jumătate, 20 Jumătate a treia parte !</p>
---	--

VAI DE MINE MOR DE CALD

Auđită de Chr. N. Țapu de la Novac —Gorj.

<p>Vai de mine mor de cald �i n'am apă să mă scald. �i fuse� la riu sec �i vruse� ca să mă 'nec. 5 Iară frunđă de susa�, �i avuse� parte c'un pa�,</p>	<p>Sc�pa� de nu mă 'neca�. Frunđuli� usturo�, Este o baltă drept voi 10 �i-� plină de l�turo�; M'a� băga de m'a� scălda, Frică mi-� că m'oi 'neca !</p>
--	---

MANDRO, MANCA-TE-AR C INI 

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novac —Gorj.

— M ndr'o, m nca-te-ar c  ni ,
Tu m  'nv     a  ubi,
A  ubi  i str nge 'n bra e
 i a s ruta cu dulc    
5  i pe nuor  i pe cea  ,
Că a  gură cu dulc     !

STRIGATURA DE HORA

Culésă de Chr. N. Țapu de la tinerii jucători din hora din Novaci—Gorj.

- Ascultați, ficii, la mine,
Să ve spuți pe sârba bine,
Să nu dăm de vre-o rușine,
Că sintem omeni de fire.
- 5 Frunzuliță bob năut
Puneți una la pământ,
Ce n'am vădut de când sint !
De la una, sus la două,
Coperiți-o să n'o plouă.
- 10 S'a dus una, mai e una,
Pên'om porni pe nebuna.
Dați-I una,
Luați-I urma !
De la două, sus la trei
- 15 Va! de mine, ce iubiți ? !
Nevastă cu trei copii,
Parcă fu sate pusti.
- S'a dus una, mai e două
Coperiți-o să n'o plouă.
- 20 S'a dus două, mai e una,
Să jucăm cu toți 'ntr'una
Pên'om porni pe nebuna.
Dați-I una,
Luați-I urma !
- 25 De la trei și sus la patru !
Lelițe din Calafatu,
Lepădați cu dreptu patru ;
De la patru, sus la cinci
Și o pereche de opinci
- 30 Să le rup jucând aici.
De la cinci și pên'la șase,
Leliță cărciumăresă,
Lasă-mă de sêră 'n casă,
C'afară plouă de varsă.
- 35 Și simbrie nu ții-o cere
- Numa să mă lași la ptele,
Să ții-o b... pîntre picere.
De la șese pên'la șapte,
Pișc'o, mușc'o măi bălete,
- 40 Și mî-o 'ndrăptă la părete,
Să plesnescă îla 'n spete.
De la șapte pîn'la opt,
Cucuruzu nu s'a copt ;
Da d'o fi vre-o vreme bună,
- 45 S'o cîce nîptea pe lună.
De la opt și pên'la nouă,
Clocărlia sus pe ouă :
Mie unu, popii două ;
De la nouă, sus la zece,
- 50 Păreț cu apă rece
Pe la pîrta mîndrii trece ;
Cine-o bea de dor îi trece,
Cine-o bea pornește grea,
Cine nu rămîne așa.
- 55 Dar din zece
Ce mai trece ?
I-auți una, i-auți două,
I-auți trei și i-auți patru,
La pămînt și bateți patru !
- 60 De la patru dați-I drumu,
Că s'a 'ntăritat nebunu.
Că nebunu cînd se pornește,
Jocă pînă' nebunește ;
Că nebunu cînd se pune
- 65 Jocă pînă face spume.
Taie curmu și stoboriț,
Că s'a 'ntăritat feciori ;
Taie curmu și pîrmaciț,
Că s'a 'ntăritat dînacii !

STRIGATURA DE HORA

(VARIANTA)

Culésă de I. Ionescu, abs. seminarist, de la Gh. Mihaî, Topoloeni—Muscel.

- Lăsați dura pe călcăr,
Ca mōra pe căpătâr
Și la fete să le-o puț,
Nevestelor să le-o bag.
- 5 Să jucăm hora cu drag.
Strigă popa din Brăila
Și cu soru-sa Păuna
Să ținem dura la una.
Dați-î una
- 10 Luați urma !
Ciocârlanu sus pe ouă,
Țineți dura pēn' la două.
S'a dus una, mai e una
Pēn' om porni pe nebuna.
- 15 Dați-î una,
Luați-î urma !
Fōie verde samulastră,
Al treilea de casa noastră,
Sē rōgă vecina noastră
- 20 S'o fac din fată nevastă.
Eū de rugăminteā ei
I-așternuî fāșii de tel
Și făcuî dupe obiceiū.
Puneți dura pēn' la trei.
- 25 S'a dus două, mai e una
Pēn' om porni pe nebuna.
Dați-î una,
Luați-î urma !
Ciocârlanu deșelat
- 30 Sări gardu tot pe lat ;
Se jelui la 'mpēratu.
Să ținem dura la patru.
S'a dus una, mai e trei
Pēn' om porni pe Andrei.
- 35 S'a dus două mai e două,
Țineți dura pēn' la nouă.
S'a dus trei și mai e una
Pēn' om porni pe nebuna.
Dați-î una,
- 40 Luați-î urma !
- Frunđulită de sipicr,
N'ați veđut dura p'aici ?
Ba uște-o, neică, în urđicr,
Face la fete opincr,
- 45 Să le rupă jucând aici.
Țineți dura pēn' la cincr.
Și mī-a đis popa Năstase
Să ținem dura la șase.
S'a dus una, mai e cincr
- 50 Pēn' om porni pe Drăghicr,
A intrat cotoiu 'n lapte
Și pisica jumătate.
Țineți dura pēn' la șapte.
S'a dus una, mai e șase,
- 55 Pēn' o veni și Năstase.
S'a dus două, mai e cincr,
Țineți dura, mări voinicr !
Și mī-a đis un potropop
C'ar mânca un porumb copt.
- 60 Țineți dura pēn' la opt.
S'a dus una, mai e șapte,
Ese cotoiu din lapte.
Tăleți curmu și-î dați drumu,
Că s'a 'ntăritat nebunu.
- 65 Și ne-a đis, mă, satu nouă,
Să ținem dura la nouă.
S'a dus una mai e opt,
Când đicea un potropop
C'ar mânca un porumb copt.
- 70 S'a dus două, mai e șapte,
Ese cotoiu din lapte.
Tăleți curmu și-î dați drumu,
Că s'a 'ntăritat nebunu.
Să bem vinu pēnē-î rece,
- 75 Să ținem dura la đece.
S'a dus una, mai e nouă,
Știți ce ne-a đis satu nouă ?
Să ținem dura la nouă.
Și s'o rupem drept în două.

FOIE VERDE TREI GRANATE

Auđita de Chr. N. Țapu de la lăutarul Constantin Dobre, din Horez—Vâlcea.

Fôie verde treĭ granate,
La fântăna din Vărtópe
Lemnele sunt strâmbe tóte,
Nevestele curve tóte,

5 Babele pe jumătate,
Fetele umblă turbate,
C'aũ rămas nemăritate !

FRUNĐULIȚA TREI MIGDALE

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, lăutarul, din Bistrița—Vâlcea.

Frunđuĭță treĭ migdale,
Merg la deal și merg la vale
Pe la curtea dumitale ;
Și sint fudul și mă țiũ mare
5 Și nu iubesc pe fie-care.

Alțiĭ daũ cu miile
Și iubesc nebunele ;
Eũ nu daũ nici o para
Și iubesc pe care oĩ vrea !

UCIGA-TE CRUCEA DRACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, lăutarul Bistriței—Vâlcea.

Frunđuĭță treĭ spanace,
Uciĝă-te crucea, drace !
Trimeseĭ șapte olace,
Nu'mĭ-aducĭ pe mândra'n cóce?
5 Trimeseĭ dracu ăĭ mic,
N'am folosit măĭ nimic ;
Trimeseĭ dracul măĭ mare,
Vine pe mândra călare,
Prin glodurĭ și prin colțane,
10 Cu tăĝărța cu bombóne.
Că mulerea fiște-care

Umblă pe dracu călare.
la cărpa și 'șĭ légă capul,
Ca să mĭ-o creďă bărbatul.
15 — Măĭ bărbate fermecate,
Tu te laudĭ că m'oĩ bate,
Dar sint măĭnele legate
Cu lanțurĭ ferecate,
Ca fașa copiluluĭ,
20 Să iubesc al draculuĭ,
Din pizma bărbatuluĭ !

FRUNȚULIȚA RUG INTINS

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul G. Paicu, Bistrița—Vâlcea.

<p>FrunȚuliță rug intins, Sêrută-mă, neică, 'n dinți, De buze să nu te atingi; Că's buzele cântărite 5 Cu cântar</p>	<p>De la fierar, Le păstrez unu' primar ; Dar primarul tinerel, Se ține dorul de Iel !</p>
--	--

MANDRULIȚO, PENTRU TINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul G. Paicu, Bistrița, Vâlcea.

Mândrulițo, pentru tine
Mă-aș da inima din mine ;
Dar pentru ai voștri d'acasă
Inimioara nu mă lasă !

CANTECUL CIOCOILOR

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Paicu, Iautarul Bistriței, Vâlcea.

<p>FrunȚuliță barlaboț, F...u-mi-vă de ciocoț, Venit'a vremea d'apoț, Să punem primari din noi, 5 Să vă judece pe voi, Cum ne-ați judecat pe noi ! Să punem și comitet, Să judece pe prefect. Consiliu' satului 10 S'a făcut ai dracului. Când le dați ocaua plină,</p>	<p>Iți fac judecată bună ; Când le dați ocaua rasă Iți fac judecat'alăsă. 15 Dar notarul satului S'a făcut al dracului. Când îți puți jalba pe masă Se face că plăcă acasă, Și te 'njură de nevestă. 20 Dar când scoți d'un icosar Sare ca un armăsar, Iți vorbește ca un țințar !</p>
---	--

DESTUL VOINICEL MI-AM FOST

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, Bistrița—Vâlcea.

Destul voinicel mî-am fost
 Și la minte mî-am fost prost,
 Și 'n vîrstă că mî-am venit
 Și mîndrele m'au urît !
 5 De m'aș pune intru 'n-adins

Pe mîndruța să mî-o prind,
 Să mî-o prind cu cine-va,—
 Că cu mine nu mai vrea,
 F...tu-I legea mîine-sa.

FOIE VERDE LOBODA

Culésă de I. Constantinescu, Dioști—Romanăș.

Fôie verde lobădă,
 Fă cu mine, fa dodă,
 Fă cu fecior de văduvă ;
 Dacă n'eî face cu mine,
 Dracu tot face cu tine !

COLEA'N VALE LA ISVORE

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Ión Țuguî din Roman—Vâlcea.

Fôie verde sălcioră,
 Colea 'n vale la isvóre,
 Supt umbră de sălcioră,
 Bea un naș cu finișoră,
 5 Și béu vin de cel pelin,
 Pelin bun de rosmarin.
 — Ține, dragă, vin de bea,
 C'am un gând cu dumneata,
 De-aî mai bea, de n'aî mai
 [bea !

10 — Nu este, fine, păcat
 Pentr'un pustiū de sêrutat ?
 — Țațo, are nașu parale,
 Plătește la sărindare,
 Fântăne la drumuri mari,
 15 Te ispășesc de păcate
 Și de dragoști fermecate !

FOIE VERDE DE-O MASLINA

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu, Dioști—Romanățl.

<p>Fóie verde de o maslină, Fină, fină și iar fină, leși în deal pe la grădină, Să te iubesc ca pe-o strină. 5 — Nașule, n'o fi păcat ; Trei copii mi-ai creștinat, Două fete și-un băfat !</p>	<p>— Lasă, fină, nu-î păcat C'are nașu-tău parale, 10 Face cruci și sărindare Și le pune 'n drumul mare, Cine o trece să se 'nchine, Să róge finii de bine !</p>
---	---

FOIE VERDE BOB NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iautarul P. Brândușianu, Costesci—Vâlcea.

Fóie verde bob năut,
 Dracu, naiba te-a știut
 C'ai fost bună de iubit,
 Că te iubiăam mai de mult ?

FRUNĐULIȚA DE-O SIPICA

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Mateiaș, com. Mieța—Dolj.

A se confrunta varianta No. 402, pag. 381 din colecția d-lui I. G. Bibicescu.

— Frunđuliță de-o sipică,
 Costică, batista-ți pică.
 — Ia-o, Leană, și-o ridică
 Și m'ă spală 'n lăcrămióre,
 5 Úsuc'o la țîțșóre !

LA TULPAN, LA CRUCEA 'NALTA

Culésă de Jlie Țonstantinescu de la Ionița Gh. Mateiaș, com. Mreița—Dolj.

La tulpă, la crucea 'naltă,	Că sint nălți și sprâncenați,
Se 'ntălnesc fată cu fată :	Nu ca la noi niște pârliti,
— Ce-o să ne facem surată,	Cu genunchii prigoriți.
C'am rămas nemăritate?	Unde ved țărițele,
5 Ș'ădă la Porésta la dănac,	10 Miorlăie ca mățele.

MANDRULÉNA, PENTRU TINE

Culésă de Ilie Țonstantinescu de la Nic. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Măndrulénă, pentru tine
 Mă-aș da sufletul din mine;
 Dar pentru bărbatu-tău
 N'aș măl călca pragul tău!

DOMNE, CE-AM AJUNS

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Const. Dobre, Hurez—Vâlcea.

Verde frunză lemn de sus,	Tótă nóptea am tremurat,
Ia veđi, Dómne, ce-am ajuns :	La un colțuleț de gard.
Să fiu la curvă supus	La o cruce de feréstră,
Și supus și aplecat.	Pentru-o curvă de nevastă!
5 Pentr'un pic de sêrutat,	

MANDRA MEA E O TELELEICA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Const. Dobre, Horez—Vâlcea.

Mândra mea e-o teleleică.
Că popa îi ia scurteleică
Și primaru iminei
Și logofetu cercei;

5 Ajutoru l-a luat bumbac,
De și-a vîrgat cîrpă 'n cap,
Că mî-a fost de ris în sat.

DE TREI AI PRIMAR FUSEI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Const. Dobre, Horez—Vâlcea.

Verde frunză trei costrei,
De trei ai primar fusei
Socotéla n'ô detei.
Și-oî da-o la primă-vară
5 Cu capu la mândra 'n pîlă!

TREI IBOMNICI AM PE LUME

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Ión Bușă, din Cîiauru—Görj.

Frunză verde trei alune,
Treî ibomnici am pe lume;
Vrei să ți le spuî pe nume?
Una șade lângă mine;
5 Una'î de la deal de mine,

Cu casa cîoplită bine,
Cu bărbatu nătărău,—
Acolo mă trag și eî;
Fie bine, fie rău,
10 Orî mî-o fi de capu meî!

ME ROG DOICA DOICULIȚA,

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul I. Bușă, Cîiauru—Gorj.

Fóie verde peliniță,
 Mă rog, doică, doiculiță,
 Să mă fac stăpân pe țiță
 Ca sêrbu pe lubeniță ;
 5 Să mă fac stăpân pe ele
 Ca ungurênu pe mîele !

VERDICICA TREI SARMALE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ión Bușă, com. Cîiauru—Gorj.

Verdicică trei sarmale,	Să fie cu ea p'un loc.
Și-am o mândruță la vale,	Veđi, al dracu' logofet,
Cu cămașa albă flóre,	Asêrá trecu prin foc
Când o vede neica móre.	10 Și'î cu mândr'acum p'un loc,
5 Dar de-o vede un logofăt	Și se sêrută de foc!
Uită și condei și tot,	

CUM AȘ FACE, FA MARIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului S. Stoica, Costești—Vâlcea.

Fóie verde peliniță,	5 Să'mî vêd mîîrile la țiță,
Peliniță, gutuiță	Picîórele supt rochiță,
Și-o chită de albăstriță,	Să te sãrut în guriță
Cum aș face, fa Mariță,	Și-apoi să mor, neiculiță !!

FRUNȚULIȚA FOI MARUNTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, lautarul Săcelului—Gorj.

FrunȚuliță foi mărunte, Tóte paserile cântă, Ies mândruțele și-ascultă. A ieșit și mândra mea 5 Să și asculte paserea,	Cum îi cântă patima. Patima ei din fetie Și-a neșchiit din feciorie! — Mânce-ți trupu pușcăria, 10 Cum mi-ai mâncat tu fetia!

FRUNȚULIȚA D'ARTARAȘ

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățilă, Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta «Nașul și finul» pag. 334—335, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

FrunȚuliță d'artăraș — F....u-ți legea ta, de naș, Cu cine mă cununași? Cu uritu satului 5 Cu proptéua gardului! — F....u-ți crucea ta, de fine. Nu ți-a fost ochiul la tine, Să te uiți la tónta bine? — Nașule, asér' la luminare	10 Imi părură ca o flóre. Fuse nóptea 'ntunecósă, Luminarea fiștelósă, Imi păru tónta frumósă. Di i nașule să se ducă, 15 Că la nópte o mănânc; Cine dracu s'o sărute? Ochi-i curge. Gura-i pute!

NU ȘTII VECINE CE-VA ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățilă, Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta «Hi cumetre», pag. 336, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, și «Nevasta bolnavă», pag. 203, colecția de cântece Marian S. Fl.

— Nu ști, vecine, ceva? Mi-a bolnăvit nevasta! — Ba eu știu, vecine, bine, Câte lécuri sint pe lume	5 Tóte sint în sên la mine. Injugă boii și-o ȳepșóră Și fă-te a pleca la móră, Că nevasta ți se scólă!

ȘI ȚI-AM SPUS EU SAMBATA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frațila. Novaci—Gorj

<p>Frunțuliță de ridiță, Și Ți-am spus eu Sâmbătă, Ca să vii Duminică Că-i maica la biserică, 5 Taica 'n sat la cârciumă, Eu acasă singură, Culcată pe scândură,</p>	<p>Cu mâna la inimă. la-mă 'n brațe, strânge-mă 10 Și pe pat aruncă-mă Și la burtă trage-mă : Când o'i vedea că mi-e rușine, Atunci să mă strângi mai bine !</p>
--	---

CE CAȚI, LELE, PE COLNIC ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Pojogeni, Gorj. .

A se vedea varianta «Craif», pag. 339, colecția D-lui G. Dem. Teodorescu.

<p>— Fôfe verde tiriplic, Ce cați, lele, pe colnic C'o vacă și-un vițel mic ? —D'un drăguț de ibomnic.</p>	<p>5 Verde verde samulastră, Vițelul să'l potopescă, Ibomnica să'mi tîăiască, 8 Să vie să mă iubească !</p>
---	--

PENTRU TINE, DRAGA FATA

Comunicată de D. Brezulescu, Novaci.

Pentru tine, dragă fată,
 Perdui nóptea jumătate,
 Așteptându-te la pörtă
 Și tu dormi, dormirea-i mórtă !

TOATA NOPTEA BAT LA PORTA

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ion Michai—București.

Fôie verde fôie lată,	C'asta fuse cu necaz !
Tótă nóptea bat la pórtă	10 M'aruncă peste pârleaz,
Și tu dormi, dormir'ai mórtă !	Intr'o grópă cu urđicî,
O cătea mare bălțată	Socoteam că e lăptuci,
5 Mě goni ograda tótă ;	Imi făcu pîlea beșici !
Când fuse la un pârleaz	Pentru o fleórtă de mułere,
Mě 'ntâlniî c'un căne bréz,	15 Imi prăpădiî blata pîle !
Fir'ar al dracului ađi,	

DUMNEDEU M'A POTICNIT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Țaguî lautar—Romanî (Vâlcea).

Dumneđu m'a poticnit	5 Iăcuî pîlea tot beșici.
Intr'o grópă cu urđicî,	Când ȳera la sěrutat,
Am gāndit că sint lăptuci	Nu puteam de scārpinat !
Și ȳele fură urđicî,	

PUICA DAU SA VIU LA ȚINE

(VARIANTA).

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Puică, daű să viű la tine,	Grădina pe jumătate,
Călniî těi se daű la mine.	Mȳ-a rupt baltonașu 'n spate,
O cătea négră bălțată,	Pantalonil jumătate !
Fir'ar a dracului mórtă !	10 Și eű sint un om milos
5 Și la găt cam gulerată,	Dă 'ngenuchî la dēnsa jos
M'a gonit ograda tótă,	12 Și-ȳi desfac lucru frumos !

SPUNE'MI, MANDRO

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vacariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

— Spune 'mî, mândro, poțî, nu
[poțî ;
Cu vorba să nu mă poțî.
Spune 'mî, mândro, viî, nu viî,
Cu vorba să nu mă țî !
5 Nu mă purta cu mincîni,
Că-țî umplu ceafa de pumnî !

MAI, BADIȚA, TU EȘTI CANE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vacariu, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

— Măî, badiță, tu ești căne, Că nu viî séra la mine !	El ce ședea lângă tine Era bun pretin cu mine ;
— Ba, tu, mândro, ești cătea, Că și-aséră am fost la voi,	El ce ședea lângă masă Era cu inima arsă,
5 Și tu ședeaî între doi.	10 Ca și mine la feréstră !

BATA-TE CRUCEA BARBAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, lautar, Pociovaliștea—Gorj.

Frunđuliță foî de mac, Bată-te crucea, bărbat, Nu făcușî patu mai larg, Să 'ncape și d'ăl sărac.	Nu-țî maiî trebue pomană. Făcușî patu de nuișele, Vaî de spinările mele Și de genunchele tele !
5 Făcușî patu preț d'o blană,	

FOAIE VERDE MER SALCIU

Comunicată de Ión Tânăsescu—Focșani.

Fôie verde măr sălcii,
D'aș fi gros ca un burghiū
Și cu barba pên' la brēū,
De dragoste tot mă ții!

FRUNȚA VERDE DE SAFAT

Comunicată de Ión Tânăsescu, fost Normalist, Focșani.

A se confrunta mai sus în cântece de nuntă «Cântecul miresei».

<p>— Frunță verde de săfat, Fetișo de om bogat, Nu primi la măritat Ca flórea la scuturat. 5 Că flórea mai înflóre-odată, Iar tu nu te mai faci fată!</p>	<p>Când o face jugu mugur Și tângjela iarbă verde, Tu atunci te-oî vedea 'n fete; 10 Când o cânta ștluca în baltă, Tu atunci te-oî face fată!</p>
---	---

AOLEO, CE MULT DORESC

Culésă de Ión Tânăsescu, vechiū Normalist, de la lautariī din Focșani.

<p>Trandafir brașovenesc, Aoleo, ce mult doresc Cu mândra să mă 'ntâlnesc, Două vorbe să 'mî vorbesc.</p>	<p>5 Să 'î vorbesc, s'o zăpăcesc Ș'apoī să mă despărțesc, De nu vrea s'o mai iubesc!</p>
---	--

FOIE VERDE BOB UREZ

Audită de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Pătru Brândușeanu, din com. Costești—Vâlcea.

Foie verde bob urez,
Ș'am o mândră la Hurez,
De frumósă n'are preț,
De curvă nu e în județ.
5 O cunosc numai pe mers,

Că-î e mersul legănat,
Și mărgeanul resfirat,
Pe sfărcul țitei lăsat,
Pentru ea umblu turbat!

LEICUȚA CU OCHII VERȚI

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Foie verde din liveți,
Leicuță cu ochii verți,
Aseră venii la tine
Greșii calea, vai de mine!
5 Fuse noptea 'ntunecósă
Și poteca luciosă,
Nemerii la altă casă,
Cu nevestică frumósă,
Cu bărbățelu cam prost,
10 Bun hodor la cas'a fost.
Că, când vine séra beat,
Iși ia cojocelu 'n cap
Și să bagă pe supt pat.
Câte gunóie 's pe pat,

15 Tóte 'n ochii lui că cad.
Dar bărbatu că 'mî dicea?
—Fă nevastă ce gunóie's astea?
—Nu's gunóie, omule,
Ci sunt dragostele nóstre.
20 Bărbatu de supt pat ieșla
Și afară se ducea,
Dar nevasta ce făcea?
Pe ibovnic mi-l lua,
Și 'n dulap că mi-l băga.
25 Bărbatu 'n cas' că intra,
Da nu era nimenea.
— Culcă-te, omule 'n pat,
C'aici n'a fost alt bărbat!

VAI, SERACU, OMU PROST

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu Pojogeni—Gorj.

Vai, sĕracu, omu prost,
Bun odor la cas'a fost !
Vine sĕra du pin sat,
Și 'șĭ la cojocelu în cap

5 Și se bagă pe supat.
Căte gunófe 's pe pat
Tóte cad la el în cap !

MERGE RACU SA SE'NSORE

Culésă de Chr. N. Țapu din com. Runcurelu—Mehedinți.

Frunđuľiță foișórá
Merge racu să se 'nsóre,
Dar n'are nici o prinsóre.
Intăľni pe bróscă 'n cale :
5 — Hai ! tu bróscă, după mine,
Că te-oĭ ține tare bine.
Am o móră după casă,
Curge făin' pe feréstră.
Doĭ cocoși,
10 Ține de coș.
Doĭ gândaci,
Pune în saci.
Dar la nuntă cine-ar fi ?
Doué muște,

15 Tot găluște;
Doué cocóre,
Cu topóre,
Șed și tale lemne afară.
Dar în casă cin' le-aduce ?
20 Rațele,
Cu brațele.
La nuntă cine-a poftit ?
Doĭ purcei
Sint vătășăi.
25 De cântat cine a cântat ?
Doĭ țințari
Sint lăutari.

FIRICEL DE PELIN VERDE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Florea lăutarul, Radomir—Romanați.

Firicel de pelin verde,
De-ar fi drumul cum se vede
M'aș duce desară 'n Rede,
Să 'mĭ iaű bete de la fete,

5 Și, cercei de la neveste.
F..u-lé în lege fomei,
Mĕ lăsară 'n brĕű de tei !

FRUNȚULIȚA DE VIZDEU (VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Bondoc, Pojogeni—Gorj.

Frunđuliță de vizdeșă,
F..u-vă 'n lege fomeșă,
M'așă lăsat încins cu teșă,
Cumpărându-vă cerceșă;
5 M'așă lăsat încins cu așă,
Cumpărându-vă dulceășă !

LA PERU CU PERILI

Culésă de Chr. N. Țapu de la C. Ionescu, Șelari—București.

A se vedea varianta «Cîntecul Sêrbilor», pag. 334, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

La përu cu perili,	5 A pîrdut Sêrba zivelca,
Und' sê strânge Sêrbili,	Și 'î arde obrazu ca sfecla.
La përu cu fôia lată,	A pîrdut Sêrbu cojocu,
Und' sê strânge Sêrbișă rôtă,	Și 'î arde capu ca focu !

LA PERU CU PERELE (VARIANTA)

Culésă de Chr. Țapu de la I. G. Mateiaș, Mieșă—Dolj.

La përu cu perele,	5 La përu cu fôia lată,
Unde jôcă Sêrbele	Unde jôcă Sêrbișă rôtă,
La përu cu perele,	La përu cu pere mol,
Unde jôcă fetele	Unde jôcă doi cîocol !

FOAIE VERDE DE-UN DUDAU

Culésă de Ilie Constantinescu, Dioști, de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Fôie verde de-un dudău	5 Suflă vântu și mî-o scură ;
Mândro, de uritul tēu	Când dă câte-un pic frumos,
Nu mai plouă Dumnezeu !	Suflă de la loc mănós !
Când dă câte-o picătură,	

SALCIOARA PRESADITA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Iautarul Sacelului—Gorj.

Fôie verde sălcioră,
 Sălcioră presădită,
 Pușca nechiit cea dorită,
 Mânca-ți-aș gurița friptă,
 5 Ochișorii să ți-î beaș,
 Dă pe drumuri nu mai staș !

FRUNȚA VERDE FOAIE LATA

Aușita de Ilie Constantinescu de la Zănescu Nicolae, din com. Vladimir (Gorj)

Frunță verde fôie lată,	Că mă otrăvești și mor !
Nu ți-am spus, leliț' odată	Fôie verde tiriolic,
Să nu faci cărpa vîrgată ?	Și s'o faci de borangic
Și ți-am spus de două ori	Și să vii la neica 'n crâng,
5 Ca să n'o mai faci cu florî,	10 Ca să nu 'ți mai dîc nimic !

MAI BAETE BAȚELE

Auđită de Chr. N. Țăpu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

— Măi băete, bățele,
Nu-ți da sfatu pe mułere ;
Că mułerea 'i plază rea
Te-o băga în vae-o belea,
5 De ți-oī da tot ce-ī avea,
Nici cu capu n'oiū scăpa !

IA VEȚI BATUTA DE STELE

Auđită de Chr. N. Țăpu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Ia veți bătuta de stele
Că pleacă din prând la lemne
Și vine sara pe stele
Numai cu două surcele,
5 Și nici elea nu 's surcele
Ci curățuri de nulele.

ȘI ME DORE PESTE 'NCINS

Culésă de Chr. N. Țăpu, de la hora din Novaci—Gorj.

Și mă dore peste 'ncins,
De mândruțe câte-am strâns ;
Câte am strâns și-am sêrutat,
Să le strâng aș face-un sat :
5 Un sat mai mitutel,
Să mă plimb sêra prin el.

FOAIE VERDE BOB NAUT (VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanaji.

Fóie verde bob năut,
Câte mândre mî-am avut
Să le strâng,
Aș face un crâng;

5 Câte mi le-am sêrutat
Să le strâng aș face un sat,
Să mă pun de un pîrcălab
Să le strâng baniî de drag !

AOLELE, DOMNE

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Firculescu, Grecești—Mehedinți.

Aolele, Dómnne,
la mă 'n brațe lóne
Și du-mă luî Radu,
Să mă pupe Vladu !

FRUMOSE SUNT UNELE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Fóie verde murele
Frumóse sînt unele,
Maî dulci de cât murele !

PUICA MEA DIN MEHEDINȚI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul Gheorghe S. Stoica, Costești (Vâlcea)

Fôie verde trei arginți,
Puica mea din Mehedinți,
A cu rîuri risipiți,
Pên' la pôle grămădiți,

5 Bat'o patru-decî de sfinți
Și sfînta Dumineca,
Cu ea 'mpărțiți dragostea !

D'ASUDAT, AM ASUDAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci (Gorj).

D'asudat, am asudat,
Da n'am asudat de gras :
De cîudă și de necaz.
Rup gardu și fac pîrléz
5 Și de mîndra nu mă las,
Să mai trag pe câte-am tras.
De cîudă și de mînie,
M'a dat satu 'n cătănie.
Cătănit'aș cătăni,
10 Numa pușca de n'ar fi.

D'ar fi pușca de tocană
M'aș duce și eă cătănă ;
Regimentu de femeî
M'aș duce și eă la eî.
15 Dară frunđă de scafete
Și reghimentu de fete,
Trec pin apă fript de sete.
D'ar fi sabia scafete,
M'aș face sergent la fete !

ȘI-AȘ FI BUCUROS CATANA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Vacariu, din Ocna Sibiilor (Transilvania).

Și-aș fi bucuros cătănă,
De-ar fi pușca de tocană,
Patrontașul plin de zamă.
Și-aș fi bucuros recrută,

5 De-ar fi pușca de cucută,
Patrontașul plin cu urdă ;
Curelele de răchită
Patrontașul plin cu pită !

CINE TE-A FACUT PE TINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Runcurelu (Mehedinți).

Fôie verde mărăcine,
Cine te-a făcut pe tine
Așa 'naltă și suptire
Și la chip făcută bine,

Par' că m'a 'ntrebat pe mine.
Fôie verde garofiță
De la plect pên' la guriță
Par' că ești o porumbiță !

FRUNȚULIȚA DE NAUT

(VARIANTA)

Frunțuliță de năut,
Mândruța mea de demult,
Să te iați cu de-a mărunt,
Din creștet pên 'n pământ,
5 Să 'mî spuî cine te-a făcut ?
Că cin' te-a făcut pe tine,

Par'că m'a 'ntrebat pe mine.
Eu să te fi poruncit
Și așa nu te-aș fi brodit ;
10 Așa 'naltă și subțire,
Și la trup făcută bine !

FOAIE VERDE MARACINE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci (Gorj).

Fôie verde mărăcine,
Fa vecină, fa creștină,
Măi vecine, măi creștine,
Nu 'ți purta nevasta bine,
Că fuge de lângă tine

5 Și vine seara la mine.
Că tot bine s'a purtat,
În grea bôlă m'a băgat,
Pên' m'a lăsat lemn uscat !

MANDRO, MANCA-TE-AR CAINII

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu, Gorj.

— Mândro, mânca-te-ar cainii,	5 Cum uitași numele mele
Cum te 'nvętași a iubi,	Și-mi puseși altele grele,
A iubi ș'a nu dori ?	De nu pot trăi cu ȳele ?
Mę mir ce dragoste-o fi.	

FOAE VERDE TREI LALELE

(VARIANTA)

Culęsă de la hora din Dioști (Romanați) de la Ilie Constantinescu.

Fóie verde trei lalele,
 Vuĩ, vuĩ, vuĩ, mândrele mele,
 Cum uitași numele mele
 Și-mi puneși altele rele,
 5 De nu pot trăi cu ȳele ?

FRUNĐULIȚA TREI SPANACE

Culęsă de Ilie Constantinescu de la N. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Frunđuliță trei spanace,	5 Să-mi aleg de-o Popoveancă
Fă-mę, Dómnne, ce mę-ȳ face,	Cu ochii bălăuróică,
Fă-mę róta stelelor	7 Cu códa ca de șerpóică.
În drumul Popovencelor,	

MANDRA NEICHII TU ERAI

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Gh. Mateiaș, com. Mieita—Dolj.

Mandra neichiî tu ieraî	5 Te prinseî cu treî de mână ;
Care te făgăduîaî	Unul Ion și unul Matheî
Că pe altul nu'l mai aî ;	7 Și cu Nicolae treî !
Dar aseră la fântână	

FRUNȚA VERDE ARȚARAȘ

Comunicată de I. Constantinescu, Dioști de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Frunță verde arțaraș,	5 Și la code planticele.
Mî-am iubit un boîeraș.	Domnule, boîerule,
Frunță verde treî lălele	Mi te-a urit fetele,
Și mî-a pus la gât mărgel	8 Te-a 'ndrăcit nevestele !

FOAIE VERDE OTINTEAVA

Comunicată de I. Constantinescu, Dioști, de la Christea Popescu, Gvardinița Mehedinți.

Fóie verde otintévă
 Pe mine maîca mă'ntrebă,
 Ce muncă mî-este mai dragă ?
 — Nu mî-e dragă altă muncă
 5 De cât cu mândra pe luncă !

FOAIE VERDE ISMA CREAȚA

Comunicată de I. Constantinescu, Dioști de la Zănescu N. Vladimir—Gorj.

Fôie verde ismă crătă,
Pe mine maica mă'nvața
Să'mî iubesc de diminătă,
Copilaș făr'de mustață,
5 Cândse'nvață a strânger'brațe
Și-a sêruta cu dulcătă !

SARUTATUL DE CULCAT

Comunicată de I. Constantinescu, Dioști de la Zănescu N., Vladimir—Gorj.

Sărutatul de culcat,
Neică, mult mî-e desmierdat ;
Sărutatul de călare,
Neică, nici un folos n'are !

FOAIE VERDE DE TREI PEȘTI

Culésă de Ilie Constantinescu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Fôie verde de trei pești,
Ghîolbană de București,
Mulți volnici prăvăluiești,
Dar ca mine nu găsești.

DRAGUȚA, NEVASTA MEA

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Mateiaș, com. Mîcița—Dolj.

Drăguță nevasta mea,
Nu purta inimă rea,
Că mă iubesc cu alta,
Cu alta cu vecina.
5 Vecina de lângă casă,
Când ți-e drag, atunci te lasă !

SÎRBA DOFTORILOR

Auđită de Chr. N. Țapu din gura ăutarului Constantin Barlabancea, din Cos-
tești—Vâlcea.

<p>Fôie verde bob secară, S'a 'mulțit doftoriĭ 'n țară Și s'a 'nmulțit prin jurnale Că sunt niște haĭmanale. 5 Ba de una, ba de alta, Pêně 'și pun tabla la pörtă. Bune sunt și babele Că-ți dă burienele. Burienĭ fterte 'n vin</p>	<p>10 Și te scapă de venin. Fôie verde fol de știr, Iacă și doftor Cârstin, Jócă sêrba doftorêscă Și strigă să 'nebunêscă. 15 — Aĭde, spițerĭ, de jucați, Zecĭuiala să mĭ-o dați, Și carĭ n'ău parale, 18 Poftêscă pe la spitale !</p>
--	--

DE INSURAT M'AȘ INSURA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura ăutarului Constantin Barlabancea, din Cos-
tești—Vâlcea.

A se vedea varianta prescurtată, No CCC pag. 453 din colecția d-lor Iarnic și Birsan.

<p>De'nsurat m'aș insura, Nici urită nu mĭ-aș lua, Nici frumósă nu prea prea, Puĭculiță, draga mea ! 5 Nici frumósă nu prea 'mĭ place Că prea mulți prițenĭ face. Nici frumósă, nici urită,</p>	<p>Numai să fie plăcută, Și la ochĭ și la sprincene 10 La tôte faptele mele. Nici urită nu prea 'mĭ place Că prițenĭ nu'și mai face, Nici frumósă, nici urită, Numai să'mĭ fie plăcută !</p>
---	--

FA-ME, DOAMNE, CE M'OI FACE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Fă-mă, Dómnă, ce m'oi face	Să remățe mut și surd.
Fă-m'un măldărel de tei	Și la cap
Și m'aruncă 'ntre femeii,	C'un dovreac ;
Să le aud taîna și sftatu	10 La picîóre ițele
5 Cum își fermecă bărbatu,	Să-î ȳa dracu mințele.
Cu pămînt de la mormînt	

FRUNĐULIȚA TREI MALINE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci — Gorj)

Frunđuliță trei maline,	Și-o fi și ibomnica
Nici odată nu e bine	Și-î vorbi ce-va cu ea
Să-î ȳei nevasta cu tine.	Și te-o vedea nevasta
Fóțe verde și-o lălea	Și pricina că-î gata !
5 Când te-î duce unde-va	

FOIE VERDE PELINIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Țuguî lautar, Romanî—Vâlcea.

A se vedea varianta No. CXII, pag. 390—391, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

Fóțe verde peliniță
 Și aolică pulculiță
 Astă vară sugeal țiță,
 Acum dai nelchiî guriță !

FOAIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dinu al Petri, din Polovraci—Gorj.

<p>— Fôie verde bob năut Dino, cu galbeni la git Și cu bărbatu urit, Maî bine cu gitu gol 5 Și cu bărbatu galanton. Neică de cât cu argintu'n ladă Și cu natantóla'n vatră,</p>	<p>Maî bine cu lada gólă Cu nevasta galantónă. 10 De cât cu cisma sgircită Și cu nevasta urită, Maî bine cu opinci nerase Și cu nevastă frumósă.</p>
---	--

SPUNE'MI PUIC'ADEVERAT

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști,—Romanai.

— Spune-mi, puică, adevărat,
Cine mi te-a sêrutat,
Cât am fost eú concentrat?
Spune'mi drept că nu te bat
5 Că ți-e obrazu pătat !

AIDI, ANICO, LA CEȘMELE

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști—Romanai.

<p>— Frunză verde trei lalele Aidi, Anico, la ceșmele, La ceșmelele din dos C'acolo e loc frumos. 5 Aoleo, ce loc frumos Numai sălci și rogoz,</p>	<p>Rogozul de tăvălit, Sălciile de umbrit. — Maî poftim, Anico, jos, 10 Să-ți arăt un pol frumos, Polul meu ȳ ferecat 12 Și pe dungă și pe lat !</p>
--	--

DE CAT IN SARAOLIE

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști,—Romanști.

De cât în saraolie
Maî bine cu puîca 'n vie,
Séra la neîca să 'mî vie,
Să-î puî drépta căpătêiû,
Cu stânga s'o mângâiû.

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zănescu N., Vladimir—Gorj.

Fôie verde și-o lalea,
Huîdu icî, huîdu colea,
Huîdu 'n colțu garduluî,
Făcuî pofta Raduluî;
5 Huîdu 'n colțu grădini,
Făcuî pofta inimi.

BARBAȚELU NATAREU

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești—Vâlcea.

Bărbățelu nătărăû
Rěû l'a ursat Dumneđeû,
Iși ȳa cojocelu 'n cap,
Vine nóptea mort de bêt.

C'un bricég de gât legat
Și bricégul nu e al luî,
Că bricégul e furat,
9 Ca mâîne o să'l vėđ legat.

I-AUȚI, LELE, POPA TOCA

AuȚita de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta No. 420, pag. 389, colecȚia d-lui Bibicescu. VeȚi varianta «auȚi lele», pag. 325, din colecȚia d-lui G. Dem. Teodorescu.

l'auȚi, lele, popa tȃcă, Ieși afară și te rȃgă, Să mȃră bărbatu tȃu, Să rȃmăi să te iaă eă,	5 Că cu el aȚ trăit rȃu ; Și cu mine, VaȚ de tine !
--	---

FOAIE VERDE USTUROI

AuȚita de Chr. N. Țapu de la Dobre Dungă, din Cetățuia—Vâlcea.

Fȃie verde usturoȚ Și la drȃpta cȃte doȚ ; Fȃie verde și-o lalea Și la stȃnga iar așa. 5 Fȃie verde barlabȃȚ Și la drȃpta cȃte doȚ.	Fȃie verde siminoc, Ia faceȚi hora la loc. Fȃie verde usturoȚ 10 Și la stȃnga cȃte doȚ. Fȃie verde ca aluna 12 Și la drȃpta cȃte una.
--	--

FOIE VERDE MATOSTAT

AuȚita de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Fȃie verde matostat Sultanica s'a uȚtat, De cȃnd nu s'a mȃi jucat. Fȃie verde lobodă, 5 LȃsaȚi hora slobodă. Fȃie verde balabȃȚ Și la drȃpta cȃte doȚ, Cȃte doȚ și cȃte treȚ. Fȃie verde și-o lalea	10 Și la stȃnga iar așa, Fȃie verde și-o lalea Și la drȃptă iar așa. Fȃie verde și-o alună, AȚ să dȃm mȃnă cu mȃnă, 15 Să 'ncherbȃm de-o horă bună, Fȃie verde mȃr, întors Mȃi frumȃsă cum a fost !
---	--

CE-AI FACUT PARALELE ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, Petresci—Gorj.

— Ce-ai făcut paralele,
Tată, Iancule ?
— Le-am băut și le-am păpat;
Le-am făcut cu fetele
5 Și le beau cu mândrele.

MARIȚO DE DRAGUL TEU

Aușită de Chr. N. Țapu de la N. Popescu, Guardinița—Mehedinți.

A se vedea varianta «Variantă», pag. 310, din Colecț. d-lui G. Dem. Teodorescu.

Marișo, de dragul tău,
M'aș băga la tată-teu,
Țiua să spăl vasele,
Nopțea să 'ți moiă oșele !

BATE-O BATE-O

Aușită de Chr. N. Țapu de la Iorgu Popescu, Gvardinița—Mehedinți.

Bate-o, bate-o și-o mustreză, Vara pe unde 'nserează. Inserează la fântână, Unu 'i ține cobilița,	5 Și altu-î s'erută gurița. Bate-o, bate-o la papuc, Că mâine s'o măi la plug !
--	---

CIOCARLANU S'A 'MBATAT

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Firculescu, Grecești—Mehedinți.

Ciocirlanu s'a 'mbătăt,
 Haıda, upa de !
 Umblă nóptea pe supt pat
 Și prin sat umblă turbat,
 5 Haıda, upa de !

Ciocirlanu 'ncins în bete
 Haıda, upa de !
 Umblă nóptea după fete
 Și ȕiua după neveste !

IAR ACUM ȘI NICI ACUM

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Iar acum și nící acum,
 Nící asară, nící acum,
 Dar de sară orî și cum.
 Hei, hei, vii și te du

5 Și de sară
 Să vii iară,
 Să-ți plătesc de cheltuială.
 Și să-ți dau la cataramă !

NU TE UITA LA COJOC

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Nu te uita la cojoc,
 Ci te uita cum mai joc ;
 Nu te uita la căciulă,
 Ci te uita la făptură.

5 Nu te uita că joc rău
 C'asa jocă neamul meu,
 Că de-ar fi jucat el bine,
 M'ar fi învățat și pe mine !

NU ME BATE MAICA

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Nu mă bate, măică, bate,
Că n'am ședut mult pe spate.
De auđia! cum se ruga,
Ai fi stat și dumneata !

MAI, CAZACE, CAZACELE

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

— Măi, Cazace, căzăcele,
Ce cați nóptea prin argele ?
— După pânză de ismene
C'am rămas ca dracu 'n ptele !

FOAIE VERDE ȘI-O MASLINA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu din Petresci—Gorj.

— Fôte verde și-o maslină	10 Pe care iubești măi bine ?
Of, spune, afurisit' o, spune,	Pe mine, orî pe barbat ?
Măi ai vr'unu de cât mine ?	— Măi mult te iubesc pe tine
— Măi am unu, măi am doi	Că 'ți-e punga 'n sîn la mine
5 Și cu tine se fac trei,	Dar iubesc și pe barbat
Cu barbatu	15 Căci cu el sint cununat ;
Se fac patru,	Dar să nu fiu cununat,
Bate'l, Dómnne, fermecatu !	L'aș pune proptea la gard !
— Spune, afurisito, spune,	

ME 'NTREABA IBOMNICELUL

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zănescu Nicolae, Vladimir—Gorj.

Fóye verde ghiocelul, Mě 'ntreabă ibovnicelul : — Spune, afurisit'o, spune, Maĩ aĩ vr'unul de cât mine ? 5 — Maĩ am unul, maĩ am doĩ, Și cu mătălușă treĩ, Cu bărbatul face patru Cu care m'am cununat. Și iar verde otrățelul	10 Mě 'ntreabă și bărbățelul : — Spune, afurisit'o, spune, Cățĩ ibovnicĩ aĩ pe lume ? Pe cine iubeștĩ maĩ bine ? Ce ți-e drag ție pe lume ? 15 — Imĩ eștĩ maĩ drag dumneata, Că ți-e punga 'n mâna mea, Nici unul de cât tine, Că ți-e punga 'n sîn la mine !

SPUNE AFURISIT'O, SPUNE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la C. Barbacioru, din com. Ilovăț—Mehedinți.

Spune, afurisit'o, spune, Maĩ aĩ altu fără mine ? — Maĩ am unul, maĩ am doĩ, Cu matale face treĩ ;	5 Maĩ am doĩ, și maĩ am treĩ Cu bărbatul face patru, Că-ĩ tot al meũ, lua-l'ar dracu !

SPUNE-MI MIE, IBOMNICA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la G. Mateiaș, Mțeița—Dolj.

Frunđă verde de sipică, Spune 'mĩ mie ibovnică De cine ți-e ție frică De amant saũ de bărbat ? 5 — Maĩ frică mĩ-e de bărbat	Că cu el m'am cununat Și l'am pus proptea la gard. La picĩore ițele, Să-ĩ ȳa dracul mințile !

DE MITITEL ME 'NSURAI

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ionița Valeanu, Roșiorii-de-Vede.

De mititel mă 'nsuraĭ,
 Frumósă nevastă luaĭ
 De frumósă e frumósă,
 Dar e cam căpăținósă,
 5 La gaură nu mă lasă!

UNDE-ȚI VED ȚȚICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ionița Valeanu—Roșiorii-de-Vede.

Unde-ți ved ȚȚica 'n sên,
 Picerile nu mă țin,
 Par' că nu 's făcut din plin.
 Sînt făcut din jumătate,
 5 De lelița n'avuĭ parte !

FOAIE VERDE RUG INTINS

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ionescu Nicolae, Dozești—Vâlcea.

Fóie verde rug întins,
 Mă culcaĭ în drum 'nadins
 Să 'mĭ visez pe Ióna 'n vis.
 Dormiĭ și mă săturaĭ,
 5 Pe Ióna n'o visaĭ,
 Imĭ luaĭ șuba și plecaĭ !

MANDRO CAND ERAI A MEA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Zănescu Nicolae din Vladimir—Gorj.

Fôie verde și-o lalea,	Și'n sat cu ibovnicel :
Mândră, când erai a mea,	Bărbatul te necăjește,
Tótă lumea te cinstea,	Ibovnicul te cinstește
Că-ți da rachiū cu litra.	10 Că-ți dă vin și mălăiaș,
5 Fôie verde otrățel,	Și de-amiađi un struguraș,
Bine e cu bărbățel	Ado'l, ado'l pupa-l'aș !

FOAIE VERDE BOB AREU

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Popescu, Goardinița—Mehedinți.

Fôie verde bob areū,
 Dice mândra că nu 'i plac eū,
 Dar nici ea nu 'mī place mie
 Că nu are pălărie,
 5 Să 'mī facă umbră și mie !

S'A GATAT CU SPUSELE

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Novaci.

S'a gătat cu spusele,
 S'a gătat minciunile,
 Inc'o horă să jucăm
 Și acasă să mergem !

UNGURU E FIARA SPURCATA

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Unguru e fiară spurcată,
Și pe dracu are tată ;
Romănu-î limbă curată,
Are pe Dumneđeũ tată !

UNGURII NE-OR PRAPADI

Auzită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Novaci.

Unguriî ne-or prăpădi,
Dacă nu i-om rěfui.
Haî pe ei, flăcăî bătrăni,
Să știe cine 's Romăni !

UNGURU E LIFTA REA

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Unguru e liftă rea,
Jefuiesce țara mea.
Când necazu m'o ajunge,
Pe Ungur că l'oi străpunge !

AM SCAPAT DE TURCI, DE GRECI

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Am scăpat de Turci, de Greci,
Și de Muscalii ai beți.
Pe Ungur il mai avem,
Ha! pe el să 'l repunem !

HAIDEȚI, BAIETI, SA JUCAM

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Haideți, băieți, să jucăm,
Horă mare să 'ntindem,
Să jucăm și să cântăm
Și-apoi să ne ospătăm !

LELIȚA DE PESTE JII

Auđită de Chr. N. Țapu de la Brezulescu, Novaci—Gorj.

Leliță de peste Ji!,
Eu plec, tu aci rămâi.
Plec în armată cântând,
Mândra rămâne plângând.
5 Tac!, mândra mea și nu plânge,
Că 'n armată nu m'oi duce !

CATANIRE-AȘ CATANI

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Novaci.

Cătănire-aș cătăni
Numai pușca de n'ar fi ;
Pușca și oțelele
Alea 'mî rupse șelele !

PENTRU TINE DRAGA FATA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Novaci.

Pentru tine, dragă fată,
Mâncă Vinerea odată
Și Sâmbătă nici odată !

REU ME 'NDEAMNA INIMA

Culésă de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Rěu mă 'nděmnă inima,
Să'mî uresc ibovnica ;
Bin' mă 'nděmnă sufletu
Ca să nu las iubitu !

SA IEȘI PE LUNA

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Lelițo, să ieși pe lună
La tufița de resură
Și acolo să'mî dai tu gură !

MANDRULEANA CA A MEA.

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Mamdrulénă ca a mea
Nu e în tótă comuna,
'I frumósă ca o zină,
Și-are inima tot bună !

DE DORUL TEU.

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Neîcuță, de doru teü
Arde sufletelu meü,
Iară de dragostea ta
Arde inimăora mea !

MANDRO, MANDRULEANA MEA.

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Mândro, mândruléna mea,
Nu sciü ți-am făcut ce-va
De te uști la mine așa ?

DRAGU MIEU, CARE MI-E DRAG.

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Dragu mîeü, care mî-e drag
La lume 'n sémă nu'l bag ;
Cu ăl care n'am nimic
Cu ala vorbesc și rid !

FETIȘÓRA DIN ALT SAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novací—Gorj.

Fetișórá din alt sat,
Vin cu neica la jucat
S'apoí și la sérutat,
Că pe aia sint plecat !

SUS, SUS, SUS OPINCA SUS

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novací—Gorj.

Sus, sus, sus, opincă, sus,
Că boierimea s'a dus
Și pe Greci noi l-am răpus !

HAIDEȚI, FICIORI, SA JUCAM

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novací—Gorj.

Haideți, feciori să jucăm
C'o țiră făină avem,
Facem turtă și mâncăm !

OPINCUȚA DE JUNICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novací—Gorj.

Opincuța de junică,
De-ai juca pên'ai juca
Tu ca cisma n'ai suna !

MAI, MARIE MARIOARA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Măi, Mărie, Marioră,
Ochiî teî mă bagă 'n bôlă,
Sprincenile mă omoră !

DRAGOSTEA NOASTRA DE MULT

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Dragostea noastră de mult
Mult mă mir ce s'a făcut !

IEȘI ANICO LA PORTIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Ieși, Anico, la portiță,
Să-mî daî repede o guriță,
Că pôte vine Gheorghită.

DRAGU'MI BADIȚUL MEU

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci-Gorj.

Dragu 'mî bădițul meû,
Că mă strânge 'n braț mereû,
Când mă pune jos in pat
Și mă strânge 'n braț cu drag.

HAIDEȚI FETILOR LA JOC

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci.—Gorj.

HaideȚi, fetilor, la joc,
Orî vë duceȚi dracu 'n foc,
N'aȚi venit să vë ulȚaȚi,
Ci aȚi venit ca să jucaȚi

FETIȚA DE OM BOGAT

Auđita de Chr. N. Țapu de la Novac—Gorj.

FetiȚa de om bogat,
Nu pripi la sërutat
Ca flórea la scuturat!

HAIDA FETIȚO LA JOC

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Veđi varianta în colecȚia d-lor Iarnic și Bârsan pag. 361, No. XI.

Haıda, fetiȚo, la joc,
Să te joc, să te sucesc.
AltuȚa să povestesc!

DRAGA MI E MANDRUȚA 'NALTA

Auđita de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

A se vedea o variantă No. CXVII din colecȚia d-lor Iarnic și Bârsan.

Dragă mî-e mândruȚa 'naltă,
Că-mî dă gura peste pórta
Și leliȚa scundicea
Sare gardu și-o proptîa
5 Și făcu tréba și ea!

DRAGU'MI MANDRUȚA 'NALTA (VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Novaci—Gorj.

Dragu'ml mândruța 'naltă
Că'ml dă gura peste pörtă.

N'AM MANDRA PE UNDE DA

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

A se vedea mica variantă No. LXDVIII, pag. 381, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

N'am, mândră, pē unde da	Mē lovește-un tremurat ;
Să nu'ți mai vēd căsciora,	Când cămașa s'a uscat,
Căsciora și bătătura.	Tremuratu m'a lăsat.
Unde'ți vēd casa și șopru	10 Unde'ți vēd țitele 'n sin
5 Ml-arde inima ca focu ;	Picioarele nu mē țin,
Unde'ți vēd cămașa 'n gard	Parcă nu 's făcut din plin !

O ! JIANA, BATE-O FOCU

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

O ! Jiana, bate-o focu,
Pe supt ea dudue focu !

PE LA IONA, PRIN OBOR

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu din Novaci—Gorj.

Pe la Iona prin obor
Ml-a dat ghimpele 'n picior,
Nu știu ghimpe-î 'nghimpător,
Orî îl șerpe mușcător,
5 Că mē ustură de mor !

FOAIE VERDE SIMINOC,

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu din Novaci—Gorj.

Fôie verde siminoc,
Dragu mi-î cu cine joc,
Că mirósă a busuîoc !

IATA BATUTA DE STELE !

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Iată bătuta de stele,
Aséră cu cinci inele
Și-acum vine fără îele !

CATE FETE 'S CU CHEPTARE

Auđită de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

A se vedea varianta No. CCXXIV pag. 430, colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

Câte fete 's cu cheptare
Tóte 's strâmbe de schinare ;
Numai una, ce'î a mea
Îi dréftă ca secera.

HOI, LELIȚO SCURTA 'N BURTA

Auđită de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

Hoî, lelițo scurtă 'n burtă,
Bun' ai fi straiță de urdă !

ME MANA MAMA LA JOC

Auđita de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

Mă mână mama la joc,
Să joc fata cea frumósă.
Dintre trei
Dracu le ști
5 Care a hi
Nqra Machi?

PAGUBA DE O PIȚULA

Auđita de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

Pagubă de o pițulă
Că n'aî nici un dinte 'n gură ;
Pagubă de un suștac
Că ești prea mare la cap!

UNDE VED COPILELE

Auđita de Chr. N. Țapu la hora de la Novaci—Gorj.

Unde vėd copilele,	M'aș tiri ca șerpele ;
Mă tirėsc ca cānele ;	Unde vėd bėtrānele
Unde vėd fetițele,	Le sumuț cu cānele.
M'aș tiri ca mițele.	Unde vėd cārdul de fete,
5 Unde vėd nevestele,	10 Trec prin apă fript de sete !

UNDE VED CARDU DE FETE (VARANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Unde vėd cėrdul de fete,
Trec prin apė fript de sete,
Unde vėd nevestele,
Mė reped ca șerpele !

FETELE DIN ROȘIORI

Culėsă de Chr. N. Țapu de la tineriȳ jucatoriȳ din Roșioriȳ-de-Vede—Teleorman.

Fetele din Roșioriȳ
Mor tőte dupė fecioriȳ ;
Cele din Alixandria
Tőte șȳ-au pierdut fetia !

LELIȚA CU OCHII VERȚI

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

LeliȚa cu ochiȳ verȚȳ
Niciȳ odată sė n'o creȳȳ ;
Cėnd o ȳice ȳeuȳ și ȳeuȳ,
Atunci minte maiȳ rėuȳ !

PE ULIȚA CAR'MI DRAG

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Pe uliȚa car'mȳ drag
Cale n'am și trėbėȳ 'mȳ fac.
Iar pe care mi urȳȳ
Trėbėȳ am și nu mė duc !

CINE LA IUBIT NU CREDE

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Cine l'a iubit nu crede
N'ar măi calcă iarbă verde ;
Cine iubit n'a avut
Să p'ară de pe pământ !

UȘUREL CU IUBITU

Auđita de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj

Ușurel cu iubit,
Că s'aprinde pământu ;
Ușurel cu dragostea,
Că s'aprinde pajiștea !

SUCA-TE SUCEȘTE-TE

Auđita de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Sucă-te, sucește-te
De dracu păzește-te
Și de pușca cu oțele
De patu cu șebăcele !

LELE, A DRACULUI MAI EȘTI

Auđita de Chr. N. Țapu de la Anghel Gambrea Iautar, Săcelu—Gorj.

Lele, a dracului măi ești
Numai când te 'mprimenești,
Dar când ești ne 'mprimenită
Și dracului ești urită !

ME ROAGA VECINA NOASTRA

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Dumitru Băcioiu și Anghel Cambrea,
Săcelu și Petrești—Gorj.

Mă rógă vecina nóstră,
S'o fac din fată nevastă.
Eű 11 spu1 că n'o pot face,
Ea să sufe 'n pat și zace!
5 Eű de rugăminteă e1,
Mă băga1 într'un borde1,
I-așternu-1 frunđă de te1

Și la cap i-am pus ghizde1.
Mă su1 pe cheptul e1
10 Și i-am tras vr'o două tre1,
A đis, bravo! dumneae1.
— Dumneđeű să-1 facă parte,
Că m1-a1 luat junghiu din spate,
Care mă ținea de mórte!

DE LA NOI A TREIA CASA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ión Boboc—com. Bobu—Gorj.
Auđită și de el de lu ciobani1, din Poiana—Transilvania.

Frunđuliță samulastră,
De la noi a treia casă
Se rógă-o vecină a nóstră
S'o fac din fată nevastă.
5 Eű 11 spu1 că n'o pot face,
Ea se sufe în pat și zace.
Eű de rugăminteă e1,
Am băga1'o într'un bordeű,
Și așternu1 frunđă de te1
10 Și la cap i-am pus ghizde1.
M'am suit pe cheptu e1
Și i-am tras vr'o două tre1

M1-a đis: bravo, dumneae1.
Frunđuliță și un susa1,
15 Diminéță mă scula1
Pe och1 negri1 mă spăla1
Și din gură 'm1-o 'ntreba1:
—Dragă vecinica nóstră,
Bine-1 fată, or1 nevastă?
20 —Să-1 facă Dumneđeű parte
De noroc, de sănătate,
De luminae la mórte,
Că m1-a1 luat junghiu din spate,
Care mă ținea de mórte!

FOAIE VERDE SAMULASTRA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión Iăutar, Cuculești—Teleorman.

<p>Fóie verde samulastră De la noi, a treia casă Mă strigă vecina noastră S'o fac din fată nevastă. 5 Și mă-o culc în foi de nuc,</p>	<p>Fóie verde trei coste!, Să mă-o învălesc cu vizde!, Și mă-e vizdeful cam verde, Numai țita i se vede!</p>
---	--

CE MI-I DRAG NU MI-I URAT

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

<p>Ce mi-î drag, nu mi-î urit Și mi-s dragi fetele Vara 'n toate zilele. Și mi-s dragi fetele dragi,</p>	<p>5 Vara când culeg la fragi, Și mi-s dragi la sărbători, Vara când culeg la flori!</p>
--	--

ME SUII P'UN CIOB DE STICLA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Michai—București.

Fóie verde și-o sipică,
Mă suiî p'un ciob de sticlă,
Zăriî casă mititică,
Și o nevastă frumoșică
5 Și bărbatu nătărău,
Acolo mă trag și eu!

SERACII NADRAGII MEI

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Seraciŭ nădragii mei,
Cum se uŭtă la fomei
Și fomeile la ei !

GEABA, LELE, EȘTI FUDULA

Auđită de Chr. N. Țapu din Novaci—Gorj.

Geaba, lele, ești fudulă,	Socră-mea femele rea,
Că n'aŭ nimic pe bătătură.	Când se mânia, mi-o la;
Ai avut d'o purcea' sură	Dar socru-meu e mai bun
Și aŭa ți-a murit de gură.	10 A legat'o la pătul,
5 Fôie verde și-o lalea,	Și-ŭ trage măciucŭ la c...
Mi-a dat socru-meu purcea.	

PLEACA POPA LA PADURE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Constandin Radu, din Pociovaliștea—Gorj.

Plécă popa la pădure	15 Frunđuliță de alun,
C'o bardă și c'o secure,	O trase alături de drum
Cu barda că 'mŭ bărdula,	Și s'apucă de meșteșug,
Cu sēcurea că 'mŭ cloplea.	Să facă corne de plug.
5 Frunđuliță treŭ migdale	Boișorii
Și-apucă pe drum la vale,	20 Ochișorii,
Se 'ntâlni c'o fată mare :	Roțițele
— Bună ȕiuă, fată mare	Țițele,
— Mulțumim, Sfințit-sale !	Mănile
10 Puse mâna la buric,	Tinjălile.
Fata nu ȕise nimic ;	25 Bate pene și zăvóre,
Puse mâna la mărgele,	Dă popa din c... să móră ;
— Mai la vale părințele,	Bate pene zăvorite
Lucrurile sfinții-sele !	Mai salt'o de c..., părinte !

FRUNȚULIȚA D'ALILUI

Aușită de Chr. N. Țapu de la lautarul Constandin Radu din Pociovaliștea—Gorj

<p>— Frunțuliță d'alilui Aveți grijă că vă spuț : Veni vremea de 'nvêtit Frică mi-î de prăpădit ; 5 Dar mi-î frică dar nu prea Că mă ține soția, Ea pe mine, eu pe ea.</p>	<p>Frunțuliță frăsinel Dați-î drumu pășintel, 10 Și cu stânga după el. Dați 'î drumu să se ducă, La fecioru lui măciucă, C'are el rachiū de nucă.</p>
--	--

FETICO DE OM BOGAT

Aușită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Veți mai sus în Căntece de nuntă «Cântecul Miresei».

<p>Fetico de om bogat, Nu pîpi la măritat, Ca flórea la scuturat. Că flórea mai înflóre odată, 5 Iar tu nu te mai faci fată ; Când o cânta știuca 'n baltă Și cărsteiul pe corlată, Atunci te-î mai face fată.</p>	<p>Iar atunci, 10 Dar nici atunci ! Când o face plopul nucă, Și gutuiū mere dulci, Iar atunci Dar nici atunci ! 15 Când o face salca mere Și răchita platagele !</p>
---	---

ȘI ME DOR PICIORELE

Aușită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Și mă dor picioarele
 Tot trecînd isvórele,
 Ale micî și ale marî,
 Tot trecînd la Poșenari ;
 5 Ale marî și ale micî,
 Tot trecînd la ibovnicî !

ȘI AOLICA CE POTOP

Auđita de Chr. N. Țapu la hora din Novaci — Gorj.

Și aolică ce potop,	Te satur de hața négră ;
Cum jócă și popl și tot	De ți-o! pune mâna 'n cap,
Și priotesele plâng cu foc.	Te satur de sărutat,
—Părinte, sfinția-sa,	10 Că priotésa ca priotésa
5 Păzește-ți biserica.	Că cu hața 'și ține casa !
De ți-o! pune mâna 'n barbă,	

FOAIE VERDE LEMN DE SUS

Culésă de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Fóie verde lemn de sus,	5 Cin' te-o lása fie căine !
Pe câte ochil am pus	Fie căine 'n patru brânci,
Pe tóte mi le-am répus,	De mi-! scăpa tu d'aici !
Și am pus ochil și pe tine	

FOAIE VERDE LEMN DE SUS

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea—lăutarul Săcelului—Gorj.

Fóie verde lemn de sus,	De nu te-o! face să crăpl ;
Pe câte ochil mi-am pus	Să fiú căine 'n patru brânci
Pe tóte mi le-am répus	De nu te-o! face să plângl,
Și-am pus ochil și pe tine,	10 Să-m! plingl urmițele mele
5 De mi-e! scăpa, să fiú căine ;	Ca pe do! fagur! de m!ere !
Să fiú căine 'n patru lăbl	

MAI BAIETE BAIETELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe PaŃcu, Iăutarul Bistriței—Vălcea.

Măi băiete, băiețele,	Cu caii, cu sania,
Insoră-te de-ți Iă muțere,	Să mă duci la curtea ta.
Nu fi Iăcător de rele,	Și mă pune pe saltea
Vin la măică și mă cere,	10 Și dă'mi păne cu cafea
5 N'o vrea măca să mă dea,	Mă sêrută cât-ăi vrea !
Vin pe lună și mă Iă,	

FOAIE VERDE DE NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci — Gorj.

Fôie verde de năut	5 Și să m'apuc de furat
Și-a venit o veste 'n vânt	La neveste cu bărbat.
Să mă las tot de Iubit.	Să las copiii plângend,
Fôie verde de spănac	Și bărbații tot oftând.

DRAGILE MELE DE FETE

Dragile mele de fete,	5 Numa v'aș tot sêruta.
De v'aș putea face oi,	Nici la strungă nu v'aș duce,
M'aș pune cioban la voi,	Numa 'n brațe v'aș tot strîngè !
La strungă nu v'aș băga	

FOAIE VERDE FOI DE NUC

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Fóie verde foi de nuc,
Mărie, gură de cuc,
Ce-aș face ca să te apuc?
Numa seara când mă culc

5 Să 'mî dai gura s'o sêrut,
Că gurița de la tine,
M'a ofticat, vai de mine!

FOAIE VERDE BOB NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu lăutar, Ștefănești—Gorj.

Fóie verde bob năut,
De când maica m'a făcut
Treî amante n'am avut,
Dar acum le-am dobândit :
5 Una 'n Gorj
Și alta 'n Dolj,
Alta e 'n sat la Cârcea
Și alta la Rîmnicu-Vâlcea.
A din Cârcea e fată mare,
10 Mi se pórta ca o flóre,
Cu cămașa fir betélă,

Să vêd țitele prin ea.
Țite micî cu boldurele,
Mușcar'ar neica din ele
15 Ca din doi faguri de mîere!
Și-a din Dolj e priotésă
Și-a din Gorj e cârcumărésă,
Se pórta cu cărpa alésă,
Îi bună de cârcumărésă.
20 Vinu-î bun, ocaua 'î mică
Cârcumărița 'î frumușică!

FRUNȚA VERDE MARGARIT

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu Dioști de la Nicu Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Frunță verde mărgărit
De când maica m'a făcut
Treî amante mi-am avut :
Una 'n Gorj și alta 'n Cârcea,
5 Și alta la Rîmnicu-Vâlcea.
A din Gorj mi-e primăriță
Cu răsureî de altiță ;
A din Cârcea e priotésă
Îmî tot pórta cărp' alésă ;
10 A din Vâlcea 'î fată mare

Cu codița pe spinare
Cu cămașa de altițe
Făcută cu o iglițe,
Făcută cu găurele,
15 Să vêd țitele prin ele
Mușcar'ar neica din ele
Ca din doi faguri de mîere!
De frumósă n'are preț,
De curvă 'ntrece un județ!

DIN SIRET ȘI PÂNA'N PRUT

(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu—Dioști de la Christea Popescu din com. Gvardinița—
Mehedinți.

Din Siret și pênă 'n Prut
Treî amante mî-am avut :
Una 'mî este 'n Severin,
Se pörtă cu pěr blondin ;
5 Și una 'mî-este, Calafat

Se pörtă cu pěr buclat.
Și-o dragă Bucureștencă,
Cu ochiî ca de șerpóică,
Când se uîță mă sэгétă !

ȘI TE'NVARTE PE SUPT MANA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Și te 'nvarte pe supt mână,
Dacă știî că ești rumână;
Iar de 'î fi de altă lege,
Pe supt mâna mea n'ăî trece !

ȘI TE SUCA PE SUPT MANA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Și te sucă pe supt mână,
Dacă știî că ești română;
Dar de-ăî fi de altă lege,
Pe supt mâna mea n'ăî trece.
5 Sucă-mi-te, suveicuță,
Dacă știî că 'mî ești drăguță;

Sucă-mi-te, suveichea,
Dacă știî că ești a mea.
Și te sucă 'ntr'un picior,
10 Dacă știî tórce fuîor ;
Și te sucă într'amëndouă,
De știî țese pânză nouă !

FOAIE VERDE MARGARITU

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

Fóte verde mărgăritu,
Veni vremea de 'nvêtitu
Frică mi-î frică de prăpăditu ;
Dar mi-î frică și nu prea,
5 Că mă ține soția,

Ea pe mine eă pe ea.
Sucește-te pe supt mână
Ca să știu că ești română ;
Că de-oî fi de altă lege
10 Pe supt mâna mea n'oi trece!

FOAIE VERDE TREI SIPICE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Ghița Stoica din Govora—Vâlcea.

Fóte verde trei sipice,
Fie gura cât de dulce,
La neveste nu m'oi duce ;
Când fu dragostea mai dulce
5 Pe bărbat dracu l'aduce.

Și, când făcu palma pumn,
Îmî cară din spate fum,
Ca dintr'o clafe cu fân ;
Iar când făcu pumnul palmă,
10 În obraz îmî făcu rană !

LELEA NALTA ȘI D'USCATA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Doctorul Vasile Glodori din Ludușu, fost profesor la Gimn. din Brașov.—Transilvania.

Lelea naltă și d'uscată
De trei-șeci de ani îi fată,
Eă î-am ăis să se mărite,
Ea mî-a ăis că nu-î de vîrste.

5 — Tacî la dracu ce vorghești
Că și de patru-șeci de ani ești ;
Te părăște vecinuța d'ingă tine.
Că te chi....nóptea supt tine!

FOAIE VERDE DE DOI BRAJI

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu din R.-Vâlcea.

A se vedea varianta «Femeie cu doi bărbați» pag. 307, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

— Fôie verde de doi braji,
Nevastă cu doi bărbați,
la'mî cuțitu din ficați;
Nu'l lăsa să ruginăscă,
5 Ficații să'mî putredăscă,
Voinicel să'mî pedepsăscă!

HAI, SURATA, SA MAI BEM

Auđita de Chr. N. Țapu de la lăutarul Paicu, din Bistrița—Vâlcea.

— Haî, surată, să mai bem.	Dracu le mai ține minte!
— Dar cum dracu să mai bem,	Printre ițe, printre spată
C'am o pânză la răsboi	Trece țapa 'mpiedică;
Cu șai-deci de lăturoi.	Printre ițe și fuscei
5 La sulu de din'nainte	10 O scrófă cu cincî purcei!

NEVESTICA CA A MEA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Paicu, din Bistrița—Vâlcea.

Veđi varianta No. CCIV, in colecția d-lor Iarnic—Bârsan pag. 423.

Nevestică ca a mea	Décă 'i spuî că-î șade bine,
Nu e 'n sat la nimenea.	Sare nebuna pe mine.
Eû î spuî să'mî pue masa,	Când î spuî că-î șade reû,
Ea intră și 'și la cămașa	Pune mâna pe resteû
5 Și mă 'ntrébă că 'i stă bine?	10 Și năpadă 'n capul meû.

FIR'AI AL DRACULUI DE FUS

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Paicu, din Bistrița—Vâlcea.

<p>Fir'ar al dracului de fus ; S'a dus la bărbat și-a spus : —Bărbate, nevasta ta Șade 'n cărciumă și bea. 5 A pus și furca zălog, Și fusu în boloboc. Dar bărbatu ce ȳcea ?</p>	<p>—Săraca nevasta mea Mă-a 'nebunit'o furca, 10 Furca și cu cânepa ! Ia mai dă-te pe la vrană, Mai scóte, nevastă, o ólă. Săraca nevasta mea Nu mai póte să mai bea !</p>
--	--

FOAIE VERDE BOB DE LINTE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

<p>—Fóle verde bob de linte, Mai bărbate, fi cu minte, Ia cósa și fă 'nainte ; Și 'mă cosește cânepa, 5 Că 'mă-a 'negrit inima ! Măi bărbate fi cu minte, Ia cânepa și mă-o vinde Și mă-o vinde mai cu preț,</p>	<p>Că eă Lună nu lucrez ; 10 Marția ȳu de serbătóre, Miercurea de fată mare, Joă nimenia nu tórce, Vinerea ' de dobitoce, Sămbătă de premenit, 15 Duminică ' de ȳbit !</p>
---	--

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu—R.-Vâlcea.

<p>Fóle verde salbă móle, Am o sócră cãrtitóre Și o ușă scãrȳitóre Și o boldeică lãtrátóre. 5 Mă simte latră de móre. Ia untură de găină, Unge ușa la ȳțină ; Móle păine în lapte dulce</p>	<p>Dă-ȳ boldiceȳ să mănãnce ; 10 Și c'o mână de cenușă Dă-ȳ în ochȳ la mătușă ; Și vin la neica pe ușă, Să te pup, să te sêrut ; Că de când n'am sêrutat, 15 Limba 'n gură s'a uscat !</p>
--	--

FOAIE VERDE FIR DE BOZ

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

Fôie verde fir de boz,
Am ibomnică la Gorj,
'Naltă, 'naltă, subțire,
Cu cămașa fir betea,

5 Să vede țița pên ea ;
Țițe micî cu boturele
Mușcar'ar neîca din ele,
Ca din doi fagurî de mîere,

CAND M'AȘ VEDEA CU BARBAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta varianta prescurtată No. CCCVI pag. 455, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Când m'aș vedea cu bărbat
Și cu conculețu 'n cap
Nu m'aș mai da jos din pat.
Mulțumesc lui Dumnezeu
5 C'am bărbat pe placul meu,
Când mă chîamă la prășit,
Nu pocî că m'am bolnăvit ;

Când mă chîamă la băt,
Bodaproste mî-a trecut,
10 Fă 'nainte că te-ajung.
Eû o chem la strâns de fên,
Ea 'și bagă oglinda 'n sin ;
Ea oglinda se frezește
Fênu 'n luncă putrezește !

FOAIE VERDE FOI DE NUCA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu din R.-Vâlcea.

—Fôie verde foi de nucă,
Cine s'aulește 'n luncă ?
—O femeie făr' de furcă.
—Ți-i la dracu să se ducă

5 Că mă lasă făr' de muncă
Și mă umple de păcate,
Nu mă spală lumea totă !

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Jón Mihał din București.

Fóie verde ș-o lalea, Nevestică tinerea, Măritată de ȧarna, Cine mł-a đis, n'am đis ba. 5 De mł-ar đice un om frumos, De rușine m'aș pune jos; De mł-ar đice un om urât, Nicł eű n'am tăgăduit; Am pus spate la pămînt 10 Și față la răsărit.	Věđ pe nełca mł-a venit P'un cal negru bufeștrând. Calu 'ȧ negru și fugar, Nełca tîněr și curvar. 15 Fóie verde castravete, Bată-te focul, băete, Că m'ał sěrutat cu sete. Mł-a plesnit rochița 'n spete Și șepte coturł de bete!

FOAIE VERDE TREI BOBLINTE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Jón Mihał din București.

- Fóie verde treł boblinte,
 la luați băeți aminte
 De vênătu de 'nainte
 Și de murgu de la rôtă,
 5 Mł-a secat inima tótă!

FOAIE VERDE FOI DE FRAGA

Culésa de Chr. N. Țapu din gura ăutarului Dumitru Gheorghe Manda, din Gora—Vălcea.

Fóie verde foi de fragă, la veđi pułca mea cea dragă Trece drumu, nu mē 'ntrébă; Parcă cine-va o rógă. 5 Nicł n'o rog, nicł n'o poftesc, Căci ca dēnsa mł găsesc,	Mał de neam și mał de viță, Nu ca dēnsa rēmășiță, Că'și dă gura pe credință; 10 Mał de neam și mał ce-va, Nicł ca dēnsa farfana, Dă-și da gura într'o para!

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu din Ștefănești—Gorj.

Fôie verde și-o lalea	Maî zambilă, maî de neam,
Mă 'ntrebă mândruța mea,	Nu ca tine de țigan ;
Maî am vr'una de cât ea ?	Maî zambilă, maî de viță,
— Ba nu sciî, mândruțo, bine,	Nu ca tine rudăriță !
5 Maî zambilă, nu ca tine;	

FRUNȚA VERDE DE ARȚAR

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ión Toma Todea, din Saliște—Transilvania.

— Frunță verde de arțar,	5 Cu spatele la pămînt
Leliță tu cu pîeptar,	Și cu piciôrele în vînt.
Cum ți-aș face un sărindar ?	Tu să numeri stelele
Sărindaru ți-e făcut	Și eu petricelile !

FRUNȚA VERDE ARȚARAȘ

Auđita de Chr. N. Țapu de la Toma Todea, din Saliște—Transilvania.

Frunță verde arțaraș,	Tot în brațe mî-o țineam.
Lelița cu ochiî trași	Și acuma d'oi căpeta
S'o săruiți și să te 'ngrași	Tot în brațe mî-oî ținea.
Și din brațe să n'o lași.	Iac'-acum mî-am căpetat,
5 Că și eu când mî-aveam	10 Iar din brațe n'o maî las !

CATE FETE 'N BRAȚE-AM STRANS

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Toma Todea, din Saliște—Transilvania.

Câte fete 'n brațe-am strâns,	De te-î mai iubi vr'o dată.
După mine tóte o plâns ;	10 Să fiú cîne în patru brânci,
Câte-am strâns și-am sêrutat	De nu te oî iubi să plângi.
Tóte o plâns și m'o oftat.	Să fiú cîne pêne mâine,
5 Și pe tin' te-oî săruta	De n'oî plânge după mine ;
Și tu-î plânge și ofta,	Să fiú cîne regulat,
Să sciî că-î pe urma mea.	15 De te-oî fi iubit vre-o dat !
Să fiî neîcă sigurată,	

VERDE FRUNȚA ȘI-O LELEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Toma Todea din Saliște—Transilvania.

Verde frunđă și-o lelea,	5 Ea este și mai dulce,
C'asa 'mî Țice mândra mea,	Dar nu mă mai pociú eú duce;
Că guriță ca la ea	Da este și la neveste,
Nu e 'n sat la nimenea.	Numa nu se potrivește.

AM O DOICA, AM O LELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacoiu, din Petresci—Gorj.

Am o doică, am o lele,
 Am o curvă de mulere,
 Cu tótă lumea mă teme
 Și cu bune și cu rele
 5 Și cu vecinele mele !

MANDRA FIR'AI A NAIBILUI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresci-de-sus—Gorj.

Mândră fir'ai a naibilui,
De-î spune bărbatului,
Că eă séra vin la tine,
Nesupărat, vai de mine !

VERDULIȚA TREI MIGDALE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Verduliță trei migdale,
De la Novaci mai la vale
S'a scumpit gurița tare ;
Face-un pol și cincî parale,
5 Și-o litră de portocale.

CE CAȚI MANDRO PE ȘUȘA ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresci—Gorj.

—Ce cați mândro pe șușa?	Mititică ești de stat
—O lupită de purcea.	10 Și dulce la sêrutat !
—Vino, vino, la neica,	Odat' eraî amanta mea,
Să-ți aștern mântăluța	Te rog să-ți dea cin' ție-o da,
5 Și căpătăi tunică,	Tu să nu-ți pierdi credința,
Să te 'ntreb bine așa,	Să te urască neica.
Să-ți arăt purcelușa,	15 Să-ți dea aur și argint,
Că tu ești mândruța mea.	Tu să Ției că nu-î nimic !

VERDE, VERDE ROSMARIN

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresci—Gorj.

Verde, verde rosmarin,
 Ha! la popa Constantin,
 Că e duhomnic bătrân,
 Ne dă păcat mai puțin.
 5 Dintr'o mie iartă o sută,
 Dintr'o sută iartă dece.
 Părinte, blagoslovește

Și 'm! dă drumu la neveste.
 Părinte sfinția-ta,
 10 Spovedește-m! pe mândra
 Să nu-! dă! păcate multe,
 Și să-! dă! mai puțințele,
 Că-!-aduc un car de lemne.

VERDE PELINIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresci—Gorj.

A se vedea varianta No. CCCXV pag. 458, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

—Verde, verde peliniță,
 Spoveditu-te-ai leliță?
 —Ba e! nu m'am spovedit,
 Că e! când m'oi spovedi
 5 Șapte pop! m!-o trebui:

Șapte pop! ș'un potropop,
 Că nu spun canunu tot,
 Și să fie și un deconec!u,
 Să fi! spovedită 'n veci!

FOAIE VERDE PELINIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu din Petresci—Gorj.

F!le verde peliniță,
 Cin' Ț-a pus numele Nița
 Sfintă să-! fie gurița;
 Și popa care a spovedit
 5 Să fie blagoslovit!

VERDE, VERDE DE LELEA

Auđita de Chr. N. Țapu din gura lui Dumitru Băcoiu, din Petresci—Gorj.

<p>Verde, verde de lelea, De la vale de casa mea, Este o mândră frumușea, Ține pricină cu a mea. 5 Și eă ȑic nevestei mele :</p>	<p>— Măi nevestă, nu fii prăstă, C'aia e vecina noastră ; Cin' nu iubește vecina, Nu știe prânđu și cina.</p>
--	---

VERDE, VERDE FOI SPANAC

<p>Verde, verde foi spanac, Pe câmpu cu liliac, Mândra și-a pierdut amantu. Cată să 'și găsiască altu ; 5 Neica n'o scie c'oș s'o ia dracu.</p>	<p>A dracului e puica. Eă o rog și ea nu vrea, Cu parale nu geaba. O rog cu sfântoica 'n mână 10 Și ea 'mă spune că nu-î bună !</p>
---	---

IA-ME DOAMNE

Auđită de Chr. N. Țapu da la Ión Cazăcu, Ștefănești—Gorj.

A se vedea varianta No. LXV pag. 377, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

Ia-mă, Dómnă, și mă pune
La mândruțe d'ale bune,
Cu bărbații duși în lume.
Duși în lume, în Calafat,
15 Să mă vėd singur la pat,
Singurel fără de bărbat !

MANDRUȚA A DRACULUI EȘTI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu, din Ștefănești—Gorj.

Mândruță a draculuț ești,
Căț volnică prăvăluiești?
Dar cu mine ce gândești?
Nici nu riđi, nici nu vorbești,
5 Numai din buze 'mă zîmbești!

FOAIE VERDE ȘI-O LALA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

<p>— Fôie verde și-o lala, Mărită-mă mamă fa, Că s'a făcut cât a ta Și de négră tot așa. 5 Să le punem la măsură; E mai mare a mea la gură.</p>	<p>—Eă maică te-aș mărita, Dar ești maică mitutea Și mă vałt că te-I strica. 10 —Dă-mă mamă 'ntr'un noroc, Că măciuca 'și face loc!</p>
---	---

FOAIE VERDE DE DUDAU

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ang. Cambrea, Săcelu—Gorj.

Fôie verde de dudău,
Vał, săracul mănzuł meuł,
Dôrme nóptea 'n lăcăsteuł,
Diminéța cată rău.
5 Eă ıı daų fên cu rocoz,
El cată de cap in jos!

FOAIE VERDE MAGHIRAN

Auđită de Chr. N. Țapu de la Elisabeta Răcelescu, Corabia—Romanai.

— Fôie verde maghiran,	Și te 'nșală c'o lămâie
Maritico cu ghiozdan,	Și te pune pe canapea,
Ce te țiș cu Lipiscan ?	Și-ți dă lapte cu cafea
Lipiscan cu ochiș verđi,	10 Și te pune pe feréstră
5 Să nu'l veđi, să nu te 'ncređi ;	Și 'ți dă carte franțuzescă.
Că te bagă 'n prăvălie,	

UNGURÉN, UNGURENAȘ

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

— Ungurén, Ungurenaș,	— D'aș ști Turciș c'or veni,
Pentru-o felie de caș	Eű móca n'o scot d'aci ;
Tótă nóptea mă frecaș.	D'aș ști că m'or și tăia
Las' felia la pustia,	N'o scot pên nu s'o 'muia !
5 Și scóte móca d'acilea.	

UNGURÉN, UNGURENAȘ

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Ungurén, Ungurenaș,	Și scóteți móca d'acîa.
Pentru-o felie de caș.	O scosei și mî-o svântai
Tótă nóptea mă frecaș.	Și o svântai
N'ai felia	Și mî-o băgai !
5 La pustia,	

FOAIE VERDE BUSUIOC

Auđita de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea Sacelu—Gorj.

Fóle verde busuioc,
Ungurene, apă 'n toc,
Adu fata să ȝ-o joc;
Că de n'oi juca-o bine,
5 Intră dracu în ea și 'n tine!

FRUNĐULIȚA ȘI-O LALEA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățila, Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta No. 225 pag. 184 colecția D-lui Bibicescu.

<p>Frunđuľiță și-o lalea, Venii séra de la sapă, Ostenit și plin de apă Și-am găsit pe tónța 'n vatră. 5 Mě restiľ la ea odată, A căđut pe foc gramadă. Scóse capu după ușă, Cu cinci oca de cenușă.</p>	<p>Unde-o vėd cu capu gol, 10 Fug vacile din obor Și vițeiľ pēně mor! — Lėgă-te, tonto, la cap, Că mẽ lașť de boi sėrac. Ptru, ptru, vițel băľtat, 15 Cu șėpte lanțuri legat Și tot a rupt și-a scăpat.</p>
--	---

VENII SÉRA DE LA SAPA

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu din Novaci—Gorj.

<p>Venii séra de la sapă, Ostenit și plin de apă Și găsiľ nebuna 'n vatră, Desculță și desmătată. 5 Se ivi prósta pe ușă, Cu capu plin de cenușă. Mě rėstiľ la ea o dată;</p>	<p>Ea coprinse vatra tótă. Mě rėstiľ de două ori, 10 Ea sări după cuptor. Se ivi prósta pe ușă, Rupse bălan și se duse; Din pricina lui bălan Se duse și viorén!</p>
---	--

15 Verde frunză de spanac,
 Și mai avuț și-un mânzat,
 Și ala a tras și scăpat.
 — Na, na, na, bălane, na,
 Nu mă lăsa cu sapa,
 20 Căci sint slab, nu pot săpa!
 Sărăcuț de maica mea,
 Rămăseț de plug așa!
 Na, na, na, bălane na,
 Că nu este bóla ta,
 25 Ci este nevastica mea.

Ia-ți, tónto, o cârpă mai bună
 Să'mi vie bălan la mână.
 — N'am de unde neiculiță,
 C'am o țiră de fuior,
 30 Stă pustie pe mosor.
 Am o țiră d'afa grósă,
 Pustia că nu e tórsă.
 Și-am avut două fułóre
 Și le-am dat la torcétóre.
 35 A fátat mâțele în ele
 Nicı în p.... nu mă dóre!

NEVASTA CA A MEA FRUMOSA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nic. Frățilă, Novaci—Gorj.

Nevastă ca a mea frumósă,
 Nu e 'n sat la dumneavóstră.
 Când îi pomenești de furcă,
 Ia pătura și se culcă,
 5 Și se 'nvălește cu sacul
 Și dórme pên' o ia dracul!

FRUNȚA VERDE ȘI-O LALEA (VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

Frunză verde și-o lalea,
 Nevestică ca a mea
 Nu mai are nimenia.
 De bărbată ce e ea,
 5 Intr'o lună tórcé o lână
 Și mânc' un sac de făină
 Și o fășie de slănină.
 Când îi pomenești de furcă,
 Ia pătura și se culcă
 10 Și s'acopere cu sacul
 Și dórme pên' o ia dracul!
 Când îi pomenești d'argea,
 Par'că bagı pe dracu în ea.
 Nóptea spală și cârpește
 15 Și ȓiua se premenește
 Și din horă nu lipsește.
 Verde frunză și-o lalea
 Bărbată ce era ea

Semăna cu mamă-sa.
 20 Fóte verde și o lala,
 Mě duseț la sócră-mea,
 O găsiț c'o trénță rea,
 P'a mai bună și-o cârpea;
 Cu cincı fuse lângă ea,
 25 Rupea nouă, cârpea două,
 Ca să facă una nouă.
 Dară ea când mă vedea
 Așa bine ce-ı părea;
 Ia veđi cinste ce'mi făcea?
 30 Lapte dulce într'o lulea,
 Mămăligă într'o ulcea,
 Și așa bine mă cinstea.
 Trimetea la măcelar
 Și lua ghighiri (ficați) de țințari,
 35 Căpățână de albină,
 Fierbe 'n ghióce d'alună,

Ca să facă o cîorbă bună.
 Pune masa subț pățul,
 C'acolo e locu bun.
 40 — Ține, fine, Ța cumetre !
 Cât p'aci, să'mî dea și mie

Cu rachiū de comină,
 Să se ducă pomina.
 Când veni rēndu la mine,
 45 M'a trecut cu nevederea,
 C'asa a ajuns puterea !

FOAIE VERDE TREI LĂMÂI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

Fóie verde trei lămâi,
 M'aș invărti într'un călcâi,
 Să pociū țese pânza 'ntâi ;
 M'aș invērti într'amēndouē,
 5 Să poclū țese pânza nouē !

FATA POPI, MARIA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

Fata popi, Maria,
 Se trage cu sania ;
 Dar caii cu ce i mîna ?
 Cu o biciușcă de nuța,
 5 Toporiște cum o vrea,
 Să pufe și p... mea !

FOAIE VERDE SI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

Fóie verde și-o lalea,
 Săraca nevasta mea,
 Ce de grije duce ea,
 Că mă iubesc cu alta

5 Nevasta mi s'a 'mboțat,
 Că m'am luat cu alta 'n sat.
 Cât de multe d'aș avea
 Tot am grije și de ea !

VERDULIȚA DE BUJOR

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Verduliță de bujor,	5 Ca să mă mai las mánzat,
Đise muma să mă 'nsor ;	Ca să daŭ ocol pîn sat
Eŭ I-am spus că nu mă 'nsor.	Pe la d'eî de s'a 'nsurat !
Verde, verde mătoștat,	

ĐISE MAMA CATRE MINE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Đise mama către mine :	5 Și-o să mă mai las mánzat,
— Insórá-te, măî copile !	Să mai daŭ târcol pîn sat
— Iaca tata nu mă lasă,	Pe la cei ce s'a 'nsurat !
Să I-aduc pe dracu în casă ;	

FOAIE VERDE COLALIE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea din Săcelu—Gorj.

Fóie verde colalie,	5 M'am uítat numa odată,
Sub cătrință vișinie	Și sub zăvelca cu florî
N'am cătat de nu să știe ;	Am cătat de ȑece orî !
Dar supt catrință călcată	

BATE-ME, DOAMNE, PE MINE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Frađilă, Novacî—Gorj.

Bate-mă, Dómnne, pe mine,
 Că n'am făcut nicî un bine.
 Nu mă bate, Dómnne, rău,
 Că și eú sînt copilul tău ;
 5 Nu mă bate, Dómnne, tare,
 Că și eú sînt al dumitale !

PENTRU MANDRA CARE'MI PLACE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Frađilă, Novacî—Gorj.

Pentru mândra care 'mî place
 Nicî părinți n'aú ce 'mî face,
 Nicî jurați satuluí
 Nice Domnií sfatuluí.
 5 Domnií 'n sfat se sfătuesc,
 Eú cu mândra mă iúbesc !

PUICULIȚA DE DEMULT

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Frađilă, Novacî—Gorj.

Puľculiță de de mult,
 Car'mî-ai dat gura 'mprumut,
 Vîno diseră la noi,
 Să'ți daú gurița 'napoí ;
 5 Ca să nu cum-va să mor
 Și-apoí să-ți rămân dator !

MAI, BADIȚA NOVACENE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frașila, din Novaci—Gorj.

Măi badiță Novăcene,
Vino sara mai de vreme,
Că'i pădurea crăcurósă,
Novăcencele 's frumoșe !

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Fóie verde și-o lalea,
Trece mândra pe șușă,
Supărată vai de ea,
Mă lovi cu mâneca.

5 Foiliță fóie lată,
Parcă 'mă fu gura legată,
Ca să mă-o sêrut odată !

FOIȚICA SIMINICU

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ion Cojocaru, din Pociovaliștea—Gorj.

Foițică siminicu,
Al dracului e voinicu,
Că, când vede nevasta,
Își resucește mustața
5 Și mă-o 'ncepe d'a 'ntreba :

—Mândră mândruléna mea
De-î însera unde-va,
Să-ți ție neica calea,
Să nu umbli de geaba !

FOAIE VERDE MATOSTAT

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Fóle verde matostat,
Ungurica s'a uítat
De când nu s'a mai jucat.
Ungureanu, f.... te-l'aș,

5 Nicî în casă să nu'l laș;
Ađi iți fură căldărușa,
Măine 'nșală muțerușa !

IUBEȘTE, NEICA, IUBEȘTE
(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Iubește, neică, iubește,
Și de dușmanî te păzește,
Că dușmanu, f...te-l'aș,
Nicî în casă să nu'l laș;
5 Că orî cîupește mătușa,
Orî iți fură căldărușa !

FOILIȚA SOLZ DE PEȘTE
(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, Iautar, din Petrescii-de-sus—Gorj.

A se vedea și varianta modificată «Invățul» pag. 316, din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Foiliță solz de pește,
Iubește, neică, iubește
Și fetițe și neveste
Și de dușmanî te păzește ;

5 Că dușmanu, f...te l'aș,
Nicî în casă să nu'l laș;
Vine, șede la tăcune,
Uple satu de mincune !

LELEA CARE E MĂRÉȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Michai—București.

Lelea care e măreță,	Și 'mî strigă :—puî, puî, puî !
Se scólă de diminéță.	Moțățico, d'oi mánca, de n'oi
Pe ochî, pe față se spală,	[mánca,
Ia două-trei bóbe 'n póla	Eû să'mî fac datoria,
5 Și iese pe prisp' afară	Să mă vadă și neîca !

NEVASTA CARE IUBEȘTE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Mihaî — București.

Fóle verde solz de pește,
 Nevasta care iubește
 Spală nóptea și cârpește
 Și din horă nu lipsește;
 5 Íbomnicu mî-o privește !

VENDU-I VIA ȘI MOȘIA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Gh. Porumbescu, Novaci—Gorj.

Vindu-î via și moșia,	Róde la un castravete,
Să duduî prósta d'acilea ;	Nesărat și nemurat,
Vinduî via și-un prislop,	Numai prin cenușe dat.
Tónța 'mî șade tot pe loc ;	10 Unde-o vėd prin ăl unghete, •
5 Vindu-î via și-un părete,	N'o cunosc din căminete !
Tónța 'mî șade la ungete,	

AIDA, DRACE, IA-O 'N CARCA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu lăutar în Novaci—Gorj.

<p>Aida, drace, ia-o 'n cârcă, Că la nópte tot mă mîncă. Frunđuľiță de spanac C'ast nópte am dormit în pat, 5 Am scăpat nu m'o mîncat.</p>	<p>De nu era securea Mă mîncă balaóna. Aida, drace, ia-o 'n cârcă Că la nópte tot mă mîncă!</p>
--	--

CIOBANEL LA OI AM FOST

Auđită de Chr. N. Țapu de la ciobanul Ión Anghel din Poiana—Transilvania

<p>Ciobănel la oi am fost Două ȕile, două nopti. O venit un vînt și o plóie, Și n'am mai vėđut o óie. 5 Ūu, iu, copil de curvă, De ce ȕi cămeșă murgă? — Că mi-ı murgă de curele,</p>	<p>Că n'am mândruță s'o spele. Mândruța 'mı zace 'n pat, 10 Porumbul e nesăpat. Mândruța de s'ar scula, Porumbu că s'ar săpa, Cămășuța mı-ar spăla!</p>
---	--

FA-ME PASERE PESTRIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Văcariul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Fă-mă, Dóme, ce mi-ı face,
 Fă-mă pasere pestriță
 Și la Clușiú o crășmăriță;
 Să crășmăresc vin și bere
 5 La recrute tinerele,
 Care m'am iubit cu ele!

NU TE UITA, LELE NU

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Văcariul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

— Nu te uita, lele, nu,
Nu te uita, lele hei,
Nu te uita 'n ochii mei!
Ochii mei nu's de oglindă,
5 Să-ți cauți fața de mândră.
Fața mea 'i față de domn;

A ta 'i bugedă de somn.
Nu ești albă de frumósă,
Nice roșie de grasă,
10 Ci ești albă de 'nălbele,
Roșie de ruminele!

CÂNTECE ȘI JOCURI DE COPII

RUGĂCIUNI ȘI CANTECE DE COPII

CANTECUL MELCULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la Florian Răcelescu, Corabia—Romanați.

A se confrunța «Cântecul Melcului» din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 191.

Melc, melc,	Și te du la Dunăre
Codobelc,	Și bea apă turbure,
Scóte córne boýerescí	Și te suie pe boștén
Și te du la baltă	Și mănâncă leuștén !
5 Și bea apă caldă ;	

CANTECUL MELCULUI

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanați.

Melc, melc	Să spălăm cămășile ;
Codobelc,	Pe-ale mele,
Scóte córne boereștí	Pe-ale tele,
Și te du la Dunăre	10 Pe-ale lui nea Stan din vale
5 Și bea apă turbure	Și mănâncă leuștén
Și ad'o dea limpede,	Și te fă cât un buștén.

CANTECUL ARICIULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la Florian Racelescu, Corabia—Romanași.

Arici, Arici
Pogonici,
Du-te la móră,
De te 'nsóră ;

5 Și ia fata lu Cîobóră,
Cu cercei,
De nouă lei,
Cu mărgel de surcele.

CANTECUL ARICIULUI

(VARIANTA)

Cules de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanași.

Arici,
Arici
Pogonici,
Du-te la móră,
5 Și te însóră ;

Și ia fata lui Cicóre,
Cu cercei
De nouă lei,
Cu mărgel
10 De surcele.

CANTECUL ARICIULUI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu din Vladimir—Gorj.

Arici,
Arici
Pogonici,
Al la móră

5 De te însóră ;
Și ia fata lui Cicóre
Și boi împératului
Și caléșca Radului.

CANTECUL CAPREI

Cules de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Șiș capră cu mărgelă,	Ranțurile,
Că-s mai multe viorele.	Branțurile,
Bonciș, bonciș.	Cuscudia, veselia,
După casa lui Tiviș.	Ia-ți mâna d'acia !
5 Tivison busuioc,	

CANTECUL CAPREI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Florian Răcelescu Corabia—Romanai.

Sare capra din argele,	Berbecana,
Cu mai multe ghiocole,	Ranțurile,
Ronțiș,	Branțurile,
Bonțiș,	10 Curcudia,
5 După casa lui Tiviș.	Veselia,
Tivicana,	Spârc Mândia !

CANTECUL CAPREI

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanai.

Siși capră cu mărgelă,	Berbecana,
Că sint mai multe râncele	Ranțurile,
Și mai multe ghiocole ;	10 Branțurile,
Ronciș,	Cucutia
5 Ponciș	Veselia,
Pe la casa lui Tiviș.	Spăimântă mânia.
Tivicana,	

RUGACIUNEA PENTRU PLOAIE

Rostită de copii ori de câte ori începe vara să ploué.

Culésă de Chr. N. Țapu din Dozesci--Vâlcea.

Plouă, Dómné, plouă,
Fetele să oué,
Bălețîi să trăfască
Să le cotârcéscă.

TRECI PLOAIE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Vladimir--Gorj..

Trecî plóie
Trecătóre,
Că te-ajunge sórele
Și-țî tale piciórele,
5 C'un mai,
C'un paî,
Cu căcîula lui Mihaî.
Aruncaî

La nouă caî;
10 Caiî nechezară,
Căiniî lătrară,
Lupiî urlară.
Ad'o, mamă, druga,
Să mulgem pe murga,—
15 Murga cufurită,
Plóia risipită.

CANTECUL GARGARIȚEI

Rostit de copii primă-vara, când prind insecta •boul lui D-đeû și se jócă cu ea a-
dresându-i versurile de mai jos :

Cules de Ilie Constantinescu din Dioști--Romanați.

Gărgăriță,
Mărgăriță,
Incotro oi sbura,
4 Intr'acolo m'oi însura.

PUSEI ȘAUA PE TREI CAI

Culésă de Chr. N. Țapu din comuna Bobu, Pojogeni—Gorj.

Pusei șaua pe trei cai,
 Ș'apucaî drumul la raî.
 Când la raî, raiu 'ncuîat.
 Făcuî muscă de argint
 5 Și Dumneșu ca un sfînt,
 Îmî aduse cheile
 Și descuîaî ușile.
 Când intraî
 În raî
 10 Mă plimbaî,
 Mă bucuraî.
 Văduî mese albe 'ntinse
 Și făclîî de cear' aprinse;

Văduî ômenî spovediî
 15 Ca niște pomî 'nfloriî;
 Văduî și nespovediî,
 Ca niște bușteni pârliî;
 Văduî fete spovedite,
 Ca niște flori înflorite;
 20 Văduî și nespovedite
 Ca niște tufe pârлите.
 Văduî și pe Leana mea,
 Ședea Iuda lângă ea.
 Leana dete să se scôle,
 25 Iuda mî-o ține de pôle.

OLELEU CE VAȚUI !

Culésă de Chr. N. Țapu din Pociovaliștea—Gorj.

A se vedea varianta de sub No. 4 și 5 din colecția d-lui G. D. Teodorescu pag. 193.

Aolele ce văzuî
 Văduî fata Greculuî,
 Pe malul petreculuî.
 Vine Grecul mînios,
 5 Ca un dinte ruginos.
 Ad, fată, cheițele,
 Să'mî descuî lădițele,

Să-mî vîd coconițele.
 — Nu-s la mine,
 10 Vaî de mine;
 Sînt la Badea 'n București,
 Unde ouă rațele,
 Unde fată vacile.

OAIE, OAIE, RAPANA

Culésă de Chr. N. Țapu din Horez—Vâlcea.

A se confrunta varianta prescurtată No. 383 pag. 372 din colecția d-lui Bibicescu.

Oaie, oaie, rapănă, Șade 'n cur și dapănă, Și se rógă rugului Și se 'nchină cuculuț: 5 — Cuculeț, măria ta, Veniț pân' la dumneata, Să-mi dai al cal porumbac, Să mă duc pân' la Novac, C'am auđit 10 C'a făcut Trei fețț, Logofețț. Unul a murit Ș'unul a pierit; 15 Unu 'n munte s'a suit, Muntele s'a șurupat, Apele s'aș turburat, Peste-un gros, Furnigos, 20 Țișț un Țepure flocos.	Mă dusei la musc'a mare; Musc'a mare trelera, Cu fetița lingă ea, Cu fetița cu chitie 25 De spanghie, Cu pană de clocărlie. — Dă-mi, fetiță, cheile. — Nu-s la mine, Vaș de mine; 30 Sint la Badea 'n București, Sus pe curțile domnești. Mă dusei la Alburuș. Alburuș, cêră-cêră s'aprindea, Raful se deșchidea; 35 Cruce 'n casă, Cruce 'n masă, Dumnedeș cu noi la masă. Iomete, Inflorete, 40 Dumnedeș să ne Țerte.

OAIE, OAIE RAPANA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Bărbătesci—Vâlcea.

Oaie, oaie rapănă Șade 'n cur și dapănă, Și se rógă rugului, Și se 'nchină cuculuț. — Cucule, măria ta, 5 Veniț pân' la dumneata, Să-mi dai al cal porumbac Să mă duc pân' la Novac, C'am auđit c'a făcut Doi fețț	10 Logofețț. Unu 'n munte s'a suit, Muntele s'a șurupat Peste un Țepure bălțat. De gonit cine-l gonța? 15 Vătaful Țiganilor, Mórtea coțofenelor, Să-l ajungă Să-l străpungă 19 Să-Ț verse mațele 'n pungă.

OAIE, OAIE RAPANA

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanaji.

Oaie, ôie rapănă, Șade 'n cur și dapănă Și se rógă rugulu Și se 'nchină cuculu — Cucule, măria ta, 5 Veni pân' la dumneata Să-mi dai al cal porumbac Să mă duc pân' la Novac,	C'am auđit c'a făcut, Trei feți 10 Logofeti. Unul a murit, Unul a pferit ; Altu 'n munte s'a suit, Muntele s'a usurpat, 15 Apele s'aũ turburat.

OAIE OAIE RAPANA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Drăgănesci—Olt.

Oaie, ôie rapănă, Șade jos și dapănă Și se rógă rogulu Și se 'nchină cuculu. 5 — Cucule, măria-ta, Dă'mi un cal porumbac Să mă duc la soru-mea; C'am auđit c'a făcut Trei feți logofeti. 10 Unu a murit, Unu a pferit, Unu 'n munte s'a suit.	Tiri, tiri tangarana, Incălica pă pistriclóra, 15 Mă dusei la musca mare ; Musca mare treiera Și-a mai mică vântura, Păduchele premetea, Puricele măsura. 20 — Eși, Voichița la portița Că te chîamă Talion, Talion fecior de domn, Cu tichie de frânghie, 24 Cu pană de ciocârlie.

FOAIE VERDE DE-UN SUSAI

Cules de Chr. N. Țapu de la Polovraci—Gorj.

Fôie verde de-un susai,	Sus, bădiță, sus ;
Sus, bădiță, sus,	Mă 'ntîlnîi c'un lup în cale,
Vinerî în peșit plecaî,	Sus, bădiță, sus.
Sus, bădiță, sus ;	— Bună ziua, lupule,
5 Sâmbătă că-mî aședăî,	20 Sus, bădiță, sus.
Sus, bădiță, sus ;	— Mulțumesc, voînicule,
Duminecă mă'nsuraî,	Sus, bădiță, sus.
Sus, bădiță, sus,	— Da ce-ai făcut caprele ?
Lunî cu caprele plecaî,	Sus, bădiță, sus.
10 Sus, bădiță, sus.	25 —Căpătânî fântânile,
Dar de merinde ce-mî luaî ?	Sus, bădiță, sus ;
Sus, bădiță, sus ;	Maî pe deal, maî după deal,
Un codricel de mălaî,	Sus, bădiță, sus,
Sus, bădiță, sus.	Maî le căte-un șodolan,
15 Ș'apucaî pe drum la vale,	30 Sus, bădiță sus !

VENI TIMPUL SA ME'NSOR

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanaji.

Veni timpul să mă 'nsor,	Mă 'ntîlnîi c'un lup în cale,
Sus, Marișo, sus.	20 Sus, Marișo, sus.
Sâmbătă mî-o aședăî,	— Bună ziua, lupule,
Sus, Marișo, sus ;	Sus, Marișo, sus.
5 Duminecă mă 'nsuraî,	— Mulțumesc, voînicule.
Sus, Marișo, sus.	Sus, Marișo, sus.
Lunî cu caprele plecaî,	25 N'ai vîdît caprele mele ?
Sus, Marișo, sus,	Sus, Marișo, sus.
Le păscuî, le săturaî,	— Le'am vîdît
10 Sus, Marișo, sus.	Sus, Marișo, sus,
Mă culcaî și adormîi,	Și le-am păscut,
Sus, Marișo, sus,	30 Sus, Marișo, sus,
Și caprele le pîrduî.	La ogașe,
Sus, Marișo, sus.	Sus, Marișo, sus,
15 Frunză verde salbă môle !	Carne grasă,
Sus, Marișo, sus,	Sus, Marișo, sus,
Ș'apucaî pe drum la vale,	35 La fântână la Stroleşti,
Sus, Marișo, sus.	Numaî carne de berbeci !

FACUI FOCUL PE UN COJOC

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Pesteanu de sus—Gorj.

Făcuî focul pe-un cojoc,	10 — Mulțumesc, voînicule.
Mă culcaî pe lângă foc.	— Văduî-aî oile mele ?
Mă sculaî maî peste nópte,	— Le-am văduî
Mă uîtaî în târlíoră,	Și le-am păscut ;
5 Nu văduî nici-o mióră.	Pe la fântâni
Luaî sēcurea la spinare,	15 Căpătaî,
Ș'apucaî pe drum la vale,	La zăvoîe
Mă 'ntâlníî c'un lup în cale.	Costișóre !
— Bună ȓiua, lupule.	

FACUI FOCUL SUB COVERCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Vâlcea-cu-apă—Gorj.

Făcuî focul sub covercă,	— Le-am văduî
Mă culcaî pe lângă foc,	Și le-am păscut ;
M'acoperíî c'un cojoc.	Și le-am dat pâîne cu sare,
Mă sculaî peste noptiță,	15 Pe răzóre
5 Mă uîtaî în târluliță,	Mațe góle ;
Nu văduî nici-o oiță.	Pe vâlcele
Mî apucaî pe drum la vale,	Platagele ;
Mă 'ntâlníî c'un lup în cale.	Pe vâlcane
— Bună ȓiua, lupule,	20 Șodolane,
10 — Mulțumesc, voînicule.	Pe la fântâni
— N'aî văduî oile mele ?	Căpătaî !

D'UNDE VII, MA NUȚULE ?

Cules de Chr. N. Țapu, din Roșiorii-de-Vede.

A se vedea o mică variantă No. VI pag. 193 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

— D'unde vii, mă Nuțule ?	Pên' la deal
— De la pâriu repede.	Pên' la pomiul lui Drăgan.
— Ce-ai vădut, mă Nuțule ?	Florică, nu cădea,
— Doi puî de scripete.	Nu e nean-těu să te ȳa,
5 — Cum făceaû, mă Nuțule ?	15 Și e dus la Dobrogea,
— Chițai,	Să ȳa banî cu secera,
Chițai	Să plătescă dajdia, —
Banița,	Dajdia 'mpăratului
Dă-ȳ cu stremuralița,	Drumu Țarigradului !
10 De la vale	

CANTECUL CUCULUI

Acest cântec îl recităză copiii când aud pentru prima ȳră primă-vara, cucul cântând.

Cules de Chr. N. Țapu, din Roșiorii-de-Vede.

Cucule, măria ta,	Unu 'n munte s'a suit,
Veniî pên' la dumnéta	10 Muntele s'a sudumit.
Să'mî daî un cal porumbac	Mě duseî la musca mare,
Să măduc pên' la Novac ;	Musca mare treîera
5 C'am auđit,	Și a maî mică vëntura,
Fi-mea a făcut	Cu pana de ciocărlie,
Douî feți,	15 Hi, Marie, hi !
Logofeți.	

CANTECUL BERZEI

Acest cântec îl rostesc copiii primă-vara, când încep să vină berzele.

Cules de Chr. N. Țapu din Roșiori-de-Vede.

— Barză, barză
Ce-ai în cloc?
— Un boboc.
— Dar în gură?

5 — O căpușă.
— Vino la noi după ușă.
Dar în ghiare?
— Râschitoare.

JOCUL D'A PITULATA

Auđit de Chr. N. Țapu din gura domnișoarei Elisabeta Racelescu, Corabia-Romanați.

Opi sena, sena di,
Chistin boli na costi,
Țangăr, mangăr na cartof,
Tu avto belenger buf.
5 Cioc, boc
Treci la loc!

JOCUL D'A PITULATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la elevul Florian Racelescu, din Corabia-Romanați.

Ala, bala,
Portocala,
Ești bădiță
La porțiță,
5 Că te-așteptă Talion,
Talion, fecior de Domn,
Cu chitie de frânghie,
Cu pana de ciocârlie,

Cu căruța Raduluț,
10 Cu caiț 'mpăratuluț,
Cu biciu cumnatuluț,
In mijlocul satuluț.
Clanț, banț,
Dorobanț,
15 Cioc, boc,
Treci la loc!

JOCUL D'A PITULATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Una,
Două,
Trema,
Pana,
5 Gârli

Mârli,
Roto,
Goto,
Țava cioc !

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Unilichi,
Șindilichi
Și decana
Porocana,

5 Ghelnica,
Melnica,
Oprica, clanț !

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Enti
Tenti,
Turc,
Cazac ;

5 Rapiti,
Papiti,
Nod !

C O L I N D E

COLINDE

PLUGUȘORUL

Cules de Chr. N. Țapu din Com. Runcurelu—Mehedi.

Vezi varianta «Plugulețul și Plugușorul din Colect. d-lor G. Dem. Teodoreccu și Vasile Alexandri.

- Hei se sculară Domnu Dum-
[nealui]
Intr'o sfintă Joî,
Cu plugu cu doi-spre-ce boî,
Să are vâile,
5 Să are Joile ;
Sub brazda négră
Grău de vară
Să răsără.
Se duse Domnu Dumnealui
10 Intr'o sfintă Joî
Pe la grău.
De departe verde 'î se părea,
De aproape copt 'î se părea,
Spicu cât vrabia.
15 Așa se pune Domnu Dum-
[nealui]
Intr'o Joî
In vilégu vântului
Cu o mână secera,
20 Cu o mână snop făcea.
Și aduse caii
Cu picióarele treiera,
Cu códele vântura,
Cu urechile în sac băga.
25 Așa se duse Domnu Dum-
[nealui]
Intr'o sfintă Joî
La tîrg la Modroganî,
Să cumpere nouă juncanî,
[De câte nouă anî.
Și încărcară carele de povară
Și le porniră pe subt pămînt
[la móră,
30 La morărița de supt pămînt,
Unde macină mai curênd.
Morărița de groaza ce vêdu
Puse códa pe spinare,
Ș'apucă pe scoc la vale.
35 Moraru hoț și priceput,
Băgă mâna 'n pozunar,
Scóte trei tărățe late,
De când cu fómetea uitate.
Făcură hârcloc boc,
40 Hart, morișcă, iar la loc.
Măcinară și încărcară,
Carele de povară.
Și-a ȓis morarul :
— Hi, băieți, mânați,
45 Pe lângă boî v'alăturați !
—Noi, tot am mai mâna,
Dar ni s'a 'nȑepenit caru
Intr'o rădăcină de lăptucă,
Nu pot boî să-l mai ducă.
50 —Hi, băieți, mânați
Și pe lângă boî v'alăturați !
—Noi, tot am mai mâna,
Dar ni s'a 'nȑepenit caru
Intr'o rădăcină de hrean,
55 Și ne a stat boul prian.

PLUGUȘORUL

Cules de Chr. N. Țapu de la Ión Michai, din București.

- Ho, ho, copii și frați,
Ia mai stați și mai îndemnați,
Pe lângă boi v'alăturați,
Cu cercei,
5 Cu clopoței,
Ia mai trageți, măi flăcăi !
— Tot de bine, măi stăpâne
C'a venit séra lui Sfint Vasile.
Pune spate la perete
10 Și urechi la feréstră
Și ascultă și minciuna noastră :
Iar Junî gasdă se sculară
Intr'o Joi de diminéță,
P'un cal graur,
15 Cu șaua d'aur
Și plecă la mērul rotat,
Unde e frumos de arat.
Brazdă négră la revērsat
Grău de vară a semănat.
20 Grău arnăut,
Ce-a dat Domnul s'a făcut.
Veni la lună, la săptămână,
Să vadă grău dacă-l copt.
Și'l vėdu în spic cât vrabia,
25 Și'n paî ca trestia.
Se duse la obor,
Și luă nouē oca de fier
Și nouē de oțel
Și facu nouē secerele,
30 Cu dinți de chiparele
Și dete pe la nepoți, pe la
[nepoțele e
Să secere grău cu ele.
Se puse din susul vėntului;
Cu drépta trăgea,
35 Cu stānga polog făcea;
Din polog snop,
Clăile
Ca otopăile.
Făcu un stog mare minunat,
40 De toți boierii lăudat.
Se duse la obor și luă doi
Negrii ca corbi, [junc
Iuți ca focu.
- Cu picerile treșera
45 Cu urechile 'n sac băga,
Nici lopată nu trebuia,
Cu dinți înțepușă,
Nici ață nu trebuia.
Incărcară nouē cară mocănești
50 Și nouē mldovenesți
Și plecă la móră la Ierbănești.
Dar móră cum vėdu
O luă pe lunca mare.
Lunca mare
55 Frunză n'are,
Lunca mică
Frunza-l chică.
Ptru, ptru, ptru, morișca mea,
Pēne pusei mână pe ea ;
60 It dădui una la șale
Și o aședai la măseale.
Băgarăm grău în coș
Și așteptarăm să curgă făină
Și nu curse făină ;
65 Curse aur și mărgăritar
Pentru casele dumnévóstră,
[boierii mari.
Dă-ne, dă-ne, că n'o să ne dai
[Oltu cu totu
Și o să ne dai d'un gălbior,
Să facem d'un boldișor,
70 Să 'mboldim boii la curișor,
Să mērgă mai tărișor,
C'a 'nțepenit plugu într'o ră-
[dăcină de lăptucă
Nu'l mai pôte boii să'l ducă.
Tot am mai sta și am mai dice,
75 Dar nu sintem dup'aici, după
[colea,
Ci sintem de la móră de la
[Mustafa,
Unde n'aū șórecii ce mânca !
Pentru o frământurică
Sépte-deci se trag de chică ;
80 Pentru o strachină de lapte
Douē-deci se bat în spate.

IN CELE CASE LUMINOSE

Cules de Ión Ionescu de la Ilie Bâldan, în etate de 80 ani, comuna Bogați — Dâmbovița.

In cele case luminoase,
Greă, dău, dorme, greă boierii.
Treă porumbei că'mi sburără,
Sus, mai sus că se'nălțără,
5 Cu nori d'albi s'amestecără,
Jos, mai jos că se lăsară,
Jos, mai jos pe prundu mării.
Luară apșoră 'n gurișoră

Pietricele 'n degițele,
10 Și 'mi săltără de'mi sburără,
Sus, mai sus că se'nălțără.
Pe zebrele de feréstră,
Și'mi cântără 'ngrângonară,
Cu apșoră 'nriurără,
15 Boierii mari că 'mi deșteptără.

D'ACILEA 'N VADU BRAILII

Cules de Ión Ionescu de la Ilie Bâldan, din com. Bogați—Dâmbovița.

D'acilea 'n vadu Brăilii
Șade Ion făt-frumos,
P'un călușel bididiu,
Șade 'n apă
5 Până 'n sapă
Și 'n noroi până 'n genuche
Și el să cêrtă cu Turcii,
Și cu Turcii și cu Frâncii.
Turcii să-î dea vadurili
10 Și Frâncii corabili.
Se certase și le luase
Și trecuse d'ăla parte.
D'ăla parte 's Arvunașii,
Arvunașii 's ómenii grași.
15 Și ei robise trei zile

În trei zile, trei pe nori
S'umplea numa de junei.
Vin junei șuerând,
Fete mari horă făcând.
20 Iar pe urmă cine'mi vine?
D'o cucónă smedișoră;
Nici nu ride, nici nu jocă,
Ci plânge sama să'și facă.
—Taci, cucónă, nu mai plânge,
25 Nu te duc robă să'mi fi,
Ci te duc Dómnă să'mi fi:
Dómnă mie, curților,
Stăpână argaților,
Cumnățică fraților,
30 Nor' bună părinților!

FLORILE D'ALBE DE MER

Acest colind se cântă în noaptea de sf. Ión.

Cules de Ión Ionescu de la Ilie Bâldan, com. Bogați—Dâmbovița.

— Florile d'albe de măr,
Ia sculați voi cam domol
Faceți focu cam mai mare,
Și-aprindeți d'o luminare
5 Și-o lipiți pe la icône.
Nu vă vin cine vă pare,
Și vin junți colindători,
Printr'ensii și Dumneșu.
Frumușel mî-e 'mpodobit
10 Cu vesmîntu mohorit.
Și mî-e lung pînă 'n pămînt,

Cam din spate, cam din pîept,
Scriș mî-e luna cu lumina
Și sôrele cu căldura;
15 Într'amîndoi umereî
Scriș în doi lucefereî.
În mîna stîngă crucea duce
Și'n a dréptă busuîoc.
Crucea e a bătrînilor,
20 Busuîocu-al fetelor,
Și mîru-al juneilor.

ȘI'NTRÉBA ȘI'NTRÉBA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ión Popescu, funcționar la Muzeul din București.

Și 'ntrébă și'ntrébă
Sfinți pî Dumneșu,
Și 'ntrébă d'ast' trébă:
Und-s'a rătăcit,
5 Christos cel iubit?
Domnul le dîcea,
Și-i bine cuvînta:
— Dar, voi, sfinți mărunți,
Și nepricepuți,
10 La ce ispitiți?
Că voi bine știți
Că l'a răsticnit
Și l'a chinuit,
Sus la Rusalim,
15 În casa lu Noim.
Ș'unde că-i bătea
Tot cue de fer,
Ținte de oțel.
În față le bătea,
20 În dos le țintuța.

Ș'unde le 'nfigea
Sudori il trecea,
Să rostogolîa
'N pahar sprijinîa,
25 Tot grău se făcea.
Ș'unde-l 'mbrăca
Cu cămașă verde,
Verde de urdică
Rău trup îl bășică.
30 Și când îl freca,
Sudori il trecea,
Să rostogolîa
'N pahar sprijinîa
Tot mir se făcea.
35 Ș'unde-că-i pune
Cunună de spinî
Verde mărăcinî.
Ș'unde i-o 'ndesa
Sudori il trecea,
40 Să rostogolîa,

'N pahar sprijinfa
Tot vin să făcea,
Ia-l, creștin, de-l bea !
Bună vremea 'n casă

45 Să se pomenescă,
Boțeri dumnea-vastră.
La mulți ani !

IA SCULAȚI, SCULAȚI

Cules de Ión Ionescu din gura bătrânului Ilie Bâldan, din Bogați—Dâmbovița.

— Ia sculați, sculați,
Voî, boțeri bogați ;
Și voî vă uitați
În spre a gură de vale,
5 Spre sóre răsare.
Vouă vi se pare
Că sóre răsare;
Nu sóre răsare,
Vouă vi se pare,
10 Că vouă vă vine
Tot turme de oi,
Oî ochșăle,
Cu lâna cănită
Intr'aur poleită.
15 Ia sculați, sculați,
Voî, boțeri bogați,
Și voî vă uitați,
În spre a gură de vale,
În spre sóre răsare.
20 Nu sóre răsare;

Vouă vi se pare,
Că vouă vă vine
Tot cireți de vaci,
Vacile strichind,
25 Viței sbierând.
Ia sculați, sculați,
Voî boțeri bogați,
Și voî vă uitați,
În spre a gură de vale,
30 În spre sóre răsare.
Vouă vi se pare
Că sóre răsare.
Nu sóre răsare,
Vouă vi se pare,
35 Ci vouă vă vine
Tot turme de porci,—
Porci poleiți
Cu colți țeșiți
Intr'aur poleiți !

LEROI IN CEASTE CURȚI

Acest colind se cântă pe la case în séra ajunului Sf. Ión Botezatorul.

Cules de Chr. N. Țapu de la Ión Michai, din București.

Leroi în céste curți
Și 'n céste Domniî,
La tulpini de meri,
Mese de boțeri,
5 Danț de negustori.
Danțul cin' mi-l trage ?
Icî, tînér Ion
Cu papuci pe talpă,
Cu fesu 'ntr'o parte.
10 Toțag résucește

Sus de'l asvârlește
În palmă 'l sprijinește
Și se fericește.
Ferice de dînsul
15 Și d'aî lui părinți,
În ce ceas l'a născut,
Dile d'a crescut ;
Parte ce-a avut
De taică de măică,
20 D'un bărbat frumos

Mult mî-e cuvios.
 Frumușel mî'l pîrtă
 Cămașă de in
 Cusută cu fir,
 25 Fir și ibrișin,
 Guler baiba fir.
 Sus la vîrf de meri
 Mî-este un legănel.
 Dar in lăgăn cine'mî șade?
 30 Dîmna dumnealui,
 Cucona cutare,
 Cîse închindisește.
 Trage cîte-un fir,
 Rupe cîte-un măr,
 35 Sus de'l asvârlește,
 Il palmă 'l sprijinește
 Și se fericește.
 Ferice, ferice,
 Ferice de dînsa
 40 Și de-ai ei părinți,
 In ce ceas o au născut,

Dile ce-au crescut,
 Parte ce-a avut
 De taică, de maică,
 45 De-o dîmnă frumîsă,
 Mult mî-e cuviîsă.
 Frumușel mî-o pîrtă,
 Rochîe de cuhnie,
 Îie ghîorghîolie,
 50 Cîorapî albișori,
 Pantofi negrișori,
 Pe la toc cu florî;
 Mult mî-e jucători,
 Rar la țile marî
 55 Intre sîrbători,
 In țîua de Crăciun
 Șî-a de bobotéză
 Cînd prioți botéză,
 Lumea 'nceștinéză.
 60 Lumea și norodu
 Și pre noi pre toți,
 La anul și la mulți ani!

PRIN CEL CEL

Cules de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaî, din Bucuresci.

Prin cel cel,
 Prin cel nocet,
 Prin cel verde vișinel,
 Lăgănă-se
 5 Clétină-se,
 Lăgăn verde de mătase.
 Dar in lăgăn cine'mî șade?
 Ionica d'ochi-șî negri.
 Și nu'mî șade cum se șade;
 10 Și'mî cîse și'mî chindisește,
 La un guler și-o batistă,
 Gulerașu, maichisiî
 Batișclîora frati-sî.
 Și nu'mî cîse și sî'mî tacă
 15 Și'mî cîntă d'un cîntecel.
 Nu e cîntec mojicesc
 Și e cîntec împărătesc.
 Împăratu e la vînat
 Și p'aicea că au dat,
 20 Și pe tine te-a auđit,
 După cîntec te-a 'ndrăgit.
 — Fă, fetițo, atîta bine
 De nu mai cînta ăst cînticel
 Că nu e cîntec mojicesc,
 25 Ci e cîntec împărătesc.

Împăratul trimitea
 Scrisori după scrisori,
 Și olac, după olac.
 Da 'n scrisore ce scia?
 30 — Fă'mî, fetițo, atîta bine,
 De nu mai cînta ăst cînticel
 — Eū nu cînt pentru 'mpărat
 Și cînt d'al meu focșor,
 Că's de mică, logodită,
 35 Astă-țî, măîne, nunta 'mî pică.
 Dacă nu te 'nceđî pe mine,
 Iacă colăceriî 'mî vine
 Și mă îea din cîte curți,
 De la frați de la părinți,
 40 Și mă trece peste munți,
 La alți frați, la alți părinți,
 La alți necunoscuți.
 Jelui-m'aș și n'am cuî.
 Jelui-m'aș munților,
 45 De dorul părinților;
 Jelui-m'aș brađilor,
 De dorul fraților;
 Jelui-m'aș florilor,
 De dorul surorilor!

LA TULPINA, L'AȘTI DOI MERI

Cules de Chr. N. Țapu de la Dimitrie Popescu, funcționar, București.

- La tulpină, l'aști doi meri
 Leroloî, măroloî,
 Este-un pat mare'ncheiat,
 Cu scânduri d'albe de brad,
 5 Leroloî, măroloî,
 Cu busuioc presărat.
 Dar în pat ce mi e așternut ?
 Leroloî, măroloî
 D'o pilotă și un cearceaf.
 10 Peste astea, peste toate
 Leroloî, măroloî,
 Covor verde de mătase.
 Dar în pat cine mi-ș dorme ?
 Leroloî, măroloî,
 15 Dorme (cutare) d'ochi-și negri,
 Cu a lui d'albă soțioră,
 Leroloî, măroloî,
 La obrăjei rotunjoră
 Și cu d'albi coconași,
 20 Leroloî măroloî,
 Voioși ca doi îngerași.
 Dar (cutare) ce-mi ȋiceară ?
 Leroloî, măroloî,
 Soțiorului strigară :
- 25 —Scolă-te, frate, fi dormit,
 Leroloî măroloî,
 Că ne-a nins, ne-a viforit.
 Din picioru patului,
 Leroloî, măroloî,
 30 Salt-un stol de porumbei.
 Să săltară și sburară,
 Leroloî, măroloî,
 Și mai sus s'aridică,
 Cu doi nori s'amestecară,
 35 Leroloî măroloî,
 În fundul mări să lăsară,
 Leroloî, măroloî,
 Somnul nostru ne strică.
 —Culcă-te, dragă, fi dormită,
 40 Leroloî, măroloî,
 Că n'a nins n'a viforit ;
 Flori de măr s'a scuturat,
 Leroloî măroloî,
 Fețele noastre a rumenat.
 45 Bună vremea la ferăstră,
 Leroloî, măroloî,
 La boieri la dumnévoastră,
 La anul și la mulți ani !

IN ȚIUA DE SFINT VASILE

Cules de Ión Odor de la I. Opișan—Valeni de munte—Prahova.

- În țiuă de sfint Vasile,
 Toți boierii la curte'mi vine,
 Numa Gheorghe, sfete Ghe-
 Nu imi vine, [orghe
 5 C'are-o Grécă ibovnică,
 În cale de nouă țile.
 —Nu mi-l credeți, mari boieri,
 C'am gonit o cîtalină,
 Făr' de splină,
- 10 Din malu Solotrului,
 Până 'n mapa Oltului.
 Acol'a stat,
 Făr' de vad,
 La sabie s'a 'nchinat,
 15 Frumos gatu 'i-am tăiat ;
 Pielea 'n tîrg la tăbăcari
 S'o fac zgardă la ogari !

DOAMNE ISUSE CHRISTOSE

Cules de Ión Odor de la Dumitru Popescu, din Star-Chiojd—Buzéu.

Acest colind se cânta în séra de Sf. Vasile.

Dómne, Isuse Christóse,
 Tu ne eşti isvor, prea frumóse,
 Că din ceriū te-ai pogorît,
 Din fecióra te-ai născut,
 5 Cu ómenii ai petrecut
 Trei-şeci de ani pe pămînt.
 Şi la ceriū că te-ai suit
 Şi prin iad te-ai abătut,
 Porţile iadului le-ai sfărîmat,
 16 Şi p'Adam l'ai liberat.
 Şi ceriul l'ai împodobit,
 În patru stâlpi de argint,
 Tot cu stele
 Mărunţele,
 15 Şi 'n mijlocul stelelor
 Duce luna,
 Cu lumina,
 Şi sórele
 Cu raşele.
 20 Pe zăbrele

Turturele,
 Şi'ntre ele-un porumbel,
 Fuse sfintu Ionel,
 Trimis de la Dumneşeu,
 25 Să măsoare pămîntu,
 Pămîntu cu umbletu
 Şi ceriu cu cugetu.
 Dumnévóstră, boşeri mari,
 Aprindeţi o luminare,
 30 Şi-o lipiţi între icóne,
 Trei icóne,
 Trei cucóne.
 Cucónele se pregătiră
 D-un colac
 35 De grău curat,
 Pe faţa colacului,
 Jumătatea francului;
 Pe colacvadră de vin,
 Să fie luC hristos, Amin !

COLIND LA SFANTU VASILE

Cules de Ión Odor de la Gh. Cojocaru din Bréza-de-jos—Prahova. Acest colind se cânta acum 100 de ani.

După vale din jos,
 Ine o herghelie de cai,
 Caii nechezând,
 Mânjii jucând,
 5 Cu codiţa 'n baltă,
 În baltă răsucită
 Intr'aur poleită.
 Pă urma lor cine 'mî ine ?
 Ine-un cârd de vaci,
 10 Vacili sberând,

Iţeluşii sărind,
 Cu codiţa 'n baltă,
 În baltă răsucită,
 Intr'aur poleită.
 15 Pă urma lor măi ine,
 Ine-un cârd de oi ;
 Oili sberând,
 Meluşei jucând,
 Cu codiţa 'n baltă,
 20 În baltă răsucită,

- Intr'aur poleită.
 Și 'n urma lor ine,
 Ine-un cârd de capre:
 Caprili sberând,
 25 Ieșișorii sărind,
 Cu codița 'n baltă,
 In baltă răsucită,
 Intr'aur poleită.
- Și 'n urma lor cin' mai ine ?
 30 Ine-un cârd de porci,
 Porciș grooind,
 Scrofilii sberând,
 Purceii sărind,
 Cu colțu 'n baltă,
 35 In baltă poleit,
 Intr'aur învălit !

VASILCA

Cules de Chr. N. Țapu, din Roșiorii-de-Vede—Teleorman.

În sera ajunului Anului nou, spre Sfântul Vasile, lăutarii țigani umblă din casă 'n casă cu Vasilca. Este o căpățină de porc din ajunul Crăciunului, pusă pe o tavă, împodobită cu parale, mărgelile, spilci (un fel de ace cu gămălie mare colorată) și îmbrobodită sau legată cu un bariș, de regulă verde sau castaniu.

Țiganii cântă din casă 'n casă cântecul de mai jos, în care se arată toate peripețiile bieteii scrofe.

Colindul acesta este foarte vechi, după cum se constată din însuși cuvintele lui.

Lerui Dómne. Lerui, după părerea d-lui Hasdeu este o prescurtare din cuvântul *Aurel*, Aurelian, Împărat Roman, care cuvânt îl găsim și în sfârșitul descântecelor, de deochi, d. e. Să vă duceți la fata lui *Ler Împărat*, că are mese întinse, cu făclii aprinse, etc.

Sira este numele zeului Indian, *Sivas*.

Întrebunțarea acestui cuvânt în acest colind se explică prin însuși faptul că țiganii fiind de origine indiană—la emigrarea lor din India, au adus cu dînșii între alte cuvinte sancrite și numele zeului *Siva*, *Sivo*.

Colindul începe cu următoarele versuri, culese de la lăutarul Ion Constantin Neblea din Roșiorii-de-Vede :

- Lerui Dómne, Domn din Cer,
 Ce mî-e 'n Cer și pe pământ?
 Mî-este o dalbă mănăstire.
 Între d'albe mănăstiri,
 5 Mî-este jețuri de argint.
 Între jețuri de argint,
 Șade bunul Dumneșeu
 Și cu maică Precista.
 Lângă maică Precesta,
 10 Șade bătrânul Crăciun,
 Cu busuțocu 'n drépta,
 Cu cruciulița 'n stânga
 Și mî judecă pe Siva :
 Sivo, leo,
 15 Vasilco, leo,
 Ce-aî bătut și ce-aî mâncat,
- De mi te-aî îngrășat ?
 —Sus la munte m'am suit
 Jir și ghindă m'am mâncat,
 20 De-aceia m'am îngrășat.
 Mai la vale m'am coborît,
 Apă rece m'am bătut,
 Grădinile le-am isbit,
 Rumâni că m'aî vădut,
 25 De pe mine s'a luat:
 Rumâni cu toporele,
 Țiganii cu barosele.
 M'ajunseră,
 Mă doborîră,
 30 Și cu paie mă pârliră,
 Și carnea că mî-o 'mpărțira:
 Luară Rumâni slănina

Și țiganiț căpățina.
Vedură că se 'nșelără,
35 Frumușel mă 'npodobriă,
Cu parale, cu mărgelē,
Cu frumóse panglicele;
Și m'aduse 'n céstă casă

La cinstiț ca dumnea-vóstră,
40 Și mă puse p'astă masă,
Ca pe noi să ne dăruiț
Cu aur și cu argint,
43 La anul și la mulț an!

G H I C I T O R I

GHICITORI

CULESE DE CRISTEA N. ȚAPU DIN OLTENIA ȘI JUDEȚUL TELEORMAN

Talvul

Burta mea pe burta ta,
Lunga mea 'n gaura ta.
Din Costeșci—Vâlcea.

B....

Cine naște fără suflet
Și móre țipând?
Din Costeșci—Vâlcea.

Cântarul

A se vedea varianta «Cântarul» pag. 58
sqq., din Colecția «Cimiliturile Române»
a D-lui Artur Gorovei.

Am o mătă găgăuță
Și de códă, hâp tăicuță.
Din Costeșci—Vâlcea.

Vióra-dipla

Am o găscă-'ntr'un gâtlej.
Din Costeșci—Vâlcea.

Móra

Veđi varianta «Móra» pag. 230 sqq.
Gorovei, op citat.

Turta ta pe turta mea
Heleșteu supt caru tēju.
Din Costeșci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Până împănată,
Pe apă lăsată.
Din Roșiorii-de-Vede.

(VARIANTA)

Se vaită Cocoratu
Că i-a perit satu,
Culésă de Ión Odor, din Prahova.

Luminarea

A se confrunta cu varianta «Lumina-
rea», pag. 207 sqq. din «Cimiliturile Ro-
mâne» op cit.
Mititéua, umple argeaua.
Din Costeșci—Vâlcea.

Cósa

Idem varianta «Cósa», pag. 111 sqq.,
Artur Gorovei, op cit.
Coțofană sdruncoviță
Pě unde mēerge, cale'și face
Prin copaci,
Tac! tac!

Din Costeșci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Miș, miș
Pin păiș,
Cotcodaci
Pin copaci.
Culésă de Ión Odor, din jud. Buzēju.

Popa când intră nóptea în biserică

Veđi varianta «Popa», Gorovei, op cit.
pag. 301 sqq.

Coțofană taură
Intră nóptea 'n gaură.
Din Roșiorii-de-Vede.

(VARIANTA)

Coțofană faură
Intră nóptea 'n gaură.
Culésă de Ión Odor, din Prahova.

Căciula

Veđi varianta «Căciula», Gorovei, op
cit. pag. 48—49.

Reteveiū rotund
Bagă flociř afund.

Din Roșiorii-de-Vede.

Ghięta

A trimes dómna de sus
La cea de jos
Să'ı dea pândă făr'de rost
Din Roșiorii-de-Vede.

Rîma

Veđi varianta «Rîma», Gorovei, op cit.
pag. 315 sqq.

A trimes Dómna de sus
La cea de jos
Să-ı dea carne făr'de os
Din Roșiorii-de-Vede.

Rîschitorul

Veđi varianta «Rîschitorul», Gorovei,
op cit. pag. 315.

Ce stă țépăn in ismene?
Din Roșiorii-de-Vede.

Vinul in butie

Veđi varianta «Vinul», Gorovei, op cit.
pag. 394.

Nebunul satuluř
Intr'un cojoc de lemn.
Ghicı ce e?
Din Roșiorii-de-Vede.

Căldarea și tórtele ei

A se vedea varianta «Căldarea», Go-
rovei, op cit. pag. 53—54.

Punte strâmbă,
Vale-adâncă.

Din Costeșci—Valcea.

Șérpele

Veđi varianta «Șérpele», Gorovei, op
cit. pag. 362 sqq.

Resteū rece Dunărea o trece.
Din Costeșci—Valcea.

(VARIANTA)

Resteū rece Marea Négră trece.
Din Roșiorii-de-Vede.

Oala la foc

Veđi varianta, «Donița și Căldarea»,
Gorovei, op cit. pag. 271 sqq.

Cinci in brângi,
Négra 'n nainte.
Din Roșiorii-de-Vede.

Donița și Căldărea

Veđi varianta «Donița și Căldărea»,
Gorovei, pag. 53 sqq.

Dobro, gróso, und'te duci?
Arso'n burtă, la ce mă 'ntrebı?
Din Roșiorii-de-Vede.

(VARIANTA)

— Scurtă, gróasă, und'te duci?
— Arsa'n cur la ce mă'ntrebı?
Und' mă duc
Tot ție ı-aduc.
Culésă de Ión Odor, din jud. Prahova.

Fumul și Coșul

A se vedea varianta «Fumul și Co-
șul»—Gorovei—op. cit. pag. 161.

Und'te duci, strâmbule?
Ce mă 'ntrebı, găunosule?
Din Costeșci—Valcea.

Suvelnița (suveica)

A se vedea varianta «Suveica», Go-
rovei, op. cit. pag. 362 sqq.

O cută de pepene
Trece printre fire repede.
Din Roșiorii-de-Vede.

Pulberea în raza sórelui

Ghicî ghicitórea mea :
Am o funie de nisip.

Din Costesci—Vâlcea.

Buricul omului

A se confrunta varianta «Buricul»,
Gorovei, op. cit. pag. 34.

Ghicî ghicitórea mea :
La mijlocul câmpului
Puţu şotîngului.

Din Costesci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Cuîbul Cîotăcului,
În mijlocul câmpului.

Culésă de Ilie Constantinescu, din Dioşti—
Romanaţi.

Corabia saŭ luntrea

A se confrunta varianta «Corabia»,
Gorovei, op. cit. pag. 100 sqq.

Raţa 'n baltă,
Penele 'n pădure.

Din Costesci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Fulgiî 'n pădure
Şi raţa 'n gârlă.

Din R.-Vâlcea.

Aria şi steajerul

A se vedea varianta «Aria», Gorovei,
pag. 12.

Pe o tipsie spălată
La mijloc o p... sculată

Din Costesci—Vâlcea.

Citura cu ţuturoiŭ

Am o fată de pandur
Tótă lumea o pupă 'n c...

Din Costesci—Vâlcea.

Călcăile

A se vedea varianta «Călcăile», Go-
rovei, op. cit. pag. 51 sqq.

Am doî caî,
Când îî duc la fântână,

Să uîtă acasă ;
Când îî duc acasă,
Să uîtă la fântână.

Din Roşiorii-de-Vede.

Oglinda

A se confrunta varianta «Oglinda»,
Gorovei, op. cit. pag. 255 sqq.

Lipie pe lipie
Voîe 'n varvarichie.

Din Costesci—Vâlcea.

Cârligul de fên

A se vedea varianta «Cîrligul de smuls
paiele», din colecţia Gorovei, op. cit.
pag. 62.

Am un cal, care mănâncă o şiră
[de paîe

Şi el nu se satură.

Din Costesci—Vâlcea.

**Capul, fruntea, ochiî, nasul,
gura şi bărbia**

A se confrunta varianta «Capul, sprin-
cenile», Gorovei, pag. 39 sqq.

Am o clăiţă de fên,
Lângă clăiţă
O poeniţă,
Lângă poeniţă doî lucefereî,
Lângă lucefereî un cuîb mucos,
Lângă cuîbul mucos
O móră ferecată,
Lângă móră ferecată
Un genunchiŭ de porc.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Uşa şi Vêntul

Leîca, ţufudeîca,
Nea Stan fluîerătorul.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Păduchele

A se confrunta varianta «Păduchele»,
Gorovei, op. cit. pag. 284.

În pădurea chiriăcului
Este cuîbu liliăcului.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Uşa

Veđi varianta «Uşa», Gorovei, op. cit. pag. 370.

Am o fată neagră,
Cine vine dă cu palma în ea
Şi ea plânge mereu.

Din Costesci—Vâlcea.

Porcul şi Coţofana

A se vedea varianta «Coţofana pe porc», Gorovei, op. cit. pag. 110 sqq.

Titiriscu priscu
Póte să ducă pe titirisca prisca 'n
Da titirisca, prisca ciuş ;
Nu póte să ducă
Pe titiriscu, priscu în ciuş.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

(VARIANTA)

Ţaşa maşa, şade pe ţăţoiu, miţoiu,
Da ţăţoiu mîţoiu nu póte să şedă pe
[Ţaşa maşa.

Culésă de Ión Odor, din jud. Buzău.

Opinca

Nuia duduiană,
IncunjuraŃ ţara cu ea
Rămase un crâmpeŃ
FăcuŃ obor de viŃei.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Opinca

Am o casă desvălită,
Intăi o mărtăcesc,
La urmă o 'nvelesc.

Din Dozesci—Vâlcea.

**Sămânţa, vrejul, dovlécul saŃ
pepenele**

A se confrunta varianta «Sămânţa, vrejul», Gorovei, op. cit. pag. 342.

O bag lată,
O scot funie
Şi o iaŃ ghem.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Óia

A se confrunta varianta «Óia», Gorovei, op. citat pag. 270.

Am patru resteŃe
Şi duc un car de fên.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Briciul

A se confrunta varianta «Briciul», Gorovei, op. citat pag. 31.

Am un cal de fier
Şi paşte p'un deal de os.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Pléva de porumb şi de grău

Am o erghelie de caŃ,
Ai slabŃ săr gardul,
Ai graşŃ staŃ pe loc.

Din Costesci—Vâlcea.

Vătraiu când scărmi cărbunii

A se vedea varianta «VătraiuŃ», Gorovei, op. cit. pag. 392—393.

Am o erghelie de caŃ negriŃ
Din care unuŃ rescoleşte pe toŃi.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Cununa

Ce şede 'n cuŃ
Şi n'are fund ?

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Meliţa

A se confrunta varianta «Meliţa», Gorovei, op. citat pag. 225 sqq.

Am o căţeluşă cluşă
Alatră p'o vâlceluşă.

Din Costesci—Vâlcea.

Sufletul şi trupul

A se vedea varianta «Sufletul», Gorovei, op. cit. pag. 360—361.

Am o porumbiţă şi-o lădiţă,
A sburat porumbiţa
A rămas lădiţa.

Din Costesci—Vâlcea.

Sprâncenele și ochii

(VARIANTA)

Veđi varianta de mai sus, «Capul, fruntea, etc.» pag. 35,

Pe două delușele
Staű două săgețele
Subt două săgețele
Staű două luefereŭ
Te veđi mereű în ei.
De vreŭ să'ŭ ghicești
Citește 'n ochii mei
Și vei vedea pe-aŭ tēŭ.

Din Runcurelu—Mehedinŭ.

Sórele

Κλειδώνω, μανταλόνω
Κλέπτεις βρίςνω μέσα.

Incuŭ, zăvoresc ușa,
Iar hoțul îl gălesc înăuntru.

Comunicată de d-l. Aristid Milan, Samarineanul—Macedonia.

Cârligile de ciorap

Cincŭ surerițe s'avină
Și vrineóră nu se ajung.

Cincŭ surorŭ se urmăresc
Și nicŭ odată nu se 'ntâlnesc.

Comunicată de d-l. Aristid Milan — Macedonia.

Casa

A se vedea varianta «Casa», Goroveŭ, op. cit. pag. 47 sqq.

Am o vacă cu ugerul în spinare.

Din Runcurelu—Mehedinŭ.

Lubenița

Am o fântână cu ghizdurile verzŭ
Și cu apa roșie.

Din Runcurelu—Mehedinŭ.

Cercelul

A se confrunta varianta «Cercelul», Goroveŭ, op. cit. pag. 63 sqq.

Incârligat,
Îmbârligat,
În gaură de
Fată mare băgat.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Móra

(VARIANTA)

Veđi variantele de mai sus «Móra».

Am o vacă, o mulg cu seara
Și-o 'mparț cu țara.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Brânza

M'a trimis Domnul de sus
La cel de jos
Să'ŭ aduc carne făr'de os.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Oul

A se confrunta varianta «Oul», Goroveŭ, op. cit. pag. 262 sqq.

M'a trimes Domnul de sus la ăl
[de jos
Să'ŭ aduc apă și rachiű
Tot într'un buriű.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Mierea

Ce e dulce și mai dulce
Și pe taler nu se taŭe.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Melcul

Are córne și nu e boű,
Are șea și nu e cal,
Se sue 'n pom
Și nu e șérpe.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Castravetele

Il bagŭ tare și uscat
Il scoŭ môle și udat
Și din cap apă'ŭ curge.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Dăsagiŭ

A se confrunta varianta «Desagiŭ», Goroveŭ, op. cit. pag. 130.

Pe valea luŭ berbeluș
Un curcan cu două gușŭ.

Din Costescŭ—Vâlcea.

Mălaiu în țest

Mama ridică pólele
Și tata Ț bagă mólile

Din Costesci—Vâlcea.

Plosca cu vin

A se confrunta varianta «Plosca», pag.
294 sqq., Gorovei, op citat.

Titilănă
Iănă,
Gaură vicleană
Cur cu meșteșug
Și la gură cu belciug.

Din Costesci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Am o găină cucuțată,
O ȕiú în cameră încuiată.
O să mor să n'o descuț,
Îi puț mâna pe cucuț.

Culésă de Ión Odor, din jud. Buzău.

Mămăliga și Căldarea

A se vedea varianta «Mămăliga», Gorovei, op cit. pag. 221.

Am o vacă négră,
Când se baligă,
Toțî alérgă.

Din Costesci—Vâlcea.

Cosciugul

A se vedea varianta «Cosciugul», Gorovei, op cit. pag. 102 sqq.

Cine'l face, nu'Ț trebuie,
Cine'l cumpără, nu'l dorește
Și cuȚ îȚ trebuie, nu'l vede.

Din Coetesci—Vâlcea.

Țestul

Cât am trăit
Pe foc m'am fript;
După ce am murit,
Pe drum m'a asvîrlit

Din Costesci—Vâlcea.

Suveica

(VARIANTA)

Veȕi variantele mai sus «Suveica».

De de-asupra ghiéȕă
De desupt ghiéȕă
La mijloc măcăne o raȕă.

Din Costesci—Vâlcea.

Lanțul

A se vedea varianta «Lanțul», Gorovei, op cit. pag. 196—197.

Am un copilaș,
Când îl ȕaú în braȕe, plânge,
Când îl laș jos, tace.

Din Costesci—Vâlcea.

Mâna

A se conforma varianta «Mâna», Gorovei, op cit. pag. 224.

Am o greblă cu cincȕ dinȕ
Pe ȕi 'mȕ trebuie de mȕ de orȕ.

Din Costesci—Vâlcea.

Umbra

A se vedea varianta «Umbra», Gorovei, op cit. pag. 337—399.

Ce șade pe apă și nu se scufundă?
Din Drăgăneșȕi—jud. Olt.

Boul

A se confrunta varianta «Boul», Gorovei op cit. pag. 29 sqq.

Cât trăește,
Pămêntul negrește;
Dacă móre,
Jócă 'n horă.

Din Drăgăneșȕi,—jud. Olt.

Sulurile rêsboiului

A se vedea varianta «Sulul rêsboiului» Gorovei, op cit. pag. 361.

Am douê fete,
Când una se golește,
Alta se premenește

Din Drăgăneșȕi—jud. Olt.

Clopotul

A se confrunta varianta «Clopotul»,
Gorovei, op cit. pag. 85 sqq.

Intr'un copaciū găunos
Urlă un lup bătaios.

Din Serbănești-de-sus—jud. Olt.

Birul

A se confrunta varianta «Birul», Gorovei, op cit. pag. 23.

Ce e greu pe casă.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Numele

A se vedea varianta «Numele», Gorovei, op cit. pag. 247 sqq.

Ce șade pe mine
Și nu'l simț.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Mâna

(VARIANTA)

Veți varianta de mai sus «Mâna».

Am o grebluță
Cu cinci dințișori,
Pe ți 'mîi trebuie
De o mie de ori.

Din Șerbănescii-de-jos—jud. Olt.

Cuptorul cu pâine

A se confrunta varianta «Cuptorul», Gorovei, op citat pag. 122.

Veniră rigile
Și mâncară mămăligile,
Iar doftoru rămase gol.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Pepenele verde

Am o baltă
Cu malurile verzi,
Apa roșie
Și pești negri.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Zorile, Cocoșii și Ómenii

Munții se revarsă
Diblele cântă
Viermi se mișcă.

Din Șerbănescii-de-sus—jud. Olt.

Cântarul

(VARIANTA)

Veți varianta de mai sus «Cântarul».

Am o capră găgăuță
Cu ghiarele ca de miță
Face adesea din codiță
Na tălcută, na tălcută !

Din Șerbănescii-de-jos—Olt.

(VARIANTA)

Am o găinușă ciușă
Cu minciunile
În gușă,
Cu dreptatea
Pe spinare.

Din Roșiori-de-Vede

Spitele roții

Am dece copilași,
Dorm toți p'un căpătai
Și nici unul nu e la margine.

Din jud. Olt

Cuțitul și teaca lui

Ieși Angheluș
Din lăcătuș
Că te cheamă
Cinci afară.

Din Drăgănescii—jud. Olt.

Vântul

Veți varianta «Vântul», Gorovei, op cit, pag. 355.

Intr'un vîrf de plop
Alatră un câine orb.

Din Drăgănescii—jud. Olt.

Barza

Dobra 'naltă
Șade 'n pîrtă
Și 'ngrădește
Ovrefește.

Din jud. Olt.

Vérda

A se confrunta varianta «Curechiul»,
Gorovei, op citat pag. 124 sqq.

Am o fată sdrențurósă,
Șéde cu Vodă la masă.

Din R.-Vâlcea.

Ariciul

A se vedea varianta «Ariciul», Gorovei, op citat pag. 17—18.

Este un unchiș bătrân,
Iese dintr'o vale mare
C'o mie de cercuri în spinare.

Din Șurupatele—Vâlcea.

DESCANTECE

DESCANTECE DE DEOCHI

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de Chr. N. Țapu de la Păuna Dumitrașcu, din Pesteana-de-Sus—Gorj.

Amin, amin, Descântecul meu să fie deplin! Deochiul să fie peste munte, Descântecul peste frunte.	Să se usuce ; 15 De-o fi deochiat de ȳarbă, ȳarba să se p�rl�sc�. De-o fi deochiat de ape, Să-� sece vadurile Să-� r�m��e p�trile.
5 Cine a r�mnit la (cutare), A plesnit. De-o fi deochiat de fată mare Să-� pice cos�tele Să-� plesn�sc� ��tele ;	20 De-o fi deochiat de v�nt, Să se ducă ca un sf�nt. ȳar (cutare) să r�m��e, Curat, luminat, Ca Ma�ca Precista ce l'a lăsat.
10 De-o fi deochiat de vo�nic, Să-� plesn�sc� b��ele Să-� cure pis��il ; De-o fi deochiat de pădure	25 Leac �i de m�na mea �i de la Ma�ca Precista.

Re et  : Se desc nt  cu apă  i busu oc  i se  ice la sf r itul desc ntecului cuvintele :

— Cum stă busuîocul verde în grădină
 i faguri  pl n  de m ere în stupină,
A a să fie vesel  i s n tos (cutare),
Ca un trandafir frumos !

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitra Nicolae Vaduva, din M n stireni—Vâlcea.

Fug� deochi Dintre ochi, Din frunte Dă-te peste munte(de la cutare).	Să-� crape b��ele, Să-� curgă pi�atul. Să-� caz� chica, Să r��� toată lumea,
5 De-o fi deochiat de vo�nic,	10 T�t� suflania.

De-o fi deochiat de fomele, Să i se umfle țitele, Să-î curgă laptele, Să-î móră copilul de fóme.	20 De-o fi deochiat de fată mare Să-î plesnescă ochiî Să-î curgă urdorile Să-î cadă cosițele, Să-î plesnescă țitele,
15 Să-î cadă cosițele Să rămână chélă, Să rêdă tótă lumea, Tótă mulțimea Și tótă suflania.	25 Să rêdă tótă lumea de ea. Iar cutare să rămâie curat Și luminat
	28 Ca de Maica Precista dat.

Rețetă : Se descântă cu ramură de salcie verde în apă, în care se sting 3 cărbuni—pentru cele 3 nume de deochetori ce se pomenesc în descântec. Cu apa descântată se stropește cel deochiat pe frunte și gustă de trei ori din ea. Restul de apă se aruncă pe pariî de la gard sau pe un câine.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ión Ionescu de la o babă din Cucuteni—Dâmbovița.

Picătura pică, Piatra se despică, Să plesnescă ochiî cuî a deo- [cheat pe (cutare)	De-o fi deochiat de fată mare, [să-î cadă cosițele Să-î rămâie hârcele.
De-o fi deochiat de bărbat [să-î plesnescă bóșele,	10 De-o fi deochiat de sóre, Să-î pteră rațele ; De-o fi deochiat de vânt, Să-î plesnescă calul ; De-o fi deochiat de apă,
5 Să-î curgă mațele. De-o fi deochiat de femeie să-î [plesnescă țitele,	15 Să-î sece vinele. De la mine descântecul,
Să-î curgă laptele, să-î móră [copilul de fóme.	17 De la Dumnezeu lécu.

Rețeta : Se suflă de trei ori în fața obrazului și se repetă vorbele de mai sus.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Tudora Nae Dobrică, din Roșiori-de-Vede.

Cu sufletul am suflat, De deochete pe (cutare) l'am [scăpat,	Deochetele de la (cutare) să se [răspândească. De o fi deochiat de sóre Sa-î piele rațele,
Cu limba am descântat, De deochete l'am curățat.	10 Să se mire mic și mare Cum s'a mirat de (cutare). De o fi deochiat de vînt, Să stea în loc.
5 De o fi deochiat (cutare) de [strigoî Ochiî să-î plesnească,	

Să se mire și mic și mare,
 15 Cum s'a mirat de (cutare);
 De o fi deochiat de fată mare
 Să-î cață costița,
 Să-î crape pelița,
 Să-î cadă genele și sprânce-
 [nele,

20 Să-î plesnescă ochiul,
 Să rămâie orbă,
 Să se mire totă lumea,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 De o fi deochiat de femeie,
 25 Să-î plesnescă țitele,
 Să-î cure laptele,

Să-î móră copilul de fôme.
 Păsărică albă în códă,
 Sărî icî, sărî coala,
 30 De coala 'n clincî.
 Clincîul a plesnit
 Deochiatul a fugit
 Și (cutare) a ramas curat lu-
 [minat,

Ca stéua din cer,
 35 Ca roua din câmp;
 Ca póla Maîciî-Precistiî.
 Descântecul de la mine,
 Leacul de la Maîca Precista.

Rețeta: Se descântă cu fir pe busuioc, sau cu cracă de salcie în apă neîncepută.— Apa descântată se bea și se stropește pe frunte cel deochiat și se ȳice cuvintele :

Stropiî aŭ sărit,
 Deochiatul de la (cutare) a fugit.

Restul din apa descântată se aruncă pe un căine, sau pe par de gard.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Catrina Ióna Scurtu, Urdariî-de-Sus—Gorj.

Fugî deochetură,
 Fugî plesnitură,
 Fugî isbitură,
 Din crețeriî capuluî,
 5 Din gogóșele ochilor,
 Din sgărctul nasuluî,
 Din fața obrazuluî.
 De o fi deochiat de fată mare,
 Să-î cócă țitele,
 10 Să-î pice códele,
 Să ridă lumea de ea;
 De o fi deochiat de voînic,
 Să-î cócă bóșele,
 Să-î cure pișatul;
 15 De o fi deochiat de femeie,
 Să-î plesnescă țitele,

Să-î curgă laptele,
 Să-î móră copilul de fôme.
 Cine a rîmnit,
 20 A plesnit,
 În munte s'a suit.
 Când s'o deociha muntele' de
 [înalt,
 Și drumul de lat,
 Atuncî să se maî deóche (cu-
 [tare),
 25 Atuncî, nicî atuncî.
 Și să remăie (cutare) curat lu-
 [minat,
 Ca argintul stricurat,
 Ca Maîca Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă în apă cu un fir de busuioc.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor de la Sandu Potcovaru, din Valenî—Prahova.

Sa se compare acest descântec cu cel din colecția d-lui G. Dem. Théodorescu, pag. 369, jos colóna I și II.

Se ia un fus de tors și se spune :

Fugî dëochî,	10 Dë unde aî venit,
Dintre ochî.	D'acolo să te ducî;
Dë-î fi dëochiat dë voînic,	Cu mâncăturî,
Crape pișăîl;	Cu apucăturî de inimă,
5 Dë-î fi dë femee,	Cu ceas rău.
Să-î crepe țîîli,	15 Fugî, fugî,
Să-î pîlîngă pruncu de fôme !	Să te ducî.
Fugî dëochi,	
Dintre ochî.	Dómne dă-le lécu,
	Și eû descântecu !

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de Chr. N. Țapu de la I. Opreșanu din Valenî—Prahova.

Cum s'a potolit vîntu	Din creeriî capuluî,
Și pămîntu	Din fața obrazuluî, lu (cutare).
Și plôîa din cer,	Din sgârciu nasuluî,
Focu din cuptor,	10 Dintr'o sută două dë ôse,
5 Potoléscă dëochiîu săgetat,	Să sê topéscă tótă dëochetura !
Têmpinat,	

Rețetă: Se ia trei cărbuni și se pun în apă neîncepută,

Dacă se întâmpla ca atunci cărbuniî să se lase la fund, atunci omul e dëochiat. După ce bolnavul bea de trei ori din apa descântată, se mai spală la cap, ochî, inimă, etc., și apoi după ce scote cărbuniî, aruncă apa pe un câne, și acesta dacă se scutură, atunci e semn, că bolnavuluî îi trece; dacă nu, nu-î trece. Cărbuniî apoi se aruncă în răspîntiî, semn, ca și dëochiul să fugă și să se împrăștie, cum se împrăștie cărbuniî.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ión Ionescu de la Cătăluța N. Popescu din com. Bogați—Dimbovița.

- Păsărică albă,
Codalbă,
În sus sburași,
În nori intrași,
5 Nori pe pîtră pică
Și pîtra crăpă.
Crăpa-î-ar ochii în cap cu a
[deochiat pe (cutare).
Avusei o găinușe cîușe,
O smulsei,
10 O scursei,
Nouă gălețuși de lapte umplu-
[sei.
Mă dusei în tîrg și strigași,
Cine auși
Și surși;
15 Cine beu,
Crăpă.
Crăpa-îar ochii 'n patru,
Cu a deochiat pe (cutare) !
De-o fi deochiat de om să-î
crape bóșele ;
- 20 De-o fi deochiat de fomeie,
[să-î crape țitele
Să-î cure laptele,
Să-î móră copilul de fôme.
De-o fi deochiat de fată mare
Să-î cadă pîru,
25 Să fie de risu fetilor ;
De-o fi deochiat de flăcău,
Să-î cadă dințiș,
Să-î cure balele,
Să fie de risu băieților ;
De-o fi deochiat de codru,
Să-î cadă frunța;
30 Dacă-o fi deochiat de pămînt
Să-î ardă iarba;
Dacă-o fi deochiat de vînt,
Să-î cadă aripile.
Să rămăe(cutare) curat lăminat
35 Ca argintu stricurat,
Cum Maica Precista l'a lăsat
Și nașiu-său l'a botezat !

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Tapu de la Oprica G. Diaconu și Ióna Gheorghe Nicolae
Purice din Barbatești—Vâlcea.Sa se compare acest descântec cu cel din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu
pag. 370—371.

- Păsărică albișoră,
Sus sburași
Cu nori te-amestecași,
Jos pîtră picași.
5 Pîtra se făcu în două
- Deocheturile se făcură în nouă,
De la (cutare) din crețeri ca-
Din băierile inimi. [puluș,
Fugi deochi
10 Din patru ochi,

- Că eă te-oă sufla
 Și te-oă depărta de la (cutare).
 De-o fi deochiat (cutare) de sóre,
 Să-î piețe rațele,
 15 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 Dacă-o fi deochiat de vânt,
 Să pețe după pământ,
 Să-î cađa calul și să móră,
 20 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 Dacă-o fi deochiat de voinic,
 Să rămăte de nimic,
 Să-î plesnescă bóșele,
 25 Să-î cure pișatul,
 Să se mire tot satul,
 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 De-o fi deochiat de flăcău,
 30 Să-î cađa chica
 Să rămăte de nimica,
 Să rămăte chiel
 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare).
 35 Dacă-o fi deochiat de fomețe,
 Să-î crape țitele,
 Să-î curgă laptele,
 Să-î móră copilul de fôme,
 Să se mire și mic și mare,
 40 Cum s'a mirat de (cutare);
 De-o fi deochiat de fată mare,
 Să-î cađa cosița
- Să-î piețe pțelița,
 45 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare).
 De-o fi deochiat de păserele,
 Să-î cađa penele,
 Să-î rămăte tulețele,
 50 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 De-o fi deochiat de gard,
 Să-î cađa proptelele,
 Să-î cure nuțelele,
 55 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 Fugă deochi, cu patru ochi.
 Doi
 Ca și noi.
 60 Să trecă ca vântul,
 Că ești greu ca pământul.
 Mic să stai,
 Indărăt să dai.
 Să te duci,
 65 Unde cocoș nu cântă,
 Unde popă nu tócă,
 Unde fete mari códa nu imple-
 [tește,
 Unde casa nu se spoțește.
 Și pe cutare să'l părăsești,
 70 Și să'l laș curat
 Și luminat,
 Ca argintul strecurat,
 Ca din cer Maica Precista ce
 [l'a lăsat!

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitórea Simina din Gresia—Teleorman.

- Pasărică galbenușă,
 În nori crescuși și jos căduși.
 Pătra plesnă
 Și strigótele de la (cutare) eșă.
 5 D'o fi deochiat din vânt,
 Să-î pțate răcelile.
 Să 'î se astupe găurele;
 D'o fi din sóre, să-î cađa rațele;
 D'o fi din garduri, să-î cađa
 [proptelile;
- 10 D'o fi din bărbat, să-î crape
 [bóșele,
 Să-î curgă pișatu, să rămăte
 [de risul lumi,
 Cum a rămas (cutare);
 D'o fi deochiat de muțere,
 Să-î crape țitele,
 15 Să-î curgă laptele, să-î móră
 (fiul,
 Să rămăte de risul lumi,

- Cum a rămas (cutare);
De-o fi deochiat de fată mare,
Să-î cadă cosițele,
20 Să-î crape călcățele,
Să rămăie de ris ca (cutare).
Eu de deochi am descântat,
De deochi te-am curătat;
Semințele au incolțit.
25 La rădăcina merilor le-am în-
[gropat.
Iar strigôica cu strigôful îi
[sorocesc
La cei doi copaci minunați.
Acolo se 'ntâlnea strigôica cu
[strigoiu,
Muma pădurii cu păduroiu,
- 30 Mamornița cu mamornițoiu.
Muma pădurei o descântam,
În cornele vacilor o trimetam
Pe (cutare) îl tămăduiam,
Mamornița în cocinele porci-
[lor o băgam,
35 Strigôica în lemne și pîetre o
[sorociam.
Și pe (cutare) îl lăsam curat,
[luminat,
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca argintul strecurat
40 Ca de Maica Precista curat și
[luminat !

Rețetă: La copiii mici se descântă cu căița, în vin, în care se pune semințe de măr, de păr, etc. La vite se descântă în apă și tărițe, pe care le dă spre mâncare.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ilie Constantinescu, Dioști—Romanati.

- Păsărică albă,
Codalbă,
Calcă 'n cer,
Calcă 'n pămînt;
5 Călcă 'n piatră
Nestemată.
De'i fi deochiat de fată,
Să-î crape țitele,
- 10 Să-î cure laptele;
De'i fi de băiat,
Să-î crape bôșele,
Să-î cure pișatul,
Să se mire satul,
15 Cum s'a mirat el de (cutare),
De l'a deochiat.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ilie Constantinescu din Dozești—Vâlcea.

- Păsărică albă,
Codalbă,
Pică din ochi deochetorilor,
Moroiilor,
5 Strigoilor.
- Pică 'n piatră;
Piatra crăpa 'n două-spre-dece.
Și se tămăduia
Și rămâne curat,
10 Luminat,

- Ca aurul strecurat
Ca maica ce l'a lăsat.
Maică sfintă, ne rugăm
Și ne'nchinăm,
15 Să ne dai sănătate bună
Și inimă bună,
Să păzești lécul de la tine
Și descântecul de la mine.
Maica sfinta Marie
20 Se dete jos din cer,
Pe scară
De céră;
Și luă pe (cutare)
Și-l spălă
25 Și-l duse la riul lui Iordan
Și-l spălă
Și-l c urăță
De deochetoróica,
De moróica,
30 De muma pădurií,
De gróznica lumí.
—Tu strigóico,
- Tu moróico,
Tu muma pădurií
35 Fugí de la (cutare),
Fugí, depărtéză-te,
Că Maica sfintă ne-auđi ți pând
Și ne luară
Și ne duseră
40 La riul lui Iordan
Și ne curăți
Și ne dărui
Cu sănătate bună
Și cu inimă bună.
45 Cum e busufo cu în grădină,
Așa (cutare) să fie
Cât o fi,
Cât o trăi.
Dac'o fi deochiat de femeie
50 Să'í crape țițele,
Să'í cure laptele,
Să'í cadă cosițele,
Să'í crape pielea,
Să'í plesnescă fierea.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Vladimir—Gorj.

- Mă duseí pe o cale,
Pe-o cărare ;
Mă 'ntilnií cu ál soc mare.
— Bună ăiua, soc mare,
5 — Mulțumescu-ți dumitale.
— N'ai vėđut
De când ai șeđut
Pe deochetóre cu deochetoroíu,
Pe frigura cu friguroíul,
10 Muma pădurií cu păduroíul,
Striga cu strigoíul,
Bântuíela cu bántuitoroíul
Și metrică cu metricioíul ?
— N'am vėđut, n'am auđit.
15 Iar plecaí pe-o cale,
Pe-o cărare,
Mă duseí pêne la ál pěr mare.
— Bună ăiua, pěr mare.
— Mulțumescu-ți dumitale.
20 — N'ai vėđut
De când ai șeđut,
Pe deochetóre cu deocheto-
(roíul)
- Frigura cu friguroíul,
Muma pădurií cu păduroíul,
25 Striga cu strigoíul,
Bântuíela cu bántuitoroíul
Și metrică cu metricioíul ?
— N'am vėđut,
N'am auđit.
30 Iar plecaí pe o cale,
Pe-o cărare,
Mă duseí pêne la ál měr mare.
— Bună ăiua, měr mare.
— Mulțumescu-ți dumitale,
35 — N'ai vėđut.
De când ai șeđut
Pe deochetóre cu deocheto-
(roíul)
- Frigura cu friguroíul,
Muma pădurií cu păduroíul,
40 Striga cu strigoíul,
Bântuíela cu bántuitoroíul
Și metrică cu metricioíul ?
— Le-am vėđut,
Și le-am auđit ;

- 45 Uite-le colo la ăl pěr mare.
 Aũ tălat un stânjen de lemne
 Și-aũ făcut un foc mare
 Și-aũ luat inima lui (cutare)
 Și-aũ pus-o în frigare;
 50 Și frig
 Și mănâncă.
 Alérgă, maică sfintă Mărie
 De ȳa inima lui (cutare)
 Din mânăile lor;
 55 Și ȳa-o din frigare
 Și plămădește-o
 Cum se plămăde trei cîuțuri
 [de virfuri de varďă;
 Cum se plămăde trei cîupituri
 [din virfurile mugurilor.
 Ca mĳerea în stupină;
 60 Și cum se plămădește aluatul
 de pâine,
 Așa să se plămăde inima lui
 (cutare)
 De cum se potole
- Oile în staul,
 Caprele 'n staul,
 65 Porci 'n cocină,
 Găinile în culcuș,
 Caii 'n grajd,
 Boii și bivoliți în bordeie,
 Omul acasă,
 70 Pasările pe cuib,
 Așa să se potole după inima
 [lui (cutare)
 Striga cu strigoșul,
 Moroaica cu moroșul.
 Deochetorea cu deochetoroșul,
 75 Metricia cu metricioșul,
 Muma păduriș cu păduroșul,
 Frigura cu friguroșul.
 Așa să se potole după inima lui
 (cutare).
 Amin,
 Amin!
 Descântec de la mine,
 Lécul de la Maica Domnului.

Rețetă: Se repetă acest descntec de trei ori; cel bolnav pune lingura la brâu. Se face un amestec de trei cîupituri de virfuri de varďă, trei cîupituri de virfuri de muguri de salcie, mĳere și aluat. Se amestecă acestea când se zice descântecul. Din acest amestec se ȳa de trei ori dimineta, de trei ori la amiazi și de trei ori sĳera cu un surcel, așa ca din aceste luături să se isprăvescă amestecul.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la baba Ióna Ion Firotin, din Barbătești—Vâlcea.

- Apucă (cutare)
 Pe cale, pe cărare;
 Se întâlni cu Maica Precista în
 (Cutare) se olecăȳa, [cale.
 5 Se văita și plângea
 Maica Precista îl auđi,
 Pe scară de aur scobori,
 La (cutare) că veni,
 De mâna dreaptă 'l luă,
 10 În apă mare îl aruncă.
 Și-l scutură de tóte bólele lui
 De nouă-deci și nouă de nea-
 [muri de deochi,
 De nouă-deci și nouă de mo-
 [rôce,
 De nouă-deci și nouă de stri-
 [gôce,
- 15 De nouă-deci și nouă ómeni
 [cu patru ochi.
 Cum pĳere spuma de mare
 Și roua de sóre,
 Așa să pĳiți voi, deocheturilor,
 [după (cutare)
 Și să vă duceți în luncă lungă
 20 Și în văi adâncă,
 De lume necălcate,
 De rouă nescuturate.
 Pĳei, deochi, mai tare
 Ca spuma de mare,
 25 După trupul lu (cutare);
 Iar pe (cutare) să'l lăsați
 Curat, luminat,
 Ca Maica Sfinta Maria din cer
 [ce l'a dat.

Curat,
30 Maî curat
Şi luminat,

Ca argintul stricurat,
33 Leac să albă şi de ăia de ađl,

Reţetă : Se descântă în apă cu salcie verde. Se stinge şi trei cărbuni în apă descântată şi se dă bolnavului de o bea şi se udă cu ea pe obraz.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Stana Lungoci-Oprişoru—Mehedinţi.

Să se compare acest descântec cu cel de deochiū, din colecţia d-lui S. Fl. Marian, pag. 111 sq.

Plcă (cutare) pe cale
Pe drumul ăl mare,
Se întâlne cu deochetorea în
[cale
Şi cu deochetorul.
5 Il zobiră,
Il trântiră,
De spate îl luară
Inima î-o mâncară.
El se olecăi,
10 Se văită,
Maica Precista îl ađi ;
Pe scară de argint din cer se
[cobori.
—Ce te olecăi ? Ce te vaeţi ?
—Plecaî pe cale,
15 Pe cărare,
Mă întâlni cu deochetorele ;
Mă trântiră,
Mă zobiră ;
De spate mă luară
20 Inima mî-o mâncară
—Nu te vălta,
Nu te olecăi.
Du-te la (cutare) descântătoare,
Că e uşoară de mână,
25 Şi cu léc din gură.
Ea va descânta
Cu mâna dréptă,
Cu limba curată ;
De o fi deochiat din sóre,
30 Să-î sece rađele,
Lécul să 'î-l dea ;
De o fi deochiat din lună,
Să-î prără lumina,
Lécul să 'î-l dea ;
35 De o fi deochiat din apă,

Să-î sece vinele,
Lécul să 'î-l dea ;
De o fi deochiat din codru,
Să i se pălěscă frunđa
40 Leacul să 'î-l dea ;
De o fi deochiat din câmp,
Să i pălěscă florile,
Lécul să 'î-l dea ;
De o fi deochiat de fată mare.
45 Să-î cadă cosile,
Lécul să 'î-l dea ;
De o fi deochiat din femea,
Să-î crape ţitele,
Să-î curgă laptele,
50 Să-î móră copilul,
Lécul să 'î-l dea ;
De o fi deochiat de voinic,
Să-î crape bóşele,
Să-î curgă pişatul la vale,
55 Lécul să i-l dea.
Deochetorea de necaz ce-î fu
Se sui în comarnic (la stână)
Şi strigă la brânză roşie,
Şi-î plesniră ochiul în patru
60 Şi rămase (cutare) curat,
Ca argintul strecurat,
De Maica Precista lăsat.
Cum a pferit spuma din mare
Roua de sóre,
65 Aşa să prără deocheturile
Şi isbiturile de la cutare.
Cum se plămădeşte mîrea în
Pâinea în căpistere, [fagure,
Salcia în baltă,
70 Aşa să se plămădească
Carnea lui
Puterea lui (cutare) !

Oul, astfel descântat, se sparge și cu albușul se mânjește cel deochiat pe frunte, sau îl bea.

DESCANTEC DE MOROIU

Amin, Amin !
 Descântecul meu
 Și al lui Dumnezeu
 Și al Sfintei Marii.
 Leac să-î fie !
 Plecă (cutare)
 Pe cale, pe cărare,
 Se întâlnește cu un moroiu în cale
 Și-l luă și-l săltă
 Și inima îi mănacă.
 Și 'ncepu a-l țipa
 Și a-l vălcărea,
 Cu un glas mare pînă în cer,
 Cu lacrămile pînă 'n pămînt.
 Maica Precista îl auzi
 Și pe scară de argint se sco-
 [bori.

55 Ca argintul strecurat,
Ca aurul suflat,
Ca de Maica Precista dat.

Digitized by Google

Cum se plămădește oul în găină,
Varța în grădină,
Mierea în stupină,
Așa să se plămădiască inima cutăruia !

DESCANTEC DE MOROIU (VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Nița Udroiș, din Roșiorii-de-Vede—Teleorman.

A plecat strigoiu cu strigoița Și moroiu cu moroița Și deochetorul cu deochetorea. De-o fi deochiat de fată mare, 5 Să-î cață cosițele, Să riță de ea fetele ; De o fi deochiat de femeie, Să-î crape țitele, Să-î crape în patru, 10 Patru să sară în ochii cuî a [deochiat pe (cutare); De o fi deochiat de om, Să-î crape bôșele, Bôșele să se facă în patru, Patru să sară în ochii cuî a [deochiat pe (cutare). 15 Voî, deochetelor, Eșiți de la (cutare) din creșteru [capuluî, Din sgârciul nasuluî,	Din fața obrazuluî. Și să vé duceți la fata lui Crai [Impérat. 20 Că v'adastă cu mese 'ntinse, Cu pahare pline, Să mâncați, să ospătați Și pe cutare să'î ȳertați; Și să'î lăsați curat, luminat, 25 Ca roua din câmp, Ca stéua din cer, Ca argintul cel curat, Ca ȳiua ce l'a dat ! Ling oițele, căprițele, 30 leȳșorii de frumușorii; Eû ling pe (cutare) De deochete, De desmerdete. Fugî, deochete, 35 Că te ajunge vântul turbat !

Rețetă : Se descântă la capul celui bolnav. La vite se descântă în țărâte de grâu și de porumb ; se mai descântă și în aghiasmă. Și se repetă cuvintele :

«Cum se plămădește mămăliga în căldare,
Aluatul în căpistere,
Pâinea în cuptor,
Așa să se plămădiască inima cutăruia.
Eû ciocănesc, bocănesc,
Inima cutăruia o plămădesc.
—Ce ciocănești, bocănești ?
—Inima cutăruia o plămădesc.»

Se gustă din aghiasmă și apoi se unge buricul copiluluî deochiat.

DESCANTEC DE DEOCHI (VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Manea Matheiș, din Roșiorii-de-Vede.

De o fi (cutare) deochiat de [strigoî, De strigoî cu moroi, De moroi cu moroiță, De strigoî cu strigoiță,	5 De leoi cu leoiță, De țapoî cu țapolcă, Să le plesnescă ochii 'n patru. Și să se plămădiască inima (cu- [tăruia).

Cum se plămădește mînzul în [lăpă,	Așa să se plămădîască inima [cutăruța).
10 Vițelul în vacă, Puțul în ouă, Pruna 'n prun, Para 'n pîr, Mêrul 'n mîr,	Și cutare să remăie 20 Curat, luminat, Ca aurul suflat, Ca firul de grâu semănat, Ca Maica Precista ce l'a lăsat.
15 Zarzăra 'n zarzăr, Mîierea 'n stupină, Varța 'n grădină,	Descîntecul de la mine, 25 Lăcul de la Maica Precista [să fie !

Rețetă: Se descîntă cu cracă verde de salcie în apă saă în aghiăsmă. Apa descîntată se bea de cel bolnav; restul se aruncă într'un par de gard saă pe un cîne, și se dîce cuvintele :

Cum spală plôia și ninsôrea parul,
Așa să se spele deochiul de la (cutare).
Când s'o maî deochia ăst par de gard,
Atuncî să se maî deôche (cutare).

Dacă apa descîntată se aruncă pe un cîne, saă pe mătă cuvintele se rostesc ast-fel :

Când s'o maî deochia mătă și
Cînele,
Atuncî să se maî deôche (cutare),
Atuncî, nicî atuncî !

DESCANTEC DE DEOCHETE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Tinca Balan, din Costești—Vâlcea.

Cine l'a deochiat A crăpat ; Cine a rămnit A plesnit ! 5 Să 'l se deschere Deochetura, Strigôica, Morôica, Anglezôica.	In colo-văr; In vârful munților, In umbra brajilor, 20 In copitele cailor, In côrnele ciutelor. Trage-l deochetura Tu Morôica, Strigôica, 25 Anglezôica ; Și tu muma pădurei Nu-l spărieți, Nu-l fărșiti, nu-l prăpădiți. Ci să remăie (cutare) curat, 30 Luminat, Ca Maica Domnului ce l'a lăsat!
10 — Nu-l fărâmați, Nu-l dîtunați, Nu-l dați cu spărieturi Cu măsele de oțel. Dar să vă duceți 15 In dutinî, In văr,	

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de Chr. N. Țapu, de la Rada Nicolae Sovălgău, din Valea cu apă—Gorj.

- Descântecul meu,
Lécul de la Dumneđeũ !
De o fi (cutare) deochiat de
[voinic,
Să-ı pice pėrul, să remăfe chel,
5 Să se mire lumea de el ;
De o fi deochiat de mulere
Să-ı crape țifele,
Să-ı curgă laptele,
Să-ı móră copilul de fóme.
10 A plecat un om roșu
De la streje roșii,
Cu secure roșie,
Cu cămașa roșie,
Cu brėul roșu,
15 Cu opincele roșii,
In pădure roșie
Și a tăiat copaciul roșii,
Și a făcut o strungă roșie,
Și a făcut o gălétă roșie,
20 Și a muls in ea lapte roșii,
De la o capră roșie,
Și a incheșat laptele roșii,
De la o capră roșie ;
Și a plecat cu cașu roșii,
- 25 Pe drumu roșii,
La bălcii roșii,
Și a început a striga :
— Aı, moroi cu moroițele,
Și lei cu leițele
30 Strigoii cu strigoițele,
Păduroiı cu păduroițele,
Să mâncați lapte roșu,
Și caș roșu,
De la capră roșie.
35 Cum se potolește vėntu,
Și pămėntu,
Fete mari de joc,
Și voinicii de la petrec,
Copii mici in leagănele
40 Și boerii in plăpumele,
Așa să se potolėscă rimna de
[la (cutare).
Și (cutare) să remăfe curat,
Luminat,
Ca lacra ma din ochi,
45 Ca roua din câmp,
Ca argintul stricorat,
Ca aurul suflat,
De Dumneđeũ lăsat !

DESCANTEC DE RIMNA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Constantina Ion Rădoi—Valea cu apă—Gorj.

- Tu moroi co,
Tu strigoi co,
Rimnă din deochi,
Rimnă cu flori,
5 Rimnă cu arșime,
Rimnă cu dogorime,
- Nu intinde,
Nu cuprinde,
Nu ințepa,
10 Nu săgeta,
Nu incuțita,
Nu umfla,

Nu gâmba,
Iar în trupul cutăruia nu te
[voiă lăsa,
15 Și cu apă te voiă spăla
Și iar pe apă te voiă da,
Și trupul cutăruia il voiă cu-
[răța.
Să rămăie (cutare) curat, lu-
[minat,
Ca Maica Precista ce l'a lăsat!

Rețetă: Se descântă în apă neîncepută, cu miere.—Cu apă il spală și din mîiere îi dă să mănca și 'l unge pe bolnav la tîmple.

DESCANTEC DE DEOCHETE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Dina Radu Preda Marcu, din Buzesci—Vâlcea.

Deocheturî cu întîlniturî,	Să-î crape țîțele.
Fugî de la cutare,	Iar inima (cutăruia) să se plă-
Din crețeriî capuluî,	[mădăscă,
Din fața obrazuluî.	Cum se plămădește
5 De o fi deochiat de câmp,	20 Vițelul în vacă,
Să-î piele rodul,	Mînzul în iepă,
Să-î cadă frunța ;	Oul în găină,
De o fi deochiat de gard,	Varța în grădină,
Să-î cadă nuțelile,	Fagura în stupină ;
10 Să-î curgă proptelile ;	25 Și cum se plămădește
De o fi deochiat de muțere,	Stéua 'n cer
Să-î crape țîțele,	Și roua în câmp.
Să-î curgă laptele,	Iar cutare să rămăie curat,
Să-î moră copilul de fôme ;	Luminat,
15 De o fi deochiat de fată mare	30 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.
Să-î cadă cosițele	

Rețetă: Se descântă cu busuțoc și cracă de salcie, în apă de isvor și se sting în acea apă trei tăciuni de lemn de alun.

DESCANTEC LA NASCEREA COPILULUI

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitoarea Simina, din Gresia—Teleorman.

Maica Precista d'un genunchi	De la vacă cu vițel,
[îngenuchia,	Și de la ôie cu miel,
Ceasul bun îl striga.	Că ele fac mai curând ;
Domnul Hristos poruncă,	10 Ceasul ăl bun venia.
Pântecile (cutăreia) îi deschi-	Și pe (cutare) ușura,
5 Pruncu l'î pornia, [dea,	Căci pruncu l'a născut,
Că mî-a strigat de la iepă cu	După ce cu unt s'a uns.
[mînz,	

Notă.— Vorbele acestui descântec se țin pe când să mestică cu cода unei linguri niște unt alb prospăt, cu care unt în urmă se unge pântecele și pe la șale femeia, care este în muncă pentru nașterea copilului. Untul de regulă trebuie să fie puțin cald.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la d. Vasile Alexandrescu, șef de atelier tipografic. Audiat de domnia-sa când erea copilandru — acum 35 ani — de la o baba în etate de 70 ani — numită Zinca — de loc din București.

Cum se potolește vântu,	Să-î curgă laptele,
Pământu,	20 Să rămăie (cutare),
Potoliî patru-șeci și patru de-	Curat,
[ocheturi]	Luminat,
Patru-șeci și patru mâncături	Ca maica ce a fapt;
[de la (cutare),	D'o fi deochiat de bărbat
5 Din fața obrazului,	25 Să-î crape bôșele
Din sgârciul nasului.	Să-î cure pișatul,
Să rămăie (cutare)	Să rămăie (cutare)
Curat,	Curat,
Luminat,	Luminat,
10 Ca maica ce a fapt.	30 Ca maica ce a fapt.
D'o fi deochiat de fată mare,	Să vă duceți, voi deochetelor,
Să-î cadă pletele,	[la împăratu,
Să rămăie (cutare)	Că șade cu masa întinsă,
Curat,	Cu făcliî aprinse
15 Luminat,	Cu pahare pline,
Ca maica ce a fapt;	35 Că acolo vă este cina,
D'o fi deochiat de mușere,	Că acolo vă este odina.
Să-î crape țitele,	

Rețetă: Se ia un pahar cu apă ne'ncepută și se pune în el trei căr-buni aprinși, și se amestecă cu un paiu de mătură, repetându-se cuvintele descântecului.

Cu apa ast-fel descântată se unge tēemplele bolnavului deochiat. Restul din apă se aruncă pe un câine.

DESCANTECE DE SÓRE SEC

DESCANTEC DE SORE SEC

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Predi, din comuna Barbatești—Vâlcea.

- Plécă (cutare),
Pe cale,
Pe cărare.
Se întâlne cu Maica Precista
[în cale.
- 5 El se văita,
Se olecăia,
Maică Precistă se ruga :
— Am plecat pe-un drum mare
Și m'am întâlnit cu sfîntu sóre
10 Și m'a cuprins de picióre.
— Sóre, sóre,
Sfînte sóre,
Ești de la mine,
Din picióre.
- 15 Sóre sec,
Lucru vrăjmășesc,
Sóre din nouă-deci și nouă de
[sorî,
Ești de la (cutare) din mădulări.
Ești din pîpt,
20 Din spate,
Din ósele tóte ;
Din mîini,
Din plămîni,
Din urechi,
25 Din frunte,
De supt frunte
Din gogóșele ochilor.
Nu'l junghia,
Nu'l cușita,
30 Nu'l aprinde,
Nu'l cuprinde,
Nu'l fărși
- Nu'l năplăi.
Că sórele sec,
35 Cu lucru vrăjmășesc
În potecă pe (N) l'a 'ntampinat.
În gură, l'a resuflat,
Capu 'l l'a turburat,
Sângele 'l l'a vërsat,
40 Și jos pe pămînt a picat.
— Tu sóre sec
Și resec,
Să nu umfli pe (N),
Să nu'l gumfli;
45 Să'l potolești,
Cum se potolește
Toate sufările,
La tóte călcările,
Tóte păsărelele
50 La tóte scorburelele
Și caii la coșieri
Și oile la tårle
Și vacile la obóre.
Așa să se potolască
55 Tótă durerea,
Tótă gréța,
Tótă cęța,
Năplăiala
Și fărșiala de la (cutare),
60 Că tu sóre sec
Cu muma păduri
Și cu miadă di
Și cu miadă-nópte,
De o fi din frig,
65 De o fi din mîncare,
De o fi din ostenělă,

Din apucate,	Că eă te-am întors
Din dătături,	Și te-am sorocit
De la streine,	80 De la (cutare) te-am gonit,
70 De la vecine,	Pe trupin
De la surate,	Și rădăcin.
De la cumnate	Să rămăie (cutare) curat
De la mōșe,	Și luminat,
De la nașe,	85 Ca o casă măturată,
75 Să te ducă și să te întorcă,	Ca o fată pleptănată
Cum se întorce stéua'n cer,	Ca de Maica Precista lăsat.
Flóre de sóre.	

Rețetă: Se descântă la riă în marginea vadului cu nouă pietro albe. Se ocolește cu ele capul bolnavului și se aruncă câte o pietro pe rând către cele patru puncte cardinale. Cu apa din riă se stropește cel bolnav și la sfârșitul descântelului se ăice și cuvintele :

— Fugă sóre sec
 Și prea sec,
 Că te 'nec !
 (Se repetă de trei ori).

DESCANTEC DE SOARE SEC

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Dumitrana Dumitru Stoica, din Rogojelu—Gorj.

Veți un mic descăntec «din de sóre» ca variantă a acestuia, în colecția părintelui Marian, pag. 321.

Sóre roșu, alb, negru, galben,	Nu'l gămfa,
[verde,	Nu'l umfla,
Sóre turbat,	Nu'l săgeta
Sóre veninat,	Eș de la (cutare) și'l ușurază,
Sóre sec,	20 Ca paserea sburătoare
5 Sóre prea sec,	Ca lăna de oie.
Eș din trupu (cutăruia),	Și dute în văi,
Din cap,	În corovăi,
Din creierii capului,	În códele mărilor,
Din sgărciul nasului.	25 În copitele cerbilor.
10 Tu sóre sec din sburături,	Și pe (cutare) să'l laș
Tu sóre sec cu muma pădurii,	Curat, luminat,
Cu moroiu,	Ca aurul strecurat
Cu moroica,	In numele tatălui și al Maicii
Cu strigoiu,	[Precistii închinat !
15 Cu strigoica,	

Rețetă: Se descântă cu nouă pietre la riă și cu pelin și se ăice vorbele:

Cum spală apa tôte pietroile,
 Așa să se spele dorul de la cutare.
 Cu pelinul il impelinaș,
 Cu pietroile il impietriș,
 De la cutare il potoliș!

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Simina vrăjitorea din Gresia—Teleorman.

Fugî sôre sec,	Têemplele 'î se bătea.
Că te 'nec ;	Eû dar te-am descântat,
Că pe vântul turbat	10 Pe (cutare) l'am lăsat
Eû l'am inecat.	Curat,
5 Că peste (cutare) ai suflat;	Luminat,
Urechile îi plesnă,	Ca stéua din cer lăsat.
Ochiî 'î se umfla,	

Rețetă : Se descântă la fântână de trei orî cu câte trei pîetre, carî se aruncă și în fântână. Descântecul se face în scăpătatul sôrelui.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Niță Udriou din Roșiorii-de-Vede.

Sôre sec	10 Eșî de la (cutare),
Și prea sec,	Din creierî capului,
Din răsăritul sôrelui,	Din sgârcîul nasului,
Din rēvērsatul zorilor,	Din măduva osului,
5 Din cântatul cocoșilor,	Și du-te în scăpătatul sôrelui,
Din miață ȕi,	15 Unde cocoșu nu cântă
Din miață-nôpte,	Unde mătură nu se lēgă,
Din apus,	Unde câlne nu latră,
Din răsărit,—	Unde om nu se simte.

Rețetă : Se descântă cu nouă pîetre în apă și cu secerea și se ȕice cuvintele : «Cum taie secerea tôte pafele, tôte ierburile și tôte gunôfele, așa să se taie dorul de la cutare ; cum spală apa tôte pîetrele, tôte maulurile, așa să se spele tôte junghîurile, cuțitele de la cutare»—Se ia fie-care din cele nouă pîetre și se face cu ele cruce în fața obrazului și se repetă cuvintele de trei orî : «cum e pîetra de tare, așa să se întărescă capul cutăruia».

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Ilinca Găeanu, din Petresci-de-sus — jud. Gorj.

Sóre alb,	Tu să te ȳi.
Sóre negru,	15 Eũ te trag,
Sóre din vânt,	Tu să te tragĩ.
Sóre din pãmĩnt,	Te ȳaũ din icĩ,
5 Sóre de ȳiuã,	Te arunc colea ;
Sóre de nópte,	Te ȳaũ 'dupẽ spinĩ de mǎrǎcinĩ
Sóre cu sóre ;	20 Și te arunc pe plapomã de
Nu umfla,	[mǎtase,
Nu sǎgeta,	Tu sóre sã te ducĩ acasã.
10 Nu junghia,	Și (cutare) sã rãmânã curat.
Nu cuțita,	23 Leac dĩn mǎna mea, de la
Nu gǎmfa ;	[Maĩca Precista.
Cã eũ te ȳaũ	

Rețetã : Se descântã la pãriũ cu nouẽ pĩetre și se lepãdã la cele patru puncte cardinale.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Flórea Sǎrǎcinófa, din Roșia—Gorj.

Fugĩ sóre sec,	Așa sã se respândescã dorul
Cã te-ajunge paĩ sec,	[de sóre sec de la (cutare).
Din crețerĩ capuluĩ,	Și sã rãmãfe (cutare), curat, lu-
Din fața obrazuluĩ,	[minat,
5 Din nouẽ-decĩ și nouẽ-de oscĩóre	15 Ca Maĩca Precista ce l'a lǎsat.
Și din cótele amẽndouẽ.	Ca argintul stricurat,
Și te du, unde cocoș nu cãntã,	Ca aurul suflat,
Unde cãrne nu latrã,	Ca roua din cãmp,
Unde popã nu tócă.	Ca stéua din cer,
10 Cum se respãndește drumurile,	20 Ca in césul ce a nǎscut,
Cum se respãndește hotarele,	Ca mamã-sa ce l'a fǎcut.
Cum se respãndește potecile,	

Rețetã : Se descântã cu nouẽ pĩetre și nouẽ paĩe și se aruncã in pãriũ.—Cel bolnav se udã de treĩ orĩ cu apã, cu pĩetrele și cu paĩele.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Matache Ciurea, din Urdari-de-Jos—Gorj.

Sórele sec,	Ești și du-te în gheena focului
Cu viforul,	[nestins.
Cu sburătorul,	Acolo să cinî,
Cu păduroiu,	Acolo să odinî ;
5 Cu păduróica,	Acolo să faci casă,
Cu moróica ;	20 Acolo să faci masă.
Nu întindea,	Că acolo v'așteptă
Nu junghia,	Cu nouă cuptóre de pâine,
Nu cușita	Cu nouă butóre de vin,
10 Pin cap,	Să mîncăți,
Pe sub cap,	25 Să ospătați.
Pin creierî	Iar pe (cutare) să-l lăsați
Pe supt creierî,	Curat, luminat,
Pin măsele,	Ca argintul stricurat,
15 Pe supt măsele.	Ca Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă cu nouă pîetre de la riú și se aruncă în patru părți : La răsărit, la apus, la miacă-zi și miacă-nópte.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Catrina Ióna Scurtu, din Urdari-de-sus—Gorj.

Fugî sóre sec,	Tóte cușitele,
Că te 'nec,	Tóte frigările,
Cu apă din lac,	15 Tóte săgetările,
Cu iară din gard,	Ești și fugiți,
5 Să trecă (cutăruia) dorul de cap.	Pe (cutare) 'l părăsiți
Fugî isbitură,	Și 'l curățiți.
Că te-ajunge stropitură,	Și cutare să rămăie curat, lu-
Din creierî capulu,	[minat,
Din fața obrazulu,	20 Ca stéua din cer,
10 Din sgărciul nasulu.	Ca roua din câmp,
Fugî, isbitură,	Ca argintul strecurat,
Că te-ajunge stropitură.	Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă la păriu cu nouă pîetre și se aruncă pîetrile în nouă părți.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu. de la Maria Năstase, din Romanești—Gorj.

Tu, sóre sec din răsărit,	Tu, sóre al sorilor,
Tu, sóre sec din prând,	Tată al surorilor,
Tu, sóre sec din amiață,	Ești de la (cutare);
Tu, sóre sec din chindie,	30 Nu'l săgetați,
5 Tu, sóre din cântatul cocoșilor,	Nu'l cuțitați,
Să ieși de la (cutare),	Nu'l junghiați.
Din crieri capulu,	Ci ieșiți și mergeți în ale vâl
Din bobóșele ochilor,	In scorovâi,
Din băterile inimii,—	35 Unde popă nu tócă,
10 Cu tóte junghiturile,	Unde câine nu latrá,
Cu tóte cuțitele,	Om nu chioțește.
Cu tóte săgetăturile.	Acolo sînt fete frumóse,
Că tu, sóre călesc,	Plapome de mătase,
Sóre bivolesc,	40 Mese'ntinse,
15 Sóre văcesc,	Făcli aprinse,
Sóre olesc,	Buți cu vin,
Sóre căpresc,	Care cu fên.
Sóre porcesc,	Acolo să vă duceți,
Sóre cănesc,	45 Să mâncați,
20 Sóre șerpesc,	Să ospătați;
Sóre păsăresc,	Pe cutare să'l lăsați
Sóre rumănesc,	Curat, luminat,
Sóre lățesc,	Ca steaua din cer,
Sóre țigănesc,	50 Ca roua din câmp,
25 Sóre cătcăunesc,	Ca argintul stricorat,
Sóre turcesc,	Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă în apă cu nouă pîetre și se aruncă de obicei la riú în nouă părți, repetându-se cuvintele: «Pîetra a avut nouă surori; și s'aú măritat în nouă cornuri de țară și nimica nu s'a ales de ele. Așa să nu se alégă de sórele sec de la cutare».

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Dumitra Nicolae Ióna Vêduva, din Monastirent—Vâlcea.

Tu sóre din răsărit,	Din măsele,
Din apus,	15 Din oscforele,
Din amiață,	Din mădular,
Din chindie,	Din pîele,
5 De la cina boierescă,	De supt pîele.
De la miață-nópte,	Și să te duci,
Din revărsatul zorilor,	20 Și să fugi,
Din glasul cântărilor,	În còdele mărilor.
Să ieși de la (cutare):	Că are cu ce te cinsti;
10 Din os,	Dar (cutare)n'are cu ce te cinsti
Din os mădulos;	Cu ce te omeni.
Din carne,	25 Și pe (cutare) să'l lași curat,
De supt carne;	Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu nouă bóbe de porumb în apă de riș sau și de la fântână și după aceia se aruncă în nouă părți bóbele. Cu apa se stropește suferindul pe frunte.

DESCANTEC DE SOARE D'EL MARE

Cules de Ión Odor, de la baba Rada, din Bréza-de-sus—Prahova.

Pasărea dă her,	Și iați sóriți dîn cap,
A făcut cuibu dă her,	Dîn fața obrazului,
În copaci dă her,	Dîn zgârciu nasului,
Și-a făcut ouă dă her,	Și lasă'l luminat,
5 Și-a scos puț dă her.	15 Că maică-sa, care l'a făcut,
Și să vață,	Ca roua dă pământ;
Să olăcăște,	Să rămăie curat,
Că n'are cu ce-î îmbucătări,	Luminat,
Cu ce-î sburători.	Ca Maica Precista dîn cer.
10 — Du-te la (cutare), care-î hol-	
[nav	20 Dă la mine dăscântecu,
	Dă la Maica Domnului lécu!

DESCANTECE DE APUCATE

DESCANTEC DE STRANS

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria M. Colțatu, Scioștea—Teleorman.

Sórele a scăpătat, Nouă fete curate a plecat ; — A plecat din casă 'n casă, Din masă 'n masă,	—Plâng și mă chiriesc, Că 'ntâmpinatu m'a găsit, Intâmpinatu, Cu apucatu.
5 Din ușă în ușă, Să găsiască ușa descuietă, Ferestra destupată. La pat trăgea Pe (cutare) il lua.	25 În sulițe m'a înțepat, Oasele mi le-a 'ncleștat, Crețeriil mî-a turburat. Maica Precista il trimetea La Maria descântătórea,
10 Sus il ridica, În suliț il sprijinîa, Crețeriil îi turbura, Sângele îi înfierbânta. El chiria,	30 Cu limba il descânta, Cu mâna il trăgea, Leacu 'î-l da. Și 'l lăsa Curat,
15 Și țipa. Maica Precista il aușia Pe scară de aur, Din cer scobora, Pe (cutare) il întreba :	35 Luminat, Ca stéua din cer, Ca roua din câmp, Ca argintul cel curat, Ca Maica Precista ce l'a lăsat.
20 —Ce plângî și te chiriești (cu- [tare)?	
-

DESCANTEC DE APUCATE

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Gheorghe Toma, din Didești—Teleorman.

Aséră inserat, Dracu cu drăcóița a umblat, Din casă în casă, Din masă în masă,	A găsit ferestra destupată, Ușa descuietă, Focul desvălit, Așternutul așternut,
5 Din ușă în ușă.	10 Și 'l lua pe cutare,

- Frêul în gură 'i arunca,
Ochiul îl roșia,
Creierul îl turbura,
Ochiul îl roșia,
15 Oasele 'i le 'ncleșta.
Iar (cutare) țipa,
Și din gură se vălcăra.
Maica Precista îl aufla,
Pe scara de aur din cer se
[pogora,
20 Pe cutare îl întâlnea
Pe cale,
Pe cărare;
Și pe el îl întreba:
— Ce țipi și te olecăiești?
25 — Cum să nu țip, să nu mă o-
Că aseară inserat, [leacăiesc?
Strânsu cu apucatu a umblat,
Și de mâna dréptă m'a luat.
M'a sdrobit,
- 30 Ochiul mi 'i-a roșit.
Maica Precista aufla,
De mâna dréptă pe (cutare) lua;
La altar îl ducea;
Cu toiég de aur îl atingea;
35 Carne la carne pune a;
Sânge la sânge pune a;
Osânză la osânză,
Rinză la rinză.
Maica Precista îl grăia:
40 — Tac!, (cutare), nu te vâlta!
La Maria, descântătorea îl tri-
Cu untu îl ungea, [mitea,
Cu pșteptenele îl descleșta,
Cu tămâie pe apucat îl de-
45 Și din gură 'i grăia: [părta.
— Fug!, strâns,
Cuprins,
Că cu untul te am uns,
Leacul (cutăruia) l'am adus.

Rețetă: Se descântă cu pșteptenele cu tămâie pisată în unt și se unge cu ea pe corp. Când bolnavul e greu bolnav, atunci tămâia se bea cu apă.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Badea Voicu Știrbu, din Drăgășani — Teleorman.

- Am plecat la salcie:
— Bună diminéță, salcie.
— Șed!, dacă ai venit.
— N'am venit să șed,
5 Ci am venit să te întreb,
D'un strigoș roșu mucos,
Și de o strigóică roșie mucósă.
Și m'am dus la rug:
— Bună dimineață, rugule.
10 — Șed!.
— Nu șed!;
Că n'am venit să șed,
Ci am venit să te întreb,
D'un strigoș roșu mucos.
15 L'am vădut,
A mâncat frag!,
S'a săturat,
Și s'a culcat.
Am prins pe strigoș,
20 L'am trântit,
L'am crăpat,
- Inima 'i-am luat.
Am prins pe strigóică,
O trântit,
25 O plesnit,
Inima 'i-o lua!,
Tóte inimile le strânsei,
Și le adunai
În inima (cutăruia) le băgai
30 Și acolo le aședai,
Și inima cutăruia 'i-o plămădi.
Cum se plămădește aluatul în
[căpistere
Și faguru de mîiere,
Varța în grădină,
35 Ceara în stupină, —
Așa să se plămădescă inima
(cutăruia)
Și să rămăie (cutare) curat
Luminat,
Ca Maica sfintă Mărie,
40 Leac să-i fie!

DESCANTEC DE APUCAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Nița Udroi, din Roșiori-de-Vede.

Apucătură, Călcătură, De la mîedul nopții, Din cîntarea cocoșilor, 5 Din vîrsatul zorilor, Din răsăritul sîrelui. A plecat mîercan cu mîercă- Din casă'n casă, [nésa Din coș în coș, 10 Din ușa în ușă, Din feréstră'n feréstră. Pe supt prag se strecurase Și în cas' intrase Și pe (cutărită) îl aflase 15 Adormit, Aloșit. Și'l luase Și'l călcase, Îl întâmpinase, 20 Fălcile i le'ncleștase ; Iar cutare se văîta Tare se oligărea. Maîca Precista, Maîca Sfînta Maria, 25 Tare auđia, Tare venîa, Pe (cutare) îl gășia	Și'l striga. El tare auđia 30 Tare se scula, Ușa Maîcii Precistiî Și Maîcii Sfîntii Măriî descuîa. Maîca Precista Și Maîca Sfînta Măria în casă 35 Și pe cutărită'l lua [întra Și'l spăla De apucăturî, De întălniturî, De călcăturî. 40 Și trimetea apucatul Și călcatul, Unde popă nu tócă, Unde cocoș nu cîntă, Unde fete marî códa nu imple- [tește, 45 Unde casă nu se spoșește, Unde căîne nu alatră, Unde om nu se simte. Iar pe cutare îl lăsă Curat și luminat, 50 Ca aurul stricurat, Ca roua din cîmp, Ca stéua din cer, Ca Maîca Precista ce l'a lăsat.

Rețetă : Se descîntă pe trupul celui bolnav, se unge cu unt-de-lemn
și se ȑice cuvintele :

- Cu untu de lemn te unseî,
Oasele le descleștaî,
Săngele pe la locul lui îl pornî ;
Și pe apucatul și călcatul îl trimiseî
5 La (cutare) vrăjitóre,
Că ea are mîna ușóră
Și léc la limbă.

- Frêul în gură 'i arunca,
Ochiul îl roșia,
Creierul îl turbura,
Ochiul îl roșia,
15 Oasele 'i le 'ncleșta.
Iar (cutare) țipa,
Și din gură se vâlcăria.
Maica Precista îl audia,
Pe scara de aur din cer se
[pogora,
20 Pe cutare îl întâlnea
Pe cale,
Pe cărare;
Și pe el îl întreba:
— Ce țip și te olecăiești?
25 — Cum să nu țip, să nu mă o-
Că aseară înserat, [lecălesc?
Strânsu cu apucatu a umblat,
Și de mâna dréptă m'a luat.
M'a sdrobit,
- 30 Ochiul mi 'i-a roșit.
Maica Precista audia,
De mâna dréptă pe (cutare) lua;
La altar îl ducea;
Cu toiég de aur îl atingea;
35 Carne la carne puneă;
Sânge la sânge puneă;
Osânză la osânză,
Rinză la rinză.
Maica Precista îl grăia:
40 — Tac!, (cutare), nu te vâlta!
La Maria, descântătórea îl tri-
Cu untu îl ungea, [mitea,
Cu pșteptenele îl descleșta,
Cu tămăie pe apucat îl de-
45 Și din gură-'i grăia: [părta.
— Fugi, strâns,
Cuprins,
Că cu untul te am uns,
Leacul (cutăruia) l'am adus.

Rețetă: Se descântă cu pșteptenele cu tămăie pisată în unt și se unge cu ea pe corp. Când bolnavul e greu bolnav, atunci tămăia se bea cu apă.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Badea Voicu Știrbu, din Drăgșani — Teleorman.

- Am plecat la salcie:
— Bună diminéță, salcie.
— Ședți, dacă ai venit.
— N'am venit să șed,
5 Ci am venit să te întreb,
D'un strigoș roșu mucos,
Și de o strigóică roșie mucósă.
Și m'am dus la rug:
— Bună dimineață, rugule.
10 — Ședți.
— Nu ședți;
Că n'am venit să șed,
Ci am venit să te întreb,
D'un strigoș roșu mucos.
15 L'am vădut,
A mâncat fragl,
S'a săturat,
Și s'a culcat.
Am prins pe strigoș,
20 L'am trântit,
L'am crăpat,
- Inima 'i-am luat.
Am prins pe strigóică,
O trânti!,
25 O plesni!,
Inima 'i-o lua!,
Tóte inimile le strânsei,
Și le aduna!
În inima (cutăruia) le băgai
30 Și acolo le aședai,
Și inima cutăruia 'i-o plămădi!.
Cum se plămădește aluatul în
[căpistere
Și faguru de mîere,
Varța în grădină,
35 Ceara în stupină, —
Așa să se plămădescă inima
(cutăruia)
Și să rămăie (cutare) curat
Luminat,
Ca Maica sfintă Mărie,
40 Leac să-i fie!

DESCANTEC DE APUCAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Niță Udriou, din Roșiorii-de-Vede.

Apucătură,	Și'l striga.
Călcătură,	El tare aușă
De la mîeșul nopții,	30 Tare se scula,
Din cîntarea cocoșilor,	Ușa Maicii Precistii
5 Din vîrsatul zorilor,	Și Maicii Sfintii Mării descuia.
Din răsăritul sîrului.	Maica Precista
A plecat mîerșan cu mîerșă-	Și Maica Sfînta Măria în casă
Din casă'n casă, [nésa	35 Și pe cutărită'l lua [întra
Din coș în coș,	Și'l spăla
10 Din ușă în ușă,	De apucătură,
Din feréstră'n feréstră.	De întălnitură,
Pe supt prag se strecurase	. De călcătură.
Și în cas' intrase	40 Și trimetea apucatul
Și pe (cutărită) îl aflase	Și călcatul,
15 Adormit,	Unde popă nu tîcă,
Aloșit.	Unde cocoș nu cîntă,
Și'l luase	Unde fete marî cîda nu imple-
Și'l călcase,	[tește,
Îl întămpinase,	45 Unde casă nu se spoiește,
20 Fălcile i le'ncleștase ;	Unde călne nu alatră,
Iar cutare se vălta	Unde om nu se simte.
Tare se oligărea.	Iar pe cutare îl lăsa
Maica Precista,	Curat și luminat,
Maica Sfînta Maria,	50 Ca aurul stricurat,
25 Tare aușă,	Ca roua din cîmp,
Tare venia,	Ca stéua din cer,
Pe (cutare) îl găsea	Ca Maica Precista cel'a lăsat.

Rețetă : Se descîntă pe trupul celui bolnav, se unge cu unt-de-lemn și se dîce cuvintele :

- Cu untu de lemn te unseî,
 Oasele le descleștaî,
 Sângele pe la locul lui îl pornî ;
 Și pe apucatul și călcatul îl trimiseî
 5 La (cutare) vrăjitore,
 Că ea are mîna ușoră
 Și léc la limbă.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Marica Petrișor—Roșiorii-de-vede.

Apucă (cutare) pe cale, pe că-	Că pe Cerbu Treține l'oi goni :
[rare,	15 In munți înalți,
Cu cerbu Treține să 'ntâmpină	In văi adânci,
[în cale.	Unde cocoș nu cântă,
In córne 'l luă,	Popă nu tîcă,
In sus îl aruncă	Fată mare cosița nu 'mpletește.
5 Și ósele 'l le zobi,	20 Dumne-deu nu se pomenește,
Le frămături.	Acolo să trăiești,
(Cutare) s'a vălțat, s'a olecăit,	Acolo să văculești.
Maica Precista din cer a auzit,	(Cutare) să rămâie curat și lu-
Scară de argint a făcut	[minat,
10 Și jos din cer s'a scoborit,	Ca de Maica Precista lăsat,
Și pe cutare l'a 'ntălnit :	25 Ca argintul cel curat,
— Tac! nu te vălța,	Ca vița din vie.
Nu te olecăi,	

Leac să-î fie !

Rețetă : Se descântă pe corpul copilului, când îl trage și îl unge cu unt-de-lemn.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Oprica Gr. Diaconu, din Bărbătești—Vâlcea

Apucate de la țile urite,	Nu fărîma.
Din coboritură,	Nu junghia,
Din întăritură,—	Nu cuțita,
Ești de la (cutare) din pîept, din	Nu înțepa,
[spate,	10 Ești și du-te pe lemne,
5 Din ósele tóte.	Pe pietre !

Rețetă : Se descântă cu tămâie și usturoi și cu unt-de-lemn și cu acest amestec se unge copilul bolnav pe corp.

DESCÂNTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Preda Comănescu, din Bărbătesci—Vâlcea.

Ucigă-te crucea, vrăjmașe,	Și'l hățina
Pe urechi de ferestre intrași,	Pieptul cu spatele i-l descleșta,
În gura (cutăruța) te 'nfundași,	Capul i-l desturbura,
În limba (cutăruța) suflași,	Trupul îl ușura
5 Pieptul cu spatele i-l înclăștași.	15 De apucături,
(Cutare) glăsuța	De înclăștături.
Și plângea.	Și (cutare) remase curat,
Maica Precista îl aușta	Luminat,
Și la el că venia.	Ca Maica Precista din cer ce
10 De mână dréptă îl lua	[l'a dat.

Rețetă: Acest descântec se rostește, trăgându-se copilul cu unt-de-lemn pe corp.

DESCÂNTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Neaga Zamfir Gheorghe, din Butculesci — Teleorman.

Umblă ucigă-l crucea	20 Peste lumea totă,
Din casă în casă,	Și sări
Din masă în masă,	Și pe (cutare) îl prinse,
Din vatră în vatră.	Și mi-l descleștă :
5 Găsi ușile încuțate	Din toate oșele,
Ferestrele astupate,	25 Din toate măduvele,
Focul învălit.	Din toate închețeturile.
Ușa o plesni,	Mi-l șterse,
La părete o trânti,	Mi-l curăți,
10 În casă intră,	Mi-l duse la Neaga,
Ferestrele destupă,	30 Cu limba îl descântă,
La pat năzui.	Cu untu-de-lemn îl unse.
Pe (cutare) îl luă	— Indărăt, ucigașule,
Și'n sus îl aruncă ;	Ucigă-te crucile ;
15 Și el țipa	Descleștește oșele
Și se vâlta.	35 Și aședă sângele.
Și Maica Precista auși,	Și (cutare) să fie curat,
Se înălță în scări de argint	Luminat,
Și făcu ochii rotă	De la Dumnezeu lăsaț !

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Dragomira Tudor Ciță, din Sfințești—Teleorman

A plecat Maica Precista din casă [în casă. A găsit'o pe (cutare) cu casa [descuțetă, Cu ferestra destupată, Cu mătura deslegată, 5 Cu cenușa în vatră, Cu gura căscată, Cu limba lăsată. Pe (cutare) de fașă l'a luat, In sus l'a aruncat, o Nu l'a spălmântat.	Curând la Dragomira, descân- [tătorea, te-a trimes, Cu gura te-a descântat, Oasele le-a descleștat. Și pe (cutare) l'a lăsat 15 Curat, Luminat, Ca roua din câmp, Ca argintul cel curat Ca orî-ce strecurat, 20 Ca Maica Precista ce l'a dat.

Rețetă: Se descântă pe capul copilului, când îl trage și îl unge cu unt de lemn.

DESCANTEC DE STRANS

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Manea Matei, din Roșiori-de-Vede—Teleorman

A plecat moroșu cu moroșca Strigoșu cu strigoșca, Leu cu leoșca, Deochetorul cu deochetorea, 5 Țapu cu țapoișca. Petutindenî a umblat Petutindenî a întrebat Și a găsit ușile 'ncuțete, Ferestrele astupate, 10 Focurile învălitate, Focul învălitate, Și pe (cutare) în pat aromit. La (cutare) a găsit Ferestre destupate, 15 Ușile descuțete, Focul desvilit, El în pat aromit.	La el a intrat cu ochiș beliș Cu dințiș rânjiș; 20 În corne l'a luat, In sus l'a ridicat, L'a trântit, l'a fărîmat, Sângele 'i l'a vîrsat. El țipa se oleacă, 25 Maica Precista 'l audă Și la el că venă Și cu jale l' întreba : — Ce plângi și te vațeti (cu- [tare)? — Maică Precistă, mă plâng [și mă jeluesc, 30 Că strigoiu cu strigoșca Și moroșu cu moroșca, Leul cu leoșca,

DESCÂNTECE DE CUȚIT

DESCÂNTEC DE PUS CUȚITUL

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitoarea Simjina, din Gresia—Teleorman.

Tu cuțite cununate,	Eă pe tine te-am mănăt,
Tu cu dracu 'mî eşti frate;	10 În pânțele (cutăru) te-am
Să umbli din sat în sat,	[băgat.
Să găsești p'al d'a furat.	Din tóte ósele l'am adunat
5 Să'l trănesteți,	În crețerii capului
Să'l snopești,	Cuțitul 'i l'am băgat.
Sânge pe gură să verse.	Pe cel ce a furat
Eă te sorocesc pe capul celui	15 Să'l chinuiescă,
[care a furat.	Orî să'l propădescă.

Rețelă: Acest descântec se face cu un cuțit cununat, al căruî vîrf se înmôie în seă de boă sau de cal plesnit momentan.—Cuțitul ast-fel pre-parat se înfige în grindă, în pragul casei sau în pămînt.

DESCANTEC DE PUS CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Balașa Petru Săceanu din Rovinari—Gorj.

Cuțit alămat, Plăselat, Nu te încind, Nu te aprind pe tine, 5 Ci încind Și aprind inima (cutăruța). Îl umflu, Îl gămfu, Îl bolesc,	10 Il prăpădesc. Să te vâri prin rănunchi Prin inimă, Prin ficați. Să'l înțepi, 15 Să'l injunghi, Să'l bolești, Să'l prăpădești.

Notă: Se descântă cu cuțitul de nouă ori pe zi, și ziua și noaptea. Se ia cuțitul și se încinde în foc și după fie-care rostire a vorbelor de sus, se înfige în pământ după ușă.—După ce se recește, iarăși se bagă în foc și se încinde din nou și se repetă iarăși cuvintele de mai sus. — Când se înfige cuțitul în pământ se dic vorbele:

Nu înfig cuțitul ascuțit în pământ,
Ci îl înfig în inima cutăruța,
În plămâni lui, în cap, în pictere etc».

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

Cules de Ión Odor, de la cocóna Lénca, sócra preotului Ionița—Ploesti.

Cuțit cu d'ăi răi, Cu d'ăi din ele, Cuțit din mâncare, Din culcare, 5 Din ostenelă, Din ferbințelă ; Cuțit cu nouă-deci și nouă de [săgetături, Cuțit cu nouă-deci și nouă de [întâmpinături, Cuțit cu nouă-deci și nouă de [ceasuri rele, 10 Cuțit cu nouă-deci și nouă de [vânturi turbate,	Cuțit din bólele necuratului, Cuțit pus, de fermecătore pre- [pus,— Fermecătore n'a știut să te [călăscă, În trupu cutăruța să te nime- [réscă. 15 Ieși, pei și respei, În pământ săi și resai, Cum se răspândește răspântiile, Așa să se răspândească toate bo- [lile și cuțitu de la (cutare).

DESCANTEC DE INTORS CŪȚITUL (VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Balan, din Costești—Vâlcea.

Cine a pus cuțitu ăsta la(cutare), Nesărat, Nepiperat, Neardefat, 5 Neustoroiat? Eū il întorc legat, Ferecat, La ușa cuī l'a dat. Dacă l'a dat c'o mână, 10 Eū il întorc cu două; Dacă l'a dat cu două Eū il întorc cu trei; etc. Dacă l'a dat cu nouē Eū il întorc cu dece. 15 Din dece Nu mai trece. Să-i fac brēul colac, Vârcolac Să-i trimet cuțitele în caī de [olac 20 La casa cuī le-a dat.	Hăis, bolovan bălțat, Să ducă cuțitele la care i-a dat. Dacă o găsi-o pe drum stând, Său la foc ședēnd, 25 La masă mănând, Său la vorbă stând, Său în pat, S'o daī supat. La foc, 30 S'o daī pe foc. Pe ea nebunia s'o găsescă, Orbia s'o găsescă, Trupul să i-l necăjască, Bóla s'o indestulască, 35 Trupul (cutăruța) să se ușu- [rască De bóla, de cuțitele, de junghiu- [rile de lucru vrăjmășese. Iar (cutare) să rămāie 40 Curat și luminat Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă cu o cruce, un cuțit și tămāie în apă. Se bea apa și ce rămāne se asvārlă în foc său în apă curgătoare și se repetă cuvintele :

Nu mă spāl de gras, de frumos;
Și m'am spālat de lucru vrăjmășesc,
După trupul meu,
Piciorēle mele.

DESCANTEC DE LUAT CUȚITU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Lénca Gheorgh: Rilea, din Făcăi—Vâlcea.

Cuțit cununat, In nici o slujbă nu te-am băgat; Dar acum te-am mânat Să ieși toate durerile, 5 Junghiurile și cuțitele (de la [cutare]) Din inimă, din ficăți, Din oscióre Și mai rău de unde'l dore. Ești cuțit și să te duci, 10 Unde popă nu tócă Unde topor nu taie, Unde fete mari còda nu îm- [pletește, Unde casa nu se spoiește.	Acolo vă sunt întinse 15 Mese cu făclii aprinse, Cu pahare pline. Să'mi mâncați, Să ospătați, Pe (cutare) să'l părăsiți, 20 Să-l lăsați, Să-l oropsiți. Cu mâna dreaptă vă luați, Cu crucea vă închinați, Cu cuțitu vă tăiați, 25 Și v'am trimes de la (cutare) În còdele mărilor În còrnele cerbilor.

Rețetă: Se descântă cu o frigare: «Cu frigare îl înțepai, cu tămăia îl tămăia, cu focul îl aprinsei și 'l depărtați în còrnele mărilor». Se bagă frigarea repede după ușă și se scòte, și dacă e ruginită, se dice că a avut cuțit.

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitoarea Simina, din Gresia—Teleorman.

Maica Precista cu (cutare) pleca, Cu cuțitele se întâlnia, Pe ele în dărăt le da, Ceasul ăi bun îl striga, 5 Lécurile le aducea, Pe (cutare) le scutura. De dureri, de junghiuri și cuțit Pe cutare 'l tămăduia.	Sfântul Ión audia, 10 Cuțitul de la (cutare) îl lua, La hotarele câmpului îl trimetea Pe nouă Țiganii, pe nouă Turci [și pe nouă Ovrei îl punea, Căci nu sînt în lege cu noi. Lécurile le striga, 15 Pe (cutare) 'l tămăduia.

Rețetă: Se descântă cu un fir de mătura în apă adunată în olă nouă de la fântâna de unde bea cel bolnav de cuțit. Cu această apă, adunată în trei dimineți: Lunea, Mîrcurea și Vinerea, se mănjește cel bolnav peste tot corpul, și se spun cuvintele:

Fugi, cuțite,
Ascuțite,
Că cu mătura te-am măturat,
De la (cutare) te-am depărtat.

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Balașa P. Săcenu, din Rovinari—Gorj.

Descântecul meu, Lécu luî Dumneđeũ. De o fi la (cutare) cuțit din ale [sfinte,	Pe casa ei, pe trupul ei de ađi inainte să se puŕe. Și pe cutare il las, curat, lu- [minat,
Să-și aducă aminte, 5 Lécul să 'î-l dea, Bóla să 'î-o ȳa ; De-o fi din ȳile greșite, De-o fi din vânt, De supt vânt,	Ca Maľca Precista lăsat. 20 Cum întórce plugul tóte teile [tóte meile Așa întorc lu (cutare) cuțitele Și'l las curat luminat, Ca argintul stricurat, Ca aurul suflat,
10 De-o fi din vr'o itânlnitură, De-o fi din vr'o făcetură,— Îľ făcuť brêul colac Și'l trimeseľ in caľ de olac, La casa cuľ l'o fi dat.	25 Ca de Maľca Precista lăsat. Léc din mânia mea, Léc din gura mea, Léc din Sfinta Marie,
15 De-o fi mórťă in grópă, De-o fi vie,	30 Léc de la Dumneđeũ să'ľ fie !

Rețetă : Se descântă cu cuțitul în apă neincepută și cu busuľoc.

DESCANTEC DE INTORS CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitórea Ióna Măldălanca, din Roșiorii-de-Vede.

Tu, cuțit cunumat, Tu, cuțit alămat, Tu, cuțit plăselat, Tu, cuțit simcelat 5 Și de dracu sângerat. Voľ nouě-ȳecľ și nouě de cuțite: De la fină, De la vecină,	Eũ te întorc cu un cuțit ascuțit; 15 Din crețeriľ capuluľ, Din sgărcuľ nasuluľ, Din ficaťi, Din bojocľ, Din plămăniľ.
10 De la drac, De la drăcócă Să ieșľ din trupul (cutăruľa). Eľ te-a pus cu un cuțit neas- [cuțit,	20 Ea te-a pus cu douě, Eũ te 'ntorc cu nouě. Ea te-a pus cu nouě, Eũ te'ntorc cu ȳece. Din ȳece nu maľ trece. 25 Ea te-a trimes colac, Eũ te trimet vărcolac,

- In caî de olac,
La casa cuî te-a dat !
Te trimet în caî de smeî,
30 In cõdele mărilor,
In cõrnele cõtelor,
Unde popă nu tõiă,
Unde cocoş nu cõtă,
Unde bivoli nu rãcneşte,
35 Unde casă nu se spoleşte,
Unde fată mare cosiţa nu îm-
[pleteşte.
Că cutare nu scie a te odihni,
A te prândi
- Şi a te cina.
40 Şi să te ducî acolo,
Că te-a adastă,
Şi te-astéptă
Cu mese 'ntinse,
Cu făcliî aprinse,
45 Cu pahare pline;
Să mâncaţi,
Să ospătaţi,
Pe cutare să'l ȳertaţi
Şi să'l lăsaţi curat, luminat,
50 Ca stéua din cer,
Ca póla Maîciî Domnului !

Reţetă : Se descântă cu un cuţit cunurat şi se bagă în pământ după uşă ; dacă cuţitul rugineşte se ȳice că are leac cel bolnav.

Când cuţitul se înfige în pământ după uşă, se ȳic cuvintele : Cum se alivăneşte şi se potoleşte toţi după uşă, aşa să se potoléscă tóte cuţitele şi junghĩurile de la (cutare).

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Nicolae Șovâlgău, din Valea cu apă—Gorj.

- Tu, cuţit lat
Implăseîlat
Şi cunurat,
5 Dar astă séră iţi daū o slujbă
[mare,
Să scoţi junghĩurile de la (cu-
[tare),
Din mǎini,
Din plămâni,
Din picĩore,
10 Din oscĩore,
Maî vȳrtos de unde'l dóre.
Din creşerii capului,
Din faţa obrazului,
Din sgãrciul nasului,—
15 Cu fãrşala,
Cu ameteîla,
Cu gréta,
Cu neputerea,
Cu trândăvéla,
20 Cu mploşéla.
Plinge (cutare) şi se olecăleşte
Cu glas mare pēnē 'n cer,
Cu lacrămile pēnē 'n pământ.
Maîca Domnului din cer auđi
- 25 Țipături
Şi vȳtături,
Pe scară de argint se scobori :
— Ce plângi,
Ce te jãluî (cutare) ?
30 — Plâng şi mă jeluîesc,
Că mĩ-a venit junghĩurile,
Cuţitele,
Săgeţile,
Sfârşéla,
35 Gréta,
Ameteala.
— Dute la vrăjitórea (curare)
Să ȳi le taie cu cuţitul.
Cu cuţitu le-a tăiat
40 In Marea Négră le-a aruncat,
La fântăna lui Adam,
La fetele lui Fãlcan,
Unde cocoş nu cõtă,
Unde cãrnele nu latră,
45 Secure nu taie.
Cum se potolia vȳntul
Şi pământul,
Copiî micî în legănele,
Boîeri marî în plăpămele,

- 50 Aşa să se potolască junghiu-
[rile, cuţitele de la (cutare);
Iar cutare să rămâie curat,
Luminat,
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
55 Ca fagul de mîere
- Ca aluatul în căpistere,
Ca busuľocu în grădină
Şi mîerea în stupină.
Léc din mîna mea,
Din limba mea,
60 De la Maľca Pecista!

Reţetă : Se descântă cu cuţit cunumat, şi cu crucea în apă.

DESCANTEC DE JUNGHIU

Cules de Chr N. Țapu, de la Anca Mozolofa, din T.-Măgurele.

- Tu cuţitul, blestematul,
Nici o slujbă nu ți-am dat;
Tu cuţitul, cunumatul,
Alămatul și plaselatul,
5 Eű de când te-am cumpărat,
Și de când te-am cunumat,
Nici o slujbă nu ți-am dat;
Dar acum te-am ursat,
Și la cutare te-am dat ;
- 10 Te-am sorocit
Și la el te-am pornit,
Ca să-ți scoți tóte junghîurile,
Tóte durerile,
Tóte cuţitele,
15 Tóte țepile din (cutare),
Din inimă,
De sub inimă,
Din ficaț,
De sub ficaț,
20 Din rănunchi,
De sub rănunchi,
Din criiri capulu,
Din sgărciul nasulu,
Din fața obrazulu,
25 Din măsele,
Din gingi,
- Din tóte mădulările,
Din tóte oscórele.
Și pe (cutare) nu'l mai junghia,
30 Nu 'l mai cuțita,
Nu 'l mai înțepa,
Și să-l lași pe (cutare)
Curat ;
Și să te duci în smărcurile
[mărei,
- 35 In apele Dunărei.
Că acolo popă nu tócă,
Cărne nu latră,
Fată códa nu impletește,
Acolo este locul tēu,
40 Sorocul tēu,
Sălașul tēu,
Acolo să junghi,
Să înțepi,
Să cuțitez ;
- 45 Iar pe cutare să 'l lași
Curat, luminat,
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca argintul cel curat,
50 Ca maľcă-sa ce l'a anfalt.

Reţetă : Se descântă cu cuţitul în apă ; Ț se dă să bea din apă și se unge cu ea pe corp. Cuţitul trebuie să fie cunumat bolnavulu. Cuţitul descântat se înfige după uşă.

DESCANTEC DE ȚEAPA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Anca Mozoloia, din T.-Magurele.

Țepă blestemată, Țepă din păduri tăietă, Cu cuțitul ascuțită, In vârful copiților înfiptă. 5 Să ești de la (cutare), Din creșterii capului, Din sgârșitul nasului, Din măduva oșelor. Și să te duci la (cutare) 10 Că aici nu este loc de înțepat, De săgetat, De cuțitat ; Și este loc sfânt, De la Domnul venit, — 15 Loc de monastire, De cruce, Și de biserică. Tu țepă cu ucigașul, Cu cornele ascuțite,	20 Cu ghiarele 'ncovoiate, Ești de la (cutare). Nu 'l săgeta, Nu 'l înțepa, Nu 'l cuțita ; 25 Ci te du în ale căme a cerbilor, In copitele cîutelor, In smârcurile mărilor. Că acolo ve așteptă să cuțitați Și se înțepați pe fata lui Ler [Impărat, 30 Cea grasă și frumoasă ; Și v'așteptă cu mesele întinse Și cu făclie aprinse, Să mâncați, să ospătați ; Iar pe (cutare) să 'l lăsați 35 Curat, Ca de maică-sa dat !

Rețetă : Se descântă în apă cu țepă de lemn, făcută din tufan, care se și pune la copitele de fân, și se ȋice vorbele :

— Cum, tu țepă, ai fost tăietă
Și din pădure ridicată,
Așa să ieși toate țepile și junghiurile
Și să le tai de la (cutare).

Se bea din apa descântată și se unge pe corp. O parte din apa rămasă se aruncă pe gard și se ȋice :

— Cum cade și se scurge apa după gard, așa să se scurgă
totă durerea, junghiurile, țepa și durerile de la (cutare).

DESCANTEC DE CUIU

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Radu Stoichița din Salcia—Teleorman.

<p>Cuțule blestematule, De oî fi din frig, Din căduț, Din întâlmit, 5 Din rēcělă, Din târomélă, —Din ametělă,</p>	<p>Eșî de la (cutare), Din inimă, 10 Din bōșe, Din șeđut; Și să se usucî ca cornul, Care nu mai face póme.</p>
---	--

Rețetă: Acest descântec se repetă de nouă orî de femeia, care trage pe cel bolnav de culî.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Păuna Dumitrescu, din Peștēna-de-sus — Gorj.

<p>Luaî securea Și plecaiî La ogor de cânepă de vară, Junghiul se rupse de la (cutare); 5 Șî araî ogor de cânepă de vară, Șî venîî cu securea acasă, Șî junghiul se rupse de la (cu- [tare]); Șî luaî sapa Șî plecaiî la ogoru de cânepă, [de vară 10 Șî săpaî ogoru de cânepă de [vară Șî junghiul se rupse de la (cu- [tare]). 15 Junghiul serupse de la (cutare).</p>	<p>Se cōpse cânepa de vară Șî culeseî cânepa de vară Șî junghiul se rupse de la (cu- [tare]). O băgăî în baltă cânepa de vară 20 Șî junghiul se rupse de la (cu- [tare]). Se mură cânepa de vară, Junghiul se rupse de la (cutare). Spăalî cânepa de vară Șî junghiul se rupse de la (cu- [tare]). 25 O deteî în proțap cânepa de [vară Junghiul se rupse de la (cutare). O deteî în meliță cânepa de vară</p>
--	--

- Intorsei ogorul de cânepă de
[vară,
Junghiul se rupse dela (cutare).
Și pusei cânepa de vară
Junghiul se rupse dela (cutare).
Pleptănai cânepa de vară
30 Junghiul se rupse dela (cutare),
Torsei cânepa de vară,
Junghiul se rupse dela (cutare).
O copsei cânepa de vară,
Junghiul se rupse dela (cutare).
35 Urđi cânepa de vară,
Junghiul se rupse dela (cutare).
Invăli cânepa de vară,
- Junghiul se rupse de la (cutare).
O guri cânepa de vară,
40 Junghiul se rupse dela (cutare)
O țesul cânepa de vară,
Junghiul se rupse de la (cutare).
O înălbii cânepa de vară,
Junghiul se rupse de la (cutare).
45 Croii cămașă de cânepă de vară,
Junghiul se rupse de la (cutare).
Se rupse cămașa și junghiul
Și remase (cutare) curat,
Luminat,
50 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu câlți de cânepă de vară, se face o ață de cânepă și se pune la gât și la subțioră.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Ióna Trașcă Papuc, din comuna Valea cu apă—Gorj.

- Apucați p'un drum la vale,
Mă întâlniți cu un Turc călare,
Cu slugulița după el:
— Slugă, slugulița mea,
5 Incetéză și ascultéză:
Ce s'aude p'a vale mare,
Ce s'aude d'un ramăt mare.
- Nu știu șarpe din proțap,
Său mușere din bărbat?
10 — Nu e mușere din bărbat;
Ci e (cutare) bolnav.
— Léc să-ți fie din mână dréptă,
Din inimă curată.
Stați junghi nu junghia!

Rețetă: Se descântă de trei ori, făcându-se o ață de cânepă, care se resucește pe mână fără să se inóde și se pune de gât și la subțioră.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Flórea Stanca Slăbescu, din Nanov—Teleorman.

- Plecă un boier mare
In vânătoare,
Cu slugile lui,
Cu copoi lui
5 Și umblă
- Și nimica nu vână.
Și auzi țipându-se,
Vălcărindu-se
Și oligăindu-se.
10 Și întreabă pe slugă:

- Cine țipă și se vâlcărește
 Și se oligărește?
 Pas în a ogradă mare
 Și rupse trei fire de cânepă
 [de vară
 15 Și le băgă în apă să se to-
 [pescă.
 Și să ȳasă de la (cutare) jun-
 [ghiurile,
 Cuțitele, săgețile, țepile, acele,
 Și să ȳasă din ȳse în carne,
 Din carne în ptele,
- 20 Din ptele în vânt
 Din vânt în pământ,
 De unde a venit.
 Și cutare să rămăle curat și lu-
 [minat,
 Ca maică-sa ce l'a fapt,
 25 Ca póla Sfintei Marie.
 Léc să-ȳ fie,
 Descântecul meũ,
 Lécul de la D-ȳeũ!
 Lécul de la Sfanta Marie,
 30 Léc să-ȳ fie!

Rețetă: Se descântă în apă cu un cuțit găsit.

Cu apa se udă cel bolnav de junghiũ, iar restul se aruncă pe un par de gard și se ȳice vorbele: «Cum se risipește apa și nu stă aci în par, așa să se risipésca junghĩurile, cuțitele de la (cutare)».

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Ionița Sandu David, Salcia—Teleorman.

- Plecă Maica Precista pe cale,
 Pe cale, pe cărare,
 Se întâlne cu (cutare) în cale.
 Și'l junghia
 5 Și'l înfiora
 Din tălpile piciórelor
 Pêně 'n creștetul capuluĩ.
 De l'o fi pus junghĩul c'o mână,
 Eũ il întorc cu douě ;
 10 De l'o fi pus cu douě,
 Eũ il întorc cu trei etc. etc.
 De l'o fi pus cu nouě,
 Eũ il întorc cu ȳece.
 Din ȳece
 15 Numaĩ trece,
- Și dracul plesnește.
 Ești junghiũ de la (cutare)
 Din creeriĩ capuluĩ,
 Din sgârcĩul nasuluĩ,
 20 Din fața obrazuluĩ,
 Din măduva osuluĩ,
 Și să te ducĩ în pământ,
 Că din pământ al eșit,
 În pământ să intri.
 25 Și (cutare) să rămăle curat și
 [luminat,
 Ca roua din câmp,
 Ca argintul curat,
 De nouě orĩ stricurat,
 Ca Maica Precista ce l'a lăsaĩ

Rețetă: Se descântă cu cuțitul și cu secerea în apă.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor, de la moș I. Opișanu din Valeni-de-Munte—Prahova.

—Fugi, junghiū,	Să rămăie (cutare) sănētos,
Că te 'njunghiū ;	Curat,
Te faci căne 'n patru picīore,	Luminat,
Să latri la lună pē vale.	Ca argintu ăl curat,
5 Pțū ! ce te-ai lungit ?	15 Ca roua nescuturat,
Ce te-ai incolăcit ?	Ca pōla Maichiī Précistiī ne-
Din măduvă să ieși în os,	[călcăt.
Din os în carne,	De la mine descāntecu,
Din carne 'n pēle,	De la Dumneđeū lécu !
10 Din pēle să se spele ;	

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor, de la Sandu Potcovaru-Valeni—Prahova.

Fugi junghiū,	5 Tēmpinatule.
Că te 'njunghiū.	Cin' te-a trimis,
Fugi spurcatule,	D'acolo să te duci !
Săgetatule,	

DESCANTEC DE JUNGHIU SAU DE MATRAGUNA

Cules de Ión Odor, de la Pauna lui Moldovēnu, din Buzēu.

— Bună diminēță, împērătēsă,	Eū iți dau ție mēre și unt,
[Dōmnă mare !	5 Tu să'mi daī lécurile și būnu-
Eū iți dau ție pāne, sare și vin,	[rile de pe pāmīnt.
Tu să'mi daī mările, împēră-	Cum te-am luat eū din pāmīn-
[țiile și lécurile tale,	[tul_tēū,

- Din tulpina ta,
Din rădăcina ta,—
Așa să ȳl (cutăruța) bôla, lipi-
[tura,
10 Spărietura, bântuțela, amețela.
Că cutare nu te pôte purta,
Nu te pôte ținea,
Că este în apă botezat,
Și cu mir amestecat.
15 Cutare de diminéță s'a sculat,
Pe cale, pe cărare a apucat,
Cu o mulțime de șerpî în cale
[s'a 'ntălnit,
Cu gurile căscate,
Cu limbile tapoete ;
20 Cu gura il mușca,
- Cu limba 'l înțepa,
Toț șerpîl pe trupu lui se 'n-
[colăcia.
El s'a speriat,
S'a 'nfiorat,
25 De carne, de șale, de spinare
[s'a 'ncleștat,
Puterea 'l-a luat.
El s'a vălțat, s'a tânguit ;
Maica Precista l'a auđit,
La el s'a coborît,
30 De mâna dréptă l'a luat,
In riũ la Iordan l'a botezat,
L-a curățit,
Și cu léc mare l'a dăruit !

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Nicolae Mathei din Belitorî—Teleorman.

- Cănepă de vară,
Te-aĩ arat,
Te-aĩ semănat,
Te-aĩ grăpat,
5 Și mare te-aĩ făcut.
Stăpânul a venit și te-a cules.
Cum aĩ ȳșit din pămînt,
Așa să ȳasă junghîl de la
[(cutare),
Din măsele,
10 De sub măsele,
Din mădulări,
- Din subțiorî,
Din cap,
De sub cap.
15 Eșî și te du, unde cocoș nu
[cântă,
Unde fete mari codița nu îm-
[pletește,
Unde popă nu tócă,
Unde călne nu latră.
Și (cutare) să rămăle curat,
20 Luminat,
Ca Maica Precista ce l'a dat.

Rețetă : Se descântă cu cănepă de vară, din care se face o ață ce se resucește la spate, se pune după gât și se 'nódă la subțioră.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

A plecat (cutare),câneapă a arat.	Răutatea,
A grăpat'o,	Greutatea,
A sēmēnat'o,	Fărâmatura,
A cules'o,	20 Zdrobitura,
5 A topit'o,	Fârșela,
A melițat'o,	Amețela din corpul (cutăruța).
A dărăcit'o,	Cum iese cânepa de vară
A tors'o,	Peste cea de toamnă,
A țesut'o,	25 Așa să iese junghiturile,
10 A 'nălbīt'o,	Cuțitele și țepile,
A trāmbīt'o,	Durimile,
A croit'o,	Usturimile,
A purtat'o,	Fiorile,
A rupt'o.	30 Frigurile,
15 Așa să se rupă junghiturile,	Recorile de la (cutare);
Cuțitele, durimile,	Să remățe (cutare) curat,
Usturimile,	Ca de Maica Precista dat.

Rețetă : Se ia cânepă dărăcită se face o ață lungă, se resucește repetându-se cuvintele de mai sus. Se lăgă ața de suptioră și se înodă la spate.

DESCANTEC DE RINZA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Nicolae Mrejeru, agricultor, din Peșteana-de-ssn — Gorj.

Plecaî pe cale, pe cărare,	— Ce plângî (cutate) și te ole-
Spre sōre rēsare.	[căiești?]
Șoimanele mă 'ntâmpinară,	—Ce să nu plâng, Maică Sfintă
În brațe mă luară,	[Mariă!]
5 În sus mă aruncară,	Că ađi diminēțā,
Rinza 'mî resturnară;	Plecaî pe cale, pe cărare
Intorcēdu-mē îndărăt,	15 Spre sōre rēsare.
Jeluindu-mē, olecāindu-mē,	Șoimanele mă 'ntâmpinară
Maica Sfinta Maria din cer	Și 'n brațe mă luară,
[mē auđi,	În sus m'aruncară,
10 Și către mine strigă:	Și burta 'mî turburară!

- 20 — Tacî nu măî plînge,
Că cu buclumu oi bucluma,
Şi oiû pune demn la demn,
Puterî la puterî,
Os la os,
25 Plămîni la plămîni,
Ficaţi la ficaţi.
Cum fuge vaca din strungă
Şi oia din luncă,
Porc din cârtog,
- 30 Stomacul să'mî vie la loc.
Amin, amin,
Descântecul de la mine,
Leacul de la Maica Sfînta
[Mărie!
(Cutare) să remăie curat, lu-
[minat,
35 Ca argintul strecurat,
Ca în ceasul ce a născut !

Reţeta: Se descântă de trei ori cu un fir de mătură, în mălai sau pâine şi în rachiû sau în apă. Se dă bolnavului să bea apă şi rachiû şi firul de mătură se pune la stomac.

DESCANTEC DE RINZA

(VARIANTA)

Cules de Ión Ionescu, de la Maria N. Turbatu-Runcu—Dîmboviţa.

- Eşi rînză sécă,
Eşi rînză rumănescă,
Eşi rînză letinască,
Eşi rînză ovrească,
5 Eşi rînză turcăscă,
Eşi rînză porcască,
Eşi rînză de nouă feluri de la
[(cutare).
Nu-î strica rînză,
Nu-î strica osânza.
- 10 Şi te du în lemne secî,
Şi în ale pîetre reci ;
Că eu Maria dreg rinza,
Plămădesc osânza,
Cum se plămădeşte aluatu în
[capistere
15 Şi faguri de mîtere.
De la mine (cutăruia),
Léc să-î fie !

Reţetă: Se descântă în rachiû şi cêpă albă. Rachiul se bea şi cêpa se mîncă.

DESCÂNTECE DE VENINARE DE ȘERPE

DESCANTEC DE VENINARE DE ȘERPE

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Stanca Deconescu, din Sacelu—Gorj.

A se vedea un mic descântec în colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 393, colóna I, unde câte-va versuri de la început se asemănă.

Pasere albă,	De câine, de câinóică,
Codalbă,	De puiú, de puľandră,
Sus se înalță,	De copoľ, de copóică,
Jos se lasă,	De năvăstuică, de năvăstóică,
5 Pe buturi de viță se puse.	25 De urși, de ursóică, etc.
Buturul s'aprinse,	De albină, de albinóică
Vița tăietă,	De vřespe, de vřespóică,—
Mestecată,	Tóte mușcăturile,
Peste gard aruncată,	Tóte loviturile,
10 Din gură de șerpe vindecată.	30 Tóte 'nțepăturile,
De șerpe, de șerpóică,	Tóte se desveninară,
De puiú, de puľandră,	Trupul (cutăruia) se desvenină
De năpărcă, de năpărcóică,	Și se vindecă.
De puiú, de puľandră	Și remase (cutare)
15 De guștere, de gușteróică,	35 Curat,
De puiú, de puľandră,	Luminat,
De șopărlă, de șopărlóică,	Ca aurul strecurat,
De puiú, de puľandră,	Ca Maľca Precista în cer ce
De muscă, de muscoi	[l'a lăsat.
20 De puiú, de puľandră,	

Rețetă : Se descântă cu viță verde de vie în lapte dulce și cu laptele se udă la mușcătură și se bea și din el.

DESCANTEC DE ȘERPE

Cules de Chr. N. Țapu, de la Moș Badea Coșerenu—Roșiorii-de-Vede.

Codăule, ce stăi pe ghîzdurele	5	Și un băț de alun
[trist și măhnit ?		Și te-oî lovi în cap
Orî ai mușcat pe cine-va ?		Și tu oî muri,
Taci, proclate, de căine		Și (cutare) s'o 'nsdrăveni.
Că eă oî lua un ban de argint,		

Rețetă: Se descântă de trei orî în apă neincepută și în olă nouă cu un ban de argint și cu un băț de alun sau de boziu; se spală cu apa și se dă să bea.

DESCANTEC DE ȘERPE

Cules de Chr. N. Țapu de la Moș Stan Tobă, Roșiorii-de-Vede.

Vezi G. D. Theodorescu pag. 393 colona I, primul descântec de șerpe, în care ultimele câte-va versuri se asemănă.

Apucaî prin niște prunî mă-	—Am mușcat pe (cutare).
[runțî,	—Ce-î dai lécul ?
Intâlnî un șerpe necăjit,	—Fierul și oțelul,
Măhnit și amărit.	Măsga de alun,
—De ce ești, șerpe, necăjit,	10
5 Amărit și măhnit ?	Și apa neincepută.

Rețetă: Se repetă de nouă orî descântecul; bățul de alun se cojește, se pune în apă și se dă să bea bolnavului.

DESCANTEC DE ȘERPE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

A se vedea o variantă în colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 393 colóna I sus și col. II jos, și pag. 396, col. I sus.

A plecat (cutare) pe cale pe [cărare,	Să iasă junghîrile, usturimele,
S'a întâlnit cu vipera în cale.	10 Cușitele, durimile de la (cutare),
El pe viperă a călcat,	Din picere, din umflătură,
Vipera s'a nveninat	Din mușcătură,
5 Și pe el l-a mușcat.	Din veninătură.
Și leacul 'l l-am căutat;	Și (cutare) să rămâie curat, lu-
Și l-am aflat în nuia de alun,	[minat
În răchită de boj.	15 Ca de Maica Precista lăsat.

Rețetă: Se descântă în lapte dulce și se bea din el și se oblojește la mușcătură cu bojă fierță în lapte dulce.

DESCANTEC DE ȘERPE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Măria Năstase, din Romanești—Gorj.

Pasăre pestrufe	Buduroi gălătă,
În sus sbură	Mușcătură de șerpe
Pe buștén de vie pică.	De șerpóică
Buștenu s'aprinse,	Veninată
5 Plóla îl stinse.	10 Vindecată.

Rețetă: Se descântă cu viță de vie saă cu vîrf de boj în lapte; cu laptele se unge omul unde este rana de mușcătură de șarpe. Se repetă descântecul de trei ori.

DESCANTEC DE ȘERPE

(VARIANTA)

Comunicată de D-nul M. Canianu — București.

A se compara cu cele două variante din colecția d-lui G. Dem. Theodorescu, pag. 394, col. II. Vezi și «Descânțec Marian pag. 224, 226, 227.

Tună 'n cer,	Osul să remăie sănătos.
Tună pe pământ.	Cine 'l-a adus vestea,
Prepelița pestriță,	Să-l befe povestea.
Se ține de peliță,	10 Câte cuvinte am uitat,
5 Peliță de carne,	Tote să fie cu adevărat.
Carnea de os,	

Rețetă : Se descântă cu crengi de alun, cu iarbă crescută prin gard, și cu apă neîncepută. Se descântă trei zile de a rândul, în fie-care și câte de trei ori : dimineața, la amiazi și seara ; și la fie-care dată se spune descântecul de trei ori.

DESCANTEC DE MUȘCATURA DE ȘERPE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la I. Păscaru, din căt. Gura-Beliș.

Sfinta Troiță,	La un loc cu nașu,
Pasere pistriță.	Nașu, alunașu.
Calcă 'n pîetă,	
Pîetă a trăsniț,	Mă 'nchin cu descântecu
5 Șerpele a plesniț,	Și Dumnezeu să vie cu leacu.

DESCANTECE DE MUMA PADURII

DESCANTEC DE MUMA PADURI

Cules de Chr. N. Țapu, de la Stana Lungociu-Oprișoru—Mehedinți.

Tu muma păduri,	Cu mesele întinse,
Tu de astă séră în colo să nu	Cu paharele pline rase,
[maî vi,	15 Puse pe masă.
Că tu vi cu mâinile cât riș-	Acolo să musci,
[chitórele,	Acolo să mănânci.
Cu piclórele cât prăjinile	Acolo să ședî,
5 Cu ochiî cât sitele,	Acolo să odihnești
Cu dințiî cât teslele,	20 De astă séră în colo.
Cu unghiile cât secerile.	Să nu maî vi la cutare,
Să te duci în códele mărilor,	Că te taî cu securea.
În córnel cerbilor,	Și nici acolo să nu ședî,
10 Unde fata mare cosița nu îm-	Ci să te duci în ăl fund de mare,
Voinic nu chîotește. [pletește	25 Că te-aștéptă o fată mare,
Că ele te-adastă cu făcliele	Móșea dumitale.
[aprinse,	

Notă.—Femeile cari au copiiî micî, nici o dată nu-î bat cu mătura orî cât de necăjite ar fi ele. Cea ce le face de a nu lovi sau amenința pe copiiî cu mătura, este credința că dacă bat copiiî cu mătura, nóptea vine muma păduri, li se arată în vis și-î sperîe. —Când copiiî plâng în somn și continuă a plânge chîar deșteptându-se—dice-se, că a venit la ei muma păduri, de acela femeile tot-d'auna chîamă pe baba satului, ca să descânte copiiilor descântecul de maî sus.—Descântecul se face cu ajutorul unei securî, care se înfige cu tăișul în pragul ușei, când se dic vorbele :

«Că eu cu securea te-oî tăia
«De la (cutare) te-oî depărta».

DESCANTEC DE MUMA PADURII

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la baba Badea Voicu Stirbu, din Drăgănești—Teleorman

Tu, muma pădurii,	Cu făclii aprinse,
Tu mlađa n��pte,	Să m��nca��,
��i tu mamorni��,	Să osp��ta��,
Vo�� c��te trele să vă 'nt��lni��,	15 Pe (cutare) să'l iert��,
5 ��i să pleca��,	��i să'l l��sa�� curat, luminat,
Pe (cutare) s'�� l��sa��,	Ca Ma��ca Precista ce l'a dat.
Să n'�� mai c��upi��,	Că eu cu desc��ntecul te-am
Să n'�� mai nec��ji��,	[desc��ntat,
Să n'�� mai olec��i��.	Cu cu��itul te-am tăiat,
10 Ci să vă duce�� la copii�� vo��tri,	20 De la cutare te-am depărtat.
Că v'adastă cu mese ��t��nse,	

Re  et  : Se unge copilul cu usturoi   i cu tămăle   i să fac răscruci din umărul drept la piciorul st  ng,   i din piciorul drept în umărul st  ng. T  m  la   i cu usturoiul pisat se da   în apă   i le bea copilul.

DESCANTEC DE PLANS

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Voica Anghel Țapu—Ro  iorii-de-Vede.

Tu, muma pădurii,	Să nu'l mai nec��je��ti,
Tu col��tato,	15 Să'l la�� m��-sa să'l nec��j��sc��.
Tu str��mbo,	M��-sa să'l amărască.
Tu sc��lclato,	Tu să te ducă la col���ti�� t��i,
5 Să fugă,	La purceii t��i,
��i să te ducă,	La c���teii t��i.
��n păduri,	20 Pe ei să te nec��jesc��,
��n ad��ncuri,	Pe ei să te am��r���ti.
��n sm��rcuri,—	Că eu unde o�� afla numele tău.
10 Unde popă nu t��c��,	Cu toporu te-o�� tăia,
Unde coco�� nu c��nt��,	Cu focu te-o�� ardea,
Unde c���ne negru nu latr��.	25 Cu t��m��la te-o�� t��m��la.
Să'l la�� pe cutare,	

Re  et  : Se desc  nt   cu foc, tămăle, topor   i apă. Se pune foc cu tămăle   i se tămăle c  ma  a copilului.

Se fac răscruci pe c  ma  a copilului cu toporul   ncep  nd de la piciorul st  ng la umărul drept   i de la piciorul drept la umărul st  ng.—   n urmă se îmbracă copilul cu c  ma  a.

DESCANTECUL DE SPARIETURA

Cules de Ión Odor de la Păuna Moldovénca din Buzău.

- S'a sculat (cutare) Sfânta Lună
[de diminéță,
Pe cale, pe cărare a apucat,
Cu trei spurcați în cale s'a 'n-
Cu lei, [tâlnit :
5 Cu smeț,
Cu leóicile,
Cu smeóicile,
Cu lipitura,
Cu spărietura.
10 Sburătorul era buzat și 'ncor-
[norat,
(Cutare), l'a vădut, s'a 'nspăl-
[mântat,
De carne, de spinare, de șale
S'a 'nceștat. [s'a apucat,
El s'a vâltat, s'a tânguit,
15 Maica Precista la el s'a coborît;
În brațe l'a luat,
De carne, de spinare, de șale
[l'a descleștat,
Și cu leac l'a dăruit,
De șapte miluri de loc pe spur-
[cat l'a gonit.
20 Blestemu-te Domnul, pe tine
[spurcatule,
- Ce-ai avut, de te-ai apropiat
[de (cutare),
Și l'ai apucat de rinichî,
De sub rinichî,
De ficat,
25 De sub ficat,
De grumazî,
De sub grumazî ?
Ieși, că Domnul te-a blestemat;
Ieși de la cutare din mațe, de
sub mațe,
30 Din ficați, de sub ficați, din
bojogi, de sub bojogi,
Din inimă, de sub inimă, din
rânză, din osânză,
Dintr'o sută și nouă de oscióre,
Din nouă-șeci și nouă de vini-
[șóre,
Să rămăle (cutare) curat, lu-
[minat,
35 Ca argintu strecurat,
Ca florile înflorite,
Ca altoile altoite, cum este de
la Dumneșeu lăsat.
38 Eă, cu Dumneșeu și cu Maica
Precista cu leacul !

DESCANTEC DE MUMA PADURII

Culésă de Chr. N. Țapu. de la Bărbătesci—Vâlcea.

- Tu, muma pădurii de miață-qi
Tu, muma pădurii de miață-
Tu să fugi, [nópte
Tu să te duci
5 Îndărăt de unde ai venit și pe
(cutare) să'l părăsești.
Du-te la fetele tale
- La frumoșele tale,
La gramnicele tale,
Îndărăt de unde ai venit.
10 Lasă pe (cutare), curat,
Luminat
12 Ca Maica Precista din cer ce
[l'a dat.

Rețetă : Se descântă cu toporul și cu mătura în talpa casei despre sóre-scăpătă. Apoi cu tăciune de foc și cu un surcel de alun. Vărăjítórea învâr-tește sub călcăiul ei tăciunele și rostește cuvintele de mai sus. Cu pul-berea cărbunelui se mănjește cel suferind făcându-i-se în frunte și 'n o-braz semnul crucii.

DESCANTEC DE SPAIMA

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Nața în etate de 85 ani, din Alexandria — Teleorman.

Acest descântec este bulgăresc.

Stra ut bașta,	10 Stra ut fulger,
Stra ut maica,	Stra ut haiduci,
Stra ut muma păduri,	Stra ut ogan,—
Stra ut mamornița,	Dă izleză ut serțe
5 Stra ut noști,	Dă izleză ut glava
Stra ut vic,	15 Dă izleză ut cracă
Stra ut gâlcă,	Dă izleză ut rîțeti
Stra ut besnic,	Seacă dihanie nă legalu
Stra ut davnic,	Serțe (N) nă meastu.

Rețetă : Se descântă în făină strânsă de la trei case primare. Des-cântecul se face în vatra focului. Se aruncă la fie-care descântec câte un pumn de făină pe perețele coșului. După figurile care se inchipue pe pă-rețele înegrit al coșului, descântătórea explică spărietura bolnavului.

Se răcăie funinginea după coș, se amestecă în apă cu făina descân-tată și se dă de bea cel speriat.

DESCANTECE DE BUBA

DESCANTEC DE BUBA

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Balan, din Costesci—Vâlcea.

Bubă albă,
Bubă neagră,
Bubă verde,
Bubă galbenă,
5 Bubă roșie,
Bubă ovrească,
Bubă porcască,
Bubă turcăscă,
Bubă românească,
10 Bubă de nouă-șec și nouă de
[feluri.]

Tu te tragi,
Eu să te trag,
După limba mea,
După buruiana ta,
15 După descântecul meu,
După al Maicăi Precistii.
Domolește-te,
Potolește-te,
Cum să potolește
20 Porcii prin straturi,
Omenii în paturi,
Așa să se potolască
Buba, spurcatul,
Dalacul,
25 De la cutare,
Din inimă, din ficiță,
Din piclere,
Din mădulele,
Din oscloarele.
30 Mută-te,

Strămută-te.
Du-te 'n văi,
Pe lemne, pe pietre,
Acolo, unde popă nu tócă,
35 Unde secure nu răsună,
Unde topor nu taie,
Unde fete mari cода nu 'm-
(pletește,

Unde casa nu se spoiește,
Unde cocoș nu cântă,
40 Unde câine n'a lătrat,
Unde popă n'a tocat.
Acolo vă sînt paturile,
Acolo vă sînt halaturile ;
45 Mese 'ntinse,
Cu făclii aprinse.
Acolo să beți,
Acolo să mâncați,
Acolo să vă așezați,
50 În trupul (cutăruța) să nu mai
(stați.

Și să rămii cât bobul de mei,
Și ala să te faci în trei,
Și din trup să pleci.
Iar cutare să rămăie,
55 Curat, luminat,
Ca stéua din cer,
Roua din câmp,
Ca ferecăturile de argint,
Ca Maica Precista ce l'a făcut
(și l'a lăsat.

Rețeta : Se descântă cu o cruce, cu tămăle, ac, cuțit găsit și cununat, apă, sare și rachiū.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ionița Neblea, din Cetățuia—R.-Vâlcea.

Bubă albă,	Eă în bute te-oî lega (băga),
Bubă negră,	15 Cu cercuri de fier te-oî lega,
Bubă turcăscă,	Cercurile or plesni,
Bubă albastră,	Buba s'o risipi,
5 Bubă cu izdat,	Și s'o duce
Bubă cu dălac,—	În codele mărilor,
Nu cuprinde,	20 În cornele cerbilor.
Nu întinde,	Ești bubă și te du,
Nu înțepa,	Că eă cu mătura te mătur,
10 Nu cuțita,	Cu crucea te gonesc,
Nu junghia,	Cu cuțitu te tai,
Că eă ți-oî descinta ție,	25 De la cutare te pornesc.
De la mine léc oî avea.	

Rețetă: Se descântă cu crucea, cu tămăle, ac, cuțit găsit și cununat, apă, sare și rachiū.

DESCANTEC DE DALAC

Cules de Chr. N. Țapu de la Stanca Reșică, din Drăgănești — Teleorman.

Să se compare acest descântec cu cel din Colecția D-lui G. Dem. Teodorescu intitulat «De bubă rea» pag. 359, colóna I sus.

Plecat'a (cutare),	Buba armenăscă,
Pe cale, pe cărare,	Bubă jidovăscă,
Iar la mijloc de cale,	15 Bubă țigănească,
Buba l'a întâlnit	Bubă rumânească,
5 Și pe el că l'a isbit, —	Bubă țigănească, călăscă, o-
Buba cu săgetătură,	— țiască.
Buba cu pocitură,	(Cutare) s'a plâns și s'a văitat,
Buba cu întâlnitură,	Cu lăcrămî pănă 'n pământ,
Buba albă,	20 Cu glasu pănă 'n cer.
10 Buba vinătă,	Nimenîa nu 'l auđia,
Bubă negră,	Nimenîa nu 'l întreba,
Bubă cu nouă-đecî și nouă de	Numai Maîca Precista din cer
[junghîrî,	[il auđia.

- Pe scară de aur se scobora,
 25 De mâna dréptă 'l lua,
 Și 'l întreba:— Ce te plângi și
     [te olecăiești?]
 Iar el plânga și suspina:
 —Plâng și mă olecăiesc
 Că de diminéță m'am sculat;
 30 Pe cale, pe cărare amplecat;
 Cu buba rea,
 Cu dălacu m'am întâlnit.
 Maica Precista de mâna dréptă
     [il lua,
 Și pe cărare dréptă 'l îndrepta,
- 35 La (cutare) descântătore il
     [ducea.
 Că ea cu limba te-o descânta
 Cu mâna buba rea ț-o lua,
 Cu fum de petec te-o afuma,
 Cu tămâia te-o tămâia,
 40 Cu crucea buba ț-o depărta,
 Cu mătura buba ț-o mătura.
 Și (cutare) rămânea,
 Curat și luminat,
 Precum Domnul te-a lăsat,
 45 In ȕiua ce te-a născut.

Rețetă: Descântecul de bubă rea—ȕis și dălacul — se descântă de obicei în rachiū de drojdie, cu fir de mătură și cu crucea.
 Din rachiul descântat gustă bolnavul și cu restul se stropește la bubă.

DESCANTEC DE DALAC

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ión Matheiū, din Govora— Vâlcea.

- Fugī, dălace,
 Imbălate,
 De la inima (cutăru'a).
 Nu întinde,
 5 Nu cuprinde,
 Nu umfla,
 Nu gâmfă,
 Nu înțepa,
 Nu cuțita.
 10 Nu înțepa cu acele
 Nu umfla cu nucile,
 Și eșī de la (cutare),—
 Din inimă,
- De supt inimă,
 15 Din boșogī,
 De supt boșogī.
 Eșī și te du,
 Unde popa nu tócă,
 Unde căine negru nu latră,
 20 Unde cîoban nu chiote;
 Și să lașī pe (cutare),
 Curat,
 Luminat,
 Ca argintul stricurat,
 25 Ca de Maica Domnului lăsat.

Rețetă: Se descântă cu cuțitu, pistornicu (cruce) și fir de mătură, în apă de isvor și cu tămâie de la bobotéză. Cu apa descântată se stropește buba suferindului, și restul din apă se aruncă pe par, saū pe un căine și se repetă vorbele:

«Cum nu pôte sta apa în par și se usucă,
 Așa să fugă și să se usuce junghīurile,
 Cuțitele, dălacul, izdatul de la (cutare);
 Și cum mătura mătură gunolul,
 Așa să se măture tótă durerea,
 Junghīurile și cuțitele de la (cutare).

DESCANTEC DE BUBA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilinca Nicolae Săceanu, Drăgșani—Teleorman.

Pleacă patru-șeci de muieri Pe patru-șeci de drumuri. Ele jos a ședut, Focul l'a făcut,	Și să te duci la copiii tăi, Că ei te-adastă,
5 Buba la (cutare) a răsărit. Impărătesă albă, Impărătesă vinătă, Impărătesă galbenă, Impărătesă roșie, —	20 Cu mesele întinse, Cu paharele pline, Să mănânci, Să ospătezi. Și pe (cutare) să'l lecușești
10 Să ieși de la (cutare) din fața (obrazului, Din sgârçul nasului, Din toate mădularile, Din toate osciôrele. Și să te duci,	25 Și să'l lași Curat, Luminat, Ca stéua din cer, Ca roua din câmp,
15 Unde popă nu tocă, Unde cocoș nu cântă, Unde câine n'alatră.	30 Ca Maica Sfinta Mărie, Leac să-î fie. Descântecul al meu Și leacul lui Dumnezeu !

Rețetă : Se descântă cu cuțitul și cu fir de mătură și se dic la sfirșitul descântecului și vorbele :

- Cu cuțitul te tăiaș,
De la (cutare) te depărtaș,
Te gonit,
Te risipiș,
5 Cu mătura te măturaș,
Junghiturile și durerile de la (cutare) le depărtaș.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Preda Comănescu, din Bărbătescu—Vâlcea.

Bubă albă, Bubă negră, Bubă turchéză, Bubă albastră	Cu ucigașu, Cu dătătura, Cu legătura, Cu strigoșu,
5 Și cu lucru vrăjmășesc,	10 Cu moroșu,

- Ești din inimă și ficăț,
Din plămâni,
Din măsele,
Din oscițorele,
15 Din șale,
Din picțore,
Mai curând de unde'l dore.
Că eu te-am sorocit cu soroc
(de foc
Să ieși din (cutare) tot din tot,
20 Cu gréța,
Cu năplăiala,
Cu ametela,
Cu tãromela,
Cu moloșela,
- 25 Cu pirotela.
Eu te-am descântat,
Eu te-am mânat,
Unde popă nu tócă,
Unde fată mare cosiță nu îm-
(pletește,
30 Unde casă nu se spoiește,
Unde popă nu cetește,
Unde topor nu taie,
Unde cocoș nu cântă.
Acolo se pãlătuești
35 Pě (cutare) să'l urășți.
Acolo să stai să prânđești,
Să hodinești,
38 Pě cutare să'l urășți.

Rețetă : Se descântă cu un ac, cu cuțit cunumat și cu sare în apă, pe care suferindul o bea ; restul se aruncă pe gard sau pe un câine.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Oprica, din Barbătesci—Vâlcea.

- Bubă albă,
Bubă neagră,
Bubă vinetă,
Bubă turchéză,
5 Bubă cafenie,
Bubă din patru-deci și patru de
[némuri de bube,
Bubă cu spurcat,
Nu te 'ntinde ca șérpele,
Nu înțepa ca cuțitele,
10 Nu 'nghimpa ca acele.
Și să pică și să respică,
Ca spuma de mare,
- Ca roua de sóre ;
Și să ieși din inimă,
15 Din măsele,
De sub măsele,
Din nas, de sub nas,
Și să te ducă
În córnel cerbilor,
20 În copitele cailor,
În munți scunđi.
Acolo sînt liveđi verđi,
Cu ape reci,
Casele vóstre de veci.

Rețetă : Se descântă cu cuțit, cu sare și cu apă. Apa rămasă se aruncă pe gard și se rostesc cuvintele :

«Cum se scură apa după gard,
Așa să se scure și să fugă buba de la (cutare).

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culesă de Chr. N. Țapu de la Baba Stanca Deconescu, din Sacelu—Gorj.

Plecă cutare pe cale, Pe cale, pe cărare. Se 'ntâlni cu buba 'n cale : — Bubă albă,	15 Late Săncelate, Cu alamă suflate. Te-oî scóte din ficăi, din i- [nimă, din boşogî,
5 Bubă négră, Buba bubelor, Sora cîumelor,— Nu gămfa, Nu junghia,	Şi să te ducî în copitele cailor, 20 În córnela cerbilor, In códele mărilor. Acolo să cocî, Acolo să rescocî,
10 Nu înţepa, Nu făcea carnea rea Că eă te-oî impunea Te-oî străpunge,	Şi pe (cutare) să'l laşî, 25 Curat, Luminat,
1 Cu nouă cuţite,	27 Ca Maica Precista ce l'a dat.

Reţetă: Se descântă cu cuţitul în mîiere. Cu mîierea se unge la bubă şi se mîncă din ea.

DESCANTEC DE BUBE DULCI

Cules de Chr. N. Țapu de la Ióna Călniceanu, Costesci—Vâlcea.

Néţă, Cărtănéţă, Tinde masă de mătase ; Tóte bubele chemase, 5 Numaî pe ale dulcí nu le che- [mase. Ele rău se mîniase	De vîrf s'aplecasse Din rădăcinî secase. Să rămăie (cutare) 10 Curat, Luminat, Cum Maica Precista l'a lăsat.

Reţetă: Se descântă cu balegă de vacă, atingîndu se bubele dulcí; apoi se usucă balega la coşul casei, dîcîndu-se cuvintele: «Cum se usucă balega de sóre şi de fum, așa să se usuce bubele de la (cutare)».

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Preda Comănescu, din Bărbătesci — Vâlcea

- Bubă albă,
Bubă negră,
Bubă turchéză,
Bubă albastră,
5 Și cu lucru vrășmășesc ;
Cu ucigașu,
Cu dătătura
Cu legătura,
Cu strigoșu
10 Cu moroșu, —
Ești de la (cutare),
Din inimă,
Din ficiș,
Din plămân,
15 Din unghiș,
Din măsele,
Din gingiș,
Din limbă,
De supt limbă,
20 Din șale,
Din picióre,
Mai curând de unde 'l dore.
Că ești te-am sorocit cu soroc
[de foc,
Să ieși din trupul (cutăruia)
[tot din tot.
25 Să ieși cu grêța,
Cu cêța
Cu năplățala,
Cu ametețala,
Cu tãroméla,
- 30 Cu moleșéla
Cu pirotéla.
Ești te-am mănăat,
Unde popă nu tócă,
Unde fată mare cosița nu îm-
[pletește,
35 Unde popă nu citește,
Unde casă nu se spoește,
Unde topor nu taie,
Unde cocoș nu cântă.
Acolo să stai
40 Să pălătulești,
Și pe (cutare) să 'l urăști.
Acolo sînt în córnel cerbilor
Și în colțurile mărilor, —
Acolo sînt făclii aprinse,
45 Acolo sînt mese întinse.
Acolo să stai să prânziș,
Să vè hodiniș
Și pe (cutare) să 'l urîș.
Acolo să vè opriș,
50 Să prânziș,
Să hodiniș,
Să mâncaș,
Să ospătaș,
Și pe (cutare) să 'l lăsaș,
55 Curat,
Luminat,
Ca argintul stricorat
Ca de Maica Sfinta Marie lăsat.

Rețetă : Se descântă cu un ac, cu cuțitul cununat și cu sare. Sarea o bea cu apă suferindul și restul din ea se aruncă pe un câine și se dic cuvintele : «Când o mai veni buba la acest câine, atunci să mai vie buba la (cutare), atunci, nici atunci».

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina, din Gresia—Teleorman.

Bubă din culcare,	Să nu întindeți,
Bubă din sculare, —	10 Să nu cõeți,
D'o fi bubă călnescă,	Să nu căscați;
D'o fi bubă ovreiescă	Ci veninul din inima (cutăruia)
5 Să sară din pantecele trupului.	[să'l mutați.
Nouă decî și nouă de bube,	Și cutare să rămăie curat,
Nouă-decî și nouă de dălaci,	14 Ca Maica Precista ce l'a dat.
Nouă-decî și nouă de brânci,	

Rețetă: Descântecul de bubă se face cu un cuțit pe d'asupra bubei. În urmă se dă bolnavului o ciupercă — ȱisă ciuperca bubei — ciuperca pucîosă, sau o buruiană numită dovlecel, care se aplică d'asupra bubei.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Neaga Zamfir Gheorghe, din Butculesci — Teleorman.

Bubă albă,	Cu nouă-decî și nouă de um-
Bubă negră,	[flături,
Bubă cu dălacu,	10 Cu nouă-decî și nouă de o-
Bubă cu isbitură,	[brîntituri;
5 Bubă de nouă-decî și nouă de	Să ieși din pîle în sare,
[feluri de bube,	Din sare în pămînt.
Să ieși de la (cutare)	Tu să te topești,
Cu nouă-decî și nouă de durori,	Și să te prăpădești,
Cu nouă-decî și nouă de fiorî,	15 Și pe (cutare) să'l lecuiești.

Rețetă: Se descântă cu sare în apă. Cu sare se atinge bubă și se lepădă jos și se rostesc vorbele:

«Cum se topește sarea în apă,
Așa să se topescă totă durerea,
Junghîurile și bubă de la (cutare).

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ion Matheiū, din Govora — Vâlcea.

Bubă albă,	Tu să te ieī.
Bubă negră,	Cu crucea te-oī depărta,
Bubă tătarăscă,	Cu mătura te-oī mătura,
Bubă ovreīscă,	Cu cuțitu te-oī injunghia ;
5 Bubă turcēscă,	20 De la (cutare) te-oī lua
Bubă rusēscă,	Și te-oī depărta.
Bubă romānēscă,	Să eși și să te duci de la(cutare),
Bubă de nouē decī și nouē de	Unde căine negru nu latră,
[felurī de bube,—	Unde popă nu tōcă,
Nu întinde,	25 Unde cloban nu chioțește,
10 Nu cuprinde,	Unde casă nu se spoēște.
Nu umfla,	Și pe (cutare) să 'l lași
Nu gāmfa,	Curat,
Nu obrānti,	Luminat,
Nu tīromi.	30 Ca maīca ce de sus l'a lāsāt.
15 Eū te iaū	

Rețetă : Se descântă cu cuțitul, fir de mătură și cu cruce în apă ne-
începută și cu sare și cu tămăe de la bobotéză.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Nicolae Ióna Vēduva, din Monastireni—
Vâlcea.

Bubă cu dālac,	10 Bubă de vacă,
Bubă cu izdat,	Bubă de căine,
Bubă cu brāncă,	Bubă de cal,
Bubă albă,	Bubă de porc,
5 Bubă negră,	Nouē-decī și nouē de descān-
Bubă galbenă,	[tătorī,
Bubă turchēză,	15 Tóte descāntă,
Bubă cafenie,	Tóte leac aū.
Buba bubelor ;	Bubă órbă

Bubă ovreiéscă,	Din ficați,
Bubă turcéscă,	30 Din óse
20 Bubă țigănéscă,	Măduvóse ;
Bubă ruséscă,	Și te du în códele mărilor
Bubă din netoți, —	Căci acolo aveți cu ce vă cinsti,
Ești de la (cutare)	Cu ce vă omeni.
Din óse,	35 Dar(cutare)n'are cu ce te cinsti
25 De supt óse,	Nici cu ce te omeni.
Din ochi,	Și să lași pe (cutare) curat,
De supt ochi,	Și luminat,
Din inimă,	39 Ca Maica Precista ce l'a dat.

Rețetă : Se descântă în apă cu cuțitul și cu pistornicul (crucea). Cu apa descântată se udă cel bolnav la locul unde este buba.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Nața, în etate de peste 85 ani, din Alexandria—Teleorman.

Bubă bună,	15 Să vă duceți în códele mării,
Bubă dulce,	Unde popă nu tócă,
Bubă vinătă,	Unde fete mari códa nu îm-
Bubă mistréță,	[pletește; —
5 Bubă din somn,	Că sint două fete
Bubă din sculare,	Cu códa pe spete.
Bubă din mâncare,	20 Și v'așteptă cu mese 'ntinse,
Voî nouă-deci și nouă de bube,	Cu pahare pline,
Nouă-deci și nouă de năjituri,	Să mâncați,
10 Să eșiți de la (cutare) din popu	Să ospătați,
[nasului,	Pe cutare să 'l ȳertați,
Din creșterii capului,	25 Și să 'l lăsați curat,
Din sgârciul nasului,	Luminat,
Din inimă,	Cum Dumnezeu l'a lăsat.
Din ficați ;	

Rețetă : Se descântă cu un cuțit pe locul unde este buba și se atinge cu nițică sare.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Rada Șovâlgău, din com. Valea-cu-apă—Gorj.

Tu, bubă de cal,	20 Pe supt buturî ;
Tu, bubă de vacă,	Unde căiniî n'o lătra
Tu, bubă de capră,	Și popă n'o toca,
Tu, bubă de ôie,	Fată mare nu s'o pștețna.
5 Tu, bubă de purcea,	Cum nu pôte popa sluji sfînta
Tu, bubă de cățea,	[leturghie
Tu, bubă veninată,	25 Fără cruce și fără tămăle,
Tu, bubă de scrôfă turbată,	Așa să nu te lipești de (cutare);
Tu, bubă trupescă,	Cum se potolește vîntul
10 Tu, bubă netoțescă,	Și pămîntul
Tu, bubă boerescă,	Copiiî micî în legănele
Tu, bubă rudărescă,	30 Boerî marî în plăpomele,
Tu, bubă țigănescă, —	Păsărele pe la cuiburele, —
Eû te mut,	Așa să se potolască buba din
15 Tu să te muți, —	[ósele (cutăruța).
Să te duci la fetele lui Ler im-	Și cutare să rămăle curat lu-
[pêrat,	[minat,
Unde cocoș nu cântă,	35 Ca argintul stricurat,
Unde sêcure n'o tața.	Ca sórele rêsărit,
În păduri	Ca busuîocul înflorit.

Rețetă : Se descântă de trei ori, repetându-se versurile de mai sus. Se descântă cu crucea, cuțit și sare în apă. Apa descântată o bea cel suferind și se unge cu ea unde este buba.

Restul din apa descântată se aruncă pe o mătă sau căine și se dic vorbele : «Când o mai scri, sau grăi, sau descânta și cățeaua asta, atunci să mai vie buba la (cutare). Buba pe pămînt a venit, pe pămînt să se întorcă ; pe pămînt a venit, pe supt pămînt să se ducă.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Marica Petrișor—Roșiorii-de-Vede.

— Bubă bună	Nu ca brósca te umfla.
Și mai bună,	Și ești de la cutare,
Bubă dulce,	Cu toate junghurile,
Bubă de nouă feluri de bube ;	20 Cu toate cuțitele,
5 Bubă albă,	Cu toate durerile,
Bubă neagră,	Cu toate obrintelile
Bubă verde,	Și cu toate răcelele ;
Bubă vinătă,	Și te du 'n fundul mării,
Bubă turchéză,	25 La rădăcina copacului,
10 Bubă roșie,	La fata 'mpăratului.
Bubă albastră ;—	Că fata 'mpăratului te-așteaptă,
Nu te 'ntinde,	Cu mese 'ntinse,
Nu te prinde,	Cu făclii aprinse,
Nu ca ghimpele 'nghimpa,	30 Cu pahare pline,
15 Nu ca urzica urzica,	Să mâncați să ospătați,
Nu ca șerpele 'nvenina,	Pă (cutare) să'l țertați.

Rețetă : Se descântă în cicóre saú prune uscate și se pun pe locul unde este buba.

DESCANTEC DE HA BUBA

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor, de la Țărtia—Valeni—Prahova.

— Bubă albă,	Nici să te 'nmulțești,
Bubă vinătă,	Mai mult să te sfirșești,
Bubă albastră,	Afară să ieși,
Bubă neagră,	15 Din turpină să seci.
5 Bubă mocănescă,	Te-ai mistuit,
Bubă ovreiescă,	Te-ai risipit,
Bubă veninată,	Jupănescă,
Bubă săgetată,	Împăratésă ?
Bubă rea,	20 Móiă-ți cuțitili,
10 Sor' cu ciuma rea ;—	Móiă-ți săgețili,
Nici să te lățești,	Móiă-ți toate cusururile,

Să sece dē la (cutare)	Să se mistuēscă,
Să sē mistuľască,	La (cutare) să nu se mai găsēscă.
25 Să sē risipēscă ;	
In vēnt să iēsă,	30 Dē la min' dēscāntecu,
Afar' să plece,	De la Maľca Precista lēcu !

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Nastase, din Romanesc—Gorj.

— Tu, bubă veninată,	Unde popă nu tócă,
Tu, bubă bēșicată,	Unde fată mare códa nu im-
Tu, bubă din bere,	(pletește
Tu, bubă din mănăcare,	Unde căľne nu latră,
5 Tu, bubă din odină,	20 Unde cľoban nu chiotēște,
Tu, bubă din bătaľa vēntuluľ,	Unde óľe nu sbľară,
Tu bubă din bórea pămīntuluľ,	Unde secure nu e,
Să iēșľ de la (cutare)	Miros de tāmăľe.
Din inimă,	Acolo să lăcuiľ,
10 Din trupul luľ,	25 Să vē odiniľ,
Din tóte inchēturile,	Pe (cutare) să'l părăsiľ,
Să iēșľ și să te ducľ,	Și să'l lăsaľ curat,
In vēntuľ marľ.	Luminat,
Eũ te ľaũ și te duc	Ca argintul stricurat,
15 In vēntuľ marľ,	30 Ca Maľca Precista ce ľa dat.
Peste munte,	

Rețetă : Se descântă în usturoľ, rachiũ, cu cuțit și fir de mătură.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Manca Matheľ, in etate de 85 anľ, din Roșiorľ-de-Vede.

— Bubă albă,	Bubă sor cu dălacul,
Bubă nēgră,	10 Bubă sor cu dălacu negru,
Bubă roșie,	Bubă sor cu dălacu vinēt,
Bubă turchéză,	Bubă sor cu dălacu roșu,
5 Bubă veninată,	Bubă cu dălacu veninat,
Bubă topsicată,	Bubă cu dălacu topsicat,
Buba bubelor,	15 Bubă cu dălacu bēșicat, —
Sora cľumelor ;	.Eșľ de la (cutare)

Din os in carne,
Din carne in pîele,
Din rînză
20 In osănză.
Și (cutare) să rămăie,

Curat,
Luminat,
Ca stéua din cer,
25 Ca roua din câmp,
Ca Maica Precista ce l'a făcut.

Rețetă : Se descântă cu sare in apă. Apa se bea și se stropește la
bubă și se ȳic cuvintele :

Cum se topește sarea 'n apă,
Așa să se topéscă buba, dălacul de la (cutare).

DESCANTECE DE BRANCA

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ióna Guța Stanciu, din Saceni—Teleorman.

Brâncă neagră,—	Ia-ți junghîurile.
Brâncă albă,	20 Și să te duci la fata lui Lilăr
Brâncă veninată,	[împărat,
Brâncă galbenă,	C'acolo te-adastă o fată izinită
5 Brâncă bășicată	La o salcie prisădită,
Brâncă cu izdat,	Cu mese întinse,
Brâncă cu dălac,	Cu făcliș aprinse,
Brâncă sora cîmelor,	25 Cu pahare pline și scrise.
Sor cu buba,	Așa știe să vă prîndîască
10 Sor cu dălacu,	Să vă odîndîască.
Sor cu izdatu, —	(Cutare) nu știe să vă odîndîască
Eș de la (cutare)	Nici să vă prîndîască ;
Din cap,	30 Și (cutare) să rămăie curat
Din ochi,	[luminat,
15 Din fălcă.	Ca stéua din cer,
Ia-ți cușitele,	Ca roua din câmp,
Ia-ți ameșiturile,	Ca argintul cel curat,
Ia-ți vîrsăturile,	De Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă cu un drug (un fus mare), în rachiū, unt-de-lemn și în săpun. Cu toate aceste amestecuri la un loc, se unge corpul suferindului. La sfîrșitul descîntecului se mai adaogă și cuvintele următoare :

«Cum mătură mătura gunóele,
Așa să se măture toate junghîurile, cușitele de la (cutare).
Că Maica Precista m'a învățat,
Și cu limba te-am descântat.
Cum dă drugă îndărăt,
Așa să dea îndărăt durerile, junghîurile de la (cutare).

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Ión Odor de la Sandu Potcovaru, din Valeni-de-munte—Prahova.

Brâncă neagră	5 In vânt să te duci!
Brâncă foscată,	
Brâncă veninată,	Dumne-deu cu lécu,
Brâncă din vânt ai venit,	Și eu cu descântecu!

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Stana Reșică, din Drăgănescu—Teleorman.

Să se compare acest descântec cu cel din colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 366 col. I.

Cu cârpa aprinsă am descântat, Brânca îndărăt de la (cutare) [a dat.	Din toate închieturelele, Din toate mădulările. Să te duci, unde popă nu ci- [tește,
—Brâncă secă, Brâncă beșică	Unde cîoban nu chiotește,
5 Brâncă topsică,	20 Unde cîne nu latră,
Brâncă înveninată, Să ieși și să fugi de la (cutare), Din creeri capului, Din sgârciul nasului,	Unde fată mare nu se plăptănă Și (cutare) să rămăie Curat și luminat
10 Din fața obrazului, Din măduva ôselor, Din pîele, De subt pîele, Din rinichi,	25 Ca stéua din cer Ca roua din câmp.
15 Din boșogi,	Cucârpa aprinsă am descântat, Brânca îndărăt de la (cutare) [a dat.

Rețetă : Se afumă de brâncă cu cârpă aprinsă și se rostesc cuvintele de mai sus.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Ion Ionescu de la o bătrână din comuna Cucuteni—Dâmbovița.

Cu cârpă aprinsăam descântat, Brânca îndărăt a dat. Brâncă secă, Brâncă cu d'ăi rēi, 5 Brâncă 'nveninată, Să ieși și să fugi de la (cutare), Din creeri capulu', Din popul nasulu', Din fața obrazulu', 10 Din toate încheieturilele, Din toate mădularile, Eși, fugi și te du,	Unde cîoban nu chiulește, Unde popă nu citește, 15 Unde fată coddă nu 'mpletește; La tórta pămîntulu', La aripa vîntulu'. Să rămăie (cutare) curat, Luminat, 20 Ca auru stricator, Ca stéua din cer, Ca roua din câmp, Ca Maica Precista cînd l'a făcut.

Rețetă : Se descântă de trei ori, afumându-se bolnavul cu călți aprinși sau cu cârpă.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Cârstoiu, în etate de 68 ani, din com. Facăi—Vâlcea.

Tóte brâncele se înșela, Se împovăra, Brânca de la (cutare) n'avea cu [ce se înșela, Cu ce se 'mpovăra, 5 Din rădăcină seca, De la (cutare) pleca.	Și se ducea, unde popă nu tódă, Unde fată mare cosița nu 'm- [pletește, La ómenī lecuește. 10 Rămănea (cutare) curat Luminat, Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă cu cuțitu în sare și se presară pe locul unde este brânca. O parte din sare se înghite de cel bolnav și se repetă vorbele: «Cum se topește sarea de apă, așa să se topescă brânca de la (cutare)».

DESCANTEC DE BRANCA

VARIANTA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ión Matheiü, din Govora—Vâlcea.

Curva brâncă încăleca,	De la (cutare) te-oî lua,
Pe furcă încăleca,	20 În Marea Négră te-oî arunca.
La Marea Négră alerga,	Eü te iaü
Bistrița trecea,	Tu să te ieî;
5 De la (cutare) se lua.	Eü te mut
— Brâncă brâncelor,	Tu să te muțî.
Sora cîumelor,	25 Și să ieșî de la (cutare)
Și a bubelor	Din creeriî capuluî,
Nu întinde,	Din fața obrazuluî,
10 Nu cuprinde,	Din sgârcîul nasuluî,
Nu umfla,	Din inimă,
Nu gâmfă,	30 De supt inimă
Nu ințepa,	Din boșogî,
Nu cuțita.	De supt boșogî
15 Că eü cu cuțitu te-oî junghîa,	Și să rămăle (cutare)
Cu crucea te-oî depărta,	Curat,
Cu mătura te-oî mătura,	35 Luminat,
Cu tămăia te-oî tămăia,	Ca Maîca Precista ce l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă cu un cuțit, fir de mătură, cu crucea și cu tămăle de la bobotéză în apă neîncepută.

DESCANTEC DE BRANCA

VARIANTA

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Oprica din Bărbătesci—Vâlcea.

— Bubă cu brâncă	Esî și dute, unde cocoș nu cântă
Bubă cu vifor,	10 Unde popă nu tócă,
Bubă cu dălac,	Unde oîa nu sbîară,
Bubă cu izdat,	Unde boul nu rage,
5 Cu vrăjmașu amestecat, —	Unde calul nu nechéză
Esî de la (cutare) din cap,	Unde căîne roșu nu latră.
Din ochî, din picîore	15 Acolo să ședî,
Și maî tare de unde 'l dóre.	Să locueșî

Și să lecuiești
Unde sînt mese întinse,
Cu făclii aprinse
20 Și pahare pline.
Să măncați
Să ospătați

Și pe (cutare) să 'l urîți,
Să 'l părăsiți
25 Și să 'l lăsați curat,
Luminat,
Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu lemn de alun, ca să fugă brânca, cu crucea și cu cuțit găsit sau cununat. De regulă se descântă cu tămâie în apă, sau în rachiū de drojdie și se pune și usturoiū și sare. Tote acestea se amestecă la un loc în rachiū și se dă suferindului să bea și se unge la locul unde este eșită brânca.

Ce rămâne din acea apă sau din rachiū se aruncă pe mâțe (pisici) sau câlni, repetindu-se de trei ori vorbele:

«Mâța și călenele să vie,
Dar bôla (brânca) (cutăruța) să nu vie».

Alte ori apa descântată se aruncă pe un mărăcine și se dice:

«Să rămăie brânca pe mărăcine
Și îndărăt să nu mai vie».

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Tapu de la Maria Nița Udroiū, din Roșiorit-d e-Vede.

Brâncă negră,
Brâncă vinetă,
Brâncă cu orbariță,
Brâncă din Țele
5 Brâncă din țepă,
Brâncă cu vifor,
Brâncă cu dălac,
Brâncă cu izdat,
Brânca brâncelor,
10 Sora cîumelor,—
Nu junghîa,
Nu cuțita,
Pin dinți,
Pin măsele,
15 Pin gingii,
Pin fața obrazului,
Pin sgărclul nasului.
Iar (cutariță) tare se văita,
Tare se olecăia.
20 Maica Precista,
Maica Sfintă Măria,

Tare aușia,
Tare venia,
Pe (cutărița) il spăla,
25 De brâncă,
De bubă,
De vifor,
De dălac.
(Cutăriță) țipa,
30 Se văita.
Maica Precista aușia,
Că ea nu scia cinat
Și dormitat.
Și ele venia,
35 Și căta
Cai de călărie.
Caii de călărie nu gășia,
Săbiil de tăiere nu gășia.
De cîudă, de amar,
40 Pe furcă încăleca,
In fundul mării se arunca.

Rețetă: Se descântă cu furca de tors și cu fus și se repetă cuvintele:

— Cocónă mare, Screme-te mai tare Și fă un cocon mare, Să umble călare.	Porcii în strat, 10 Vitele în sat, — Și (cutare) să se potolască, Și să se liniștească. Și să rămâie curat, Luminat,
5 Să se ducă la (cutare), Și să-î potolască dorul. Cum se potolește paserile la [cuiburele,	15 Ca aurul stricator, Ca ȕiua ce l'a dat.
Ómenii în pat,	

Se mai descântă și în balegă de bivoliță și se ȕic cuvintele:
«Cum se îmóie balega de plóie și de rouă, așa să se îmóie durerile din tot trupul cutăruia».

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitrana Dumitra Stoica, Rogojelu—Gorj.

A plecat, cutare, Pe cale, pe cărare ; Se 'ntâlni cu brâncă în cale, Brâncă négră, 5 Brâncă roșie, De nouă-ȕeci și nouă de feluri (de brâncă, Brâncă brâncelor, Sora cřumelor. Brâncă pe furcă a încălecat, 10 La Marea Négră a plecat. Brâncă după furcă a alunecat, Brâncă în Marea Négră s'a [necat. Cum se topește spuma de mare Și roua de sóre, 15 Așa să se potolască Viforul, durerile, Junghhurile, Țépa, Săgetăturile, 20 Cuțitele, Fiorurile de la (cutare). Și să plece brâncă,	In marí vâi, In vâi corobâi, 25 Acolo să hodinéscă, Acolo să prândească, Și pe cutare să'l lase, Curat, luminat, Ca argintul strecurat, 30 In numele Tatălui și Fiului și [Sfintului Duch închinat. Acolo să stați, Că sinteți așteptate, Cu mese întinse, Cu pahare pline ; 35 Să mâncați, Să ospéțați, Pe (cutare) să'l ȕertați. Că (cutare) nu știe a vé culca, Că (cutare) nu știe a vé scula, 40 Că (cutare) nu știe a vé prânȕi, Că (cutare) nu știe a vé odini. Și să'l lăsați curat, luminat, 43 In numele Tatălui și al Sfintu- [lui Duch închinat!

Rețetă: Se descântă cu furca în apă. Apa descântată se bea și se udă partea unde e brâncă.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gherghina Dumitru Gâdea, din Saceni—Teleorman.

- Brâncă negră,
 Brâncă albă,
 Brâncă turungie,
 Brâncă cafenie,
 5 Buba bubelor,
 Muma cîmelor,
 Tu, brâncă roșie,
 Tu, brâncă turchéză,
 Tu, brâncă albastră,
 10 Tu, brâncă verde,
 Tu, brâncă galbenă,
 Tu, brâncă din sóre,
 Tu, brâncă din ninsóre,
 Tu, brâncă din mâncare,
 15 Tu, brâncă din sculare,
 Tu, brâncă din loviturî,
 Tu, brâncă din întîlniturî,
 Tu, brâncă din șoîmane,
 Tu, brâncă din cărare,
 20 Tu, brâncă cu sóre sec,
 Brâncă cu isbitură,
 Brâncă cu vifor,
 Brâncă cu rușită,
 Brâncă cu izdat,
 25 Brâncă cu caî negriî,
 Brâncă cu caî albî,
 Cu códele jugrăvite,
 Cu córnelé poleite,
 Inchideî ușele,
 30 Astupaî ferestrele
 Și scoteî brâncele dela (cutare),
 Din șale,
 Din spinare,
 Din ochî,
 35 De supt ochî,
 Din fălcî,
 De supt fălcî,
 Din óse,
 De supt óse,
- 40 Din mădulărî,
 Din suptiorî,
 Din țîțe,
 Din cosîțe.
 Nu te 'ntinde,
 45 Nu cuprinde,
 Nu te lăți,
 Nu te'nfrăți.
 Ia-te după descântecul meû,
 După buruîéna ta,
 50 După mâna mea.
 Să vë duceî,
 Să alergaî,
 Să vë 'mpěcaî,
 Unde cocoș nu cîntă,
 55 Unde popă nu tócă,
 Unde topor nu taie,
 Unde fete mari códa nu im-
 [pletește,
 Unde casa nu se spoîște.
 Acolo vë sînt paturile ;
 60 Acolo vë sînt halaturile ;
 Acolo vë sînt palaturile ;
 Mesele vë sînt întinse,
 Cu făcliî aprinse,
 Cu pahare pline
 65 Să mâncaî,
 Să ospătaî,
 Să'mî prîndîî,
 Să mi-vë odîniî.
 Iar pe (cutare) să'l părăsiî
 70 Și să'l lăsaî
 Curat, luminat,
 Ca argintul cel curat,
 Ca orî-ce stricorat,
 Ca Maîca Precista ce l'a dat.
- Léc de mâna mea
 Și de Maîca Precista!

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase, din Romanești—Gorj.

Plecă brâncă cu brâncoiu ei, Amëndouî într'o cărôle. Se întelni cu Maica Precista [în cale.	Pe (cutare) să 'l săgetaî,
Maica Precista îi întrebă :	Să-l junghiaî,
5 — Unde te duci, tu brâncă, cu [brâncoiu în cărôle ?	20 Să-l cuțitaî,
— Ne ducem la (cutare) în cap, [în creierî ;	Să-l umflaî,
Să 'l săgetăm,	Să-l gâmfăî.
Să 'l junghiam,	Ci, tu brâncă, să te duci în ale [văî
Să 'l cuțităm,	In ale colobăî.
10 Să 'l umflăm,	25 Brâncă îndată ce audîa
Să 'l gâmfăm	Și așa se mânia
Să 'l facem sânge și coptură.	Și veni și-și adună durerile,
— Indărăt, brâncă, cu brâncoiū [de unde ai plecat.	Tôte umflăturile
Că Maica Precista vë oprește	Tôte junghîurile.
15 Și cu glas din cer glăsuește :	30 Și le adună
— Să nu vë duceî la (cutare),	Și în sac le băgă
Creierîl să-î dētunaî,	Și 'n gârlă se inecă.
	Și pe (cutare) îl lăsă
	Curat,
	35 Luminat,
	Ca argintul strecurat,
	Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu furca de tors saū cu cuțit, în vin, oțet și cu usturoiū.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor de la Păuna Moldovénca—Buzetū.

Brâncă albă,	Brâncă din gunóle,
Brâncă négră,	Brâncă din rēcélă,
Brâncă roșie,	10 Brâncă din ferbințelă,
Brâncă vinetă,	Brâncă cu trimes,
5 Brâncă stacojie,	Brâncă cu umflătură, —
Brâncă conabie,	Ieșî de la (cutare)
Brâncă din pațe,	Din creeriî capuluî,

- 15 Din sgârclul nasului,
Din fața obrazului,
Din scăfărliele ochilor,
Din auđul urechilor,
Din vinele gâtului,
20 Din băerile inimei.
A plecat patru sfinți la vână-
[tore :
Sfintul Gheorghe, Sfintul Du-
[mitru, Sfintul Haralambie
Și Sfintul Mina.
La vână-tore a plecat
Și nimica n'a vânat,
25 Numa caii 'și-a 'nțepat.
Nicî nu 'i-a 'nțepat,
Nicî nu 'i-a durut,
Nicî n'a obrintit,
Nicî nu s'a spuzit,
30 Nicî n'a obrintit,
Nicî sânge n'a curs,
Nicî coptură n'a strîns.

- Așa și pă (cutare)
Nicî să nu 'l injunghie,
35 Nicî să nu se umfle,
Nicî să nu se obrintescă,
Nicî sânge să nu curgă,
Nicî coptură să nu strângă.
Sóre mare,
40 Sóre mic,
Sóre apune,
Sóre s'apune,
Sóre cu nouă-deci și nouă de
[zări,
Ia-ți zării,
45 Ia-ți umflăturili,
Ia-ți junghiurili,
Durerile și
Brânca negră de la (cutare).
Cum să repune sórele de pe cer,
50 Așa să se repună tóte bólili
[de la (cutare)!

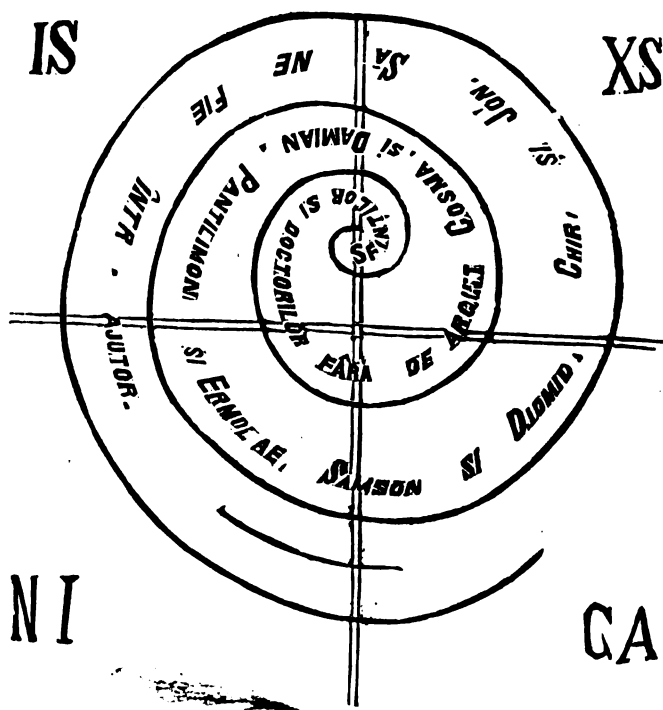

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de Chr. N. Țapu dintr'o copie de la Pr. Gh. Popescu, din comuna Runcu, luată de la Pr. Sandu, decedat în etate de 93 ani în comuna Gemenea—Dâmbovița.

Veți acest descântec și figura și în cartea doctorului Ionescu Buzău : «Medicina Familiei».

(eratuc) ūēt ūulubor etatānds ād enmōD

āad ās tārādñi ūires et tārādñi ācnārB

Rețetă : Se scrie întocmai pe o bucată de hârtie, se unge cu mîere peste care se pune puțin piper și foarte puțin ardei și se aplică pe partea bolnavă. În lipsă de mîere se pune malaiū îmuiat în rachiū de drojdie.

DESCANTECE DE IZDAT

DESCANTEC DE IZDAT

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Anca, din comuna Măgurele—Teleorman.

— Tu, izdatule, Impăratule, Spurcatule, Săgetatule, 5 Ai plecat, Ca un turbat Să ieși dîilele la (cutare). Nu le lua, Ci du-te la casa ta. 10 Acolo să bei, Acolo să mănânci. La (cutare) nu bea,	Nu mîncă. Fugi, sîngeratule, 15 Spurcatule, Și du-te la casele tale. Acolo să bei, Acolo să mănânci, Și să locuiești, 20 Și pe (cutare) să-l lecuiești. Și să-l lași curat, Luminat, Ca roua din câmp, Ca de Maica Precista lăsat.

Rețetă: Se descîntă în apă neîncepută cu fir de busuîoc, cu crucea și cu tămăie și se dîc la sfîrșitul descîntecului, cuvintele:

Cu mătura te-am măturat,
Cu tămăia te-am tămăiat,
Cu crucea te-am depărtat,
Cu limba te-am descîntat;
Și pe (cutare) l'am lăsat,
Curat,
Luminat,
Ca de Maica Precista lăsat.

Apa descîntată se bea de cel bolnav și o parte din ea se aruncă în vîrfîl unui par de gard și se dîce cuvintele:

Cum se spală parul ăsta de plîoe și de vînt,
Așa să se spele (cutare) de izdat.

DESCANTEC DE IZDAT

VARIANTA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Stana Reșică, din Drăgănești—Teleorman.

Tu izdate,	15 Din mădulere,
Spurcate,	Din pleópele ochilor,
Blestemate,	Din auđul urechilor.
Nu mugi ca boŭ,	Cum potolește vântu pămîntu,
5 Nu rama ca porcu,	Așa să se potolască junghîurile
Nu rugea ca căînele.	20 Icnelele, amețelele,
Tu să ieși cu durerile,	Cuțitele, țepile, fărșelile,
Cu junghîurile,	Greutatea,
Cu cuțitele,	Reotatea de la (cutare).
10 Cu durimele,	Și (cutare) să rămăie curat,
Cu usturimele de la (cutare),	25 Luminat,
Din măini,	Ca stéua din cer,
Din picere,	Ca roua din câmp,
Din rinichi,	Cu ce măsă l'a făcut.

Rețetă: Se descântă de regulă pe corpul omului cu cuțitul și cu nițică sare.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Constantina Ion Radoi, din Valea-cu-apă—Gorj.

— Tu izdate,	Cu limbă curată,
Blestemate,	15 Cu fața ridicată;
Topsicate,	Și te voiŭ curăța,
Inveninate,	Și te voiŭ spăla,
5 Turburate,	Și în nouă-deci și nouă de ho-
Nu întinde,	[tare te voiŭ arunca
Nu cuprinde (pe cutare),	Și de pe trupul (cutăruia) te
Nu încindea,	[voiŭ curăța,
Nu cuțita,	20 De bóle și de dureri.
10 Nu săgeta,	Iar (cutare) să rămăie curat,
Nu gâmfă,	Luminat,
Nu umflă ;	Ca argintul stricurat,
Că eŭ te voiŭ descânta,	Ca stéua din cer lăsat.

Rețetă: Se descântă cu crucea, cu usturoi, praf de pușcă, oțet și tămâie de la boboteză și busuțoc de la stég. Se dă de băut și se unge unde-l dore pe bolnav.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase din Romanai—Gorj.

Mărine, nene Domn mare,	Ficați la ficați,
Și ieși de la (cutare), —	10 Inimă la inimă.
Din inima lui,	Pe (cutare) să-l lași curat, lu-
Din ficați lui,	[minat,
5 Din trupul lui.	Ca stéua din cer,
Și să ieși, să te duci la hăl	Ca roua din câmp,
[de te-a mâncat,	Ca argintul strecurat,
Să-i puți cap la cap,	15 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.
Cur la cur,	

Rețetă: Se descântă în usturoi cu oțet, cu care se unge suferin-
dul la stomac.

DESCANTEC DE DOR DE INIMA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ióna G. Purice din Barbătesci—Vâlcea.

Ucigă-te crucea, vrăjmașe,	15 Să ieși :
De la biserică plecași,	Din inimă,
La icône te-ai închinat	Din ficați,
Și draci i-ai crăpat,	Din șale,
5 De la (cutare) i ai luat,	Din măsele,
Cu junghurile,	20 Din picțere,
Cu cuțitele.	Din ósele de unde 'l dore.
Nu umfla,	Ești, și du-te în munți scunși
Nu gâmfă,	Și'n rădăcinile brașilor.
10 Nu face carnea rea,	Acolo să ședți,
Nu junghia,	25 Să locuiești,
Nu cuțita.	Pă cutare să 'l urăști,
Și să te ei de la (cutare) ;	Să'l părăsești.
Să plec,	

Rețetă: Se descântă cu sfinta cruce în apă, în care se bagă tămâie și usturoi. Din apa descântată se gustă de trei ori și se unge cu ea pe stomac.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitrana Dumitru Stofca, din Rogojelu—Gorj.

Crăpî izdate, Blestemate. De la inima (cutăruia) să plecî; Și te du în còdele mărilor, 5 În copitele cîutelor. Acolo să locuiești, Acolo să vâlcărești, Acolo să hodihești, De la inima cutăruia să fugi, 10 Că eu cu crucea te-am des- [cântat Cu cuțitu te-am tăiat, De la cutare te-am duhuit Și de la inimă te-am potolit.	Cum se potolește sórele în cer, 15 Vîntul pe pămînt, Focul în cuptor, Oile în stână, Așa să se potolască dorul de la (cutare) Și să se ducă în còdele mărilor. 20 În copitele cîutelor, În còrnele cerbilor, În rădăcinele brașilor. Acolo să hodruască, Acolo să prîndască, 25 Pe cutare să'l părăsască.

Rețetă : Se descântă în apă cu crucea și cu cuțit cununat sau găsit.
Apa descântată se bea și se udă cu ea.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitra Răducan—Mărgoiu din Urdari-de-jos—Gorj.

Tu izdate, Blestemate, Mută-te, Strămută-te : 5 Din cap, De la inimă, Din sgîrcul nasului, Din fața obrazului, Din băferile inimei. 10 Du-te în còdele mărilor,	Acolo să-ți faci casă, Acolo să-ți faci masă, Légăn de mătase. Acolo să te aciuzezi, 15 Acolo să 'mpuzezi. (Cutare) să rămăie curat și lu- [minat, Ca argintul stricurat, Ca Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă cu fir de mătură și se dic cuvintele : «Cum se mătură cu mătura toate gunóele, așa să se măture, să se curătescă izdatul

de la cutare ; că eî izdate, blestемate, cu mătura te-am măturat, cu tămăia te-am tămăiat și te-am trimes la Vadul lat.

Că eî izdate
Blestемate,
Cu mătura te-am măturat,
Cu tămăia te-am tămăiat,
Și te-am trimes la Vadul lat.
Amin, Maică Sfintă Mărie,
Leac din mâna mea să fie !

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Marin Colțatu din Scrioștea—Teleorman.

Fugî negor	Că eî cu limba te-am descântat
Din răzor,	Cu crucea te-am depărtat,
Și tu izdate,	Cu tămăie te-am tămăiat,
Blestемate ;	Cu cuțitu te-am străfigat,
5 Că la cutare nu e loc de mörte	15 De la cutare te-am depărtat.
E loc de tērg,	Și (cutare) a rămas
De biserică,	Curat,
De cruce	Luminat,
Și de tămăie.	Ca Maica Precista lăsat.
10 Ce e cutăruia să nu mai fie !	

Rețetă : Se descântă în apă cu crucea, cu un cuțit și cu tămăie d'a mare, de la bobotéză. Apa descântată și amestecată cu tămăie se dă bolnavului de bea.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Balașa Petru Saceanu din Rovinari—Gorj.

Fugî izdate,	Du-te unde căine n'a lătrat.
Blestемate ;	Și ieî izdate din inimă, din fi-
Că crucea te bate,	[caț],
Că nu-î loc de tine ;	Tu izdate cu leolca,
5 Și e loc de cruce,	Cu sburăturolca,
De biserică și de tămăie.	15 Eșî și du-te în córnel cerbilor,
Viță de vie tălată	În pădurî,
Cap de șérpe vindecat,	Pe supt buturî.
Du-te unde cocoș n'a cântat,	Acolo să locuiești,
10 Du-te unde popă n'a tocat,	Acolo să văcuiești,

20 Și pe cutare să'l ȳerți
 Și să'l părăsești.
 Și el să rămăie curat,
 Ca de D-ȳeu lăsat.
 Și când oi afla că te-oi în-
 [torce

Cu crucea te-oi depărta,
 25 Cu tămăia te-oi tămăia,
 Cu cuțitul te-oi cuțita,
 De la cutare te-oi depărta.

Rețetă: Se descântă cu tămăia în apă, cu crucea și cu cuțit. Apa descântată o bea cel bolnav.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitorea Simina din Gresia—Teleorman.

Tu izdate,
 Blestamate,
 Ai fost trecător din nouă sate
 [trecător.
 Dar să mergi la pas de lup,
 5 La cap de ghigean.
 Că eu cu crucea te descântam,
 Cu tămăia te tămăiam,
 De la cutare te depărtam.
 Și să te duci unde popă n'a
 [tocat,
 10 Glas de voinic nu s'a aușit,

Fata mare cosița n'a 'mpletit.
 P'o capră neagră te-am aruncat,
 Intr'un vîrf de munte te-am
 [aruncat.
 Dar sf. Ioan nouă înger tri-
 [metea,
 15 Din munte o dărâma
 Fără cuțit l'a tăiat,
 Pe izdat l'a depărtat.
 Fără sare o săra
 19 Și toate bólele de la (cutare) le
 [depărta.

Rețetă: Se descântă cu crucea asupra celui bolnav precum și cu tămăie (de la bobotéză) cu care se afuină bolnavul.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Catrina Ióna Ursu din Urdari-de-sus—Gorj.

Fugă izdate,
 Blestamate,
 Că aici nu e loc de mórte,
 Ci e al tămăi și al crucii.
 5 Și când se împreună cîr de urs
 La cur de lup,
 Atunci să se maizdeze (cutare);
 Atunci, nici atunci.
 Și ieși necurate,

10 Blestamate:
 Din inimă,
 Din plămîni,
 Din ficiți,
 Din rănunchi,
 15 Din creșerii capului,
 Din sgârcul nasului,
 Din fața obrazului.
 Și te du, unde popa nu tócă,

20 Unde păsărică nu ciricăie,
Unde vacă nu rage,
Unde topor nu taie,
Unde cocoș nu cântă.
Că acolo vă sînt pregătite
Mese întinse,

25 Cu pahare pline.
Să mîncăți, să ospătați,
Pe (cutare) să'l ȋertați.
Și să'l lăsați curat, luminat,
Ca argintul din stricurat,
30 Ca Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă cu crucea, cu cuțitul și cu tămăie de la Bobotează în apă neîncepută.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Mataka Ciurea din Urdari-de-jos.—Gorj.

Cap de gâligan,
Gospodi po milo,
Cruce luminată,
Gospodi po milo,
3 Cruce de argint,
Gospodi po milo,
La inimă de vidră,
Gospodi po milo,

La genuchî de fier,
10 Gospodi po milo,
La talpe de oțel,
Gospodi po milo.

Descîntecul de la mine
Și leacul de la Maica Precista.

Rețetă : Se descântă pe corpul celui bolnav, cu crucea și cu un cuțit găsit sau cununat.

DIFERITE DESCANTECE

DESCANTEC DE OPTICA

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Predi, din comuna Barbătești—Vâlcea.

Îeși, oftică, de la cutare,	A secat cu fârșala
Nu intinde,	Și cu năplăiala.
Nu cuprinde,	Îeși, oftică, că-ți tai buzele
Nu umfla,	Și-ți tai picțorele
5 Nu gâmfă.	35 Și-ți tai mâinele
Îeși oftică din bere,	Și-ți tai ghîarele
Din inimă rea,	Că tu ghîarele le-ai întins,
Din dușmănie,	Pe cutare de inimă l'ai cuprins.
Din cêrtă,	De inimă l'ai apucat,
10 Din așteptare,	40 L'ai fârșit,
Din dragoste,	L'ai năplăit,
Din cărare,	I'ai luat,
Din mîncare,	Și i'ai furat,
Din pișare.	Fómea și gréța
15 Tu oftică cu lucru vrăjmășesc	45 Și năplăiala.
Să îeși de la (cutare)	Eú nu ciocănesc,
Din pîept,	Nu bocănesc,
Din spate,	Ci inima cutăruia i-o plămădesc
Din ósele tóte.	Fómea lui,
20 Tu, oftică, din nouă-deci și	50 Setea lui
[nouă de feluri de oftică,	Putere,
Pe cutare la inimă de ce'l a-	La putere,
[pucî ?	Sănătate,
Și i'ai luat fómea	La sănătate,
Și puterile	55 Virtute,
Și l'ai suptiat	La virtute.
25 Și l'ai fârșit.	Cum se plămădește aluatul în
Deochetura cu sóre sec,	[căpisterie,
Sórele a rêsărit,	Fagurul de mîere,
Oftica din pîeptul cutăruia a	Și copilul în mułere,
[pîerit ;	60 Varđa în grădină
Sórele a scăpătat,	Cașul la stână,
30 Oftica din pîeptul cutăruia a	Oul în găină,
[secat.	Para 'n pîr,

Măru 'n măr,	La putere,
65 Pruna 'n prun,	Sănătate,
Aluna 'n alun,	80 La sănătate,
Vițelu 'n vacă,	Virtute
Mânzu 'n ȳapă,	La virtute.
Zarzăna 'n zarzăn,	Să rămăte cutare spălat,
70 Piersica 'n piersic,	Curat și luminat,
Vișina 'n vișin,	85 Ca roua din câmp,
Nuca 'n nuc,	Ca stéua din cer,
Strugurile în viță,	Ca argintul cel curat,
Castravetele 'n vrejă,	Ca orî-ce stricurat,
75 Usturoiu în răzor. —	Ca Maica Precista ce l'a dat.
Așa să se plămădescă inima	
[cutăruia).	90 Lécul din descântecul meu.
Putere	Și cu puterea lui Dumnezeu!

Rețetă : Se descântă cu un cuțit cununat și cu trei linguri în apă neîncepută, curată, de la isvor și se fierbe într'o ôlă nouă. Apa, cūpă ce s'a fiert, se pune într'o strachină mare (cenac). Se caută și se ia o ôlă nouă în care nu s'a fiert nimic și se pune în cenacul cu apă fierbinte cu gura în jos. Dacă ôla răsturnată înghite apa, se dice că bolnavul are leac și, din contră, dacă ôla răsturnată cu gura în jos nu înghite din apă, bolnavul nu mai are lé. Se ia acea ôlă aburită și se pune la gura bolnavului, care trebuie să înghită de câte trei ori aburul din ôlă. Se repetă acésta pēne de nouă ori. Se ia apoi apă ferbinte, se amestecă cu candel, tāmăie négră, unt-de-lemn, și se dă din acea apă amestecată ca să bea bolnavul de nouă ori câte trei linguri,—bine-înțeles la fie-care descântec câte trei linguri. După ce bolnavul a fost aburit la gură, se ia ôla aburită și 'i se pune la lingurêua pteptului, unde se ține câte-va minute. Se face apoi o turtă mică de făină, și când se frământă se și descântă, repetându-se vorbele de mai sus. Turta făcută și cóptă se înțepă cu acul, repetându-se cuvintele următoare :

- Nu înțep turta,
 Ci înțep ofica de la (cutare).
 Am înțepat'o,
 Din inima (cutăruia) am spart'o.
 5 Cóptă a fost,
 În pământ am trintit'o,
 Din inima (cutăruia) am mânat'o,
 Din rădăcină am secat'o,
 Din mijloc am smintit'o,
 10 Din vêrf am vestejit'o !

Se dă mijlocul pâinei—mîedul—bolnavului ca să-l mănânce, iar marginele și cojile turtei de pâine se aruncă la câini și la porci, ca o ofică porcescă, câinescă, țigănescă și ovreiască ce este.

DESCANTEC DE FRIGURI

Cules de Chr. N. Țapu de la Const'antina Ioan Rădoi din Valea-cu-apă—Gorj.

Friguri rusești, Friguri nemțești, Friguri porcești, Friguri de la amiață, 5 Friguri de la chindie, Eu pe (cutare) îl voi spăla, Și 'l voi curăța, Și 'n friguri nu 'l voi mai [lăsa,	Și 'n nouă-deci și nouă de ho- [tare vă voi mână, 10 Și pe trupul (cutăruia) nu vă [voi mai lăsa. Și (cutare) să rămână, Curat, luminat, Ca stéua din cer lăsat.

Rețetă: Se descântă cu fir de mătură în apă neîncepută și în aluat amestecându-se cu bobe de tămăie. Cu apă descântată se udă cel bolnav și firul de mătură, aluatul și tămăia se dau pe apă și se ȋic cuvintele :

«Pe apă le-am dat,
 Și pe (cutare) l'am spălat».

DESCANTEC DE ISBITURA

Cules de Chr. N. Țapu de la Badea Voica Stirbu din Drăgășani—Teleorman.

Mă sculaț Joȋ de diminéță, Pe rouă, pe cétă. Și plecaț pe potecă neumblată, Pe cétă neridicată 5 Și mă întâlniț cu un om roș, Cu calu roșu, Cu frêu roșu, Cu tôte haïnele lui roși. Palma bici a făcut	10 Pe (cutare) peste ochi l'a plesnit. Și luaț lopata și rânii Cu têrnu il têrnuiț, Cu mătura il măturaț, Și cu fulgul il limpeȋiț. 15 Să remăie (cutare) curat Ca póla Sfintei Mărie Leac să-ȋ fie !

Rețetă: Se descântă cu mâneca cămășii pe ochiul bolnavului și tot cu mâneca cămășii îl șterge la ochiul care-l dóre.

DESCANTEC DE TRANJI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Flórea Stancu Slăbescu, din Nanov—Teleorman.

Șoricie, buruțenă mare	Și să tămăduiești.
Și mai mare	Șă-î seci toate vinele,
De cât toate buruțenile,	Toate durimile.
Nu te-am luat de vr'o bere	15 Toate usturimile.
5 De vr'o mâncare,	Și să rămăie (cutare) curat și
Ci te-am luat să lecuiești pe	[luminat]
[(cutare).	
D'o avea trănji, d'o avea trăn-	Ca stéua din cer
[jólă,	Ca roua din câmp,
D'o avea neg, d'o avea bubă,	Ca argintul stricurat,
D'o avea nouă-deci și nouă de	20 Ca măică-sa ce l'a fapt.
[feluri de bubă ;	
10 Ce fel de bubă o avea,	Descântecul meu
Să te milostivești,	Leacul de la Dumnezeu !

Rețetă : Se descântă în șoricie albă și galbenă. Se amestecă cu unt alb și se unge cel ce are trănji. Acest medicament usucă rana și buba, pînă când se face o gaură. După aceea se face o alifie care crește carnea, compusă din tămăie, unt, seș de ôie și cêră. Cu această alifie se unge bolnavul la rană pînă când carnea crește la loc.

DESCANTEC DE BOALA COPIILOR

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilie Cazan, din Didești—Teleorman.

Dracu cu drăcôica,	Și l'a zăpăcit,
D'ăvulu cu devolôica,	Mîștile 'i le-a luat ;
Cu vîntu turbat,	Dracu nu l'a lăsat,
S'a amestecat.	10 Îndărăt la el s'a întors,
5 În țară a plecat,	Și la zăbit,
Și pe (cutare) în cale l'a în-	Și la zăpăcit.
[tălnit,	

Rețetă : Se descântă cu ață de cânepă ; se măsoră capul cu ea și se aruncă la un mormint sau la un hotar. Se ia apoi cêră de roș fugit și se amestecă cu unghiile omului ce suferă d'ășa bôlă ; se mai ia și pîru din cap, din gene, din sprîncene, din cêfă și toate acestea se îngropă la un hotar sau la un mormint. Se îngropă mutește, și tot mutește vine pînă acasă cel ce le-a îngropat și trebuie să nu vorbescă cu nimeni.

DESCANTEC DE BOALA COPIILOR

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Bălașa Petre Săceanu, din Rovinari—Gorj.

Se bagă nouă pietro și marmură pe măduva unui os părăsit și se bagă unghiile de la mână și de la picior, de la bolnavul care suferă de atare bol și se îngropă acel os la un hotar, în timpul nopții și se ȳic cuvintele :

«Cum s'a hotărit hotarul ăsta,
Așa să se hotărască bóla devoléscă după trupul (cutăruia),
Și cum s'a părăsit osul ăsta de tóte cȳorile și de tóte hoțurile,
Așa să se părăsască bóla după trupul (cutăruia)».

Apoi se ia din unghiile tăiate de la mână și de la picior și se bagă într'o nucă cu nouă feluri de mătase și se ȳic cuvintele :

«Când s'o mai împreuna grec cu grec,
Atunci să mai albă (cutare) bóla devoléscă».

Se îngropă nuca în malul unui riú și se ȳic vorbele :

«Când s'o mai împreuna malul ăsta cu cel-alt,
Atunci să mai albă (cutare) bóla devoléscă».

După aceea se ia nouă feluri de mătase și se pun în gura unei brósce și se bagă brósca cu mătasa și cu unghiile într'o ólă nouă și se îngropă la un hotar și se ȳic cuvintele :

«Când s'o mai împreuna olar cu olar,
Și o mai face tȳrg de óle,
Atunci să mai vină bóla devoléscă la (cutare)».

DESCANTEC DE MATRICE

Cules de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

Să se compare acest descântec cu cel de «Mătrice» din Colecția D-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 379 colóna I, sus.

Tu, mătrice, mătrăgună,
Capră roșie te făcuși,
Sus în munte te suiși,
Și cȳobaniș te aflară,

5 Te luară,
Te tăiară,
Fără cuțit te tăiară,
Fără foc te friperă,

Fără sare te mâncară,	În córnela cerbilor te aruncaî.
10 Fără c... te c. .	Tóte junghîurile de la (cutare)
Eû cu mătura te măturaî,	[le adunaî.
Cu lopata te vënturaî,	15 Şi în Marca Négră le aruncaî.

Reţetă: Se descântă la buric cu fir de mătură şi se adaugă cuvintele: «Cum mătură astă mătură tóte gunótele, așa să se măture durerea, mătricea, junghîurile de la (cutare).

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu de la Badea Voicu Știrbu, din Dragșanț—Teleorman.

Pe ăl munte mare roșu.	Mătricea mătrăguna,
Alérgă o capră roșie,	10 S'o cace (cutare),
Un cioban roșu o prinde,	Verde ca ȋedera
Și-o taie cu un cuțit roșu	Și négră ca păcura ;
5 Și-o mănâncă fără gură, —	Și cutare să rămăle curat,
Nesărată,	Luminat,
Nepiperată,	15 Ca Maica Sfânta Marie,
Neardeiată.	Léc să-ȋ fie !

Reţetă: Se descântă cu cuțitul pe corpul omului şi în apă. Cu apa se udă bolnavul pe corp, bea din ea şi o parte se lepădă pe par de gard, dicându-se: «Cum se scurge apa în par, așa să se scurgă durerea de mătrice de la (cutare), şi cum limpedeşte apa tóte pĳetrile şi tóte malurile așa să se limpedească şi să se curăţescă (cutare) de mătrice».

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu de la Anca Vrajitórea din comuna Măgurele—Teleorman.

Căprică,	Fără cuțit te tăia,
Turturică,	Fără sare te săra,
În vĳf de munte suită,	Fără gură te mnăca,
Vĳnătorî te vedea,	Fără c... te c...
5 Fără pușcă te'mpușca,	10 Mătrice cu bubă,

Mătrice cu dălac,
Mătrice întâmpinată,
Mătrice de judecată,
Lovitură cu tăleri,
15 Cu țepi,
Cu săgeți,
Cu vătășuri,

Cu sticnituți, —
Ești de la (cutare),
20 Din creșterii capului,
Din sgârșul nasului,
Din fața obrazului,
Din grumajul gâtului,
24 Din ața buricului.

Rețeta: Se descântă în apă cu sare și cimbru și se dă de bea și se mănjește la buric copilul mic. Se mai descântă la copiii mici și în lapte din țiga femeiei.

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Neaga Zamfira Gheorghe, Butculesci—Teleorman.

Mătrice albă,
Mătrice galbenă,
Nu te bate ca peștele,
Nu te 'ntinde ca șarpele.
5 Te-ai întins,
Până ai cuprins pe (cutare);
Te-ai bătut,
Până ai fărșit pe (cutare).
Și te-a aflat Neaga descântă-
[torea.

10 Pe lopată te-am luat,
Și 'n Dunăre te-am aruncat.
Cu crucea te-am gonit.
De la (cutare) te-am pornit.
Cu cuțitu te-am tăiat.
15 De la (cutare) te-am mutat,
Și pe (cutare) să-l lași curat,
Luminat,
Ca Dumnezeu ce l'a lasat.

Rețeta: Se descântă cu sare, cuțit, etc. La copiii mici se descântă cu piciorul peste stomacul copilului și se fac rescruți cu piciorul.

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Marin Colțatu, din Scrioștea—Teleorman.

Mătrice mătrăgună,
Capul pe (cutare) 'l adună,
Inima i-o săgeta.
Cu scuipatu scuipam,
5 Cu limba te descântam,
Și de la cutare te depărtam,
Și cutare rămânea curat,

Luminat,
Ca stéua din cer,
10 Ca roua din câmp,
Ca aurul suflat,
Ca ori-ce strecurat,
Ca Maica Precista lăsat.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de Ión Ionescu de la Stana D. Lungoci, Oprisor—Dâmbovița.

Să se compare acest descântec cu cel «de gâlcî» din colecția d-lui G. D. Theodorescu pag. 379 colóna I.

Gâlcilor,	20 Se întorseră trei,
Mostofâlcilor,	Se întorseră două,
La bălcî plecarăți,	Se întorseră una,
Plecă una,	Se întorse nici una.
5 Plecă două,	Și rămase copilul curat, lu-
Plecară trei,	[minat,
Plecară patru,	15 Ca argintul cinat,
Plecară cinci,	De Maica Precista lăsat.
Plecară șese,	Gâlcile,
10 Plecară șapte,	Mostofâlcile,
Plecară opt,	Trei babe le pădă.
Plecară nouă,	30 Lupi veni ră
Plecară dece.	Și le speriară.
Se întorseră nouă,	Una nu vedu,
15 Se întorseră opt,	Una nu auzi,
Se întorseră șapte,	Una nu putu.
Se întorseră șese,	35 Lupi le mănă,
Se întorseră cinci,	Gâlcile din gâtul lui (cutare)
Se întorseră patru,	[secară.

Rețetă: Femeia care descântă de gâlcî pune degetul pe gât—unde sunt gâlcile—și le trage, le fărâmă, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus.

DESCANTEC DE GALCI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu.

Gâlcă cât oul,
 Gâlcă cât boul,
 Gâlcă cât aluna,
 Gâlca cât minciuna,
 Să nu mai rămâne nici una.

Rețetă : Descântătorea trage vinele gâtului, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus. Adesea-ori se face o pastă de aluat môle, se unge cu unt-de-lemn și se lăgă la gât ca să imôle umflătura.

DESCANTEC DE GALCI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu.

Voï gâlcilor,
Motâlcilor,
Plecarăți pe câmp,
Una orbă,
5 Alta șchiopă,
Una surdă,
Alta mută.
A orbă nu vëdu,

A șchiopă nu putu merge,
10 A surdă nu auđi,
Și a mută nu putu da chiot,
Lupu veni și vë luă;
Și (cutare) rămase curat,
Luminat,
15 Ca argintul strecurat,
Ca Maica Precista cel'a lăsat.

Rețetă : Descântătorea trage vinele gâtului, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus. Adesea ori se face o pastă de aluat môle, se unge cu unt-de-lemn și se lăgă la gât ca să imôle umflătura.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de Chr. N. Țapu, de la Ióna Călniceanu, Costești—Vâlcea.

Gâlcile,
Motofâlcile,
Pune-ve-ți pë sêcure,
Să vë duceți la pădure.
5 Sêcurea să vie,

Gâlcile să remăie ;
Să remăie (cutare) curat,
Luminat,
Ca argintul de curat,
10 Cum Maica Precista l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă, trăgând gâlcile cu degetele muțate în unt-de-lemn.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Preda Radu Gudina din Didești—Teleorman.

Am plecat p'un câmp negru cu doi boi negri; c'un plug mare negru. Araș un loc de meiș negru; făcuș niște meiș mare negru; il sece-raș cu niște secerș marș negre meișul negru; il făcuș snopș marș negri, și niște clăș marș negre; il puseș într'un car mare negru și'l aduseș într'o arie mare négră și 'l treieraș cu niște caș marș negri; il vânturaș cu niște lopeș marș negre; il puseș într'un car mare negru și'l aduseș într'o arie mare négră și'l treieraș cu niște caș marș negri; il vânturaș cu niște lo-peș marș negre; il puseș într'un car mare negru; il duseș la o móră mare négră; plecaș prin sate marș negre; strigaș la mălaș negru de meiș negru de vëndare, că e bun de obrintélă.

Cine'l lua
Cîungea;
Cine'l vedea
Orbă.

5 Junghîurile de la (cutare) se potolă;

Și (cutare) rămănea

Curat,

Luminat,

Ca argintul stricorat,

10 Ca Mașca Precista ce l'a lăsat.

Observare: Obrintéla fiind o umflătură, care înegrește pîlea, o în-vinețește, — de acela babele în descântecul lor întrebuinteză cuvintele: meiș negru, câmp negru, plug negru, boi negri etc.

Reșetă: Se descântă în meiș, se amestecă cu oșet și se pune pe bubă.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu, de la baba Nașă, din Alexandria—Teleorman.

A luat un topor mare negru și s'a dus la o pădure mare négră. A tăiat (cutare) un lemn mare negru, a făcut un plug mare negru, a arat un loc negru mare, a semănat grău negru mare, l'a secerat cu două secerș negre marș, l'a pus în două sacș negri marș, l'a pus într'un car negru mare, l'a dus la o móră négră mare. L'a măcinat și l'a dus acasă, tóte durerile și junghîurile de la (cutare) se alinară.

Reșetă: Se descântă de nouă ori acest descântec cu un dumat de pîne, sare și usturoi.

Rețetă : Descântătorea trage vinele gâtului, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus. Adesea-ori se face o pastă de aluat môle, se unge cu unt-de-lemn și se lăgă la gât ca să imôle umflătura.

DESCANTEC DE GALCI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu.

Voï gâlcilor,
Motâlcilor,
Plecarăți pe câmp,
Una orbă,
5 Alta șchiopă,
Una surdă,
Alta mută.
A orbă nu vëdu,

A șchiopă nu putu merge,
10 A surdă nu auđi,
Și a mută nu putu da chiot,
Lupu veni și vë luă;
Și (cutare) rămase curat,
Luminat,
15 Ca argintul strecurat,
Ca Maica Precista cel'a lăsat.

Rețetă : Descântătorea trage vinele gâtului, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus. Adesea ori se face o pastă de aluat môle, se unge cu unt-de-lemn și se lăgă la gât ca să imôle umflătura.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de Chr. N. Țapu, de la Ióna Călniceanu, Costești—Vâlcea.

Gâlcile,
Motofâlcile,
Pune-ve-ți pë sêcure,
Să vë duceți la pădure.
5 Sêcurea să vie,

Gâlcile să remăie ;
Să remăie (cutare) curat,
Luminat,
Ca argintul de curat,
10 Cum Maica Precista l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă, trăgând gâlcile cu degetele muțate în unt-de-lemn.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Preda Radu Gudina din Didești—Teleorman.

Am plecat p'un câmp negru cu doi boi negri; c'un plug mare negru. Araș un loc de meiș negru; făcuș niște meiș mare negru; il sece-
raș cu niște secerș marș negre meiș negru; il făcuș snopș marș negri și
niște clăș marș negre; il puseș într'un car mare negru și'l aduseș într'o
arie mare négră și 'l treieraș cu niște caș marș negri; il vânturaș cu niște
lopeș marș negre; il puseș într'un car mare negru și'l aduseș într'o arie
mare négră și'l treieraș cu niște caș marș negriș; il vânturaș cu niște lo-
peș marș negre; il puseș într'un car mare negru; il duseș la o móră
mare négră; plecaș prin sate marș negre; strigaș la mălaș negru de meiș
negru de vëndare, că e bun de obrintélă.

Cine'l lua
Cîungea;
Cine'l vedea
Orbă.
5 Junghîurile de la (cutare) se potolă;
Și (cutare) rămănea
Curat,
Luminat,
Ca argintul stricorat,
10 Ca Mașca Precista ce l'a lăsat.

Observare: Obrintéla fiind o umflătură, care înegrește pșelea, o în-
vinește, — de aceș babele în descântecul lor întrebuintéșă cuvintele:
meiș negru, câmp negru, plug negru, boi negriș etc.

Reșetă: Se descântă în meiș, se amestecă cu oșet și se pune pe bubă.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la baba Naș, din Alexandria—Teleorman.

A luat un topor mare negru și s'a dus la o pădure mare négră. A
tălat (cutare) un lemn mare negru, a făcut un plug mare negru, a arat
un loc negru mare, a semănat grău negru mare, l'a secerat cu două
secerș negre marș, l'a pus în două sacș negri marș, l'a pus într'un car
negru mare, l'a dus la o móră négră mare. L'a măcinat și l'a dus acasă,
tôte durerile și junghîurile de la (cutare) se alinară.

Reșetă: Se descântă de nouă orș acest descântec cu un dumatic de
pâine, sare și usturoi.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Voica Știrbu, din Drăgășani—Teleorman.

Plecară două ȳmeni mari negri,	Meul negru nu e bun de mân-
Cu două securi mari negre.	[care,
Merseră într'o pădure mare	Ci e bun de obrintélă,
[négră,	10 Să'l puie (cutare) la obrintélă.
Să facă un plug mare negru,	Cum se seceră meul și se
5 Să are un loc mare negru,	[strânge
Cu două boi mari negri,	Și se treieră și se vântură,
Să semene niște mei mare	Așa să se vânture și să se se-
[negru.	[cere și să se treiere toate dure-
	[rile, obrintelile de la (cutare).

Rețetă: Se descântă în meiu, ce se încăldește într'o tigare prăjit cu untură și se pune la buba obrintită.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban și Stanca Reșica, din Dragănești—Teleorman.

A se vedea o variantă «de obrintire» în colecția «Descânțece» a d-lui S. Fl. Marian, pag. 153.

Peste o mare négră,	ȳmeni în sat,
Sbîră o ȳle négră ;	Și câinii din alătrat,
Peste un câmp negru	15 Așa să se potolască junghiu-
Lătră un câine negru,	[rile,
5 Dă un cȳban negru chiot.	Cuțitele, usturimile,
Tăcu ȳia din sbîrat,	Răutatea, greutatea,
Cănele din lătrat,	Fărșala, ametela, de la (cutare).
Cȳbanul din chiotit,	Și (cutare) să rămăie curat,
Să trecă (cutăruia) de obrintit.	[luminat,
10 Cum potolește vântul pămîn-	20 Ca Sfînta Maria ce l'a lăsat.
[tul,	
Cum se potolește musca în roș,	Descânțecul de la mine,
Sorele în cer,	Leacul de la Dumnezeu.

Rețetă: Se descântă în oțet și se stropește la bubă pe locul unde e obrintit.

DESCÂNTEC DE NAJIT

Cules de Chr. N. Țapu de la Balășa Saceunu, Rovinari—Gorj.

A. ce compara cu descântecul «de năjit», din colecția d-lui G. D. Teodorescu pag. 380.

Fugî, năjite,	Acolo să locuiești,
Văjiite (de la cutare):	Acolo să bolnăvești,
Din urechi, din nas,	Acolo să trândăvești.
Din crieru capulu,	Că (cutare) nu te pôte cina,
5 Din sgârclul nasulu,	20 Nu te pôte culca,
Din gingii,	Nu te pôte odini,
Din dinți.	Nu te pôte prândi,
Nu'l săgeta pe (cutare),	Nu te pôte bolnăvi.
Nu'l fulgera,	Și (cutare) se remăie,
10 Nu'l cuțita,	25 Curat, luminat
Nu'l bolnăvi,	Ca argintul stricurat,
Nu'l trândăvi,	Ca aurul suflat,
Și ieși și dute în codele mărilor,	Ca roua din câmp,
In córnele cerbilor,	Ca în ceasul născut,
15 In copitele cîtutelor.	30 Ca Maica Precista ce l'a făcut.

Rețetă: Se descântă în unt și se pică cu secerea încălđită în urechi.

DESCÂNTEC DE NAJIT

(VARIANTA)

Comunicată de M. Canianu—București

Fugî, năjit,	Remâne luminat și curat,
Precăjit.	Ca argintul strecurat,
Că cu peria te-oî peria,	Ca Dumneđu ce l'a lăsat
La rădăcină îi seca,	10 Ca maică-sa ce l'a făcut.
5 La vîrf te-î usca,	Ca sórele 'n senin.
Și (cutare)	Ptiü! Amin.

Rețetă: Se descântă cu o perie cu care se perie cânepa. Și femeia sau bărbatul care descântă, tot dă cu peria pe locul unde se simte durerea. Se descântă numai în zile de sec: Lunî, Mîercurî și Vinerî, de trei ori de-arêndul și în fie-care ți de câte trei ori și la fie-care dată se spune descântecul de trei ori.

DESCANTEC DE SURDUMACI

Cules de Chr. N. Țapu de la Catrina Ióna Scurtu, din Urdari-de-sus—Gorj.

Voǐ surdumacǐ,	Unde păsērică nu ciricăle,
Turmacǐ,	Unde rață nu macăle,
Să ȳeșiȳ,	Unde găscă nu găgăle.
Să pĕriȳ,	15 Pe spinȳ,
5 Să muriȳ,	Pe mărăcinȳ,
Să plesniȳ de la (cutare):	V'am aruncat,
Din creĕriȳ capuluȳ,	Și voǐ surdumacǐ v'aȳ ĩmmuȳat.
Din faȳa obrazuluȳ,	Și pe (cutare) l'aȳ lăsat,
Din sgărcȳul nasuluȳ.	20 Ȇurat, luminat,
10 Și să vă duceȳ,	Ca argintul din strecurat
Unde popă nu tócă,	Ca Maȳca Precista ce l'a lăsat

Reȳetă: Se descântă cu óla cu lingurȳ și cu un cuȳit. Cu óla se abu-rește copilul ĩn gură și la cap.

DESCANTEC DE SURDUMACI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Răducan Mărgoi, din Urdari-de-jos—Gorj

Voǐ surdumacǐ,	Oȳ fi cu durerȳ,
Vrăjmașȳ,	Oȳ fi cu umflătură,
Călnȳ,	20 Oȳ fi cu gâmfătură,
Păgânȳ,	Oȳ fi prin ĩnimă,
5 Să ȳeșiȳ,	Pe suȳt ĩnimă
Să pĕriȳ,	Și pĩn cap
Cum pĕre spuma de mare	Pe suȳt cap,
Și roua de sóre;	25 Pĩn creĕrȳ,
Așa să pĕriȳ de la (cutare).	Pe suȳt creĕrȳ.
10 C'oȳ fi surdumacǐ cu trecătură,	Voǐ să ȳeșiȳ
Cu isbitură,	Și să vĕ duceȳ
Cu rămnitură,	ĩn ghenă foculuȳ nestins,
Cu moroiu,	30 ĩn valea adâncă,
Cu moróică,	Unde cocoș nu cântă,
15 Cu strigoiu,	Unde fată mare nu se pĕptĕnă,
Cu strigóycă.	Unde urmă de secure nu e.
Oȳ fi cu părerȳ,	Și (cutare) să remăle,

35 Curat, luminat,
Ca argintul strecurat,
Și ca aurul suflat.

Descântecul de la mine,
Lécul de la Maica Precista.

Rețetă : Se descântă cu óla cu apă fiertă cu șase linguri, cu plep-tenul, făcălețul și cu cuțitul. Copilul bolnav se aburesce cu óla la gură și în cap, repetându-se la fie-care aburélă descântecul de mai sus.

DESCANTEC DE MOLEȚI

Cules de Chr. N. Țapu de la Dina Petrana, din Satu Nou—Teleorman.

Moleșiți-vă,
Colesiți-vă ;
Voî să ieșiți de la (cutare),
Cu frigurile,
5 Cu fiorurile,
Cu răcorile,
Cu răutatea,
Cu greutatea,
Cu fărșala
10 Cu ameteșla,
Cu moloșela.
Să ieșiți din creșeri capului,
Din sgârciul nasului,

Din fața obrazului,
15 Din toate încheieturile,
Din toate mădulările.
Că eu cu pleptenele vă plep-
[tănaî,
Cu unt vă mușăi,
Cu limba vă descântăi,
20 Rădăcina v' o seacă.
Pă cutare curat, luminat, îl lăsaî
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca mă-sa ce l'a făcut.

Rețetă : Se descântă în capul copilului cu pleptene, unt și cu nouă vîermuși—moleți,—care cresc în țărâte de făină de grâu, se omor în capul copilului. Se ia și se ard pe foc, se piséză și se dă copilului bolnav, de-î bea în apă.

DESCANTEC DE MOLEȚI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Voica Anghel Țapu, din Roșiori-de-Vede.— Teleorman.

Lamoste de la cocoși,
Lamoste de la cântatul coco-
[șilor,
Lamoste din revărsatul zorilor
Lamoste din răsăritul sórelui,
5 Lamoste de la nimieđi,
Lamoste din totă ăia,

Să'l lăsați pe cutare,
Să nu'l mai colesiti,
Să nu'l mai lămostiti,
10 Să nu'l mai moleșiti,
Ci să rămăie curat,
Luminat,
13 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă cu vîermișori (moleți) în mólele capului. Se unge mólele capului copilului cu unt-de-lemn, sau cu unt topit de vacă în care se omoră vîermușii. Se pun într'o lingură cu apă și se dau de băt copilului.

DESCANTEC DE SPURCAT

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Simina, din Gresia—Teleorman.

A fost un om roșu trecător,	Cu tămâie neagră te-am tă-
Din nouă sate viitor ;	[măiat,
Și peste (cutare) a suflat	Cu șar te-am însemnat,
Și toate bôlele 'i le-a dat.	Cu piper te-am ardeiat,
5 Dar eă, spurcatule, necuratule,	15 De la (cutare) te-am alungat.
Uritule, colțatule,	La nouă cățele te-am trimis,
Te trimiteam în còdele șerpilor,	Cățelile te-aă inghițit ;
In crăcile racilor,	In cornele cerbilor te-am a-
In țepile aricilor,	[runcat,
10 In fundul mărilor.	In talpa ȳadului te-am băgat ;
Că cu vin și cu rachiă te-am	20 In gura smeilor te vāram,
[imbătat,	Și de la (cutare) te gonāam.

Rețetă: Se descântă in vin amestecat cu rachiă, in care se pune și tămâie neagră și piper (bôbe), și puțintel usturoi. Se descântă in trei seri, Lunea, Miercurea și Vinerea-nôptea târăiă, pe vatra focului, uătându-se cu ochiă pîn coșul casei la o stea. Amestecul de rachiă și vin descântat se bea de cel bolnav in trei țile.

DESCANTEC DE INTAMPINAT

Cules de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

Eă fac biserică și cruce și le-	Să ȳeși cu întămpinăturile tale,
[turghie,	Cu tălniturile,
Intămpinatu la (cutare) să nu	Cu loviturile,
[maă vie.	15 Cu frigurile,
Eăi dăvole de la (cutare) cu	Cu fiorurile,
[mănie de cap,	Cu ametelile,
Cap de viclén,	Cu rēcorile de la (cutare),
5 Inimă de vidră.	Cu ametēla,
Să ȳeși de la cap,	Cu zobēla,
Cap de viclén,	20 Cu fărāmătura,
De la inimă,	Cu fărșala.
Inimă de vidră,	Să ȳeși de la (cutare),
10 De la picere,	Din crețeriă capului,
Cap de șérpe.	Din sgărciul nasului,

25 Din fața obrazului,
Din toate mădulările,
Că eu cu tămâie te-am tămăiat,
Cu crucea te-am alungat,

De la (cutare) te-am depărtat,
30 Cu apă te-am înecat.
Iar (cutare) a rămas curat,
Ca de Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă în apă cu tămâie și cruce. Apa se bea amestecată cu tămâie pisată.

DESCANTEC DE TIMPINATURA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Badea Voicu Știrbu, din Drăgșani —Teleorman

La capul pământului,
E capul ursului ;
Și la capul ursului,
E capul lupului.
5 Cap de pară (foc),
Inimă de vidră,
Crăpi, drace,

Ucigașe,
Că n'ai ce face,
10 Că te-a bătut crucile.
Și cutare să rămăie curat,
Luminat,
Ca Maica Sfinta Mărie.

Léc să-î fie!

Rețetă : Se descântă cu crucea în apă și pe corpul bolnavului.

DESCANTEC DE SFINTE

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilianca Baranga, din Pesteana-de-sus—Gorj.

Tu, apă mare,
Dămnă mare,
Cum ești mândră curătore,
Să fi și limpeditoare.
5 Să limpețești pe (cutare) de bolă,
Din cele sfinte.
De o fi din cele sfinte,
Ele să 'și aducă aminte,

Lécul să 'î-l aducă.
10 De o fi din Dumneșu,
Dumneșu să 'și aducă aminte,
Lécul (cutăruia) să i-l aducă.
De-o fi întâlnelă din resfinte,
Din vânturi, din dătturi,
15 Din întâlnituri
Să iasă din trupul (cutăruia).

Rețetă : Se bea apă din locul acela, unde se întâlnesc două isvóre și se scaldă cu acea apă Marța, Joia și Dumineca.

Cules de Chr. N. Țapu de la Rada Nicolae Șovâlgău, din Valea-cu-apa—Gorj.

Și lécul (cutăruța) să i-l dați,
 Cu sburățuroi cu sburățuroica
 Cu smeul cu smeoica,
 30 Cu moroiul cu moroica,
 Să eșiți să vă mutați.
 Pe pământ ați venit,
 Pe supt pământ să vă duceți,
 Unde cocoș nu cântă,
 35 Unde secure nu taie,
 Unde popă nu tócă,
 Unde fete mari códe nu 'm-
 [pletește,
 Unde câine nu latră,
 În păduri,
 40 Pe supt buturi.
 Cum nu póte sluji popa sfinta
 [leturghie
 Fără cruce și tămăie,
 Așa să nu póta veni sburăto-
 [rul cu sburățuroica
 Și moroiu cu moroica,
 45 Și (cutare) să rămăie curat,
 Luminat,
 Ca Maica Domnului ce l'a lăsat.
 Descântecul meu
 Lécul de la Dumneđu.

Tu, cuțit mare,
Domn mare,
Cum ai tăiat tot ce ți-a eșit în cale,
Așa să tai totă legătura după (cutare).

DESCANTECUL DIN ȘOIMANE

Cules de Ión Odor, de la cocóna Lénca, sócra preotului Ionița din Ploești, Mahalaua Tabaci.

Nouă sfinte șoimane,
 Cu nouă lopățele,
 Cu nouă măturele,
 Cu rochiți negre 'mpodobite,
 5 Cu sălbți de galbini gătite,
 Cu rochiile rotate,
 Cu iile riurate,
 Cu sălbili pe chept lăsate,
 De la apus s'a ridicat,
 10 La răsărit a plecat,
 Cu (cutare) s'a 'ntâlnit,
 Pe el l'a 'ntâmpinat,
 L'a săgetat.
 Vărsătură,
 15 Trecătură,
 Amețelă,
 Ferbințelă,
 În trup i-a lăsat,
 Și la cetate a plecat.
 20 La masă s'a pus,
 Lăutară, cobzară, cimpoșeră,
 [muscalagiă le cânta,
 (Cutare) cu genunchili plecate
 [înaintea sfintelor se ruga :
 —Dómnelor,
 Impărăteselor,
 25 Vrednicelor și
 Harnicelor,
 Puternicelor și
 Sfintelor,

Iertați pe (cutare),
 30 Că n'are putere sămărgă cu voi,
 Să calce locuri curate,
 Verdețuri neumblate,
 Munți înalți și
 Văi adânci,
 35 Că voi ape mari ați trecut,
 Și bolile în ape le-ați lăsat,
 Și multă lume și dobitoce,
 Și pe (cutare) l'ați pocit.
 Horă mari, prin livezi, voi ați
 [făcut,
 40 Și multă lume și pe (cutare)
 voi l'ați pocit.
 De-o fi (cutare) pocit din apă,
 Din băutură,
 Din culcare,
 Din spălătură,
 45 Din scăldătură,
 Noi ne rugăm sfintei Lună,
 Sfintei Mercuri și
 Sfintei Vineri :
 —Lăsați-vă heripili
 50 Și codili și
 Luați junghurili,
 Cuțitili,
 Umflăturili,
 Spuzelili și
 55 Tótă bóla de la (cutare).

DESCANTEC DIN IELE

Cules de Ión Odor de la Păuna Moldovénu—Buzéu

A plecat Dumneđeũ din nouă [ceruri Și s'a întêlnit cu lipitura, Spărietura, Umflătura, 5 Vêrsătura, Trecătura, Cu spuzéla, Cu junghîul, Cu cuțitele, 10 Ieșind din marea sécă. Dumneđeũ a poruncit : —Fugî și ieșî dê la (cutare) Și te du în córnil cerbilor, Și staî acolo pêne s'o isprăvi [cerîul și pămîntu. 15 Teme-te de Dumneđeũ, care [șade pe scaun de judecată, Și te blastămă cu numele Ta- [tăluî, al Fiuluî și al Sfin- [tuluî Duch, amin ! Cum pîere spuma dê pē mare, Vênturile de prin copacî,	Intunerecul de pe fața pămîn- [tuluî, 20 Așa să pîeră tôte junghîurili, Apucăturili, Trecăturili. Să remăîe (cutare) curat, Luminat, 25 Că eũ în córnil cerbilor am [încălicat Și în munte la cîute m'am [lăsat, Tôte bolile mânca, Bea și Sê juca, 30 Numa bóla (cutăruîa) nu bea, [nu mânca, nu se juca ; Sórili nu rêsărîa, Norîl pe cerî mergea, Corbiî marî bóla luî o bea, O mânca. 35 Și (cutare) remăînea curat, Luminat, Ca argintu strecurat, Cum e de la Dumneđeũ lăsat.

V R A J I

V R A J I .

DESCANTEC PENTRU VERSAT COSITORUL

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Simina, Gresia—Teleorman.

- Se sculă (N) în vîrsatul zorilor, în cîntatul cocoșilor
Și se 'ntîlni cu vînturile, cu vîrtéjele, cu spurcatu.
Eû cu sfintele 'l am descântat,
De la (N) 'l-am depărtat,
5 De vîrful măceșilor 'l-am atârnat,
La biserică l'am mînat, să cadă la daruri cel bolnav.
Dar d'o fi, d'o fi de la femee dat,
Ea te-a sorocit mai înblîndit.
Eû te întorc mai amărât ;
10 Ea te-a sorocit cu una, cu două,
Eû te întorc cu șapte și cu noué.
Să te ducî ca căînele alătrînd,
Ca bróștele orăcăind și ca șerpiî dărîind ;
Să te faci un leû para-leû,
15 Să te puî în beregăî, unde sufletu ese des.
Toî costărariî te cumpărara,
Tóte căldările, tingirile le spoiră.
Tot așa să se spele trupul lui (N).
Nouă păserele venîa,
20 Sfînta Mercurî le chema,
De lécurî le întreba,
La puntea Raîului le trimetea,
Acolo erburile să 'nverdîească,
Vitele să pască ; iar (N) să se tîmêduîască
25 De spurcat, de sfinte, de bôlă și altele.

Notă. Cositor vrăjit cu vorbele de mai sus, se topesce pe foc în o tinichea și topit se tîrnă într'o strachină cu apă pusă de-asupra capului celui bolnav și dacă cositorul este prea fărîmat în apă, arată zăcere lungă și grea ; iar de nu este fărîmat, ci strîns la un loc, is semne de însă-nătoșire. Se ia cositorul și se vîră sub o proptea la gard pentru a nu călca și alîi ómenî prin el, căci se bolnăvesc. Dacă voesce rēul unui alt om, cel ce varsă cositorul, aruncă cositorul în oborul vitelor aceluia.

DESCANTECUL COSTORULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ilinca Mirtuleasa, din Roșiorii-de-Vede.

— Costor,	Din sculare,
Vostor,	Din culcare,
În tigare te-am pus,	De-o fi din răsărit de sôre,
Pe tine te-am topit	De-o fi din fete necununate.—
5 Și ômeniî 'î-ai lecuit ;	25 Cum taie secera asta burușenile,
Și te am pus la (cutare),	Rugiî, boziî, verđi și uscate
Să-î scoți durorile,	Și dulci și amare,
Junghîurile,	Așa să se taie de la (cutare),
Fiorurile,	Bôla, durôrea, junghîurile,
10 Cuțitele,	30 Cuțitele, săgețile.
Săgețile,	Și (cutare) să rămăie curat, lu-
Tăroméla,	[minat,
Fârséla,	Ca argintul strecurat,
Amețéla,	Ca aurul suflat,
15 Din creștetul capuluî,	Ca Maica Precista ce l'a dat.
Pêně 'n deștele picterilor.	
De-o fi din călcătura	35 De la mine descântecul,
De-o fi după drum,	De la Maica Precista leacul.
Din răspântiî,	Leacul să se găsiască,
20 Din mâncare,	Și (cutare) să se tămăduiască !

Rețeta : Se descântă cu secerea. Costorul se pune într'o tigare mică, unde se topește pe foc și se vîrsă într'o strachină cu apă. Rugina ce rămâne după costor — în apă — este semnul că bolnavul are argint viu dat de dușmanî. După cantitatea de rugină rămasă în vasul cu apă, vrăjitoarea recomandă bolnavuluî câte dramuri de argint viu trebuie să bea, ca să se însănătoșească.

DESCANTECUL COSTORULUI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Oprica Șerban, din com. Dragănesci—Teleorman.

Lunî de diminéță (cutare) s'a	Pe scară de aur se pogori,
[sculat,	La (cutare) descântătore il tri-
Pe cale, pe cărare,	[mise.
Plecă în spre sôre răsare,	Ca să scôtă tôte frigurile,
Văltându-se,	10 Tôte fiorile și răcorile,
5 Olecăindu-se.	Tôte durerile și ametelele,
Maica Sfintă Mărie din cer il	Greutatea și răutatea,
[auđi,	Fărâmătura, zobéla și fârséla.

- Argintu viû cu spurcatu,
 15 Cu necuratu
 Și cu visele rele.
 D'o fi (cutare) isbit din sfinte,
 Din cale, din vânt,
 D'o fi din pământ,
 20 Să scoți, costorule,
 Vostorule,
 Frigurile,
 Răcorile,
 Durerile,
 25 Răutatea și greutatea,
 Fărămătura, zobela,
 Fărsela cu ametele,
 Argintu viû cu necuratu,
 Cu visele rele, cu spurcatu,
 30 Cu scăldături,
 Cu aruncături,
 Cu datături,
 Cu făcături.
 Tu să'l scoți din mâini,
 35 Din picere,
 Din mădulare,
 Din rinichi,
 Din ficiți,

- Din boșogi,
 40 Din inimă,
 Din aușul urechilor,
 Din sgârciul nasului,
 Din plopile ochilor,
 Din sgârciul nasului,
 45 Din fața obrazului,
 Din creșeri capului,
 Din toate vinile,
 Din toate măduvele.
 Să'l trimeți argintul viû cu ne-
 [curatul,
 50 În codele smailor,
 În copitele ciutelor,—
 Unde cocoș nu cântă,
 Unde câine negru nu latră.
 Că acolo vă este lăcașul
 55 Și olégul.
 Și pe (cutare) să'l lași,
 Curat,
 Luminat,
 Ca stéua din cer,
 60 Ca roua din câmp,
 Ca malca ce l'a făcut.

Rețeta : Se descântă cu secerea pe un vâtraș în care se încălzește costorul și când se tornă în vasul cu apă, se dic cuvintele :

— Cum tale secerea toți bozi și toți rogozi, toate pașele și uscăturile așa să se tale toate durerile, junghuriile, cușitele, usturimele, vâpăile, aprinderile de la (cutare).

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Oprea Șerban din Dragănești—Teleorman.

- Tu, argint stricatorat,
 În mare ai născut,
 În mare ai crescut ;
 Negustoriți te-a aflat
 5 Și te-a luat,
 În cutie te-a băgat.
 (Cutare) de lec te-a luat,
 Ca să'l vindec
 Și să'l lecușești.
 10 Să te bați pin mâini,
 Pin picere,
 Pin vinele gâtului,
 Pin rănihi,
 Pin ficiți,
 15 Pin boșogi,
 Pin inimă,

- Pin toate vinele,
 Pin toate măduvele,
 Pin toate sgârciurile,
 20 Pin grumaziți gâtului,
 Pin aușul urechilor,
 Pin pleoșele ochilor,
 Pin sgârciul nasului,
 Pin fața obrazului,
 25 Pin creșeri capului,
 Pin dinți,
 Pe sub dinți,
 Pin măsele,
 Pe sub măsele,
 30 Pin fălci,
 Pe sub fălci.
 Să te bați ca juganiți

Și ca armăsariî,
 Ca berbeciî,
 35 Ca țapiî,
 Ca curcaniî,
 Ca găscaniî,
 Ca rățoiî,
 Ca cocoșii,
 40 Ca porciî mistreți,
 Ca peștiî,
 Ca berzele,
 Ca toate jigăniile,
 Ca toate lighionile.
 45 Eă te sorocesce trei țile
 Și tu trei nopți,
 Să umbli prin tot trupul (cu-
 [tăruța]);
 Și să ți scoți totă reutatea,
 Totă greutatea,
 50 Toate frigurile,
 Toate florile,
 Toate răcorile,
 Junghiturile,
 Cuțitele,
 55 Durimele,
 Usturimele.
 Să'mi scoți argintu viu dat,
 Cu necuratu,

Dat cu spurcatu,
 60 Cu visele rele.
 D'o fi din sfinte,
 D'o fi din cale,
 D'o fi din dătături,
 D'o fi din făpturi,
 65 D'o fi din aruncături,
 Să scoți pirotela,
 Gălbinarea,
 Lipitura,
 Bântulela.
 70 S'o scoți de la (cutare),
 Din mâini,
 Din picere,
 Din rinichi,
 Din fici,
 75 Din boșogii,
 Din creierii capului,
 Din sgârclul nasului,
 Din fața obrazului,
 Din dinți, etc.
 80 Și să rămâie (cutare),
 Curat, luminat,
 Ca stéua din cer,
 Ca roua din câmp,
 Ca mama ce l'a făcut.

Rețetă : Se descântă argintul viu cu un fir de mătură, ȳicându-se la sfârșitul descântecului și cuvintele : Cum mătură mătura asta toate guno-
 lele și pafele, așa să se măture toate junghiturile și durerile de la (cutare).
 Argintul viu ast-fel descântat se bea de cel bolnav. I se recomandă dieta :
 Să nu mănânce sărat trei țile, nici acrime, nici ardeiat.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina, din Gresia—Teleorman.

Fetele lui Lei Impărat,
 Ele te-au scuipat,
 Eă te-am descântat
 Și cu scuipat te-am scuipat.
 5 Negustori te-au cumpărat,
 Eă ție slujbă nu ți-am dat ;
 Dar acum slujbă ți-o ȳ da,
 Să'mi slujești, să'mi isbăndești,
 Pe (cutare) să'l tămăduiești,
 10 Argintul viu să 'l gonești.
 P'un Moldoven l'am aruncat,

Pe (cutare) de argint viu l'am
 [scăpat,
 Din pfele,
 De supt pfele,
 15 Din os,
 De supt os,
 Din rădăcina urechilor,
 Din creierii capului 'l l'am scos.
 De un genunchi (cutare) o in-
 [genunchia,
 20 Aici din naintea mea,

De-o fi de la vecină,
De-o fi de la streină,
Să te duci d'a'mbou,
Să te duci ca ou.
25 D'o fi mōrtă,
Să te duci în grōpă.
D'o fi vie, să te duci pe tru-
[pu-î.

Că cu pēru-î s'o 'nveli,
Cu sângele-î s'o griji
30 Și carnea căpătăi 'î-o fi.
Că eū te-am descântat,
Pe (cutare) l'am ȳșurat
Și l'am dres ca p'un ou
Să se 'ngrașe ca un boū.

Reșetă : Acest descântec se face d'asupra a câte un dram de argint, în trei rânduri, și se dă de'l bea cel bolnav. Se descântă Lunea și Miercurea.

La descântecul argintului viū se întrebuintează fir de mătură și o seceră :

Cum mătură mătura gunōlele
Așa să se măture durerile după (cutare).
Cum taie secerea toȳi boziȳ și rogoziȳ,
Așa să se taie durerile și junghiurile de la (cutare).

După ce bolnavul a bēut argintul viū, ține trei țile dietă de nu mī-năncă ardeȳ, sărat și acru.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilinca Mirtulēsa din Roșiorii-de-Vede.

—Argintule viū, tāmăduitorule,
Lecuatorule,
În mare ai crescut,
În mare ai născut,
5 În corabie ai trecut,
La negustori în prăvălie te-a
[pus ;
Vrăjitorile te-a luat.
Nu te-a pus la bere,
Nu te-a pus la mănecare,
10 Ci te-a pus la ômeni să lecu-
[teșȳ,
Să intri prin dinȳ,
Pe supt dinȳ,
Pin măsele,
Pē supt măsele.
15 D'o fi din sfinte,
Ele să se milostivească
Și leacul să'l găsească.
Dar de-o fi din dat,
Din aruncat,
20 Din lovitură,
Din întâmpinătură

Din săgetătură
Din vânt,—
Vēturile să se potolēscă
25 Și el să se lecușască.
Și să scōță patru-deci și patru
[de junghiuri,
Patru-deci și patru de fiori,
Patru-deci și patru de dureri,
Să le scōță din dinȳ,
30 De supt dinȳ,
Din măsele,
De supt măsele,
Din pĳept,
De supt pĳept,
35 Din inimă,
De supt inimă,
Din picere,
De supt picere,
Din creștetul capului,
40 Pēn' n deștele picȳorelor.
Să nu rēmăle junghi,
Să nu rēmăle fiori,
Să nu rēmăle aprindere,

Să nu rămăie fărşială,
 45 Să nu rămăie ameteală,
 Să nu rămăie dureri,
 Să nu rămăie fiori.
 Fugî lipitură,
 Fugî bântuială,
 50 Fugî bôlă cu ucigaşu,
 Fugî bôlă din sfinte,
 Fugî bôlă din aruncăturî.
 Că cu fusele te 'nşep,
 Cu lingurile te bat,

55 Cu cuţitul te tai,
 Cu focul te ard,
 Să fugî şi să te duci
 Pe smârcurile mărilor,
 Pe còdele smeilor ;
 60 Unde cocoş nu cântă,
 Căine nu latră,
 Român cruce nu'şî face.
 Şi (cutare) să rămăie curat,
 Curat luminat
 65 Ca Maica Precista ce l'a dat.

Reţetă : Se descântă cu un fir de mătură. De regulă se bea câte-un dram de argint viu pentru fie-care descântec. Se ţine dieta : să nu mănânce acrime, sărat şi iute.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la vrăjitórea Ióna Maldaénca, din Roşiorii-de-Vede.

Tu, voînice,
 Peste mare crescut,
 Peste mare născut,
 Grecii afla,
 5 La tine venîa,
 In disagî te lua,
 In prăvălii te scotea.
 (Cutăriţă) afla,
 La tine venîa
 10 Şi te cumpăra.
 Nu te cumpăra
 De vre-o hoţie,
 De vre-o mişelie,
 De vre-o curvărăsie ;
 15 Ci te cumpăra,
 Ca tu să'l lecueşti
 Şi să'l vindecî.
 Să'mî umbli
 Trei zile
 20 Şi trei nopţi.
 Unde-î găsi păinjinéla,
 Unde-î găsi ameteála,
 Unde-î găsi sfârşíala,
 Acolo tu să 'mplineşti,
 25 Unde l'oi găsi inecat,
 Să'l desnecl.
 Unde-o fi junghiu,
 Tu să'l scoţi,
 Unde-î gasi răni,
 30 Să le spell

Şi să le lecueşti.
 Pe (cutare) să'l tãmaduieşti,
 Carnea să 'o grãmădeşti.
 Cum e oul alb, gras şi implinit,
 35 Aşa să se facă (cutare) roşu,
 [gras şi frumos.
 Cum nu se mistuie mirosul de
 [usturoi
 Aşa să nu se mistuiească tóte
 [păsurile,
 In trupul (cutăruia);
 Şi pe el să'l lecuiească
 40 Şi carnea să'î ingrãmădiască.
 Şi să umbli trei zile şi trei
 [nopţi,
 Pin tot trupul (cutăruia),
 Să'l spell,
 Să'l curăteşti,
 45 Să'l lecueşti
 Şi să te duci, unde cocoş nu
 [cântă,
 Unde bivol nu răcneşte,
 Unde fată mare cosiţa nu 'm-
 [pleteşte,
 Unde om nu chioteşte.
 50 Şi pe (cutare) să'l lecueşti,
 Să'l hărăniţi,
 Carnea să 'o 'ngrãmădiţi,
 Şi să rămăie (cutare),
 Curat,

55 Luminat,
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca póla Małcei Domnului.
Descântecul lui Dumnezeu

60 Și al Małcei Domnului
Și al Sfintei Mării
Și al Ioni vrăjitórea,
Lécul (cutăruța) să fie !

Rețetă : Se descântă cu fir de mătură și se dic cuvintele : Cum mătura mătură gunoii din tóte colțurile, așa să se măture lipitura, bóla, junghiturile, rēi, datul, aruncatul de la (cutare).

Pe (cutare) să'l lecuiești,
Să'l hărănești,
Carnea să i-o 'ngrămădești.

Argintul viu descântat se bea de lecuit de cel bolnav și se ține următórea dietă, — după ce s'a bēut : Bolnavul să nu mănânce sărat, ardeiat, piperat și acrima în timp de trei zile ; în schimb póte bea rachiú și mánca bucate dulci cu totul de sare.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Culésă de Chr N. Țapu de la baba Anca, din Măgurele—Teleorman

— Tristule,
Voñnicule,
Frumosule,
Luminosule,
5 Cin'te da,
Cin'te sorocia,
Mare șarpe te făcea,
Bălaur,
Cu ochii de taur,
10 Cu córne de taur,
Cu gura găscată,
Cu limba uscată.
Te-a dat rar și afēnat,
Eú te daú plin și îndesat.
15 Să te duci în casa cui te-a dat.
Cu limbile te-am descântat,
Cu cuțitu te-am tăiat,
Cu mătura te-am măturat.

Să te duci în casa cui te-a dat.
20 Aședă-te,
Lipsă să'mplinești,
Doruri, bubele și astupătura
[să potolești.
Małca Precista așa auđia,
Din gură striga,
25 Din ochii negrii lăcrăma.
Eú cu limba te descântam
Și nu lăcrămam,
Că nici eú nu lăcrămez
Și bucuréză-te,
30 Că frumos descânt,
In ósele (cutăruța) te-arunc.
Să scoți tótă bóla,
Tótă durórea,
Tótă moloșéla,
35 Tótă târoméla.

Rețetă : Se descântă argintul viu cu cuțitul, care se pune pe o mătură. Se dá de se bea și se ține dieta de trei zile să nu mănânce acru, sărat și ardeiat.

DESCANTEC DE INTORSURI

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitorea Ilinca Mirtulăsa, din Roșiorii-de-Vede.

- Voî patru-șeci și patru de bu-
[rufeni],
Nu v'am pus să înfloriți,
Ci să odrăsliți
Și lumea s'o tămăduiți ;
5 Să plecați cu mirósele,
Să găsiți leacurile.
D'o fi din ape,
D'o fi din drumuri,
D'o fi din somn,
10 D'o fi din vis,
D'o fi din dragoste,
D'o fi din iuțelă,
D'o fi din vânturi,
D'o fi din țele, —
15 A venit cu dece,
Eû l'am întors cu nouă ;
A venit cu nouă,
Eû l'am întors cu opt ;
A venit cu opt,
20 Eû l'am întors cu șapte ;
A venit cu șapte,
Eû l'am întors cu șese ;
A venit cu șese,
Eû l'am întors cu cincî ;
- 25 A venit cu cincî,
Eû l'am întors cu patru ;
A venit cu patru,
Eû l'am întors cu trei ;
A venit cu trei,
30 Eû l'am întors cu două ;
A venit cu două,
Eû l'am întors cu una.
Să pleci, faptule,
Datule,
35 Din vecinî în vecinî,
Din streinî în streinî,
Din cumnate
În cumnate,
Din nașă
40 În nașă,
Din mósă
În mósă.
Nici atunci n'oi sta,
La grópă te-oi ducea.
45 Osele le-oi scotea,
Judecată cu ele veî avea.
Nici acolo nu e lasată,
Nu e pribégă,
Nu e uîtată.

Rețetă : Acest descântec se numește al scăldăturilor. După ce bolnavul a bătut argintul viu, face scăldături cu burieni înflorite, după câmp sau din păduri. Asemenea descântec se face cu o para de argint.

DESCANTEC DE INTORSURI

Cules de Chr. N. Țapu de la Radu Nicolae Șovâlgău, din Valea-cu-apă—Gorj.

- Bună ziua, apă mare,
 Dómnă mare,
 Cum ai ieșit din rēurile téle
 De ai spălat frunța și iarba,
 5 De smólă
 Și pētrile de rugină,
 Mai vērtos,
 Cu puterea lui Christos.
 In numele Tatălui
 10 Și Fiului
 Și Sfântului Duh
 Și Maica Domnului
 In împărăția cerului
 In lumina lumii.
 15 Sóre frățioare,
 Să fi martor
 C'am dat argintu viū (cutăruia);
 Și nu 'i-l'am dat să boliască,
 Ci 'i-l'am dat să se curățiască.
 20 Și o fi blestem de nouă nēmuri,
 De tată, de mumă, de frate,
 De soră, de mósă,
 De nașă,
 De cumnată,
 25 De vėduvă fără bărbat,
 De fată mare fără cosiță in cap,
 De la surate,
 De la cumnate,
 De la vecine,
 30 De la streine,
 De la bătăturésă bună.
 Cine a dat cu una,
 Eū întorc cu două;
 Cine a dat cu două,
 35 Eū întorc cu trei;
 Cine a dat cu trei
 Eū întorc cu patru, etc. etc.
 Cine a dat cu nouă
 Eū întorc cu ȑece;
 40 Că din ȑece
 Numaī trece.
 Nicī cu tăria n'ai ȑe'i face.
- Că i-am făcut brēul colac,
 Vārcolac
 45 Și l'am trimes in caī de olac;
 Să mērgă din vad in vad,
 Pēn'la casa cui a dat,
 Că nu mī-e pēcat.
 Dar dacă-o fi din Dumneȑeū,
 50 Dumneȑeū ca un sfīnt,
 Făcu cheie de argint,
 Descuie și spălă
 Și ușură.
 Că tu arginȑele,
 55 Vineȑele,
 Ești adus din Țaligrad,
 Pe calu alb.
 Cum ai umblat din hārtie in
 [hārtie,
 Din prāvālie in prāvālie,
 60 Așa să umbli la (cutare)
 Și să scoți argintul vīū.
 Că l'o fi luat pe pāne,
 Că l'o fi luat pe carne mōrtă,
 Că l'o fi luat pe carne vie,
 65 Și 'i l'o fi dat in bētură,
 Și 'i l'o fi dat in māncare,
 Și l'o fi petrecut
 Pēn ce mișcă in pāmīnt,
 Pēn puțin hodorogite,
 70 Pēn butōle neisprāvite.
 Tu să'l scoți
 Și să'l gonești
 Din ose
 In carne,
 75 Din carne
 In pēle,
 Din pēle
 In pāmīnt,
 Acolo de unde a venit.
 80 Și (cutare) să rămāte luminat și
 [curat
 Cum Dumneȑeū l'a lāsăȑ.

Rețetă: Argintul viū se descântă cu fir de mătură, ȳicându-se și cuvintele :

Mătură mare, Dómnă mare, Cum ai spălat tóte casele, Tóte bătăturile, —	10 De-o fi dat în bere, În mâncare, În sculare, În culcare, Să se ducă la vrăjitóre
5 Așa să spell Și să măturî de la cutare tótă [bóla,	5 Și să'l spele cu apă Din năstrapă Și cu steblă de busuľoc Pe trupul tot.
Tótă dătătura, Tótă aruncătura, Tótă făcătura,	

DESCANTEC DE INTORSURI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase, din Romanești—Gorj.

A se vedea «descăntecul de fapt, «din colecț. «descăntece poporane române» a părintelui S. Fl. Marian pag. 118.

Apă curătóre, Nu te întorc pe tine, Ci întorsei dătăturile, Aruncăturile,	Eū le întorc cu cincî ; Le-a dat cu cincî, Eū le întorc cu șése ; Le-a dat cu șése,
5 Cuțitele, Uriciunile, Făceturile, Junghîurile, Bólele de la (cutare).	30 Eū le întorc cu șepte ; Le-a dat cu șepte, Eū le întorc cu opt ; Le-a dat cu opt, Eū le întorc cu nouē ;
10 Dacă or fi date de móșe, De nașe, De surate, De cumnate, De vecine,	35 Le-a dat cu nouē, Eū le întorc cu ȳece ; Din ȳece Nu mai trece. Că eū le-am mánat pe códă [de vacă,
15 De streine, De bătăturésă bună, Eū le 'ntorc pe capul cui le-a dat Și le 'ntorc după trupul (cută- [ruța),	40 La (cutare) să nu se mai în- [tórca ; Pe viță de vie, La (cutare) să nu mai vie. Că eū cu cuțitu le-am tăiat, Cu busuľocu le am scuturat,
20 Eū întorc cu două, Le-a dat cu două, Eū le întorc cu treî ; Le-a dat cu treî, Eū le întorc cu patru ;	45 De pe trupul (cutăruța) le-am [luat Și le-am trimes la hața care [le-a dat.
25 Le-a dat cu patru,	

Rețetă: Se descântă în apă cu un cuțit și busuľoc saū și cu o secere și se spun cuvintele :

Cum taie secerea toți boziľ, și rogoziľ, tóte paiele, grănele, etc., așa să se taie tot datul, tot aruncatul, făcutul, uritul de la (cutare).

DESCANTEC DE JUDECATA

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ióna Maldaianca, din Roșiorii-de-Vede.

Bat parul de topilă, Parul mișcă lacul, Parul scóte dracul. Dracul să ȳasă,	Cu patru-đecĭ și patru de orbĭ, Cu patru-đecĭ și patru de [cĭungĭ, Cu patru-đecĭ și patru de a- [măgiĭ.
5 Să'mĭ plece, Pe cale, Pe cārare, Să se întălnescă cu (cutare) [în cale.	25 Iute și de grab, Că mĭ-e mie la cap. Daĭ și vol pĭn țigănie, Și luaĭ un cal de cālărie, Și vĕ întălniĭ cu (cutare),
Eŭ il bat parul în lac, 10 Ca să'mĭ scótă pe dracu. Il bat cu nufele de alun, Să se ducă ca un nebun; Il bat cu nufele de nuc, Să se ducă ca un haĭduc;	30 Pe cale, Pe cārare, Și mĭ-l întălniĭ, Mĭ-l ameĭiĭ, Mĭ-l tălmăciĭ,
15 Il bat cu nuĭa de sānger, Să fugă ca un inger; Il bat cu nuĭa de arĭar, Să fugă ca un armăsar. Săĭ tu, tărtane,	35 Mĭ-l zăpăciĭ, Să n'albă gură căscată, Limbă desfăcută, D'asupra mea ridicată, Să mĕ vorbiască,
20 Al mare, Cu patru-đecĭ și patru de muĭ,	40 De reŭ să mĕ grăĭască.

Rețetă: Se descăntă de treĭ orĭ điuă și nóptea la lac sau la baltă. Femeĭa vrăjitoare intră despuĭată în lac și mănjește parul cu seŭ de vită întămpinată.

Se đice că ȳes ceĭ patru-đecĭ și patru de tartorĭ dracĭ și se suĭe toĭĭ în vĕrful paruluĭ și se întreabă unul pe altul asupra (cutăruĭ) fapt. Vrăjitoarea ȳa cu sine un cĭurel și 'l pune de nainte, la cap, în urechĭ, la ochĭ, la gură, ca dracĭl să n'o pótă batjocori.

Se mai întrebuițeză nouĕ coĭĭ de ouĕ clocite, care servesc de nouĕ buĭĭ de vin, ce se dăruĭesc diavoluluĭ.

DESCANTEC DE JUDECATA (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghiu Dumitru Gâdea din Saceni—Teleorman.

Scólă-te drăgoiū,
Sbîerând tare din cimpoiū,
Iute și de grab,
Că mî-estî la cap ;
5 Cu toțî bătrăniî,
Cu toțî tartoriî,
Cu toțî unchiî,
Cu toțî mititeiî,
Cu toțî mărunțeiî.
10 Să mergețî la judecătōrî,
Pe drum cu niște călētōrî.
In pōlă să-î luațî,
Gura să le-o 'ncleștațî,
Cîubucile să le-aprîndețî,
15 Cu fōrfecile să î tundețî.
Să mi-î zăpăcițî,
Pe mustățî să-î neteđițî:
Să mi-î orbițî,
Să mi î ologițî.
20 Da'supra (cutăruța) să î luațî,
Că eū vē daū mălaî de măn-
[care,
Cisme de 'ncălțare,
Banî de cheltuțală.
Scólă-te și tu Iōnică,
25 Sbîerând tare din bēșică,
Iute și de grab,
Că 'mî-estî la cap ;
Cu toțî bătrăniî,
Cu toțî tartoriî,
30 Cu toțî unchiî,

Cu toțî mititeiî,
Cu toțî mărunțeiî.
Să mergețî la judecătōrî,
Pe drum ca niște călētōrî.
35 In pōlă să-î luațî,
Gura să le-o 'ncleștațî,
Cîubucile să le-aprîndețî.
Pēn' la (cutare) n'o veni,
40 Dracul in eî o plesni;
Pēn' la (cutare) n'o pleca,
Dracul in eî o crăpa.
Să nu le fie a mănca,
Să nu le fie a bea,
45 Să nu le fie a odini,
Să nu le fie a prândi.
Să vie cu gurile căscate,
Cu picîōrele bēșicate.
Pēn' la (cutare) n'o veni,
50 Fierea in eî o plesni;
Pēn' la (cutare) n'o pleca,
Fierea in eî o crăpa.
Că eū cu cîocurile 'î-am cîocnit,
Cu aripele 'î-am plesnit,
55 In contra cutăruța (vrăjmașu-
[luî) 'î-am pornit,
D'asupra (cutăruța) 'î-am gonit
Și asupra (cutăruța) să nu maî
[aîbă gură căscată,
Și limba ridicată,
Ca să 'l vorbescă,
Și să 'l grăiască de reū.

Rețetă : Se descântă de trei ori pe ȕi : diminēța, la prând și sēra in ȕiua de judecată. Se ȕa o căldare, puțintel mălaî (măcinat), un bănuț de 5 saū de 10 parale și o ghiată, pantof saū papuc rupt. Tōte acestea se pun supt acea căldare, și se rēstōrnă cu gura in jos. Se bate apoî cu un lemn de alun in grinda caseî, in căldare și cu picîorul se isbește pămîntul și se repetă dcscântecul de maî sus.

DESCANTEC DE JUDECATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Simina din Gresia—Teleorman.

- Tu, peline,
 Eă te mișc pe tine;
 Tu să mișci pământul,
 Să scoți pe diavolul ca vântul,
 5 La (cutare) judecător. și la (cu-
 [tare) tribunal să mergi,
 Slujba s'ă-mi faci,
 În pólă să le ședă;
 Pe mustăți să-ți neteșești
 Și totă afacerea s'o isprăvești.
 10 Că am să-ți dau de prând,
 Un mânz,
 O găină;
 De d'minéță,
 15 Un boboc de rață.
 Dar slujba de nu m'oi făcea,
 Eă trăsnetului și fulgerului
 [te-oi da,
 În Caraorman al mare pe Divan.
 Să ești din rimătura porcului,
- 20 Din codele Oltului.
 Că eă o să-ți dau nouă buți
 [de vin și nouă de mîere,
 Păine și sare,
 Să faci judecata mai tare.
 Să se gonască,
 25 Să se spargalîască,
 Să se isprăvească.
 Tu gunoîu gunoîașe,
 De când eă te-am făcut,
 Și te-am arănit,
 30 Eă ție slujbă nu ți-am dat.
 Acum slujbă eă ți-oi da,
 Să-mi slujești, să-mi isbândești,
 Judecata (cutăruia) s'o poto-
 [lești.
 Că eă ți-oi da nouă gropi de
 [orz
 35 Să faci judecata cu folos.
 Ți-oi da și nouă ocne de sare,
 Să faci judecata mai tare.

Rețetă: Se descântă în o olă cu apă în care se pune nouă bóbe de orz și nouă bóbe de sare. Vraja (descântecul) nu se face de cât nóptea târziu într'un loc unde se adună gunoîul ce se strânge, măturat din casă. Cu apă vrăjită se stropește pe furiș pragurile pe unde trec judecătorii și cei ce iaă parte la o judecată.

DESCANTEC DE JUDECATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Bălașa P. Săceanu, din Rovinari—Gorj.

- Bună ziua apă mare,
 Dămnă mare.
 — Mai ședî.
 — N'am venit să șed,
 5 Ci am venit să te dăruiesc cu
     [mei;]
 Tu să dăruiesc pe (cutare) cu
     [o sută de smei.
 Martorii lui să se sfrijescă,
 La judecători în divan să se
     [risipescă,
 Să nu mai aibă gura căscată,
 10 Limbă ridicată,
 Să nu mai vorbească,
 Să nu mai grăiască,
 Vorbă de rău,
 Asupra capului meu.
 15 Tu pămînt,
 Cum ești mut și surd
 Și hărănești lumea,
 Așa să amuțești pe (cutare),
 Să nu mai aibă gură căscată,
 20 Limbă ridicată,
 Vorbă de rău,
 Asupra capului meu,
- Să mă vorbească,
 Să mă grăiască.
 25 — Bună ziua, alun mare,
 Domn mare,
 Ce rudă ești cu (cutare)?
 — Nimic.
 Nimic să n'alégă (cutare) la
     [judecătorie în Divan.
 30 — Bună ziua, soc mare,
 Domn mare,
 Ce rudă e mă-ta cu tată-tău?
 — Nimic nu e.
 — Nimic să nu se alégă de (cu-
     [tare), la judecata în Divan.
 35 Cum ține gardu cu proptu,
 Așa să țină (cutare) cu (cutare);
 Nu lega aceste propteale ale
     [gardului,
 Ci lega gura (cutăruia),
 Să nu mai aibă gură căscată,
 40 Limbă ridicată,
 Vorbă de rău,
 Asupra capului meu,
 Să vorbească,
 Să grăiască.

Rețetă: Se descântă cu mei și se aruncă de nouă ori în apă, repetindu-se descântecul. După acesta se duce la un alun, la un soc (arbore) și la un gard și se spune vorbele de mai sus. Se ia apoi pîetre din ziua de Sfîntu Petru și cu ele se dic vorbele: «Cum a împletit Sfîntul Petru pîetrele, așa împletresc eu gura și limba (cutăruia)».

DESCANTEC DE POTOLIREA DUȘMANILOR

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina, Gresia—Teleorman.

<p>Tu moș Apeș, Ai să ieși ; Dar n'ai să ieși, tu, Ci să iasă băteii tăi, 5 Să iasă Archirăi tăi, Să-i faci slujitorii mei. Să se ducă la Tribunal, la Ju- [dicătorie, Tote să le 'mblânțiască,</p>	<p>Să le potoliască, 10 Să le spărgăluiască. Că dacă slujba mi-o face-o, Eu ție ți-o da, Un cal înfrănat, Cum e bun de 'ncălicat. 15 Eu ție ți-o mai da Încă și ce mi-o mai cere, Numa fă ce-ți stă 'n putere !</p>
---	---

Rețetă : Se ia un ou și, după ce se lăgă cu o ață peste vârf și mijloc, se îngropă în bălegar, unde șade îngropat trei zile.

În a treia zi, seara, vrăjitoarea merge la locul unde este îngropat oul, îl vrăjește — spunând vorbele de mai sus — apoi desgrăpă oul și-l aruncă într-o fântână, ca ast-fel bând lumea s'o amuțescă și să tacă.

Când se aruncă oul în fântână se mai dic și cuvintele :

Și, tu ucigașe pe (cutare) să-l amuțești,
 Să-l tontești, să-l zăpăcești,
 Să nu mai aibă limba ridicată
 Și gura căscată asupra (cutăruia),
 Să-l vorbească
 Și să-l grăiască de rău.

DESCANTEC DE AMUȚIREA BARBATULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Balan Stoica, din Costești—Vâlcea.

<p>— Pelin tare și mai tare, Să-mi aduci pe lucru vrăjmă- [șesc în cale. Ce leg și cu ochii nu ved? Gândul (cutăruia) îl lega; 5 Il lega, Il fereca, Il amuți, Il împietri, Il încremeni, 10 Să nu mai aibă gând asupra [(cutăruia),</p>	<p>Și gură căscată Și limbă ridicată. Să se potoliască Și să amuțiască 15 Cum se potolește stăua 'n cer, Oia'n staul, Porcii'n strat, Vitele în sat; Și el se rămăie în seamă ne- 20 Ca un sac vârgat, [băgat Pe gard aruncat Și el la gard să fie legat.</p>
---	--

Rețetă: Se descântă cu cânepă de vară făcându-se patru noduri la spate și legând'o la o proptea de gard. Acolo se ține că rămâne legat bărbatul său amantul cuî i se face de urî.

DESCANTEC DE LEGAT OMUL

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Maria Petre Crăsnaru din Animișu—Gorj.

Femeia care voiește să-și lege bărbatul său amantul, ia bumbac nertors (vată) din zăbunul bărbatului său al amantului și, în momentul când ea s'a împreunat, imoie bumbacul în sperma bărbatului și apoi și-l lăgă într'o cărpă la spatele ei. Merge apoi cu acel bumbac la un mormint și-l lăgă la crucea acelui mort, care pörtă numele bărbatului, pe care femeia voiește să-l lege și acolo la mormint femeia rostește cuvintele : «Cum și-a ufat mortul acesta de tôte poftele și bunătățile lumel, așa să-și ufte (cutare) de poftele lumestî și de femeî» (de 3 ori).

DESCANTEC DE DESLEGAT OAMENII

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina, Gresia—Teleorman.

Nucile din nuc curat cura,
 Nodurile de la pânză se deslega,
 Predicile de la cai s'a sfărîmat,
 (Cutare) s'a deslegat.
 5 Nouă nucî aŭ a se fierbea,
 Apa cu pușca a se împușca,
 Tôte vinele (cutăruŭa) a se deslega;
 Că 'ŭ-am deslegat mijlocul și vinele
 De la tôte streinile,
 10 Gândul și pofta, pentru a se îndrepta,
 Așa cum și înainte era.

Rețetă: Se descântă cu nouă nucî și cu nouă noduri de la guritul pânzei, se imoie și se descântă în apa împușcată.

Nucile le mănă în nouă țile. Apa o bea, iar nodurile de pânză se ard se scruméză și se amestică totul cu apa descântată.

DESCANTEC DE DESLEGAT BARBATUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Maria Petre Crăsnaru, din Aninișu—Gorj.

Se ia nouă peștișori mici vii și se înghit cu apă de cel legat, adică de cel neputincios. După ce se beau peștișorii vii se spun cuvintele :

Cum curge apa și peștișii sînt slobodi prin ea și sînt deslegați, așa să fie (cutare) deslegat și slobod. (Se repetă de trei ori).

FACERE DE DRAGOSTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Voica A. Țapu, din Roșiori-de-Vede.

— Buna sêra fântână lină.	Dragostile le adună,
— Mulțumim dumitale, tinêră	În a-tă ôlă le băgă.
— Ședî. [copilă,	Cum nu pôte răbda vaca de
— Nu șed,	30 Și ôia de mîel, [vițel
5 Că n'am venit să șed,	Scrôfa de purcel
Și am venit să'mî dai	Și cloșca de puî,
Cătările tele,	Gâsca de boboc,
Să strâng dragostile în ele,	Bobocul de gâscă,—
Să móră tótă lumea de ele.	35 Așa să nu pôtă răbda,
10 Cum nu pôte răbda de tine	Tôte fetile,
Tôte lighiônile,	Tôte nevestile,
Tôte pasêrile,	Tôte priotesile,
Așa să nu pôtă răbda (cutare)	Tôte miresile,
De vorba, de chipul, de ochiî	40 Toți popiî,
15 Și sprâncenile mele.	Toți protopopiî,
Tótă lumea,	Toți zapciî,
De la mic pên' la mare,	Toți conțiliî,
Maî vêrtos (cutare).	Toți primariî,
Mê sculaî Duminecă de dimi-	45 Toți notariî,
[nétă,	Toți judicătoriî,
20 Pe ochi nespălată,	Toți întâlnitoriî,
Pe rouă nescuturată.	Toți bălețiî,
Maica Precista mê vêdu,	Toți logofetiî,
Jos din cer se scobori,	50 De la mic pên' la mare,
Pe scară de argint	Maî vêrtos (cutare) !
25 Și la mine veni.	—Rêsaî, sóre,
Cu buciumu buciumă,	Frățióre,

De aruncat,
De făcătură,
De aruncătură,
45 Pe cap,
De păr de țap;
Pe trup,
De păr de lup;
Pe țite,
50 De păr de mâte;
Pe picere,
De vorbe rele;
Pe buze,
De fapt de fomețe.
55 Imi punea sôrele 'n pîept,
Luna 'n spate,
Doi luceferi,
In doi umeri,
Intre sprincene,
60 O chită de micșunele.
In buze
Imi puse,
Doi faguri de mîere;
Pe pôle jur, prejur,
65 Stele mărunțele,
Se urtă totă lumea cu drag la
[ele.
— Răsaî, sôre,
Frățiore,
Nu răsaî pe turme de oi,
70 Pe cireșii de boi,
Ci răsaî pe chipul meu,
Pe trupul meu,
Pe haînele mele,
Pe casa mea,
75 Pe averea mea.
Tu răsaî cu rațele mele,
Pe brațele mele.
Cum nu pôte totă lumea
Fără sôre,

80 Și cum nu pôte nimeni
Fără mîncare.
Așa să nu pôtă (cutare) răbda
Fără (cutare).
Să vie călare pe nuța de alun,
85 Să fugă ca un nebun;
Să vie călare pe nuța de sînger,
Să fugă ca un inger;
Să vie pe nuța de nuc,
Să fugă ca un haîduc;
90 Pe nuța de arțar,
Să fugă ca un armăsar.
Să nu'î fie a bea,
Să nu'î fie a mânca,
Să nu'î fie a sta,
95 Pên' la mine n'o veni
Și cu mine n'o vorbi,
Să se bată a plesni.
Cum se 'ntôrce nalba după sôre
Așa să se 'ntôrcă totă lumea,
100 Și mic și mare
După (cutare).
Și cum se ține umbra după om
Așa să se țină (cutare) după
(cutare).
Cum e busuîocul frumos
105 Și la totă lumea drăgăstos,
Și cum nu pôte popa intra
In biserică fără busuîoc
Și fără isop,
Așa să nu pôtă flăcăii fără
(cutare) in joc.
110 Cum arde focul in vatră,
Așa să ardă inima (cutăruia)
[de (cutare).
Și cum nu pôte lumea fără foc
Și cum se arde prigoria de sete,
Așa să se ardă inima (cutăruia)
[de (cutere).

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

Tu, șerpe bălaur,	Cu frati-seu,
Cu solziî de aur,	Cu ibovnica lui,
Cu cîlocul de aur,	15 Cu drăgăstosa lui,
Cu nouă limbî împungătoare,	Să nu-î dai pace a sta.
5 Cu nouă cođi isbitore,	De o fi culcat,
Să țe ducî la (cutare).	In pat,
De l'oiu afla acasă,	Tu să 'l cîocnești,
La masă,	20 Cu solziî să 'l plesnești,
In sat,	La mine să 'l pornești.
10 La sfat,	Să nu 'l lași pêne ce cu mine
Vorbind cu tată-seu,	[nu s'o întâlni,
Cu mă-sa,	Și cu mine n'o vorbi.

Explicația: Se ia o steblă de busuîoc și se lăgă cu fir de mătase roșie. De stebla de busuîoc se lăgă și o para de argint și se descântă în apă de izvor neîncepută, repetându-se vorbele de mai sus. La sfârșitului descântecului se spun și cuvintele:

— Cum trage lumea la mătase roșie, în prăvălie,
Așa să tragă (cutare) la (cutare).
Cum nu pôte lumea fără argint și aur,
Și cum e aurul și argintul drăgăstos la totă lumea,
Așa să fiu eu drăgăstosă (cutărufa).

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ióna Măldaianca, din Roșiorii-de-Vede.

Ađi, sint Joî Joițele,	Sprincene de fir;
Maî sus floriutele.	10 De mine să se mire,
Sus fusără,	Și tinăr,
Jos se lăsară,	Și bătrâne,
5 În brațe mă luară,	Și priotese,
In jeț m'aședară,	Și diaconese,
Gură de pâine 'mî făcură,	15 Ochî de mir,
Ochî de mir,	Sprincene de fir,

DESCANTEC DE DRAGOSTE

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Balan Stoica, din com. Costești — Vâlcea.

Mă suiț în curmătură,	Sórele 'n pștept,
Nimenea nu m'auđiră.	Luna 'n spate,
Numai eú voľnic frumos,	20 De tótă lumea vęđut,
Cu chica grósă,	De tótă lumea lumit.
5 Din guriță paloșind,	Cum se bate mătasea roșie în
Lumea séra sorocind,	[prăvălie,
La cuvintul meú,	Așa să se bată tótă lumea
La chipul meú,	Și tótă mulțimea,
La vorba mea,	25 La cuvintul meú,
10 La cinstea mea	La cinstea mea,
Și la dragostea mea.	La dragostea mea.
Unde oľ pune eú cuvintul,	Și cum nu póte mțelu de óie,
Să fie uns ca untul,	Cărlanu de épă,
Dulce ca mțerea,	30 Copilu de mamă,
15 Să se lipescă ca céra.	Așa să nu póťă (cutare) fără
Doľ lucefereľ,	[cuvintul meú.
În doľ umereľ.	

Rețetă : Se descântă cu apă neincepută, cu o stebľă de busuľoc și mțere cununată, cu care se unge îndrăgostitul.

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Tinca Balan Stoica, din com. Costești—Vâlcea.

Mă sculaľ,	Mă curaťalľ,
Mă spălaľ,	Și 'mľ luaľ :
Mă pșteptănalľ,	Dupě țite,
Mă spălaľ	15 Pěr de mțe ;
5 Cu apă din plaľ,	Dupě cap,
Cu apă din năstrapă,	Pțeľ de țap ;
Cu o stebľă de busuľoc.	Dupě picțere,
Cu bucľumu bucľumaľ,	Pțeľ de șérpe;
Dragostile le chemaľ.	20 Dupě trup,
10 Și mă duseľ la riul luľ Iordan	Pțeľ de lup.
Și mă spălaľ,	Mă spălaľ,

Mă curățaș,
De uricîunî,
25 De legături,
De dătături,
De aruncături, —
De la cumnate,
De la surate,

30 De la vecine,
De la streine,
De la mose,
De la nașe.
Și (cutare) rămase spălat,
35 Mândru și frumos,
Ca un trandafir frumos.

Rețetă : Se descântă cu apă neîncepută, cu o stebă de busuțoc și mîere cununată, cu care se unge îndrăgostitul.

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Dumitra Nedelea, din Cetățuia— R.-Vâlcea.

Mă sculaș Joi de diminetă,
Pe rouă, pe negurătă,
Pe potecă necălcată,
De rouă nescuturată.
5 Cu buclumu buclumaș,
Dragostile le adunaș,
De la toate fetele,
De la toate nevestile,
De la toate vecinile,
10 De la toate streinile.
In apa asta le băgaș,
Pe (cutare) le aruncaș,
De uricîunî il spălaș,
Cu dragostile il împreunaș,
15 De la toate fetele,
De la toate femeile.
—Ce te olecăiești (cutare) ?
—Cum să nu mă olecăiesc ?
Eă aș cu Țile mă prăpădesc.
20 Mașca Sfînta Maria il așȚa,
Scară de cēră făcea,
Jos la (cutare) pogora,
De mîna drēptă 'l lua,
La riul lui Iordan pleca,
25 De uricîunî il spăla.
— Tacș, mașcă, nu te olecăi
Și nu te speria,
Că strănsura mea țî-oș da,

Țî-oș da guriță
30 De miriță
Și ochi de albiniță.
Cum trage toate vîespele,
Toate furnicele,
La mîere, —
35 Așă să tragă (cutare),
La limba, cuvîntul,
Chipul (cutărușă);
Cum trage matca la roș,
Așă să tragă toș voînicîș,
40 Toș tinerîș la (cutare),
Mai vîertos scrisa (cutărușă).
Cum nu pôte totă lumea fără
[apă
Și fără vase la masă,
Cum nu pôte toș domniș fără
45 Străchinș, farfurîș
Și lingurîș la masă, —
Așă să nu pôtă fără mine (cu-
[tare).
Și (cutare) să nu pôtă sta,
Să nu pôtă mânca, nicî hodîni;
50 Să vie cu gura căscată,
Cu picîerile crăpate,
Cu limba beșicată după scrisa
[(cutărușă)

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Răducan Margo, din Urdari-de-jos—Gorj.

- Plecă (cutare)
Pe potecă necălcată,
De rouă nescuturată.
Roua o scutură,
5 Dragostile le adună
Și în olă le băgă
Și pe trup se spală,
De toate uricșunile,
De toate făcăturile,
10 De toate aruncăturile
De toate lepădăturile.
Și'l ușură,
Ca pasărea când sboră,
Ca oia când se scutură.
- 15 Și-î puseî în umereî
Două lucefereî,
Să privescă lumea și țara la ei,
Mai vîrtos care mi o fi drag;
Și puseî pe pôle stele mărun-
[tele,
20 Să privescă lumea și țara la el.
Mai vîrtos (cutare).
Sufiu din gură,
Mură,
La toî să le fiu în gură;
25 Sufiu din gură frăguță,
La toî să le fiu drăguță.
Ingenucheățî bușteni pârlițî,
Că vin brađiî înflorițî,
Cu pôlele poleite,
30 Cu vîrfurile aurite,
Tótă lumea să se uîte,
- Și mic și mare,
Boierî și cocóne,
Mai vîrtos (cutare).
35 Eú să fiú mai vêđută,
Mai auđită,
Și mai luminată,
Ca o vacă albă
Intr'o cirédă négră.
40 Cum se bate limba 'n gură
Și de bune și de rele,
Așa să se bată tótă lumea, de
[cuvintul meú, de vorba mea.
Să nu'î dea a sta, să nu'î fie
[a mânca.
Să nu'î fie a mânca,
45 Pân'la (cutare) n'o pleca.
Să nu'î dea somn a somni,
Odină a odini,
Pên'la (cutare) n'o veni.
Să treacă pîn fete frumoșe
50 Și pîn văduvî grase,
Să vie la mine, la o slabă și
[și trențurósă
Și să-î par mândră și frumósă.
Eú din gură când grăiam,
La mărgăritar chitlam.
55 Când pe mine mă vedea
Lumea tótă mă cinstla
Și toî la scaune mă poftla.
- Amin, amin
Măică Sfinta Marie.
60 Leac din mánna mea să fie!

Rețetă : Se descântă cu busuîoc cu apă neîncepută și se ȑic cuvintele :

- «Păminte, urite,
«Cătă lume și frunđă pe tine,
«Atăta dragoste pe mine.
«Cum e busuîocul mai frumos,
5 «Și mai cu miros,
«Așa să fiú eú mai vêđut și mai auđit

De tótă lumea,
De tótă mulțimea,
In sémă băgat,
10 De toți întrebat.

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Comunicată de Ilie Constantinescu—Dioști—Romanai.

Duminecă de diminéță mă	20 Pe cap
[sculaț,	De păr de țap,
Vadra 'n mână o luaț,	Pe țlțe
La fântâniță plecaț,	De păr de mițe.
Pe potecă necălcată.	Și 'l dăruil
5 Pe rouă nescuturată,	25 Cu doț lucefereț,
Cu busuțocu ăsta bucțumaț,	In doț umereț,
Dragostile adunaț,	Cu stele,
De la cărcumărese,	Mărunțele,
De la jupănese,	Pe măneccele.
10 De la flăcăț,	30 Cu cine o vorbi (cutare),
De la fete marț,	Cu cine-o tăinui,
De la copii micț,—	Cu mțere l'o lipi ;
Și in apa luț (cutare) le băgaț	Să le vie a plesni,
Și pe (cutare) 'l luaț	Prin gene,
15 Și 'l duseț la riul luț Iordan	35 Prin sprâncene,
Și 'l spălaț	Maț ales prin ismene.
Și 'l curățăț	Să nu-ț dea a sta,
Pe trup	Să nu-ț dea a mânca.
De păr de lup,	

Descântătórea mestecă cu un fir de busuțoc intr'o sticlă cu apă, din care trebuie să bea cel căruia 'l-a descântat.

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de I. Odor de la Rațóica, din Valenț—Prahova.

Mă sculaț Marț de diminéță,	Văltându-mă și olecăindu-mă
Pe rouă nescuturată,	[(tânguindu-mă),
Pă poteca necălcată.	M'a întrebat :
Și m'am întâlnit in cale,	10 — De ce te vălăcăeșț, mă
5 In cale și in cărare,	[creștine ?
Cu Mațca Precista,	— Muncesc și mă rog,
Și când Mațca Precista m'a	Și nici un folos nu vėd !
[auđit,	

— Păi, eu sunt Maica Pre-
[cista!
— Da, milostivă, dacă ești,
15 Poți și pe mine, păcătosu, să
[mă dăruiești!
— Și cu ce poștești?
— Voiu și eu să hiu poftit și
[câștigat,
Să am valoare, la cuvintu meu
[cu lipiciu,
Și la adunare cu boierii să hiu.
[poftit!
20 — Na cheițele mele și du-te
[colo,
Și ia-ți mana ta,
Venitu tău, iubirea ta,
Dragostea ta;

Totă lumea să te 'mbrățoseze;
25 Să hiu poftit și chemat,
La boierii și la 'mpărat.
Cum arde toate paili,
Și toate gunoili,
Și toate gazurili,
30 Să ardă toate dragostili,
Toate iboștili, de (cutare)...
Să nu potă să aibă răbdare,
Nici hodină la culcare,
Stare la mâncare,
35 Să vie în car de olac,
Cu dragoste mare aședat,
Că ești mândru și chemat,
Ca să hiu cu drag și mândru și
Chemat în totă lumea, și de
[mine!

VRAJA DE DRAGOSTE (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iona Gheorghe Bucația, din Romanesti—Gorj.

Plecă (cutare) pe cale,
Pe cale, pe cărare.
Se întâlni cu dragostile în cale.
Dragostile le-adună,
5 Pe trupul (cutăruia) le scutură,
În sinul (cutăruia) le aruncă;
Pe trupul ei,
Pe statul ei,
Pe chipul ei,
10 Pe sprincenile ei.
Să fie auzită
Și vedută
De totă lumea,
De totă țera
15 De totă suflarea.
Care cum o vedea
Tot în gard se suia,
După (cutare) se uita,
Dragostile le-aduna.
20 Cu bucurumu bucuru-măi,
Dragostile le aduna-i,
Pe trupul (cutăruia) le-arunca-i.
Totă lumea că auzia,
Pe gard se suia,
25 De (cutare) întreba :

— Asta este cea frumoasă,
Asta este cea dragăstosă,
De totă lumea alésă?
În sémă băgată,
30 De totă lumea întrebată?
Cum se bate apa de toate ma-
[lurile,
De toate pleturile,
De toți bolovanii,
Așa să te bată totă lumea
35 Totă mulțimea,
Totă suflarea de (cutare).
Cum se bate luna cu sórele,
Așa să se bată totă lumea,
Totă mulțimea,
40 După cuvintul
După chipul (cutăruia);
Și cum alérgă sórele după lună,
Așa să alerge după (cutare)
[toți tinerii,
Toți marii, toți mirii, toți flă-
[căii.
45 Și (cutare) să fie întrebată și is-
[pitită de totă lumea
Mai vartos de cutare.

Rețetă : Se descântă cu busuțoc în apă Joia, dimineață, Sâmbătă și Dumi-

neca. Cu apa cel ce'ş face de dragoste, se stropeşte pe frunte şi pe haîne şi se repetă vorbele :

Cum nu póte tóte păsările cerului
Şi tóte vîşuitóarele pămîntului fără apă
Aşa să nu póta trăi cutare fără cutare.

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Onaria Năstase din Romanaţi—Gorj.

Spre dragă de Duminecă mă	In frunte 'mî puse stéua mare,
[sculaî,	Se uîta la mine cu drag lu-
Pe potecuţă plecaî,	[mea şi ţara;
Pe potecă necălcată,	Imî puse în umereî,
De rouă nescuturată,	30 Douî lucefereî,
5 La riul lui Iordan.	Tótă lumea se uita cu drag
Găsiî acolo o fată spălându-se	[la ei;
Dichisindu-se.	In spate imî puse luna cu
Eû așa dacă vëduî,	[stele,
Indărăt mă 'ntorseî;	Se uîta lumea su drag la ele.
10 Chirăindu-mă,	Maîca Precista nu mă lăsă,
Jeluindu-mă.	35 Ci de mână dréptă mă luă,
Maîca Sfînta Maria m'auđi	Şi cu mine plecă,
Pe scară de argint se pogori	In câmpul cu dorul,
Şi de mână mă luă	Unde înflóre bujorul.
15 Şi cu mine că plecă.	Cu busuîocu bucfumă,
La riul lui Iordan,	40 Tóte dragostile le adună,
La fântâna lui Bogdan.	Şi în ăst vas le băgă
Apa cu drépta luă	Şi pe mine le aruncă.
Şi peste mine aruncă	Şi pe mire mă făcu frumos
20 Şi pe mine mă spălă,	Şi drăgăstos
De uricîunî,	45 La tótă lumea,
De dătături,	La tótă mulţimea.
De cuvinte rele,	Şi remăseî curat, luminat,
De năpăsturi rele.	Ca argintul stricorat,
25 Imî puse în pîept sórele cu	Ca Maîca Precista ce m'a lăsat.
[rađe.	
Tótă lumea se uîta cu drag	
[la ele.	

Reţetă : Se descântă de trei ori în apă neîncepută, cu busuîoc.

VRAJA DE DRAGOSTE (VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Constantina Ión Radoi din Valea-cu-apă—Gorj.

Plecă (cutare)
Pe cale, pe cărare
Se întâlne cu Maica Precista
[în cale
Şi de mână l'a luat
5 Şi 'n gură l'a sărutat.
În faţă la judecat,
Şi cu glas l'a întrebat :
— Ce te vâlcăreşti,
Ce te olecăleşti (cutare) ?
10 — Cum nu m'aşi vâlcări,
Cum nu m'aşi olicăi ?
Că de făcătură,
De aruncătură,
De scăldătură,
15 Eă sint mănjit
Şi pe faţă înegrit.
Taci (cutare), nu te vâlcări,
Nu te olecăi,
Că eă cu buciumu am bu-
[ciumat,
20 Dragostile le-am adunat ;
Pe d'albă peliţă,
Pe negră cosiţă,
Le-am aruncat
Şi pe tine te-am spălat
25 De făcătură,
De scăldătură,
De aruncătură,
De uricînu,
De spurcăciunu,
30 De totă bôla,
De totă duhórea.

Rețetă : Se descântă în apă neîncepută cu busuțoc; în apă se sting cărbunii din vatra focului și se dic vorbele :

«Cum nu p^ote frigurosul f^{ără} foc,
Secetosul f^{ără} ap^ă
Și fl^ăm^ândul f^{ără} m^âncare,
Așa s^ă nu p^ot^ă (cutare) f^{ără} cuvintul, chipul, dragostile (cut^ăru^ă).

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gherghina Dumitru Gâdea, din comuna Săcenti-Teleorman.

- Ce plângî și te aolești (cu-
[tare]) ?
— Ce să nu plâng și să nu mă
[aolesc ?
Eă astă-đi cu ăile mă prăpădesc.
5 Taica, maica m'a urit
Și fermece m'a făcut,
Maica Precista în brațe l'a luat
Și la răsărit cu (cutare) a plecat.
În brêne îl infipse,
10 Pe pəriu il puse.
Pəriul curgea ;
Pe piclóre de fapt, de mułere
Pe țite [il spăla.
De pěr de mâte,
Pe trup
15 De plei de lup,
Pe cap
De plei de țap,
Pe nas
De plei de rac,
20 Pe piclere
De plei de șerpe și de brște.
În spăla
Îl curăța,
De tótă dorea
25 De tótă putórea.
Maica Precista în brațe il luă
Și la răsărit cu el plecă.
Dragostile le luă,
Peste (cutare) le aruncă.
30 Păsările ciripău
Și pomii înflorău ;
Zorile răsărise
Și pe dealurî fugise.
Nu răsărîa pe dealurî,
35 Nicî pe malurî,
Nicî pe monastirî,
Nicî pe zidirî ;
Și răsărîa pe haține (cutăruța)
Pe averea luî,
- 40 Pe chipul luî,
Pe sprincenile luî,
Pe țitele luî.
Între sprincene 'î puse
Un fagure de młere
45 Șî-o chită de micșunele,
Se uita tóte lumea
Cu drag la ele :
Tóte fetele,
Tóte nevestele,
50 Toți popii,
Toți protopopiî,
Tóte priotesele,
Tóte protopopesele,
Toți mirii,
55 Toți emirii.
Cum se bate limba'n gură
Și puî pe bătătură,
Așa să se bată (cutare) după
(cutare)
Să se bată,
60 Să se rėsbată
După chipul luî,
După vorba luî,
După averea luî.
Pên'la el n'o veni,
65 Dracul în el o plesni ;
Pên'la el n'o pleca,
Dracul în el o crăpa ;
Să nu'î fie a bea,
Să nu'î fie a mânca,
70 Să vie cu gura căscată,
Cu piclerele bėsicate,
Cu limba crăpată.
Cum sbfără oile de mlei
Și mlei de oi,
75 Mumele de copii
Și copii de mume,
Bivolite de puî,
Puî de bivolițe,
Vacile de viței,

- 80 Vițeii de vaci,
Popii de priotese,
Priotesele de popi,
Miresile de gineri
Și ginerii de mirese,
85 Protopopii de protopopese,
Și protopopesele de protopopi,
Diaconii de diaconese,
Diaconesele de diaconi
Așa să sbîere (cutare)
90 De chipul
De cuvîntul
De statul,
De avutul (cutăruia).
- Cum se bate limba'n gură
95 Și de bune și de rele,
Așa să se bată totă lumea
Și totă mulțimea,
Mai vîrtos (cutare)
(Cutare) să fie de toți vîdut,
100 De toți audit,
De toți întreat
Și'n sîmă băgat —
De totă lumea
De totă mulțimea.
105 Cine'n urma (cutăruia)
O călca,
Tot urîtul să i'l ȳa.

Rețetă : Se descîntă în apă de isvor, Duminecă dimineța, la sîre rîsare, cu o stebă de busuîoc. Din apa descîntată se bea și se stropește haînele și chipul celui îndrăgostit.

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gherghina Dumitru Gălea, din comuna Saceni—Teleorman.

- Tu laurule,
Balaurule,
Cum te beau toți băeții de fri-
[guri],
Tote fetele,
5 Tote nevestele,
Și mi-î tonțești,
Și miî cîntești
Așa să'mî tonțești
Și să'mî cîntești (pe cutare) ;
10 Și cum plesnești
Și te veștejești
Și cum arî în vetre,
Așa să'mî arî în pîetre
Inima lui (cutare)
15 —Rîsai, sîre frăîore
Cu nouă-deci și nouă de rî-
[dişîore],
Cu trei rađe fă-mî cununa,
Să-mî strălucescă ca luna.
- Să rîsai, să nu rîsai
20 Din deal și pîne'n plai,
Să'mî puî cununa 'n cap,
Să se uîte totă lumea cu drag :
Toți popii,
Toți protopopii,
25 Toți diaconii,
Toți călmăcanii,
Tote fetele,
Tote nevestele,
Tote preotesele,
30 Tote protopopesele,
Toți mirii,
Toți emirii;
Să te puî, sîre, în pîept,
Iar tu, lună, în spate.
35 Ce'î doi luceferi
Să-î puî în umerei
Să se uîte tote lumea cu drag
[la ei].

Rețetă : Se descîntă cu semințe de laur pe vatra focului, repetându-se vorbele de mai sus. Apoi se descîntă în apă neîncepută de la isvor cu busuîoc verde la sîre rîsare. Cu apa descîntată se stropește cel ce'î face de drageste.

INTORSURI PENTRU FACERE DE DRAGOSTE

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Gherghina Dumitra Gâdea din Saceni—Teleorman.

Ce te plângi și te aolești (cu- [tare] ? Ce să nu plâng și să nu mă [aolesc ? Eă astă-đi cu ăile mă prăpă- [desc ! Taica, maica m'a urit 5 Și fermea m'a făcut. Maica Precista 'n brațe m'a [luat Și l'a riul lui Iordan m'a mă- [necat, Și m'a spălat, m'a curățat De toate uricunile, 10 De toate spurcăcunile, De tot datul, De tot aruncatul,— De la streine, De la vecine 15 De la cumnate, De la surate. Cum sparge plugul brazdele Bozii și toate rădăcinele, Mărăciniș, 20 Ciulinii, — Așa să se spargă și să se taie [tot faptul, Tot datul, Tot aruncatul, Tot uritul, 25 Tot făcutul.	Cum taie secerea asta toate ró- [dele Toate bucatele, Și se usucă, — Așa să se taie și să se usuce [și să se desfacă 30 Tot uritul, tot făcutul, Tot datul, Tot aruncatul, De la vecine, De la streine, 35 De la cumnate, De la surate. Iar (cutare) să rămăie curat, Luminat, Ca steaua din cer, 40 Ca flăoia din câmp, Ca argintul stricatorat, Ca aurul suflat, Ca Maica Precista Ce l-a dat. 45 Și (cutare) să fie spurcat Și în sémă nebăgat ; Să fie scuipat de toate Ciorile, de toate coșofenile Și de toate păsările. 50 Să fie ca gunoiu după ușa Și ca la o vită o căpușă ; Și ca un sac vėrgat, Pe gard aruncat Și în sémă nebăgat.

Rețetă : Se descântă cu secerea și fier de plug într'o olă cu apă. Cu apa vrăjită se scaldă cel cărui 'i se întorce de dragoste. Scăldăturile se aruncă la respântii (unde se întâlnesc trei drumuri).

DESCANTEC DE URIT

Cules de Chr. N. Țapu de la Simina, Gresia—Teleorman.

- Tu stea logostea,
 Tóte stelele să stea;
 Numaî stéua lui (cutare) să nu stea.
 Să umble prin tóte zahanalele,
 5 Pe la tóte coțele și privățile,
 Să adune puterile.
 Cum pute zahanaua de gonește căini!,
 Așa să se gonéscă și să fugă (cutare) de (cutare);
 Și cum fug ingerii de coteț și gânieț!,
 10 Așa să se huifduiască (cutare) cu (cutare).
 Să se gonéscă
 Și să nu vorbîiască.
 Și cum nu póte pune judicătorii, arendașii și boțerii
 Masă la ușa privății,
 15 Tot așa să nu mai pue (cutare) cu (cutare)
 Cină la masă-î și la masă-î să nu vadă.

Rețetă : Se descântă în apă strânsă într'o ôlă de Lunî până Lunî, în care apă se omóră un puľu de șérpe și tot cu acéstă apă se spală un armăsar la membru și o bivoliță la fătătore. Cu apa ast-fel preparată și descântată se stropesc cei ce se urăsc.

DESCANTEC DE SCRISA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilinca Mirtulésa din Roșiorit-de-Vede.

Uhu, uhu ! stea, stea.	10 Unde l'o găsi,
Tóte stelele să stea,	Cu códele l'o plesni,
Stéua (cutăruia) la nópte să	La (cutare) l'o porni.
[nu stea.	Cu gura l'o rupea,
Să se bată în lung și în lat	La (cutare) l'o aducea.
5 Și la noi în sat	15 De-o fi adormit,
Să caute scrisa (cutăruia),	Să-l deștepte ;
Pin tóte paturile,	D'o fi culcat,
Pin tóte casele,	Să'l scóle ;
Pin tóte căpătălele,	De-o fi în picióre

- 20 Să'l aducă.
 Să nu-î dea a mânca,
 Să nu-î dea a culca,
 Să nu-î dea a dormi;
 Să nu-î dea a odini,
 25 La (cutare) l'o porni.
 Să'l aducă despuiat pîn sat,
 Pin călnî fără cfumag,
 Să nu'l pótă potoli,
 Pin' la (cutare) n'o veni.
 30 Îți fac basmaua colac,
 Să mi-l aducă în caî de olac.
 La nópte 'n vis să'l visez,
- Măne aevea să mi-l vėđ ;
 La nópte o veni,
 35 Cu mine o vorbi,
 Măne l'oî isbândi,
 Pe el să'l sorocesc,
 Puriciî și păduchiî de la nouă
 [porcăriî,
 40 De la nouă șerpăriî,
 De la nouă brutăriî,
 Pe el să'l sorocească,
 Să'l musce și să'l pisce
 Și unde l'o cere să se ducă.

Rețetă : Se descântă cu o batistă la o stea din spre răsărit sau de la sóre prânđ. Batista cu care se descântă se pune sub cap și fata dórme pe ea. Dacă stéua nu se mișcă din loc se ăice că móre ursita ; iar dacă se mișcă și jócă stéua, e bine — că cel îndrăgostit se însóră repede.

VRAJA DE SCRISA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iliana Nicolae Lăceanu, din Drăgșanî—Teleorman.

- Stea, steulița mea,
 Tote stelele să stea.
 Tu pêne 'n ăiuă să nu stai
 Și să umbli lungiș
 5 Și curmeđiș,
 În lung și în lat.
 Și la noî în sat,
 Să te faci mare bălaur,
- Cu solziî de aur,
 10 Și să te duci la scrisul (cută-
 [ruia).
 Cu ciocul să'l ciocnești,
 Cu aripele să'l plesnești,
 La scrisa mea să'l pornești,
 lute și maî de vėrtos,
 15 C'ala 'mî este de folos !

Rețetă : Se face de scrisă la stea cu betele, mărgelile sau cu un tulpă. Când tînărul căruia 'î se face de scrisă este să se însóre — stéua, ăice-se, că jócă și-și mărește rađele. Dér decă scrisul 'î este mort, e semn rău și stéua 'î pġere și se crede că și acel tînăr móre.

VRAJA DE SCRISA (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Voica Anghelache Țapu, din Roșiorii-de-Vede.

— Stea, stelulița mea, Tóte stelele să stea, Numa tu să nu stai, Să umbli în sus ca gândul, 5 Jos ca vântul. Să umbli Din casă În casă, Din masă 10 În masă, Pên' la ursitu (cutăruța) acasă. La masă să'l găsești,	Cu códa să'l iubești; De la masă să'l plesnești, 15 La (cutare) să'l pornești; Să vie cu gura căscată, Cu limba beșicată. Să nu'l vie a sta, Să nu'l vie a mânca, 20 Pên' la (cutare) n'o da. În vis să'l visez Aievea să'l văd, Măine 'n zorî să'l cunosc Și cu el să vorbesc.

Notă : Să ia batista fetei care voiește să'si facă pe scrisă, se amenință cu ea la o stea mai luminosă din spre resărit. Sa face batista colac și se pune sub cap, în locul unde dorme noaptea.

VRAJA DE SCRISA (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ióna Moldăianca, vrăjitoare, din Roșiorii-de-Vede.

Stea, stelulița mea, Tóte stelele să stea. Iară tu să nu stai. Să te faci un șerpe bălaur, 5 Cu codița de aur. Să'mi umbli țara, Și 'n lung și 'n lat, Și la noi în sat,	Să'mi găsești scrisa (cutăruța). 10 Cu clocu s'o clocnești, Cu códa s'o plesnești, La (cutare) s'o pornești. În vis s'o visez, Aievea s'o văd, 15 Măine 'n zorî s'o cunosc Și cu ea să vorbesc.

Notă : Se vrăjește cu batista la o stea din spre resărit. Dacă stéua, în timpul când se face de scrisă, pîere, se ascunde, se crede că nu e bine de tînerul sau tînera care 'și fac pe scrisă. Dacă stéua jîcă și 'și mărește rațele, seđi ce că atât tînerul cât și fata vor fi norocoși în căsătoria lor.

In pat să nu'l lase.
 Să 'l scôle,
 Să 'l trimetă,
 Prin sat fără cîmag,
 15 Cu nuța de alun,
 Să umble ca un nebun;
 Cu nuța de arțar,
 Să umble ca un armăsar;
 Cu nuța de sînger,
 20 Să umble ca un înger;

Cu nuța de nuc,
 Să umble ca un haîduc.—
 La scrisa (cutăruța) să se ducă.
 In vis s'o viseze,
 25 Aievea s'o vadă,
 In dorî de ȕi,
 La resăritul sôrelui,
 In glasul cîntătorilor,
 In revărsatul zorilor.

Rețetă : Se descîntă cu nuțele de alun, nuc, sînger, arțar, cari se taie Joia dimineța, in revărsatul zorilor și, cînd se taie, se ȕice :

Mă sculaî Joî de dimineța,
 Pe rouă, pe cétă,
 Pe cărare neumblată,
 De rouă nescuturată.
 5 Roua o scuturaî
 Și scrisa o deșteptaî
 Și-o pornî in sat, etc.

Și se repetă vorbele de mai sus: Stea, stea, logostea, etc. Se descîntă sêra și dimineța, in spre Joî, in cîntatul cocoșilor. Descîntecul se face la o stea mică din spre răsărit; se ia apă nelncepută de la trei isvôre, repetându-se cuvintele :

Cum se întălnesc isvôrele,
 Așa să se întălnescă. (cutare) cu (cutare).

DESCANTEC DE SCRISA CU CARBUNI

Cules de Chr. N. Țapu de la Leanca Gheorghe Rêlea, din Facăi—Vâlcea.

Voî nouă cărbunî,
 Ca nouă gărgăunî,—
 Eû vë aprinseî,
 Și la scrisa (cutăruța) vë tri-
 [miseî;

5 Să vie la nôte 'n vis,
 Aievea s'o vęd,
 Măine in revărsatul zorilor,
 In glasul cîntătorilor,
 Cu ea să vorbesc.

Rețetă : Se descîntă cu resteû (un lemn de la jug), găsit in nôtea lui Sfintu Gheorghe și in nôtea de Ispas.

Se mai descîntă cu un țeruș de la ȕeslea calului și se repetă cuvintele :

«Cum găsiî eû resteul ăsta și cum trage calul ȕeslea de fên, așa să se găsească scrisa (cutăruța) și s'o tragă la casa, la averea, oleabul (cutăruța).

Dacă nu se găsește resteû, se fură și se ȕice :

«Cum furaî eû resteul, așa să fur gîndurile, vorbele, inima, sufletul scriseî mele. S'o pornesc, in vis s'o visez, aievea s'o vęd, măine in dorî de ȕi să vorbesc.

Resteul și țerușul de la ȕeslea calului se bagă in foc și dacă se aprinde și arde se ȕice că scrisa este bogată; dacă este săracă scrisa, țerușul și resteul se sting.

DESCANTEC DE SCRISA CU CARBUNI (VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Petruța E. Nițulescu, Ocnele-Marî.—Vâlcea.

<p>Stea, stea logostea, Tóte stelele să stea, Stéua (cutăruța) să nu stea ; Să umble în lung și în lat, 5 Și la noi în sat. În țara Turcescă, Bulgărescă, Romănescă, Moldovinescă, — 10 Să aducă scrisa (cutăruța). De-o fi cismar,</p>	<p>De-o fi zidar, De-o fi tēmplar, De-o fi dulgher, 15 De-o fi moșier, De-o fi cârcămar, De-o fi focționar, De-o fi cojocar, Să vie, în vis să 'l visez, 20 Ațvea să 'l vėđ, - Să 'l cunosc bine ales.</p>
---	--

Rețetă: Se descântă cu tulpanu; se face covrig și se uță prin el la o stea mică din spre răsărit. Se dă apoi tulpanul fetei sau tinărului care 'ș-au făcut de scrisă și 'l pun sub căpătăiu și dórme pe el.

VRAJA DE SCRISA (VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase, Romanești—Gorj.

<p>Moț, moțșorul meű, De când te-am spălat, De când te-am pŕeptēnat, Nici o slujbă nu ți-am dat. 5 Dar astă séră îți dau slujbă [mare, Să te faci șarpe bălaur Cu solzii de aur, Cu două-spre-đece capete, Cu două-spre-đece códe, 10 Cu două-spre-đece aripī, Să mergi la scrisa mea ursată, De la Maica Precista îndrep- [tată.</p>	<p>Cu clocurile să 'l clocănești, Cu aripile să-l plesnești, 15 Cu códa să 'l pornești, Pe el, pe tată-sėű, pe mumă-sa, [pe frați și pe tóte némurile lui. Toți de el să stea, Să vie să mă ia, De o fi în munte, 20 De o fi peste munte, De o fi aici în sat, Toți de el să stea, Și să vie să mă ia.</p>
---	--

Rețetă: Se descântă în moțul fetei cu un ac gălben cu gămălie. Fata care 'și face de scrisă își ia păr din moțul ei și ducându-se în vatra focului îl pârlește pe cărbunul dîcînd vorbele:

«Cum se pârlește și arde părul ăsta în vetre, așa să sfârâe și să ardă în pîetre inima (cutărula)». (De trei ori).

Apoi cu acul se înțepă perna înainte de a se culca fata și repetă vorbele:

«Nu te înțep pe tine, ci înțep scrisa mea. Să nu'î fie asta, să nu'î fie a bea, a mânca etc.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Balașa, vrăjitoarea, din Rovinari—Gorj.

In colo spre răsărit,
Mare foc se vede.
Dar pe foc ce era?
Trei cazane fierbătore,
5 Trei cuțite tăietore.
Dar foc cine le da?
Draciî mării și ai țerii.
Il frigea, il ardea,
Și in frigare il intorcea,—
10 Pe el, pe tată-său,
Pe el, pe mumă-sa,
Pe el, pe popa din sat.

Pe el cin'î o vedea,
Tot de el să stea,
15 La scrisa lui să vină s'o ia.
Tu pîetroîu bălțat,
Să mi-l aduci prin sat,
Fără de sfat,
Pîn cîîni, fără de cîumag.—
20 Da lui ce'î dăruești?
Un cal din munți,
De unde î-o plăcea,
De acolo să'î ia.—

Rețetă: Se crapă ușa de trei ori și la fie-care deschidătură de ușă se repetă descîntecul.

Apoi se lîgă un semn din cărpa fusteî saî rochiî celeî ce 'și face de scrisă.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de I. Ionescu, abs. seminarist, de la Stana Lungoci, com. Opișor—Mehedinți.

Cuțit, cuțitașule,
De cîîd te-am alămat
Și te-am plăsălat,
Și la țigan te-am lucrat
5 Și te-am cununat,
Nici o slujbă nu ț-am dat.

Dar astă séră
Este o séră mare;
Îț dau o slujbă tare,
10 Să umbli din deal in vale
Și lungiș,
Și curmedîș,

In lung și în lat
 Și la noi în sat,
 15 După scrisa mea,
 După ursita mea,
 De ursătorî ursată,
 De Dumnezeu la mine în-
 [dreptată.

Să vie prin sat,
 20 Fără de sfat ;
 Să vie prin călnî,
 Fără de cîomag ;
 Să vie pe drum lupește,
 Să intre în casă porcește, -

25 Cu punga deochiată,
 Cu gura căscată.

Eû il împung,
 Și il străpung
 Pe el, pe mamă-sa,

30 Pe el, pe tată-seû,
 Pe el, pe frate-sëu,
 Pe el, pe soru-sa,
 Pe el, pe moșul seû,
 Pe el, pe nașu-seû,

35 Pe el, pe mahalaua lui,
 Pe și cu cin' s'o 'ntălni,
 Că eû il bat și 'l străpung
 Și 'l bat între picîore,
 Să 'l dea în gând de insură-
 [tore.

40 Că eû il împung,
 Și 'l străpung

Prin inimă,
 Pe supt inimă,
 Prin ficați,
 45 Pe supt ficați,
 Prin rărunchi,
 Pe supt rărunchi,
 Prin limbă,
 Pe supt limbă,
 50 Prin dinți,
 Pe supt dinți,
 Prin pîele,
 Pe supt pîele.
 Să 'l bat între picîore,
 55 Să 'l dea în gând de insură-
 [tore,

Să vie cu portofelul descuîat,
 Cu sângele întăritat,
 La nôpte să 'l visez
 Măine aievea să 'l vëd,

60 Cu calul furuind,
 Din bice plesnind,
 La mine venind.
 Nicî să nu mai șadă,
 Nicî să nu mai mănânce.

65 Inima să 'l sară,
 Ochiî să 'l plesnescă,
 Să nu-î dea a sta.
 Căci dacă o mai sta,
 Il-oî întâmpina.

70 Sângele din nas 'l-o pica.

Rețetă : În tot timpul descîntecului, cuțitul se ține în mână, înțepând încetinel pămîntul cu el și apoi îl bate în pămînt după ușă și se dic cu-vintele:

La nôpte să 'l visezî,
 Aievea să 'l vëd etc.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culăsa de Chr. N. Țăpu de la vrajitoarea Bălișă, din Rovinari—Gorj.

Nu incind
 Și aprind
 Ast pietroiă bălțat ;
 Și incind
 5 Și aprind inima scrisului (cu-
 tăruia),

Incind și aprind
 Capul de căcîlă,

Căcîlă de cap,
 Cioreciî în cur,
 10 Curul de cioreciî,
 Cămașa de pîele,
 Pîelea de cămașă,
 Pin rărunchi,
 Pe supt rărunchi.
 15 Pên' în plămîni,

Gândul de azi înainte.

VRAJA BOBILOR

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ilia Nicolae Săceanu, din Drăgășani—Teleorman.

- Voî patru-șeci și unu de bobî,
 După cum știî să răsăriî
 Și să incolțiî
 Și lumea albă o arâniî,
 5 Așa să știî
 Să ghiciî de (cutare).
 Dacă 'l va găsi
- Să vă deschideî pe nouă;
 Dacă n'oî găsi
 10 Să eșî pe cincî;
 Să vă închideî în prag și în
 [temei,
 Să văd bine că nu găsește bu-
 [curiî.

VRAJA CARȚILOR

Culésă de Chr. N. Țapu de la Constantina Ión Radoi, din Valea-cu-apă—Gorj.

- Voî două-șeci și patru decărî,
 Să 'mî știî,
 Să 'mî ghiciî (de cutare).
 De-ar trăi, să 'mî lasă pe roșu,
 5 De-ar muri, să 'mî tragă pe negru,
- Să văd bine că móre;
 Iar de ar avea leacul,
 Să 'mî cadă pe roșu, să văd din
 [ce are leacul.

VRAJA CARȚILOR

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Nedelea, cărturarésă și vrăjitoare, în Ce-
 tațuța, cătun lângă R.-Vâlcea.

- Voî două-șeci și patru de cărî,
 După cum jugravul v'a jugrăvit
 Și tiparul v'a tipărit,
 Așa să știî,
 5 Și să ghiciî,
 Ce bôlă are (cutare)?
- Ce păs are,
 Ce greutate are,
 Ce supărare are.
 10 Are vre-un léc?
 Dacă 'i-o fi din dătăturî,
 Sau din aruncăturî,

Să 'mî spuneți iară bine,
15 Să 'mî spuneți,
Să 'mî ghiciți,
De 't-o fi bôlă din sfinte,

Din ele saū spurcăciunî.
De n'o avea léc să 'nchideți,
20 C'o damă roșie cu ochiî verđi.

DESCANTEC DE PUS LA STELE

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitórea Simina, din Gresia—Teleorman.

Tu, stea, logostea,
Tóte stelele să stea ;
Dar stéua lui (cutare) să nu
[stea.
Să umble pe tóte câmpurile,
5 Să adune leacurile ;
Că sórele mî-a răsărit,
Nouă surorî aū venit,
Pe (cutare) l'aū tāmăduit,
Că cu grapele l'aū grăpat,
10 Cu măturile l'aū măturat,
La masa de mătase l'aū mánat.
Tóte priotesele,
Tóte jupănesile,

Peste ape aū suflat.
15 Apele se limpeđia,
Bólele (cutăruia) se sprijină.
De la (cutare) eū le-am gonit.
In cuibul berzilor le-am sorocit.
Toți șerpîi îi reteza,
20 La pușorî îi aducea,
Bólele de la (cutare) se ridica,
In cumpenile fântănelor le-am
[ridicat,
De acolo le-am descântat,
In nisipurile mărilor le-am
[băgat,
25 Pe (cutare) l'am sculat.—

Rețetă : Se descântă in rachiū Lunea. In rachiū se pune și trei cărbunî aprinși și se sting ; dacă cărbuniî cad la fund este semn rău—dice-se că bolnavul nu se mai scólă și cade la o zăcere mare—iar dacă staū cărbuniî d'asupra—fără să se cufunde in acel rachiū—este semn bun cum că bolnavul are să se scóle îndată.

MEDICINA POPULARA

MEDICINA POPULARA

Medicina babei Simina vrăjitoarea, din Gresia-Teleorman.

Pentru tămăduirea ómenilor bolnavi de trănji întrebuințază o buruienă care este foarte primă-văratecă, numită în această parte de loc Dedițel. Acestă buruienă se ferbe în o ólă, ca de o oca, cu vin, pêne ce rămâne ca o litră; óla ferbe acoperită de a nu răsufila. Acoperirea ólei se face cu cocă de făină. Vinul fert cu dedițel se bea ca o cėsca pe ȓi pêne ce se isprăvesce.

•

Pentru întors la vite, ca să nu móră vitele, se întrebuințază o buruienă numită în această parte de loc Laba ursului. Acestă buruienă o tócă mărunt și o amestecă în tărițe pe care le dă la animale de le mănâncă.

•

Pentru căderea părului (cheliu sau plesnete în cap) întrebuințază o buruienă pe care o numește areu.

Buruiena acesta numită areu, o ferbe în apă și se spală cel bolnav de mai multe ori pe cap cu apa în care s'a fiert buruiiana.

•

Pentru descuțatul vitelor cum și al ómenilor (când nu se pot pișa), întrebuințază o buruienă ce o numesce Părul porcului. Acestă buruienă o ferbe în apă în care mai tórnă și unt-de-lemn și o dă căldicică de o bea vita sau omul bolnav.

•

Pentru isbituri, bóle ce vin des la copii, bóle care încep cu tremurat, întrebuințază o buruienă numită sândėeni. Cu această buruienă se afumă copiii bolnavi.

•

Pentru ómenii cari tuşesc mult (tuse din sfinte) întrebuintează o buruiénă numită ederă, pe care o ferbe în vin şi o bea cel bolnav. Mai întrebuintează tot pentru tuse rea şi o buruiénă numită ierbă mare. Rădăcina de ierbă mare se tae în bucăţele subţiri şi se pune în rachiú de drojdie ca o oca şi stă de se plămădesce trei zile. După acele trei zile bea cel bolnav câte 2—4 cesci pe fie-care şi péné ce isprăvesce rachiul cel în care se plămădisse (şeduse) ierbă mare.

(Culese de Chr. N. Tapu de la baba Simina în etate de 90 ani, din cătunul Gresia, pendinte de comuna Bălţaşi—Teleorman).

Vindecare de Lingóre sau tifos.

Sé ia trei luminări şi 'n ziua de Sfintu Sava, trei zile péné în Sf. Nicolae, se duc la biserică şi se pun în credinţă la o iconă, fie a Sfintului Sava, fie a altor sfinţi; pe urmă se lasă de arde o bucată de vreme—cât ţine slujba în biserică; Dar luminările trebuie să fie de ceră curată. Pe urmă se opresc şi se légă în casă şi unde e cine-va bolnav de strigă alurea, inebuneşte, strigă a lingóre, se duce şi cere apă şi aprinde o luminare întâiu şi pe urmă de la această luminare se aprinde şi cele lante două luminări şi din fie-care să se pice trei picături de se fac cu totu nouă picături. Pe urmă se dă bolnavului să inghiţă de trei ori apă şi apoi să se şi spele, iar picăturile de ceră din apă se pun sub perina de culcare.

(Culésă de I. Odor, de la Lénca Ghenovicí, din Văleni-de-Munte—Prahova).

De oftică.

Se ia sémânţa de cânepă, bine alésă de pămînt, spălată bine, pusă la foc, fiértă bine péné dă colţu, pe urmă fiértă într'o căldare curată, şi apa (zéma) ce rămâne să dea bolnavului, diminéţa pe nemâncate, apoi la 12 césuri şi séra. Póte să ia pe şi o jumătate de oca să bea. Că-nepa să fie próspătă, să nu fie veche, «că surcéua veche nu face jar».

(Idem de la Lénca Ghenovicí, din Văleni-de-Munte—Prahova).

Tuse rea (măgărăscă).

Se ia tăfălug (o buruiénă care se găseşte pe câmp), se fierbe ceaiú şi se dă de bėut bolnavului diminéţa şi séra. Doftoria asta omóră şi tu-sea măgărăscă şi o parte din oftică.

(Idem de la Lénca Ghenovicí, din Văleni-de-Munte—Prahova).

De scrofuri.

Se ia găinaţ de porc luciú-negru şi se amestecă într'o strachină cu o lingură de unt-de-lemn franţuzesc se bate bine şi se fărímă şi se pune

ca oblojălă (catapasmă), în locul, unde 's scrofurile. Dacă se urmăzeă așa înainte regulat, apoi scrofurile ies ca oul.

(Idem de la Lénca Ghenovici, din Văleni-de-Munte).

Durere de măsele.

Să face ceață de jaleși și să ȳa ca gargară.

(Idem de la Leanca Ghenoviciu — Văleni).

Bubă rea — Ha-bubă.

Să ferbe fasole fără'dă sare, fără'dă nimic; să bate cu lingura și să pune între cârpe de olandă ca oblojălă.

(Idem de la Leanca Ghenoviciu — Văleni).

Trânji la ochi ori la ședut.

Să ȳa mășgă de icre negre (ceea ce rămâne pe butoiu), apoi trei rădăcină de praz, puțin ardei, apoi trei gămăli de ridichi. Se face din toate acestea fum într'o olă și acoperindu se la gură,—de e la ochi să se afume; de e la ședut, să se așeze pe olă cu fum.

(Idem de la Lénca Ghenoviciu — Văleni).

Pișat în pat.

Trei ouă, cari să nu fie crăpate, stins varul, adică să se coccă în var. Aceste ouă se dau la bățatu pișeciosă dă le mănâncă. Doctoria asta să chéamă «doftorie dă slăbiciune de mijloc».

(Idem de la Leanca Ghenoviciu — Văleni).

Tot de pișat (variantă).

Se duce Lúnia cu pișeciosu la un gard, care are pletre (gard cu nuele) și ȳa un par, pe care'l pune pe foc și pe urmă să pișe pișeciosu pe el (pe par) cu mare băgare de sémă să'l ude péné când n'o mai fi foc pe el și pe urmă il pune iar în locul acela, unde a fost și apoi de bună sémă pișeciosu nu se mai scapă în pat.

(Idem de la Leanca Ghenoviciu — Văleni).

De încuiat de ud.

- a) Să se bea zémă de pătrénjel fiert (în cantitate puțină); sau
- b) Siminichie pisată bine, ca să nu se vadă și se amestecă în dulcétă.

(Idem de la Leanca Ghenoviciu — Văleni).

Dă năjit (dureri de urechi).

a) Să pune în ureche usturoi bine pisat și pus într'un tulpan, sau mir se bagă în urechea a cu verme (așa se crede, că durerea provine din cauza vermelui).

b) Mămăliguță caldă sau o măslină să se puie în ureche și bolnavul să se culce pe urechiă.

(Idem, de la Leanca Ghenoviciu—Văleni).

De durere de măsele, ori de ureche.

Să ia brâncăriță (o buruiană galbenă și lată, care se face pe copaci cei mari) și se lăgă cu ea.

(Idem, de la Leanca Ghenoviciu—Văleni).

Dă urechi (durere).

Să ia gogóșe dă pe tufă și se storce în urechiă, dacă urechea e împăslită.

(Idem, de la Lénca Ghenoviciu—Văleni-de-Munte).

Dă reumatism.

Sămênță de laur, pusă în rachiu de drojdi. Se unge cel bolnav la sóre cu el sau se ia untură de câine (de la hînger).

(Idem, de la Lénca Ghenoviciu—Văleni-de-Munte).

Dă degerătură.

Se pune pe locul degerat fere de porc cu varđă acră—oblojelă.

(Idem, de la Lénca Ghenoviciu—Văleni-de-Munte).

Dă pecingine.

Se unge cu untură din caltaboș, fert în nóptea de Paști.

(Idem, de la Lénca Ghenoviciu—Văleni-de-Munte).

De umflătură de pântece.

Baligă de cal cu lapte acru fert și oblojit, iar ca interne (pe dină-untru) se ia ca băutură : ceaľu de enupere (sămênță de brad).

(Idem, de la Lénca Ghenoviciu—Văleni).

De umflătură de picior.

Taulă da albă (inflorită) și cója de desubt se ferbe. Se ia ca băutură o lingură de masă pe zi.

(Idem de la Lénca Ghenoviciu — Văleni).

De negi pe mână.

Cel cu negi să se ducă la biserică și să facă cincisprezece mătăni la strașina bisericii și apoi ținând mâna cu negii să pice pe ei apă de pe strașină, și toți negii se usucă.

(Idem de la Lénca Ghenoviciu — Văleni).

De stărpirea șórecilor mari.

Burete de placă, cu care șterg copiii tabla, se frige în untură, ori în jumări, dar nu dă tot și apoi se dă la șóreci, cari mănând buretele, acesta se umflă în ei și așa crapă șórecii.

(Idem de la Niță Boiangu — Văleni).

De umflătură de gât.

Castraveți murați, tăiați felii și făcuți oblojelă.

(Idem de la Moș Niță Boiangu — Văleni).

Durere de falcă și de urechiă.

Se ia o baligă prospătă de vacă; se cóce bine în spuză și apoi înfășurată bine într-o cârpă curată, se oblojește la falcă ori la ureche.

(Idem de la Dumitru Popescu din Star — Chiojd) — Buzău.

Descântec de sperietură.

Se ia un blid (un fel de copae cu mâner) și în el se pune spuză și se pune la spatele cui suferă și apoi c'o mătură aprinsă 'i se dă la spate de trei sau patru ori și din gură se ȳice :

Nu ca vacii, ci ca porcii;
Nu ca vacii, ci ca porcii!

(Idem de la Dumitru Popescu din Star — Chiojd) — Buzău.

PROVERBE

PROVERBE

ADUNATE, DE CHR. N. ȚAPU, DIN OLTENIA

Nicî din ciocoî om de frunte, nicî din salcie cerc de bute.

*

Nicî din salcie pere, nicî din răchită vișinele.

*

Nicî turc, nicî turleac : ȳa un fleac.

*

Nicî tôte a doctoruluî, nicî tôte a duhovniculuî.

*

Nicî pe dracu să 'l vedî, nicî cruce să 'ȳ facî.

*

Nicî usturoiû a mâncat, nicî gura 'ȳ-a mirosit.

*

Nicî nu ştiî de unde sare ȳepurile.

*

Nicî lelea cu bârneȳe, nicî badea cu altiȳe.

*

Nicî nu e frică de furnică, de Nechita nicî atâta.

*

Cum e turcul aȳa e şi pistolul.

*

Dă-ȳi popo pîntenî, şi bate-ȳi ȳepa cu călcăele.

*

Maî bine de cât la anul un boî, maî bine acum un oî.

*

Cine se amestecă în tărăȳe, porcî il mănâncă.

*

Mîȳa, cu clopot nu prinde şórecî.

*

Din códă de căȳne, nu se face sită de mătase.

*

La cincî-şecî anî sbóră şi curcanul.

*

Nu întinde mai lung piclóarele, de cât e lungă plapăma.

*

Pentru un purice nu svârli plapăma pe foc.

*

Femeia nebătută, ca móra nefericită.

*

Omul cât trăeşte, învăţătură d'ajuns nu dobândeşte.

*

Nu e pentru cine se pregăteşte, dar e pentru cine se nimereşte.

*

De la un datornic rău, e bine să eî şi un sac de pae.

*

La un car de minte, e bine să fie şi un dram de noroc.

*

Ardă casa mea, dar ardă şi a vecinului.

*

Ca să pierdî şóreciî, nu da foc moriî.

*

Ac şi aţă, c'a venit zapciul în sat.

*

La lauda mare, mergî cu sacul mic.

*

Nu se póte fi şi cu varza unsă, şi cu slănina în pod.

*

Hopa, ţupa, cât ţine nunta ; chiú, vaî, patru-şecî de aí. .

*

Fuga 'î ruşinósă, dar e sănétósă.

*

Ovreul a vrut să mérgă şi el o-dată călare, şi atunci s'a întêplat Sâmbătă.

*

Paza bună, trece primejdia rea.

*

L'a prins cu mâna 'n sac.

*

Chelbosuluî, scufie de mărgăritar îi lipseşte ?

*

Apa trece, pîetrele rămân.

*

Boul are limba lungă, dar nu póte vorbi.

*

Rău e a fi între ciocan și ilău.

*

De cât cîora 'n par, mai bine vrabia 'n palmă.

*

Cine nu vrea să plămădiască, cerne totă diua.

*

Cine se scólă mai de diminéță, mai departe ajunge.

*

Diua de diminéță se cunoște.

*

Ocîhul stăpînului îngrașă calul.

*

Cine umblă după două epuri, nu vîneză nici unul.

*

Dă-mî, Dómné, ce n'am avut, să mă mîer de ce m'a găsit.

*

Scârțîitura carului, vrednicia vîtavului.

*

Vodă vrea și Hîanca ba.

*

Copilul pînă a nu plînge nu 'l aplécă muma-sa.

*

Căîniî latră, vîntul bate.

*

De unde nu este foc, nu ese fum.

*

Ferește-te de cărbunele acoperit.

*

Satului care se vede, nu-î trebuie călăuz.

*

Cine are barbă, are și pîeptene.

*

Măî! S'a suit scrófa în copac.

*

Bre! A prins mămăliga cójă.

*

După cum e sacul, așa e și peticul.

*

Cum vreî să măsorî altuîa, așa ți se măsórá.

*

S'a máníat văcarul pe sat.

*

Ce știe satul, nu știe bărbatul.

*

A intrat badea ca într'un sat pustiū,

*

Cel ce începe multe, nu isprăvește nimic.

*

Nu lăuda singur faptele, căci pierdî rodul.

*

În urma bătăliei, mulți voinici s'adună.

*

Maî bine cu un voinic la pagubă, de cât cu un mișel la câștig.

*

Ce țiî în mână nu e minciună.

*

Sătulul, nu crede pe cel flămând.

*

Găina care codcocodește, nu face ouă.

*

Cine tot alege, dese-orî reu culege.

*

Câte capete, atâta idei.

*

Totă pasărea pe limba ei pîere.

*

Cum se așterne omul, așa se culcă.

*

O învoială strâmbă e maî folositore de cât o judecată dréptă.

*

Găina bătrână face zémă bună.

*

Fetile marî după urși numaî nu merg.

*

Șéde dracul în deal și restórnă carul în vale.

*

Popa nu tócă de două orî pentru o babă surdă.

*

Dacă nu curge, măcăr se picură.

*

În țara orbilor, cel cu un ochî e împérat.

*

Mână pe mână se spală, și amëndoué spală obrazul.

*

Spală-ți rufele în ograda-ți și le întinde pe funia ta.

Orî cu capu de pîetă, orî cu pîetă de cap.

Cuî cu cuî se scôte.

Cine umblă cu mîere, își linge degetele.

Capul plecat, nu-l taie sabia.

La bătrînețe s'a călugărit motanul.

Pisica, când nu ajunge la slănină, dice că pute.

De departe trandafir, d'aprobe niște știr.

Vede paul în ochiul vecinului, și nu vede bărna în ochiul seû.

Lupul, unde a mîncat odată mîelul, cearcă nouă ani ași găsi hrana.

Nu se sperie lupul de pîlea oi.

Omul blînd fugе ca racul, când dă peste huet.

Vrabia malaiû viséză și calicul praznicu.

Vrabia tot puî arată.

Schimbarea Domnilor, bucuria nebunilor.

Peștele de la cap se impute.

O mincuna cîocolască trece în țara ungurască.

Bobe călătore nu are sêrbătore.

La lauda mare mergi cu sacul mic.

Nu vorbi de funie în casa spânzuratului.

Tata rus, mama rus, numaî Ión moldovan.

Ochiul vede, inima cere, ce folos că nu-îl putere.

Unde o lăgă, și unde o dore.

Se poate păzi un sac de porce, o turmă de epur, dar nu o fimee.

Încetul cu încetul se face oțetul.

Ce eșă din pisică, șorecî prinde.

Cine nu a gustat amarul, nu știe ce e zaharul.

Bate fierul, cât e cald.

Nu pune mâna, unde nu îți fierbe oia.

Calul, pușca și fimeia nu se'nprumută.

Ursul nu joacă de bună voce.

Bate șaua să pricépă lăpa.

Răde dracu de porumbel, și nu se vede pe el.

Un nebun zvârlă o pîetă în apă și dece înțelepți nu o pot scote.

Bola din născare, lăc nu are.

Cum e tinda, așa e și Minda.

De nevoie, săi și'n patul altuia.

Vremea vinde lemnile, și nevoia le cumpără.

Lupul schimbă pîrul, dar năravu ba.

Limba e și dulce și amară după fapte.

A trăit traful, a mâncat malaful.

Cine vra să șadă între două scaune, cade între ele.

Fimeile nemustrate, ca bucatele nesărate.

*

Muntele a fătat un șorice.

*

Calul are patru picîore și poticnește, cu atît mai mult omul că nu are de cît două.

*

A fugit ca dracul de tămâe.

*

Cine pôte óse róde, cine nu nicî carne móle.

*

De frica vrăbiilor nu sémăná malaiú.

*

Brânză bună în burduf de căîne.

*

Cu peștele mic, prinđî pe cel mare.

*

Nu face din țințarî harmăsarî.

*

Omul bătrân și nebun, légă-l la gard și-î dă fên.

*

Nu s'a vêđut cal verde și Grec cu minte.

*

Cu multe móșe, rămâne copilul cu buricul netăyat.

*

Greú a fi babă frumósă, copil cu minte, și doctoriî bune.

*

Iérba rea nu pîere.

*

Butuguróea mică restórnă carul mare.

*

La un car de óle, e destul o lovitură de măcîucă.

*

Calul de dar nu se caută în gură.

*

Beđivuluî și dracu îî eșă cu oca innainte.

*

La bătrânețe place vinul vechî și fetile tinere.

*

Nu fi pentru uniî mumă, pentru alțiî cîumă.

*

Omul caută léc, unde simte că'l doare.

*

Să nu dea Domnul omului cât pôte răbda.

*

Unde dă și unde crapă.

*

Cum sameni, așa și culegi.

*

Laudă-te gură, că alții nu se îndură,

*

Sabia are două tășuri, cine vrea să o întrebuințeze.

*

Ulciorul nu merge des la apă.

*

Cine are carte, are și parte.

*

Plôfa din Maiu, face malaiu.

*

Tôte păsările câte zbor, nu se mânâncă.

*

Fapta bună nu cere laudă.

*

Păzește singur, dacă vreî și Dumneșeu să te păzescă.

*

Cine greșăște, tot ormanul glóba plătesce.

*

Când doi se sfădesc, al triilea câștigă.

*

Paza bună, trece primejdia rea.

*

Răfuéla de a-casă, nu se potrivește cu acea din tîrg.

*

Cuî este pica désă, să poftéscă la masă.

*

Doué săbiî ascuțite, nu încap într'o singură tēcă.

*

Cine 'ți zvârlă o plétră, zvârle î o pâine.

*

O nuntă posomorită, e ca o babă gârbovită.

*

Mortul de la grópă nu se 'ntórce.

*

Șarpele de casă mai mult venin lasă.

*

Limba nu are óse, se îndóle după gând.

Pênă la Dumnezeu, sfinții își țin sufletul.

*

Cine sapă gropă altuia, pică într'ênsa.

*

De unde nu e, nici Dumnezeu nu cere.

*

Fie-care își trage cenușa, sub turta lui.

*

Vai de casa omului, când dracul își viră codița.

*

Vaca care dă cu piciorul în doniță, e mai bine să nu fie lăptosă.

*

Vorba bună mult adună, vorba dulce mult aduce.

*

Omul muncitor de pâine nu duce dor.

*

O scântee e de ajuns, ca să ardă giréda întreagă.

*

Cine alérgă între pari, se 'ntéapă în unul.

*

Pe unde a sărit capra, ȳedu sare și mai sus.

*

Omul picat în apă, nu'ȳ pasă de plófe.

*

După răsboi, mulți viteji s'arată.

*

Nebuniȳ turbură apa, și înțelepții păscuesc.

*

Leneșul cată lucru, dar nu dorește să'l găsească.

*

Căinile ce stă în bucătărie, nu e pentru vênătorie.

*

Pisica mai blândă zgărie mai rău.

*

Omul când e să se innece, se acată și de un pațu.

*

Obraznicul mănâncă praznicul.

*

Cu râma mică se prinde și peștele mare.

*

Cu două bucătărese, ese ciorba prea sărată, orȳ nesărată.

*

Din orî-ce lemn, nu se face buciîum.

*

Spinul, pîne a nu creşte, nu se dizvăleşte.

*

Eftin la făină, şi scump la tărăşe.

*

Calul bătrîn nu se 'nvaţă a merge la umblet, (buestru).

*

E grea bóla, când e punga gólă.

*

Nu umbla cu măţa în sac, că 'î se vîd unghiile.

*

Ş'a pierdut cinstea, ca pisica la óla cu zmîntîna.

*

Omul bun e ca pâinea cea de grău.

*

Pe din faţă te linge, pe dîndos te frige.

*

Nu caut cinstea câineluî, caut a cuî e câînila.

*

Cine mă vede cu un ochiî, eî îl vîd cu doi ochî, cine nu, eî voîu atîta.

*

Nădejdea pe fugă, cetatea în tufă.

*

E deprins cu nevoile, ca ţiganul cu scînteile.

*

Fie care ştie, unde îl strînge cizma.

*

E maî aproape cămaşa, de cât sucmanu.

*

Uşor e a đice plăcîntă, dar e mult pîne a se face.

*

Capul luî a maî fost la o cîótă de răchită.

*

Cumintele fagăduesce şi prostul trage nădejde.

*

Haî, cumătră, cum o fi, că cumătru nu o maî şti !

*

Tacî, bărbate, crede ce îî spun eî, şi nu crede ce îî spun alîî.

*

Fie care trage jăratice la óla luî.

*

Când ți-î gura amară, caută se o îndulcești, că apoi, când e dulce, ori cine o sărută.

Geaba vii, geaba te duci, geaba rupi cele opinci

Dacă nu-î noroc și parte, geaba te mai scoli de nopte.

Nevoea te duce, pe unde nu ți-e voea.

Capul să fie sănătos, belelile curg gârlă.

Bărbatul multe țice, dar femeia la dos le duce.

Căinile care latră, nu mușcă pe furiș.

Ferește-mă, Dómné, de prietină, căci de dușmană mă voi păzi eu.

Apa trece la matcă, și omul la țepă.

Sângele apă nu se face.

Așchia nu sare departe de trunchi.

Nu-î frumos, ceia ce-î frumos, dar e frumos ceia ce e plăcut.

Nu-î frumoasă, da-î hazósă.

Bate apa, să aleagă unt.

E sama să nu te înnece, ca țiganul la mal.

Face gâtul leică, și pânticele balercă.

Până a nu te păli cu capul de pragul de sus, nu vezi pe cel de jos

la luat apa de la móră.

Nu mă călca pe picior, că eu știu de ce ți-î dor.

Nu e bine unde cântă găina iar nu cocoșul.

De la un datornic rău, nu vei lua nimic de cât la puntea rafului.

La cel bogat și dracul merge cu colac.

Unde omul bun a pus mâna, a pus și Dumnezeu mila.

Totă graba strică treba.

Mîncarea de diminătă, însuratu de tîner nici o dată nu strică.

Omul lacum e ca și calu : care cum trece drumul iar flămîndește.

A feștelit bățul de amîndouă capetele.

La așa cap, așa căcîlă.

Nu da vrabia din palmă, pe cîlora din par.

Cel tînar crede : cîte cîlre zboră tôte să mîncă.

Omul cade dintr'un copac și tot mai stă puțin.

Nu se ia două piei de pe un boi.

Multe am tras și m'am ras ; nici d'aceste nu m'oi tunde.

Ferescă Dumnezeu pe om de gura satului.

Calul unde te trîntesce, acolo bate-l.

Intîi judecă-te pe tine, ș'apoi judecă pe alții.

Calul și fimeia să nu le dai pe mîna altuia.

Dacă vei ști de tôte, îmbetrînești fără vreme.

Bărbatul și calul să nu'i creș, cînd îți pare că merg mai bine, atunci te trîntesce.

Țăranul muncește tot anul, ca să capete banul.

'I-a mers bine omului, că 'i-a cîntat cucul în față.

Vai de el, cînd s'a sculat, pupăza 'i-a cîntat.

La cheltueli mari, unde merge mia, merge și suta.

Cine sémănă vânt, culege furtună.

Averea strângătorului, trece în mâna cheltuitorului.

Apele micî, fac riurile mari.

De cât slugă la cîocoî, mai bine cîoban la oi.

Adese-orî norocul şi 'l face omul.

Nu e nimine cu hîrzopul coborît din cer.

Adese-orî drumul cel mai scurt e cel mai lung.

S'a perdut şi drumul şi cîrarea.

Sërmanul, a ajuns la sapă de lemn.

Bine e a se alege o-dată bobul din mazăre.

Ce dă mâna dréptă, nu trebue să ştie cea stîngă.

Mai bine de cât o rudă în depărtare, mai bine un prieten în apropiere.

Bóla cunoscută, e pe jumătate tîmăduită.

Trebue să mănâncî cu cine-va un car de sare, ca să 'l poî cu-nóşte bine.

Drumul drept te duce la ţintă, ocolurile, cotiturile te fac să rătăceşti.

E deprins la tîrg ca boul lui Vîrnav.

Nu e bună códa care a mai slujit la un topor.

Flămîndul, codriî viséză.

Na-ţ'o bună, că ţ'a dres-o.

Cât de blînd să fie motanul, tot sgârie când se mînie.

Tot unul şi unul, făcuî ca pe sprîncénă.

Cu mîere se prinde muştele.

Vorbă multă, sărăcia omului.

Fereşte-te de o fată mare bătrână, ca şi de o vacă împungătoare.

Un măr putred, strică o grămadă mare de mere frumoase.

Nu aduce anul, ce aduce césul.

Orî-ce trebă, lăsată pe trândélă aduce pagubă.

De omul hursuz, tae póla şi fugi.

E e mare necaz, când fómea nu 'ŭ dă răgaz.

Nu o ajungi la bete, dacă nu ai spete.

Pe călăreţul bun, îl trântesce calul.

Omul trebuie să ia bine séma când sburătăceşte din cuibul părintesc.

Omul harnic, ager, caută a aduna la bogăţie, ca furnica harnică la moşorolă.

Numai géba te ei la trîntă, cu pîrdalnica sórtă.

Aşa e róta lumei, uni se sue, alţii se cobóră.

Cine se frige cu borş, suflă şi în ȧurt.

Nu e grabă, că doar nu dau Turci.

Sluga harnică, ce 'ŭ trece printre degete dă şi stăpînului.

Om fără căpătîi: nici căţel, nici purcel.

Cine a pierdut cîntea, dă-i colac şi luminare.

Nu e mórte fără pricină şi nuntă fără minclună.

Omul prost, dacă nu e fudul, nu are nici un haz.

Fierul cât de tare tot la foc se móie.

Bucătarul cel mai bun e fómnea.

Nu e dracu atât de negru, cum îl fac.

Judecățile adesea-orî te scot la covrigî.

Să mergem înainte : cum a fi tîrgul și norocul.

Nu pôte fi neguțător și vrăjitor.

Nevoile nu te întrebă, ce vristă ai.

Bună să fie găina mea, tot mai bună pare a fi a vecinului.

Fie pâinea cât de rea, tot mai bună e în țara mea.

Pisica se învață de mică, cum se prind șorecii.

Un singur dușman e destul să dărâme ce a lucrat o mie de prietini.

Cine cere, nu pîere, dar nici bun nume n'are.

Mielul blând suga la două oi.

Fie-care grăunță are faină, dar are și tăriță.

Capra sare masa, lăda sare casa.

Câte bordeie, atîta obicei.

Mai bine trăește un sărac lipsit, de cât un bogat sgârcit.

Un reu nici o dată nu vine singur.

De cea ce se teme omul, nu scapă.

Cu prea multă grabă, nu faci multă ispravă.

Nici prea econom, nici prea galantom.

Sgârcitul nici pe el nu se procopsește, nici pe altul nu folosește.

Spală-mî cojocul, dar nu mi-l uda.

Găina unde scurmă, acolo se hrănește.

Când sórile intră pe feréstră, doctorul ese pe uşă.

*

Cu chibzuřală dai ? A Ț.

*

Tóte lucrurile trebuie să fie la vremea lor, și zăpada e bună, când vine la vremea ei.

*

Unde nu e cap, va Ț de pic ȳore.

*

Prostul crede pe or ȳ-care mai prost de cât dinsul.

*

Satul arde și baba se pléptănă.

*

Cine nu adună pentru sine, adună pentru alȳi.

*

Dracul nu face biserică.

*

Multe flor ȳ sȳnt pe lume, dar puȳtine miróse.

*

Nu e sat fără că ȳne.

*

Tăcerea e ca m ȳierea.

*

Cine se laudă că nu e minc ȳunos, trebuie creȳut pe jumétate.

*

Pêně se vie pofta bogatulu ȳ, ese sufletul sáraculu ȳ.

*

E nebun cine dă pasėrea din palmă pe cea din gard.

*

Unul nu găsește pod pe apă, altul nu găsește apă de bėut.

*

Când norocul își schimbă pasul, nu aduce anul ce aduce cėsul.

*

Va ȳ, când lupul ajunge c ȳoban la oi !

*

Imprejurarea face pe ho ȳi.

*

Ce ȳ ce fură, ace ȳ mai tare jură.

*

Capra e ră ȳósă, dar tot ține códa în sus.

*

S'a făcut agurida m ȳiere.

*

Corb la corb nu-ș ȳ scóte ochi ȳ.

*

Prinde hoțul, când îți vine, că te prinde el pe tine.

Bețivul se'nvață cu beția, ca și tâlharul cu hoția.

Hoțul gîură că a glumit, când vede că l'aî dovedit.

Rău cu rău, dar mai rău fără rău.

Omul prost nu vede pădurea din cauza copacilor.

Obrazul subțire cu cheltuială se ține.

Averea sgârcituî trece în mîna risipitoruluî.

Tot pășitul e priceput.

Omuluî de mult bine, îi vine a sburda.

Fie-care caută să aibă icóna la care se închină.

Pe capu bun stă bine și o căciulă ruptă.

Tómna se numără bobociî.

Vroesce a lua cărbunele cu mîna altuia.

Frate, frate, dar brânza e pe banî.

Dragostea nu se face cu sila.

Pe lângă un lemn uscat arde dece verđî.

Cine știe carte, are patru ochî.

Omul învățat are stea în frunte.

Vorba de rău mai lesne se crede.

Dintr'o vorbă îți aprindî paște în cap.

Cu lingura îți dă dulcétă, și cu códa îți scóte ochî.

Omul înțelept își cumpără vara sanie și lérna car.

Cine întreabă, nu greșește.

Prieten bun e acela care dă sfaturi bune, iar nu acel ce laudă nebuniile.

Lucrul de azi nu'l lăsa pe mâine.

Spune-mi cu cine te însoțești, să-ți spun cine ești.

La început orî-ce lucru e greu.

Scumpul mai mult păgubește, iar leneșul mai mult alérgă.

Picătura mică, sfarmă plătra mare.

Ce înveți la tinerețe, acela știi la bătrânețe.

La plăcinte înainte, la rășboi înapoi.

Cine mult grăește, la multe se greșește.

Cine se lățește, curând ostenește.

Ce ție nu-ți place, altuia nu face.

Omul la mânia, cade în nebunie.

Nerodul întâiu grăește și apoi se gândește.

Lenea e cucónă mare, care des nu are demâncare.

Strânge bani albi pentru țile negre.

Dreptatea ese ca undelemnul asupra apeii.

Prietenul la vreme de nevoie se curóște.

Cine nu se rușinează de ómenii, nu are frică de Dumnezeu.

Să aibă omul rușine, când face rău, iar nu când face bine.

Limba îndulcește, limba amărește.

Nu e bine să se laude cine-va prea mult.

*

E bine a sta la mijlocul mesii, și la capătul țerei.

*

S'a băgat slugă la dârlógă.

*

M'am dus să'mi vėd mórtea cu ochii.

*

Boii ară și caii mănâncă.

*

Lasă-mė în casă, lasă-mė sub pat, lasă-mė 'n pat.

*

Vino, neazule vino, dar vino singur.

*

Al să dezlegi funia de la par.

*

Unge osiea, ca să nu scârție róta.

*

Mamă sócră, pórnă acră.

*

A intrat în sat, cu hârtiea în proțap.

*

Mare'i Dumneđeű, dar meșter e dracu.

*

Țiganul știe ce e șofranul?

*

Năravul din fire nu are lecuire.

*

Are să ajungă a umbla ca paraua din mână în mână.

*

El ȳa dat țȳta întrégă, nu numai gurguľu.

*

Mȳ-a venit apa la móră.

*

Grădinarului nu vinđi castraveți.

*

Sita nouă șade în cuľ.

*

Nu e de samă, e un papă lapte.

*

Toți proorocii după Hristos sȳnt mincinoși.

*

Trenche, flenche, trăi leî păreche.

*

Butea plină nu se aude ; butea golă mare vuet face.

*

Mort, copt, bea, popo, aghîazmă.

*

Nu zvârli undelemn pe foc.

*

Fă-mă, mamă, cu noroc, și mă zvârlă chîr în foc.

*

Două-spre-zece meseriî, trei-spre-zece sărăciî.

*

Îi umblă gura, ca o móră strică.

*

Când lupul îmbătrânește, toți călăndrii își fac ris de dînsul.

*

Nu scutura copacul să pice fructele cöpte, lasă-le să pice de la sine.

*

Merge rău : s'a incurcat îtile.

*

A dat cu oștiea în gard.

*

Nu'i departe cotea de îepure.

*

Gura păcătosului, adevăr grăește.

*

Nu se pöte ține bine pe picîore, nefiind de ăilele töte.

*

I-a crăpat obrazul ; dar rușinea tot nu I-a perit.

*

Caută nod în papură.

*

Jidanul nu dă nimic nicî pe trecut, nicî pe viitor, ci numaî pe present.

*

A ajuns cuțitul la os.

*

Fie-care sac, își găsește peticul.

*

Cum vrei să măsoři altuîa, așa ți se măsöră.

*

S'a mîniat văcarul pe sat.

[illegible]

Digitized by Google

GR 257

.T6

v. 1, pt. 1

